

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τρίτη 21 Ιανουαρίου 2020

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Γ. Καμίνη, σελ. 8308
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίνας Κορωπίου, την Πατριαρχική Εκκλησιαστική Σχολή Κρήτης, μαθητές από το 73ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, την Ελληνογαλλική Σχολή Αγίας Παρασκευής, μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Αγίου Δημητρίου, το 5ο Γυμνάσιο Πάτρας, το Γενικό Λύκειο Ξυλοκάστρου, το Δημοτικό Σχολείο Πηγής, το Δημοτικό Σχολείο Λυγαριάς Τρικάλων και το Γυμνάσιο Γόννων Λάρισας, σελ. 8292, 8299, 8301, 8312, 8318, 8327, 8335, 8343, 8349
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8285, 8289, 8292, 8298, 8309, 8311, 8312, 8315, 8316, 8330, 8341, 8343, 8346, 8348, 8340, 8350, 8356, 8357, 8362, 8374, 8378, 8382, 8384

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών:
 - α) Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Εκλογή Βουλευτών», σελ. 8285
 - β) Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: i) «Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τα προξενικά προνόμια και τις ασυλίες» και ii) «Κύρωση του πρωτοκόλλου τροποποίησης της Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής», σελ. 8315
2. Κατάθεση πρότασης νόμου:

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25 και οι Βουλευτές του Κόμματός του κατέθεσαν στις 20-1-2020 πρόταση νόμου: «Διατάξεις σχετικά με την εκλογή Βουλευτών και το εκλογικό σύστημα», σελ. 8285
3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις», σελ. 8285 - 8389
4. Επιστολή της κ. Χαράς Κεφαλίδου, ειδικής αγορήτριας του Κινήματος Αλλαγής, με την οποία δηλώνει ότι αντιμετώπισε πρόβλημα κατά τη διαδικασία της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων της 21-1-2020 και ζητάει να καταχωρισθεί η ψήφος της επί της αρχής «ΝΑΙ» και όχι «ΟΧΙ», όπως εκ παραδρομής καταχωρήθηκε στο σύστημα, σελ. 8382 - 8383
5. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ επί των άρθρων 16, 33, 50 επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 8298
6. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν στις 21-1-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση των επιμέρους συμβάσεων δωρεάς της από 6-9-2018 Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ του Ιδρύματος «Κοινωνοφελές Ίδρυμα Σταύρος Σ. Νιάρχος» και του Ελληνικού Δημοσίου

για την ενίσχυση και αναβάθμιση των υποδομών στον τομέα της Υγείας που κυρώθηκε με τον νόμο 4564/2018 (Α' 170)», σελ. 8381

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 8351 - 8355

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 8341 - 8351
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 8285 - 8298
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 8298 - 8313
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 8372 - 8389
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8313 - 8328
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 8355 - 8372
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 8328 - 8341

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 8341, 8343, 8346, 8349, 8350
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 8285, 8289, 8292
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 8298, 8309, 8311, 8312
ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. , σελ. 8378
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 8374, 8378, 8382, 8384
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 8374
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8315, 8316
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 8356, 8357, 8362
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 8343
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 8330
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 8346, 8348, 8350, 8374

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. , σελ. 8329
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8304, 8323, 8324
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 8370
ΑΧΜΕΤ Ι. , σελ. 8351
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 8337
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. , σελ. 8355
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 8312, 8314, 8316
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8309, 8311
ΒΕΤΤΑ Κ. , σελ. 8325
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 8334
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. , σελ. 8330
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. , σελ. 8324
ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 8322
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 8321
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 8296
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 8293
ΔΙΓΓΑΛΑΚΗΣ Β. , σελ. 8302, 8344, 8362
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 8364
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 8363

ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. ,	σελ. 8373
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. ,	σελ. 8348
ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. ,	σελ. 8378
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ. 8300
ΚΑΤΣΗΣ Μ. ,	σελ. 8311, 8312
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 8375
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 8374, 8375
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 8374
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 8314, 8315, 8316, 8336, 8339, 8341, 8342, 8348, 8350, 8354, 8357, 8362, 8367
ΚΕΦΑΛΑ Μ. ,	σελ. 8307, 8308
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. ,	σελ. 8289, 8291, 8292
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. ,	σελ. 8298
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 8364
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 8327, 8377
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 8305
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. ,	σελ. 8306
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 8304
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 8332
ΜΑΛΑΜΑ Κ. ,	σελ. 8322
ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 8362
ΜΑΡΚΟΥ Κ. ,	σελ. 8308, 8309, 8341
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 8346
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 8352
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 8333
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. ,	σελ. 8350
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. ,	σελ. 8294, 8379
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 8347, 8348, 8354
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. ,	σελ. 8317
ΠΑΠΑΝΛΙΟΥ Γ. ,	σελ. 8372
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 8368
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 8331
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 8365
ΠΕΡΚΑ Θ. ,	σελ. 8369
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ Σ. ,	σελ. 8366
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 8356, 8357, 8362
ΡΑΠΤΗ Ζ. ,	σελ. 8344
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 8301
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. ,	σελ. 8328
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 8318
ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ Χ. ,	σελ. 8320
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 8285, 8381
ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ Χ. ,	σελ. 8306
ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ Ο. ,	σελ. 8370
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 8287, 8330, 8346, 8349, 8380
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 8316, 8317
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 8330, 8335, 8336, 8337, 8342
ΦΟΡΤΩΜΑΣ Φ. ,	σελ. 8371
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 8377
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 8343
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. ,	σελ. 8319
ΧΕΙΜΑΡΑΣ Θ. ,	σελ. 8326
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 8299
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:	
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. ,	σελ. 8343
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 8356

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τρίτη 21 Ιανουαρίου 2020

Αθήνα, σήμερα στις 21 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας, θα ήθελα να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Εκλογή Βουλευτών».

Επίσης, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ 25 και οι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν στις 20-1-2020 πρόταση νόμου: «Διατάξεις σχετικά με την εκλογή Βουλευτών και το εκλογικό σύστημα».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικό Λογισμικό Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, στις 14 Ιανουαρίου του 2020, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το Σώμα συνεφώνησε.

Εννοείται ότι, όπως κάθε φορά, ανοίγει τώρα το σύστημα ηλεκτρονικής εγγραφής και παρακαλούνται οι συνάδελφοι, όσοι είναι στην Αίθουσα ή στο εντευκτήριο που παρακολουθούν τη συνεδρίαση, μέχρι το τέλος του δεύτερου εισηγητή να εγγραφούν στο σύστημα. Αν υπάρξει κάποια μικρή καθυστέρηση, εννοείται ότι θα υπάρξει μια ανοχή.

Τον λόγο τώρα έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης, για δεκαπέντε λεπτά.

Κύριε Στυλιανίδη, έχετε τον λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι σήμερα από το

Βήμα της Βουλής των Ελλήνων σε όλους τους νέους της πατρίδας μας και στους γονείς τους που τα τελευταία χρόνια κλονίστηκε η εμπιστοσύνη τους προς την πολιτεία, προς μια πολιτεία που πρόχειρα και απερίσκεπτα άφησε να αναπτυχθούν σχολές χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, σπουδές χωρίς αντίκρισμα στην αγορά εργασίας που παράγουν άνεργους με πτυχία, παιδιά που είναι έτοιμα να φύγουν στο εξωτερικό για να βρουν τον προσανατολισμό τους, εκπαιδευτικά προγράμματα χωρίς ποιοτική αξιολόγηση και επιστημονικά αντικείμενα χωρίς προοπτική. Απευθύνομαι στους γονείς που τα προηγούμενα χρόνια είδαν τα παιδιά τους να επιλέγουν πανεπιστήμια όχι με κριτήριο τα επαγγέλματα του μέλλοντος ή την κατάκτηση της σύγχρονης γνώσης, αλλά από μόδα γιατί το διάλεξαν κάποιοι συμμαθητές τους ή από ταμπού γιατί τους καλλιεργήθηκε η αντίληψη ότι πρέπει να κάνουν μόνο συγκεκριμένα επαγγέλματα -γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί- χωρίς να επιλέγουν κλάδους αιχμής και προοπτικής για την εθνική οικονομία που στηρίζουν το ΑΕΠ της χώρας, όπως παραδείγματός χάριν τα ναυτιλιακά επαγγέλματα.

Αυτή την κλονισμένη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ της νεολαίας και της οικογένειας από τη μια και της πολιτείας από την άλλη επιχειρεί να αποκαταστήσει η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο, θεωρώντας το ως το πρώτο θεμελιώδες βήμα σε μια σειρά αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που θα ακολουθήσουν.

Στόχος μας είναι η εκπαίδευση σε ποιοτικά αξιολογημένα προγράμματα να οδηγήσει επιτυχώς τους νέους μέσα από τα επαγγέλματα του μέλλοντος στην άμεση ένταξή τους στην αγορά εργασίας και, παράλληλα, στην κατάκτηση της πραγματικής παιδείας που εγγυάται όχι μόνο το υψηλό βιοτικό επίπεδο, αλλά και μια κοινωνία ώριμη και δίκαιη, γιατί για εμάς στόχος της εκπαίδευσης είναι η παιδεία.

Η παιδεία είναι κάτι υψηλότερο, ουσιαστικότερο, βαθύτερο και πληρέστερο από την απλή εκπαίδευση. Η παιδεία είναι αξιακός κώδικας, εθνική και πολιτιστική ταυτότητα, πρόσληψη φρέσκιας γνώσης και σύγχρονης πληροφόρησης, κατοχή μοντέρνας τεχνολογίας, αυτοσυνειδητοποίησης και αυτογνωσίας, ανάπτυξης δεξιοτήτων, σωστές επιλογές τρόπων και προσανατολισμών, ουσιαστική και τυπική προετοιμασία ένταξης στην ελληνική και τη διεθνή αγορά εργασίας με αίσθημα αυτοπεποίθησης, με δυνατότητα άμιλλας που θα βελτιώνει συνεχώς την ποιότητα, την ικανότητα και την αποτελεσματικότητα του νέου επιστήμονα.

Αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται σε μια κρίσιμη στιγμή να απαντήσει σε μια σειρά εναγώνων αναζητήσεων των νέων που ψάχνουν τον βηματισμό τους προς το μέλλον, των γονιών που αγωνιούν για την επαγγελματική προοπτική των παιδιών τους, της εκπαιδευτικής και ακαδημαϊκής κοινότητας που ανησυχεί από την προχειρότητα, την ελαφρότητα, τις στρεβλώσεις, τα λάθη

και τις παραλείψεις του παρελθόντος.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν επιδιώκει μόνο να καταργήσει, αλλά να διορθώσει και κυρίως να συμπληρώσει το θεσμικό πλαίσιο, εναρμονίζοντάς το με το ευρωπαϊκό περιβάλλον. Τα κύρια χαρακτηριστικά του είναι ότι δεν είναι καθηγητοκεντρικό, αλλά φοιτητοκεντρικό. Προτάσσει την παιδεία, και όχι μόνο την εκπαίδευση, αναδεικνύοντας πρότυπα αριστείας. Προάγει την εξωστρέφεια και τη διεθνοποίηση των ελληνικών ΑΕΙ, και όχι το κλείσιμο, την απομόνωση και την οστεοποίηση τους. Συνδέει τη χρηματοδότηση με την αξιολόγηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητάς. Εγκαθιδρύει τη διαρκή αξιολόγηση, υπερβαίνοντας την ιδεοληψία και την καθήλωση της δικτατορίας των μετριότητων. Υιοθετεί την κινητικότητα στην εκπαίδευση και στην έρευνα, προκαλώντας ευθέως σύγκρουση με τις δυνάμεις της αδράνειας. Συνδέει την εκπαίδευση όλων των βαθμίδων με την αγορά, αναδεικνύοντας την εθνική αρχή σε όχημα όχι μόνο υφιστάμενων αλλά και μελλοντικών προγραμμάτων σπουδών, που θα ανταποκρίνονται στα επαγγέλματα του μέλλοντος, στα επαγγέλματα αιχμής, στις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών που φιλοξενούν πανεπιστημιακά ιδρύματα αλλά και στις ρεαλιστικές προσδοκίες της εθνικής μας οικονομίας. Υλοποιεί το άρθρο 5Α του Συντάγματος για την ισότητα πρόσβασης στον κυβερνοχώρο. Με το κρατικό πιστοποιητικό πληροφορικής χτυπά τον ψηφιακό αναλφαριθμητισμό και διευκολύνει την προετοιμασία για τη νέα εποχή. Εκθέμει ισχυρό σήμα κοινωνικού κράτους, δημιουργώντας συνθήκες προσβασιμότητας στα ΑΜΕΑ, στην ισότητα των φύλων, στο περιβαλλοντικό αποτύπωμα των ιδρυμάτων, φροντίζοντας και την πολυτεχνία.

Απαντά στο κεφαλαίωδες ερώτημα: «Ποιος κάνει την έρευνα στην Ελλάδα, ποιος την εποπτεύει και πώς την κινητροδοτεί, η αγορά, το κράτος, το πανεπιστήμιο ή όλα μαζί;». Θεσμοθετεί τη διαμόρφωση μιας εθνικής εκπαιδευτικής στρατηγικής, που συνδιαμορφώνεται από την πολιτεία, την ακαδημαϊκή κοινότητα, την κοινωνία και την αγορά, η οποία θα απαντά στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, θα θωρακίζει τον αξιακό κώδικα του πολιτισμού μας και θα ανταποκρίνεται στις εθνικές και τις διεθνείς προκλήσεις του μέλλοντος.

Το σχέδιο νόμου ακολούθησε τη σύγχρονη διαδικασία και τις αρχές καλής νομοθέτησης. Μπήκε σε δημόσια διαβούλευση την περίοδο 4 έως 18 Δεκεμβρίου 2019, συγκεντρώνοντας εκατόν εννέα σχόλια, που ελήφθησαν υπ' όψιν. Συμπληρώθηκε με αιτιολογική έκθεση, πίνακα τροποποιημένων και καταργούμενων διατάξεων, έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ειδική έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρυθμίσεων και έκθεση διαβούλευσης.

Συγκεκριμένα, επί της ουσίας, αποτελείται από εξήντα τέσσερα άρθρα, τα οποία νομοτεχνικά δομούνται σε πέντε κεφάλαια.

Στο Κεφάλαιο Α', στα άρθρα 1 έως 19, επιδιώκεται η μετεξέλιξη της παλιάς ΑΔΙΠ σε μια σύγχρονη Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, η οποία είναι πλήρως αναβαθμισμένη, αναδιοργανωμένη και στοχεύει στην αναμόρφωση των πανεπιστημίων και στη συστηματική και δυναμική εναρμόνισή τους με τα σύγχρονα ευρωπαϊκά δεδομένα. Η νέα οργανωτική δόμηση της αρχής βασίζεται στον πρόεδρο, στο ανώτατο συμβούλιο, στο συμβούλιο αξιολόγησης και πιστοποίησης και στον γενικό διευθυντή. Ενισχύονται σημαντικά οι αρμοδιότητες της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Πρώτον, εισάγεται ο θεσμός της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, η οποία πρέπει να είναι συμβατή με τον γενικότερο εθνικό προσανατολισμό της πατρίδας μας, τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και τις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας.

Δεύτερον, αξιολογούνται πριν, κατά τη διάρκεια, αλλά και μετά πανεπιστήμια, σχολές και τμήματα, ενώ αποφασίζεται η ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση ή κατάργησή τους, εάν δεν οδηγούν σε επαγγελματικά δικαιώματα και πραγματικές προοπτικές στην οικονομία. Κυρίως προτάσσονται ειδικότητες και πεδία που έχει πραγματικά ανάγκη η ελληνική οικονομία. Κριτήριο επιλογής των παιδιών και των οικογενειών τους, όπως προείπα, που επιμπνύονται πλέον την πολιτεία, δεν είναι τα ταμπού του παρελ-

θόντος, ούτε η απόφαση της παρέας, ούτε η πόλη που προσφέρει καλή φοιτητική ζωή. Είναι το επάγγελμα, είναι η επιστήμη, είναι ο προσανατολισμός, που θα οδηγήσει το παιδί σε πληρότητα παιδείας και σε διευκόλυνση ένταξης στην εθνική και τη διεθνή αγορά εργασίας. Η πολιτεία διά της εθνικής αρχής οφείλει να εγγυάται σπουδές υψηλού επιπέδου, κλάδους αιχμής που ολοκληρώνουν την προσωπικότητα του νέου, ανταποκρίνονται στην οικονομική επένδυση της οικογένειάς του και οδηγούν σε επαγγέλματα αιχμής, που καλύπτουν ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και φυσικά της ελληνικής κοινωνίας.

Τρίτον, για πρώτη φορά, η δημόσια χρηματοδότηση χωρίς να κλονίζει τη λειτουργία παραδοσιακών σχολών, που απορροφούν το 80% για τις ανελαστικές τους δαπάνες με αντικειμενικά κριτήρια, κινητροδοτεί τα πανεπιστήμια να επιδείξουν θετική κινητικότητα, δίδοντας τους το μόνον του 20%. Τα κριτήρια αυτής της κινητροδότησης ενισχύουν την ποιότητα, την ερευνητική δραστηριότητα, τη διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μέσα από τη συνεργασία τους με ξένα ιδρύματα, τη σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας, την αύξηση, όπως λέγεται, της απασχολησιμότητας των φοιτητών τους, οι οποίοι μόλις αποφοιτούν απορροφώνται από την αγορά.

Τέταρτον, το Συμβούλιο Αξιολόγησης και Πιστοποίησης αξιολογεί όλους τους κύκλους σπουδών πριν, κατά τη διάρκεια και μετά, ενώ για πρώτη φορά εισάγονται και οι θεματικές αξιολογήσεις, που αφορούν στρατηγικές διεθνοποιήσεις, θέματα που αφορούν την ισότητα των φύλων, το περιβαλλοντικό αποτύπωμα, την προσβασιμότητα των ΑΜΕΑ, τη χρήση των νέων τεχνολογιών και άλλα τέτοιου είδους κριτήρια. Η εξάρτηση του 20% της δημόσιας χρηματοδότησης από όλες τις κοινωνικές, τις έξυπνες και τις διεθνείς δράσεις απεγκλωβίζει τα πανεπιστήμια μας από τη δύναμη της αδράνειας και δημιουργεί μια νέα κινητικότητα, μια γόνιμη άμιλλα και μια ανταποδοτική εξωστρέφεια.

Στο Κεφάλαιο Β', και ειδικότερα στα άρθρα 20 με 27, απαντούμε στα κεφαλαίωδη ερωτήματα: «Ποιος διεξάγει την έρευνα στην Ελλάδα, το πανεπιστήμιο ή η αγορά;» και δίδεται μία μοναδική ευκαιρία το πανεπιστήμιο να ανακαταλάβει τον χώρο που του ανήκει, δηλαδή τον χώρο της φρέσκιας γνώσης και της σύγχρονης πληροφόρησης. Κύριο χαρακτηριστικό της αναδιαμόρφωσης είναι ο συνδυασμός ευελιξίας και ταχύτητας από τη μια, με λογοδοσία και διαφάνεια από την άλλη. Δεν θα μπω στις λεπτομέρειες που λειτουργούν οι ειδικοί λογαριασμοί, γιατί θα έχουμε τη δυνατότητα να το αναλύσουμε στην επί των άρθρων συζήτηση.

Στο Κεφάλαιο Γ' θεσπίζεται για πρώτη φορά, στα άρθρα 28 ως 32, το κρατικό πιστοποιητικό πληροφορικής. Εξειδικεύεται και ενισχύεται εμπράκτως το άρθρο 5Α του Συντάγματος, που θεωρεί ως ισότητα στην πρόσβαση όχι μόνο τη δυνατότητα να έχουμε οπτική ίνα ή πρόσβαση σε ένα wifi, όχι μόνο τη δυνατότητα να διαθέτουμε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή, αλλά και να ξέρουμε πώς πρέπει να χειριζόμαστε τη νέα τεχνολογία. Επί της ουσίας δηλαδή το πιστοποιητικό έρχεται να διευρύνει τη μάχη κατά του ψηφιακού αναλφαριθμητισμού και να καλύψει αυτή την πτυχή της πρόσβασης, δηλαδή τη γνώση διαχείρισης του ηλεκτρονικού υπολογιστή για να μπορεί κάποιος να μπαίνει στο δίκτυο και να ωφελείται από αυτό.

Στο Κεφάλαιο Δ' επιλύονται μια σειρά από εκκρεμότητες, που προέκυψαν από προχειρότητες, λάθη ή προκαταλήψεις του παρελθόντος, χωρίς όμως επ' ουδενί να θίγονται οι νέες στις αποφάσεις που παίρνει ο νομοθέτης. Στο άρθρο 33 αναστέλλεται η εκπαιδευτική λειτουργία των τριάντα επτά τμημάτων που ιδρύθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, χωρίς να τηρηθεί προηγουμένως η διαδικασία αξιολόγησης, με βιασύνη, προχειρότητα και ίσως και προεκλογική σκοπιμότητα.

Στο άρθρο 34 απαλείφεται το θρήσκευμα και η ιθαγένεια από τα πιστοποιητικά σπουδών και έτσι συμμορφώνεται ουσιαστικά το Υπουργείο στην απόφαση 28 της Αρχής Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Στο άρθρο 37 διασφαλίζεται η αποτελεσματική διοίκηση του Διεθνούς Πανεπιστημίου, με ευέλικτο και λειτουργικό τρόπο.

Στο άρθρο 43 διευκολύνεται η προσέλευση αλλοδαπών σπουδαστών για την εκμάθηση ελληνικής γλώσσας. Η γλώσσα είναι η

δύναμη, είναι το εργαλείο εξωστρέφειας, είναι το μέσο άσκησης εξωτερικής πολιτικής, είναι η ενίσχυση του διεθνούς φιλελληνικού ρεύματος.

Στο άρθρο 46 διασφαλίζεται η μετακίνηση των εκπαιδευομένων στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας. Σημαντική πτυχή κοινωνικής πολιτικής είναι αυτό.

Στο άρθρο 44 παρέχεται μεγαλύτερη αυτονομία στη σχολική μονάδα ως προς τη διοργάνωση μαθητικών εκδρομών.

Στο άρθρο 50 αποκαθίσταται η συμμόρφωση προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων και επαγγελματικής ισοδυναμίας και ισοτιμίας.

Στο άρθρο 51 εγγυόμαστε την εμπιστοσύνη των φοιτητών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής ως προς την επιλογή ολοκλήρωσης του προγράμματος σπουδών των ΤΕΙ.

Στο άρθρο 54 καταργείται η δυνατότητα διεξαγωγής εξετάσεων ανά ομάδα σχολείων, ενώ στο άρθρο 55 μεριμνούμε για την πολύτεκνη οικογένεια.

Στο άρθρο 56 καθιερώνεται η μέρα εορτασμού των Τριών Ιεραρχών, η 30^η Ιανουαρίου, ως σχολική εορτή και όχι ως αργία. Η επαναφορά της γιορτής των Τριών Ιεραρχών αποτελεί αποκατάσταση ενός κενού, που προκάλεσε η προηγούμενη κυβέρνηση με την κατάργησή της. Ο ΣΥΡΙΖΑ επέβαλε αργία. Επί της ουσίας κατήργησε δηλαδή τον εορτασμό των Τριών Ιεραρχών. Επιδίωξε έτσι, ικανοποιώντας το αίσθημα των μαθητών να χάσουν μάθημα, να τους αποστερήσει τη δυνατότητα να ενημερωθούν για τους διαφωτιστές της ορθόδοξης πίστης, που έφεραν πιο κοντά την Ορθοδοξία με το ελληνικό πνεύμα.

Η στάση αυτή που κατακρίθηκε τότε από την Εκκλησία της Ελλάδος αποκαλύπτει την επιδίωξή τους να επιβάλουν ένα θρησκευτικά αδιάφορο κράτος που επικαλείται δήθεν τις αρχές του θρησκευτικού ουδέτερου κράτους. Εδώ φαίνεται και η ποιτική διαφορά μας από τον ΣΥΡΙΖΑ που ακόμα και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος επεδίωξε να καταργήσει ό,τι έχει σχέση με την ορθόδοξη παράδοση και πίστη. Προκαλώντας και προβοκάροντας μάλιστα, επεδίωξε να ταυτίσει την Εκκλησία και με το Κράτος, παρερμηνεύοντας τον όρο «επικρατούσα θρησκεία». Και σκόπιμα αγνόησε ότι ο όρος «επικρατούσα θρησκεία» δεν ταυτίζει την Ορθόδοξη Εκκλησία και την πίστη με το Κράτος, αλλά τον ταυτίζει με τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Στην επιτροπή μάλιστα κάποιος συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ επεδίωξε απαράδεκτα να ταυτίσει την απόφαση επαναφοράς της γιορτής των Διαφωτιστών της Ορθοδοξίας με το ακραίο ισλαμικό καθεστώς του Ιράν.

Αυτή όμως, κύριοι συνάδελφοι, είναι η διαφορά μας. Εμείς το διαφορετικό δεν το βρίζουμε ούτε το συκοφαντούμε για να το καταργήσουμε. Το αφήνουμε να υπάρχει ελεύθερο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13 του Συντάγματος για τη θρησκευτική ελευθερία, και το σεβόμαστε στην πράξη. Εσείς, όμως, με ιδεοληψία και προκατάληψη πολέματε, αμφισβητείτε και συκοφαντείτε ό,τι έχει σχέση με την Ορθοδοξία και την παράδοση αυτού του λαού, αγνοώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο που ιστορικά διαδραμάτισε η Εκκλησία της Ελλάδος σε όλους τους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες του έθνους μας.

Στο άρθρο 58 επιβάλλεται απρόσκοπτη λειτουργία σχολικών μονάδων κυρίως σε απομακρυσμένες περιοχές από την άρνηση εκπαιδευτικών να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους, ενώ έχουν εκεί τοποθετηθεί.

Στο Κεφάλαιο Ε' συμπεριλαμβάνονται μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις.

Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μια πρώτη απόπειρα να νικηθούν οι δυνάμεις της αδράνειας και της ιδεοληψίας που συχνά καθηλώνουν το πιο ευαίσθητο αλλά και δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας και της πολιτείας μας, που δεν είναι άλλο από τη νεολαία μας και από τον εκπαιδευτικό κόσμο. Η απελευθέρωση των υγιών δυνάμεων, η ήττα της δικτατορίας των μετριοτήτων, η επιστροφή της αριστείας, η ενίσχυση της ποιότητας και της εξωστρέφειας μπορούν να καταστήσουν την πατρίδα μας διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, τονώνοντας την πραγματική οικονομία, στηρίζοντας τη δοκιμαζόμενη κοινωνία και αξιοποιώντας την παιδεία ως το εθνικό συγκριτικό μας πλεονέκτημα.

Όποια εθνική στρατηγική και αν αποφασίσουμε, ένα είναι βέ-

βαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ότι ρίζα και θεμέλιό της δεν μπορεί να είναι άλλο από την παιδεία. Γιατί όλα είναι θέμα παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ κι εγώ τον κ. Στυλιανίδη.

Παρακαλείται τώρα η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Μερόπη Τζούφη, να έλθει στο Βήμα.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, έπειτα από έξι μήνες αποσπασματικής νομοθέτησης με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής και διατάξεις σε νομοσχέδια άλλων Υπουργείων, το Υπουργείο Παιδείας φέρνει επιτέλους στη Βουλή ένα δικό του σχέδιο νόμου, περιορισμένο, που όμως ξεδιπλώνει το αντιδραστικό σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας για την παιδεία. Είναι ένα σχέδιο που σε πολλές κρίσιμες διατάξεις του δεν είναι κοστολογημένο, παρ' ό,τι έχει σαφείς οικονομικές επιπτώσεις, ένα σχέδιο που υπονομεύει το μέλλον χιλιάδων ανθρώπων που μορφώθηκαν και στήριξαν το δημόσιο πανεπιστήμιο, ένα σχέδιο που δικαιολογημένα έχει προκαλέσει σημαντικές αντιδράσεις στην εκπαιδευτική κοινότητα με μια πολύ μεγάλη τοποθέτηση πάρα πολλών οργανώσεων, των πανεπιστημίων, των μελών ΔΕΠ, ακόμα και δικών σας συνδικαλιστικών οργανώσεων που στέκονται απέναντι. Θα καταθέσω σχετικά στα Πρακτικά.

Έρχομαι, λοιπόν, στο πρώτο κομμάτι που αφορά την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Στην ουσία, η Κυβέρνηση προχωρά στην κατάργηση αυτής της ανεξάρτητης αρχής έπειτα από δεκαπέντε χρόνια συνεχούς λειτουργίας. Το πρόσημο, βέβαια, είναι η μετονομασία και η αναβάθμιση. Στην ουσία, όμως, τροποποιείται το θεσμικό πλαίσιο. Αλλάζει το όνομα, χωρίς να ξέρει κανείς γιατί αυτό χρειάζεται, καθώς και τον τρόπο επιλογής της διοίκησης με το ξήλωμα της σημερινής ηγεσίας, απομακρύνοντας τους μη αρεστούς και μη πρόθυμους να υλοποιήσουν σε απόλυτο βαθμό την πολιτική της. Ενδεικτικό είναι αυτό που ακούσαμε στη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων με τους φορείς. Ακούσαμε ότι η Υπουργός δεν ενημέρωσε τον υπό κατάργηση πρόεδρο της ΑΔΙΠ για τις προθέσεις της και τις επικείμενες αλλαγές.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης αποδεικνύεται, παρ' ό,τι κατηγορείτε εμάς, ότι δεν σέβεστε στον βαθμό που θα έπρεπε και σε ένα νομοσχέδιο που τις αφορούσε αποκλειστικά, αυτή τη συγκεκριμένη ανεξάρτητη αρχή. Ουμίζω ότι στη δική μας διακυβέρνηση δεν την καταργήσαμε και, βεβαίως, δεν καθιέρωσαμε καμμία διοίκηση. Σας καλούμε να το ξανασκεφθείτε.

Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, η επιχειρηματολογία σας ότι όλα θα πάνε καλύτερα με αυτή την ανεξάρτητη αρχή δεν μας έχει πείσει. Μιλάτε για αναβάθμιση της αρχής, για έξι μήνες όμως υπονομείτε συνειδητά τη λειτουργία της. Αναφέρομαι στην απόφασή σας να μην υπογράψετε τον διορισμό του νέου μέλους του διοικητικού συμβουλίου, παρακλώνοντας τη λειτουργία της αρχής στο μέτρο που το ΔΣ δεν μπορεί να συνέλθει και να λάβει αποφάσεις λόγω έλλειψης απαρτίας. Η πρόσφατη επιστολή παραίτησής του συναδέλφου από το Πανεπιστήμιο της Πάτρας και μέλους του ΔΣ σας εκθέτει ανεπανόρθωτα. Κάνει λόγο για μεγάλη και απρόσμενη αναστάτωση, εκφράζοντας την ελπίδα να μην δημιουργηθούν σοβαρές συνέπειες για την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση. Επίσης, αναφέρει πως με δική σας παρέμβαση αναβλήθηκε η προγραμματισμένη επίσκεψη του ευρωπαϊκού δικτύου των Ανεξάρτητων Αρχών Διασφάλισης Ποιότητας, η οποία επρόκειτο να επισκεφθεί την Ελλάδα στα τέλη Ιανουαρίου προκειμένου να αξιολογήσει την ΑΔΙΠ και το έργο της. Θα καταθέσω τη σχετική επιστολή στα Πρακτικά. Συμπληρωματικά, η αλληλογραφία που διέρρευσε στον Τύπο μέσω της ΑΔΙΠ και της Ευρωπαϊκής Αρχής φανερώνει πως με τις πρωτοβουλίες που έχετε λάβει η νέα ΑΔΙΠ απειλείται να μείνει εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου για περισσότερο από έναν χρόνο με ό,τι αυτό σημαίνει για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές για εμάς πως η Κυβέρνηση προχωρά με ακροβασίες στη συγκρότηση αυτής της

νέας αρχής, την οποία ονομάζει Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, με σκοπό την έμμεση χειραγώγηση και τον πλήρη έλεγχο της. Αυτό καταμαρτυρά και η ρύθμιση που ενισχύει τον εποπτικό ρόλο της Υπουργού Παιδείας, μετατρέποντας τη νέα ΑΔΙΠ σε ιμάντα μεταβίβασης της κυβερνητικής πολιτικής για την ανώτατη εκπαίδευση. Την ίδια στιγμή που θεωρητικά μεταβιβάζετε στη νέα αρχή αυξημένες αρμοδιότητες, όπως την αξιολόγηση, την κατανομή της χρηματοδότησης και τον σχεδιασμό του ακαδημαϊκού χάρτη, με τον ίδιο τρόπο, επικαλούμενοι την ίδια ακριβώς στιγμή την ανεξαρτησία της, επιλέγετε να αποφεύγετε το πολιτικό κόστος των αντιδημοφιλών μεταρρυθμίσεων που προωθείτε για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Μια από τις επικείμενες, πιο αντιδημοφιλείς ρυθμίσεις, είναι και η αλλαγή του μοντέλου χρηματοδότησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για την οποία μάλιστα σπεύσατε να δηλώσετε ότι είστε ιδεολογικά περήφανοι. Περήφανοι, αλλά όπως φαίνεται θα δημιουργήσετε σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα στα δημόσια πανεπιστήμια και θα τα εξωθήσετε σε λογικές και πρακτικές που απαντώνται στην αγορά ως σαν να ήταν επιχειρήσεις και όχι στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Έχετε δηλώσει πως η χρηματοδότηση των ΑΕΙ στο παρελθόν γινόταν κατά το δοκούν του εκάστοτε Υπουργού. Σας παραπέμπω στον ν.4009/2011 και στο άρθρο 73 με τίτλο: «Κατανομή της δημόσιας χρηματοδότησης των ΑΕΙ», όπου καθορίζονται συγκεκριμένα κριτήρια και δείκτες. Και βεβαίως θα το καταθέσω στα Πρακτικά, αν και να το γνωρίζετε. Είναι ακριβώς αυτοί οι δείκτες, τους οποίους αναφέρετε για το 80% της χρηματοδότησης. Και αυτό για να τελειώσουμε τις μισές αλήθειες και τη δημιουργία εντυπώσεων. Επίσης, δεν υπάρχει -διότι το είπατε- απόφαση της συνόδου πρυτάνεων, η οποία να είχε προταθεί στην προηγούμενη ηγεσία και να μην έγινε δεκτή. Αντίθετα, είχαν υπάρξει επιτροπές εργασίας που με πρωτοβουλία είχαν δημιουργηθεί, χωρίς όμως να καταλήξουν σε συγκεκριμένα συμπεράσματα.

Σύμφωνα με τη ρύθμισή σας, η χρηματοδότηση των ΑΕΙ θα γίνεται κατά 80% με βάση τα γενικά κριτήρια, όπως μέχρι σήμερα εχορηγείτο το 100%, και κατά 20% με ιδιωτικοοικονομικά και ανταποδοτικά κριτήρια. Εδώ η νέα αρχή που θεσπίζεται θα παίξει τον ρόλο της και θα σας διευκολύνει στις αποφάσεις, όπως είπα και προηγουμένως. Σε περίπτωση που ένα ΑΕΙ δεν επιτύχει τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, η χρηματοδότηση που δεν θα λάβει ως συνέπεια της αξιολόγησης θα κατανεμηθεί στη χρηματοδότηση των λοιπών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και καθορίζεται ως ένα από τα καθήκοντα αυτής της αρχής. Συνεπώς τα κριτήρια δεν είναι κριτήρια επιβράβευσης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Είναι τιμωρητικά κριτήρια. Είπατε ότι εμείς δεν έχουμε εμπιστοσύνη και εσείς έχετε εμπιστοσύνη στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ασπαστείτε, λοιπόν, την εισήγηση που σας κάνει η απόφαση της συνόδου των πρυτάνεων, όπως και πολλές άλλες σύγκλητοι, του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, η Πρυτανεία των Ιωαννίνων, πολλαπλοί σύλλογοι μελών ΔΕΠ, που θεωρούν ότι με ήδη υπάρχουσα υποχρηματοδότηση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα αυτό το οποίο προτείνετε, θα διευρύνει τις ανισότητες μεταξύ των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, θα εντείνει την εσωστρέφεια, θα πυροδοτήσει εσωτερικές διαμάχες στην επισημοτική και ερευνητική κοινότητα της χώρας.

Παράλληλα, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι θα αποδυναμώσει τα πιο αδύναμα πανεπιστήμια, που είναι τα περιφερειακά ή κάποια από τα περιφερειακά πανεπιστήμια και θα τα οδηγήσει σε αναζήτηση πόρων εκτός του δημόσιου κορβανού.

Ξέρετε, κυρία Κεραμέως και κύριε Διγαλάκη, τα πανεπιστήμια ζητούν από σας έστω και τη διατήρηση των περυσινών ποσοστών χρηματοδότησης. Αντ' αυτού, εσείς επιλέγετε να εισάγετε μοντέλα χρηματοδότησης που εφαρμόζονται στην αγορά, που ποδοπατούν την ακαδημαϊκότητα και προδιαγράφουν, για κάποια τουλάχιστον από αυτά, τη μείωση της χρηματοδότησης κατά 20%.

Ακούστε τη γνώμη των πανεπιστημίων! Συμμεριστείτε τις αγωνίες και τις επιφυλάξεις τους! Επικεντρωθείτε στις πραγματικές ανάγκες που έχουν τα πανεπιστήμια, που είναι όσο μπορούν να ενδυναμωθούν με πόρους και με προσωπικό και υλοποιήστε -χαί-

ρομαι που το λέτε έστω και την τελευταία στιγμή- τον κανόνα του 1 προς 1, διότι θυμάμαι ότι εδώ μιλούσατε για τον κανόνα 1 προς 5, τον οποίο νομοθετήσαμε και τον οποίο έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σας τονίζουμε για μια ακόμη φορά, ότι πέρα από τις ιδεολογικές προσεγγίσεις και τις διαφορές μας και διεθνώς αυτό το μοντέλο δεν απέφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Γι' αυτό και οι Ευρωπαίοι στράφηκαν σε άλλου είδους πολιτικές μέσω των ευρωπαϊκών δικτύων πανεπιστημίων, στα οποία επιτυχώς έχουν ξεκινήσει αρκετά δικά μας πανεπιστημιακά ιδρύματα να αποτελούν μέρος τους και να προχωρούν σε αυτή την πολύ σημαντική κατεύθυνση.

Προχωρώ στους ΕΛΚΕ. Αυτό το δεύτερο κομμάτι αφορά τους ΕΛΚΕ των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων της Ελλάδας. Μια από τις αρχικές δεσμεύσεις σας, αν δεν κάνω λάθος, ήταν ότι θα τους θέτατε εκτός δημόσιου λογιστικού. Δεν το έχετε επιτύχει. Σας γίνεται έντονη κριτική. Από δικής μας πλευράς, θεωρούμε ότι η υπαγωγή των ΕΛΚΕ στο δημόσιο λογιστικό δεν είναι λάθος επί της αρχής. Αν και η υπαγωγή τους έγινε για να αντιμετωπιστούν φαινόμενα κακοδιαχείρισης, διαφάνειας και λογοδοσίας, οδήγησε πράγματι σε ένα γραφειοκρατικό τέλμα χιλιάδες ακαδημαϊκούς ερευνητές και διοικητικούς.

Έτσι, λοιπόν, ο προηγούμενος νόμος, ο δικός μας, αποτέλεσε μία πρώτη προσπάθεια βελτίωσης αυτού του πλαισίου λειτουργίας. Και πράγματι, κάποιες από τις διατάξεις που προτείνονται, συνιστούν συνέχεια αυτής της προσπάθειας για ένα πιο ευέλικτο και αποτελεσματικό πλαίσιο λειτουργίας.

Και έτσι, σε αυτού του τύπου τις διατάξεις, που απλοποιούν διαδικασίες έγκρισης δαπανών και διευκολύνουν, θα είμαστε θετικοί.

Πέραν, όμως, των διατάξεων αυτών, υπάρχει και το άρθρο 60 στο οποίο προβλέπεται νομιμοποίηση κατηγοριών δαπανών που έγιναν κατά παρέκκλιση της νομοθεσίας. Παρά τις συνεχείς μου ερωτήσεις στις επιτροπές, δεν μου έχουν δοθεί ως τώρα πειστικές απαντήσεις -τις οποίες αναμένω στη σημερινή διαδικασία- το ύψος και την προέλευση των δαπανών. Ποια είναι η δημοσιονομική επιβάρυνση που προκύπτει και ποια είναι η εισήγηση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους;

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Γ' που είναι το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής -το χαϊρετίζουμε- που υιοθετείται. Συνεχίζεται μια σημαντική πρωτοβουλία της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που θεσμοθετήθηκε το Δεκέμβριο του 2018 από τον απερχόμενο Υπουργό, τον Κώστα Γαβρόγλου και λόγω της προκήρυξης των εθνικών εκλογών του Ιουλίου δεν κατέστη δυνατόν για τους υποψήφιους μαθητές να δώσουν τις σχετικές εξετάσεις. Είμαστε απολύτως θετικοί σε αυτή την κατεύθυνση.

Έρχομαι στο θέμα του άρθρου 33 και της κατάργησης των τριάντα επτά τμημάτων των ΑΕΙ. Η πολιτική που έχετε ακολουθήσει μέχρι σήμερα όσον αφορά στη δημόσια εκπαίδευση, είναι πολιτική συρρίκνωσης, αναστολής και κλεισίματος. Τις πρώτες μέρες, λοιπόν, αποφασίσατε την επ' αόριστον αναστολή λειτουργίας των εξήντα επτά δωρεάν διετών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης για αποφοίτους των ΕΠΑΛ -το είχαν ζητήσει τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που είχαν δεσμευτεί και οι ανάλογοι πόροι- την κατάργηση της Νομικής Σχολής στην Πάτρα. Συνεχίσατε καταργώντας τη δυνατότητα περιορισμένης ελεύθερης πρόσβασης των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και συνεχίζετε σήμερα με την επ' αόριστον, όπως προκύπτει, αναστολή λειτουργίας αυτών των τριάντα επτά νέων τμημάτων σε έντεκα πανεπιστήμια της χώρας.

Και βέβαια, αναφέρεστε διαρκώς στο ότι αυτά υπηρέτησαν μικροπολιτικές σκοπιμότητες, δεν είχαν συγκεκριμένα ακαδημαϊκά κριτήρια, δεν είχαν προηγηθεί μελέτες σκοπιμότητας, δεν υπήρξε συνεκτικός σχεδιασμός.

Και σε παλαιότερη συνεδρίαση εδώ στην Βουλή ο αρμόδιος Υφυπουργός είχε μιλήσει, μάλιστα, και για συνδιαλλαγή του ΣΥΡΙΖΑ με τα πανεπιστήμια. Βεβαίως, αυτή η επιχειρηματολογία, κατά την προσωπική μου άποψη, έχει καταρρεύσει, έχει διαψευστεί από τα ίδια τα πανεπιστήμια, τους πρυτάνεις και τις συγκλήτους, οι οποίοι πρότειναν τη θεσμοθέτηση αυτών των νέων τμημάτων, τα ενέταξαν -και σας το είπαν- στον στρατηγικό τους σχε-

διασμό και είχαν την αποκλειστική ευθύνη για τη λειτουργία τους. Κάποια, μάλιστα, πανεπιστήμια είχαν ήδη ξεκινήσει τις διαδικασίες για τη στελέχωση αυτών των τμημάτων, για να υποδεχθούν φοιτητές.

Κάνω εδώ επισήμανση και στην τοποθέτηση του Πρύτανη του ΕΚΠΑ, του κ. Δημοπούλου, για δύο τμήματα ιδιαίτερα εξωστρεφή, προϋπολογισμένα στον στρατηγικό σχεδιασμό, τα οποία μου απαντήσατε ότι θα τα δει η νέα ΑΔΙΠ, όταν και όποτε συγκληθεί, δηλαδή αναπομπή στις καλές ένδες.

Άρα μικραίνετε τη δημόσια εκπαίδευση, κλείνετε τμήματα, δεν σέβεστε αυτά που λένε τα πανεπιστήμια και το αυτοδιοικητό τους και ναρκοθετείτε σίγουρα το μέλλον πολλών περιφερειακών ιδρυμάτων, αφού αυτά θα υποστούν την ενδεχόμενη μείωση της χρηματοδότησης κατά 20% εάν δεν μπορέσουν να ανταποκριθούν στα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια αξιολόγησης.

Και βεβαίως, σχεδιάζετε και έχετε εξαγγείλει τη μείωση των εισακτέων, την εισαγωγή βάσεων ανάλογα με τις εισηγήσεις των ιδρυμάτων, αλλά και τις διαγραφές των φοιτητών που ξεπερνούν το χρονικό όριο φοίτησης.

Αντ' αυτού, η δική μας πολιτεία, για την οποία κάνετε διαρκή κριτική, είναι ότι παρά τους δημοσιονομικούς περιορισμούς, στους οποίους βρισκόμαστε, κάναμε προσπάθεια διεύρυνσης του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας με τρόπο συνεκτικό, ύστερα από ευρεία διαβούλευση με τα πανεπιστήμια, την ακαδημαϊκή κοινότητα και τις τοπικές κοινωνίες. Αυξήσαμε τη χρηματοδότηση, στελεχώσαμε τα ιδρύματα με μέλη ΔΕΠ και νέους ερευνητές, επαναφέραμε τον κανόνα 1 προς 1 στις αποχωρήσεις- προσλήψεις, θεσπίσαμε ακαδημαϊκούς κανόνες σε όλα τα επίπεδα σπουδών και προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε χρόνιες στρεβλώσεις και, βεβαίως, να προωθήσουμε τη διαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων.

Και έρχομαι στη ρύθμιση για τα κολλέγια, η οποία είναι γνωστό, όπως λέει και η ΔΑΚΕ των εκπαιδευτικών, ότι ήρθε την τελευταία στιγμή από το παράθυρο. Είναι η ρύθμιση που έχει προκαλέσει την κατακραυγή σύμπασας της εκπαιδευτικής κοινότητας, διότι με το άρθρο 50 οι τίτλοι σπουδών που χορηγούνται από ιδιωτικά κολλέγια, θα γίνονται δεκτοί από το ΑΣΕΠ για διορισμό στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Γιατί, κυρία Κεραμέως, τροποποιείτε τον νόμο για τους διορισμούς στην εκπαίδευση αυτή τη χρονική στιγμή, όταν, μάλιστα, ήδη έχει τελειώσει ο προηγούμενος διαγωνισμός για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, που έγινε ακριβώς με αυτόν τον νόμο;

Με τη ρύθμιση που φέρνετε παρακάμπετε το άρθρο 16 του Συντάγματος, όπως γνωρίζετε πολύ καλά. Αφού δεν καταφέρατε να ιδρύσετε ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα, δίνετε τη δυνατότητα στους αποφοίτους των ιδιωτικών κολλεγίων να μπουν όχι από το παράθυρο, αλλά από την πόρτα στο δημόσιο. Επικαλείστε το ενωσιακό δίκαιο, αλλά ουσιαστικά κρύβεστε πίσω από αυτό. Είχατε προνοήσει, βεβαίως, να δώσετε τη δυνατότητα αναγνώρισης της επαγγελματικής ισοδυναμίας σπουδών τίτλων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όχι μόνο κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τρίτων χωρών, που προφανώς είναι το Ηνωμένο Βασίλειο στη «μετά-Brexit» εποχή και οι ΗΠΑ. Επαναφέρετε, δηλαδή, το καθεστώς που εγκαθίδρυσε ο Υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος, το οποίο δίνει στους αποφοίτους των ιδιωτικών κολλεγίων, που παρέχουν τίτλους σπουδών σε συνεργασία με άγνωστα ή μέτριοι κύρους πανεπιστήμια της αλλοδαπής, τη δυνατότητα πρόσληψης στο δημόσιο και δη στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Μάλιστα, για να βγείτε από το πολιτικό αδιέξοδο, λέτε ότι είχαμε χρησιμοποιήσει και εμείς παρόμοια ρύθμιση στο παρελθόν σε προκηρύξεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα ένα, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, ακόμα και τελειώνω.

Αποτελεί, λοιπόν, αυτό προσπάθεια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. Γνωρίζετε πως ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαξε το καθεστώς με το που βγήκε η χώρα από το μνημονιακό πρόγραμμα και εν όψει των δεκαπέντε χιλιάδων μόνιμων διορισμών στην εκπαίδευση.

Σε αυτόν τον νόμο, τον ν.4589/2019, αποτυπώνεται αυτή ακριβώς η πολιτική επιλογή.

Αντίθετα, με τη ρύθμιση που προτείνετε, ευνοούνται οι κολληγίστες και τα ιδιωτικά συμφέροντα που δραστηριοποιούνται στην εκπαίδευση. Ενδυναμώνεται η υπάρχουσα αγορά απόκτησης τίτλου σπουδών εντός και εκτός Ελλάδας, ενώ κινείται ανταγωνιστικά ως προς το δημόσιο πανεπιστήμιο και τους αποφοίτους του. Στρέφεστε ενάντια σε χιλιάδες αποφοίτους των δημόσιων πανεπιστημίων, στους υπηρετούντες εκπαιδευτικούς, που με κόπους και θυσίες απέκτησαν γνώσεις και ακαδημαϊκά προσόντα. Στρέφεστε ενάντια στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Και θα καταθέσω γι' αυτόν τον λόγο -όπως είπα και πριν- τις αποφάσεις των Συγκλήτων του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου, του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και βεβαίως, όλων των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, που σας ζητούν -διαδηλώνουν κιόλας- να αποσύρετε το άρθρο 50 και να μην επιτρέψετε την υποτίμηση των ιδρυμάτων και των πτυχίων που παρέχουν.

Όσον αφορά τους Τρεις Ιεράρχες, πράγματι δημιουργήθηκε μία κατάσταση-αλαλούμ. Στείλατε σε δύο μέρες δυο αντιφατικές εγκυκλίους.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, συμφωνείτε και εσείς με την άποψη ότι οι αργίες είναι για τους τεμπέληδες; Εγώ θα έλεγα ότι κάνετε μία συνειδητή προσπάθεια να επαναφέρετε τον εκκλησιασμό, την κατήχηση και τις θρησκευτικές εκδηλώσεις ως αντισταθμιστικό μέτρο στην επιβεβλημένη απαλοιφή του θρησκευματος από τα μαθητικά απολυτήρια, έπειτα από την απόφαση του Σ.Τ.Ε. -στην οποία, μάλιστα, είχε πρωταγωνιστήσει η υποψήφια Πρόεδρος της Δημοκρατίας- περί αντισυνταγματικότητας και τις καταδικαστικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Η θέση μας είναι απλή: Όχι στην κατήχηση. Το σχολείο να λειτουργεί και στην αρχή της ημέρας να διαβάζεται σχετικό μήνυμα από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας.

Δεν προλαβαίνω, έχω υπερβεί τον χρόνο μου. Έχω τοποθετηθεί στις επιτροπές για τα υπόλοιπα άρθρα. Φαντάζομαι ότι θα έχω τη δυνατότητα στη δευτερολογία μου να επιχειρηματολογήσω γιατί σε κάποια από αυτά δηλώνουμε «παρών» ή τα καταψηφίζουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τον ΣΥΡΙΖΑ η παιδεία και ειδικότερα η συστηματική και οργανωμένη από την πολιτεία εκπαίδευση είναι θεμελιώδες δημόσιο και κοινωνικό αγαθό. Αποτελεί καθολικό δικαίωμα, πολύτιμο και αναντικατάστατο εφόδιο για κάθε άνθρωπο προσωπικά και για την κοινωνία στο σύνολό της. Η εκπαίδευση και η έρευνα που συντελείται στα πανεπιστημιακά ιδρύματα και στα δημόσια ερευνητικά κέντρα της χώρας, αποτελεί και βασικό μοχλό για την ανάπτυξη της χώρας. Η αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση και την έρευνα αποτελεί αναγκαιότητα ιδίως για την πορεία της χώρας, για την οριστική έξοδο από την οικονομική κρίση και αναγκαιότητα και υποχρέωση προς τη νέα γενιά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μερρόπη Τζούφη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κυρία Τζούφη.

Πριν μπούμε στους ειδικούς αγορητές, θα ήθελα να ρωτήσω αν υπάρχει κάποιος συνάδελφος που παρέλειψε να δηλώσει ότι θα μιλήσει, γιατί θα κλείσει το σύστημα. Αν είναι κάποιος στην Αίθουσα, μπορεί να το δηλώσει τώρα. Απ' ό,τι βλέπω, δεν υπάρχει κανείς. Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα.

Τον λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια του Κινήματος Αλλαγής η κ. Χαρούλα (Χαρά) Κεφαλίδου για δεκαπέντε λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο Παιδείας, αλλά το Υπουργείο, δυστυχώς, θολώνει την αξία του. Συνεχίζοντας την πρακτική της αποσπασματικής θεσμοθέτησης μέτρων για μείζονος σημασίας θέματα μέσα σε έναν κυκεώνα διάσπαρτων, αντιφατικών και ασαφών ρυθμίσεων, η Κυβέρνηση -που κατά τα άλλα έχει την εκπαίδευση ως εθνική προτεραιότητα- ξεκινά φέρνοντας με το δικό

της brand name ένα σχέδιο νόμου αποκομμένο και βασισμένο στον ν.4009/2011 του ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, δεν λείπουν και οι «περίφημες» πάντα «λοιπές διατάξεις», μέσω των οποίων λαμβάνονται αποφάσεις για σοβαρά, εντελώς διαδικαστικά, άσχετα μεταξύ τους θέματα, που όφειλαν να είναι ο βασικός κορμός άλλου νομοσχεδίου για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Μετά από έξι μήνες διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, το νομοσχέδιο για την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης -ΕΘΑΑΕ- και τους ειδικούς λογαριασμούς -ΕΛΚΕ- των ΑΕΙ στοχεύει στην αποκατάσταση της διαφάνειας και στην ενίσχυση της αυτονομίας και λογοδοσίας των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Παράλληλα, επιχειρεί να συνδέσει τα αποτελέσματα της αξιολόγησης με τμήμα της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων.

Οι ρυθμίσεις, λοιπόν, αυτές δεν είναι κάτι καινούργιο. Η έννοια της αξιολόγησης των ΑΕΙ της χώρας τέθηκε και εφαρμόστηκε στην πράξη μετά από νομοθετική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ, με ένα νόμο-ορόσημο, που αγκαλιάστηκε τότε από το σύνολο σχεδόν του πολιτικού κόσμου και αντίστοιχα «ξηλώθηκε» αθόρυβα και μεθοδικά πριν προλάβει να εφαρμοστεί.

Στη συνέχεια του ιστορικού χρόνου, ο ΣΥΡΙΖΑ πολέμησε την ιδέα της αξιολόγησης, ποντάροντας στην ήσσυα προσπάθεια, στην απραξία και τελικά στην ισοπέδωση. Η αμφισβήτηση του ρόλου της ΑΔΙΠ ήρθε ως φυσικό επακόλουθο. Στη δουλειά ετών δύο εμπνευσμένων γυναικών Υπουργών Παιδείας δύο διαφορετικών πολιτικών χώρων, της Μαριέττας Γιαννάκου με τον ν.3374/2005 και της Άννας Διαμαντοπούλου με τον ν.4009/2011 χρειάστηκε μόνο μία θητεία της «πρώτη φορά αριστεράς» για να αφήσει κηλίδες διάλυσης και παρακμής.

Κυρίες και κύριοι, μετά τη συζήτηση στις επιτροπές αναδείχθηκαν οι ελλείψεις, οι αστοχίες, οι αγκυλώσεις και οι δυσλειτουργίες, που αχρηστεύουν ένα από τα πολυτιμότερα εργαλεία για την ανάπτυξη της χώρας μας, την εκπαίδευση.

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν; Αυτό το ερώτημα φαίνεται πως δεν το έχει θέσει καν ακόμα η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ώστε να αντιληφθεί και την ανάγκη ύπαρξης εθνικού διαλόγου για την παιδεία και την ανάγκη ανασύστασης του ΕΣΥΠ, που ζητάμε διαρκώς. Χωρίς αυτή την ανησυχία, όμως, πώς περιμένουμε απαντήσεις και αντίστοιχες ολοκληρωμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες; Και αν επισημαίνω την αποσπασματικότητα των ρυθμίσεων, είναι γιατί η έλλειψη στρατηγικής, η έλλειψη σφαιρικής προσέγγισης και συνολικής άποψης έχει επιπτώσεις και αδικεί την όποια προσπάθεια.

Ρωτήσαμε πολλές φορές ποιο είναι το συνολικό σχέδιο της Κυβέρνησης για την παιδεία, αναπόσπαστο τμήμα του οποίου είναι η ΕΘΑΑΕ, η ΕΛΚΕ και -μια και τα βάλαμε όλα μέσα- οι σχολικές εκδρομές, η αργία των Τριών Ιεραρχών, τα πιστοποιητικά γλωσσομάθειας και τα κολλέγια. Ξέρετε τι μας απαντήσατε; Μας παραπέμψατε στο προεκλογικό φυλλάδιο της Νέας Δημοκρατίας. Είναι σαν να λέτε στο Σώμα, και τελικά στον πολίτη, ότι «στα ζητήματα παιδείας έχω ήδη αποφασίσει τι θα κάνω και δεν ακούω κανέναν και εδώ μέσα απλά τηρούμε τα προσχήματα».

Η εκπαίδευση, όμως, είναι εθνικό ζήτημα και ως τέτοιο δεν μπορεί να υποκατασταθεί από το προεκλογικό πρόγραμμα κανενός κόμματος. Και αυτό κυρίως γιατί οποιοδήποτε προεκλογικό πρόγραμμα και αν έχουμε, όσο καλό κι αν είναι, απουσιάζει το βασικό στοιχείο δημοκρατικής διακυβέρνησης που είναι ο εθνικός διάλογος.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας και τα πανεπιστήμιά μας πράγματι μπορούν -και το ονειρευόμαστε- να γίνουν παγκόσμιο κέντρο εκπαίδευσης. Όμως αυτό, για να γίνει πραγματικότητα, χρειάζεται πολλά περισσότερα από διάσπαρτες διατάξεις. Χρειάζεται εθνική εκπαιδευτική στρατηγική σε βάθος χρόνου.

Αναμφίβολα τα πλέον κρίσιμα ζητήματα που τίθενται σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι η συγκρότηση της ΕΘΑΑΕ -έως σήμερα ΑΔΙΠ- και η ΕΛΚΕ.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, από το Κεφάλαιο Α' -άρθρα 1 έως 19- που αφορούν την ΕΘΑΑΕ.

Κυρία Υπουργέ, θέλω να σας ευχαριστήσω προσωπικά και εκ μέρους του Κινήματος Αλλαγής για την ενσωμάτωση των προ-

τάσεων που καταθέσαμε ως συμβολή στο πρώτο αυτό νομοσχέδιο Παιδείας.

Ο ρόλος της ΕΘΑΑΕ ως Ανεξάρτητης Αρχής θα πρέπει να είναι αυστηρά συμβουλευτικός. Είναι πράγματι; Έργο της είναι η εξειδίκευση αυτής της στρατηγικής. Ποιας στρατηγικής άραγε; Η χάραξη εθνικής στρατηγικής είναι και πρέπει να είναι έργο της Κυβέρνησης μετά από εθνικό διάλογο και κατόπιν των απαραίτητων συγκλίσεων. Η ΕΘΑΑΕ δεν μπορεί να αναλάβει τη χάραξη αυτής της στρατηγικής, παρά μόνο να την εξειδικεύσει και να παρακολουθεί την εφαρμογή της από τα πανεπιστήμια.

Σε αυτό το νομοσχέδιο το Υπουργείο ξεκίνησε ανάποδα. Ενισχύει το εξωτερικό θεσμικό όργανο ελέγχου και εποπτείας, χωρίς να αγγίζει προηγουμένως το μεγάλο ζήτημα των ίδιων των οργάνων διοίκησης των αυτοδιοικούμενων ΑΕΙ. Η απλή λογική λέει ότι ξεκινάμε από την αρχή. Πρώτα συζήτηση για τα ίδια τα πανεπιστημιακά όργανα αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ και μετά συζήτηση για τα εξωτερικά όργανα εποπτείας και ελέγχου. Αλλιώς για ποιο αυτοδιοίκητο μιλάμε, κύριοι συνάδελφοι; Αυτή η αντιστροφή της αφετηρίας συζήτησης παρακάμπτει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων.

Για τα ζητήματα χρηματοδότησης των ΑΕΙ, που δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ήδη έχουν υποστεί δραστικές μειώσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό, έχουν χάσει, χωρίς δυστυχώς αναπλήρωση, μεγάλο μέρος του προσωπικού τους, ενώ οι εισακτέοι διαρκώς αυξάνονται, εκφράσαμε και στην επιτροπή σοβαρές επιφυλάξεις. Αναφερόμαι στο περίφημο άρθρο 16 περί κρατικής επιχορήγησης στα ΑΕΙ. Δεν αντιλαμβανόμαστε πώς θα υλοποιείται στην πράξη η κρατική χρηματοδότηση του 20% στα ΑΕΙ της χώρας, όταν τίθεται ως προϋπόθεση χρηματοδότησης η πλήρωση κριτηρίων με βάση ενδεικτικούς δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων που επιλέγει να αξιολογηθεί το κάθε ΑΕΙ.

Είναι εντελώς αμφίβολο εάν η επιχορήγηση αυτή, που προϋποθέτει πλήθος διαδικασιών, θα είναι εφικτό να δίνεται εντός του οικονομικού έτους ή στην πράξη θα πρόκειται για μείωση της κρατικής επιχορήγησης στα ΑΕΙ κατά 20%, με το πρόσχημα υπαιτιότητας των ίδιων των ΑΕΙ και όχι του Υπουργείου. Γι' αυτό το υπόλοιπο 20% της χρηματοδότησης που προβλέπεται ότι θα παρέχεται εφ' όσον τα ιδρύματα επιτύχουν τους στόχους τους για να κατανεμηθεί, θα πρέπει να έχει προϋπάρξει προγραμματική συμφωνία μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και ΑΕΙ, στην οποία θα έχουν τεθεί οι στόχοι. Σε δεύτερο χρόνο και αφού τεθούν οι στόχοι, θα πρέπει να υπάρξει αξιολόγηση ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσο αυτοί έχουν επιτευχθεί.

Στο νομοσχέδιο προβλέπονται θεματικές αξιολογήσεις επιμέρους δραστηριοτήτων των ΑΕΙ, όπως για παράδειγμα η απορρόφηση αποφοίτων στην αγορά εργασίας. Όπως, όμως, έχει τονιστεί, απουσιάζει η συγκριτική αξιολόγηση, για παράδειγμα του ερευνητικού έργου ομοειδών τμημάτων, του κόστους ανά φοιτητή σε ομοειδή τμήματα, κ.ο.κ.. Και, δυστυχώς, αυτές είναι που θα αναδείξουν τα ισχυρά και τα αδύναμα σημεία επιμέρους ιδρυμάτων ή και μονάδων τους και αυτές πληροφορούν το κοινό, μαθητές και φοιτητές, για την ποιότητα των τμημάτων που επιλέγουν. Κατά την κρίση μας, αυτό σημαίνει έγκαιρη και έγκυρη λογοδοσία.

Κυρία Υπουργέ, η αξιολόγηση, όταν εφαρμόζεται σωστά και με τις διαδικασίες που δεν γονατίζουν τα ιδρύματα από τη γραφειοκρατία, εξυπηρετεί πρωτίστως τον στόχο της ανακάλυψης αδυναμιών και ελλείψεων που πρέπει να αντιμετωπιστούν από τα ΑΕΙ με αρωγό την πολιτεία και όχι τιμωρό. Η αξιολόγηση οφείλει να λειτουργεί διαμορφωτικά και όχι τιμωρητικά. Έτσι, η επιπρόσθετη χρηματοδότηση μετατρέπεται σε εργαλείο που θα βοηθήσει τα πανεπιστήμια να αναπτυχθούν, να ενισχυθούν και να εκμεταλλευτούν τα δυνατά τους σημεία, να αντιμετωπίσουν τις ενδεχόμενες αδυναμίες τους, να επιτύχουν τους στόχους τους και να παρέχουν ποιοτική εκπαίδευση στους φοιτητές τους.

Φυσικά, η αποτίμηση και πιστοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης από την ΕΘΑΑΕ δεν πρέπει να εξαντλείται μόνο στην πλευρά των πανεπιστημίων. Εξίσου κρίσιμες είναι και οι υποχρεώσεις της πολιτείας για την υποστήριξη της υλοποίησης των προγραμματικών συμφωνιών. Ο βαθμός ανταπόκρισης της πολιτείας στις δικές της υποχρεώσεις θα πρέπει, επίσης, να αξιολογείται.

Κομμικής σημασίας θέμα είναι η συνέχιση της λειτουργίας της ΕΘΑΑΕ με το νέο καθεστώς. Θα πρέπει να εξασφαλιστεί χωρίς να ακυρώνονται οι τρέχουσες διαδικασίες αξιολόγησης και πιστοποίησης, γεγονός που θα σήμαινε καθυστερήσεις, ταλαιπωρία για τα πανεπιστήμια και θεσμική ανακολουθία της επίσημης πολιτείας.

Τελειώνω το πρώτο μέρος, το Κεφάλαιο Α', με μία μικρή επισημάνση για το άρθρο 19 που αφορά τα κέντρα αριστείας. Τα κέντρα αριστείας, ξέρετε, είναι ήδη θεσμοθετημένα από το άρθρο 75 του ν.4009/2011. Για μας αποτελούν μία πρακτική προς τη θετική κατεύθυνση και δημιουργούν κίνητρα για περαιτέρω ανάπτυξη. Σε κάθε περίπτωση, όμως, στο πλαίσιο της επιβράβευσης, θα πρέπει να συνδεθούν με την επιπρόσθετη χρηματοδότηση, πέρα από τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Στον νόμο θα πρέπει να εξειδικευτεί περαιτέρω τόσο η δομή των κριτηρίων αξιολόγησης, όσο και ο τρόπος βαθμολόγησης των κέντρων αριστείας, αλλά και η πρόσθετη στήριξη προς αυτά.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψήφισουμε όλο το Κεφάλαιο Α', πλην των κέντρων αριστείας του άρθρου 19.

Προχωρώ στο Κεφάλαιο Β' για τους ΕΛΚΕ, άρθρα 20 έως 27. Εδώ υπάρχουν ρυθμίσεις διαδικαστικού χαρακτήρα για τη λειτουργία του ΕΛΚΕ. Θα τις ψηφίσουμε, φυσικά, αλλά ξέρετε κι εσείς ότι δεν επιλύουν το βασικό ζήτημα και το βασικό, επίσης, αίτημα της συνόδου των πρυτάνεων για απαλλαγή των ΕΛΚΕ από τις διαδικασίες του δημόσιου λογιστικού, καθώς οι ΕΛΚΕ εξακολουθούν να υπάγονται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης. Είναι άτολμο και θεωρούμε ότι δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής.

Τι κάνετε, λοιπόν, όσον αφορά τους ΕΛΚΕ; Προηγούμενες γραφειοκρατικές διατάξεις έρχονται και αντικαθίστανται με νέες διατάξεις, χωρίς να διευκολύνουν όμως καμία διαδικασία. Και η γραφειοκρατία καλά κρατεί! Στην ουσία, ο επιστημονικός υπεύθυνος ενός έργου παραμένει η μαριονέτα της γραφειοκρατίας. Δηλαδή, προσέξτε, αυτός που με προσωπική προσπάθεια φέρνει χρηματοδοτήσεις στα ΑΕΙ εξακολουθεί να παραμένει δέσμιος της γραφειοκρατίας και των επιπρόσθετων διαδικαστικών υποχρεώσεων που του επιβάλλετε. Κλασική περίπτωση είναι αυτό που γίνεται με τις επιλέξιμες δαπάνες, που γίνεται πια υποχρέωση επιλογής του επιστημονικού υπεύθυνου και όχι των ΕΛΚΕ.

Στην ουσία, αφ' ενός θεωρείτε με αυτόν τον τρόπο ότι ο επιστημονικός υπεύθυνος είναι ανίκανος να διαχειριστεί τη χρηματοδότηση που ο ίδιος έφερε στο ΑΕΙ και αφ' ετέρου καθίσταται υπόλογος για αρμοδιότητες που δεν θα έπρεπε να έχει. Δίχως, όμως, την απαιτούμενη ευελιξία για να κινηθεί το ερευνητικό του έργο, δεν αλλάζει τίποτα και έτσι δεν μπορούμε να ελπίζουμε και πολύ περισσότερο να διατυμπανίζουμε, την προσέλευση νέων επιστημόνων. Θα αρκεστούμε να περιμένουμε υπομονετικά μέχρι και τη συνταξιοδότηση του τελευταίου.

Τι πιστεύουμε; Χρειάζεται ριζική αναθεώρηση των ΕΛΚΕ με μέτρα και άρθρα που θα προβλέπουν αναδιάταξη όλων των αρμοδιοτήτων του επιστημονικού υπεύθυνου, επιτρέποντας σ' αυτόν, με δική του ευθύνη, να εκδίδει αυτοδύναμα μόνο με την υπογραφή του εντολές υλοποίησης και πληρωμής εντός του εγκεκριμένου προϋπολογισμού που να μπορούν να μειώσουν τη γραφειοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα κάνω χρήση και λίγο από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Εμείς επιμένουμε στην απεμπλοκή από το δημόσιο λογιστικό καθώς και στην ίδρυση νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου για την αξιοποίηση και διαχείριση των πόρων των ΑΕΙ. Θυμίζω ότι προβλεπόταν στο άρθρο 58 του ν.4009/2011. Οι σχετικές διατάξεις που φέρνει το Υπουργείο είναι πολύ κατώτερες της ανάγκης για άμεση αποδέσμευση της έρευνας από τον γραφειοκρατικό στραγγαλισμό του δημοσίου λογιστικού. Είναι πολύ κατώτερο των προσδοκιών που εσείς οι ίδιοι δημιουργήσατε με τις εξαγγελίες σας αλλά και με τα σχετικά δημοσιεύματα.

Επίσης, δεν περιλαμβάνονται αντίστοιχες προβλέψεις για τη διαχείριση των κονδυλίων του τακτικού προϋπολογισμού, εγκαταλείποντας ένα σημαντικό τμήμα των πανεπιστημιακών δρά-

σεων κυριολεκτικά στο έλεος μιας απίθανης γραφειοκρατίας.

Κυρία Υπουργέ, περνώ στο Κεφάλαιο Γ', άρθρα 28 έως 32, για το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής. Προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης Κρατικού Πιστοποιητικού Πληροφορικής υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας με εξετάσεις και εξέταστρα. Θεωρούμε ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά εμάς θα μας ενδιέφερε να δώσετε και έναν σκελετό με τις βασικές αρχές. Πού λέτε πότε θα παίρνει ένα παιδί το Κρατικό Πιστοποιητικό; Πουθενά. Το σχέδιο που εμείς είχαμε ορίζει έλεγε ότι στην Γ' γυμνασίου οι μαθητές θα μπορούσαν να πάρουν το Πιστοποιητικό Πληροφορικής, πράγμα που σημαίνει ότι κάθε παιδί πρέπει να έχει διδαχτεί τις κατάλληλες ώρες από το δημοτικό, ώστε να πάρει το σχετικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής ή και Γλωσσολογίας. Πού υπάρχει αυτή η αντίληψη στο νομοσχέδιο; Πουθενά.

Έρχομαι τώρα στο Κεφάλαιο Δ', στις περιφημες «λοιπές διατάξεις», άρθρα 33 έως 58. Ξεκινώ με το άρθρο 33. Εδώ έχει προαναγγελθεί η αναστολή λειτουργίας τριάντα επτά ακαδημαϊκών τμημάτων που προέκυψαν από την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ της χώρας. Στη συνέχεια αυτό το ίδιο κεφάλαιο έχει διάφορες άσχετες ρυθμίσεις διαδικαστικού χαρακτήρα.

Κοιτάξετε τώρα το οξύμωρο σ' αυτό το άρθρο 33. Είχαμε τον προηγούμενο Υπουργό που ναρκοθέτησε όλο το τοπίο της ανώτατης εκπαίδευσης ιδρύοντας πανεπιστήμια με νόμο και τώρα η νέα Υπουργός αναστέλλει τη λειτουργία τους και αυτή με νόμο. Τελικά, πιστεύει κανείς σας στην αξιολόγηση;

Στο συγκεκριμένο άρθρο καταθέτουμε νομοθετική βελτίωση, ώστε να αρθούν οι ασάφειες. Είναι γνωστό ότι σ' αυτά τα τριάντα επτά νέα τμήματα υπάρχουν και κάποια, όπως είναι το Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας που ανήκει πια στο ΠΑΔΑ, στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, που ήδη λειτουργούν και έχουν ήδη φοιτητές. Αυτό το συγκεκριμένο τμήμα που σας το φέρνω ως παράδειγμα, είναι το καθολικό διάδοχο σχήμα της πρώην Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, στο οποίο έχουν ήδη ενταχθεί φοιτητές και συνεχίζει την εκπαιδευτική λειτουργία του, που δεν επιτρέπεται...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι μέσα.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Θα σας εξηγήσω πού δεν συμφωνούμε.

Αυτοί οι φοιτητές, λοιπόν, που φοιτούν σε αυτά τα τμήματα δεν επιτρέπεται να υφίστανται την όποια ομηρία για το πώς θα συνεχίσουν τις σπουδές τους ή για το τι πτυχίο θα αποκτήσουν στο τέλος, ΤΕΙ ή ΑΕΙ;

Συγκεκριμένα, λοιπόν, προτείνουμε στο τέλος του άρθρου να προστεθεί η διατύπωση: «Σε όσα από τα ανωτέρω τμήματα του παρόντος άρθρου έχουν ενταχθεί εγγεγραμμένοι φοιτητές δεν αναστέλλεται η λειτουργία τους. Για τα υπόλοιπα θα πρέπει να τηρηθεί η προβλεπόμενη από τον νόμο διαδικασία αξιολόγησης και πιστοποίησης των προγραμματίων σπουδών τους».

Το άρθρο 50 ουσιαστικά το νομοθετείτε για τον διορισμό των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Μικρή λεπτομέρεια είναι ότι ο διαγωνισμός αυτός είναι ήδη στον αέρα. Έρχεται, αλλά δεν μας το λέτε ευθέως ότι έρχεται για αυτόν τον λόγο. Δεν υπήρχε πουθενά στη διαβούλευση.

Η θέση μας, λοιπόν, για το άρθρο 50 είναι ότι δεν μπορούμε να το δούμε απομονωμένο από τη συνολική λειτουργία της εκπαίδευσης. Συμφωνούμε ότι ο ΔΟΑΤΑΠ οφείλει να αναγνωρίζει την ακαδημαϊκή αντιστοιχία και ισοτιμία πτυχίων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του εξωτερικού. Ο τρόπος οργάνωσης του ΔΟΑΤΑΠ, ο χρόνος διεκπεραίωσης των αιτήσεων είναι μια άλλη υπόθεση και προφανώς, ο οργανισμός οφείλει να εκσυγχρονιστεί και να βελτιώσει τους χρόνους απάντησης στα αιτήματα των πτυχιούχων συμπολιτών μας. Αυτό είναι δουλειά του Υπουργείου σας.

Συμφωνούμε, επίσης, σε ό,τι αφορά στο πλαίσιο αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Πράγματι, ένας φυσικοθεραπευτής απόφοιτος κολλεγίου, με τους προβλεπόμενους από τους ομοιοεπαγγελματικούς συλλόγους όρους και κανόνες, μπορεί να ασκήσει το επάγγελμά του στη χώρα μας. Στη συζήτηση στις επιτροπές σας κάναμε κάποιες ερωτήσεις, θέσαμε κάποιους προβληματισμούς για τον τρόπο διατύπωσης αυτής της νομοθε-

τικής ρύθμισης. Απαντήσεις δεν έχουμε πάρει. Ίσως πάρουμε σήμερα.

Παραμένετε λοιπόν εγκλωβισμένοι στην αδιέξοδη διαχείριση των προσλήψεων με τον νόμο του κ. Γαβρόγλου και προσπαθείτε τώρα να δώσετε πρόχειρες λύσεις. Η τυχοδιωκτική, όμως, πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ σε ό,τι αφορά στην εκπαίδευση δεν βελτιώνεται, μόνο ανατρέπεται.

Να σας θυμίσω, επίσης, πως εσείς όσο και εμείς ως Αντιπολίτευση, αλλά και φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, είχαμε καταγγείλει τα κριτήρια του νόμου προσλήψεων του ΣΥΡΙΖΑ.

Εσείς, όμως, τώρα, ως Κυβέρνηση, το εφαρμόζετε. Δεν ανοίγετε τη συζήτηση για το πώς με δίκαιο, διαφανή και αξιοκρατικό τρόπο μπορούν να γίνονται οι προσλήψεις των εκπαιδευτικών και κυρίως, δεν αλλάζεται με νομοθετική πρωτοβουλία αυτό το απαράδεκτο πλαίσιο, το οποίο θα οδηγήσει σε αδιέξοδο. Περιττό να σας πω ότι έχει κατακλυστεί το mail όλων των συναδέλφων από αιτήματα ανθρώπων που θέλουν να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό που έχετε προκηρύξει και για τους λόγους που είπα, ότι υπάρχει ένα πλαίσιο το οποίο είναι απαράδεκτο, αποκλείονται από τη συμμετοχή τους σε αυτή τη διαδικασία.

Θέλω να συνοψίσω τα όσα ακούστηκαν από τους φορείς στην περίφημη επιτροπή στην οποία κλήθηκαν για το πώς αντιμετωπίζουν το άρθρο 50. Λένε ότι το συγκεκριμένο άρθρο αποσυνδέει τη χορήγηση άδειας εξάσκησης επαγγέλματος σε πτυχιούχους καθηγητικών σχολών από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής, ήτοι και από ιδιωτικά κολλέγια που λειτουργούν στην Ελλάδα ως παραρτήματα ξένων ΑΕΙ, από την αναγνώριση της ακαδημαϊκής ισοτιμίας των πτυχιούχων που χορηγείται από το ΔΟ-ΑΤΑΠ.

Δηλαδή, καταργεί εμμέσως το άρθρο 16 του ελληνικού Συντάγματος, που προβλέπει ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται μόνο για εναρμόνιση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, όπως ισχυρίζεται το Υπουργείο Παιδείας, αλλά για πολιτική επιλογή και αυτό εξηγεί και τη νομοθέτηση για τις τρίτες χώρες που είναι εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόφοιτοι των κολλεγίων έχουν μεν αποκτήσει επαγγελματική ισοδυναμία, όμως δεν διαθέτουν στην πράξη αναγνώριση της ισοτιμίας και της αντιστοιχίας του τίτλου σπουδών τους από το ΔΟΑΤΑΠ, που είναι το τυπικό προσόν για τον διορισμό εκπαιδευτικού πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο δημόσιο. Επομένως, αφού οι απόφοιτοι ιδιωτικών κολλεγίων δεν έχουν αναγνωρισμένο πτυχίο από το ελληνικό κράτος, δεν δικαιούνται να διοριστούν σε θέσεις οι οποίες το απαιτούν για την πλήρωσή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Το άρθρο 50 αποτελεί μια ισοπεδωτική νομοθετική ρύθμιση, που ακυρώνει την τριτοβάθμια εκπαίδευση και υποβαθμίζει τα προσόντα των μελλοντικών καθηγητών και καθηγητριών, αφού δημιουργεί διδάσκοντες δύο ταχυτήτων, με ή χωρίς αναγνωρισμένο πτυχίο. Πρόκειται λοιπόν για ρύθμιση μελλοντικά επιβλαβή για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και την κοινωνία γενικότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα που η εκπαίδευση αλλάζει με ταχύτητα, τα δεδομένα αλλάζουν, η εκπαιδευτική διαδικασία αλλάζει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία συνάδελφε, με συγχωρείτε, αλλά έχετε εξαντλήσει και τον χρόνο της δευτερολογίας.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ωραία.

Θα πρέπει τότε να μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Άρα, λοιπόν, δεν θα χρησιμοποιήσετε τη δευτερολογία σας.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Όχι, δεν χρειάζεται. Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που θα συμπληρώσουν.

Λοιπόν, για να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε, θέλω να σας πω, κυρία Υπουργέ, ότι υπάρχουν σήμερα προβλήματα καθημερινά στα σχολεία μας. Η σχολική αυτονομία έχει να κάνει με τον βαθμό ελευθερίας των αναλυτικών και ωρολόγιων προγραμμά-

των και με τα ευέλικτα και αρθρωτά προγράμματα σπουδών. Υπάρχουν προβλήματα και με τις αντισταθμιστικές πολιτικές για την ειδική αγωγή και για τους πρόσφυγες.

Αντί λοιπόν να συζητούμε θέματα που είναι ελάσσονος σημασίας, είναι κρίμα η συζήτηση να αδικεί την ίδια την ουσία της εκπαίδευσης και να στερεί τον χρόνο από διεξοδική συζήτηση σε θέματα κεφαλαιώδη και ουσιαστικά. Στο χέρι σας είναι να κάνετε διορθωτικές κινήσεις για έναν ουσιαστικό θεσμικό διάλογο για τα σοβαρά προβλήματα προσανατολισμού της ελληνικής εκπαίδευσης.

Ως Κίνηση Αλλαγής πιστεύουμε ότι η εθνική ανάγκη είναι η ανύψωση της ποιότητας του δημόσιου σχολείου, από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο.

Πριν κλείσω την ομιλία μου, θέλω να σας πω ένα λεπτό για μια σημαντική -νομίζουμε- τροπολογία που έχουμε καταθέσει και αφορά στα παιδιά τα οποία φοιτούν στο Λύκειο της Μάνδρας. Δόθηκε η δυνατότητα να έχουν προνομιακή εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Τι έχει συμβεί; Τα παιδιά αυτά, φοιτώντας στο Λύκειο της Μάνδρας, επειδή τα σπίτια τους καταστράφηκαν, αναγκάστηκαν να μετακινηθούν σε άλλες περιοχές.

Ο νόμος, λοιπόν, ενώ δίνει τη δυνατότητα σε όσους φοιτούν σε σχολεία της Μάνδρας να κάνουν χρήση αυτής της ρύθμισης, επειδή αυτά τα παιδιά αναγκάστηκαν να αλλάξουν σχολείο, όντας κάτοικοι της Μάνδρας, δεν μπορούν να κάνουν χρήση αυτής της ευεργετικής διάταξης. Θεωρούμε ότι έτσι και αλλιώς, δεν μπορείς να λύσεις τα προβλήματα με τέτοιου είδους νομοθετήσεις. Όμως, εφόσον υπάρχει ως νόμος, καλό είναι να ισχύει για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κλείστε, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από δέκα χρόνια λοιπόν άτσαλης προσγείωσης στην πραγματικότητα, με επαναπροσδιορισμό των δυνατοτήτων της χώρας, ασύμμετρες στερήσεις των πολιτών, που μόλις έχουν αρχίσει να επουλώνουν τα τραύματά τους, θεωρούμε ότι δεν έχουμε ξημερωθεί στη γη της επαγγελίας. Χρειάζεται πέρα από τον φρέσκο αέρα πάρα πολλή δουλειά και εμείς, ως Αντιπολίτευση, θα αναδεικνύουμε τις αστοχίες, τα κακώς νομοθετούμενα, τις παραλείψεις, τα σφάλματα και τις μεθοδεύσεις, αλλά θα προσπαθούμε μέσα από τον ρόλο μας να κινηθούμε προς το συμφέρον της χώρας, να είμαστε συνεπείς, σκληροί όταν χρειάζεται, αλλά κυρίως δίκαιοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας κάνω τις εξής γνωστοποιήσεις.

Πρώτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίνας Κορωπίου.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκατέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από την Πατριαρχική Εκκλησιαστική Σχολή Κρήτης.

Τέλος, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 73^ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί το προοίμιο ενός νέου πιο αντιδραστικού νόμου-πλασίου για τα πανεπιστήμια το οποίο, όπως μας είπε ετοιμάζει, στα πλαίσια φυσικά μιας στρατηγικής επεξεργασμένης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ, η οποία υλοποιείται ασφαλώς από όλες τις κυβερνήσεις και επιδιώκει -και δυνατόν πια το φωνάζει- να προσαρμόσει άμεσα και πιο αποτελεσματικά την ανώτατη εκπαίδευση στις ανάγκες, τις οικονομικές, πολιτικές, ιδεολογικές των επιχειρηματικών ομίλων σε βάρος, όμως, των αναγκών της μεγάλης λαϊκής πλειοψηφίας και στοχεύει να δέσει τα πανεπιστήμια πιο σφιχτά στο άρμα των μεγαλοεπιχειρηματιών και των εκάστοτε επενδυτικών τους επιλογών, ανάλογα πάντα με τα κέρδη που προσδοκούν. Αυτή είναι συνοπτικά η θεμελιακή θέση όλων των αστικών κομμάτων για τα πανεπιστήμια και την αποστολή τους.

Το έδαφος, όμως, της προετοιμασίας του νέου αντιδραστικού νόμου-πλασίου για τα πανεπιστήμια έχει αρχίσει να προετοιμάζεται από το καλοκαίρι με την κατάργηση του ακαδημαϊκού ασύλου, δηλαδή με την προσπάθεια επιβολής της σιγής του νεκροταφείου στα ανώτατα ιδρύματα, προκειμένου να εφαρμόζεται χωρίς εμπόδια η πολιτική που προωθεί ταυτόχρονα δύο πράγματα: Και τη διείσδυση των επιχειρηματικών ομίλων μέσα στα πανεπιστήμια, αλλά και την επιχειρηματική δραστηριότητα των ιδίων των ιδρυμάτων με άμεσες αρνητικές επιπτώσεις τόσο στα προγράμματα σπουδών όσο και στο κόστος σπουδών για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών.

Ωστόσο, νομίζω ότι θα αδικούσαμε την προηγούμενη Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αν δεν μνημονεύαμε και τη δική της συμβολή στην προώθηση αυτής της ευρωενωσιακής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση κυρίως με τις σαρωτικές συγχωνεύσεις των ΤΕΙ με τα πανεπιστήμια, ώστε να εκκαθαριστεί το τοπίο και να είναι πανέτοιμο για το νέο κύμα των αναδιαρθρώσεων, νέο κύμα το οποίο αναλαμβάνει βεβαίως να διεκπεραιώσει η Νέα Δημοκρατία στο πλαίσιο πάντα του λεγόμενου «Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης». Είναι γνωστή άλλωστε και διακηρυγμένη πολλές φορές από όλα τα κόμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης η προσήλωσή τους στην εφαρμογή των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εν προκειμένω, στις κοινές αρχές και κατευθύνσεις του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης, που αποτελέσει και αποτελεί σταθερά για όλες τις κυβερνήσεις τον καμβά και την πυξίδα των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στα πανεπιστήμια.

Ο βασικός άξονας γύρω από τον οποίο κινείται αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι άλλος από τη γνωστή καραμέλα της αστικής εκπαιδευτικής πολιτικής. Αυτή η αξιολόγηση αποτελεί και το βασικό έργο της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, της ΕΘΑΑΕ, μιας λεγόμενης ανεξάρτητης αρχής, η οποία συστήνεται προκειμένου -όπως είπαμε- να εφαρμοστεί η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα πανεπιστήμια, προκειμένου αυτά να συνδεθούν πιο αποτελεσματικά με τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Πρέπει να πούμε, όμως, εδώ δυο λόγια γι' αυτές τις ανεξάρτητες αρχές οι οποίες τα τελευταία χρόνια έχουν αρχίσει να ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Κατ' αρχάς, ο χαρακτήρας και η αποστολή αυτών των αρχών καθορίζεται από το πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργούν. Και αυτό το πλαίσιο δεν είναι άλλο από τα όρια της κυρίαρχης πολιτικής του αστικού κράτους, όρια τα οποία καθιστούν αυτόματα όλες αυτές τις ανεξάρτητες αρχές χρήσιμα όργανα νομιμοποίησης και υλοποίησης της κυρίαρχης πολιτικής και ελεγκτικούς μηχανισμούς όχι από τη σκοπιά όμως των λαϊκών συμφερόντων, αλλά από τη σκοπιά των συμφερόντων του κεφαλαίου, όπως: Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, μέχρι τώρα ΑΔΙΠ, με εργαλείο αυτής της αρχής να είναι η αξιολόγηση και αποστολή της η προώθηση των αντικειμενικών ρυθμίσεων στα πανεπιστήμια.

Δεν είναι μόνο, ξέρετε, ότι στο ίδιο το ανώτατο διοικητικό όργανο αυτής της αρχής, της ΕΘΑΑΕ, όπως και στα όργανα της αξιολόγησης των πανεπιστημίων που συστήνονται με το νομοσχέδιο, όπως το συμβούλιο αξιολόγησης πιστοποίησης, οι επιτροπές εξωτερικής αξιολόγησης και πιστοποίησης, συμμετέχουν με φυσική -παρακαλώ- παρουσία εκπρόσωποι των επιμελητηρίων και

της αγοράς, δηλαδή των επιχειρηματικών ομίλων. Είναι ασφαλώς και αυτό άλλη μία απόδειξη για το ποιον τελικά εξυπηρετεί αυτή η αξιολόγηση. Το κυριότερο είναι η ίδια η διαδικασία και τα ίδια τα κριτήρια αυτής της αξιολόγησης. Πρόκειται για καραμπινάτα κριτήρια της καπιταλιστικής αγοράς.

Ακούστε ορισμένα από αυτά τα κριτήρια της εξωτερικής αξιολόγησης, στην οποία βρίσκεται άλλωστε και το ζουμί της υπόθεσης. Διαβάζω από το νομοσχέδιο στο άρθρο 10: «Στα γενικά κριτήρια αξιολόγησης περιλαμβάνονται ιδίως τα εξής:...» -πρώτο-πρώτο, ακούστε!- «...ο προσανατολισμός του προγράμματος σπουδών...», όπου φυσικά και βρίσκεται και όλη η ουσία της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Και για να μη μένει και καμμία αμφιβολία για ποιον προσανατολισμό κάνει λόγο, λίγο παρακάτω λέει το κείμενο: «Τα επιδιωκόμενα προσόντα και η ζήτησή τους από την αγορά εργασίας, η σύνδεση της διδασκαλίας με την έρευνα...» και ενώ εν τω μεταξύ, η έρευνα έχει υποταχθεί πλήρως στις απαιτήσεις της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Και αυτό φυσικά δεν αλλάζει καθόλου με τις ρυθμίσεις των ΕΛΚΕ που υπάρχουν σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ξανά δε προς το τέλος -προφανώς για εμπέδωση- στην ίδια τη σειρά των κριτηρίων, τελευταίο: «Η σύνδεση των προγραμμάτων σπουδών και των επιδιωκόμενων δεξιοτήτων με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας». Γιατί δεν γράφετε, κυρία Υπουργέ, για τις ανάγκες των επιχειρηματιών; Γιατί να κρύβεστε πίσω από το δάχτυλό σας;

Δεν θέλουμε, όμως, ξέρετε, να σας αδικήσουμε. Κάπου προς τα τελευταία-τελευταία κριτήρια, να σου και η Υπηρεσία Φοιτητικής Μέριμνας. Ωραία, θα σκεφτεί κάποιος, να και ανάγκες των φοιτητών όταν σπουδάζουν, έστω και προς το τέλος. Προσοχή όμως, γιατί καθόλου τυχαία λείπει μία λέξη, η πιο κρίσιμη από όλες για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών οικογενειών: η λέξη «δωρεάν». Και λείπει αυτή η λέξη γιατί η εμπορευματοποίηση και αυτής της ίδιας της λειψής φοιτητικής μέριμνας έχει ήδη ξεκινήσει από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις και εσείς βεβαίως ως Νέα Δημοκρατία δεν κρύβετε καθόλου, το αντίθετο σχεδιάζετε να την εμπορευματοποιήσετε ακόμα περισσότερο, για να γίνει απαγορευτικό για ακόμα περισσότερους το κόστος των σπουδών τους.

Εδώ νομίζουμε ότι χρειάζεται μία διευκρίνιση, γιατί οι απολογητές του συστήματος, τόσο οι δεξιοί όσο και οι αριστεροί, ισχυρίζονται ότι με τη σύνδεση των προγραμμάτων σπουδών και των επιδιωκόμενων δεξιοτήτων με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας -τα λέω έτσι όπως ακριβώς τα λέει το κείμενο- αντιμετωπίζεται, λένε, και το πρόβλημα της ανεργίας.

Εδώ δεν χρειάζεται να πούμε ότι καπιταλισμός και ανεργία είναι σαν το νύχι με το κρέας, ούτε να αναφερθούμε στους άθλιους σημερινούς μισθούς των νέων, στις εργασιακές σχέσεις που κάνουν τη ζωή τους λάστιχο ή στις μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας σε πάρα πολλούς εργασιακούς χώρους, ειδικά της νεολαίας. Όλα αυτά ξέρετε δεν έπρεσαν από τον ουρανό. Εσείς τα ψηφίζετε τότε μαζί και τότε χώρια. Και πάει πολύ μετά από όλα αυτά να παριστάνετε και τους συμπαραστάτες της νεολαίας.

Όσον αφορά τώρα τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την οικονομία, ασφαλώς και αυτή η σύνδεση είναι αντικειμενική. Το ζήτημα, όμως, είναι ποιος κάθε φορά ωφελείται από αυτή την αντικειμενική σύνδεση. Και αυτός, ξέρετε, δεν μπορεί να είναι άλλος από αυτόν που έχει στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας. Και στον καπιταλισμό βλέπετε αυτά τα κλειδιά της οικονομίας βρίσκονται στα χέρια μιας χούφτας μεγαλοεπιχειρηματιών, δεν βρίσκονται στα χέρια του λαού. Ακριβώς, όμως, εκεί, βρίσκεται και η ρίζα κάθε αντικειμενικής πολιτικής. Συνεπώς μονάχα όταν αυτά τα κλειδιά της οικονομίας περάσουν αποκλειστικά στα χέρια του λαού, μόνο τότε και η εκπαίδευση θα απελευθερωθεί και θα πραγματοποιήσει την κοινωνική της αποστολή σε όφελος των πολλών.

Τα κριτήρια, λοιπόν, της αξιολόγησης για τα οποία μιλούσαμε πριν από λίγο αποκαλύπτουν και τον στόχο της, που δεν είναι άλλος από το να προσαρμοστεί πρώτα απ' όλα το περιεχόμενο των σπουδών, άρα και τα προσόντα των αποφοίτων και οι δεξιότητές τους, σ' αυτά που ζητούν κάθε φορά σε μια δεδομένη φάση οι μεγάλες επιχειρήσεις.

Το βραβείο, τώρα, των πανεπιστημίων για την καλύτερη προσαρμογή τους στα κριτήρια αυτά ασφαλώς και δεν είναι μια τυπική πιστοποίηση. Το βραβείο είναι η ίδια η χρηματοδότησή τους από τον κρατικό προϋπολογισμό. Έτσι, όμως, από εδώ και πέρα για κανένα πανεπιστήμιο, σχολή ή τμήμα δεν είναι εγγυημένη ούτε καν αυτή η υποχρηματοδότηση που έχουν μέχρι τώρα και τα έχει καταδικάσει να μαραζώνουν. Σίγουρο μέχρι στιγμής -και αυτό συζητιέται- είναι μόνο το 80% αυτής της κρατικής υποχρηματοδότησης, πάλι με τα κριτήρια του Υπουργείου, ενώ για το υπόλοιπο 20% θα πρέπει τα πανεπιστήμια να μπουν για τα καλά στο παιχνίδι της αγοράς, να αποδείξουν την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις αυτής της αγοράς, αν θέλουν να πάρουν και το υπόλοιπο 20% της κρατικής υποχρηματοδότησης. Όσα πανεπιστημιακά τμήματα τώρα δεν είναι συνεργάσιμα, δεν είναι υπάκουα σ' αυτά τα κελεύσματα της αγοράς, δηλαδή όσα δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων, εκβιάζονται ανοικτά με τη χρηματοδότησή τους από το ίδιο το κράτος, το οποίο υποτίθεται ότι μεριμνά για την εύρυθμη λειτουργία τους. Αν εξακολουθούν δε να επιμένουν στην κοινωνική διάσταση της επιστήμης για το καλό των πολλών και δεν εννοούν να βάλουν μυαλό, όπως λέει και ο ΣΕΒ, τότε υπάρχει και το λουκέτο, αφού σύμφωνα με το νομοσχέδιο οδηγούνται μέχρι και στο κλείσιμο όσα πανεπιστημιακά τμήματα δεν καταφέρνουν να αφομοιώνουν γρήγορα και δημιουργικά αυτά τα κριτήρια της αγοράς και δεν ανταποκρίνονται και υπολείπονται στις προδιαγραφές του κεφαλαίου.

Κάπως έτσι θα ανοίγει ολοένα και περισσότερο η «βεντάλια» της πολυκατηγοριοποίησης των πανεπιστημιακών σχολών και των τμημάτων ανάλογα με το πώς όλα αυτά υπηρετούν την αγορά και θα γίνονται ακόμα περισσότερες οι κατηγορίες των πτυχίων, οι οποίες ήδη είναι πολλές, ώστε οι καπιταλιστές να έχουν την ευχέρεια να διαλέγουν από τα πολλά «ράφια» των πτυχίων όποιον πτυχιούχο θέλουν για όσο τον θέλουν και βεβαίως με τον μικρότερο μισθό, μιας και ο ανταγωνισμός που ρίχνει τα δικαιώματα και τους μισθούς όλο και παρακάτω αγριεύει όλο και περισσότερο με κάτι τέτοια νομοθετήματα.

Αυτή είναι η περιβόητη αξιολόγηση και τα αποτελέσματά της και ίσως είναι και μια χαρακτηριστική εικόνα για το τι περιμένει και το υπόλοιπο κομμάτι της εκπαίδευσης, την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, για την οποία συζητιέται η εφαρμογή αυτής της αξιολόγησης.

Πάνω σ' αυτή την αξιολόγηση έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και εμφανίζεται ότι διαφωνεί. Όμως, οι διαφωνίες του, αν κανείς το προσέξει, είναι διαδικαστικές και όχι επί της ουσίας, διότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διαφωνεί ούτε με τον σκοπό ούτε με τη στόχευση της αξιολόγησης, αφού συμφωνεί πέρα για πέρα με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι άλλωστε και δική του στρατηγική, η οποία λέει ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να συμβάλλουν στην καπιταλιστική ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα, πρέπει να λειτουργήσουν ως επιχειρήσεις τα ίδια τα πανεπιστήμια και η αξιολόγηση είναι το κατάλληλο εργαλείο για να γίνουν όλα αυτά.

Εδώ, όμως, αλλάζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Όχι αυτή η κακή, η τιμωρητική αξιολόγηση που φέρνει η Νέα Δημοκρατία, αλλά μια άλλη επιβραβευτική, δηλαδή λιγότερο απειλητική, πιο φιλική, όμως το ίδιο επικίνδυνη.

Θα πω μια κοβέντα για το άρθρο 15, γιατί είναι χαρακτηριστικό για όλη αυτή την επιχειρηματική διάσταση που κατακλύζει τα πανεπιστήμια. Το άρθρο 15 αναφέρεται στις συμφωνίες προγραμματικού σχεδιασμού. Διαβάζοντας κανείς αυτό το άρθρο 15 θαρρεί πως αφορά το business plan μιας επιχείρησης και όχι μιας πανεπιστημιακής σχολής, τις λειτουργικές δαπάνες, τις επενδύσεις, το προσωπικό κάθε κατηγορίας και ούτω καθεξής. Έχει μέσα κι άλλα.

Θα μπορούσε άραγε απ' αυτή την αντεκπαιδευτική «τούρτα» να λείπει και το «κερασάκι»; Εμείς λέμε όχι. Ποιο είναι αυτό το «κερασάκι»; Όλοι το καταλαβαίνετε. Είναι το άρθρο 50 για τα κολλέγια, τις προβλέψεις του προεδρικού διατάγματος 38/2010 με το οποίο ενσωματώθηκαν στην ελληνική νομοθεσία όλες οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιστοίχιση των πτυχίων των κολλεγίων εντός και εκτός Ελλάδας ως ισότιμων μ' αυτά των πανεπιστημίων. Η Νέα Δημοκρατία έρχεται τώρα και με το

άρθρο 50 επεκτείνει αυτές τις ρυθμίσεις και στους εκπαιδευτικούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα μόνο λεπτό. Σας ευχαριστώ.

Έτσι υποβαθμίζονται και απαξιώνονται ακόμα περισσότερο τα πτυχία, κάτι που ασφαλώς θα προκαλέσει αρνητικές επιπτώσεις στις ίδιες τις σπουδές, αφού μετατρέπει τα πτυχία απλώς σ' ένα ακόμα προσόν ανάμεσα στα πολλά που νομοθέτησε, παραδείγματος χάριν, ο ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4589 πέρυσι και τα οποία προσόντα κυκλοφορούν στην εκπαιδευτική αγορά. Τα αγοράζει, δηλαδή, κανείς. Διευρύνει το πεδίο της ιδιωτικοποίησης της λειτουργίας των πανεπιστημίων και άρα τη μετατροπή τους σε επιχειρήσεις με εμπορεύμα τη γνώση, όπως ακριβώς κάνουν και τα πάσης φύσεως κολλέγια και αποδεικνύει ότι η εμπορευματοποίηση των τίτλων σπουδών πάει χέρι-χέρι με την πολυκατηγοριοποίησή τους, ρίχνοντας τη νεολαία στην «αρένα» του καπιταλιστικού ανταγωνισμού για μια θέση εργασίας.

Ξέρετε κάτι, όμως; Πάει πολύ να τσακώνονται εδώ η Νέα Δημοκρατία, το Κίνημα Αλλαγής και ο ΣΥΡΙΖΑ για τα πτυχία και τα κολλέγια, και πάει πολύ, γιατί οι ευθύνες τους στο ζήτημα αυτό είναι βαριές.

Αλήθεια, το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν που με το προεδρικό διάταγμα 38/2010 άνοιγε τον δρόμο για την αναγνώριση των κολλεγίων; Ο ΣΥΡΙΖΑ πριν γίνει κυβέρνηση δεν ήταν που σε όλα τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαμαρτυρόταν έντονα για τη μη εφαρμογή της οδηγίας 89/48 που αφορούσε την αναγνώριση των κολλεγίων; Εξήντα ένας -ούτε ένας ούτε δύο- ήταν οι κυβερνητικοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ το 2018 που με ερώτησή τους μάλυναν την κυβέρνηση τους επειδή καθυστέρουσε την αναγνώριση και την ισοτίμηση των τίτλων των κολλεγίων με αυτούς των ελληνικών πανεπιστημίων επειδή -λέει- υπήρχε κοινωνικό πρόβλημα. Ο ν.4589 του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη άνοιξη δεν ήταν αυτός με τον οποίον δόθηκε συντριπτικό χτύπημα στην αξία του πτυχίου προκειμένου να μπορεί να εργαστεί κάποιος στην εκπαίδευση, πτυχίο το οποίο έγινε απλώς ένα από τα πολλά προσόντα που απαιτούνται, ενώ επιπλέον αποσπάστηκε και η παιδαγωγική επάρκεια απ' αυτό;

Να, λοιπόν, ποιοι και να πώς έστρωσαν τον δρόμο στη Νέα Δημοκρατία, η οποία τώρα έρχεται και προχωρά φόρα-παρτίδα στην περαιτέρω απελευθέρωση και αναγνώριση των κάθε είδους ιδιωτικών κολλεγίων-παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Τέλος, συνιστά μέγιστη υποκρισία, κατά τη γνώμη μας, κόμματα όπως η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα υπόλοιπα τα οποία πίνουν νερό στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αναγνωρίζουν αυτά τα κόμματα ορθά-κοφτά την υπεροχή του Ευρωπαϊκού Δικαίου έναντι του ελληνικού, να έρχονται και να παριστάνουν τώρα τους πολέμιους των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το αίτημα του κόμματός μας, κυρία Υπουργέ, το αίτημα χιλιάδων εκπαιδευτικών, το αίτημα της νεολαίας, το οποίο θα ακουστεί σε λίγο και έξω από τη Βουλή, είναι ένα, να αποσύρете τώρα το άρθρο 50.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Δελή.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από την Ελληνική Λύση κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Παιδιά: Ένα ευρύ φάσμα, το οποίο για μια ακόμα φορά θα μπορούσαμε να το διαβάσουμε και ανάποδα, διότι συνήθως γι' αυτές τις τομές που θέλουμε να επιχειρήσουμε τουλάχιστον την τελευταία τριακονταετία στην Ελλάδα, ξεκινάμε ανάποδα. Ξεκινάμε από την κορυφή και πηγαίνουμε προς τα ριζά -που λένε- του βουνού, διότι από την πρωτοβάθμια πρέπει να γίνουν τομές. Επιτέλους το παιδί από τα πρώτα του βήματα πρέπει να αγκαλιάσει και να αγαπήσει το σχολείο.

Μόνο τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι αυτά τα νεανικά κύτταρα θα γίνουν οι αυριανοί ακαδημαϊκοί πολίτες που θα συνδρά-

μουν σε μια καλύτερη κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι, γιατί θέλουμε την έρευνα στα πανεπιστήμια; Διερωτάται κάποιος. Τη θέλουμε απλά, για να βελτιώσει την ποιότητα ζωής, να συνδράμει στην επιστήμη, να ωφελήσει την ανθρωπότητα. Ποια μπορεί να είναι τα οφέλη για την πατρίδα μας; Κατ' αρχάς, θα είναι ξακουστή ανά τον κόσμο. Θα μεταλαμπαδεύσει τη γνώση και μέσα από την έρευνα που θα φέρει μια μεγάλη επιτυχία και φυσικά θα μπορεί να συνδεθεί με την αγορά εργασίας. Γιατί φοβούμαστε να πούμε ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να συνδεθούν με την αγορά εργασίας; Απλά πρέπει να υπάρχει ένας ρυθμός, να υπάρχει ένας κώδικας επικοινωνίας, διότι τα πανεπιστήμια με την αγορά εργασίας είναι συγκοινωνούντα δοχεία.

Ξεκινάμε από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια που σκοπός και στόχος είναι να δώσουν ένα πεδίο γνώσης, να γαλουχήσουν χαρακτήρες, να καλλιεργήσουν ανθρώπους με αγωγή, με αρχές, με γνώσεις, με ήθος. Και ο σκοπός, βεβαίως, του λυκείου δεν είναι ο προθάλαμος για να εισαχθεί κάποιος στο πανεπιστήμιο. Δυστυχώς, όμως, το λύκειο έτσι το έχουμε καταντήσει. Το έχουμε κάνει ένα προθάλαμο με την παιδεία και την παραπαιδεία, όπου μάχεται ο Έλληνας νοικοκύρης, μεροκαματιάρης, οικογενειάρχης και ματώνει να πληρώνει τα φροντιστήρια με μεγάλα ποσά, μόνο και μόνο για να εισαχθεί το παιδί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Και μετά; Η επόμενη μέρα; Ένα πτυχίο - κορνίζα, ένα πτυχίο χωρίς αντίκρισμα. Γιατί; Για πολλούς λόγους και πολλούς παράγοντες. Πρώτον, γιατί η σχολή που πέτυχε το παιδί, με το σύστημα που έχουμε των πανελληνίων εξετάσεων, δεν ήταν της επιλογής του. Δεν ήταν αυτή που αγαπούσε και λόγω του συστήματος. Διότι το «επίσταμαι», η εξειδίκευση στο πανεπιστήμιο θα έρθει. Ο ρόλος του λυκείου είναι διαφορετικός. Γι' αυτό, αν δεν ενώσουμε τους κρίκους, δεν μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα.

Τι ζητάμε εμείς ως Ελληνική Λύση. Μπήκα μέσα και διάβασα πολλά άρθρα πανεπιστημιακών. Μεταξύ αυτών, μένω σε ένα άρθρο του Δημήτρη Κουρέτα. Τυχάνει να τον γνωρίζω προσωπικά χρόνια από τηλεοπτικές εκπομπές στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Εκεί, λοιπόν, η ερευνητική ομάδα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας έκανε μια πάρα πολύ καλή έρευνα σε ότι αφορά τα αντιοξειδωτικά, δηλαδή τροφές που έχουν κάποιες ουσίες που είναι βλαβερές για τα κύτταρα, μιτοχόνδρια, πυρήνας, κυτταρικές μεμβράνες και μέσω αυτής της έρευνας, τα οφέλη για την κοινωνία είναι πάνω από 50.000 χιλιάδες ευρώ. Διότι υπάρχουν τρόφιμα, τα οποία τα ξεχώρισε αυτή η πανεπιστημιακή ομάδα.

Να, λοιπόν, ένα από παράδειγμα κατά πόσο οι έρευνες μπορούν να συνδράμουν στην αγορά. Επιτέλους, όμως, λέμε ότι βάλλεται το δημόσιο πανεπιστήμιο και οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί, πρέπει να είναι αρωγοί, πρέπει να πάνε κόντρα σε κάποιες πιέσεις που δέχονται και να απαιτήσουν οι έρευνες να μη μείνουν στα χρονολύλλα, να μη μείνουν στα συρτάρια, στη δημοσιότητα. Κάποιες επιχειρήσεις βέβαια αυτό θα το εκμεταλλεύονται. Δεν είναι κακό, όμως, γιατί δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας. Ο Έλληνας φορολογούμενος πολίτης πρέπει να ξέρει που μένα τα λεφτά του, πόσο πληρώνει και ποιο είναι το αποτέλεσμα μέσα από αυτές τις έρευνες.

Θέλω, όμως, τώρα εδώ να σταθούμε, διότι υπάρχουν επιφυλάξεις ως Ελληνική Λύση απέναντι στα άρθρα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα γίνεται αυτή η χρηματοδότηση του 20%-80%. Θα γίνεται ποιοτικά, θα γίνεται ποσοτικά; Πώς ακριβώς θα γίνεται; Ουκ εν τω πολλώ το ευ, αλλά εν το ευ το πολύ, αλλά ανάλογα και με τη φύση των πανεπιστημίων. Και είναι διαφορετικό να κάνει έρευνα το Ιστορικό και Αρχαιολογικό πανεπιστήμιο, για παράδειγμα το Αριστοτέλειο, διαφορετικό η Ιατρική του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων, διαφορετικό το Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Παίζει ρόλο, λοιπόν, και η φύση της έρευνας. Και ύστερα, ποιος την καθορίζει; Πώς θα είναι οι ομάδες των ερευνητών; Γι' αυτό, το ιδεατό θα ήταν μια διακομματική επιτροπή, έξω από κομματικές αγκυλώσεις και στεγανά. Δεν πρέπει να παράξουμε μια στείρα πολιτική για την παιδεία. Ηθικά, αν όχι συνταγματικά, δεν έχουμε το δικαίωμα η εκάστοτε κυβέρνηση να αποφασίζει μόνο αυτή καθ' αυτή για το μέλλον, το φυτώριο, το εκκολαπτήριο του

μέλλοντος που είναι τα παιδιά μας, οι σπουδαστές.

Τι δείχνουν τα στοιχεία σήμερα; Τριάντα επτά χιλιάδες Έλληνες φοιτητές στο εξωτερικό. Στην Ισπανία, που ο πληθυσμός της είναι περίπου στα τριάντα εκατομμύρια, είναι τριάντα πέντε χιλιάδες οι φοιτητές. Στην Ιρλανδία δώδεκα χιλιάδες. Στην Πορτογαλία, στην Ιβηρική, που ισοδυναμεί πληθυσμιακά με εμάς, είναι περίπου δέκα τέσσερις χιλιάδες.

Τι βλέπουμε, λοιπόν; Έχουμε μεγάλη εξαγωγή, ας μου επιτραπεί η λέξη -φεύγουν στο εξωτερικό για να σπουδάσουν τα παιδιά- ενός συστήματος εδώ που δεν τους ικανοποιεί, αλλά κι επειδή έχουμε το σύνδρομο να μη μιλήσουμε ποτέ για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Αιμορραγεί η Ελλάδα στο συνάλλαγμα.

Πάμε σε άλλα στοιχεία κυρίες και κύριοι. Το 49% των ανθρώπων που θέλει τώρα η Κυβέρνηση να τους ξαναφέρει -αλλά δεν είναι η πανάκεια όλο αυτό το σύστημα για να παίρνουν κάποια λεφτά για ένα χρόνο και μετά τι, να μην έρχονται πίσω- έμειναν στο εξωτερικό σε χώρες της Κεντρικής Ευρώπης και φοιτούσαν εκεί. Μόνο το 19% των Ελλήνων που ήταν άνεργοι λένε τα στατιστικά ότι έφυγε προς τα εκεί για να ψάξει για δουλειά.

Τι επιστήμονες θέλουμε, κυρίες και κύριοι; Όταν κατατίθεται ένα σχέδιο για την παιδεία, πρέπει να συντίθεται από προτάσεις καρδιάς και προτάσεις λογικής. Θέλουμε επιστήμονες, αλλά όχι άβουλα όργανα, με οξεία κριτική σκέψη. Με μυαλό που λέμε. Να μπορούν να είναι κριτές και να είναι και καλοί επιστήμονες. Τι να τον κάνουν έναν επιστήμονα που έχει ρομποτοποιηθεί, όταν εξυπηρετεί μόνο την επιστήμη την οποία έχει διδαχθεί και ασκεί, αλλά δεν έχει ανθρώπινες αξίες, δεν έχει ευαισθησίες, δεν έχει μέσα του ανθρωπισμό, για να μπορεί να έχει ένα επικοινωνιακό κώδικα με το συνάνθρωπό του. Ένας γιατρός που συνάμα είναι και άνθρωπος, είναι πολύ καλός στο έργο που επιτελεί. Ένας αστυνομικός, το ίδιο.

Πάμε, λοιπόν, γεωχωρικά τώρα. Έχουν γίνει έρευνες από το Πανεπιστήμιο της Κρήτης για την ατμοσφαιρική ρύπανση, από το Πανεπιστήμιο Βορείου Αιγαίου για τα τοξικά που έχουμε στα ποτάμια της βόρειας Ελλάδας. Η Ιατρική, επίσης, του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων έχει κάνει ερευνητικές ομάδες και έχουν γίνει ερευνητικές μελέτες γύρω από το ήπαρ, από τις ηπατίτιδες, από τους νεφρούς για τον καρκίνο που έχουν συνδράμει πάρα πολύ.

Κατ' αρχάς, είναι ένα εκκολαπτήριο νέων φοιτητών. Εδώ, όμως, μπαίνει το ερώτημα που έλεγα και πριν πώς θα γίνεται η χρηματοδότηση. Μήπως αδικηθούν κάποια περιφερειακά πανεπιστήμια; Δεν είναι κακό ένα πανεπιστήμιο να συνδέεται με την τοπική κοινωνία -οικονομία, αρκεί να υπάρχει σωστός κώδικας.

Για παράδειγμα -πανεπιστημιακό το λένε- στις Σέρρες, όπου από εκεί είμαι, ενώ έχουν ένα αγροτικό κάμπο που παράγανε κάποτε πολλά προϊόντα, τώρα με τη Συνθήκη GATT έχουμε αυτά τα προβλήματα με τις αθρόες εισαγωγές, καθώς δεν υπάρχει και μια πολιτική, αν θέλετε, στον πρωτογενή τομέα. Αντί, λοιπόν, να υπάρχει μία γεωπονική σχολή ή μια σχολή που θα ασχολείται με την αγροδιατροφή, τουναντίον υπάρχει σχολή γυμναστών και ΤΕΙ και μετά την αποφοίτηση από το πανεπιστημιακό ίδρυμα τα παιδιά δουλεύουν ως σερβιτόροι.

Λανθασμένος στόχος, εδώ είναι το ζητούμενο. Εταιρικό σύμβολο πλαισίου ανάπτυξης. Ήρθε πριν από μήνες το νομοσχέδιο αυτό από τη Νέα Δημοκρατία και δεν επενδύει στο θέμα της αγροδιατροφής, που το εταιρικό σύμβολο πλαισίου ανάπτυξης εκεί θα δώσει χρήματα με ορίζοντα το 2027. Γιατί, λοιπόν, δεν επενδύουμε σε έρευνες που σχετίζονται με την αγροδιατροφή, όπου έχουμε αυτά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, λόγω καιρικών κλιματολογικών κι εδαφολογικών συνθηκών; Δεν πρέπει να το εκμεταλλευτούμε εμπορικά αυτό σε παγκόσμιο επίπεδο ως Ελλάδα;

Πάμε λίγο στον τουρισμό. Έγιναν κάποιες έρευνες από κάποια πανεπιστήμια για το πώς θα εξυπηρετείται ο άνθρωπος που επισκέπτεται την Ελλάδα. Βάλτωσαν, όμως. Δεν δόθηκαν, όπως πρέπει στη δημοσιότητα, για να την επεξεργαστούν οι tour operators, να την επεξεργαστούν οι τουριστικές ξενοδοχειακές μονάδες.

Πρέπει, κυρίες και κύριοι, να παράγεται ένα αποτέλεσμα από όλη αυτή την καινοτομία.

Να πάμε στο Ελληνικό Κέντρο Έρευνας; Γνωρίζετε ότι το

ΕΛΚΕ χρηματοδοτείται από τους πανεπιστημιακούς που ασκούν ελεύθερο επάγγελμα; Τους κρατάνε 7%. Δίνει 7% ο πανεπιστημιακός που ασκεί ελεύθερο επάγγελμα, από τα καθαρά του έσοδα, στο Ελληνικό Κέντρο Έρευνας. Άρα, λοιπόν, μη λέμε ότι α priori χρηματοδοτούνται μόνο από το δημόσιο κορβανά. Υπάρχουν και άλλες πηγές, αρκεί οι έρευνες να αξιοποιούνται σωστά προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ο «h index» είναι ο δείκτης που μιλάει για την ποιότητα των πανεπιστημίων. Τα ελληνικά πανεπιστήμια μην τα βομβαρδίζουμε. Έχουν αρκετές διακρίσεις, είναι τουλάχιστον στα πενήντα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, μέσα από πολλές μελέτες. Μάλιστα, έχουν ξεχωρίσει μέσα σε εβδομήντα οκτώ χώρες. Δεν έχουν, όμως, τα εχέγγυα και δεν έχουν τις σωστές βάσεις.

Πάμε λίγο στο διοικητικό προσωπικό, αυτό που οι Αγγλοσάξονες λένε administration. Δεν υπάρχει εκπαίδευση των διοικητικών. Σήμερα, όταν θέλει κάποιος να διεκπεραιώσει γραφειοκρατικής φύσεως θέματα στα πανεπιστήμια, οι διοικητικοί δεν έχουν την απαιτούμενη εκπαίδευση που έπρεπε να έχει το προσωπικό των πανεπιστημίων, αν μιλάμε για ένα σύγχρονο πανεπιστήμιο, συυφασμένο στις απαιτήσεις των καιρών, χώρια ότι οι διοικητικοί πολλές φορές έχουν δημιουργήσει ένα status απέναντι στους πανεπιστημιακούς. Και πόσοι λέκτορες δεν περιμένουν σήμερα επί σειρά ετών να εξελιχθούν, νέα φωτεινά μυαλά, όπου αντιμετωπίζουν πάρα πολλά εμπόδια και παραμένουν λέκτορες. Είναι στο «περίμενε» εδώ και χρόνια, που οι άνθρωποι αυτοί θα ήταν νέοι ερευνητές, θα έδιναν τα φώτα τους και αμέσως το πανεπιστήμιο θα έπαιρνε άλλη αίγλη.

Ξέρετε, ασχέτου ιδεολογικής πλεύσης και πεποίθησης του καθενός, μιλάμε για το δημόσιο αγαθό, την παιδεία. Όλοι συμφωνούμε, χωρίς διακρίσεις. Δεν πρέπει να υπάρχουν οι πατρίκοι και οι πληβείοι, αυτοί που θα φοιτήσουν στην παιδεία. Είναι τραγελαφικό, είναι οξύμωρο να ακούει κάποιον -αυτό που μια λαϊκή παροιμία λέει «μένω στην πόλη και παινεύω το χωριό μου»- να μιλάει για τη δημόσια παιδεία, αριστερός στις πεποιθήσεις, αλλά τα παιδιά του να στέλνει σε ιδιωτικό κολλέγιο ή σε ιδιωτικό σχολείο ή σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Αν δω το βιογραφικό πολλών, δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, δεν συνάδει το ένα με το άλλο. Τουλάχιστον να αναγνωρίσουν κάποιοι ότι σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο θα έχει καλύτερες παροχές το παιδί του, καθώς πασχίζει ο Έλληνας γονιός σε όποια ιδεολογική πλεύση και αν είναι, να κάνει το καλύτερο για το παιδί του.

Η αυτοδιοίκηση θα μπορούσε να συνδράμει πάρα πολύ, αν είχε πρωτοβουλίες για μια πανεπιστημιακή ανάπτυξη και γύρω από την έρευνα, γιατί είναι συνδεδεμένη, σκιαγραφεί, σταχυολογεί τα προβλήματα μιας περιοχής. Δεν λέω να καθορίζει το πώς θα προσλαμβάνει η αυτοδιοίκηση, αλλά να είναι αρωγός, να είναι ένας κρίκος της αλυσίδας της περιφερειακής ανάπτυξης, αν θέλουμε να μιλάμε για αυτοδιοίκηση και αυτονομία στα πανεπιστήμια όπως πρέπει και όχι για εταιροδιοίκηση. Γιατί να μην μπορούν, κύριοι του Υπουργείου Παιδείας, να συνεργαστούν σε έρευνα ομάδες φοιτητών διαφορετικών πανεπιστημίων; Η ρομποτική του «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ» έχει κάνει θαύματα. Επειδή σήμερα υπάρχει και μια επιτροπή για τα έξυπνα λιμάνια, τα έξυπνα λιμάνια σήμερα βασίζονται στο know how, όπου έχουν δημιουργήσει ελεύθερες ζώνες στο Ρότερνταμ, όπου συναρμολογούν πάρα πολλά προϊόντα. Εδώ δεν έχουμε κάνει τίποτα για το λιμάνι του Πειραιά και για τα άλλα λιμάνια της χώρας, να μπορούμε να πάμε σε συναρμολόγηση, για να κερδίσουμε και χρόνο και χρήμα. Όταν, λοιπόν, μιλάμε για την παιδεία, πρέπει να υπάρχει μία σταθερή ρότα, μία εθνική στρατηγική.

Υπάρχουν πολλά άρθρα για τα οποία έχουμε επιφυλάξεις. Για παράδειγμα, στο άρθρο 1, γιατί αυτή η νέα αρχή να εδρεύει στην Αθήνα; Δεν μπορεί να εδρεύει κάπου αλλού, λόγω της ψηφιακής τεχνολογίας; Να πώς έρχεται και μία περιφερειακή αποκέντρωση. Κάποτε η Νέα Δημοκρατία επί Κώστα Καραμανλή έλεγε ότι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να εδρεύει στη φυσική του έδρα, στη Λάρισα. Πού έμεινε αυτό; Στις καλές δες. Εκεί δεν είναι η φυσική του θέση;

Η ΕΘΑΕ πρέπει να έχει έναν ξεκάθαρο προσανατολισμό, να μην είναι μόνο τύποις στα αρχικά «άλλαξε ο Μανωλιός, βάζει τα ρούχα του αλλιώς». Επί της ουσίας, κατά πόσο ανεξάρτητη είναι;

Για τη χρηματοδότηση είπαμε ότι έχουμε επιφυλάξεις για το πώς θα καθορίζεται το 80%-20%. Έχουμε, βέβαια, τη Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, είναι η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Συντάγματος, παράγραφος 6 του άρθρου 21 για τη Διεθνή Σύμβαση των Δικαιωμάτων των Ατόμων με Αναπηρία. Μια χώρα αν είναι πολιτισμένη, αν έχει κουλτούρα, livelo, επίπεδο, πρέπει να δείξει μια ευαισθησία στα άτομα με κινητικά προβλήματα. Η ιστορία λέει ότι πολλά εξ αυτών έχουν αναπτύξει άλλες ικανότητες και μπορούν να συνδράμουν πάρα πολύ σε αυτό που λέμε πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά, αλλά προσέξτε το μέλλον, προσέξτε το φυτώριο. Αυτό που θα πουν τα παιδιά «άμμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες» πρέπει να μας το πουν και να το νιώθουν, να είναι καλύτερη η επόμενη γενιά, αλλά να έχει ανθρωπινες αξίες και αρχές.

Τώρα, γιατί σας πιάνει μια πρεμούρα στο άρθρο 41 και απαλείφετε το θρήσκευμα και την ιθαγένεια, αυτό δεν μπορώ να το καταλάβω. Δεν μπορούμε να έχουμε ορόσημο, ταυτότητα, προσανατολισμό; Πειράζει να αναγράφεται, δηλαδή, το θρήσκευμα και η ιθαγένεια; Θα πουν γιατί είσαι Έλληνας, γιατί είσαι χριστιανός ορθόδοξος; Στο κάτω-κάτω δεν πρέπει τα παιδιά να έχουν έναν προσανατολισμό; Μην ξεχνάτε ότι -μην πάμε πολύ πίσω, μόλις διακόσια χρόνια, θα τα γιορτάσουμε κίόλας του χρόνου- η πίστη ήταν αυτή που ένωσε τους οπλαρχηγούς και όχι η γλώσσα. Γιατί η πίστη δίνει στον άνθρωπο μία ζωντάνια, μία δύναμη και έναν προσανατολισμό. Όταν είσαι σε ένα πανέμορφο δάσος, πρέπει να ακολουθήσεις το μονοπάτι. Όσο όμορφο και αν είναι, πρέπει να οδηγηθείς στο ξέφωτο, διότι ελλοχεύει ο κίνδυνος.

Προσέξτε τα παιδιά, προσέξτε την παιδεία. Θα τοποθετηθούμε βέβαια, αναλυτικά κατ' άρθρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ και εγώ τον κ. Μπούμπα.

Καλώ να έρθει στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του ΜέΡΑ25, ο κ. Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε εδώ σήμερα για την επικύρωση του νομοσχεδίου της Κυβέρνησης για την παιδεία που έχει τίτλο: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικό Λογισμικό Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις». Πρόκειται, ουσιαστικά, για το πρώτο βασικό νομοθέτημα, άρα και δείγμα, που αφορά τον χώρο της παιδείας και φέρνει προς ψήφιση αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και που δυστυχώς δεν μας εκπλήσσει καθόλου, αλλά ταυτόχρονα μας προβληματίζει ιδιαίτερα, μην σας πω ότι μας θλίβει και βαθύτατα η διαπίστωση ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που κινείται μέσα στο πλαίσιο και τη λογική ενός επιχειρηματικού ή, αν προτιμάτε, επιχειρησιακού μοντέλου.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν ξεφεύγει ούτε σπιθαμή από τις διατρανωμένες αρχές της, της αρχής της εμπορευματοποίησης, της δήθεν αριστείας, των πελατειακών σχέσεων, των διαπλεκόμενων συμφερόντων και φέρνει στην Ολομέλεια ένα νομοσχέδιο εντελώς ταξικό και λιγάκι τοξικό, που υποσκάπτει την ανεξαρτησία, την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και ταυτόχρονα στοχεύει στην τυποποίηση της εκπαίδευσης και στην υπαγωγή της στους κανόνες της αγοράς, δίνοντας κατά συνέπεια και σταδιακά πρόσβαση στο δικαίωμα της εκπαίδευσης στους οικονομικά και κοινωνικά ισχυρότερους από τους Έλληνες. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ακολουθεί πιστά και άκριτα τη βασική κατεύθυνση της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συγκρότηση του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης, η οποία αυτή κατεύθυνση έχει ωστόσο αμφισβητηθεί εντονότατα διεθνώς, καθώς τα εφαρμοσμένα μοντέλα της έχουν αποτύχει και όχι απλώς έχουν αποτύχει, αλλά έχουν διαλύσει όπου εφαρμόστηκαν το ανώτατο εκπαιδευτικό σύστημα σε άλλες χώρες της Ευρώπης, όπως για παράδειγμα

είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, η Μεγάλη Βρετανία.

Το εν λόγω νομοσχέδιο, λοιπόν, ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προλαβαίνει, κατά τη γνώμη μας, το έδαφος για τη σταδιακή απόσυρση της κρατικής χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και την παράδοση τους τελικά στις εντελώς ανεξέλεγκτες δυνάμεις της αγοράς, με καταστροφικά αποτελέσματα για τη δημόσια, δωρεάν και για όλους ανώτατη εκπαίδευση και προφανώς υπονομεύει και απειλεί την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών αυτών ιδρυμάτων.

Βασικό εργαλείο της πολιτικής αυτής, όπως φαίνεται από τα άρθρα 1 έως 19, θα είναι η σύσταση μίας νέας υπερσυγκεντρωτικής και πανίσχυρης αρχής, της λεγόμενης Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, η οποία έρχεται να αντικαταστήσει την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Κατά την άποψή μας, την άποψη του ΜΕΡΑ25 δηλαδή, η αλλαγή αυτή είναι στην ουσία μια μετονομασία που συγκαλύπτει τον πραγματικό στόχο της νέας αρχής, αφού με το επιχείρημα της δήθεν αναβάθμισης, δημιουργούνται οι συνθήκες και το άλλοθι για να απομακρυνθούν από τις θέσεις τους όλοι οι μη αρεστοί στην παρούσα Κυβέρνηση και έτσι να υπονομευτεί ευθέως η ανεξαρτησία της νέας αυτής αρχής από την αρχή της λειτουργίας της, μιας αρχής με υπερενισχυμένες αρμοδιότητες, όπως είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός, η χρηματοδότηση και η αξιολόγηση και πιστοποίηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Και ενώ -ένα μικρό παράδοξο- με το άρθρο 2, η αξιολόγηση και η πιστοποίηση ποιότητας της λειτουργίας των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων εντάσσεται στις αρμοδιότητες της νέας αυτής αρχής, με το άρθρο 12 παράγραφος 8 -ω του θαύματος!- προβλέπεται ότι η πιστοποίηση ποιότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί και από διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης ανώτατης εκπαίδευσης από το εξωτερικό, ο οποίος θα ορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου Αξιολόγησης και Πιστοποίησης. Αυτό το τελευταίο, σε συνδυασμό με την άμεση σχέση που θα έχει η Κυβέρνηση στην επιλογή των προέδρων των τριμελών επιτροπών που θα επιλέγουν τα μέλη του ανώτατου συμβουλίου, μας κάνει να σκεφτόμαστε και να έχουμε βάσιμες υποψίες ότι η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης ουδεμία σχέση θα έχει με τη διαφάνεια και τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Το ανώτατο συμβούλιο με τις υπέρ αρμοδιότητες του καθιστά την παρέμβαση των ανώτατων οργάνων διοίκησης των ΑΕΙ, όπως είναι η σύγκλητος, για παράδειγμα, εντελώς περιθωριακή, καθώς το ανώτατο συμβούλιο είναι αυτό που θα εισηγείται -και όχι οι σύγκλητοι ή άλλα όργανα των πανεπιστημίων- στο Υπουργείο την ίδρυση, τη συγχώνευση, την κατάργηση ή τη μετονομασία ολόκληρων ΑΕΙ ή επιμέρους σχολών τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 16, το 80% της τακτικής επιχορήγησης θα κατανέμεται βάσει κριτηρίων που σχετίζονται με τον συνολικό αριθμό των εγγεγραμμένων φοιτητών, το εκτιμώμενο ετήσιο κόστος σπουδών ανά φοιτητή, τη διάρκεια των προγραμμάτων σπουδών και το μέγεθος, αλλά και τη γεωγραφική διασπορά του πανεπιστημιακού ιδρύματος, ενώ το υπόλοιπο 20% θα κατανέμεται με βάση ενδεικτικούς δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, στους οποίους επιλέγει να αξιολογηθεί το κάθε ΑΕΙ, όπως για παράδειγμα είναι η αριθμητική σχέση των αποφοίτων με τους εισερχόμενους φοιτητές, ο αριθμός μελών του επιστημονικού προσωπικού που επιτυγχάνουν να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά κονδύλια ή ο αριθμός αλλοδαπών φοιτητών.

Είναι προφανές ότι υπάρχει πρόθεση της Κυβέρνησης να μειωθεί, τελικά, η κρατική χρηματοδότηση, η οποία, παρεμπιπτόντως, αποτελεί και βασική συνταγματική επιταγή, να επιχορηγείται δηλαδή η παιδεία μας, και το κόστος τελικά της λειτουργίας των πανεπιστημίων μας να μετακυληθεί στους ιδιωτικούς φορείς και τελικά στους ίδιους τους φοιτητές τους, οι οποίοι θα αντιμετωπίζονται εφεξής ως πελάτες.

Η υλοποίηση αυτής της πολιτικής θα επιτευχθεί μέσω μιας αξιολόγησης που κατά τη γνώμη μας έχει καθαρά τιμωρητικό χαρακτήρα, εφόσον το 80% της χρηματοδότησης θα εξαρτάται από αντικειμενικά κριτήρια και το υπόλοιπο 20% της χρηματοδότησης από κάποια αμφίβολα κριτήρια επίδοσης. Το 20%, λοιπόν,

της χρηματοδότησης μέσω της αξιολόγησης θεωρητικά παρέχει κίνητρα βελτίωσης στα ΑΕΙ σε στόχους που -υποτίθεται- ότι τα ίδια θα επιλεγούν, ενισχύοντας την αυτονομία τους.

Όπως, όμως, φαίνεται από τα κριτήρια αυτά επίδοσης, είναι ήδη απολύτως προσδιορισμένα τα κριτήρια αυτά από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και δεν αφήνουν στην πραγματικότητα κανένα περιθώριο αυτονομίας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματά μας.

Αξίζει -νομιζω- σε αυτό το σημείο, να γίνει μία μικρή αναφορά σε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της πελατειακής πρακτικής που ήδη εφαρμόζει η Κυβέρνηση και στην κατά τη γνώμη μας περιθωριοποίηση του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου. Αυτό το παράδειγμα δεν είναι άλλο από την πρόσφατη χορηγία του ελληνικού κράτους ύψους δύο εκατομμυρίων ευρώ που έδωσε ο Πρωθυπουργός μας στη Θεολογική Σχολή της Βοστώνης, στην οποία μαθαίνω, επίσης παρεμπιπτόντως, ότι οι φοιτητές καταβάλλουν ετήσια δίδακτρα της τάξεως των 20.000 ευρώ.

Την ίδια στιγμή, που δίνονται αυτά τα δύο εκατομμύρια ευρώ ως δωρεά στη Θεολογική Σχολή, η οποία από τους φοιτητές της παίρνει 15.000 ευρώ, 20.000 ευρώ το χρόνο από τον καθένα από αυτούς, τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα φυτοζωούν, δεν έχουν επαρκείς πόρους για έρευνα, εκπαιδευτικό ή και διοικητικό προσωπικό, δεν έχουν κτηριακές εγκαταστάσεις επαρκείς, δεν έχουν εξοπλισμό επαρκή, οι φοιτητικές παροχές είναι τελείως ανεπαρκείς κ.ο.κ..

Εδώ, θα πρέπει -νομιζουμε- να τονιστεί ιδιαίτερα ότι οι επιπτώσεις της αξιολόγησης για τις κοινωνικές επιστήμες, τις ανθρωπιστικές σπουδές, αλλά και τη βασική έρευνα στις θετικές επιστήμες θα είναι συντριπτικές, εφόσον μετρήσιμα μεγέθη σε αυτές τις επιστήμες δεν μπορούν να αποτιμηθούν την ποιότητα της θεωρητικής γνώσης. Επιπροσθέτως, η γνώση και η διδακτική διαδικασία εμπορευματοποιούνται και ο χαρακτήρας του πανεπιστημίου μεταβάλλεται από χώρος γνώσης, μάθησης, έρευνας και ανταλλαγής ιδεών σε ένα μοντέλο επιχειρηματικού ιδρύματος εκπαίδευσης, το οποίο μετατρέπει τον φοιτητή, τελικά, σε πελάτη και τον πανεπιστημιακό καθηγητή σε υπάλληλο επιχείρησης.

Με το άρθρο 33, αναστέλλεται επ' αόριστον και χωρίς καμμία διαβούλευση με την ακαδημαϊκή κοινότητα -γιατί άραγε, κυρία Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, χωρίς καμμία διαβούλευση με την ακαδημαϊκή κοινότητα;- η λειτουργία των τριάντα επτά νέων τμημάτων και έντεκα πανεπιστημίων που είχε προβλέψει ο ΣΥΡΙΖΑ, η προηγούμενη κυβέρνηση, και τα οποία θα λειτουργούσαν από το 2021 και τα οποία θα αξιολογηθούν πλέον με ασαφείς, κατά τη γνώμη μας, διαδικασίες από τη νέα αυτή παντοδύναμη αρχή, ώστε να αποφασιστεί, αν τελικά θα λειτουργήσουν αυτά ή όχι.

Με την τροποποίηση του άρθρου 54 παράγραφος 5 του ν.4589/2019, σύμφωνα με την οποία τα πτυχία που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής γίνονται δεκτά για διορισμό και πρόσληψη εκπαιδευτικών, όχι μόνον εφόσον έχουν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον διεπιστημονικό οργανισμό αναγνώρισης τίτλων ακαδημαϊκών και πληροφόρησης που ίσχυε μέχρι τώρα, αλλά ακόμα και αν διαθέτουν μόνο απόφαση αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων. Αυτό συνεπάγεται ότι τα πτυχία ιδιωτικών κολλεγίων, τα οποία με τον ν.4635/2019 διαθέτουν επαγγελματική ισοτιμία με τα πτυχία των ελληνικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων θεωρούνται τυπικό προσόν μόνιμου διορισμού και πρόσληψης στη δημόσια εκπαίδευση.

Επιπροσθέτως, τίθεται το εξής ζήτημα: Αναγνωρίζουμε, έτσι, προσόντα που δεν αναγνωρίζονται στο κράτος προέλευσης των πτυχίων αυτών. Για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο, για να μπορέσει κάποιος να διδάξει στα δημόσια σχολεία πρέπει να έχει Qualified Teacher Status, κάτι σαν παιδαγωγική επάρκεια, δηλαδή, μετά από κάποια πρακτική άσκηση. Ενώ στην Ελλάδα μπορεί να κάνει αίτηση διορισμού στον ΑΣΕΠ μόνο με το πτυχίο του, το οποίο απέκτησε από κάποιο πανεπιστήμιο του Ηνωμένου Βασιλείου. Τελικά, πρόκειται για χαλάρωση των κριτηρίων επιλογής εκπαιδευτικών στα δημόσια σχολεία με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ουσιαστικά, επίσης, έτσι καταργείται το άρθρο 16 του Συντάγματος από την πίσω πόρτα, αφού πέραν του συμβολικού φορ-

τίου, του όρου δηλαδή «πανεπιστήμιο», όλη η πρακτική ουσία της υπόθεσης των αποκλειστικά δημόσιων και κρατικών πανεπιστημίων και της απαγόρευσης ιδιωτικών πανεπιστημίων αφορά το εάν κάποιος με πτυχίο κολλεγίου θα μπορεί να διοριστεί στο δημόσιο, πόσω δε μάλλον, να μπορεί να διοριστεί στο δημόσιο ως εκπαιδευτικός, όπως καθίσταται τώρα εφικτό με αυτό το νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 58 ορίζεται, επίσης, ο αποκλεισμός για χρονικό διάστημα τριών ολόκληρων ετών από διορισμούς και προσλήψεις για όσους εκπαιδευτικούς διοριστούν και δεν αναλάβουν υπηρεσία ή υποβάλουν παραίτηση μέσα σε έναν χρόνο από τη δημοσίευση του ΦΕΚ διορισμού τους. Όσοι εκπαιδευτικοί, δηλαδή, συμμετάσχουν στη διαδικασία μόνιμων προσλήψεων, αλλά δεν αναλάβουν καθήκοντα για οποιοδήποτε λόγο ή παραιτηθούν μέσα στον πρώτο χρόνο διορισμού τους, για τα τρία επόμενα χρόνια και όχι μόνο, όπως θα ήταν λογικό, για τον τρέχοντα χρόνο, θα είναι αποκλεισμένοι από αμφοτέρως διαδικασίες των μόνιμων διορισμών αναπληρωτών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Αναρωτιόμαστε με ποιον τρόπο θα αντιμετωπίσει το Υπουργείο τους εκπαιδευτικούς που δεν μπορούν να καλύψουν με το εισόδημά τους ένα σπίτι σε κάποιο νησί, όταν τα χρήματα που του ζητούν για την ενοίκιαση του σπιτιού αυτού είναι περισσότερα από τον ίδιο τον μισθό τους. Γιατί άραγε η Κυβέρνηση έχει αυτή την τιμωρητική στάση απέναντι στους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι στήριξαν -και προσέδετε το αυτό, παρακαλώ, θυμηθείτε το- και στηρίζουν καθ' όλη τη διάρκεια της δεκάχρονης κρίσης το δημόσιο σχολείο με προσωπική αυταπάρνηση και θυσίες; Μέσα στην ερμηνοποίηση που επέφεραν τα σκληρά μέτρα των μνημονίων, οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί πάλεψαν για να μη μείνει κανένα παιδί σε όλη την Ελλάδα χωρίς δάσκαλο ή καθηγητή. Τώρα, η πολιτεία μας, αντί να τους ευχαριστήσει και να ανταμείψει αυτούς τους εκπαιδευτικούς για την τεράστια παιδαγωγική και κοινωνική τους προσφορά, φέρνει ένα σύστημα μόνιμων διορισμών που θέτει σε άμεσο κίνδυνο το εργασιακό τους μέλλον.

Γιατί ο ΑΣΕΠ δεν δέχεται τις ενστάσεις εκπαιδευτικών ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού, κυρία Υπουργέ, μετά τα λάθη που προέκυψαν στην αξιολόγηση και μοριοδότηση αναπληρωτών και μόνιμων στην ειδική αγωγή, καθώς δεύτερα μεταπτυχιακά και προϋπηρεσίες δεν μπόρεσαν να μοριοδοτηθούν από παραδρομή του συστήματος; Γιατί δεν γίνεται η δυνατότητα ηλεκτρονικά από τη σελίδα του ΑΣΕΠ να κατατεθεί αίτηση θεραπείας ως είθισται; Ειλικρινά, απαντήστε μας γιατί δεν δίνεται; Είναι αδικία.

Γιατί αναπληρωτές -και αυτό είναι τεράστια αδικία που θα πω τώρα- εκπαιδευτικοί της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και της Σχολής Νηπιαγωγών, οι οποίοι δουλεύουν εδώ και δώδεκα χρόνια μέχρι σήμερα ανελλιπώς στα δημόσια σχολεία μας, αφού προηγούμενως έχουν επιτύχει στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ και έχουν γραφτεί στους επικυρωμένους από τον ΑΣΕΠ πίνακες αναπληρωτών δεν έχουν τώρα το δικαίωμα συμμετοχής στην προκήρυξη της γενικής παιδείας, όπως και στην προκήρυξη της ειδικής αγωγής και βγαίνουν εκτός εκπαίδευσης, με την αιτιολογία ότι δεν διαθέτουν τα τυπικά προσόντα επειδή δεν έχουν παρακολουθήσει το προαιρετικό -σημειώνω- πρόγραμμα εξομίσωσης των πτυχίων τους με τα παιδαγωγικά τμήματα;

Αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι αυτοί οι εκπαιδευτικοί διαθέτουν εκπαιδευτική επάρκεια που τους αναγνωρίζεται συνεχώς και αδιαλείπτως όλα αυτά τα δώδεκα χρόνια που διδάσκουν ως αναπληρωτές και παρά το ότι όταν έλαβαν τα πτυχία τους, αυτά τους εξασφάλιζαν και μπορούσαν με βάση αυτά να προσληφθούν κανονικά. Γιατί όλα αυτά δεν λαμβάνονται υπ' όψιν;

Έρχομαι στο άρθρο 34 για την απαλοιφή του θρησκευόμενου και της ιθαγένειας από τα αποδεικτικά απόλυσης και τα πιστοποιητικά σπουδών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση οδηγήθηκε -για να μην πω σύρθηκε- σε αυτό το άρθρο χωρίς να το θέλει, επειδή έπρεπε να εκπληρώσει τις ευρωπαϊκές επιταγές.

Γι' αυτό και ως αντιστάθμισμα προσφέρει στην ιεραρχία το

άρθρο 56, όπου η γιορτή των Τριών Ιεραρχών στις 30 Ιανουαρίου παύει να συμπεριλαμβάνεται στις σχολικές αργίες και μετατρέπεται σε ημέρα υποχρεωτικής κατήχησης εντός των διδακτικών αιθουσών, αφού επιβάλλεται ως ημέρα πραγματοποίησης θρησκευτικών εορταστικών εκδηλώσεων.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, τώρα γιατί προ ολίγων ημερών σε μια συνέντευξη του ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος δήλωσε -θα διαβάσω τα λόγια του Αρχιεπισκόπου- χαρακτηριστικά: «Εγινε αυτό που έπρεπε να γίνει. Όλα τα άλλα είναι αστειότητες και προφάσεις. Η αργία είναι για τους τεμπέληδες». Αυτοί ήταν οι χαρακτηρισμοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καθώς το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα, εκτός από αποσπασματικό και εντελώς ανεπαρκές, είναι επίσης σε κάποια άρθρα του προδήλως αντισυνταγματικό και επίσης τιμωρητικό για τους εκπαιδευτικούς μας σε όλες ανεξαιρέτως τις βαθμίδες εκπαίδευσης, καθώς οδηγεί μαθηματικά στην υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ μας, αλλά και στην περιθωριοποίηση των ανώτατων οργάνων διοίκησής τους και τελικά στην υποβάθμιση των πτυχίων που αυτά θα παρέχουν, καθώς έχουμε απολύτως βάσιμες υποψίες ότι η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης ουδεμία σχέση θα έχει με τη διαφάνεια και δημοκρατικές διαδικασίες και καθώς -τέλος- το παρόν νομοσχέδιο οδηγεί σε σαφή χαλάρωση των κριτηρίων επιλογής εκπαιδευτικών στα δημόσια σχολεία με ό,τι, όπως προείπα, αυτό συνεπάγεται, το ΜέΡΑ25 καταψηφίζει επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα την ακόλουθη επιστολή:

«Προς τον αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ:

Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, εμείς οι Βουλευτές που υπογράφουμε την παρούσα αίτηση, αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί των άρθρων 16, 33, 50 του σχεδίου νόμου: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών φορέων και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Υπάρχουν οι απαιτούμενες υπογραφές. Σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Τασούλα, θα ανακοινωθεί εγκαίρως πότε θα είναι περίπου η ονομαστική ψηφοφορία.

Τώρα, εξ εμπειρίας γνωρίζετε -οι παλαιότεροι τουλάχιστον- ότι πρέπει να είναι προς το τέλος, αν όχι στο τέλος. Άρα, παράκληση, επειδή έχετε γραφτεί εξήντα συνάδελφοι -η ίδια παράκληση είναι και προς τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και προς τους Υπουργούς- να τηρηθούν οι χρόνοι, διότι διαφορετικά θα πάμε μετά τα μεσάνυχτα. Κρατήστε το και το απόγευμα που θα έχουμε μια εικόνα, θα πούμε και την ώρα της ψηφοφορίας.

Τώρα, η κυρία Υπουργός θα μιλήσει αργότερα. Ο κύριος Υφυπουργός θα μιλήσει, αφού μιλήσουν πρώτα οι τέσσερις συνάδελφοι που είναι εναλλάξ, δηλαδή ο κ. Κοντογιώργος από τη Νέα Δημοκρατία, η κ. Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Κατρίνης από τη Κίνηση Αλλαγής και η κ. Σακοράφα από το ΜέΡΑ25. Μετά θα παρεμβληθεί ο κ. Διγαλάκης.

Ο κ. Κοντογιώργος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων προς συζήτηση το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με τίτλο: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικό Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις».

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να συγχαρώ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και να εξάρω την άποψη κοινοβουλευτική διαδικασία που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα και που αποτελεί

παράδειγμα καλής νομοθέτησης.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, αφού πρώτα ολοκλήρωσε έναν κύκλο διαβουλεύσεων από τις 4-12-2019 μέχρι 18-12-2019, κατατέθηκε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου εξετάστηκε διεξοδικά από τα μέλη της με τη συμμετοχή και των εμπλεκόμενων θεσμικών φορέων.

Αποτελείται από πέντε κεφάλαια και εξήντα τέσσερα άρθρα που περικλείουν σημαντικές και αναγκαίες ρυθμίσεις, τροποποιήσεις και καταργήσεις διατάξεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν χρονιές παθογένειες και παραλείψεις, οι οποίες λειτουργούν ως τροχοπέδη στη λειτουργία, την αξιοπιστία και την ποιότητα της εκπαίδευσης των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων.

Στο Κεφάλαιο Α' περιλαμβάνεται η ίδρυση και οργάνωση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και καινοτόμες ρυθμίσεις χρηματοδότησης των ΑΕΙ. Αντικαθίσταται η ΑΔΙΠ, η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, με επανακαθορισμό του πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας της.

Η συγκρότηση της νέας αρχής κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου να συμβάλει στην υλοποίηση της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, την αμερόληπτη αξιολόγηση και πιστοποίηση της ποιότητας λειτουργίας των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μας, τη δημιουργία ασφαλιστικών δικλίδων σωστής λειτουργίας μέσω της διοικητικής αυτοτέλειας, την αναβάθμιση και ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της νέας αρχής, την ενσωμάτωση των καλύτερων διεθνών πρακτικών, τη συγκρότηση νέων συλλογικών οργάνων διοίκησης με αυξημένες εγγυήσεις ανεξαρτησίας, την επέκταση και πιστοποίηση προγραμματικών μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών, έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνονται και αυτά που είχαν διακοπεί, τον καθορισμό των κριτηρίων αξιολόγησης, μερικά εκ των οποίων είναι η πρόσβαση από μων με ειδικές ανάγκες, η στρατηγική διεθνοποίησης, η απορρόφηση των αποφοίτων στην αγορά εργασίας, η ανάπτυξη προγραμμάτων ηλεκτρονικής μάθησης και πολλά άλλα.

Παράλληλα, επιχειρείται η μερική αναμόρφωση του πλαισίου χρηματοδότησης των ΑΕΙ. Το 80% της τακτικής επιχορήγησης των ΑΕΙ κατανέμεται με βάση τα υφιστάμενα κριτήρια. Το υπόλοιπο 20% θα κατανέμεται ύστερα από αξιολόγηση με βάση τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων.

Στο Κεφάλαιο Β' ρυθμίζονται οι Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας των Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων των ΑΕΙ. Απελευθερώνεται η έρευνα από τις ιδεολογικές αγκυλώσεις του παρελθόντος και μειώνεται η γραφειοκρατία, ενώ αυξάνονται ταυτόχρονα η λογοδοσία και η διαφάνεια. Αυξάνονται από 5% σε 10% τα περιουσιακά ταμειακά διαθέσιμα των ΕΛΚΕ για χορήγηση υποτροφιών. Ορίζεται ως βασική προϋπόθεση ανάληψης και πραγματοποίησης της εκάστοτε δαπάνης η μη υπέρβαση του εγκεκριμένου ορίου του συνολικού προϋπολογισμού του έργου.

Επίσης, επιτρέπεται η εκτέλεση των οικονομικών υποχρεώσεων ανεξαρτήτως ποσού, το οποίο δεν θα ξεπερνά τα όρια του εγκεκριμένου προϋπολογισμού και όχι των ορίων ανά κατηγορία δαπάνης, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα και δημιουργούσε πλείστα γραφειοκρατικά προβλήματα.

Η διαδικασία ελέγχου εκτέλεσης και πραγματοποίησης δαπάνων θα γίνεται με βάση τα όσα θα ορίζει ο κανονισμός που θα εκδίδεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων και όχι του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

Στο Κεφάλαιο Γ' προβλέπεται η θέσπιση για πρώτη φορά στη χώρα μας του Κρατικού Πιστοποιητικού Πληροφορικής. Το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής θα αποκτάται με εξετάσεις και θα πιστοποιεί τη γνώση χειρισμού των ηλεκτρονικών υπολογιστών στη χρήση των υπηρεσιών διαδικτύου, επεξεργασία κειμένου και υπολογιστικών φύλλων. Η γνώση του θα μπορεί να επεκτείνεται και σε άλλα ψηφιακά αντικείμενα με απόφαση του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Στο Κεφάλαιο Δ', στις «λοιπές διατάξεις», προβλέπονται συνολικά οι παρακάτω ρυθμίσεις: Αναστέλλεται η εκπαιδευτική λειτουργία τριάντα επτά νέων τμημάτων ΑΕΙ, τα οποία ιδρύθηκαν «στο γόνατο» από την προηγούμενη κυβέρνηση, χωρίς καμία αξιολόγηση των αρμοδίων οργάνων και της ΑΔΙΠ, όπως προ-

έβλεπε ο ν.4485/2017. Διασφαλίζεται η αποτελεσματική διοίκηση του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδας με ευέλικτο και λειτουργικό διοικητικό σχήμα. Διευκολύνεται η προσέλκυση αλλοδαπών σπουδαστών για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Επίσης, διασφαλίζεται η μετακίνηση των εκπαιδευομένων στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας που κατοικούν μακριά από την έδρα του σχολείου. Καταργείται η διεξαγωγή εξετάσεων ανά ομάδα σχολείων. Οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης, προκειμένου να μετατίθενται κατά προτεραιότητα από περιοχή σε περιοχή, αλλά και στα όρια της ίδιας περιοχής.

Ακόμη, διασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία των σχολικών μονάδων μέσω του αποκλεισμού για τρία έτη από προσλήψεις και διορισμούς των εκπαιδευτικών που διορίζονται σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι ή δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία ή αναλαμβάνουν και στη συνέχεια παραιτούνται εντός έτους. Αυτό παρατηρείται κυρίως στις ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές.

Το Κεφάλαιο Ε' αναφέρεται σε μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου δεν είναι ένα κείμενο κανονιστικών ρυθμίσεων και ευκαιριακών τακτοποιήσεων εκκρεμοτήτων. Είναι ένα νομικό κείμενο υψηλών προδιαγραφών που αντικατοπτρίζει πλήρως την ιδεολογία της σημερινής Κυβέρνησης τόσο στο πεδίο της ποιότητας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όσο και στο πεδίο της αδέσμευτης λειτουργίας των ανεξαρτήτων αρχών. Εισάγει καινοτομίες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη χρηματοδότηση της έρευνας και αξιοποιεί σε μεγάλο βαθμό τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της πατρίδας μας σε ανθρώπινο και επιστημονικό δυναμικό.

Στα πλαίσια πάντα του Συντάγματος και με δεδομένη την ιδεολογική αντίληψη της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16, για τα μη κρατικά πανεπιστήμια, η παρούσα Κυβέρνηση προσπαθεί να πετύχει το καλύτερο. Ο μεγάλος στόχος να καταστεί η χώρα μας διεθνές κέντρο εκπαίδευσης με την ίδρυση των μη κρατικών πανεπιστημίων με πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην οικονομία και την κοινωνία, για άλλη μια φορά απωλέσθη. Είναι βέβαιο ότι ο δίκαιος κριτής όλων στη δημοκρατία, ο λαός και η ιστορία, θα κρίνει τους πάντες και ιδιαίτερα εκείνους που με τις πράξεις τους και τις ξεπερασμένες και καταδικασμένες παγκοσμίως ιδέες τους κρατούν τη χώρα δέσμια των ανεγκέφαλων επιλογών τους.

Τέλος και κατόπιν των ανωτέρω, ψηφίζω και επί της αρχής και στο σύνολό του το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εύγε, κύριε Κοντογύργω! Μιλήσατε επτά λεπτά ακριβώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σχέμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από την Ελληνογαλλική Σχολή Αγίας Παρασκευής.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλείται στο Βήμα η συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Ραλλία Χρηστίδου.

Ορίστε, κυρία Χρηστίδου, έχετε τον λόγο.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε έλθει σήμερα να συζητήσουμε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο παρουσιάζει με τον πιο γλαφυρό και σκληρό τρόπο το όραμα της τωρινής Κυβέρνησης για την ελληνική κοινωνία, για την ελληνική κοινωνία του μέλλοντος, καθώς η παιδεία και δη η πανεπιστημιακή εκπαίδευση, ετοιμάζει τις επόμενες γενιές επαγγελματιών, αλλά και τις επόμενες γενιές ακαδημαϊκών πολιτών.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, φέρνει μια μεγάλη, αλλά όχι καλή αλλαγή σε αυτή τη διαδικασία. Υπονομεύει το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, που από τη Μεταπολίτευση και μετά υποσχόταν ισότητα, υποσχόταν δικαιοσύνη στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ανεξάρτητα από το κοινωνικό ή

οικονομικό στάτους, ανεξάρτητα από καταγωγή και φύλο.

Μέχρι σήμερα τα παιδιά εισοδηματικά ασθενέστερων τάξεων με μόνο προσόν την προσωπική τους προσπάθεια, μορφώθηκαν κοινωνικά και ακαδημαϊκά μέσα από το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλάζει εντελώς τη λογική αυτή. Σταθερή επιδίωξη της νυν Κυβέρνησης ήταν και είναι, δυστυχώς, η εισαγωγή ταξικών χαρακτηριστικών στην εκπαίδευση και η μετατροπή της από δημόσιο και δωρεάν αγαθό, που, όμως, κατακτιέται με σκληρή δουλειά, σ' ένα αγαθό που πληρώνεται αδρά.

Μαζί με τις πανελλαδικές εξετάσεις η ελληνική κοινωνία εμπίστευόταν το ΑΣΕΠ ως αδιάβλητο μηχανισμό στη διαδικασία επιλογής προσωπικού για το δημόσιο. Με αυτό το νομοσχέδιο και αυτό τίθεται εν αμφιβόλω.

Ουσιαστικά με το άρθρο 50 τροποποιείται ο ν.4589/2019 και ο ΑΣΕΠ κάνει δεκτούς τους τίτλους σπουδών της αλλοδαπής -συμπεριλαμβανομένων και των πτυχίων κολλεγίων που συνεργάζονται με πανεπιστήμια της αλλοδαπής- με την πλάγια μέθοδο της αναγνώρισης ίσων επαγγελματικών δικαιωμάτων για τον μόνιμο διορισμό εκπαιδευτικών σε πρωτοβάθμια, σε δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα δημόσια σχολεία, καθώς με αυτόν τον τρόπο δεν είναι απαραίτητη η ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων τους μέσω ΔΟΑΤΑΠ.

Η ρύθμιση αυτή είναι πιο προωθημένη από την ευρωπαϊκή οδηγία σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, την οποία επικαλείται υποκριτικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αποτελεί πλήγμα για τους αποφοίτους των ελληνικών πανεπιστημίων, τους μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Κυρίως, όμως, αποτελεί πλήγμα για την ποιότητα της ελληνικής εκπαίδευσης, καθώς οι απόφοιτοι των κολλεγίων, που από το παράθυρο εισάγει η Κυβέρνηση, υπολείπονται σαφώς σε γνώσεις και προσόντα έναντι των αποφοίτων δημόσιων πανεπιστημίων. Και, όμως, το Υπουργείο της δήθεν αριστείας προσποιείται ότι το αγνοεί αυτό. Προσποιείται ότι αγνοεί αυτό που γνωρίζουν όλοι όσοι έχουν μια στοιχειώδη σχέση με την εκπαιδευτική πραγματικότητα, δηλαδή ότι οι απόφοιτοι των κολλεγίων δεν έχουν επί της ουσίας εκπαιδευτική επάρκεια για να διδάξουν τους μαθητές στα σχολεία μας.

Ο μόνος λόγος που προωθείται η ρύθμιση αυτή, δεν είναι ούτε οι ευρωπαϊκές οδηγίες ούτε οι ιδεοληπτικές αγκυλώσεις εκείνων που δηλώνουν υπερήφανα πως το εν λόγω νομοσχέδιο αποτελεί υλοποίηση της πολιτικής που υποσχέθηκαν προεκλογικά. Ο πραγματικός λόγος είναι η διαπλοκή του κυβερνώντος κόμματος με τους κολληγιάρχες.

Αυτή είναι η μοναδική σας πραγματική ιδεολογική αφετηρία και το καταγγέλλουμε από το Βήμα της Βουλής, έχοντας πλήρη επίγνωση της σοβαρότητας της καταγγελίας μας. Και, μάλιστα, είναι τέτοια η πρεμούρα σας να τους εξυπηρετήσετε, ώστε έχετε ήδη εντάξει τα κολλέγια και στην προκήρυξη του ΑΣΕΠ που ήδη «τρέχει».

Με τις μεθοδεύσεις της αναγνώρισης των κολλεγίων πλήττονται και τα περιφερειακά πανεπιστήμια, αλλά και η ελληνική περιφέρεια πολλαπλά. Και αυτό γιατί από τη στιγμή που τα πτυχία των κολλεγίων συμμετέχουν και στο ΑΣΕΠ, τα τμήματά τους θα αυξηθούν. Αυτό θα αποβεί σε βάρος των τμημάτων των κρατικών πανεπιστημίων που βρίσκονται στην περιφέρεια και δη σε πιο απομακρυσμένα μέρη. Οι αυξημένες απαιτήσεις του κρατικού πανεπιστημίου για ένα πτυχίο τυπικά εφάμιλλο με αυτό ενός κολλεγίου, μαζί με την απόσταση, είναι λογικό να ωθήσουν τους φοιτητές που θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να επιλέξουν την εύκολη λύση, οδηγώντας τα περιφερειακά πανεπιστήμια σε μαρασμό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την περιφερειακή ανάπτυξη στις επαρχιακές πόλεις όπου εδρεύουν πανεπιστημιακές σχολές και τμήματα.

Και ενώ αναβαθμίζονται ενώπιον του κράτους και των νόμων τα ιδιωτικά κολλέγια, παράλληλα έχει ξεκινήσει μια πρωτοφανής επίθεση στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια με σκοπό να περιοριστεί και το εκτόπισμα και η απήχησή τους.

Έτσι, η ΑΔΙΠ μετονομάζεται, αλλάζει πρόεδρο και ανώτατο συμβούλιο, ώστε να στελεχωθεί με τους κατάλληλους ημετέρους που θα γνωμοδοτούν σύμφωνα με τα όσα θέλει η νέα Κυβέρ-

νηση, κουρελιάζοντας έτσι κάθε έννοια αξιοπρέπειας και ανεξαρτησίας μιας κατά τα άλλα ανεξάρτητης αρχής, κάτι που καμμία κυβέρνηση στο παρελθόν δεν είχε διανοηθεί να πράξει.

Ταυτόχρονα, με το άρθρο 33 αναστέλλεται επί αόριστον και νομοθετικά η λειτουργία τριάντα επιτά νέων τμημάτων ΑΕΙ, τα οποία είχαν θεσμοθετηθεί επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ κατόπιν προτάσεως από τα ίδια τα πανεπιστήμια. Τα ίδια τα πανεπιστήμια είχαν προτείνει τη δημιουργία των νέων τμημάτων, ενώ είχαν και την αποκλειστική ευθύνη για τη λειτουργία τους.

Σημαντικό είναι πως κάποια πανεπιστήμια είχαν ήδη ξεκινήσει τις διαδικασίες για τη στελέχωση των νέων τμημάτων, ώστε να μπορέσουν να υποδεχθούν νέους φοιτητές τον Σεπτέμβριο του 2020.

Η ρύθμιση αυτή φανερώνει πως η Κυβέρνηση δεν υπολογίζει ούτε καν το αυτοδίοικτο των πανεπιστημίων. Γιατί αναστέλλονται τα τμήματα αυτά, ενώ αναγνωρίζονται αναφανδόν τα κολλέγια; Προφανώς για να εκμεταλλευθούν εκείνα τους φοιτητές που αλλιώς θα σπούδαζαν δωρεάν σε κάποιο από τα τμήματα. Η αιτιολογία του κόστους και της επιβάρυνσης του κρατικού ταμείου δεν είναι δυνατόν να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν, εκτός και εάν θεωρήσουμε εκπαιδευτική προτεραιότητα την επιδότηση από το ελληνικό δημόσιο με 2 εκατομμύρια ευρώ ετησίως της Θεολογικής Σχολής στις Ηνωμένες Πολιτείες, οπότε, ναι, για τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν περισσεύουν χρήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε-, αυτό που επιχειρείται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δεν έχει προηγούμενο. Υπονομεύετε στην πράξη με τον πιο μεροληπτικό, με το πιο ταξικό, αυθαίρετο, απροσημάτιστο τρόπο την κοινωνική παροχή της δημόσιας και δωρεάν παιδείας και προσπαθείτε οργανωμένα για την ιδιωτικοποίησή της κατά παράβαση του άρθρου 16 του Συντάγματος, γεγονός που αποδεικνύει για άλλη μια φορά την περιφρόνηση του κ. Μητσοτάκη και του επιτελείου του προς τους θεσμούς της χώρας.

Η πολιτική βούληση της νυν Κυβέρνησης είναι ότι δεν θα σπουδάσουν τα πιο ικανά μυαλά, αλλά τα πιο ικανά πορτοφόλια. Έτσι αντιλαμβάνεται την αριστεία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας: αριστεία με αγορασμένα πτυχία.

Σε αυτή, λοιπόν, την ψευδοαριστεία που αδικεί κατάφωρα τη νεολαία μας, εμείς και η κοινωνία είμαστε κάθετα αντίθετοι. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωράμε με τον συνάδελφο κ. Μιχαήλ Κατρίνη από το Κίνημα Αλλαγής.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο μακριά βρίσκεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την υλοποίηση μιας εθνικής στρατηγικής για την ανάπτυξη, άλλο τόσο μακριά βρίσκεται και από τη χάραξη μιας εθνικής πολιτικής για την εκπαίδευση και την έρευνα. Φαίνεται ότι ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεται και τους δύο αυτούς τομείς, είναι η άσκηση αποσπασματικής πολιτικής, χωρίς συνοχή, χωρίς σχέδιο και πάνω από όλα χωρίς όραμα.

Ενώ η εκπαίδευση αποτελεί μείζον ζήτημα για τη χώρα και θα έλεγα και πρώτη προτεραιότητα για την πορεία μας στον 21^ο αιώνα και την εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, η κυβερνητική πολιτική αποδεικνύεται, δυστυχώς, πολύ κατώτερη των περιστάσεων.

Κι αυτό το λέω, γιατί η Κυβέρνηση επιχειρεί να κρυφτεί πίσω από την κριτική για την αλλοπρόσκληση πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, που πραγματικά διέλυσε τα πάντα στον χώρο της παιδείας, χαμηλώνοντας τον πήχη, για να εμφανιστεί η ίδια ως λυτρωτής. Γιατί πραγματικά η μοναδική θετική συνεισφορά του παρόντος νομοσχεδίου, με την οποία δεν θα μπορούσαμε, βεβαίως, να διαφωνήσουμε επί της αρχής, είναι η μερική επαναφορά του πνεύματος των διατάξεων του ν.4009, που είχε φέρει το ΠΑΣΟΚ το 2011. Δεν αρκεί, όμως, αυτή η επαναφορά, ούτε οι διάφορες ασύνδετες διατάξεις που καλώς ή κακώς έχουν προσαρτηθεί στο νομοσχέδιο, για διαμορφώσουν ένα συνεκτικό πλαίσιο σύγχρονης πολιτικής για την εκπαίδευση και την έρευνα.

Πέρα, όμως, από τις δομικές του ελλείψεις, με το παρόν νομοσχέδιο δίνεται η εντύπωση ότι ίσως υπάρχει και μια κρυφή

ατζέντα πίσω από αυτά που ρητά δηλώνονται στα άρθρα του. Μια τέτοια περίπτωση αποτελεί η διάταξη για τη μη προσθήκη ή αφαίρεση του 20% της χρηματοδότησης από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα που δεν θα πληρούν τα κριτήρια της αξιολόγησης.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να έχετε μια λογική επιβράβευσης των βέλτιστων πρακτικών και αποτελεσμάτων και της περαιτέρω ενίσχυσης των ιδρυμάτων που έχουν να παρουσιάσουν ξεχωριστές επιδόσεις, εσείς επιλέγετε μια αφαιρετική λογική.

Βεβαίως, η ιδέα και η πρωτοβουλία να υπάρχει αξιολόγηση και διασφάλιση ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση δεν είναι ασφαλώς δική σας. Για πρώτη φορά εφαρμόστηκε ουσιαστικά -για πρώτη φορά εισήχθη θα πω εγώ- με τον ν.4009, ο οποίος πολεμήθηκε λυσσαλέα τότε κυρίως από την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε, δεν μπορείτε να διεκδικείτε μια πατρότητα που δεν σας ανήκει στο κομμάτι της αξιολόγησης. Αυτό, βεβαίως, δεν σας μετατρέπει σε πρωτοπόρους μιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, με τη συνεισφορά σας να περιορίζεται σε δευτερεύουσες βελτιωτικές προτάσεις και σε μια επικοινωνιακή, θα μου επιτρέψετε να πω, προσπάθεια να δείξετε ότι φέρνεται κάτι καινούργιο μέσω απλής της ονομασίας, αλλά και ήσσονος σημασίας αλλαγών, από ΑΔΙΠ σε ΕΘΑΕ. Αντί να στηρίζετε ένα αυτόνομο και πραγματικά απελευθερωμένο δημόσιο πανεπιστήμιο, με την απειλοκή των κονδυλίων έρευνας από το δημόσιο λογιστικό, φαίνεται ότι σας εξυπηρετεί και υπηρετείτε και υπερασπίζετε τη λογική ενός κεντρικά ελεγχόμενου πανεπιστημίου. Κατά τα άλλα, επιδίωξετε σε φιλελεύθερα κηρύγματα αλά καρτ, μόνο όταν αποφεύγετε να θέσετε κανόνες στην αυδοσία της αγοράς.

Κι αυτή είναι μια κουβέντα που αφορά κυρίως στα μεταπτυχιακά προγράμματα, στα οποία η κατάσταση κάποια στιγμή θα πρέπει να ρυθμιστεί. Τα μεταπτυχιακά προγράμματα οδηγούν πλέον σε μια θέση στην αγορά εργασίας, μόνο, όμως, για όλους όσοι έχουν τη δυνατότητα να αντεπεξέλθουν οικονομικά. Χωρίς αξιολόγηση, χωρίς κοστολόγηση, χωρίς να δοθεί η δυνατότητα, έστω, σε ανθρωπώπους που έχουν χαμηλότερα εισοδήματα, να έχουν αυτή την πρόσβαση στα μεταπτυχιακά προγράμματα, άρα και μία πιθανότητα στην αγορά εργασίας. Και αυτό, δυστυχώς, φοβάμαι, με την αβεληνία και την καθυστέρηση -και εύχομαι να προβλεφθεί και στις υποχρεώσεις της καινούργιας αρχής και να γίνει πράξη- ότι γίνεται με τις ευλογίες του Υπουργείου Παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν οι ιδεοληψίες αποκτούν δογματικό χαρακτήρα, τότε παρατηρείται το φαινόμενο μαζί με τα ξερά να καίγονται και τα χλωρά. Και μια τέτοια περίπτωση αποτελεί και η «αναστολή», όπως τη βαφτίζετε, της ίδρυσης των νέων πανεπιστημιακών τμημάτων. Σας κάνω έκκληση να αποδεχθείτε τη ρύθμιση και την τροποποίηση που πρότεινε η εισηγήτρια μας, η Χαρά η Κεφαλίδου, που θέτει στις πραγματικές διαστάσεις το ζήτημα, με όρους, όμως, λειτουργίας και αξιολόγησης των τμημάτων και όχι ο κάθε Υπουργός να μπορεί να ιδρύει ή να αναστέλλει κατά το δοκούν και για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας.

Τι σημαίνει, όμως, «αναστολή»; Είστε υπέρ, τελικά, ή κατά της ίδρυσης των τμημάτων και με ποια κριτήρια; Γιατί αν είστε υπέρ, θα πρέπει να εξηγήσετε τι σημαίνει «αναστολή». Αν είστε κατά, θα πρέπει να εξηγήσετε γιατί μιλάτε για «αναστολή» και όχι για «ακύρωση». Και, βεβαίως, η κάθε περίπτωση είναι διαφορετική και θα πρέπει να δώσετε εξηγήσεις για την κάθε μία ξεχωριστά.

Η θέση μας ως Κίνημα Αλλαγής -και θα συμφωνήσω με αυτή- είναι ότι χρειάζονται ισχυροί εκπαιδευτικοί πόλοι ανά περιφέρεια. Βεβαίως, αυτό αποτυπώνεται μια φιλοσοφία ενότητας του πανεπιστημιακού campus και, βεβαίως, επιδιώκει να προστατεύσει τον χώρο των πανεπιστημίων από το φαινόμενο ίδρυσης τμημάτων για λόγους πολιτικής εύνοιας σε κάποια περιοχή.

Από την άλλη, όμως, είναι σύγχρονη απαίτηση το άνοιγμα των πανεπιστημίων και η σύνδεσή τους με τις αναπτυξιακές προκλήσεις κάθε περιφέρειας, ιδιαίτερα όταν μπορεί, προς την κατεύθυνση αυτή, να αξιοποιηθεί το παγκόσμιας εμβέλειας πολιτιστικό κεφάλαιο και brand name μιας περιοχής.

Μια τέτοια ξεχωριστή περίπτωση, κυρία Υπουργέ, αποτελεί ο Νομός Ηλείας, που αποτελεί την ιδανική επιλογή για την ίδρυση ενός Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον

τόπο που γεννήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, το πιο αναγνωρίσιμο γεγονός παγκοσμίως. Μόνο για όποιον έχει αναπτυξιακό όραμα και βλέπει μακριά μπορεί να γίνει κατανοητή αυτή η σύνδεση. Γι' αυτόν τον λόγο δεν είναι κατανοητή η επιλογή να νομοθετήσετε αναστολή, υποτίθεται, της λειτουργίας του τμήματος ΤΕΦΑΑ στον Πύργο και την παραπομπή στις καλές, ιδιαίτερα από τη στιγμή που και η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Πατρών έχει συνηγορήσει στην ίδρυση και λειτουργία του τμήματος.

Βεβαίως, εμείς στην Ηλεία έχουμε συνηθίσει να παραπέμπονται στο μέλλον αποφάσεις μικρότερης ή μεγαλύτερης σημασίας. Και το λέω γιατί σήμερα πάλι ο Υπουργός Υποδομών έχει καλέσει τον Περιφερειάρχη και φορείς της περιοχής για να συζητήσουν και να τους ανακοινώσει τι θα κάνει επιτέλους με τον δρόμο Πάτρα - Πύργος, αυτό το σύγχρονο γεφύρι της Άρτας, καρμινόλα, στον οποία καθημερινά θρηνούμε θύματα, αλλά δεν έχουμε καμμία συγκεκριμένη δέσμευση από την Κυβέρνηση για το χρονοδιάγραμμα και το ακριβές μοντέλο λειτουργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στρεβλώσεις των νόμων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι σαφές ότι θα πρέπει να αλλάξουν και κάποιες να καταργηθούν. Όμως η υλοποίηση μιας εθνικής στρατηγικής για την παιδεία θα πρέπει να συνδέεται και με μια αντίστοιχη εθνική στρατηγική για την ανάπτυξη, που θα πρέπει να γίνει με όρους δικαιοσύνης αλλά και κοινωνικής συνοχής, να συνδυάζεται με όρους ενίσχυσης της περιφέρειας, με όρους αξιοποίησης του νέου ερευνητικού δυναμικού της χώρας και δημιουργίας συνθηκών για την επιστροφή του ανθρωπίνου δυναμικού που επέλεξε να κατευθυνθεί σε άλλους προορισμούς. Και σε όλα αυτά, παρά τις αγαθές προθέσεις, που είμαι σίγουρος ότι έχει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, φοβάμαι ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν μπορεί να δώσει τις κατάλληλες απαντήσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρείται παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας είκοσι πέντε μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γενικό Λύκειο Αγίου Δημητρίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες της πτέρυγες της Βουλής)

Και κλείνει η πρώτη τετράδα της εναλλαγής με τη συνάδελφο κ. Σοφία Σακοράφα από το ΜέΡΑ25.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πιο επικίνδυνο φαινόμενο παρεκτροπής στη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι οι μεθοδεύσεις που επιχειρούν τον ευτελισμό του Συντάγματος και την παράκαμψη των συνταγματικών επιταγών. Με τέτοιες μεθοδεύσεις καταφέρεται ένα κύριο πλήγμα στον ίδιο τον πυρήνα του δημοκρατικού πολιτεύματος. Με αυτή την έννοια, το πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας της παρούσας Κυβέρνησης έχει, δυστυχώς, βαρύ αρνητικό πρόσημο. Αναδεικνύει τις αρνητικές προθέσεις αλλά και τις αντιφάσεις της κυβερνητικής πολιτικής στον ευαίσθητο και εθνικής κρισιμότητας τομέα της παιδείας.

Η συντηρητική παράταξη έχει όλα τα τελευταία χρόνια βομβαρδίσει φορτικά την ελληνική κοινωνία με την επίθεση κατά του δημόσιου χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε συνδυασμό, μάλιστα, με μια μεθοδική επικοινωνιακή υποβάθμιση της εικόνας και της αξίας των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Προσπαθήσατε με ζήλο να επιτύχετε την αναθεώρηση του άρθρου 16, που κατοχυρώνει τον δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν τα καταφέρατε.

Κι έρχεστε σήμερα να εφαρμόσετε το σχέδιο υποβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης με την αντίστοιχη ενίσχυση των επιχειρηματιών της μόρφωσης, τα συμφέροντα των οποίων θεωρείτε, προφανώς, προτεραιότητά σας να εξυπηρετείτε. Και σε αυτή την κατεύθυνση έρχεται το άρθρο 50 του νομοσχεδίου σαν ευθεία καταστρατήγηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Με την απαράδεκτη πρόβλεψη του άρθρου αυτού, το ΑΣΕΠ θα κάνει δεκτούς τους τίτλους σπουδών της αλλοδαπής, αλλά και των ιδιωτικών κολλεγίων που λειτουργούν στην Ελλάδα, χωρίς να

είναι αναγκαία η αναγνώρισή τους από τον ΔΟΑΤΑΠ.

Και όλα αυτά, ενώ γνωρίζετε ότι πολλά κολλέγια δεν προσφέρουν αξιόπιστες σπουδές και έχουν χαμηλής ποιότητας προγράμματα, που διαρκούν πολύ λιγότερα χρόνια από τα αντίστοιχα των δημόσιων ΑΕΙ. Γνωρίζετε, επίσης, ότι τα κολλέγια αυτά δεν έχουν ποτέ αξιολογηθεί ως προς τη λειτουργία τους, για τη διδασκαλία, τους καθηγητές, τα συγγράμματα και ούτω καθεξής. Και όμως, αποδίδετε στους αποφοίτους τους επαγγελματικά δικαιώματα εν πολλοίς όμοια με τους αποφοίτους των ΑΕΙ. Άλλο ένα οξύμωρο σχήμα της νεοδεξιάς πολιτικής σας: Από τη μια η ρητορική ανάδειξη της δήθεν αριστείας και της περιφώλης αξιολόγησης για τη δημόσια εκπαίδευση και από την άλλη η ανέλεγκτη απόδοση αντίστοιχων επαγγελματικών δικαιωμάτων στα επί πληρωμή πτυχία των πάσης φύσεως ιδιωτικών κολλεγίων. Και για να μη θεωρηθεί ότι όλα αυτά αποτελούν δικές μας προκαταλήψεις και άδικες κρίσεις, θα αναφέρω ενδεικτικά και μόνο τη σχετική τοποθέτηση της Συγκλήτου του ΕΜΠ.

«Η επαγγελματική εξίσωση των αποφοίτων των κολλεγίων με τους αποφοίτους δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης υποβαθμίζει παραπέρα τη δημόσια εκπαίδευση, οξύνει το πρόβλημα της ανεργίας των αποφοίτων των πανεπιστημίων και εμπορευματοποιεί ένα κοινωνικό αγαθό, αίροντας στην πράξη το άρθρο 16 του Συντάγματος».

Μάλιστα, από υπερβάλλοντα ζήλο και νομοθετική προχειρότητα, εμφανίζεται και το φαινόμενο να αναγνωρίζουμε εμείς πρόσωπα που δεν αναγνωρίζονται από το κράτος προέλευσης του πτυχίου. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, παραδείγματος χάριν, για να μπορέσει κάποιος να διδάξει σε δημόσιο σχολείο, πρέπει να αποκτήσει μέσω πρόσδετης πρακτικής άσκησης την αντίστοιχη παιδαγωγική επάρκεια.

Στην Ελλάδα, όμως, θα μπορεί να κάνει αίτηση διορισμού στο ΑΣΕΠ μόνο με το πτυχίο του, το οποίο η χώρα που του το απέδωσε το θεωρεί ανεπαρκές για την ανάληψη εκπαιδευτικού έργου.

Και όλα αυτά -επιτρέψτε μου να κάνω μια παρένθεση- συμβαίνουν στη χώρα όπου επιτυγχόντες καθηγητές σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, δικαιωμένοι με δικαστικές αποφάσεις, περιμένουν επί έντεκα ολόκληρα χρόνια και δεν διορίζονται, χωρίς φυσικά καμμία δική τους υπαιτιότητα, με αποκλειστική διαχρονική ευθύνη του ίδιου του κράτους, που εξακολουθεί να τους εμποδίζει με τρόπο απαράδεκτο. Και η σημερινή Κυβέρνηση, ενώ δεν μπορεί να αρνηθεί την προφανή αδικία, καταφεύγει σε νομικίστικες, αβάσιμες υπεκφυγές για να μην πράξει το αυτονόητο, να ενεργήσει, δηλαδή, τα νόμιμα για τον διορισμό των επιτυχόντων, έστω και μετά από δώδεκα χρόνια.

Σε κάθε περίπτωση, ο σκοπός της υποβάθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης διαπνέει και σε άλλα σημεία το παρόν νομοσχέδιο. Ο Πρόεδρος της ΕΘΑΕ σε πείσμα κάθε εκσυγχρονισμού, εντός ή εκτός εισαγωγικών, δεν αναδεικνύεται από οποιαδήποτε ανοιχτή και διάφανη διαδικασία. Απλά ορίζεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου από την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, δηλαδή από την κυβερνητική πλειοψηφία. Αρκεί, λοιπόν, και μόνο η νομιμοποίησή του από την Κυβέρνηση, για να αποδοθούν σε αυτόν και ευρύτατες αρμοδιότητες, αφού προβλέπεται ότι θα είναι και Πρόεδρος του Ανώτατου Συμβουλίου και του Συμβουλίου Αξιολόγησης. Προφανώς, λοιπόν, πρόκειται για την αποθέωση του περίφημου επιτελικού κράτους. Νέες δήθεν ανεξάρτητες εθνικές αρχές, με διευρυμένες αρμοδιότητες και αναχρονιστικό τρόπο διορισμού της ηγεσίας τους υπό πλήρη κυβερνητική εξάρτηση.

Και σε ένα επόμενο βήμα, καθιερώνεται πολιτική υποχρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, παρ' ότι επίσης γνωρίζετε ότι η αντίστοιχη υποχρέωση της πολιτείας αποτελεί επίσης συνταγματική επιταγή. Και ενώ γνωρίζετε ότι η μνημονιακή πραγματικότητα έχει ήδη επιβάλει καθεστώς υποχρηματοδότησης και γνωρίζετε ταυτόχρονα ότι η κυβερνητική υποχρέωση θα ήταν η αναστροφή αυτής της κατάστασης, εσείς τι κάνετε; Πράττετε το αντίθετο. Η ήδη ασήμαντη και οπωσδήποτε ελλιπής κρατική χρηματοδότηση ορίζεται πλέον, στο άρθρο 16, ότι θα αποδίδεται πλήρως μόνο μέσα από ένα, τουλάχιστον ασαφές, σχήμα αξιολόγησης, «με βάση ενδεικτικούς δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων», όπως επί λέξει αναφέρεται στο νομοσχέδιο. Δυστυχώς,

στους δείκτες αυτούς προβλέπονται και παράμετροι που μπορεί να έχουν εντελώς αντικειμενική λειτουργία. Αναφέρω ενδεικτικά το κριτήριο αναλογίας εισερχόμενων φοιτητών και αποφοίτων. Όπου εφαρμόστηκε αυτό το κριτήριο, κύριοι της Κυβέρνησης, ασκήθηκε εκ των πραγμάτων πίεση στους καθηγητές να προάγονται οι φοιτητές σε ποσοστό ανώτερο της πραγματικής τους απόδοσης. Το αποτέλεσμα, δηλαδή, είναι η υποβάθμιση της ακαδημαϊκής διαδικασίας αλλά και της ποιότητάς της. Αντίστοιχη αρνητική λειτουργία μπορούν να έχουν και άλλα από τα αναφερόμενα κριτήρια.

Αναρωτιέμαι πόση ακόμα υποκρισία ή εξουσιαστικό θράσος απαιτείται για να θεσπίσεις σαν κριτήριο χρηματοδότησης των ΑΕΙ την πορεία επαγγελματικής απορρόφησης των αποφοίτων, σε μια χώρα που τα μνημόνια έχουν αποδομήσει την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα και έχουν επιβάλει ένα παγιωμένο καθεστώς αυξημένης ανεργίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, γίνεται προφανής ο πραγματικός στόχος. Η ακόμα μεγαλύτερη μείωση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα οδηγήσει με τη σειρά της στην υποβάθμιση της ακαδημαϊκής λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Η' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Επιβεβαιώνεται με τον πιο καθαρό τρόπο ότι η κυβερνητική ρητορεία περί λειτουργίας των πανεπιστημίων κατά τα δυτικά πρότυπα αποτελεί επίφαση προς λαϊκή κατανάλωση. Είστε αντίθετοι προς την έννοια της δημόσιας παιδείας. Θέλετε ένα ελιτίστικο σύστημα, που η πρόσβαση στις σπουδές θα εξαρτάται από την οικονομική δυνατότητα των πολιτών. Όμως, σε καμμία περίπτωση οι ιδεοληψίες δεν μπορούν να αποτελέσουν άλλοθι απέναντι στην πραγματική ιστορική ευθύνη που συνεπάγονται τέτοιου είδους νομοθετήσεις.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι είναι πραγματικά τρομακτικό ότι μέσα από την πιο στρεβλή αντίληψη λειτουργίας του κοινοβουλευτισμού, μέσω της λειτουργίας της κομματικής πειθαρχίας ή και του δόγματος «Ψηφίζω χωρίς να διαβάζω», το παρόν νομοσχέδιο θα υπερψηφιστεί άκριτα, επιτρέψτε μου να πω. Γιατί θα πρέπει όσοι συνάδελφοι το υπερψηφίσουν να έχουν συνείδηση ότι ναρκοθετούν στην ουσία και το μέλλον της δημόσιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας ευχαριστώ, κυρία Σακοράφα.

Όπως είχα προαναγγείλει, τον λόγο θα πάρει τώρα για εννέα λεπτά ο Υφυπουργός κ. Διγαλάκης και μετά οι τέσσερις συνάδελφοι που είναι εγγεγραμμένοι με τη σειρά. Είναι ο κ. Λοβέρδος, ο κ. Κωτσός, ο κ. Ταραντίλης και ο κ. Λιούπης.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρωθώ κυρίως στους δύο βασικούς άξονες του νομοσχεδίου, που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση και ειδικότερα την ΕΘΑΕ και τους ειδικούς λογαριασμούς.

Η παιδεία μας και η ανώτατη εκπαίδευση χρειάζεται μια μακροχρόνια πολιτική. Χρειάζεται έναν στρατηγικό σχεδιασμό. Αυτό το πράγμα είναι που εμποδίζει τα πανεπιστήμιά μας να φύγουν μπροστά. Και αυτό το πράγμα δεν τηρήθηκε τα προηγούμενα χρόνια.

Να θυμίσω λίγο τι έγινε ειδικά το τελευταίο διάστημα από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στην αναμόρφωση του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ιδρύθηκαν εκατόν εξήντα ένα νέα τμήματα. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται και τα τριάντα επτά των οποίων τη λειτουργία αναστέλλουμε με το παρόν νομοσχέδιο. Μέσα σε αυτά τα τμήματα ακούσαμε προηγουμένως ότι υπήρχαν αποφάσεις συγκλήτων. Θα θυμίσω, όμως, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τήρησε τις διατάξεις του δικού του νομοσχεδίου, του ν.4485, που προέβλεπε ότι για μετονομασίες, καταργήσεις, συγχωνεύσεις τμημάτων, πανεπιστημίων, σχολών, κ.λπ. προηγείται η γνωμοδότηση της ΑΔΙΠ. Σε ουδεμία από αυτές τις συγχωνεύσεις δεν γνωμοδότησε η ανεξάρτητη αρχή.

Και επειδή η εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανέφερε προηγουμένως ότι υπήρχαν αποφάσεις συγκλήτων, θα αναφέρω εδώ ότι η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε συνεδρίασή της στις 26 Νοεμβρίου αναφέρει για το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας, το οποίο ιδρύθηκε με τον ν.4559 και έδρα την Ηγουμενίτσα, ότι θεωρεί ότι το τμήμα αυτό δεν μπορεί να συνεχίσει τη λειτουργία του, επειδή το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας δεν υπήρχε στον στρατηγικό σχεδιασμό του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ούτε είχε εγκριθεί από τη σύγκλητο. Είναι υποστελεχωμένο. Πρόκειται για τμήμα χωροθετημένο εκτός έδρας της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών που είναι στα Ιωάννινα. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Βασίλειος Διγαλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είχαμε περιπτώσεις στις οποίες τμήματα πρώην ΤΕΙ με πολύ καλές προοπτικές επαγγελματικής απασχόλησης, όπως, για παράδειγμα, το Τμήμα Τεχνικών Ήχου και Εικόνας, του οποίου οι απόφοιτοι έβρισκαν δουλειά σε πολύ μεγάλα ποσοστά, καταργήθηκαν και στη θέση τους ιδρύθηκαν Τμήματα Εθνομουσικολογίας.

Πρωτοφανή πράγματα! Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν τμήματα μουσικών σπουδών. Η Μουσικολογία και ειδικότερα η Εθνομουσικολογία είναι ένα μικρό τμήμα του προγράμματος σπουδών όλου του τμήματος. Δεν φτιάχνουμε τμήματα σε αντικείμενα στα οποία οι απόφοιτοι είναι μελλοντικοί άνεργοι. Είχαμε εκατόν εξήντα ένα τμήματα, όπως ανέφερα προηγουμένως, από τα οποία ούτε ένα δεν αφορά το πιο «hot» αντικείμενο σήμερα στην οικονομία. Ζούμε στην κορύφωση της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης και τμήματα επιστήμης δεδομένων ιδρύονται σε όλο τον κόσμο. Ούτε ένα τμήμα επιστήμης δεδομένων δεν ιδρύθηκε με αυτές τις εκατόν εξήντα μία ιδρύσεις νέων τμημάτων που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Χρειάζεται μακροχρόνια πολιτική. Το λέω και το επαναλαμβάνω. Και ο τρόπος για να γίνει αυτό είναι με το να σεβόμαστε θεσμούς και διαδικασίες. Αναβαθμίζουμε την ανεξάρτητη αρχή, την πρώην ΑΔΙΠ και δημιουργούμε την ΕΘΑΕ, με στόχο να αναλάβει αυτόν τον ρόλο, πέρα από την αξιολόγηση, επιπρόσθετα στην αξιολόγηση, να αναλάβει και τον ρόλο του στρατηγικού σχεδιασμού. Πώς το κάνουμε; Ενισχύουμε την ανεξαρτησία.

Προηγουμένως ο Πρόεδρος της ΑΔΙΠ οριζόταν με απόφαση του Υπουργού μετά από γνώμη της επιτροπής. Τώρα είναι απόφαση της επιτροπής μετά από εισήγηση του Υπουργικού Συμβουλίου. Αναλαμβάνει τον στρατηγικό σχεδιασμό. Ο στρατηγικός σχεδιασμός τι είναι; Κατ' αρχάς, το πώς θα διαμορφωθεί ο χάρτης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ποια αντικείμενα σπουδών χρειάζεται η χώρα να αναπτύξει τα επόμενα χρόνια.

Θα δώσω το παράδειγμα στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου με την ισχυρή αντικαπιταλιστική εκστρατεία που είχε γίνει τα προηγούμενα χρόνια μειώθηκε σημαντικά το ποσοστό των καπνιστών. Αποτέλεσμα: Επειδή προβλέπουν ότι θα χρειαστούν λιγότερους πνευμονολόγους τα επόμενα χρόνια, έχουν ήδη μειώσει τον αριθμό των πνευμονολόγων που ειδικεύονται στην Ιατρική, ακριβώς λαμβάνοντας υπ' όψιν το ποιος θα είναι οι ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Δεύτερον, αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη. Αυτό δεν μπορεί να γίνεται με αποφάσεις Υπουργών. Είχαμε παράδειγμα ένα τμήμα, το οποίο το πήραμε βόλτα τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια και το μεταφέραμε σε τρία διαφορετικά πανεπιστήμια. Δεν μπορεί ένας Υπουργός να έρχεται και να αναίρει αυτά που έκανε ο προηγούμενος. Γι' αυτόν τον λόγο υπάρχει και η ρύθμιση για την αναστολή των τριάντα επτά τμημάτων. Είναι οριζόντια, βασίζεται σε αρχές και διαδικασίες. Αντί να αποφασίζει ο Υπουργός, θα γνωμοδοτήσει η νέα αρχή μετά από εισηγήσεις των τμημάτων. Περιλαμβάνονται -ξέρω- πολλά τμήματα από όλους τους νομούς και από τα Χανιά. Δεν εξαιρείται κανένα, είναι οριζόντια.

Πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες: Άλλο κομμάτι του στρατηγικού σχεδιασμού. Το πανεπιστήμιο πρέπει να ξέρει πώς θα κάνει τον στρατηγικό του σχεδιασμό, πώς θα αναπτυχθεί, πώς

θα προγραμματίσει τα επόμενα χρόνια. Μπαίνουν, υπήρχαν στον ν.4009, δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Γιατί; Θα πρέπει να μας ανησυχήσει αυτό. Διότι η αρχή δεν είχε την κατάλληλη στήριξη για να μπορέσει να το κάνει.

Κατανομή του ετήσιου ποσοστού της χρηματοδότησης: Το 80% της χρηματοδότησης βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, το 20% της χρηματοδότησης βάσει αξιολόγησης.

Και να προσθέσω -και να κλείσω σε σχέση με την ΕΘΑΕ- ότι έχει αυξημένες και καινοτόμες αρμοδιότητες στο θέμα της αξιολόγησης. Η πιστοποίηση των προγραμμάτων σπουδών θα γίνεται πριν από την έναρξη λειτουργίας και αυτό θα γίνεται για όλα, και για τα μεταπτυχιακά και για τα ξενόγλωσσα, τα οποία θα έρθουν σε επόμενο νομοσχέδιο.

Εξετάζεται αν τα πανεπιστήμια πληρούν τις ποιοτικές προϋποθέσεις για να δίνουν προγράμματα σπουδών πρώτου, δεύτερου, τρίτου κύκλου.

Ειδικοί λογαριασμοί κονδυλίων έρευνας: Η έρευνα εξ ορισμού είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να προγραμματιστεί. Η έρευνα ερευνά το νέο και το αποτέλεσμα είναι ότι δεν μπορείς να τη βάλεις σε καλούπια, όπως τους υπόλοιπους φορείς του δημοσίου. Γι' αυτόν τον λόγο υπάρχουν ειδικοί λογαριασμοί κονδυλίων έρευνας στα πανεπιστήμια, με στόχο να δίνουν την απαιτούμενη ευελιξία, για να μπορούν οι ερευνητές μας, οι καθηγητές στα πανεπιστήμια, στα ερευνητικά κέντρα να λειτουργούν με όρους με τους οποίους λειτουργούν και οι αντίστοιχοι συνάδελφοί τους στο εξωτερικό.

Όμως, ο ν.4485 και η ένταξη των ΕΛΚΕ στο δημόσιο λογιστικό έφερε πάρα πολλά προβλήματα στη λειτουργία των ειδικών λογαριασμών. Θα αναφέρω μερικά νούμερα από μία σύγκριση που έχει γίνει, που έκανα, η οποία συγκρίνει το διαχειριστικό κόστος ενός ειδικού λογαριασμού κονδυλίων έρευνας ενός πανεπιστημίου με το διαχειριστικό κόστος ενός Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συγκεκριμένα ενός δήμου πληθυσμού εκατόν πενήντα χιλιάδων κατοίκων.

Αναλήψεις υποχρέωσης: Είναι μία πράξη στην οποία πρέπει να προβεί ο επιστημονικός υπεύθυνος πριν κάνει οποιαδήποτε δαπάνη 42.000 ευρώ στον ειδικό λογαριασμό, 1.600 ευρώ στον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αυτό είναι το ακραίο παράδειγμα.

Προϋπολογισμοί - αναμορφώσεις: Στον ειδικό λογαριασμό του πανεπιστημίου ήταν 10.000 ευρώ και 20.000 ευρώ στον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αντίστοιχα είναι τα νούμερα για τις διάφορες άλλες κατηγορίες πράξεων.

Ήταν, λοιπόν, επιτακτικό να προχωρήσουμε σε μία ελάφρυνση της γραφειοκρατίας και του διαχειριστικού κόστους στους ειδικούς λογαριασμούς, χωρίς όμως να κάνουμε την παραμικρή έκπτωση σε διαφάνεια και λογοδοσία. Πώς το κάναμε αυτό; Το κάναμε αυτό με βασική φιλοσοφία ότι οι δαπάνες, οι προϋπολογισμοί και οι αναμορφώσεις τους στους ειδικούς λογαριασμούς θα γίνονται απολογιστικά. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες σε αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Απλά να πω ότι το μόνο που χρειάζεται για να κάνει κάποιος ερευνητής ή επιστημονικός υπεύθυνος μία δαπάνη σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα είναι να υπάρχουν χρήματα στον προϋπολογισμό του έργου και όχι να υπάρχουν χρήματα σε μία συγκεκριμένη κατηγορία δαπάνης, γιατί αυτό είναι δυναμικό, η έρευνα είναι πάρα πολύ δυναμική, μεταβάλλεται και πρέπει να δώσουμε στους επιστημονικούς υπεύθυνους και τους ερευνητές την απαιτούμενη ευελιξία.

Θα κλείσω -και δεν θα υπερβώ κατά πολύ τον χρόνο- απαντώντας σε ένα θέμα το οποίο έχει τεθεί. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που τις διατάξεις των ειδικών λογαριασμών τις αποδέχτηκε η πανεπιστημιακή και η ερευνητική κοινότητα πολύ θετικά, όπως το διαπιστώσαμε και στην ακρόαση των φορέων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής.

Ακούστηκε ότι μία λύση θα ήταν εναλλακτικά να προχωρήσουμε σε ίδρυση νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, όπως προβλεπόταν στον ν.4009. Θα πω εδώ, ναι, τα ΝΠΙΔ είναι στον προγραμματισμό μας, όχι όμως για τη διαχείριση των ερευνητι-

κών πόρων, οι οποίοι προέρχονται είτε από κρατικούς πόρους είτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για ποιον λόγο; Γιατί αν βάλαμε τη διαχείριση ερευνητικών πόρων, κρατικών, δημοσίων ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε τα ΝΠΙΔ θα εντάσσονταν και αυτά στους φορείς γενικής κυβέρνησης και θα χάναμε την οποιαδήποτε ευελιξία.

Άρα διαχείριση ερευνητικών κονδυλίων στους ειδικούς λογαριασμούς, διαχείριση ιδίων πόρων, αξιοποίηση περιουσίας, αξιοποίηση γνώσης, καινοτομία στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Αυτό το πρώτο νομοσχέδιο δίνει το στίγμα της πολιτικής μας. Προχωράμε σε ένα πανεπιστήμιο το οποίο θα είναι περισσότερο αυτοδιοικητικό, ένα πανεπιστήμιο το οποίο θα βασίζεται στον στρατηγικό σχεδιασμό και ένα πανεπιστήμιο το οποίο θα στηρίζεται στην αξιολόγηση και την αξιοκρατία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ιωάννης - Μιχαήλ Λοβερδός.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα είμαι πολύ χαρούμενος για το νομοσχέδιο που συζητάμε. Ταυτόχρονα, είμαι και λίγο λυπημένος για ένα πράγμα. Καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης σήμερα στην Ολομέλεια δεν πέρασαν από τη Βουλή πάνω από πενήντα Βουλευτές. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε είναι είκοσι επτά, αν τους μέτρησα σωστά, μαζί με τον Πρόεδρο και τον αρμόδιο Υφυπουργό, που σημαίνει ότι οι περισσότεροι δεν θα παρακολουθήσουν καν τη συζήτηση. Θα έρθουν το βράδυ -γιατί, όπως μαθαίνω, ζήτησε ο ΣΥΡΙΖΑ ονομαστική ψηφοφορία- για να ψηφίσουν, ανάλογα με τη γραμμή του κόμματός τους, χωρίς να ξέρουν για ποιο πράγμα ψηφίζουν. Έτσι; Για να είμαστε ρεαλιστές.

Αυτό είναι υποβάθμιση του Κοινοβουλίου. Θα μου πείτε, πρώτη φορά γίνεται; Όχι, βέβαια, γίνεται χρόνια τώρα, αλλά εγώ ως δημοσιογράφος το κατηφιάζω και τότε, το κατηφιάζω και τώρα ως Βουλευτής και θα συνεχίζω να το κατηφιάζω, γιατί έτσι νομίζω ότι πρέπει να γίνει, γιατί δεν τιμά ούτε τη χώρα ούτε το πολιτικό της σύστημα η υποβάθμιση του Κοινοβουλίου.

Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο χαίρομαι, πάντως, είναι γιατί για πρώτη φορά συζητάμε ουσιαστικά θέματα σε αυτή την Αίθουσα, θέματα που έχουν έντονο ιδεολογικό χαρακτήρα, ενώ ταυτόχρονα έχουν και ρεαλιστικό χαρακτήρα: για τη σωτηρία της παιδείας και του εκπαιδευτικού μας συστήματος, το οποίο είναι στα κακά του τα χάλια εδώ και πολύ καιρό.

Για πρώτη φορά χαίρομαι πάρα πολύ που πολλές από τις πρωτοβουλίες, που με τις ελάχιστες δυνάμεις που είχα αναλάβει ως δημοσιογράφος επί σειρά ετών, υλοποιούνται από τη σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως, για παράδειγμα, η κατάργηση του ασύλου της ανομίας στα πανεπιστήμια, που έγινε νομοθετικά τουλάχιστον πριν από λίγους μήνες και ελπίζω να γίνει και στην πράξη στο προσεχές μέλλον.

Χαίρομαι πάρα πολύ γιατί σήμερα συζητάμε δύο θέματα για τα οποία εγώ προσωπικά έχω δώσει πολύ μεγάλη μάχη να γίνουν πραγματικότητα, τη σύνδεση της αξιολόγησης με τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και τη σύνδεση του πανεπιστημίου, της εκπαίδευσής μας με την αγορά και την αγορά εργασίας, κάτι που δεν είχε γίνει, παρά το γεγονός ότι είχε ειπωθεί πολλές φορές και παρά τις προσπάθειες που είχαν καταβληθεί στο παρελθόν και από την κ. Μαριέττα Γιαννάκου και από την κ. Άννα Διαμαντοπούλου ως Υπουργούς Παιδείας, δεν είχε γίνει κατορθωτό.

Θα μου πείτε γίνεται κατορθωτό με αυτό το νομοσχέδιο; Όχι απαραίτητα. Ένα πρώτο βήμα γίνεται, αλλά θα ακολουθήσουν και άλλα βήματα. Το πιο σημαντικό είναι ότι υπάρχει για πρώτη φορά σαφής βούληση από το κυβερνών κόμμα και από το σύνολο του κυβερνώντος κόμματος προς την κατεύθυνση αυτή.

Ομολογώ ότι την αντίδραση σε μεγάλο βαθμό της Αριστεράς -και ιδίως του ΣΥΡΙΖΑ- την περίμενα, γιατί μας χωρίζουν ιδεολογικές διαφορές, με τον ότι δεν μας χωρίζουν προσωπικές διαφορές. Εγώ χαίρομαι που εδώ στην Αίθουσα είναι αυτή τη στιγμή

ένας πολύ καλός μου φίλος από τα παλιά, ο Νίκος ο Φίλης, και άνθρωποι που σέβομαι και εκτιμώ. Την κ. Τζούφη δεν την ήξερα, τώρα τη γνωρίζω και βλέπω ότι είναι μία σοβαρή κυρία, η οποία έχει την επιχειρηματολογία της, με την οποία όμως θα μου επιτρέψετε να διαφωνώ.

Και διαφωνώ για τους εξής λόγους: Εκεί στην Αριστερά παθαίνετε μία, δεν θα το έλεγα «αλλεργία», αλλά έχετε ένα πρόβλημα με την αξιολόγηση. Δεν σας αρέσει η αξιολόγηση και θέλετε ό,τι γίνεται δημόσιο να μένει έτσι, έστω κι αν περνάει χρόνια. Να μην αλλάζει τίποτα στο δημόσιο και το δημόσιο να μένει γραφειοκρατικό, δυσκίνητο, να μην μπορεί να το αντιμετωπίσει. Το καταλαβαίνω αυτό, γιατί αυτή είναι η νοοτροπία σας.

Και εδώ, λοιπόν, έχετε μείνει πίσω σε σχέση με την κοινωνία. Δεν θα αναφερθώ σε δημοσκοπήσεις που δείχνει ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού θέλει την αξιολόγηση των πανεπιστημίων. Θα μείνω στο ότι η ίδια η κοινωνία το ζητάει. Δεν το έκανε η Νέα Δημοκρατία τώρα, επειδή η Νέα Δημοκρατία ηγείται της κοινωνίας. Σε αυτή τη φάση μπορώ να πω ότι η ίδια η κοινωνία επέβαλε στη Νέα Δημοκρατία -συνάδοντας φυσικά με την ιδεολογία της- να κάνει τις μεγάλες τομές και αλλαγές προς τη φιλελεύθερη κατεύθυνση, που κατά τη γνώμη μου είναι και η μόνη που μπορεί να σώσει τη χώρα μας από το σημερινό αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται.

Αξιολόγηση. Την αξιολόγηση, αγαπητοί συνάδελφοι της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ, την κάνουν οι ίδιοι οι φοιτητές, οι ίδιοι οι μαθητές. Έχετε καταλάβει ότι τα πανεπιστήμια αξιολογούνται πρώτα απ' όλα από τους ίδιους τους φοιτητές, όταν δίνουν εξετάσεις;

Έχετε συνειδητοποιήσει ότι για να μπει στην Ιατρική πρέπει να πάρεις σχεδόν άριστα, «20», ενώ στο Τμήμα Εθνομουσικολογίας, που ανέφερε και προηγουμένως ο κύριος Υφυπουργός Παιδείας, μπορείς να μπει μόνο με «3», γράφοντας, δηλαδή, απλώς το όνομά σου στην κόλλα, γιατί κανείς δεν το ζητάει, δεν το θέλει ο φοιτητής και δεν το θέλει η αγορά. Υπάρχουν πάρα πολλές οικονομικές σχολές. Γιατί ένα συγκεκριμένο τμήμα στην ΑΣΟΕΕ -δεν θυμάμαι πώς το λένε, το είχε φτιάξει ο φίλος μου ο Χρήστος ο Ταραντίλης- έχει πολύ υψηλή βαθμολογία και άλλα Τμήματα Οικονομικών έχουν πολύ χαμηλή βαθμολογία στις εισαγωγικές εξετάσεις, στις πανελλαδικές; Γιατί η ίδια η αγορά, που είναι οι φοιτητές, δεν το θέλουν. Οι φοιτητές καθορίζουν με τη στάση τους ποια πανεπιστήμια είναι καλά και ποια όχι, ποια πανεπιστήμια συνδέονται με την αγορά εργασίας και ποια όχι. Το καταλαβαίνουν από μόνοι τους. Όσο και να αρνείστε εσείς την αξιολόγηση, την αξιολόγηση την κάνουν τα παιδιά μας με τις εξετάσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: ...κολλέγια.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Στα κολλέγια να.

Και έρχομαι σε σας, κυρία Αναγνωστοπούλου, γιατί σας άκουσα πάρα πολύ προσεκτικά στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και μάλιστα με εκπλήξατε. Είπατε, αν δεν κάνω λάθος, ότι δεν πρέπει να συνδέουμε τα πανεπιστήμια με την αγορά εργασίας, αλλά την αγορά με τα πανεπιστήμια. Κάπως έτσι το είπατε. Προς στιγμήν νόμιζα ότι μας τρολάρετε, αλλά, επειδή είστε μία πολύ σοβαρή κυρία και σας σέβομαι απόλυτα, υπέθεσα ότι το πιστεύετε και αυτό είναι χειρότερο κατά τη γνώμη μου. Θα προτιμούσα να μας τρολάρετε.

Δεν είναι δυνατόν να γίνει αυτό και απορώ πώς δεν το καταλαβαίνετε εκεί στην Αριστερά. Απορώ πώς ακόμα επιμένετε σε παρωχημένες αντιλήψεις, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Θα πάρει η «APPLE» κάποιον ο οποίος τελείωσε το ΤΕΙ Εθνομουσικολογίας, που ανέφερε ο κ. Διγαλάκης προηγουμένως, ή θα πάρει κάποιον που είναι ειδικός στα θέματα της Τεχνολογίας και της Πληροφορικής; Είναι κοινή λογική, την οποία φοβάμαι ότι την έχετε χάσει σε τέτοια θέματα, που είναι μείζονος ιδεολογικής και πραγματικής, όμως, σημασίας.

Εγώ, ξέρετε, θέλω ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι ισχυρή Αντιπολίτευση. Εγώ θέλω ισχυρή Αντιπολίτευση. Θέλω πραγματικά διεισδυτική στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα Αντιπολίτευση, γιατί χωρίς ισχυρή Αξιωματική Αντιπολίτευση εφησυχάζει και η Κυβέρνηση και γίνεται αλαζονική και το έχουμε δει πάρα πολλές φορές

στο παρελθόν. Δεν το θέλουμε αυτό. Θέλουμε από σας να είστε ουσιαστικοί στην αντιπολίτευσή σας και δυστυχώς φοβάμαι ότι με τη στάση που τηρείτε σε αυτό το νομοσχέδιο δεν το αποδεικνύετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή δεν θέλω να καταχραστώ άλλο τον χρόνο, να ευχαριστήσω, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή των δεκαπέντε δευτερολέπτων, να σας ευχαριστήσω πολύ, φίλες και φίλοι και αγαπητοί συνάδελφοι. Θα τα πούμε πάλι το βράδυ στην ψηφοφορία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ και εγώ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία. Πρέπει να λέω τα κόμματα, γιατί υπάρχουν άνθρωποι που δεν ακούν, αλλά μας βλέπουν.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την αίσθηση πως το βασικό ερώτημα στο οποίο έρχεται να απαντήσει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι στο κατά πόσο η εκπαίδευση, η παιδεία στη χώρα μας έχει περιθώρια βελτίωσης και κυρίως πώς μπορούμε να την εντάξουμε και στον αναπτυξιακό χάρτη, μέσα από την αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων που παρέχονται από αυτή.

Είναι προφανές η απάντηση πως η παιδεία και η εκπαιδευτική διαδικασία στην Ελλάδα μπορούν να αποτελέσουν δομικό παιδαγωγικό πυλώνα για τη νέα γενιά και ταυτόχρονα ευκαιρία να μετατρέψουμε την Ελλάδα σε εκπαιδευτικό κέντρο της Μεσογείου, μέσω της αξιοποίησης του αρχαιοελληνικού πολιτισμού και διαφωτισμού.

Πώς, όμως, θα τα πετύχουμε αυτά; Πώς πρέπει να λειτουργήσει η εκπαιδευτική μας πολιτική; Κατ' αρχάς θα πρέπει να διαθέτει παιδαγωγικό όραμα, να είναι αποτέλεσμα μιας διαχρονικής παιδαγωγικής πανεθνικής προσπάθειας, να αποφεύγει να ημίμετρα, τα δήθεν βολέματα και τον εφησυχασμό και μέσα από διακομματική συναίνεση, με μακροπρόθεσμες και μακρόπνοες πολιτικές και στρατηγικές, που θα απορρίπτουν τον πρόσκαιρο, εύπεπτο, κομματικό και μικροπολιτικό λόγο.

Εξάλλου υπάρχουν δεδομένα που είναι αμελίκτα για την κοινωνία μας, όπως η μετανάστευση των νέων μας, το περίφημο «brain drain», αλλά και η έλευση μεταναστών στη χώρα μας, που δημιουργούν νέα δεδομένα και έχουν αλυσιδωτές συνέπειες για την κοινωνία μας. Σύμφωνα με μία μελέτη του IOBE, η μείωση στην μαθητική μέχρι το 2035 θα είναι περίπου στο 30%, με κύριο βάρος στα παιδιά του δημοτικού. Είναι συνεπώς μία πρόκληση που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση και η εθνική εκπαιδευτική πολιτική το πώς θα απαντήσουμε σε αυτή τη διαδικασία. Είναι πρόκληση αλλά και ευκαιρία για σημαντικές βελτιώσεις στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, καθώς διευρύνονται τα περιθώρια για αλλαγές, με τη διαμόρφωση μιας μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής με συγκεκριμένους στόχους και προσανατολισμό.

Είναι πάντως γεγονός πως τα πρώτα σημάδια της μεταρρυθμιστικής πολιτικής της Κυβέρνησής μας έχουν γίνει αντιληπτά από την κοινωνία, και από τις Ελληνίδες και από τους Έλληνες. Το εκπαιδευτικό σύστημα και ιδιαίτερα η τριτοβάθμια εκπαίδευση επιβάλλεται να ακολουθήσουν τον ρυθμό μας και γι' αυτό επαναπροσδιορίζουμε τον ακαδημαϊκό χάρτη, με στόχο, βέβαια, πάντα τη σταθερή ανάπτυξή του. Το πρώτο βήμα είναι η μετεξέλιξη της ΑΔΙΠ στη νέα Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, συμβολίζοντας για μία ακόμη φορά μία νέα αλλαγή νοοτροπίας και υλοποιώντας πολιτικές με σχεδιασμό, που εκσυγχρονίζουν τις δομές και ενισχύουν την εξωστρέφεια, την άμιλλα και την ανταγωνιστικότητα -και, την ανταγωνιστικότητα- των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Η νέα αρχή θα αποτελέσει τον κεντρικό πυλώνα των ΑΕΙ και θα συμβάλει στην ουσιαστική αναβάθμισή τους, κάνοντάς τα αυτόνομα, αυτοδιοίκητα, μέσα από τη διαρκή αξιολόγησή τους.

Εισάγονται συγκριτικές αξιολογήσεις και είναι αλήθεια πως η αξιολόγηση είναι μια βασική ιδεολογική διαφορά ανάμεσα σε

μας και την Αριστερά, καθώς η Αριστερά θεωρεί ότι η αξιολόγηση είναι τιμωρία, ενώ εμείς θεωρούμε ότι είναι επιβράβευση καλών πρακτικών, καλών τακτικών.

Μάλιστα, επειδή στην επιτροπή ακούστηκαν αιτιάσεις ότι η αξιολόγηση θα λειτουργήσει υπέρ των μεγάλων, των οργανωμένων, των δομημένων πανεπιστημίων, θα ήθελα να σας πω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα που καταρρίπτει αυτόν τον μύθο. Είναι το πρώην ΤΕΙ Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου της Καρδίτσας, που πλέον ενσωματώθηκε με το Τμήμα Δασοπονίας -κάτι με το οποίο εγώ διαφωνώ τουλάχιστον-, που ένα μικρό τμήμα μέσα σε μια μικρή πόλη έχει επιδείξει θαυμαστά αποτελέσματα, με εξωστρέφεια, με καινοτομία, με διασύνδεση με την αγορά εργασίας, με διεθνή αναγνώριση -παίρνει πραγματογνωμοσύνες από όλον τον κόσμο σχεδόν αναφορικά με την ποιότητα του ξύλου- και, κυρίως, με επαγγελματική αποκατάσταση των πτυχιούχων του.

Βέβαια, η αλλαγή χρηματοδότησης των ΑΕΙ βάσει αντικειμενικών κριτηρίων είναι, επίσης, ένα σημαντικό βήμα.

Προκειμένου, λοιπόν, να στηρίξουμε ουσιαστικά τα ΑΕΙ στο δύσκολο και σημαντικό έργο που επιτελούν, προβλέπεται η ανάδειξη κέντρων αριστείας, ανάλογα με την ποιότητα του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος που διαθέτουν και του επιπέδου της μάθησης που προσφέρουν. Θεσμοθετούνται κανόνες χρηματοδότησης που ενισχύουν την αυτονομία των ΑΕΙ και επιβάλλεται και ήταν, όπως είπα και ο προηγούμενος ομιλητής, επιβεβλημένο πραγματικά να διασυνδεθεί η χρηματοδότηση, έστω και κατά 20%, που είναι ένα πρώτο, δειλό, αλλά πρώτο βήμα, που έχει να κάνει με την πραγματική προσφορά των συγκεκριμένων τμημάτων, με την αξιολόγησή τους, με τα αντικειμενικά δεδομένα που τα αφορούν.

Στην εποχή της τεχνολογίας και στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους θεσπίζεται για πρώτη φορά το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής, που αποκτάται ύστερα από εξετάσεις, με σκοπό να αποκτήσουν κρατική πιστοποίηση για τη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή και να το χρησιμοποιήσουν ως εφόδιο για το μέλλον τους.

Ακολούθως, μιας και το ζήτημα της υπογεννητικότητας είναι ένα μείζον θέμα για την ελληνική κοινωνία, θεωρώ ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση η πρόβλεψη για μετάθεση κατά προτεραιότητα των εκπαιδευτικών που έχουν πολύτεκνες οικογένειες. Έτσι, αφ' ενός μεν δίνουμε το μήνυμα της στήριξης της πολύτεκνης οικογένειας, αλλά και ταυτόχρονα δίνουμε τη δυνατότητα στους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στις πολλαπλές ανάγκες που έχει ούτως ή άλλως, λόγω των πολλών μελών, η οικογένειά τους.

Εδώ, μάλιστα, θα πρότεινα ότι σε περίπτωση απώλειας της οργανικότητας μιας σχολικής μονάδας να ισχύει η παλαιότητα των εκπαιδευτικών, συμπεριλαμβανομένων και των πολυτέκνων, για να μη δημιουργούνται αυτού του είδους οι ανισότητες εντός της σχολικής μονάδας. Επίσης, εκτιμώ ότι αντίστοιχη πρόβλεψη θα πρέπει να υπάρξει, τουλάχιστον για το επίπεδο των αποσπάσεων, για τις τρίτεκνες οικογένειες.

Η πρόκληση για την Ελλάδα μας, που βγαίνει από τα δεινά της κρίσης, είναι μια νέα παιδεία της ουσίας, μέσα από ένα εκπαιδευτικό σύστημα που πιθανότατα να ξεβολέψει κάποιους, όμως μέσα από τις ριζικές αλλαγές θα μετουσιωθεί η εκπαιδευτική διαδικασία από αγγαρεία σε ταξίδι γνώσης, πηγή αυτογνωσίας, καλλιέργειας και ανθρωπιάς.

Τέλος, η νέα εκπαιδευτική διαδικασία θα προσδώσει τη δυνατότητα στην Ελλάδα μας να μετεξεληχθεί σε πνευματικό φάρο της ευρύτερης περιοχής, προσελκύνοντας φοιτητές από όλον τον κόσμο.

Μια τέτοια παιδεία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να λειτουργήσει ως μοχλός αφύπνισης, ως πηγή διαφωτισμού και ασφαλιστική δικλείδα για την αποφυγή στο μέλλον κάθε κρίσης που θα έχει είτε οικονομικό είτε κοινωνικό είτε πολιτισμικό πρόσημο. Γι' αυτό και σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο, γιατί πιστεύω ότι έτσι θα προσφέρετε στην πατρίδα, θα προσφέρετε στην Ελλάδα, θα προσφέρουμε στη νέα γενιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε με τον συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Χρήστο Ταραντίλη. Ορίστε, κύριε καθηγητά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά ο Πρωθυπουργός της χώρας Κυριάκος Μητσοτάκης δεσμεύτηκαν προεκλογικά ότι πρώτη προτεραιότητα της νέας εποχής διακυβέρνησης θα είναι η διαμόρφωση μιας νέας κουλτούρας προόδου στους βασικούς τομείς της χώρας, όπως είναι η παιδεία, η οικονομία, η εθνική άμυνα κ.λπ..

Βασικά στοιχεία αυτής της κουλτούρας προόδου θα είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός, η αξιολόγηση και η ευελιξία, τρεις έννοιες που, ενώ σε όλα τα κράτη του δυτικού κόσμου αποτελούν πραγματικά τις ρίζες της προόδου της κοινωνίας σε ανώτερα επίπεδα, δυστυχώς στη χώρα μας αυτές οι τρεις πολύ σημαντικές έννοιες προκαλούν κάποια αρνητικά αντανάκλαστικά σε μέρος του πολιτικού προσωπικού.

Πρώτη συνέπεια αυτών των αρνητικών αντανάκλαστικών είναι η συκοφάντηση των συγκεκριμένων εννοιών, όπως, για παράδειγμα, ότι η αξιολόγηση αποτελεί τιμωρητική διαδικασία, ενώ είναι γνωστό ότι για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η αξιολόγηση έχει αποκλειστικά βελτιωτικό χαρακτήρα.

Δεύτερη συνέπεια αυτών των αρνητικών αντανάκλαστικών είναι η απουσία των εννοιών του στρατηγικού σχεδιασμού της αξιολόγησης και της ευελιξίας από την επικράτεια τόσο της ανώτατης εκπαίδευσης όσο και από όλους τους βασικούς τομείς της χώρας, όπως είδαμε την προηγούμενη κυβερνητική περίοδο.

Τι είδαμε, λοιπόν, στο πρόσφατο παρελθόν στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης; Είδαμε την ευκαιριακή ίδρυση ή συγχώνευση πανεπιστημιακών τμημάτων λόγω πολιτικών σκοπιμοτήτων, χωρίς καμμία προετοιμασία και χωρίς να ερωτηθεί καν η αρμόδια ανεξάρτητη αρχή. Είδαμε την απουσία του στρατηγικού σχεδιασμού για την ανταπόκριση σε νέες εκπαιδευτικές ανάγκες που ανακύπτουν σε διάφορους τομείς της οικονομίας και της τεχνολογίας.

Ήταν ιδιαίτερα χαρακτηριστική η επισήμανση που έγινε προηγουμένως, ότι, παρά το γεγονός ότι από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας εγκρίθηκε η ίδρυση περίπου εκατόν εξήντα πανεπιστημιακών τμημάτων, ούτε ένα από αυτά δεν θεραπεύει το αντικείμενο της Επιστήμης των Δεδομένων, καθώς και της Τεχνητής Νοημοσύνης, ένα αντικείμενο που αποτελεί τη βάση της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης.

Τι άλλο είδαμε; Είδαμε μια καταστροφική γραφειοκρατία στον τρόπο χρηματοδότησης της πανεπιστημιακής έρευνας. Αυτά που αναφέρω τώρα είναι απλώς κάποια φαινόμενα που είδαμε την προηγούμενη περίοδο, κάποια φαινόμενα που ο δικός μας ρόλος είναι να τα αλλάξουμε άμεσα, γιατί και η ταχύτητα είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων εγκαινιάζει μια νέα εποχή στην ανώτατη εκπαίδευση, στη βάση της νέας αυτής κουλτούρας προόδου που ορίζεται από τις έννοιες «στρατηγικός σχεδιασμός», «αξιολόγηση» και «ευελιξία». Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αφορούν στην αξιολόγηση και στη διασφάλιση της ποιότητας τόσο των προγραμμάτων σπουδών όσο και των ΑΕΙ, στη διαμόρφωση μακρόπνοης και συνεκτικής εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, στη μείωση της γραφειοκρατίας στον τρόπο λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, τους γνωστούς ΕΛΚΕ, που αποτελούν κεντρικό εργαλείο χρηματοδότησης της έρευνας που διεξάγεται στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ειδικότερα και πολύ συνοπτικά: Ο στρατηγικός σχεδιασμός υλοποιείται με την ίδρυση μιας νέας αρχής, της Εθνικής Αρχής για την Ανώτατη Εκπαίδευση, με μέλη πρόσωπα κύρους της πανεπιστημιακής κοινότητας τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού. Η αρχή αυτή είναι αρμόδια, μεταξύ άλλων, να προτείνει στον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας το πρόγραμμα της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, δηλαδή σε ποια αντικείμενα θα δώσουμε προτεραιότητα και κατ' επέκταση, ποια προγράμματα σπουδών θα αναπτυχθούν, όπως επίσης ποιες εθνικές συνεργασίες θα αναπτύξουμε.

Προτείνει, επίσης, την ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση, κα-

τάργηση πανεπιστημίων, σχολών, τμημάτων κατόπιν ορθολογικής ανάλυσης και αντικειμενικών ακαδημαϊκών κριτηρίων και, επίσης, την κατανομή του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού επιχορήγησης στα ΑΕΙ κατά 80% στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων -όπως το εκτιμώμενο κόστος σπουδών ανά φοιτητή, ο συνολικός αριθμός των φοιτητών, το μέγεθος, καθώς και η γεωγραφική διασπορά ενός ιδρύματος- και κατά 20% στη βάση επίτευξης συγκεκριμένων στόχων που τα ίδια τα ΑΕΙ θέτουν, έτσι ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν.

Θέλω να πω σε αυτό το σημείο ότι, πράγματι, αυτό το μοντέλο χρηματοδότησης των πανεπιστημίων είναι όντως καινοτόμο για τη χώρα μας. Ωστόσο, είναι πάρα πολύ γνωστό ότι είναι ένα γνωστό και πετυχημένο μοντέλο, το οποίο ακολουθείται από χώρες με εκπαιδευτικά συστήματα με τεράστια πανεπιστημιακή παράδοση, όπως είναι η Μεγάλη Βρετανία, η Αυστρία και όχι μόνο.

Περαιτέρω, η ΕΘΑΑΕ μεταξύ άλλων θα αξιολογεί τα ΑΕΙ και το αν αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις να μπορούν να οργανώσουν προπτυχιακά, μεταπτυχιακά και διδακτορικά προγράμματα σπουδών -και εδώ τονίζω- ανεξάρτητα αν αυτά τα προγράμματα σπουδών έχουν ήδη ιδρυθεί ή σχεδιάζεται να ιδρυθούν. Αυτό γιατί το λέω; Διότι έχουμε παρατηρήσει στο πολύ πρόσφατο παρελθόν μια σειρά, όπως ανέφερα, από πάρα πολλά πανεπιστημιακά προγράμματα, τα οποία ιδρύθηκαν ή συγχωνεύτηκαν χωρίς κανένα ακαδημαϊκό κριτήριο, λόγω καθαρά πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Τέλος, η ευελιξία στους ΕΛΚΕ συνίσταται στην εξάλειψη των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων του υφιστάμενου πλαισίου διαχείρισης ερευνητικών κονδυλίων, που μας ανάγκαζε ως επιστημονικούς υπευθύνους -το θυμάμαι πάρα πολύ έντονα- να αναμορφώνουμε όλοι οι πανεπιστημιακοί καθηγητές και οι Έλληνες ερευνητές συνεχώς τους προϋπολογισμούς ως επιστημονικοί υπεύθυνοι.

Επίσης, αυτό που κάνει είναι η ριζική απλοποίηση των δημοσιολογιστικών διαδικασιών σχετικά με την ανάλυση και την εκτέλεση δαπανών. Λέγοντάς το με πολύ απλά λόγια, συνίσταται η λέξη «ευελιξία» στο να καταργηθούν αντιπαραγωγικές γραφειοκρατικές διαδικασίες στους ΕΛΚΕ που είχαν ως συνέπεια ουσιαστικά να μειώνεται η αποτελεσματικότητα και η δημιουργικότητα των ερευνητικών ομάδων μας και, προφανώς, στην απώλεια θέσεων εργασίας επιστημονικού προσωπικού πολύ υψηλής κατάρτισης.

Κλείνοντας, χωρίς να θέλω να σπαταλήσω τον χρόνο, θα ήθελα να τονίσω ότι πραγματικά ο αγώνας της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για να ανακτήσει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο τον σπουδαίο, τον σημαντικό ρόλο που είχε, συνεχίζεται. Έχω πει και ξαναλέω ότι αυτό το οφείλουμε στους φοιτητές μας, στους γονείς τους, στην ίδια την κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ταραντίλη.

Κλείνουμε τη δεύτερη τετράδα με τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιο Λιούπη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα έχει υποστεί πολλές αλλαγές, ανάλογα με την πολιτική ατζέντα της εκάστοτε κυβέρνησης. Όμως, οφείλουμε όλοι να αντιληφθούμε ότι η παιδεία πρέπει να αποτελεί σημείο σύγκλισης όλων των πολιτικών δυνάμεων. Οι βασικές κατευθυντήριες γραμμές του εκπαιδευτικού συστήματος είναι κρίσιμο να παραμείνουν ανεπηρέαστες από τις πολιτικές αλλαγές και οι όποιες τροποποιήσεις να γίνονται με γνώμονα μόνο αυτό που πραγματικά χρειάζεται η εκπαιδευτική διαδικασία.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν αποτελεί άλλο ένα θεωρητικό αφήγημα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συνιστά την εκπλήρωση των δεσμεύσεων της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού σε σχέση με τις ανάγκες των ελληνικών πανεπιστημίων. Το πρώτο βήμα έγινε με την τροποποίηση των διατάξεων για το πανεπιστημιακό άσυλο και την επαναφορά της νομιμότητας και της κανονικότητας εντός των πανεπιστημιακών χώρων. Σήμερα νομο-

θετούμε για την αλλαγή νοοτροπίας στον πυρήνα της λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Όσοι έχουμε σπουδάσει στα ελληνικά πανεπιστήμια γνωρίζουμε ότι αυτά διαθέτουν εξαιρετικούς καθηγητές, με υψηλό επίπεδο ακαδημαϊκής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Ωστόσο, αυτή η πραγματικότητα δεν αναγνωρίζεται στο εξωτερικό, γιατί τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν λαμβάνουν καλές θέσεις στις αξιολογήσεις που γίνονται σε παγκόσμιο επίπεδο. Ενδεικτικό είναι ότι σύμφωνα με την κατάταξη του «THE» για το 2019, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών βρίσκεται στο εύρος θέσεων «601-800», λίγο καλύτερα από το πανεπιστήμιο της εμπολέμης Βαγδάτης.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θέτει τις βάσεις ώστε να αναβαθμιστούν ουσιαστικά τα ελληνικά πανεπιστήμια και να κατακτήσουν τη θέση που τους αρμόζει. Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης διασφαλίζει ότι θα γίνεται συστηματική χάραξη της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση και ότι τα πανεπιστήμια θα βρίσκονται σε μία διαρκή διαδικασία αξιολόγησης της λειτουργίας τους. Το Ανώτατο Συμβούλιο, το οποίο θα λειτουργεί στο πλαίσιο της νέας εθνικής αρχής, είναι επιφορτισμένο με τη συλλογή των απαραίτητων στατιστικών στοιχείων και εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας την κατανομή του 20% των επιχορηγήσεων των ΑΕΙ. Το Συμβούλιο Αξιολόγησης και Πιστοποίησης αναλαμβάνει την αξιολόγηση των πανεπιστημίων και την πιστοποίησή τους ότι πληρούν τα κριτήρια οργάνωσης προγραμμάτων σπουδών πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου. Μάλιστα, το συμβούλιο πιστοποιεί και τα νέα προγράμματα σπουδών, πριν από την έναρξη λειτουργίας τους, μία διαδικασία που είναι πολύ απαραίτητη για να εξασφαλίζεται το επίπεδο των καινούργιων προγραμμάτων σπουδών, πριν αυτά τεθούν σε εφαρμογή.

Επίσης σημαντική είναι και η αξιολόγηση των ΑΕΙ ανά θεματικές ενότητες, στους τομείς της διεθνοποίησης, της ισότητας των φύλων, της πρόσβασης των ΑΜΕΑ, της πρόσβασης στην αγορά εργασίας, του περιβαλλοντικού αποτυπώματος. Σε όλα αυτά τα ζητήματα, τα περισσότερα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης και η διαδικασία καταγραφής των προβληματικών περιπτώσεων θα βοηθήσει στην ποιοτική αναβάθμιση των ΑΕΙ. Μάλιστα, στην αρμόδια επιτροπή της εξωτερικής αξιολόγησης και πιστοποίησης θα συμμετέχει και εκπρόσωπος των φοιτητών, κάνοντας τους φοιτητές μέρος αυτής της σημαντικής διαδικασίας.

Η πλέον ρηξικέλευθη αλλαγή που εισάγει το νομοσχέδιο είναι αυτή σε σχέση με τον τρόπο χρηματοδότησης των πανεπιστημίων. Μέχρι σήμερα, η αρμοδιότητα για την κατανομή της χρηματοδότησης ανήκει αποκλειστικά στον Υπουργό Παιδείας. Οι νέες ρυθμίσεις ορίζουν ένα αντικειμενικό και δίκαιο σύστημα. Το 80% της επιχορήγησης θα προκύπτει από έναν συνδυασμό αντικειμενικών κριτηρίων, όπως ο αριθμός των φοιτητών, το ετήσιο κόστος σπουδών, η διάρκεια των προγραμμάτων, το μέγεθος του ιδρύματος. Όμως, το 20% της χρηματοδότησης για πρώτη φορά θα προκύπτει από τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, οι οποίοι είναι συγκεκριμένοι και αφορούν στην ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, την ερευνητική δραστηριότητα του πανεπιστημίου και τη διεθνοποίησή του. Έτσι τα πανεπιστήμια αποκτούν ισχυρό κίνητρο να ενδυναμώσουν τους τομείς στους οποίους υστερούν, προκειμένου να λάβουν θετική αξιολόγηση και να επιτύχουν όσο το δυνατόν υψηλότερη επιχορήγηση.

Ένα ακόμα θετικό βήμα γίνεται με τα κέντρα αριστείας. Συγκεκριμένα, θα χαρακτηρίζονται ως κέντρα αριστείας τα πανεπιστήμια ή και τμήματά τους τα οποία διακρίνονται αισθητά από τα υπόλοιπα και ξεχωρίζουν ποιοτικά σε σημαντικούς τομείς.

Από τις σημαντικότερες αλλαγές που φέρνει το σημερινό νομοσχέδιο είναι αυτές που αφορούν στους ΕΛΚΕ, στους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας. Μέχρι σήμερα ήταν εξαιρετικά δύσκολο το σύστημα των ΕΛΚΕ, σε βαθμό απογοητευτικό. Αντιθέτως η έρευνα, ως μία ζωντανή διαδικασία, απαιτεί και ανάλογη ευελιξία, για να μπορέσει να αποφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Οι νέες ρυθμίσεις απελευθερώνουν τους ΕΛΚΕ από την ανυπόφορη γραφειοκρατική ταλαιπωρία, αφού πλέον ο προϋπολογισμός κάθε έργου είναι αυτοτελής σε σχέση με τα υπόλοιπα έργα. Παράλληλα, ο προϋπολογισμός κάθε ΕΛΚΕ αναμορφώνεται κάθε μήνα, με την προϋπόθεση της τήρησης του συ-

νολικού προϋπολογισμού. Τέλος, οι επιμέρους δαπάνες θεωρούνται νόμιμες, όταν γίνονται εντός του προϋπολογισμού κάθε έργου και όχι οπωσδήποτε εντός των ορίων κάθε κατηγορίας δαπάνης.

Μία καινοτομία του σημερινού νομοσχεδίου είναι και η θέσπιση για πρώτη φορά του Κρατικού Πιστοποιητικού Πληροφορικής, αφού η γνώση χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών θεωρείται στοιχειώδες προσόν για κάθε επαγγελματική απασχόληση.

Από τις υπόλοιπες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ξεχωρίζει για άλλη μία φορά η έμπρακτη στήριξη της Κυβέρνησης στις πολύτεχνες οικογένειες. Οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί θα μπορούν να μετατίθενται κατά προτεραιότητα, τόσο εντός της ίδιας περιοχής όσο και από περιοχή σε περιοχή.

Κλείνοντας, θα έλεγα ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια θα ενισχύσουν την εξωστρέφειά τους και θα αποκτήσουν διεθνή χαρακτηριστήρα με ειδικά προγράμματα, αλλά και με την ενίσχυση της έρευνας, η οποία για πρώτη φορά δεν θα καθλώνεται από τις δαιδαλώδεις γραφειοκρατικές διατυπώσεις. Τα σύγχρονα ελληνικά πανεπιστήμια αποκτούν, επιτέλους, τα εφόδια για να καινοτομήσουν και να ερευνήσουν σε όλους τους τομείς και να αποτελέσουν όχι απλώς χώρους ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά χώρους παραγωγής και προαγωγής και παιδείας και εκπαίδευσης για τους νέους πολίτες της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα συνεχίσουμε με τους συναδέλφους κ. Μαρία Κεφάλα, την οποία καλώ στο Βήμα, κ. Κωνσταντίνο Μάρκου, κ. Χριστόφορο Βερναρδάκη, κ. Μάριο Κάτση και κ. Σωκράτη Φάμελλο. Μπορεί ενδιαμέσως να χρειαστεί να παρεμβληθεί η ομιλία του Προέδρου της Ελληνικής Λύσης κ. Βελόπουλου.

Κυρία Κεφάλα, ορίστε, έχετε τον λόγο.

Κυρία Κεφάλα, φαντάζομαι ότι λέω καλά τον τόνο, αλλιώς να ζητήσω συγγνώμη.

ΜΑΡΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Καλά το τονίζετε, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί το επιστέγασμα της εκπαιδευτικής αλυσίδας που ξεκινά από τη νηπιακή μας ηλικία και σταδιακά μάς οδηγεί στην απόκτηση δεξιοτήτων, γνώσεων, ικανοτήτων, ειδικοτήτων, εφοδίων και καλλιέργειας. Είναι βασικό συστατικό στοιχείο της παιδείας μας. Αντανακλά την εικόνα μας ως μονάδες και ως σύνολο, ως πολιτεία. Έρχεται να ολοκληρώσει ουσιαστικά έναν μορφωτικό ερευνητικό κύκλο και να οδηγήσει τους νέους επιστήμονες στην αγορά εργασίας σε Ελλάδα και εξωτερικό, σε μία πραγματικότητα με έντονα ανταγωνιστικά γνωρίσματα, σε μία πραγματικότητα που οι απόφοιτοι των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων θα βρεθούν στον ίδιο επαγγελματικό στίβο μάχης με συνομηλίκους από κάθε γωνία της γης.

Είναι αυτή η πραγματικότητα του 21^{ου} αιώνα που τοποθετεί τον πήχη ψηλά για κάθε πηγή παιδείας, είτε αναφερόμαστε στο τμήμα ενός απομακρυσμένου μικρού τεχνολογικού ινστιτούτου είτε σε ολόκληρες σχολές και πανεπιστημιακά ιδρύματα, ακόμη και σε ερευνητικά κέντρα.

Η πρόκληση είναι ξεκάθαρη. Τα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα πρέπει να λειτουργούν με εξωστρέφεια, αυτόνομα και διοικητικά ανεξάρτητα, με τα μάτια στραμμένα στην αγορά εργασίας, ικανά να παρακολουθούν τις εξελίξεις που επιτάσσει η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και ο ψηφιακός μετασχηματισμός. Σε αυτή την πρόκληση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απαντά με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, ένα νομοσχέδιο που διορθώνει και, κυρίως, συμπληρώνει το θεσμικό πλαίσιο, εναρμονίζοντάς το πλήρως με το ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Συζητάται η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, μία σύγχρονη, λειτουργική και αποτελεσματική ανεξάρτητη αρχή με ενισχυμένες αρμοδιότητες, σε αντικατάσταση της περιορισμένης και προϋπάρχουσας Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση και ξεκάθαρους στόχους, αφ' ενός τη διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και αφ' ετέρου την αξιολόγηση, πιστοποίηση και

διασφάλιση της ποιότητας, τόσο των προγραμμάτων σπουδών όσο και των ΑΕΙ.

Άλλη μία σημαντική καινοτομία του παρόντος αποτελεί η κατανόηση του ετήσιου προϋπολογισμού επιχορήγησης των ΑΕΙ, 80% βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και 20% βάσει αξιολόγησης. Ήρθε η ώρα να κινητοποιήσουμε δημιουργικά τα ΑΕΙ μας, να βελτιωθούν σε στόχους που τα ίδια επιλέγουν στο πλαίσιο της αυτονομίας τους, στην ποιότητα εκπαίδευσης, στην ερευνητική δραστηριότητα, σε δράσεις εξωστρέφειας.

Αποκαθλώνεται η αγιοποίηση της μετριοτήτας που απέφευγε την αξιολόγηση θεωρώντας την τοξική. Απέναντι σε αυτούς εμείς προκρίνουμε την αξιολόγηση και μέσω αυτής την αριστεία. Η αριστεία, που τόσο πολύ λοιδορήθηκε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αποτελεί για μας τιμή. Δίνουμε ώθηση στην έρευνα. Βάζουμε τέλος στην απώλεια ερευνητικών πόρων. Έρχεται η απελευθέρωση των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας. Μειώνεται η γραφειοκρατία και οι αγκυλώσεις του υφιστάμενου πλαισίου και επιτυγχάνεται μεγαλύτερη ευελιξία στη λειτουργία των κονδυλίων έρευνας.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

MARIA - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ο κ. Πολάκης κάθε φορά που μιλά έχει αντιρρήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου στις επιτροπές όσο και σήμερα στην Ολομέλεια, έχουν επαρκώς αναπτυχθεί και αναλυθεί όλες οι πτυχές του, ο στόχος και ο χάρτης που θα οδηγήσει τα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα να παρέχουν εκπαίδευση και προγράμματα υψηλού επιπέδου στους φοιτητές, επιπέδου αντίστοιχου της αγωνίας των ίδιων των νέων μας και των οικογενειών τους για το μέλλον των παιδιών τους, αλλά και των χρημάτων που δαπανούν, τόσο για την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια όσο και για τις σπουδές τους σε αυτά.

Ως εκ τούτου, δεν προτίθεμαι να μπω σε λεπτομέρειες επί των άρθρων. Στέκομαι μόνο στο άρθρο 33. Αναφέρομαι στην αναστολή εκπαιδευτικής λειτουργίας τμημάτων πανεπιστημιακών, στην αναστολή της έναρξης της εκπαιδευτικής λειτουργίας τριάντα επτά νέων τμημάτων που ιδρύθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση με τον ν.4559/18, τον ν.4589/19 και τον ν.4610/19. Μέσα σε αυτά τα τριάντα επτά τμήματα βρίσκονται και τρία τμήματα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων: το Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής στα Ιωάννινα, το Τμήμα Επιστημών Τροφίμων και Διατροφής της Σχολής Γεωπονίας στην Άρτα και το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών στην Ηγουμενίτσα.

Καίτοι Βουλευτής Ιωαννίνων και αποφοιτούσα από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, τονίζω από αυτό εδώ το Βήμα την ορθότητα της ουσίας του παρόντος άρθρου. Τα εν λόγω τμήματα δημιουργήθηκαν προεκλογικά, για ψηφοθηρικούς λόγους, από την προηγούμενη κυβέρνηση, χωρίς προηγούμενο σχεδιασμό και επαρκή τεκμηρίωση, χωρίς συγκεκριμένα ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς να έχουν προηγηθεί οι απαιτούμενες μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας, χωρίς συνεκτικό σχεδιασμό, χωρίς καν την προηγούμενη γνώμη της Ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, ενώ ο νόμος προέβλεπε τη συμβολή και της αρχής αυτής σε τέτοιου είδους αποφάσεις, ενίοτε και με βουλευτικές τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, υποτιμώντας έτσι τα ιδρύματά μας και τις δυνατότητες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Όπως είναι φυσικό, τα νέα αυτά τμήματα αντιμετωπίζουν προβλήματα σε υποδομές και προσωπικό, χωρίς να μπορεί να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη και εύρυθμη λειτουργία τους προς όφελος των μελλοντικών φοιτητών και της ακαδημαϊκής κοινότητας. Για τα τμήματα αυτά ουδέποτε τηρήθηκε η διαδικασία αξιολόγησής τους. Η προηγούμενη κυβέρνηση λειτουργήσε -και σε αυτό το θέμα- μικροπολιτικά και καιροσκοπικά.

Εδώ βρισκόμαστε για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και να ακουστούν αλήθειες, όσο κι αν δεν είναι αρεστές. Δεν μπορούμε να εμπαίζουμε ούτε τους συμπολίτες μου, τους Γιαννιώτες, ούτε τον ελληνικό λαό. Τα τμήματα αυτά, που επρόκειτο να λειτουργήσουν για πρώτη φορά τα επόμενα χρόνια, θα επανεξεταστούν, ώστε και να θεσμοθετηθεί η λειτουργία τους και να αν-

ταποκρίνεται σε ακαδημαϊκά κριτήρια και να υποστηρίζονται από τις αναγκαίες μελέτες με τη συνδρομή της καθ' ύλην αρμόδιας, νεοοργανωθείσας ανεξάρτητης αρχής.

Το πανεπιστήμιο δεν πρέπει να είναι μαγαζάκι κανενός ούτε πλανόδιος θίασος να το στήσουμε όπου και όποτε μας βολεύει. Δεν ιδρύονται αβίαστα πανεπιστημιακές σχολές χωρίς τις κατάλληλες συνθήκες, χωρίς να εξασφαλίσουμε την ποιότητα της εκπαίδευσης. Δεν είναι απλώς θέμα χρηστής και αποτελεσματικής διαχείρισης των οικονομικών πόρων της πολιτείας, αλλά πρωτίστως ευθύνη και χρέος απέναντι στους νέους και τις νέες που προσδοκούν πρόσβαση σε ποιοτικά δημόσια πανεπιστήμια με αντίκρισμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό σχέδιο νόμου γίνεται για άλλη μία φορά σαφής η πρόθεση της Κυβέρνησης και του ίδιου του Πρωθυπουργού, του Κυριάκου Μητσοτάκη, να τραβήξει τη χώρα μπροστά. Γίνεται σαφές προς κάθε κατεύθυνση ότι προτεραιότητά μας είναι η παιδεία και πρόθεσή μας να βελτιώσουμε τα ελληνικά πανεπιστήμια, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον και τις νέες γενιές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κυρία Κεφάλα.

Ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καμίνης ζητεί ολιγοήμερη απουσία στο εξωτερικό για τις 24 και 25 Ιανουαρίου 2020. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Προχωρούμε με τον κ. Κωνσταντίνο Μάρκου, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα σχεδόν τα πολιτικά προγράμματα έχουν ένα κοινό λεκτικό χαρακτηριστικό: την ελευθερία και τη δημοκρατία. Οι υποστηρικτές της ελεύθερης αγοράς, για παράδειγμα, ισχυρίζονται ότι αντιτίθεται σε κάθε κοινωνικό και νομικό περιορισμό της ελευθερίας του τρόπου που μπορεί κανείς να διαχειρίζεται τον πλούτο του. Οι υποστηρικτές του κράτους πρόνοιας ισχυρίζονται ότι μέσω της φορολόγησης του πλούτου παρέχεται στους πολίτες η στέγη που δεν μπορούν να αποκτήσουν ή η πρόσβαση σε δωρεάν εκπαίδευση, αυξάνοντας την ελευθερία τους.

Κατά το στάδιο του κοινοβουλευτικού διαλόγου τα ερωτήματα που πρέπει να θέσουμε ως πολιτικοί είναι ποιες συγκεκριμένες ελευθερίες είναι πολύτιμες για τους ανθρώπους και ποια είναι θεμιτή, άρα δημοκρατική, διανομή τους. Αν αντί γι' αυτό το ερώτημα επιτραπέυεται η διαστρέβλωση των θεμάτων, η αντιπαράθεση μετατρέπεται σε πεδίο εξευτελισμού, σε λαϊκίστικη προπαγάνδα.

Η Νέα Δημοκρατία φρόντισε να υποβαθμίσει τον δημόσιο διάλογο, εντός και εκτός κοινοβουλευτικής διαδικασίας, αυτή την περίοδο. Όσο θα θέλαμε να συμμετέχουμε, επί της ουσίας, για να γίνουν ξεκάθαρες οι θέσεις μας, είμαστε υποχρεωμένοι να αποκαθιστούμε τα ψεύδη σας -το εννοώ, τα ψεύδη σας-, τη διαστρέβλωση της αλήθειας και διάφορες ευλογοφανείς αοριστίες, όπως, παραδείγματος χάριν, λέτε μετ' επιτάσεως ότι δεν θέλαμε τις τεσσεριστήμισι χιλιάδες μόνιμους διορισμούς στην ειδική αγωγή, ενώ ξέρετε ότι εμείς τους προγραμματίσαμε, τους εντάξαμε στον προϋπολογισμό και η αβελτηρία και η καθυστέρησή σας έκανε να μην μπουν μέσα στο 2019.

Ας έρθουμε όμως -με κάθε ειλικρίνεια και χωρίς να θέλω να προσβάλλω κανέναν- να δούμε τα ψέματα και δεν λέω για να ανακρίβειες ούτε για μισές αλήθειες. Λέω ψεύδη, κυρία Υπουργέ.

Σοβαρό ψέμα πρώτο: Ακούσαμε διάφορα γενικά. Ισχυρίζεστε ότι εισάγεται για πρώτη φορά αξιολόγηση στα πανεπιστήμια, κρύβοντας ότι υπήρχαν ήδη αξιολογήσεις και κριτήρια. Στην πραγματικότητα, θέτετε υπό αίρεση την απόδοση ενός 20% για κάθε ίδρυμα, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα, αντί για τη συ-

νεργασία, και το συνδέετε με νέα, ανταποδοτικά και οικονομικά κριτήρια, με τα οποία εμείς διαφωνούμε κατηγορηματικά. Τα ειδικά αυτά κριτήρια τίθενται με όρους μαθηματικού formalισμού. Δηλώνουν μια εντύπωση που έχετε, ότι μπορούν να ποσοτικοποιούνται τα πάντα. Έτσι θέλησαν και οι εμπειριστές επιστήμονες και φιλόσοφοι του 19^{ου} αιώνα. Σε αυτόν τον αιώνα μάς γυρίζετε και μάλιστα και για την αντίληψή σας για τα θρησκευτικά ζητήματα. Η γνώση, όμως, δεν είναι πάντα μετρήσιμη, δεν είναι δυνατόν πάντα να συλλαμβάνεται, δεν είναι χειροπιαστή σαν ένα φυσικό φαινόμενο. Ένα μέρος της είναι ελεύθερο, ατίθασο και η δυσθήρατο. Έτσι προάγεται η επιστήμη και η καινοτομία και διακινούνται ιδέες, που μας πάνε μπροστά.

Ψέμα δεύτερο: Επιτέλους, βρείτε το θάρρος να αποκαταστήσετε ότι, όταν κατηγορούσατε την προηγούμενη ηγεσία και τον κ. Γαβρόγλου για τους φακέλους με τις αναπομπές που βρήκατε στο Υπουργείο, επρόκειτο απλά για ελέγχους νομιμότητας διορισμών και όχι για κομματικό υποκειμενισμό. Φανείτε τουλάχιστον, στοιχειωδώς αξιοπρεπείς πολιτικά.

Τώρα το άρθρο 50 -εκεί το τερματίσατε- τροποποιεί τη διαδικασία που αφορά τη διαδικασία κατάταξης υποψηφίων για πλήρωση θέσεων εκπαιδευτικών. Διαβάζω λέξη-λέξη από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής: «Τροποποιεί». Πείτε μου τι τροποποιεί, αν το αντιλαμβάνεστε. Τη δυνατότητα των αποφοίτων των κολλεγίων να διορίζονται στην εκπαίδευση χωρίς καμία πιστοποίηση και χωρίς καμία αναγνώριση υψηλών ακαδημαϊκών προσόντων; Το τονίζω το «υψηλών».

Έρχομαι στο τρίτο ψέμα. Η ευρωπαϊκή οδηγία που επικαλείστε -και μην προσπαθήσετε στην ομιλία σας, κυρία Υπουργέ, πάλι να το καλύψετε- δίνει τη δυνατότητα αναγνώρισης τίτλων κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις ίδιες προϋποθέσεις και όρους άλλου κράτους-μέλους. Μας επιτρέπει, δηλαδή, το Ενωσιακό Δίκαιο να θέσουμε προϋποθέσεις όπως αυτές του ΔΟΑ-ΤΑΠ. Εσείς τι κάνετε; Επιτρέπετε να ανοίξει το χειρότερο «μαγαζί παιδείας», να βγάζει χρήματα και να «παράγει» δασκάλους. Υπάρχει αυτό στην Ευρώπη; Μπορεί, δηλαδή, να ανοίξει κάποιος εδώ στην Ελλάδα ένα παρόμοιο ίδρυμα και να πάει ο απόφοιτός του να διοριστεί στο γαλλικό σχολείο; Όχι. Γιατί δεν μπορεί; Γιατί έχουν προϋποθέσεις.

Διαβάζετε λάθος -δηλαδή ψεύδεστε- την ευρωπαϊκή οδηγία. Πρόκειται για επιστολή της Κομισιόν, που σημαίνει διάλογο επί του περιεχομένου και μάλιστα σε λίγα, συγκεκριμένα ζητήματα, και όχι παραπομπή και πρόστιμο, κυρία Υπουργέ. Μην το επαναλάβετε. Είναι ενδεικτικότατο αυτό που μεθοδεύετε. Ο τίτλος που είχαμε «για τη διακρίβωση των υψηλών ακαδημαϊκών προσόντων του προσωπικού» αντικαθίσταται από τη φράση «για τη διακρίβωση των προσόντων». Το «υψηλών» φεύγει. Είστε αξιοκράτες και άριστοι.

Ισχυριστήκατε ότι υποκινήθηκα από τη δική μας διακυβέρνηση, κυρία Υπουργέ. Αν σας ξέφυγαν αυτά τα νομικά να το πιεσώ. Σας προσκομίσαμε στην αρμόδια επιτροπή ΦΕΚ, το 1283, με τον πίνακα προσόντων διορισμού, όπου πουθενά δεν εντάσσονται οι κάτοχοι πτυχίων κολλεγίων χωρίς αναγνώριση ισοτιμίας. Πώς λέτε ότι το κάναμε εμείς; Και δεν θα μπορούσε άλλωστε, αφού οι εν λόγω πίνακες εκδόθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς είμαστε αυτοί που βάλαμε ως προϋπόθεση το ΔΟΑΤΑΠ. Είναι μια καταργημένη μνημονιακή διάταξη του 2012, που τώρα επαναφέρετε. Και με αυτήν επιβεβαιώνετε τους φόβους μας ότι η τροποποίηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, σας ενδιαφέρει μόνο για τη με διαβλητές προϋποθέσεις απόδοση προνομίων.

Συνάδελφοί του ΚΙΝΑΛ, εσείς είστε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Γιατί δεν συναινείτε, λοιπόν, για την είσοδό τους από το παράθυρο, που τώρα η Κυβέρνηση προσπαθεί; Να είμαστε σαφείς. Και αυτό είναι και προς την κοινωνία, που κάποιοι γονείς θα παγιδευτούν, και προς τη νεολαία, που κάποιοι νέοι θα βρουν διέξοδο: Όταν θα ξαναέρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση -και να είστε σίγουροι ότι θα ξαναέρθει- αυτά θα τα καταργήσουμε και δεν θα ισχύουν.

Τώρα, ως προς την κατάργηση των τριάντα επτά τμημάτων, με κορυφαίο παράδειγμα -έξω από τα τριάντα επτά- τη Νομική της Πάτρας. Αλήθεια, κύριοι Υπουργοί, γιατί δεν εντάσσετε στην επαναξιολόγηση, αυτή που θέτετε για τα τριάντα επτά, και τη Νο-

μική Σχολή της Πάτρας; Γιατί δεν την εντάσσετε; Σε αυτή τη διαδικασία έχετε έρθει σε αντίθεση με το σύνολο των σχολών και των πρυτανικών σχημάτων. Έχετε κάνει ένα μέτωπο. Δεν ξέρω αν είναι καλή αρχή για μια Υπουργό Παιδείας να τίθεται αντιμετώπιση με όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα. Εδώ θα είμαστε και θα δούμε πόσο θα σεβαστείτε τη γνώμη τους.

Πλέον προσωπικά βρίσκομαι σε ένα χρονικό στάδιο, όπου μπορώ να προβώ σε μερικούς αφαιρετισμούς σχετικά με το Υπουργείο σας. Στην αρχή σκέφτομαι αν απλά διαφέρουμε στην απόδοση του ίδιου περιεχομένου στην έννοια της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Μετά σκέφτομαι ότι είστε απλά υπέρ κάποιων ιερών, απόρροια κάποιου πολιτικού φονταμενταλισμού. Πλέον είμαι πεπεισμένος ότι δεν ισχύει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Απλά άγεσθε και φέρεσθε εκεί που φυσάει ο άνεμος των περιορισμένων συμφερόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Τελειώνω.

Κυρία Υπουργέ, ο ανεκδιήγητος Περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου, που πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία, κάλεσε χθες τα δεκαπενταμελή συμβούλια των μαθητών να τους μιλήσει για το μεταναστευτικό, δηλαδή για τις δηλητηριώδεις ρατσιστικές του απόψεις. Πείτε μου το εξής: Ως προϊστάμενη των σχολείων το ξέρετε; Παρεμβήκατε; Έχει δικαίωμα να φωνάζει και μάλιστα υποχρεωτικά να λέει ότι πρέπει να πάνε οι μαθητές στην περιφέρεια να τους κάνει διδασχά; Οφείλτε να απαντήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θέλω να καταχρασώ τον χρόνο.

Καταθέσαμε μία τροπολογία που αφορά το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Είναι για κάποιο τμήμα των ΤΕΙ Πατρών, το οποίο δεν μπόρεσε -και λογικά- να ενταχθεί στο πανεπιστήμιο, διότι δεν υπήρχαν οι δύο κατευθύνσεις. Τώρα που έγινε, ρωτάω αν δέχεται ή όχι. Σας έχω ενημερώσει έγκαιρα.

Τέλος, είπα ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας για τη «δικτατορία των μετριοτήτων». Έχετε δίκιο. Μας επιβάλλετε δικτατορία των μετριοτήτων: στελέχη χωρίς πτυχία, στελέχη με ψεύτικα πτυχία, στελέχη με ψεύτικα βραβεία και μηδενική αξιολόγηση όσον αφορά την αξιοσύνη τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μάρκου, δεν έχω άλλο χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Είστε μια Κυβέρνηση δικτατορίας των μετριοτήτων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, κατ' αρχάς, σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Βουλής, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία έχω να σας πω ένα ευχάριστο νέο. Η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη, αφού προηγηθεί ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και πριν αρχίσει η συζήτηση για το σχέδιο νόμου, για τον εκλογικό νόμο. Απόψε, βεβαίως, θα εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών. Άρα ως μην «ανοίγουν τα σκόρδα σας» και αρχίσουμε αντί για επτά τα δέκα λεπτά. Να επωφεληθούμε και να τελειώσουμε σε μια σωστή ώρα.

Τον λόγο έχει ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχουμε ανά χείρας αποτελεί τον ορισμό της αποδόμησης της δημόσιας παιδείας και μιας καταστροφικής ιδεολογίας για την πανεπιστημιακή ιδρύματα της χώρας.

Θα σταθώ ιδιαίτερα στα τρία βασικά του σημεία, που διέπονται από ακραία κοινωνική και ταξική μεροληψία και σκιαγραφούν ένα ευρύτατο σχέδιο για την παιδεία και γενικότερα την ελληνική κοινωνία.

Πρώτον, η θεσμοθέτηση νέας διοικητικής αρχής, της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης. Συνεχίζεται η εφαρμογή του στρατηγικού στόχου των νεοφιλελεύθερων να ιδρύονται ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, στις οποίες ανατίθενται κεντρικά ζητήματα σχεδιασμού δημόσιων πολιτικών και τυπικά καθήκοντα

κυβερνητικής ύλης έξω από τον νομοθετικό, κοινοβουλευτικό και πολιτικό έλεγχο. Η καινούργια αρχή δεν αξιολογεί προγράμματα σπουδών και ακαδημαϊκές διαδικασίες. Αυτό θα ήταν εύλογο και εν πολλοίς αποδεκτό. Η καινούργια αρχή αναλαμβάνει τον σχεδιασμό και τον έλεγχο σκληρού πυρήνα δημόσιων πολιτικών, όπως είναι η πολιτική για τη δημόσια παιδεία και τα πανεπιστήμια, η χρηματοδότηση από τον εθνικό προϋπολογισμό, ο σχεδιασμός και η λειτουργία τμημάτων, κριτήρια ίδρυσης ή κατάργησης, η σύνδεση με την παραγωγική οικονομία.

Δεν έχουμε, όμως, μόνο τη γνωστή ιδεολογία να ανατίθενται καθήκοντα δημόσιων πολιτικών σε υβρίδια που δεν ανήκουν ούτε στην εκτελεστική, ούτε στη νομοθετική ούτε βεβαίως και στη δικαστική εξουσία. Έχουμε και κάτι ακόμα πιο άγαρμπο, την επαναφορά επί της ουσίας των αλήστου μνήμης συμβουλίων διοίκησης του νόμου Διαμαντοπούλου, εκείνων των μορφωμάτων, δηλαδή, που ποτέ δεν κατάφεραν να υπερκεράσουν σε πολιτική νομιμοποίηση μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα τις εκλεγμένες πρυτανείες και τα πρυτανικά συμβούλια. Σήμερα τα νεκρά αυτά συμβούλια ανασταίνονται διά μέσου της νέας αρχής, που στόχος της είναι να παραβιάσει την ακαδημαϊκή αυτοτέλεια και να επιβάλει στην πανεπιστημιακή και ερευνητική κοινότητα τις πολιτικές διάλυσης του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεύτερο ζήτημα: Η θεσμοθέτηση του νέου τρόπου χρηματοδότησης των πανεπιστημίων -το 80%-20%- μέσω της διαδικασίας αξιολόγησης. Αντιπαρέρχομαι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση δεν εγγυάται κανένα επίπεδο γενικής χρηματοδότησης των πανεπιστημίων. Σε τι συνολικό ποσό χρηματοδότησης θα εκφραστεί αυτό το 80%; Πώς απαντά η Κυβέρνηση στο γεγονός ότι είχαμε μέχρι το 2015 ραγδαία υποχρηματοδότηση των πανεπιστημίων και παρά το γεγονός ότι καταβλήθηκαν προσπάθειες στα επόμενα χρόνια αναπλήρωσης, ωστόσο είναι φαντάζομαι κοινός τόπος ότι τα πανεπιστήμια υποχρηματοδοτούνται, ακόμα και στις βασικές λειτουργικές τους ανάγκες; Επομένως επί ποίας χρηματοδότησης σκοπεύετε να εφαρμόσετε αυτή την πολιτική του 80%-20%;

Αντιπαρέρχομαι, επίσης, το γεγονός ότι δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, εμφανίζεστε να μην έχετε σαφή επίγνωση των οικονομικών δεδομένων του κρατικού προϋπολογισμού. Σας έκανα την ίδια ερώτηση στις επιτροπές και μου απαντήσατε άλλα αντί άλλων, ότι δήθεν ο προϋπολογισμός του 2020 δίνει αύξηση 110 εκατομμύρια στο Υπουργείο Παιδείας, αγνοώντας ότι το ποσό αυτό, πέραν του ότι είναι τραγικά μικρό, αφορά στις μισθολογικές ωρμίανσεις των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων και όχι στην ενίσχυση των λειτουργικών αναγκών των νηπιαγωγείων, των σχολείων, των πανεπιστημίων. Επίσης, αγνοείτε ότι έχετε μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 55 εκατομμύρια και ότι έχετε μείωση των μεταβιβαστικών δαπανών κατά 15 εκατομμύρια, που κρίνουν και το λειτουργικό επίπεδο της εκπαίδευσης.

Δεν μπορώ, όμως, να αντιπαρέλθω το γεγονός ότι γύρω από αυτή την ιστορία της χρηματοδότησης στήνεται ένα παιχνίδι εξαπάτησης των πανεπιστημίων.

Τι σημαίνει να συνδέεις την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση, όταν η χρηματοδότηση βάσει του προϋπολογισμού είναι ετήσια, αλλά οι κύκλοι αξιολόγησης γίνονται ανά τετραετία; Το αποτέλεσμα θα είναι σαφές: Μαρασμός, υποχρηματοδότηση, κλείσιμο ακαδημαϊκών και ερευνητικών δομών τελείως συνειδητά.

Δεν μπορώ, επίσης, να αντιπαρέλθω την απόλυτη και παράλογη εμμονή στο σχήμα αξιολόγησης χρηματοδότησης. Αυτή ήταν η βασική εμμονή του νόμου Διαμαντοπούλου που θεωρούσε τα πανεπιστήμια σφαίρες αναξιοκρατίας που στερούν πόρους και δεν αξιολογούνται. Το ξέραμε αυτό τόσα χρόνια. Γίνονται αξιολογήσεις -και μάλιστα σκληρές- και από εξωτερικούς και από εσωτερικούς κριτές. Μόλις πριν από λίγες μέρες εσείς παρουσιάσατε την έκθεση της ΑΔΙΠ για την αξιολόγηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της προηγούμενης χρονιάς. Επειδή, όμως, δεν μπορεί να σταθεί το επιχείρημα ότι τα πανεπιστήμια δεν αξιολογούνται και το επιστημονικό τους διδακτικό ή ερευνητικό έργο είναι υψηλό έτσι κι αλλιώς, άρα πώς θα συνδέσετε την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση; Το πάτε διά της τεθλασμένης. Αν η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με τις

ιδεολογίες σας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Θα αλλάξουμε τον ορισμό της αξιολόγησης.

Τι κάνετε; Πρώτον, δίνετε την έρευνα στο Υπουργείο Ανάπτυξης, όταν τα πανεπιστήμια παράγουν το 80% της έρευνας, γιατί δήθεν πρέπει να συνδεθεί η έρευνα με την αγορά. Αγνοείτε τα βασικά. Αν η αγορά ενδιαφέρεται για την έρευνα, ενδιαφέρεται για εφαρμοσμένη έρευνα και όχι για βασική έρευνα, δηλαδή το άλφα και το ωμέγα μιας ερευνητικής πολιτικής, πανεπιστημιακής και δημόσιας.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι αλλάζετε την έννοια της αξιολόγησης. Δεν έχουμε τώρα ακαδημαϊκή αξιολόγηση. Έχουμε δήθεν αξιολόγηση της αγοράς, πόσοι απόφοιτοι απορροφώνται στην αγορά εργασίας. Σας κάλεσα και στην επιτροπή να μας πείτε: Όλα τα πανεπιστήμια και όλα τα τμήματα εφάπτονται με τον ίδιο τρόπο σε αυτό που αποκαλούμε αγορά εργασίας; Οι απόφοιτοι, παραδείγματος χάριν, του Ιστορικού-Αρχαιολογικού Τμήματος είναι στον ίδιο βαθμό με τους αποφοίτους του Πολυτεχνείου, ακόμα και αν ενσωματώναμε προς στιγμή το επιχείρημα το δικό σας; Ποιοι απόφοιτοι; Αυτοί που συνεχίζουν σε μεταπτυχιακά ή αυτοί που δεν θα κάνουν μεταπτυχιακά; Αυτοί που κάνουν δεύτερο πτυχίο και σε τι βάθος χρόνου και σε τι θέσεις εργασίας; Εσείς μιλάτε για την ευελιξία της αγοράς εργασίας και τη συνεχή εναλλαγή εργασιών των εργαζομένων κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου και ξαφνικά θα αξιολογηθούν για προπτυχιακές σπουδές που αφορούν ένα μικρό μόνο χρονικό σημείο του βίου τους, του επαγγελματικού και του μεταφοιτητικού.

Και, τέλος πάντων, τα πανεπιστήμια τα αξιολογείτε για κάτι για το οποίο έχουν ευθύνη η αγορά και οι ιδιωτικές επιχειρήσεις; Την αγορά ποιος την αξιολογεί, όταν αδιαφορεί για επενδύσεις στην έρευνα -μόλις το 8% των επενδυόμενων δαπανών στην έρευνα προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα- και αδιαφορεί και για τους μισθούς και για τις συνθήκες εργασίας των αποφοίτων; Αυτή η αξιολόγηση της αγοράς δεν είναι επιστημονική, ερευνητική και διδακτική. Και, βεβαίως, εάν προσθέσουμε το γεγονός ότι θα διευρύνει το χάσμα μεταξύ κεντρικών και περιφερειακών ιδρυμάτων και αν προσθέσουμε, επίσης, και τη μεταφορά της έρευνας από το Υπουργείο Παιδείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης, έχουμε ένα πολύ ωραίο σχήμα: Πανεπιστήμια με παροχή μόνο εκπαιδευτικού έργου, χωρίς ερευνητικό αντίστοιχο, που υποβαθμίζονται τελικά σε κάτι αντίστοιχο των κολεγιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτο ζήτημα: Αναστολή και νομοθετικά των τριάντα επτά τμημάτων, των νέων τμημάτων. Σας το είπαν και οι εκπρόσωποι των φορέων στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, σας το είπαν και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Πρυτάνων και ο Πρύτανης του ΕΚΠΑ ότι δεν ισχύει. Και ξανά και ξανά γίνεται αναφορά στο ίδιο επιχείρημα, ότι δεν αξιολογήθηκαν, ότι ήταν τροπολογίες της τελευταίας στιγμής κ.λπ..

Εδώ, όμως, δεν είναι μόνο η αναστολή των τριάντα επτά τμημάτων. Εδώ έχουμε μια συνέχεια πολιτικής, που δείχνει, βεβαίως, ότι δεν ασκείται αποσπασματική πολιτική βάσει νομοθετημάτων, τροπολογιών σε άσχετα νομοσχέδια κ.λπ.. Πράγματι, πρέπει να σας αναγνωρίσουμε ότι έχετε μια συνεκτική πολιτική. Είναι η αναστολή της λειτουργίας των διетών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, είναι η κατάργηση της δυνατότητας ελεύθερης πρόσβασης των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε τμήματα ελεύθερης επιλογής, είναι η μείωση των εισακτέων, είναι η εισαγωγή της βάσης του «10», είναι η θέσπιση χρονικού ορίου φοίτησης, είναι η απόδοση καθεστώτος ισοτιμίας των πτυχίων των κολλεγίων. Έχουμε, δηλαδή, μια συνολική επίθεση στο καθεστώς της δημόσιας παιδείας στην Ελλάδα. Πέρα από το κοινωνικό τετελεσμένο, αυτό δημιουργεί και νομικό προηγούμενο για προσλήψεις, παραδείγματος χάριν, σε άλλους κλάδους, όπως οι μηχανικοί και εύφορο έδαφος για ασάφειες που θα δημιουργήσουν μια σειρά από νομική ύλη για δικηγορικά γραφεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κεντρική στρατηγική κατεύθυνση της Κυβέρνησης είναι ο ασφυκτικός περιορισμός της κοινωνικής κινητικότητας μέσω του εκπαιδευτικού μηχανισμού. Ο στόχος είναι να περιοριστεί η πρόσβαση των λαϊκών τάξεων στη δημόσια εκπαίδευση, να συγκροτηθεί ένα ανατροφοδοτούμενο σύστημα διαρκούς επιλογής και αποκλεισμών με πρόσχημα την αριστεία και την αξιολόγηση που ξεκινά από τη νηπιακή και στοιχειώδη εκπαίδευση, μορφοποιείται στη δευτεροβάθμια και φτάνει στον τελικό της προορισμό, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η στρατηγική αυτή πρέπει να εμποδιστεί. Είναι βέβαιο ότι η πανεπιστημιακή, η εκπαιδευτική και η ερευνητική κοινότητα της χώρας, τα λαϊκά στρώματα και η νεολαία θα υπερασπιστούν τη δημόσια και δωρεάν παιδεία ως κοινωνικό αγαθό ελεύθερης πρόσβασης, θα υπερασπιστούν πολιτικές ενίσχυσης της κοινωνικής κινητικότητας μέσω του εκπαιδευτικού μηχανισμού και θα ακυρώσουν ολιγαρχικής έμπνευσης στρατηγικές «αριστοκρατικοποίησης» του εκπαιδευτικού αγαθού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βερναρδάκη, κι εγώ πρέπει να υπερασπιστώ την κανονικότητα της συνεδρίασης.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ο νόμος αυτός θα αποδειχθεί ανεφάρμοστος και θα καταργηθεί στην πράξη, όπως καταργήθηκε ο «ιδεολογικός του πατέρα», ο νόμος Διαμαντοπούλου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Μάριος Κάτσης, Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο κατά τη γνώμη μου αντανάκλα τη νεοφιλελεύθερη εμμονή της Κυβέρνησης ενάντια στα δημόσια πανεπιστήμια και στη δημόσια παιδεία στο σύνολό της. Μπορεί η Υπουργός Παιδείας να συνελήφθη σε πανελλαδικής εμβέλειας κανάλι να μην ξέρει το ποσοστό του ΑΕΠ που δαπάνεται για την παιδεία, όμως το «ξήλωμα του πουλόβερ» ξέρει να το κάνει μια χαρά.

Πρώτον, η Κυβέρνηση έρχεται με νόμο και συγκεκριμένα με το άρθρο 33 να αναστείλει τη λειτουργία τριάντα επτά νέων πανεπιστημιακών τμημάτων που ίδρυσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με νόμο! Κρατίστε το αυτό!

Προηγουμένως καταργήσατε και τα διετή προγράμματα σπουδών, που θα κόστιζαν όσο τα χρήματα που θα δίνει η Κυβέρνησή σας στη σχολή της Βοστώνης: δύο εκατομμύρια ευρώ ετησίως για να κάνατε ρουσφέτια στην ομογένεια εν όψει της ψήφου των αποδήμων ή δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο, όπως κατηγορεί τον κ. Μητσοτάκη και το site της ομογένειας, το «Καλάμι».

Δεύτερον, το Υπουργείο, αφού πρώτα μας είπε ότι τα νέα τμήματα δεν έχουν τη σύμφωνη γνώμη της ΑΔΙΠ, άρα δεν μπορούν να προχωρήσουν, έρχεται με το παρόν σχέδιο νόμου και την καταργεί. Τόσο πολύ σέβεται, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία την ανεξάρτητη αρχή που την καταργεί και στη θέση της φτιάχνει την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, που ούτε ανεξάρτητη θα είναι και θα έχει και αυξημένες αρμοδιότητες.

Τι κάνετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Φτιάχνετε μια νέα αρχή στα μέτρα σας, που στην ουσία θα ακολουθεί τις πολιτικές σας αποφάσεις και εσείς θα κρύβεστε πίσω απ' αυτή την αρχή, φορτώνοντάς της το πολιτικό κόστος αυτών των αποφάσεων για να αμβλύνετε τις κοινωνικές αντιδράσεις.

Τρίτον, η Κυβέρνηση εισάγει ένα νέο μοντέλο χρηματοδότησης των ΑΕΙ, που προβλέπει ότι η χρηματοδότηση των ΑΕΙ θα γίνεται κατά 80% βάσει γενικών κριτηρίων και κατά 20% βάσει ειδικών κριτηρίων. Πώς, λοιπόν, θα καταναίμεται αυτό το 20%; Όπως θέλει το Υπουργείο. Αφού πρώτα ιδρύετε την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, που είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα σας, όπως προείπαμε, μετά από εισήγηση του Ανώτατου Συμβουλίου της η Υπουργός Παιδείας θα καθορίσει τα κριτήρια κατανομής, τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων και θα καταναίμε τη χρηματοδότηση. Άρα η Υπουργός και η ηγεσία του Υπουργείου θα κρατάνε πλέον την «κάνουλα» της χρηματοδότη-

σης προς τα ΑΕΙ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το αυτοδιοικητο των ιδρυμάτων.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, για να καταλάβετε τι σας περιμένει αν σήμερα υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, για να λειτουργήσει στην εκλογική σας περιφέρεια κάποιο από τα καινούργια τμήματα -εάν και εφόσον δηλαδή- θα παρακαλάτε την πανίσχυρη κ. Κεραμέως και τον κ. Διγαλάκη να παρέμβει στη νέα ΑΔΙΠ, να έχει θετική εισήγηση και μετά να νομοθετήσετε τη λειτουργία του τμήματος, δηλαδή κατά περίπτωση και με βάζει πολιτικές σκοπιμότητες, αυτό για το οποίο κατηγορείτε εμάς.

Όμως, δεν σταματάτε εδώ τη διάλυση της δημόσιας παιδείας. Με το άρθρο 50 προβλέπεται ότι οι τίτλοι σπουδών που χορηγούνται από τα ιδιωτικά κολλέγια, γίνονται δεκτοί από τον ΑΣΕΠ για διορισμό στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έρχεστε, δηλαδή, με αυτόν τον τρόπο να παρακάμψετε το άρθρο 16 του Συντάγματος, βάζοντας τους αποφοίτους των κολλεγίων στο δημόσιο. Και, ναι, στο κάτω-κάτω Σύνταγμα, για να αναθεωρηθεί το συγκεκριμένο άρθρο, χρειάζεται τη συναίνεση μεγάλου μέρους της πλειοψηφίας των Βουλευτών. Άρα, γιατί πάτε να το παρακάμψετε και να το πάτε «από το παράθυρο»;

Δεν αρκεί, λοιπόν, κατ' εσάς, κάποιος να έχει διαβάσει και να γράψει καλά για να αποφοιτήσει, αρκεί να είναι από ευκατάστατη οικογένεια, για να μπορεί να πληρώνει τα δίδακτρα των κολλεγίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβουν και οι πολίτες που μας παρακολουθούν, την προχειρότητα, την εμμονή και την ανευθυνότητα, με την οποία χειρίζεται η Κυβέρνηση τα θέματα της ανώτατης εκπαίδευσης, θα σας πω τι βιώσαμε εμείς στη Θεσπρωτία με το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας στην Ηγουμενίτσα, που ίδρυσε τον Οκτώβριο του 2018 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και καταργεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία, αφήνοντας τη Θεσπρωτία εκτός ακαδημαϊκού χάρτη μετά από είκοσι πέντε χρόνια. Και επειδή τη χρησιμοποιεί συνέχεια τη Θεσπρωτία και το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας ο κ. Διγαλάκης ως αρνητικό αντιπαράδειγμα, θα απαντήσω πολύ αναλυτικά.

Αρχικά, λοιπόν, τα τοπικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και ο τοπικός Βουλευτής της Αντιπολίτευσης τότε μας κατηγορούσαν ότι κλείνουμε το υπάρχον ΤΕΙ της πόλης. Παρένθεση: Μας κατηγορούσε η Νέα Δημοκρατία, που είναι αυτή που το 2013 με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» έκλεισε το ένα Τμήμα Ιχθυοκομίας και τα άλλα δύο τμήματα τα συγχώνευσε στο ένα, που ήταν προβληματικό, που παρέμεινε στην Ηγουμενίτσα.

Ενώ, λοιπόν, μας κατηγορούσατε ότι θέλουμε να κλείσουμε το τμήμα του ΤΕΙ, όταν φέραμε το ν.4559/2018, τον νόμο που ιδρύει το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με έδρα την Ηγουμενίτσα, η Νέα Δημοκρατία τον καταψήφισε αυτόν τον νόμο, γιατί δεν λειτουργήσε, λέει, από τον πρώτο κύκλο.

Αυτά λέγατε. Προεκλογικά, βέβαια, ο τοπικός Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας μάς έλεγε ότι το τμήμα ιδρύθηκε λόγω της αντιπολιτευτικής στάσης και πίεσης της Νέας Δημοκρατίας. Μετά, όμως, γίνετε Κυβέρνηση. Ξεκινήσατε να εφαρμόζετε το σχέδιο συρρίκνωσης των ΑΕΙ με μείωση των εισακτέων και κλείσατε τη Νομική Σχολή της Πάτρας. Από τότε χάθηκε τελείως η μπάλα. Από τη μία, ο Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Διγαλάκης, σε επίκαιρη ερώτησή μου για τη μη λειτουργία του τμήματος έλεγε ότι ήταν πολιτική απόφαση της Νέας Δημοκρατίας, που βασίστηκε στη γνωμοδότηση της ΑΔΙΠ.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Διγαλάκη και κυρία Κεφάλα, που νωρίτερα σάς άκουσα απ' αυτό εδώ το βήμα -σημειώνω ότι είναι καλύτερο να ασχολείστε με τον Νομό Ιωαννίνων και όχι με την υπόλοιπη Ήπειρο, διότι ούτε «Ηπειρωτάρχης» είστε ούτε τη Θεσπρωτία γνωρίζετε- θα σας πω ότι στην περίπτωση της Ηγουμενίτσας υπάρχει γνώμη της ΑΔΙΠ και θα την καταθέσω στα Πρακτικά, η οποία γνώμη της ΑΔΙΠ είναι από τις 9-5-2017. Άρα καταρρίπτεται το παράδειγμα που φέρνετε ότι δεν υπάρχουν γνωμοδοτήσεις ΑΔΙΠ και ότι όλα αυτά τα τμήματα έγιναν χωρίς ακαδημαϊκά προσόντα. Η διοίκηση της ΑΔΙΠ τότε ήταν εκείνη η διοίκηση που βρήκαμε εμείς, όταν γίναμε κυβέρνηση, χωρίς να την αλλάξουμε, πριν τελειώσει η θητεία της.

Καταθέτω, λοιπόν, τη γνωμοδότηση στα Πρακτικά, για να έχετε γνώση και να μη λέτε ότι δεν γνωρίζετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Κάτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστε να δείτε το οξύμωρο. Καταργεί την ΑΔΙΠ με αυτό το νομοσχέδιο, που έχει ήδη γνωμοδοτήσει για το τμήμα και ο ίδιος το αγνοούσε και απ' ό,τι φαίνεται, συνεχίζει να το αγνοεί. Πριν από λίγο ανέβηκε σε αυτό εδώ το Βήμα και ανέφερε και την απόφαση της συγκλήτου για το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας στην Ηγουμενίτσα, με την οποία είναι αντίθετη η σύγκλητος στη λειτουργία του τμήματος.

Αυτό που ξέχασε να πει ο Υφυπουργός είναι, πρώτον, ότι η απόφαση της συγκλήτου βγήκε χρονικά αμέσως μετά την απόφαση και την πρόθεση του Υπουργείου να αναστείλει τη λειτουργία του τμήματος, η οποία απόφαση λήφθηκε, χωρίς να ερωτηθεί κανένας από την ακαδημαϊκή κοινότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεύτερον, ξέχασε να πει επίσης ότι η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του ΤΕΙ Ηπείρου τόσο στη συζήτηση που προηγήθηκε του νόμου, που ίδρυε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όσο και κατά τη διάρκεια της νομοθέτησης, συμφωνούσε με το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας και είναι καταγεγραμμένο στα Πρακτικά. Συμφωνούσε, λοιπόν, με την ίδρυση του τμήματος. Το γιατί άλλαξε στάση η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, μετά την απόφαση της αναστολής του Υπουργείου και αφού είχε διαρρεύσει ότι η χρηματοδότηση για τα ΑΕΙ θα γίνεται με αξιολόγηση από τον Υπουργό, είναι κάτι που πρέπει να το απαντήσει η ίδια η σύγκλητος. Επίσης, να μας πει η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και γιατί είναι η μοναδική σύγκλητος ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος πανελλαδικά, που έσπευσε να εναρμονιστεί με τις προθέσεις του Υπουργείου στο ζήτημα αυτό. Εμένα κάπου πάει το μυαλό μου, αλλά δεν μπορώ να είμαι και μάντης.

Επίσης, ο Υπουργός ανέφερε ότι η έδρα της σχολής είναι μακριά, δηλαδή στα Γιάννενα, ενώ το τμήμα είναι στην Ηγουμενίτσα. Εδώ σηκώνουμε τα χέρια ψηλά. Δεν το έχετε ξαναδεί, δηλαδή, να συμβαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, έτσι; Θέλετε να μας πείτε ότι αυτό είναι πρωτοφανές, είναι καινοφανές. Γιατί δεν βγαίνετε εδώ να πάρετε το πολιτικό κόστος και να πείτε ξεκάθαρα ότι δεν θέλετε την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη Θεσπρωτία, γι' αυτό δεν θα λειτουργήσει πανεπιστημιακό τμήμα στην Ηγουμενίτσα. Μόνο γι' αυτό. Αυτός είναι ο λόγος και σας το λέω ευθέως.

Δεν σας αρέσει το Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας στην Ηγουμενίτσα; Τα κάναμε εμείς όλα λάθος; Ωραία. Δημιουργήστε, λοιπόν, άλλο τμήμα. Δεν σκοπεύετε, όμως, να κάνετε κάτι τέτοιο, γιατί θέλετε μόνο να διαλύετε και θέλετε να αφήνετε και τη Θεσπρωτία εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Τι ακούγαμε όλο αυτό το διάστημα στη Θεσπρωτία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κάτση, δεν μπορώ άλλο να αφήσω να μιλάτε για τη Θεσπρωτία.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Ο κύριος Υπουργός, για να εισηγηθεί αυτό το κατάπτυστο νομοσχέδιο, μας φέρνει ως αντιπαράδειγμα. Δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό το πράγμα. Και μπορεί να αλλάξει και η γνώμη της Αντιπροσωπείας.

Τι ακούγαμε, λοιπόν, αυτό το διάστημα στη Θεσπρωτία; Τα τοπικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και ο κυβερνητικός Βουλευτής μας έλεγαν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγαμε ότι το Υπουργείο δεν έχει κανέναν λόγο για το αν ιδρύεται ένα τμήμα, αν λειτουργεί ή αν καταργείται, αλλά είναι θέμα της συγκλήτου του κάθε ιδρύματος.

Δυστυχώς, όμως, για τους συμπολίτες μου η πραγματικότητα

δεν μπορεί να κρυφτεί για πολύ. Με το άρθρο 33 τελειώνει το παραμύθι. Η Κυβέρνηση φέρνει νόμο να αναστείλει τα τριάντα επτά τμήματα και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας θα αναλάβουν την ευθύνη να συνταχθούν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κάτση, κλείστε αμέσως.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: ... ή με την τοπική κοινωνία ή με το κόμμα σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε αμέσως!

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Γι' αυτό κι εμείς θα φέρουμε ονομαστική ψηφοφορία. Τέρμα η διπροσωπία, τέρμα ο λαϊκισμός! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να υπενθυμίσω ότι με βάση τον Κανονισμό της Βουλής ο οποιοσδήποτε από τους τριακόσιους Βουλευτές μπορεί να μιλάει για οποιοδήποτε θέμα του οποιουδήποτε νομού ανά την επικράτεια και όχι μόνο για τον νομό στον οποίο εκλέγεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί τους από την Ελληνογαλλική Σχολή Αγίας Παρασκευής (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος, έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Θέλω να καλησπερίσω και εγώ με τη σειρά μου τα παιδιά. Φαντάζομαι ότι τους ενδιαφέρει πάρα πολύ η σημερινή κουβέντα, αλλά είμαι στη δυσάρεστη θέση, κυρία Υπουργέ, να πω ότι ένα τέτοιο ζήτημα μείζονος σημασίας για την παιδεία συζητείται, θα έλεγα -και θα το πω έτσι ωμά, για να το καταλάβουν και τα παιδιά- άρπα-κόλλα.

Λυπούμαι, που το λέω αυτό, αλλά αν καταλαβαίναμε τι σημαίνει παιδεία ή αν καταλαβαίναμε συνολικά τι σημαίνει εκπαιδευτικό σύστημα, δεν θα φθάναμε εδώ. Φθάσαμε εδώ, γιατί έχουμε ένα σαθρό εκπαιδευτικό σύστημα. Έχουμε ένα σύστημα, που δημιουργεί παιδιά «παπαγάλους», χωρίς οξυδέρκεια, κυρίως χωρίς κριτική σκέψη, με συνέπεια η σημερινή κοινωνία να είναι εύπλαστη σε κάθε ανοησία των τηλεοράσεων, μέσω της πλύσεως εγκεφάλου, διότι τους λείπει η κριτική ικανότητα.

Δεν είναι κάτι απλό, είναι κάτι σημαντικό. Λόγω και της ιδιότητάς μου, διότι ασχολούμαι με την παιδεία, θα σας πω, κύριε Υπουργέ, τι είχε πει πριν από χιλιάδες χρόνια ο μεγάλος φιλόσοφος ο Αριστοτέλης. Είχε πει το εξής και θέλω να το ακούσετε. Αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβέρνησης των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πειστεί πως η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων.

Μέσα σε τρεις προτάσεις, κυρία Υπουργέ, τα λέει όλα. Κι εγώ αναρωτιέμαι, κυρία Υπουργέ, που δεν με ακούτε, αλλά δεν έχει σημασία. Θα κάνω ό,τι έκανε ο φίλος μου ο κ. Κάτσης εδώ, που μιλούσε για τη Θεσπρωτία. Θα μιλάω μόνος μου εγώ και θα λέω τα δικά μου, όπως κάνουν όλοι οι συνάδελφοι εδώ, που ο καθένας μιλάει για τον νομό του όπου δεν έγινε πανεπιστήμιο. Να κάνουμε σε όλη την Ελλάδα, σε κάθε νομό, πέντε πανεπιστήμια, για να εξυπηρετήσουμε τα μικροκομματικά οφέλη του καθενός, τα ψηφοθηρικά μας οφέλη. Δεν είναι λογική αυτή. Όταν ακούω τον Θεσσαλονικιό ή τον Λαρισαίο, που εγώ εκλέγομαι εκεί, ή τον Λάκωνα να αγωνίζεται για το αν θα γίνει το πανεπιστήμιο στην περιοχή του, σημαίνει ότι δεν τον ενδιαφέρει η ουσία της παιδείας, αλλά τον ενδιαφέρει η ψηφοθηρία. Με αυτά τα πράγματα εμείς διαφωνούμε ριζικά και το λέω καθαρά.

Εγώ θα ξεκινήσω από τα απλά. Πριν από μερικά χρόνια, όταν εγώ ήμουν φοιτητής, το Υπουργείο Παιδείας λεγόταν Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ξαφνικά, ένα πρωί έφυγε το «Εθνικής Παιδείας». Όταν φεύγει το «Εθνικής» από μέσα, κυρία Υπουργέ, σημαίνει κάτι πολύ απλό, ότι φεύγει το έθνος. Φεύ-

γει το έθνος, η συνήθεια, τα έθιμα, οι παραδόσεις. Γιατί, ξέρετε, η λέξη «έθνος» μπορεί να ενοχοποιείται από την ηγεμονική θέση της Αριστεράς ως κακή έννοια, αλλά για εμένα είναι πολύ σημαντική έννοια συνεκτικού ιστού. Ενώνει το έθνος απέναντι σε όλα αυτά που έρχονται. Εάν δεν αγαπάς το έθνος σου, δεν μπορείς ποτέ να προχωρήσεις ως μία ομάδα και ένα σύνολο. Είναι δεδομένο.

Ξέρετε, τι με ενόχλησε, κυρία Υπουργέ; Πριν ακόμα φέρετε το νομοσχέδιο, η δουλειά σας είναι να ανοίξετε τζαμιά στην Κω και στη Ρόδο; Την ώρα που κλιμακώνει τις διεκδικήσεις η Τουρκία, ξαφνικά ένα πρωί αποφασίσατε να κάνετε τζαμιά στην Κω και στη Ρόδο. Εγώ αναρωτιέμαι: Γιατί να κάνουμε τα τζαμιά εκεί; Ναι, είναι απόφαση του Υπουργείου Θρησκευμάτων, κύριε Φάμελλε, και εάν δεν το ξέρετε, να το μάθετε, δεν είναι κακό αυτό.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε μια τακτική. Τα διαπραγματευτικά μας χαρτιά δεν τα «καίμε» την ώρα που διεκδικεί η Τουρκία, τα οποία διαπραγματευτικά χαρτιά. Δεν τα χαρίζουμε τζάμπα. Το λέω, για να το καταλάβετε, γιατί κάνετε λάθη τραγικά.

Ακούστε τι ισχύει για εμάς, κύριοι συνάδελφοι, που αγωνιστήκατε και έχετε ηγεμονική θέση. Και αναφέρομαι στην ψευτοαριστερά, γιατί σας φοβάται η Νέα Δημοκρατία. Έχει έναν τρόπο η Νέα Δημοκρατία, ακούει ψευτοαριστερά και τρέμει, λες και είστε εσείς οι μεγάλοι ιδεολόγοι! Δεν είστε τίποτα πραγματικά, γιατί εκπροσωπείτε το τίποτα.

Ήρθατε στην Κυβέρνηση ως ένα κόμμα που ήταν εναντίον των μνημονίων, εναντίον των αντιλαϊκών μέτρων και κάνατε τα χειρότερα από ό,τι έκαναν αυτοί, που τουλάχιστον δεν κρύβονται κιόλας. Είναι με τον καπιταλισμό. Είναι η άποψή τους.

Εμείς θέλουμε την «επανελληνίση». Θέλουμε ένα σχολείο που το παιδί θα μαθαίνει τι σημαίνει να είναι Έλληνας. Θέλουμε ένα σχολείο που το παιδί θα βγαίνει με αγωγή, με παιδεία, με γνώση, όχι -ξέρετε- γνώση εξειδικευμένη, αλλά αγωγή, να μάθει από τον δάσκαλο και τον καθηγητή τι σημαίνει να έχει αγωγή.

Δυστυχώς η πολιτική αγωγή έχει καταργηθεί. Γι' αυτό βγάλαμε πολίτες -θα το πω ευθέως- άβουλους και όχι ενεργούς πολίτες. Και αυτό ήταν η στόχευση όλου του πολιτικού συστήματος είτε από την ψευτο-Αριστερά, είτε από τη Δεξιά είτε από τη Νέα Δημοκρατία είτε από το ΠΑΣΟΚ. Ο στόχος ήταν να μη βγουν ενεργοί πολίτες. Ο στόχος ήταν να βγουν άβουλοι, εξαρτημένοι πολίτες. Διότι από την παιδεία βγαίνει ο ενεργός πολίτης. Αν δεν το καταλάβετε, δυστυχώς, θα κτυπήσετε σε αυτό που λέω πολλές φορές, το τείχος της ιστορίας.

Κυρία Υπουργέ μου, το νομοσχέδιο το φέρατε με προχειρότητα. Ιδεολογικά συμφωνούμε στην ιδιωτική παιδεία με αστερίσκους. Το νομοσχέδιο είναι πρόχειρο. Το λέω ευθέως. Δεν έγινε καμμία ουσιαστική συζήτηση με τα υπόλοιπα κόμματα, κυρία Υπουργέ. Γιατί; Δεν έγινε ουσιαστική συζήτηση. Ξέρετε τι εννοώ. Όταν η Κυβέρνηση έρχεται να κάνει μια τέτοια τομή, πρέπει να κάνει μία ουσιαστική συζήτηση.

Τι φέρνετε εδώ; Φέρνετε τις δέκα εντολές της Κεραμέως. Είναι σαν να είστε ο νέος Θεός και λέτε ότι οι δέκα εντολές οι δικές σας θα ακολουθηθούν κατά γράμμα από όλους. Δεν γίνεται έτσι στη δημοκρατία. Δεν μπορούμε να μιλάμε για δημοκρατία, όταν αποφασίζει η Κυβέρνηση για οποιοδήποτε νομοθετικό έργο, χωρίς να ακούσει καμμία πρόταση των άλλων κομμάτων. Και δεν είναι μόνο αυτό. Συνολικά είναι το πρόβλημα.

Ιδεολογικά συμφωνούμε. Στην αξιολόγηση σαφώς και θα συμφωνήσω. Ποιος θα διαφωνούσε εδώ μέσα; Να σας πω εγώ ποιος διαφωνεί, κύρια Υπουργέ, με την αξιολόγηση. Ο αποτυχημένος, ο τυχοδιώκτης και ο απατεώνας διαφωνεί με την αξιολόγηση, είτε πολιτικός είτε επαγγελματίας απατεώνας. Γιατί, αν εγώ είμαι καλός, να αμφισβητήσω την αξιολόγηση, δηλαδή να αξιολογήσει το Υπουργείο, ο εργοδότης μου ότι είμαι καλός ή κακός;

Πού είναι εκείνοι οι επιθεωρητές, κυρία Υπουργέ μου, που πήγαιναν στα δημοτικά σχολεία -θυμάμαι εγώ- και έβλεπαν τον δάσκαλο αν κάνει καλά τη δουλειά του; Έτσι και πάει επιθεωρητής, θα τον τιμωρώσουν οι ψευτο-Αριστεροί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για εμένα, ξέρετε, η ανάγκη «επανελληνίσεως» είναι πολύ σημαντική. Μιλάμε, όμως, για αξιολόγηση και εγώ αναρωτιέμαι: Ποιος θα αξιολογήσει τους αξιολογητές. Ποιος θα αξιολογήσει;

Το πρόβλημα -ξέρετε- και στην Ελλάδα δεν είναι ότι δεν υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί. Το πρόβλημα είναι ότι είναι ανεξέλεγκτοι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Γιατί; Διότι διορίζονται από εσάς, από την εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Αντί, λοιπόν, να κάτσουμε όλοι μαζί και να αποφασίσουμε πώς θα είναι αυτή η αξιολόγηση -από ποιους θα απαρτίζεται, τα φυσικά πρόσωπα-, εσείς λέτε «θα αποφασίζω εγώ». Δεν γίνεται αυτό. Δεν είστε εσείς ο Θεός με τις δέκα εντολές που πρέπει να τηρούμε απαρέγκλιτα εμείς.

Στη Γερμανία, που γνωρίζω πέντε πράγματα παραπάνω, γιατί εκεί γεννήθηκε -ήταν μετανάστες οι γονείς μου κ.λπ.- οι αξιολογήσεις γίνονται. Οι αξιολογήσεις, όμως, εκεί περνούν οικογενειακά. Δεν περνούν μόνο από την κυβέρνηση. Θέλω να το καταλάβετε. Είναι λάθος αυτό που κάνετε.

Έρχομαι στα ιδιωτικά κολλέγια. Κυρία Υπουργέ, εγώ θέλω ιδιωτικά πανεπιστήμια. Τι καινούργιο κόλπο είναι αυτό; Τα κολλέγια να γίνουν πανεπιστήμια. Δεν το καταλαβαίνω. Ειλικρινά, έχω μια απορία. Και τι σημαίνει πανεπιστήμιο; Μιλάω για πραγματικό πανεπιστήμιο, όμως, με αξιόλογο πρόγραμμα σπουδών, με έλεγχο. Ναι, να γίνει έλεγχος. Διότι αν γίνει θα έχουμε και οικονομικό όφελος. Να σπουδάζουν οι Αφρικανοί, οι Ασιάτες, οι Ευρωπαίοι -αν θέλετε- ελληνικό πολιτισμό. Για παράδειγμα, κάντε μια Ιατρική Σχολή στην Κω, μια Ιατρική Σχολή του Ιπποκράτους, πανεπιστημιακού επιπέδου, ιδιωτικής φύσεως -αν θέλετε- αλλά να λέγεται «Ιπποκράτειος Ιατρική Σχολή» που την ξέρουν όλοι και να πηγαίνουν όλοι οι ξένοι να σπουδάζουν εκεί ιατρική. Έτσι, ναι. Θέλετε Φιλοσοφική με Αριστοτέλη και Πλάτωνα; Ναι. Δεν καταλαβαίνω τι σας έχει πιάσει τώρα με τα κολλέγια. Διότι τα περισσότερα κολλέγια είναι του εξωτερικού.

Ακούστε τι έγκλημα κάνατε, κυρία Υπουργέ. Το κολλέγιο του εξωτερικού ισοσταθμίζεται με το ελληνικό πανεπιστήμιο. Τα λεφτά, όμως, που θα δίνει ο Έλληνας θα πηγαίνουν πάλι έξω. Εγώ θέλω ελληνικά πανεπιστήμια που τα λεφτά να μένουν εδώ. Ναι, να είναι από Έλληνες επιχειρηματίες. Ναι, να είναι σε συνεργασία με τον δημόσιο τομέα. Τα λεφτά, όμως, να μείνουν εδώ, αφού κάθε χρόνο έχουμε αιμορραγία, πακτωλό δισεκατομμυρίων ευρώ στο εξωτερικό και χάνουμε λεφτά. Και ξέρετε, κυρία Υπουργέ, δεν είναι όπως παλιά που είχαμε τη δραχμή. Τώρα, η Ελλάδα δεν τυπώνει χρήμα. Αυτό σημαίνει ότι όταν εγώ στέλνω 2,5 δισεκατομμύρια και 3 δισεκατομμύρια για διδάκτρα στην Αγγλία, τη Γερμανία ή στη Γαλλία, πρέπει να δανειστώ και δυόμισι δισεκατομμύρια, τρία δισεκατομμύρια για να τα στείλω στο εξωτερικό. Άρα η χασούρα είναι πέντε δισεκατομμύρια με έξι δισεκατομμύρια. Και αυτό το λέω στους ιδεοληπτικούς συμπεριφερόμενους -δήθεν- αριστερούς οι οποίοι οι περισσότεροι σπούδασαν στο εξωτερικό.

Άλλο και αυτό. Ακούστε τώρα: Είναι αριστεροί, μένουν στην Εκάλη, σπούδασαν στο εξωτερικό, αλλά δεν θέλουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μιλάμε για τον ορισμό της πολιτικής φαυλότητας. Δεν υπάρχει πιο φαύλο πολιτικό σύστημα από αυτό που έχουμε εδώ. Είμαι υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων για να σπουδάσω εγώ, είμαι εναντίον του να γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα, είμαι υπέρ του λαού, αλλά μένω στην Εκάλη. Πιστέψτε με, δεν τα καταλαβαίνω αυτά. Εγώ τουλάχιστον λέω ότι μένω στο Πανόραμα Θεσσαλονίκης, είμαι καλά οικονομικά και ευκατάστατος, είμαι με τον καπιταλισμό. Το καταλαβαίνω. Βέβαια, δεν φταίνε αυτοί. Φταίνε αυτοί που τους ψηφίζουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Θέλω να σας πω και κάτι ακόμη, το οποίο έχω μπροστά μου. Όσον αφορά τα πανεπιστήμια, θα πω στους φίλους μου τους αριστερούς ποια είναι η λογική τους. Και θέλω να το ακούσετε, κύρια Υπουργέ, αυτό, γιατί το έχει πει ο Ιωσήφ Στάλιν. «Η εκπαίδευση είναι ένα όπλο, οι συνέπειες του οποίου εξαρτώνται από το ποιος το κρατάει στα χέρια του και σε ποιον το έχει στραμμένο». Αυτό το είπε ο Ιωσήφ Στάλιν. Εξαιρετική ρήση. Αυτό, λοιπόν, το όπλο το είχε εδώ και δεκαετίες, κυρία Κεραμέως, η ιδεοληπτική Αριστερά, η ψευτο-Αριστερά. Στα πανεπιστήμια μέσα είχε παρατάξεις που έδερναν ο ένας τον άλλον, ασκούσαν βία, τιμωρόνταν καθηγητές, δεν τους άφηναν να μιλήσουν. Ήταν εξαρτημένος ο καθηγητής στο πανεπιστήμιο από τον αν θα τον

εκλέξουν ή θα τον κάνουν πρύτανη. Μιλάμε για το όργιο της συναλλαγής.

Τι να πω για την ασφάλεια και τις κτηριακές υποδομές. Δείτε πανεπιστήμια, κυρία Υπουργέ μου. Χαίρεστε εσείς με αυτή την εικόνα που είστε Υπουργός; Κοιτάξτε, κύρια Υπουργέ, είναι καλή η εικόνα. Κοιτάξτε, πώς είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο. Να το χαίρεστε! Υπουργός Παιδείας δεν είστε; Αυτό είναι ένα από τα πανεπιστήμια, κύριοι. Κοιτάξτε εικόνες για να καταλάβετε τι πανεπιστήμια έχουμε. Και αυτοί όλοι -Ξέρετε- είναι ψευτο-αριστεροί. Είναι αυτοί που εγώ λέω «Μάο, Μάο, αναρχοάπλητοι». Δεν είναι πραγματικοί αριστεροί, διότι οι πραγματικοί Αριστεροί σέβονται τους χώρους.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις φωτογραφίες για να βλέπουν κάποιος και να μαθαίνουν.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φωτογραφίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε βία σε καθηγητές, βία σε τρίτους, παρεμπόριο, λαθρεμπόριο, ναρκωτικά, καταλήψεις.

Κυρία Υπουργέ, θέλετε να κάνετε καλό και να μείνει το όνομά σας γραμμένο ως η καλύτερη Υπουργός Παιδείας; Καταργήστε τις παρατάξεις στα πανεπιστήμια αύριο το πρωί. Καταργήστε όλα τα κόμματα και τις παρατάξεις που είναι άντρο ανομίας και συναλλαγής μεταξύ καθηγητών και φοιτητικών παρατάξεων. Γιατί δεν το κάνετε; Γιατί δεν το κάνετε, κυρίες, που είστε εδώ μέσα και κόπτεστε για την παιδεία; Στα λόγια όλοι κόπτεστε. Όταν έρχεται, όμως, η κομματική σας συναλλαγή, κάνετε πίσω. Καταργήστε τις παρατάξεις στα πανεπιστήμια. Είναι έγκλημα αυτό που κάνετε με τα παιδιά μας. Διότι από εκεί μέσα τα διχάζετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Ξέρω ότι κάποιοι συμφωνείτε μαζί μου σε αυτό που λέω. Επαναλαμβάνω ότι από εκεί διχάζεται η νεολαία μας. Διχάζεται από τη ΜΑΚΙ, την ΠΑΣΠ και ένα σωρό αηδίες. Τι χρειάζεται το παιδί μου που σπουδάζει σήμερα οικονομικά στο πανεπιστήμιο τη φοιτητική παράταξη; Να σας πω εγώ τι τη χρειάζεται. Τι χρειάζεται για να πάει ο συνδικαλιστής της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ και να πει «ξέρω τον καθηγητή, έλα σε εμάς και περνάς τα μαθήματα». Σοβαρά μιλάμε τώρα; Δεν τα ξέρετε αυτά;

Κυρία Υπουργέ, δεν τα ξέρετε εσείς αυτά; Τα γνωρίζετε εσείς αυτά, κυρία Υπουργέ; Γίνονται ή δεν γίνονται αυτά στα πανεπιστήμια;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Αφού γίνονται λοιπόν, καταργήστε τις παρατάξεις να τελειώνει το παραμύθι. Και ο Πρωθυπουργός είναι ο μεταρρυθμιστής.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπα ότι θα σας απαντήσω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν είπα «να». Δεν το ξέρει η κυρία Υπουργός. Δεν ξέρει τι γίνεται στα πανεπιστήμια, εν πάση περιπτώσει. Δεν μπορούν να καταλάβω. Όλοι δεν τα ξέρουν εδώ. Κανείς δεν τα ξέρει.

Πάμε στο γελοίο. Εδώ, ο Ρουβικώνας, κυρία Υπουργέ, διαθέτει γραφείο σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Είστε με τα καλά σας; Και είστε Υπουργός Παιδείας και το δέχεστε; Ο Ρουβικώνας διαθέτει «επαναλαμβανών» δικό του γραφείο αυτόνομο. Και το λέω για να καταλάβετε πού έχουμε φτάσει την Ελλάδα. Είναι τραγωδία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Συμφωνούμε σε μερικά πράγματα. Ας βρούμε την κοινή λογική μας. Είναι τα παιδιά μας, το αύριο της Ελλάδας, μιας Ελλάδας μολυσμένης, όπως λέει ο Μητσοτάκης, με Ιμπραήμ και Χασάν. Άλλο είναι αυτό. Είναι, όμως, τα παιδιά μας, το μέλλον του τόπου μας. Πώς το ανέχεστε όλο αυτό; Πώς δεν αντιλαμβάνεστε την αναγκαιότητα ότι το παιδί μας πρέπει να μάθει ελληνικά, πρέπει να μάθει να μιλάει ελληνικά; Βγαίνουν ρεπορτάζ κάθε μέρα στα κανάλια και τους ρωτάνε τι έγινε την 28^η Οκτωβρίου και λέει ο καθένας το μακρύ και το κοντό του. Δεν ντρεπόμαστε λίγο; Δεν

ντρέπεται κανείς εδώ μέσα; Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι τα κόμμάτριά σας; Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι το αν θα υπάρχει το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία, η Ελληνική Λύση, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα υπόλοιπα κόμματα; Αυτό σας ενδιαφέρει μόνο; Δεν σας ενδιαφέρει το αύριο της Ελλάδος;

Το χειρότερο απ' όλα, κυρία Υπουργέ, είναι ότι δεν υπάρχει συσχέτιση της αγοράς εργασίας με τα πανεπιστήμια. Θα σας πω ένα παράδειγμα.

Είμαι από αυτούς που αγωνιούν. Το έχω πει χίλιες φορές, κυρία Υπουργέ. Η Ελλάς έχει επτά χιλιάδες φαρμακευτικά βότανα, εκ των οποίων τα δύο χιλιάδες επτακόσια είναι αυτοφυή. Ξέρετε τι σημαίνει φαρμακευτικό βότανο, κυρία Υπουργέ; Σημαίνει τζιρός πάνω από 70 δισεκατομμύρια. Σας το λέει ένας που ασχολείται. Ξέρετε ότι δεν υπάρχει στην Ελλάδα σχολή βοτανολογίας, κυρία Υπουργέ; Ψάξτε το λιγάκι. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που δεν έχει σχολή βοτανολογίας. Η χώρα που έχει τα περισσότερα βότανα και αυτοφυή που γίνονται φαρμακευτικά δεν έχει σχολή βοτανολογίας. Μπορείς να κάνεις φαρμακοβιομηχανία. Αυτό είναι από τα πιο απλά πράγματα.

«Αξιολόγηση». «Πανεπιστήμια». «Να κάνουμε ιδιωτικά». Παιδιά, εδώ δεν υπάρχει πανεπιστήμιο. Στην Ελλάδα, λοιπόν, δεν υπάρχει η έννοια «βοτανολόγος», αλλά φυτοθεραπευτής, που θεραπεύει τα φυτά δηλαδή.

Για να σπουδάσεις φυτοθεραπευτής είναι διетής η φοίτηση σε ιδιωτικό σχολείο, σε ιδιωτική εκπαίδευση μέσω σεμιναρίων, λέει, ιδιωτικών ΙΕΚ και το μεταπτυχιακό είναι στο ΑΠΘ, με κόστος 1.500 ευρώ το εξάμηνο.

Γιατί το λέω αυτό; Στο Εδιμβούργο στη Σκωτία είναι τετραετής η φοίτηση, κυρία Υπουργέ, στην Ιατρική Βοτανική. Στον Καναδά για το δίπλωμα φυτοθεραπείας- βοτανολογίας είναι τριετής η φοίτηση. Στη Βαρκελώνη στην Ισπανία υπάρχει σχολή ISMET με πρόγραμμα δεκάμηνο. Λέω, δηλαδή, ότι η Ελλάδα που έχει ένα συντριπτικό πλεονέκτημα, πρέπει να κάνει την πανεπιστημιακή εκπαίδευση τεχνοκρατική, γιατί η τεχνολογία τροφίμων είναι το αύριο.

Βγάζει τα παιδιά μας όλα πολιτικούς επιστήμονες, κυρία Υπουργέ. Γιατί τι δουλειά θα κάνουν αυτά τα παιδιά; Δίνουμε πτυχία πολιτικών επιστημόνων. Γιατί; Θα γίνουν όλοι Βουλευτές; Όλοι θα γίνουν Υπουργοί; Βγάζουμε νομικούς, δικηγόρους και δουλειά δεν έχουν οι άνθρωποι. Γυρίστε, λοιπόν, ανάποδα το πανεπιστήμιο και φτιάξτε νέες σχολές που θα έχουν παραγωγική αξία και σύνδεση με την αγορά. Δεν γίνεται αλλιώς! Δεν γίνεται! Υπάρχει υπερπληθώρα δικηγόρων, πολιτικών επιστημόνων. Είναι άνεργα παιδιά που τριγυρνούν στα καφέ και τα μπαράκια. Γιατί; Γιατί δεν έχετε σχέδιο και πρόγραμμα.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο και στο άρθρο 34. Κυρία Υπουργέ μου, δεν ξέρω γιατί, αλλά έχετε ένα πρόβλημα με τη θρησκεία, κάτι που με στενοχωρεί, γιατί σας συμπαθώ. Τι πρόβλημα με την Ορθοδοξία είναι αυτό; Απαλοιφή θρησκευάτος και ιθαγένειας από απολυτήρια και πιστοποιητικά σπουδών. Θα μου πείτε για το Σ.τ.Ε. Ναι, αλλά το Σ.τ.Ε. είπε ότι οι ψευδομουφτηδες είναι παράνομοι. Έτσι λέει η εισήγηση. Είπε κι άλλα το Σ.τ.Ε. για μισθούς και συντάξεις πολλές φορές και δεν τα εφαρμόσατε. Εδώ γιατί τα εφαρμόζετε; Ότι είναι εναντίον της ιστορίας, της θρησκείας, του πολιτισμού μας εφαρμόζεται ρητά και κατηγορηματικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Άρθρο 50, κατάργηση αργίας Τριών Ιεραρχών. Μου είπατε ότι συμφωνεί και ο Ιερώνυμος. Καλά, ο Ιερώνυμος όποτε μιλάει είναι εναντίον της θρησκείας. Και το λέω χαριτολογώντας. Δεν έχει κάνει και κάτι καλό. Είναι απών παντού. Απουσιάζει από παντού. Ότι είναι εναντίον είναι εκεί, μαζί. Θυμάστε με τον κ. Τσίπρα. Δεν έχει κάνει κάτι για την Ορθοδοξία. Έχει μια αντίληψη. Είναι και λόγω τους γήρατος. Μπορεί ο άνθρωπος να είναι και μεγάλος σε ηλικία, υπέργηρος, το αντιλαμβάνομαι. Όμως, για ποιον λόγο;

Μην μου πείτε τώρα ότι αυτοί οι δάσκαλοι θα διδάσκουν για τους Τρεις Ιεράρχες την ώρα που θα κάνουν σχολείο εκεί. Γιατί αν οι δάσκαλοι ήταν καλοί, δεν θα είχαμε την κατάντια του εκπαιδευτικού συστήματος. Γιατί όλα ξεκινούν από τον δάσκαλο και τον καθηγητή, ο οποίος είναι πρώτα ΚΚΕ, πρώτα Νέα Δημο-

κρατία, πρώτα Ελληνική Λύση, πρώτα ΠΑΣΟΚ, πρώτα ΣΥΡΙΖΑ και μετά είναι Έλληνας δάσκαλος.

Αν ήμασταν σοβαρή χώρα, θα λέγαμε ότι καταργούμε αυτά τα ΕΛΜΕ με κομματικά κριτήρια των δασκάλων. Θα είναι δάσκαλοι, θα πληρώνονται από το δημόσιο και τέρμα αυτά που ξέρανε. Γιατί όποια ανακοίνωση βλέπεις της ΕΛΜΕ είναι εναντίον της Ελλάδος, εναντίον της ιστορίας, εναντίον της Ορθοδοξίας και εναντίον της αυτοχθονίας των Ελλήνων. Όποια ανακοίνωση της ΕΛΜΕ και να διαβάσετε τα τελευταία δέκα χρόνια είναι έτσι. Άρα η ροπή τους, η τάση τους και η στάση τους είναι συγκεκριμένη.

Εγώ δεν περιμένω από τους δασκάλους τίποτα. Το έχω πει χίλιες φορές. Τι έκανε, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία για τη θρησκεία; Μη τροποποίηση βιβλίων θρησκευτικών του Γαβρόγλου. Γιατί, κυρία Υπουργέ μου, να διδάσκουμε ότι είναι Ινδιάνη η Παναγία μου; Για πες μου εσύ τώρα, κυρία Υπουργέ: Είναι Ινδιάνη η Παναγία μας; Αυτό το βιβλίο έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Την έκανε Απάτσι, Σεγέν και Σιού. Για ποιον λόγο το θείο βρέφος να είναι Ινδιάνος της φυλής των Σεγέν και να μη σεβόμαστε τη θρησκεία του άλλου; Ας σεβαστούμε τη θρησκεία των μουσουλμάνων, αλλά να σεβόμαστε και τη θρησκεία τη δική μας. Για ποιον λόγο; Πού είναι η ισοδικία μεταξύ των θρησκειών;

Μη επαναφορά του χριστιανικού όρκου. Τι σας πειράζει, κυρία Υπουργέ μου, το παιδάκι το πρώι να λέει τον εθνικό ύμνο και να έχουμε έπαρση σημαίας, όπως κάνουν στην Αμερική, όπως γαλουχείται το εθνικό φρόνημα; Να πιστεύουν στη σημαία, ως μην πιστεύουν στο έθνος. Να πιστεύουν σε αυτή τη σημαία, ότι συμβολίζει την ενότητα ενός λαού, ενός κράτους. Γιατί να μη γίνεται η έπαρση και η υποστολή της σημαίας; Γιατί να μη λέμε μια προσευχούλα στο Θεούλη, ρε παιδιά; Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Γιατί σώνει και καλά;

Μη ποινικοποίηση της βλασφημίας. Μπορώ να βρίσω εγώ, κυρία Υπουργέ, Θεούς, Παναγίες και Χριστούς -μακριά από δω- αλλά αν πω κάτι για τον Αλάχ, πάω για ρατσισμό. Σοβαρό κράτος είναι αυτό;

Και για να κλείσω και να μην τρώω τον χρόνο σας, δεν θα πω περισσότερα, θα πω μόνο το εξής: Την ώρα που συμβαίνουν όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα γίνονται οι κρίσεις στον Ελληνικό Στρατό, κυρίως στην Πυροσβεστική. Για να καταλάβετε τι κόμμα είστε, για να εξυπηρετήσετε δέκα, δεκαπέντε δικούς σας, αυξάνετε τον αριθμό των στρατηγών. Τι να σας πω, ρε παιδιά! Ο Χριστός και η Παναγία!

Είστε σοβαρή Κυβέρνηση τώρα και για να εξυπηρετήσετε μερικούς κολλητούς της Νέας Δημοκρατίας, αντί να τους αποστρατεύσετε, τους κάνετε όλους στρατηγούς; Κάντε δέκα χιλιάδες στρατηγούς. Πόσο είναι από την Πυροσβεστική; Επτά χιλιάδες μέλη; Κάντε τους όλους στρατηγούς. Δώστε γαλόνια, κάντε τους στρατηγούς για να τους εξυπηρετήσετε. Τι είναι ο στρατηγός; Γι' αυτό και δεν σεβονται πλέον τους στρατηγούς κάποιοι εξ υμών ή εξ ημών.

Το λέω για να καταλάβετε πού είναι η αριστεία. Ποια αριστεία θα μου πείτε, όταν ο φίλος μου ο Μάκης Βορίδης για επτακόσια άτομα στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης έδωσε και δώδεκα χιλιάδικα. Ωραία πράγματα. Large ο Υπουργός! Όπως large είστε όλοι σας, αλλά μόνο για τους δικούς σας. Για τους άλλους είστε αλλιώσι.

Τώρα θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, δύο λεπτά, όχι παραπάνω.

Πάμε στον Χαφτάρ. Κυρία Υπουργέ μου, επειδή είναι θέματα σοβαρά, φοβάμαι ότι τις επόμενες μέρες -το λέω εδώ για πρώτη φορά- τα πράγματα θα κλιμακωθούν. Σας το λέω για να είμαστε προετοιμασμένοι. Πείτε στον Πρωθυπουργό, λοιπόν, να μη μιλάει πολύ, αλλά να κάνει σύγκληση πολιτικών Αρχηγών.

Η Τουρκία δεν προκαλεί. Η Τουρκία διεκδικεί. Τα έχετε μπερδέψει εδώ μέσα. Ποτέ η Τουρκία δεν προκάλεσε. Η Τουρκία είναι προβλέψιμη και διεκδικεί, άρα δεν προκαλεί. Πρόκληση είναι άλλο πράγμα. Όταν διεκδικείς έδαφος, είσαι ωβινιστής, μιλιταριστής. Τέρμα! Να τα ξεκαθαρίσουμε στο μυαλό μας.

Άρα, λοιπόν, θέλω να καταγγείλω και τα μέσα σας, τον «ΣΚΑΐ» σας, το «STAR» σας, τον «ALPHA» σας, που ενώ ήμουν ο μόνος πολιτικός Αρχηγός που είδε την κυβέρνηση Χαφτάρ, που είδε και τον Μακ Ντάουι στο «KING GEORGE», όλοι το έθαψαν. Να χαιρέσετε την ενημέρωσή σας!

Θυμάμαι ότι ήσασταν εδώ και καταγγέλλατε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι ελέγχει όλα τα μέσα. Σήμερα είστε χειρότεροι από αυτούς. Χειρότεροι! Εξυπηρετείτε και σας υπηρετεί. Εκπρόσωπος Τύπου είναι η καινούργια υπάλληλος του Αλαφούζου και του Μαρινάκη, για να μην ξεχνιόμαστε. Τι να συζητάμε τώρα; Ούτε να κρυφτείτε δεν μπορείτε. Δηλαδή η χαρά δεν σας αφήνει! Φαίνεται, δεν χρειάζεται κάτι άλλο.

Βέβαια, να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι δεν θέλω να πάει στη Χάγη. Θα είναι έγκλημα. Συμφωνώ με τον Αντώνη Σαμαρά. Μπορεί να διαφωνώ σε πολλά με τον Αντώνη Σαμαρά, όπως με τον αγωγό ΤΑΠ, που δεν παίρναμε τέλη διελεύσεως και δεν συμφώνησα τότε να κατέβω με τη Νέα Δημοκρατία και αρνήθηκα, αλλά αυτό με τη Χάγη, αν το κάνετε, κυρία Υπουργέ, είναι σαν να αυτοκτονεί η Ελλάς. Γιατί πηγαίνουμε να συζητήσουμε αν είναι δικό μας αυτό που έχουμε εμείς.

Αν θέλει να πάει στη Χάγη και είναι μάγκας ο κ. Μητσοτάκης, πρώτα να συνεδριάσουμε μαζί και να θέσουμε πέντε βασικά ζητήματα διεκδίκησης. Πρώτον, Ποντίους στον Πόντο. Δεύτερον, Ίμβρος και Τένεδος αυτοδιοίκητο, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάννης, κυρία Υπουργέ, το ξέρετε καλά. Είναι υποχρεωμένη η Τουρκία να έχει το αυτοδιοίκητο. Τρίτον, κρυπτοχριστιανοί στην Τουρκία. Τέταρτον, Πατριαρχείο. Και πέμπτον, απόσυρση των τουρκικών δυνάμεων εισβολής και κατοχής από την Κύπρο. Μόνο έτσι πας στην Χάγη. Θέτεις πέντε, έξι δικά σου ζητήματα, για να μη φτάσεις στο σημείο να αυτοκτονείς συζητώντας μόνο το τι δικαιούται ο άλλος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και κλείνοντας θα πω το εξής. Ο κύριος Πρωθυπουργός -ακούστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας!- όταν έκανε ξανά το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής βάζοντας τον σάκο του μποξ -συγγνώμη, τον κ. Μηταράκη- να κάνει τον Υπουργό, είχε πει: «Αν γνώριζα για το προσφυγικό, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτά που γνωρίζω σήμερα, πριν έξι μήνες, δεν θα καταργούσα το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, γι' αυτό και έσπευσα να το επανιδρύσω».

Είχαμε πριν μερικά χρόνια τον άλλον που ήταν εξαπατημένος. Είχε «εξαπάτηση». Δεν ήταν καλά ο άνθρωπος, είχε αυταπάτες. Τώρα έχουμε έναν που δεν γνώριζε. Ο ένας αυταπάτες, ο άλλος δεν γνώριζε, γι' αυτό φτάσαμε στον πάτο και δυστυχώς με αυτά που κάνετε, έχει και πιο κάτω. Δυστυχώς το λέω αυτό. Γι' αυτό λέω να ακούτε τι λέμε για να πάτε καλά την πατρίδα, αλλιώς πάτε στα βράχια!

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: 1) «Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τα προξενικά πρόνομια και τις ασυλίες» και 2) «Κύρωση του πρωτοκόλλου τροποποίησης της Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής».

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Υπουργέ, για κάποια παρέμβαση θέλετε τον λόγο;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέπετε για λίγα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τις παρατηρήσεις. Θα ήθελα να αναφερθώ επιγραμματικά σε κάποια θέματα που θίξατε τα οποία πιστεύω ότι είναι ανακριβή.

Πρώτον, αναφορικά με τη διαβούλευση, έγινε ουσιαστικότερη συζήτηση, κατ' αρχάς προ της κατάθεσης του νομοσχεδίου και με εκπροσώπους του κόμματός σας, τους οποίους με πολύ με-

γάλη χαρά υποδεχθήκαμε στο Υπουργείο και κάναμε μια ουσιαστική συζήτηση. Καταγράψαμε γόνιμες προτάσεις που είχαν και όλα αυτά ελφθθησαν υπ' όψιν στην όλη διαδικασία. Έγινε δημόσια διαβούλευση σχεδόν είκοσι ημερών. Είχε μικρή απήχηση. Είχε περίπου εκατόν εννέα σχόλια μόνο. Θέλω να πω ότι δεν υπήρχε μεγάλη κριτική. Υπήρχαν μόλις εκατόν εννέα σχόλια, αν θυμάμαι καλά, από τη δημόσια διαβούλευση. Έγινε και μια εξαντλητική συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών, όπως επίσης και πολλές συζητήσεις με τη σύνοδο πρυτάνεων. Τα λέω όλα αυτά γιατί δεν υπάρχει κάτι που να μην έχει καλυφθεί στη δημόσια συζήτηση εν ευρεία έννοια.

Σημείο δεύτερο, ανεξαρτησία της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης. Σήμερα που μιλάμε προ της ψήφισης του νόμου, τον πρόεδρο της αρχής τον ορίζει ο Υπουργός Παιδείας. Εμείς είπαμε όχι! Τον πρόεδρο της αρχής τον ορίζει η Βουλή, η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Ενισχύουμε την ανεξαρτησία και τα μέλη της επιτροπής επιλέγονται κατόπιν δημόσιας προκήρυξης.

Σημείο τρίτο, τα κολλέγια. Θα τα πω αναλυτικά εν συνεχεία στην τοποθέτησή μου. Όμως, αναρωτηθήκατε γιατί δεν έχουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Κύριε Πρόεδρε, να κάνετε την ερώτησή σας εδώ στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αυτή είναι που καταψήφισε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για αναθεώρηση του άρθρου 16 να πάψει η χώρα μας να είναι η μοναδική χώρα στον κόσμο, στην οποία δεν επιτρέπεται η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων.

Σημείο τέταρτο. Μιλήσατε για τα πανεπιστήμια και την κατάστασή τους και γι' αυτό ακριβώς ως ένα πρώτο σημαντικό βήμα, κύριε Πρόεδρε, φέραμε τη ρύθμιση για το πανεπιστημιακό άσυλο. Αποκαταστήσαμε το άσυλο στην πραγματική του έννοια, να μπορούν οι φοιτητές, οι καθηγητές, όλο το ακαδημαϊκό προσωπικό να μιλάει ελεύθερα, να εκφράζεται ελεύθερα χωρίς να φοβάται ότι λίγα μέτρα παρακάτω θα του επιτεθεί κάποιος γι' αυτά που είπε, γι' αυτά που εξέφρασε.

Και χαίρομαι πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, που το κόμμα σας, η παράταξή σας στήριξε αυτή την πολύ σημαντική ρύθμιση. Και αν κάνετε ένα γύρο στα πανεπιστήμια της χώρας, θα δείτε ήδη πόσο έχει βελτιωθεί η κατάσταση σε πολλά πανεπιστήμια. Δεν θέλω να ονοματίσω πανεπιστήμια για ευνόητους λόγους. Έχουμε, όμως, μια σημαντική βελτίωση.

Σημείο πέμπτο για το σχολείο. Είπατε οι μαθητές να έχουν αγωγή. Συμφωνούμε απόλυτα και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο μαζί με την Υφυπουργό, την κ. Ζαχαράκη, εισηγούμαστε και ήδη μελετάμε νέες θεματικές που θα εισαχθούν στο υποχρεωτικό ωρολόγιο πρόγραμμα και θα έχουν στόχο ακριβώς αυτόν, μια ευρύτερη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Διότι πολύ σημαντική η γνώση, πολύ σημαντικά τα μαθήματα αυτά καθαυτά, αλλά το σχολείο έχει μια ευρύτερη αποστολή, να βγάλει στην κοινωνία πιο σφαιρικά διαμορφωμένους πολίτες. Γι' αυτό, λοιπόν, εισάγουμε μαθήματα που έχουν να κάνουν με τον σεβασμό στον άλλον, με τον εθελοντισμό, με τέτοιες έννοιες πολύ σημαντικές που θεωρούμε ότι είναι καίριες στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς.

Μιλήσατε και για τους επιθεωρητές. Όπως έχουμε ήδη ανακινώσει, θα επανέλθουν οι σχολικοί σύμβουλοι, οι οποίοι θα έχουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο στο όλο σχήμα της λειτουργίας του σχολείου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Η κυρία Υπουργός μάς είπε ότι την παιδεία που χρειάστηκε πενήντα χρόνια για να κατεδαφιστεί, θα τη φτιάξει σε δέκα μέρες μετά από διαβούλευση είκοσι ημερών.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είπα αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης):

σης): Αυτά δεν γίνονται. Ούτε ο Θεός ο ίδιος δεν τα κάνει, που σε επτά ημέρες έκανε το σύμπαν.

Πάμε, λοιπόν, στην ουσία.

Όσο για τη Βουλή που θα επιλέγει τα άτομα, κυρία Υπουργέ, είναι η μισή αλήθεια. Εσείς είστε η πλειοψηφία. Εσείς ορίζετε. Τους φέρνετε εκεί πέρα, άρα λοιπόν ποια; Εσείς. Το κόμμα σας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Προτιμάτε να αποφασίζει ο Υπουργός ή η Βουλή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ακούστε. Το κόμμα σας. Η δημοκρατία λέει πενήντα συν ένα, όχι ότι κυβερνά με 40%. Είναι η δημοκρατία με τον εκλογικό νόμο που φτιάξατε και κυβερνάτε με 40% και 30%. Σε μένα τα λέτε αυτά;

Πάμε στην ουσία. Πηγαίνετε τώρα στα πανεπιστήμια. Αυτά που έδειξα προηγουμένως είναι σημερινές εικόνες από τα πανεπιστήμια. Πώς είναι ωραία και καλά; Σοβαρά μιλάμε;

Ένα θα πω. Θέλετε να μιλήσουμε σοβαρά; Καταργείστε τις παρατάξεις σας. Πρώτα εσείς ως Νέα Δημοκρατία καταργείστε τη ΔΑΠ και μετά θα τους βάλουμε αυτούς εκεί στην παγίδα να καταργήσουν και αυτοί τις παρατάξεις. Οι παρατάξεις είναι το μεγαλύτερο έγκλημα των πανεπιστημίων. Δεν το κάνετε. Τα υπόλοιπα είναι μια θεωρία που τη λέμε έτσι για να περνάει η ώρα μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Φάμελλος Σωκράτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Φάμελλε, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είχα την αίσθηση ότι λαμβάνοντας τον λόγο η κυρία Υπουργός αμέσως μετά την ομιλία του κ. Βελόπουλου θα είχε κάτι να πει για τις σκοταδιστικές και αντιδημοκρατικές απόψεις οι οποίες εκφωνήθηκαν από το Βήμα της Βουλής.

Όμως, η κ. Κεραμέως δεν είπε τίποτα για τις απόψεις για την κατάργηση των παρατάξεων των φοιτητών, δεν είπε τίποτα για τις απόψεις για την κατάργηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Το ζήτημα, κυρία Κεραμέως -και σας προκαλώ- είναι: Δεν έχετε το δημοκρατικό αίσθημα και την άποψη να τοποθετηθείτε σε τέτοιες αντιδημοκρατικές απόψεις που έρχονται μέσα στην ελληνική Βουλή; Γιατί κάποιος εδώ μέσα ανησυχούν, γιατί το δημοκρατικό φρόνημα των Ελλήνων φοιτητών οδήγησε στην πτώση της χούντας και στο έπος του Πολυτεχνείου. Όμως, φαίνεται ότι κάποιος άλλοι κάνουν πλάτη σε τέτοιες συζητήσεις.

Κυρία Κεραμέως, θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή σας να πάρετε τον λόγο επί προσωπικού, αν θεωρείτε ότι τουλάχιστον έχετε αυτό το φρόνημα, και να τοποθετηθείτε κατά των απόψεων για την κατάργηση των φοιτητικών παρατάξεων και των συνδικαλιστικών ενώσεων των εκπαιδευτικών. Αλλιώς, θα είστε με την Ευρώπη του Μεσαίωνα και όχι με την Ευρώπη του Διαφωτισμού. Αλλιώς, θα συνηγορείτε σε αυτές τις απόψεις.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, επί της ουσίας του νομοσχεδίου οφείλω να ομολογήσω ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποδεικνύεται ιδιαίτερα ευρηματική, όταν πρέπει να εξυπηρετήσει τα συμβόλαια που έκανε πριν από τις εκλογές. Σας βγάζουμε το καπέλο για τον τρόπο με τον οποίο βρίσκετε να ξεφύγετε από το άρθρο του Συντάγματος που απαγορεύει ρητά την ίδρυση ανωτάτων σχολών από ιδιώτες.

Εκτός αν πρέπει να δώσετε τα εύσημα, κυρία Κεραμέως, στους ιδιοκτήτες κολλεγίων που σας έγραψαν το άρθρο 50, γιατί μάλλον έτσι είναι γραμμένο αυτό το άρθρο. Ακόμη και η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» σήμερα αμφισβητεί το αν υπάρχει γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σας οδηγεί μονοσήμαντα στο άρθρο 50 και προσέξετε το.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, που δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα των Ελλήνων, που δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα των φοιτητών, των αποφοίτων των ελληνικών πανεπιστημίων κάνει ακόμα μία πάσα σε συμφέροντα και εξυπηρετεί εις βάρος του δημοσίου πανεπιστημίου τους ιδιοκτήτες των κολλεγίων ή τους συνεργαζόμενους τάχατες ιδιοκτήτες με σφραγίδες που δεν προσφέρουν

στη γνώση, αλλά τάχατες πουλάνε πτυχία σε πολλά από τα παιδιά.

Πρακτικά ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι: «Εξαπάτηση της αριστείας λόγω συναλλαγής με ιδιωτικά κολλέγια εις βάρος του ελληνικού πανεπιστημίου», γιατί είστε μία Κυβέρνηση της εξαπάτησης και της συναλλαγής.

Πριν φτάσω στα θέματα της αριστείας, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αυτό δεν είναι ούτε ιδεοληψία της Νέας Δημοκρατίας ούτε εμμονή. Είναι επιλογή συναλλαγής και ξεπουλήματος του δημοσίου συμφέροντος. Ουσιαστικά είναι μια επιδοματική πολιτική κρατικοδίαιτων συμφερόντων και ουσιαστικά είναι μια ανακύκλωση της δεξιάς μιζέριας που μας έφερε στη χρεοκοπία, γιατί αυτή η Κυβέρνηση είναι εχθρική απέναντι σε οτιδήποτε δημιουργείται στον δημόσιο χώρο και ιδιαίτερα εχθρική απέναντι σε θέματα γνώσης και προόδου. Η μόνη μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας είναι οι ιδιωτικοποιήσεις. Μέχρι εκεί φτάνουν.

Όμως, η Κυβέρνηση με το άρθρο 50 παρακάμπτει το Σύνταγμα και απαξιώνει τα πανεπιστήμια, αλλά και την προσπάθεια των νέων και όλη τη δουλειά των εκπαιδευτικών. Το λέει αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ; Όχι. Το λέει η σύγκλητος του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, που λέει ότι η επαγγελματική εξίσωση των αποφοίτων κολλεγίων υποβαθμίζει τη δημόσια εκπαίδευση, οξύνει το πρόβλημα ανεργίας και αίρει στην πράξη το άρθρο 16 του Συντάγματος. Το λέει η κοσμητεία της Φιλοσοφικής Σχολής, που λέει ότι δεν ακολουθεί η Κυβέρνηση ούτε προτάσεις του Συμβουλίου Ευρώπης ούτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε της UNESCO.

Προφανώς, αφού είναι με την Ευρώπη, έτσι κι αλλιώς πριν από τη μεταρρύθμιση του Διαφωτισμού είναι με την Ευρώπη του Μεσαίωνα η κ. Κεραμέως, γιατί επιλέγει να μην αντιτεθεί σε αντιδημοκρατικές και σκοταδιστικές απόψεις που ακούγονται εδώ μέσα και δεν βάζει υπ' όψιν του ελληνικού Κοινοβουλίου ούτε εφαρμόζει το ότι οι σπουδαστές των κολλεγίων δεν επιλέγονται με εξετάσεις πανελλαδικές, τα προσόντα τους είναι λιγότερα, έχουν παρακολουθήσει λιγότερα μαθήματα, δεν έχουν κάνει πρακτική άσκηση, δεν συνδυάζουν την εκπαίδευσή τους με έρευνα, δεν έχουν αξιολογηθεί από ανώτατη αρχή και, βέβαια, και οι εκπαιδευτικοί τους, οι διδάσκοντές τους δεν μπορούν να θεωρηθούν ισότιμοι. Έτσι απαξιώνει χιλιάδες απόφοιτους που περιμένουν στην ουρά και πρακτικά το μόνο που κάνει είναι να πει στους γονείς που ξοδεύτηκαν, στα παιδιά που προσπάθησαν, στα παιδιά που σπούδασαν, στους ανέργους που περιμένουν, ότι αυτή είναι η αριστεία της Νέας Δημοκρατίας.

Η αριστεία είναι μόνο για τους ιδιοκτήτες των κολλεγίων. Δεν είναι ούτε για τους φοιτητές ούτε για τους μαθητές ούτε για τους γονείς ούτε για όσους προσπαθούν για την προκοπή. Η ανισότιμη διαχείριση των νέων, η ανισότιμη διαχείριση της Ελλάδας είναι αυτό που κάνει η Νέα Δημοκρατία, η οποία κλείνει την πόρτα στους αρίστους, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί που μόχθησαν και πετάτε στο καλάθι των αχρήστων την προσπάθεια των παιδιών.

Αριστεία για εσάς, βέβαια, είναι οι καναλάρχες, όπως αριστεία ήταν οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών ΙΕΚ τότε που κλείνατε την επαγγελματική εκπαίδευση για να μπορέσετε να τακτοποιήσετε τους δικούς σας. Είναι απάτη η αριστεία της Νέας Δημοκρατίας, γιατί είναι γνωστό ότι υπάρχουν χαμηλού επιπέδου και σε σφραγίδες τάχατες- ιδιωτικά κολλέγια στο εξωτερικό που μπορούν να μεταφέρουν εδώ χαμηλού επιπέδου, αν θέλετε, εργαζόμενους, που πιθανά θέλετε να τους οδηγήσετε και σε χαμηλές αμοιβές.

Ταυτόχρονα, δημιουργείτε ασφυξία στα πανεπιστήμια γιατί τους δίνετε πολύ λιγότερους πόρους, ιδιαίτερα στα αδύναμα και περιφερειακά πανεπιστήμια. Το επόμενο βήμα έχει την ίδια στόχευση, το κλείσιμο του δημοσίου πανεπιστημίου. Αγνοούνται οι ανθρωπιστικές - κοινωνικές σπουδές στα κριτήρια χρηματοδότησης, σε αντίθεση με τη σύνοδο των πρυτάνεων, γιατί δεν τα λέει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ αυτά.

Και, τελικά, η υποβάθμιση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι υποβάθμιση της Ελλάδας. Η Νέα Δημοκρατία επιλέγει στον παγκόσμιο ανταγωνισμό της γνώσης να υποβαθμίσει την Ελλάδα, διότι δεν την ενδιαφέρει ούτε το εθνικό συμφέρον. Εξάλλου γι' αυτό χάρισε την έρευνα στον κ. Άδωνι Γεωργιάδη.

Ταυτόχρονα υποβαθμίζει και την ανώτατη εκπαίδευση διά της υποβάθμισης της αρχής της ανώτατης εκπαίδευσης και ακυρώνει την ανεξαρτησία και κλείνει τριάντα επτά τμήματα, που τα περισσότερα εξ αυτών είναι στην περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι υποβαθμίζετε και τα θέματα της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, διότι παρ' ότι η δική μας Κυβέρνηση αναβάθμισε τα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, τα συνέδεσε με την αειφόρο ανάπτυξη και ίδρυσε καινούργια κέντρα, ήρθε η κ. Κεραμέως και καταργεί τα κέντρα για την αειφορία και ταυτόχρονα κλείνει τα έξι νέα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που είχε δημιουργήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, ένα εκ των οποίων είναι και στον Δήμο Θέρμης, στον δήμο από τον οποίο προέρχομαι.

Και, μάλιστα, έχουν το θράσος σε ερώτηση, την οποία καταθέσαμε, που περιγράφουμε και την προκήρυξη και την ίδρυση των κέντρων από το 2018 μάλιστα -δύο χρόνια πριν- να λένε ότι το κλείσιμο των κέντρων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης -γιατί είναι έξι κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που κλείσατε- οφείλεται σε ελλείψεις χρηματοδότησης.

Όμως το ψέμα τους φαίνεται, διότι υπάρχουν -και τις καταθέτω στη Βουλή, κύριε Πρόεδρε- συνεχόμενες πράξεις του Υπουργείου Ανάπτυξης ακόμα και τώρα, τον Δεκέμβριο του 2019, ύψους τουλάχιστον 3 εκατομμυρίων ευρώ, που αποδεικνύουν ότι η χρηματοδότηση υπάρχει και είναι ΕΣΠΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Φάμελλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα είναι ψέμα ακόμα και σε ερώτηση από που απάντησε η Κυβέρνηση, το ότι κλείνει τα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης λόγω έλλειψης χρηματοδότησης αλλά, αντίθετα, το σωστό είναι ότι κλείνει τα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης γιατί, πρώτον, πιθανά υπάρχουν συνεννοήσεις και αδιαφάνεια στην επιλογή εκπαιδευτικών, δεύτερον, έχει εμμονή στο να είναι αντίθετος με οτιδήποτε θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ για την πρόοδο του τόπου, για την παιδεία και το περιβάλλον -και αυτός είναι ο σκοταδισμός για τον οποίο είναι επικίνδυνη η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά η κ. Κεραμέως- και γιατί έχει κάνει μια απάτη εις βάρος και της αριστείας και της νεολαίας και της καλής προσπάθειας, μια απάτη και εις βάρος του περιβάλλοντος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φάμελλε, ο-λοκληρώστε, παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Φανταστείτε, το Υπουργείο Παιδείας και η Νέα Δημοκρατία κλείνει με επιλογή της κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Μπράβο! Και εις ανώτερα!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Οικονόμου Ιωάννης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χώρος της παιδείας είναι εκείνος στον οποίο κατ' εξοχήν έχουν δοκιμαστεί και έχουν εφαρμοστεί οι περισσότερες μεταρρυθμίσεις και νομοθετικές παρεμβάσεις από κάθε άλλον τομέα ευθύνης της κεντρικής κυβέρνησης.

Είναι αλήθεια ότι κυρίως στα πρώτα χρόνια αυτές οι αλλαγές επέτρεψαν στην ελληνική εκπαίδευση να διανύσει μια σημαντική απόσταση. Η καθιέρωση της κοινής νέας ελληνικής γλώσσας, η μεικτή εκπαίδευση, οι πανελλήνιες εξετάσεις, ώστε να εξαφανιστεί η ευνοιοκρατία, αποτέλεσαν βασικά και σημαντικά βήματα εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Τέλος, καθοριστική παράμετρος της πορείας εκείνης της περιόδου υπήρξε η προσήλωση των πολιτικών για την εκπαίδευση στην ευρωπαϊκή προοπτική που ανοιγόταν για τη χώρα.

Κάπου εκεί, όμως, τα σημαντικά και τα σπουδαία σταμάτησαν και ξεκίνησαν τα παράδοξα. Πέρα από κάποιες αποσπασματικές, επιμέρους χρήσιμες διορθωτικές κινήσεις, στη μεγάλη τους πλειονότητα οι δεκάδες «μεταρρυθμιστικές» παρεμβάσεις που ακολούθησαν προσανατολίστηκαν στη λογική του «κόβε, ράβε, ξήλωνε» για την παιδεία και, πάντως, τελικά απέτυχαν στην πιο με-

γάλη πρόκληση που είχαν να αντιμετωπίσουν. Δεν κατάφεραν, δηλαδή, να εξασφαλίσουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, στη διάρθρωση και στο περιεχόμενο των σπουδών την ποιότητα που απαιτούνταν.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορεί η χώρα να ανταποκρίνεται στις ανάγκες ενού ραγδαία μεταβαλλόμενου εγχώριου και διεθνούς περιβάλλοντος, ο βασικός και ο κεντρικός στόχος των μεταρρυθμίσεων που επιχειρούμε, των όποιων αλλαγών γίνονται στο κομμάτι της παιδείας, θα πρέπει να είναι η εξασφάλιση υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης. Οι επιχειρούμενες αλλαγές θα πρέπει να οδηγούν στην παραγωγή μόρφωσης υψηλής στάθμης, η οποία θα αφομοιώνει έγκαιρα τη γνώση που παράγεται σε κάθε γωνιά της Γης και την ίδια στιγμή θα συμβάλλει και στην παραγωγή και στη διάδοσή της.

Χρειαζόμαστε, δηλαδή, στην παιδεία πολιτικές που θα επιτρέπουν στην εκπαιδευτική διαδικασία να συνδέεται δυναμικά με την απασχόληση και τις μεταβολές που τη χαρακτηρίζουν, που θα παρέχουν πολλαπλές επιλογές, που θα παρέχουν ευκαιρίες, που θα εγγυώνται ευκαιρίες σε όλους και ιδιαίτερα στους πιο αδύναμους.

Για να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση σε όλο το φάσμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας -και πάντως σίγουρα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση- χρειαζόμαστε μια κουλτούρα μακροπρόθεσμου στρατηγικού σχεδιασμού, χρειαζόμαστε περισσότερη αυτονομία, χρειαζόμαστε και διαρκή αξιολόγηση και πιστοποίηση των προγραμμάτων σπουδών, αξιολόγηση στη βάση στόχων και ζητούμενων, πάνω στα οποία κρίνεται όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά παντού στον κόσμο, το αν η ανώτατη εκπαίδευση μπορεί να είναι το μέτρο της ευημερίας, της ποιότητας ζωής, της μεσότητας των ανισοτήτων, αλλά και της αντίδρασης σε κρίσεις και καθοδικούς κύκλους σαν κι αυτούς που βιώσαμε πρόσφατα στη χώρα μας.

Η καθιέρωση της εθνικής αρχής ανώτατης εκπαίδευσης έρχεται να απαντήσει στην ανάγκη να αντιμετωπιστεί ένα έλλειμμα που για δεκαετίες χαρακτηρίζει την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση, ένα έλλειμμα σε ό,τι αφορά τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, την αξιολόγηση αλλά και την πιστοποίηση των σπουδών.

Είναι ένα έλλειμμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που διαμόρφωσε στη χώρα μας μεγάλη αναντιστοιχία μεταξύ των γνωστικών πεδίων πολλών πανεπιστημιακών τμημάτων και σχολών και των δεξιοτήτων και των γνώσεων τις οποίες έχει ανάγκη η αγορά εργασίας, ένα έλλειμμα που είχε ως αποτέλεσμα ο σχεδιασμός για τα καινούργια τμήματα να γίνεται στο πόδι, οι καταργήσεις και οι συγχωνεύσεις τμημάτων να αποδίδονται σε κριτήρια, όπου οι συσχετισμοί πολιτικής ισχύος, τα παιχνίδια εξουσίας, τα παίγνια ισχύος έπαιζαν πολύ μεγαλύτερο ρόλο από τα αμιγώς ακαδημαϊκά και εκπαιδευτικά κριτήρια.

Το πιο πρόσφατο -ίσως το πιο χαρακτηριστικό- παράδειγμα αυτής της λογικής ήταν ο κατακερματισμός του ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδος -ένα ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδος διαμελίστηκε σε τρία πανεπιστημιακά τμήματα- και η πρωτοφανής ακαδημαϊκή υποβάθμιση της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, αφού η Στερεά και συγκεκριμένα η Λαμία είναι η μόνη από τις δεκατρείς πρωτεύουσες περιφερειών που έχει μείνει χωρίς έδρα πανεπιστημίου και χωρίς ενιαίο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Και πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι είναι υποχρέωση της νέας αρχής να επανεξετάσει άμεσα το όλο θέμα, όχι απλώς για να απαντήσει στα «γιατί» των κατοίκων της Φθιώτιδας ούτε, φυσικά, από γινάτι, αλλά για να αξιολογήσει με αμιγώς εκπαιδευτικά, ακαδημαϊκά και αναπτυξιακά κριτήρια αν μια περιοχή με τον ιαματικό πλούτο, με τη μεγαλύτερη παραγωγή επιτραπέζιας ελιάς, με ιστορικά και αρχαιολογικά μνημεία, όπως ο Γοργοπόταμος, η Αλαμάνια, οι Θερμοπύλες, με τη γεωγραφική θέση που κατέχει, δικαιούται με βάση αυτά τα κριτήρια να αποτελέσει έδρα ενός ενιαίου και συγκροτημένου πανεπιστημιακού ιδρύματος. Είναι άμεση ανάγκη από τη σύστασή της η αρχή να ασχοληθεί πολύ σοβαρά με αυτή την πρόκληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου γίνεται αντιληπτό ότι η εθνική αρχή αποκτά έναν ευρύτερο ρόλο στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και είναι υποχρέωση της Κυβέρνησής μας, κυρία Υπουργέ, να θωρακίσει την

αρχή με την αξιοκρατία, το κύρος, το επιστημονικό βάθος και την ακαδημαϊκή αίγλη που απαιτείται, προκειμένου να διαδραματίσει τον ρόλο της.

Επιπλέον και σε συνδυασμό με την κριτική που διατυπώνεται για το άρθρο 50 -και, προσοχή, μιλά για τις λογικές επιφυλάξεις που εκφράζουν για την εφαρμογή του άρθρου 50 αρκετοί συμπολίτες μας και όχι για τις κραυγές ή για την υποκρισία ή για μια θεωρία που εξαντλείται στον στείο αρνητισμό και στην τελετουργική σχεδόν και χωρίς περιεχόμενο ιδεολογική καταγγελία της εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης- θα πρότεινα η καινούργια αρχή να επεκτείνει το πεδίο των αρμοδιοτήτων της, κυρία Υπουργέ, όχι μόνο στα δημόσια πανεπιστήμια αλλά και σε κάθε δομή μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Θα μου πείτε, μα εδώ η σύνδεση γίνεται με βάση τους οικονομικούς πόρους, το 20% που βάσει της αξιολόγησης θα μπορούν να παίρνουν τα δημόσια ιδρύματα, σύμφωνα. Μπορεί αυτό να μη γίνεται στις μη δημόσιες δομές, μπορεί, όμως, να συνδεθεί η επιμελητεία ή, εν πάση περίπτωση, η εποπτεία της αρχής κατά τη γνώμη μου με το αν το περιεχόμενο των σπουδών, η εκπαιδευτική διαδικασία, ο τρόπος με τον οποίο λαμβάνονται οι τίτλοι είναι αυτοί του επιπέδου που να δικαιολογεί την ισότιμη διεκδίκηση θέσεων αποφοίτων από αυτές τις σχολές με αποφοίτους του δημοσίου πανεπιστημίου, των κρατικών πανεπιστημίων στο ελληνικό δημόσιο.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ένα πολύ ουσιαστικό βήμα στην κατεύθυνση να γίνει η εκπαίδευση και ιδιαίτερα η δημόσια παιδεία μια δύναμη που θα δημιουργεί ακατάπαυστα νέους τομείς γνώσης, μια δύναμη που θα δημιουργεί νέα επαγγέλματα, που θα τροφοδοτεί με θέσεις εργασίας την πραγματική οικονομία και κυρίως μια δύναμη που θα δημιουργεί μορφωμένους και χειραφετημένους πολίτες, μια δύναμη που θα δημιουργεί περήφανους και κοσμοπολίτες Έλληνες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο Γυμνάσιο Πάτρας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Σκόνδρα Ασημίνα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο σηματοδοτεί αλλαγή προς το καλύτερο, ειδικά στον τρόπο που αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση, βεβαίως, αλλά και το μεγαλύτερο από το σύνολο του ελληνικού λαού τον ρόλο και τη λειτουργία που διαδραματίζει η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην πατρίδα μας.

Θέλω να σταθώ σε αυτό το σημείο, διότι ακούγοντας κάποιους συναδέλφους περί επίθεσης στην παιδεία, περί διάλυσής της και άλλα παρόμοια, μου δημιουργείται η εντύπωση πως ή για μια ακόμη φορά βλέπουν το δέντρο και χάνουν το δάσος ή πως επίσης για μια ακόμα φορά υποκρίνονται ασύστολα.

Όλοι γνωρίζουμε τις φουρτούνες που αντιμετωπίζει εδώ και πάρα πολλά χρόνια η ανώτατη παιδεία στην Ελλάδα. Επίσης, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι μεγάλο μέρος ευθύνης πέφτει στις πλάτες του πολιτικού συστήματος και όχι στην ίδια την ακαδημαϊκή κοινότητα και πιο συγκεκριμένα σε εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που αντιμετωπίζουν και συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν το ζήτημα της ανώτατης εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με ιδεοληψία και μικροκομματικές σκοπιμότητες, με αριστερές ψευδοευαισθησίες, με αντιλήψεις ξεπερασμένες και καταδικασμένες από την κοινωνία.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανώτατη παιδεία σε ολόκληρο τον υπόλοιπο κόσμο εξελίσσεται, εκσυγχρονίζεται, βελτιώνεται και ανταγωνίζεται μεταξύ της, παραδίδοντας στην

ελεύθερη διεθνή αγορά επιστήμονες άρτια εκπαιδευμένους, που προσφέρουν τις γνώσεις και τις υπηρεσίες τους. Το να προσπαθούμε στην Ελλάδα -μάταια θα έλεγα εγώ- να εξαιρέσουμε την εγχώρια ανώτατη παιδεία από αυτές τις διεθνείς εξελίξεις, μόνο εμάς τους ίδιους θα βλάψει και, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτό πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν.

Ο υπόλοιπος κόσμος προχωρά και δεν μας περιμένει. Το τρένο θα χαθεί οριστικά και τα παιδιά μας θα υπολείπονται σε γνώσεις και δεξιότητες των συναδέλφων τους από το εξωτερικό. Εκεί βρίσκεται για μένα η ουσία του ζητήματος.

Έρχεται, λοιπόν, η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου και θέτει τα απαραίτητα θεμέλια για την αναδιάρθρωση και λειτουργία των ιδρυμάτων, ώστε αυτά να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες μιας σύγχρονης και άκρως ανταγωνιστικής αγοράς εργασίας, να παράγουν ολοκληρωμένη και εξωστρεφή έρευνα και να έχουν ουσιαστική αυτονομία διοικητική αλλά και οικονομική. Και φυσικά η θέσπιση σχέσης μεταξύ αξιολόγησης και χρηματοδότησης, που για πρώτη φορά γίνεται, είναι χρήσιμο και προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στην αρμόδια επιτροπή παρουσιάστηκαν απόψεις και βελτιωτικές προτάσεις των φορέων. Γνωρίζοντας το υψηλό αίσθημα ευθύνης της Κυβέρνησης είναι βέβαιο ότι αυτές ελήφθησαν υπ' όψιν στο τελικό κείμενο του νομοσχεδίου.

Τρεις είναι οι βασικοί άξονες των νομοθετικών ρυθμίσεων: Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, που αντικαθιστά την περιορισμένη σε αρμοδιότητες ΑΔΙΠ, η απελευθέρωση των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, που είναι το κεντρικό εργαλείο χρηματοδότησης της έρευνας στα πανεπιστήμια και οι λοιπές ρυθμίσεις, που στοχεύουν κυρίως στην επίλυση λειτουργικών και γραφειοκρατικών προβλημάτων.

Η νέα αυτή αρχή θα καταστεί κεντρικός πυλώνας λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης, ώστε να συμβάλει καθοριστικά στην ενίσχυση και αναβάθμιση των πανεπιστημίων. Θα ασχολείται με τη διαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την αξιολόγηση, την πιστοποίηση και τη διασφάλιση της ποιότητας των προγραμμάτων σπουδών και των ιδρυμάτων.

Και σε όσους από εσάς, ακούγοντας και μόνον τη λέξη «αξιολόγηση» δυσανασχετείτε, σφειλω να πω ότι υλοποιείται η προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησής μας να ενισχυθεί η διαφάνεια σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την ανώτατη παιδεία και να γίνουν πράξη οι καλύτερες εκπαιδευτικές και ερευνητικές πρακτικές.

Στο κομμάτι των ΕΛΚΕ δεν θα σταθώ ιδιαίτερα, καθώς ήδη έχει αναλυθεί αρκετά. Οι ρυθμίσεις απαλλάσσουν τα ιδρύματα από τη βαριά γραφειοκρατία, που συνιστά τροχοπέδη για τη διεξαγωγή της έρευνας, ενισχύοντας όμως ταυτόχρονα τις εγγυήσεις διαφάνειας και λογοδοσίας.

Πέρα, όμως, από τις ρυθμίσεις για τα πανεπιστήμια, το νομοσχέδιο δημιουργεί και προϋποθέσεις για μία πιο σύγχρονη πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με πιο ευέλικτες διαδικασίες, μακριά από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, για ένα σχολείο που θα παρέχει γνώσεις και δεξιότητες στους αυριανούς πολίτες, που πρέπει να είναι έτοιμοι για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της ζωής.

Θεσπίζεται το κρατικό πιστοποιητικό πληροφορικής, το οποίο αποκτάται κατόπιν εξετάσεων. Είναι ακόμη ένα εφόδιο για τους νέους μας, που καλούνται να ανταποκριθούν σε ένα σύγχρονο και ανταγωνιστικό ψηφιακό περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος Γαβρόγλου δημιούργησε ένα χάος. Αναστάτωσε την ανώτατη παιδεία, διαμόρφωσε έναν νέο ακαδημαϊκό χάρτη, με συγχωνεύσεις ΑΕΙ - ΤΕΙ, με καταργήσεις σχολών και δημιουργία νέων, εκ των οποίων πολλά χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς μελέτη βιωσιμότητας και σκοπιμότητας και επίσης χωρίς κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα. Η μόνη σκοπιμότητα ήταν η ρουσφετολογική, αφού ιδρύονταν ή καταργούνταν τμήματα στο γόνατο, την ώρα που ψηφιζόταν το νομοσχέδιο στη Βουλή.

Σωστή η αναστολή, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, ώστε να ληφθούν υπ' όψιν όλες οι παράμετροι. Πολλές περιοχές βίωσαν αυτή την άναρχη κατάσταση, όπως και η Καρδίτσα με τα τμήματα Διατροφής και Διαπολογίας, Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου, ένα τμήμα-πρότυπο, εξωστρεφές και μοναδικό στη χώρα Δασοπονίας

και Φυσικού Περιβάλλοντος, που είτε διασπάστηκαν είτε μεταφέρθηκαν, χωρίς να ληφθεί υπ' όψιν ότι επρόκειτο για τμήματα δυναμικά ευρέως αναγνωρισμένα, με επαγγελματικά δικαιώματα και προϋποθέσεις εξέλιξης, όπου φοιτούσαν στο σύνολο περισσότεροι από δύο χιλιάδες φοιτητές.

Σε αυτό το σημείο, κυρία Υπουργέ, θέλω να καταθέσω την προσωπική μου άποψη ότι η τεχνολογική εκπαίδευση πρέπει και πάλι να συσταθεί στη χώρα μας, διότι αποτελεί βασικό πυλώνα εκπαίδευσης και επαγγελματικής σταδιοδρομίας νέων ανθρώπων, που προσφέρουν αναγκαίες υπηρεσίες στην κοινωνία και την οικονομία.

Ελπίζω, επίσης κυρία Υπουργέ, και το ζητώ ευθέως η νέα αρχή να επανεξετάσει προσεκτικά τη θέση της Καρδίτσας στον ακαδημαϊκό χάρτη, να μην αδικηθεί, να επανακτήσουν οι νέοι μας αυτά που δικαιούνται εκεί και να μην υστερούν σε σχέση τουλάχιστον με τους όμορους νομούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα κλείσω την τοποθέτησή μου κρατώντας αυτό που θεωρώ ουσία του παρόντος νομοσχεδίου: Η Κυβέρνηση υλοποιεί τα υποσχεθέντα. Δημιουργεί ένα σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας της ανώτατης παιδείας. Επιτρέπει στα ιδρύματα να προσφέρουν σπουδές υψηλότερου επιπέδου σε κλάδους αιχμής, ανταποκρινόμενες στις απαιτήσεις του μέλλοντος. Σταματάμε έτσι τη συνεχιζόμενη φυγή εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού στο εξωτερικό, προάγουμε την εξωστρέφεια και τη διεθνοποίηση των ελληνικών ΑΕΙ, εξασφαλίζοντας την απαραίτητη τεχνολογία στους μελλοντικούς μας επιστήμονες να μπορέσουν να προσφέρουν ουσιαστικά στην ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία.

Η Νέα Δημοκρατία ακολουθώντας πιστά μία πολιτική ισχυροποίησης του ρόλου της δημόσιας παιδείας και των ελληνικών πανεπιστημίων εισάγει ρυθμίσεις, που θα αναδείξουν την πραγματική ποιότητά τους και το υψηλό επίπεδο σπουδών που παρέχουν στη νέα γενιά.

Σε θέματα εθνικής παιδείας δεν χωρούν ούτε κομματικές ούτε ιδεολογικές αγκυλώσεις. Κατ' επέκταση το νομοσχέδιο σφειλω να τύχει της στήριξης όλων μας και σε όσους αντιδρούν λέγοντας ότι οι ρυθμίσεις έπρεπε να είναι καλύτερες, απαντώ: ο εχθρός του καλού είναι όντως το καλύτερο. Ωστόσο αυτό δεν αποτελεί δικαιολογία να μη στηριχθούν ρυθμίσεις βελτιωτικές, που μας φέρνουν ένα βήμα πιο κοντά στο καλύτερο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, δεν ξέρω αν πιστεύετε στα σοβαρά ότι με τις ρυθμίσεις που φέρνετε θα συμβάλετε στην αναβάθμιση των πανεπιστημίων, ώστε να καταστούν ανταγωνιστικά στο διεθνές περιβάλλον.

Τουλάχιστον στους επτά πρώτους μήνες της διακυβέρνησής σας δεν μας έχετε δείξει τέτοια δείγματα γραφής. Αντίθετα, αυτό που συστηματικά παρακολουθούμε είναι να ροκανίζετε με κάθε ευκαιρία το Σύνταγμα και συγκεκριμένα τις διατάξεις που προστατεύουν τη δημόσια παιδεία και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Αιφνιδιαστικά και χωρίς τη συναίνεση της εκπαιδευτικής κοινότητας καταργήσατε το πανεπιστημιακό άσυλο, καταργήσατε τη δυνατότητα της ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που θα ήταν η ανάσα πνοής για να κρατηθούν ζωντανά τα περιφερειακά πανεπιστήμια, όπως το Δημοκρίτειο. Αναστείλατε τη λειτουργία των διετών προγραμμάτων σπουδών για τους αποφοίτους των ΕΠΙΑ, αγνοώντας επιδεικτικά τις συγκλήτους που είχαν δεχτεί τις προτάσεις και υλοποιούσαν τις ρυθμίσεις.

Και σήμερα τι διαπιστώνουμε με τις ρυθμίσεις που φέρνετε; Ότι μάλλον άλλα έχετε στο μυαλό σας. Όχι την αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης αλλά μάλλον την υποβάθμισή της. Τι άλλο σημαίνει εξομείωση των πτυχίων των ιδιωτικών κολεγίων με αυτά των πανεπιστημίων, ευτελίζοντας κάθε έννοια ακαδημαϊκότητας;

Φαίνεται ότι σας κατατράχουν οι εμμονές σας να φέρετε από το παράθυρο αυτό που δεν μπορέσατε να περάσετε από την

πόρτα, δηλαδή την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος για τα δημόσια πανεπιστήμια. Και τι κάνετε; Μηχανεύεστε τρόπους, βαφτίζοντας το κρέας ψάρι, δηλαδή αναγνωρίζοντας ουσιαστικά την ισοτιμία των πτυχίων των κολεγίων με αυτά των δημόσιων πανεπιστημίων, πολλά εκ των οποίων είναι διεθνώς αναγνωρισμένα για την ποιότητα των σπουδών τους.

Αυτό είναι για σας το περιεχόμενο της αριστείας που δήθεν πρεσβεύετε, εξομοιώνοντας τα αμφιβόλου περιεχομένου σπουδών κολλέγια με τα πανεπιστήμια; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι με τέτοιες ρυθμίσεις τα πρώτα που θα πληγούν θα είναι τα περιφερειακά πανεπιστήμια, όταν θα βγάξετε με τον σωρό πτυχία με επαγγελματικά δικαιώματα, αλλά χωρίς καμμία ακαδημαϊκότητα; Αφήστε μας. Δεν μας ακούτε. Ακούστε τουλάχιστον τι σας λένε οι περισσότερες σύγκλητοι να γίνει, που διαφωνούν με τη ρύθμιση και σας ζητούν να μην προχωρήσετε. Όμως, μάλλον εσάς δεν ιδρώνει το αυτί σας!

Τώρα γίνεται αντιληπτό, κύριοι συνάδελφοι, γιατί εν μία νυκτί καταργήσατε τα τριανταεπτά νέα τμήματα που είχαν ήδη ιδρυθεί με νόμο και επρόκειτο να λειτουργήσουν το 2020, μεταξύ των οποίων ήταν και αυτά της Καβάλας, που τόσο ανέμενε και η ακαδημαϊκή κοινότητα και η τοπική κοινωνία!

Δυστυχώς εσείς καταργείτε τμήματα. Εμείς στη Θράκη αναμέναμε την ίδρυση και λειτουργία των έξι νέων τμημάτων που είχε δρομολογήσει η σύγκλητος από κοινού με την τοπική κοινωνία, πρόταση ώριμη νομοθετικά από την προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, που σήμερα βρίσκεται στα συρτάρια σας, κυρία Υπουργέ Ελπίζω να μην την έχετε πετάξει.

Χθες από τη συνάντησή μου με τις πρυτανικές αρχές προέκυψε ότι θα τους ζητήσετε εκ νέου να υποβάλουν τις προτάσεις τους για την ίδρυση και λειτουργία των νέων τμημάτων. Τι να πει κανείς;

Μου φαίνεται, κυρία Υπουργέ, ότι «όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοσκινίζει»! Σε μια χρονική στιγμή που τα πανεπιστήμια βγαίνουν από έναν βαρύ χειμώνα υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης, πριν λίγο πληροφορήθηκα από τα τοπικά μέσα στον νομό μου ότι υπέβαλε την παραίτησή της η πρόεδρος και αντιπρόεδρος του Τμήματος Παρευξείνων λόγω αδυναμίας λειτουργίας.

Και ενώ σήμερα, αυτή την περίοδο, τα πανεπιστήμια ανέμεναν και ήταν η στιγμή να τους αποδοθούν οι αναγκαίες πιστώσεις, ώστε πράγματι στη νέα εποχή που ανοίγεται για τη χώρα να συμβάλουν ως κρίσιμος παράγοντας ανάπτυξης, εσείς τι κάνετε; Έρχεστε και τους κόβετε στην ουσία ένα μέρος της χρηματοδότησης και μάλιστα, στο όνομα της αξιολόγησης ή για να γίνουν πιο ανταγωνιστικά.

Με τη σημερινή χρηματοδότηση των πανεπιστημίων αυτά με δυσκολία καλύπτουν τις ανελαστικές τους δαπάνες και εσείς με τη ρύθμιση που φέρνετε τους δίνετε το 80% της ήδη μειωμένης χρηματοδότησης, ενώ το υπόλοιπο 20% θα είναι ζητούμενο.

Στην πραγματικότητα θέτετε τα πανεπιστήμια υπό επιτροπεία, καταλύοντας έμμεσα την αυτοτέλειά τους. Δημιουργείτε σχολές πολλών ταχυτήτων, που για να επιβιώσουν μέσα στη ζούγκλα που τους ρίχνετε, θα επιδίδονται σε άκρατο ανταγωνισμό. Αναλαμβάνετε πολύ μεγάλες ευθύνες, γιατί πυροδοτείτε εσωτερικές διαμάχες στην επιστημονική και ερευνητική κοινότητα της χώρας.

Τα πιο μεγάλα, όμως, θύματα αυτών των ρυθμίσεων θα είναι τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Τα οδηγείτε σε αναζήτηση πόρων εκτός δημόσιας χρηματοδότησης, χωρίς να αντιλαμβάνεστε τις τεράστιες δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουν για να ανταποκριθούν στα κριτήρια αξιολόγησης.

Αναφέρομαι κυρίως στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, που λόγω και της γεωγραφικής του θέσης θα βρεθεί σε αδυναμία να ανταποκριθεί σε αυτά, με αποτέλεσμα να βρεθεί με περικομμένη χρηματοδότηση.

Να σας θυμίσω, κυρία Υπουργέ, ότι λίγα μόλις χιλιόμετρα μετά τον Έβρο γιγαντώνεται το πανεπιστήμιο της Αδριανούπολης, σε αντίθεση με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, το οποίο δυστυχώς θα οδηγήσετε σταδιακά σε μαρasmus. Καταλαβαίνετε τι κάνετε;

Ελπίζω να αντιλαμβάνεστε ότι τυχόν υποχώρηση αυτού του περιφερειακού πανεπιστημίου θα συμπαράσχει ένα τεράστιο

κομμάτι της οικονομικής και πολιτιστικής ζωής της περιοχής μας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αν το πραγματικό σας ενδιαφέρον ήταν να επιβραβεύσετε τους καλύτερους, δηλαδή να δώσετε κίνητρα στα πανεπιστήμια, θα μπορούσατε να θεσμοθετήσετε μια πρόσθετη χρηματοδότηση ως μπόνους, διαμορφώνοντας αποδεκτά κριτήρια αξιολόγησης, με τη συναίνεση των πανεπιστημίων και όχι να διανέμεται το 20% προφανώς με αδιαφανή και, ενδεχομένως, προσωπικά κριτήρια.

Φοβάμαι ότι άλλα είναι τα ελατήρια των ρυθμίσεών σας. Δυστυχώς δεν οδηγούν στην αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης. Δίνετε μεγαλύτερο μέρος στον ιδιωτικό τομέα και, δυστυχώς, το βάρος της εκπαίδευσης το επωμίζονται με επώδυνο τρόπο οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί. Διαχειρίζεστε την παιδεία ως εμπόρευμα. Οι έχοντες θα έχουν τις ευκαιρίες, οι υπόλοιποι στον Καιάδα!

Καταψηφίζω, λοιπόν, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τις ρυθμίσεις που φέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Στεφανάδης Χριστόδουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, ο σύγχρονος κόσμος είναι σε αναταραχή -είναι κοινώς αποδεκτό αυτό- και βέβαια υπάρχει μια συνεχής αναθεώρηση αξιών. Καλείται να αντιμετωπίσει μια αυξημένη περιβαλλοντική αλλαγή συν τοις άλλοις και μια αυξημένη ροή, μετακίνηση πληθυσμών. Η πατρίδα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα δεινοπαθεί απ' αυτή την προσφυγική-μεταναστευτική κρίση και ειδικά τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου και ειδικότερα η Σάμος, όπου το πρόβλημα είναι μη διαχειρίσιμο.

Η λύση για κάποιους λαούς βρίσκεται στα όπλα, ενώ παράλληλα βλέπουν τη γενική αναταραχή σαν ευκαιρία να δείξουν για ακόμη μια φορά τις ιμπεριαλιστικές διαθέσεις, όπως, παραδείγματος χάριν, ο κακός μας γείτονας. Όμως, όπως είπε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ δεν υπάρχει χειρότερο όπλο να χρησιμοποιήσει ο άνθρωπος για να αλλάξει τον κόσμο από την εκπαίδευση.

Η Ελλάδα από την αρχαιότητα είναι μια χώρα που χαρακτηρίζεται για τον πολιτισμό της. Τέχνες, φυσική, μαθηματικά, αστρονομία, ιατρική είναι κάποια από τα πεδία που αναπτύχθηκαν εδώ, σε αυτούς τους τόπους των προγόνων μας και που οφείλουμε να τις εξελίξουμε. Οφείλουμε προς όλους τους μεγάλους επιστήμονες, που γεννήθηκαν εδώ σε αυτή την πατρίδα, να συνεχίσουμε την ατέρμονη, σπειροειδή εξέλιξη προς τα πάνω, πάντα βέβαια ανοδικά. Αν θεωρήσουμε κοινώς αποδεκτό ότι πρέπει ο καθένας να καλλιεργεί τα ταλέντα και τις δεξιότητες του και να τροφοδοτεί με νέα γνώση, με νέες τεχνικές, με νέα έρευνα, τότε είναι αναγκαίο η Ελλάδα να επενδύσει σε έναν από τους κλάδους που την έχει αναδείξει διαχρονικά από την αρχαιότητα, δηλαδή την παιδεία της.

Το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι απάντηση σε όλους εκείνους που θεωρούν ότι η ισχύς είναι μόνο στρατιωτική. Το μεγαλύτερο εφόδιο, σύμφωνα με τον Πλάτωνα, που φέρνει κάποιος μαζί του όταν πηγαίνει στον Άδη είναι η παιδεία και η αγωγή του. Όμως, όπως όλα τα πράγματα έτσι και στην παιδεία για να επιτευχθεί η ποιότητα πρέπει να υπάρχουν κάποιοι κανόνες. Κανόνες που στόχο έχουν τόσο να ορίσουν τα ποιοτικά κριτήρια της εκπαίδευσης όσο και να τα διασφαλίσουν. Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια πολλές αυθαίρετες ανακατατάξεις έλαβαν χώρα στην ακαδημαϊκή κοινότητα.

Έκθεση του ΟΟΣΑ, δηλαδή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, το 2016 έδειξε ότι ολόένα και περισσότερο μειώνονται τα χρήματα που διατίθεται παγκόσμια για την παιδεία, την έρευνα και την ανάπτυξη. Πρέπει επομένως να καταλάβουμε ότι υπάρχει άμεση σχέση ανάμεσα στην ανάκαμψη από την οικονομική κρίση -που ιδιαίτερα μας ενδιαφέρει σήμερα- και την επένδυση, την επιστήμη, την έρευνα και την παιδεία. Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, η ΕΘΑΕ, με αυτό το προτεινόμενο νομοσχέδιο, στόχο έχει προφανώς να διαμορφώσει μια εθνική στρατηγική στα θέματα που σχετίζονται με την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την αξιολόγηση και την πιστοποίηση της διασφάλισης της ποιότητας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα

της χώρας μας.

Σημαντικό κομμάτι αυτού του νομοσχεδίου που συζητάμε είναι η εξωστρέφεια των ελληνικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και η ανάγκη να είναι σε πλήρη ταύτιση με τις κατευθυντήριες οδηγίες και προσλαμβάνουσες του ευρωπαϊκού χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης.

Βασικά θέματα που σχετίζονται με την ισότητα και τον σεβασμό στον συνάνθρωπο, έρχονται στο προσκήνιο για πρώτη φορά και θα παίξουν πλέον καθοριστικό ρόλο στην αξιολόγηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπως η ισότητα των φύλων, η προσβασιμότητα σε άτομα με αναπηρία και η στρατηγική διεθνοποίηση των ιδρυμάτων. Δεν είναι στόχος μόνο να ανταποκρίνονται τα πανεπιστήμια μας στα διεθνή και ευρωπαϊκά πρότυπα, αλλά οφείλεται να βελτιώνεται συνεχώς η ποιότητα, η αποτελεσματικότητα και η απόδοσή τους.

Με τον νέο νόμο στο θέμα της χρηματοδότησης που προτείνει το Υπουργείο ενισχύεται η αυτονομία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αφού πρέπει τα ανώτατα αυτά ιδρύματα να θέσουν στόχους με σαφή χρονοδιαγράμματα, έχοντας κυρίως ως γνώμονα την εθνική στρατηγική για την ανώτατη εκπαίδευση.

Σημαντικό κομμάτι αυτού του νομοσχεδίου που προτείνει το Υπουργείο μας είναι ο ανασχηματισμός των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, το γνωστό ΕΛΚΕ. Η έρευνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη φύση της απαιτεί ευελιξία. Αυτή την ευελιξία όσο και την ποιότητα έρχεται να επαναφέρει η Κυβέρνηση στην ανώτατη εκπαίδευση. Μέχρι τώρα η γραφειοκρατία χαρακτήριζε κάθε στάδιο διεξαγωγής έρευνας, στοιχίζοντας πολύτιμο χρόνο στους ερευνητές επιστήμονες. Η διεξαγωγή ποιότητας έρευνας είναι αναγκαία για να έχουν τα πανεπιστήμια μας ισχυρή παρουσία σε διεθνή επίπεδα, αφού οι παγκόσμιοι δείκτες αξιολόγησης βασίζονται στο ερευνητικό κομμάτι, πέρα από τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που η ΕΘΕΑ, η νέα αρχή, θα να αναβαθμίσει. Δεν είναι τυχαίο ότι μόνο τρία ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται στη γενική κατάταξη στα πρώτα πεντακόσια παγκοσμίως, το Εθνικό Καποδιστριακό, το Αριστοτέλειο και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Επιμέρους κατηγορίες αξιολόγησης αφορούν στην εξωστρέφεια των πανεπιστημίων, στην αριστεία, σε ποιοτικά κριτήρια που σχετίζονται με την ισότητα, τις συνθήκες διδασκαλίας και άλλα. Αυτά, δηλαδή, που έρχεται να βελτιώσει το Υπουργείο Παιδείας.

Ωστόσο, σημαντικοί επιστήμονες βρίσκονται στη χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους οποίους αν δινόταν η ευκαιρία και οι δυνατότητες θα μπορούσαν να συμβάλουν καθοριστικά στην καλύτερη αξιολόγηση των πανεπιστημίων μας. Πιστεύουμε ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο συμβάλλει σε αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή στον ορθολογισμό της χρηματοδότησης, την αντικειμενικότερη κατανομή χώρων, με τελικό αποτέλεσμα την αναβάθμιση των ανώτατων πνευματικών ιδρυμάτων.

Σας καλώ να στηρίξετε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο συμβάλει καθοριστικά στην πρόοδο της ανώτατης εκπαίδευσης στην Ελλάδα και στην εξέλιξη της επιστήμης, μέσω της έρευνας, αφού όπως έλεγε και ο Σωκράτης «η μόρφωση, όπως ακριβώς μια εύφορη γη, φέρνει όλα τα καλά».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γκίκας Στέφανος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά τον καταστροφικό νόμο Γαβρόγλου, με πολύ μεγάλη ικανοποίηση είδαμε αυτόν τον νόμο να κατατίθεται στη Βουλή σήμερα, που με δυο λόγια αυτό που προσπαθεί να κάνει είναι να αναβαθμίσει την ανώτατη εκπαίδευση, υιοθετώντας βέλτιστες πρακτικές από το εξωτερικό και να κάνει τα πανεπιστήμια μας, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αντάξια με αυτά του εξωτερικού, ώστε ευελπιστούμε σε λίγα χρόνια να συναγωνίζονται επαξίως αυτά τα ιδρύματα.

Υπάρχουν αρκετές διατάξεις και καινοτομίες σε αυτό το νομοσχέδιο. Επιτρέψτε μου για συντομία χρόνου να αναφερθώ -βέβαια τα είπαν κι άλλοι συνάδελφοι, αλλά θεωρώ κρίσιμο να τα πω κι εγώ- σε τρία θέματα από αυτά τα οποία περιλαμβάνει το νομοσχέδιο. Το ένα Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, η

ΕΘΑΕ όπως λέγεται η οποία αντικαθιστά την αρχή η οποία έχει ψηφιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, που είναι η αρχή διασφάλισης και πιστοποίησης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, την ΑΔΙΠ, η οποία, κακά τα ψέματα, δεν μπόρεσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, δεν ικανοποίησε τους λόγους για τους οποίους ιδρύθηκε.

Οι αρμοδιότητες, λοιπόν, της εθνικής αυτής αρχής εμπλουτίζονται σε τρεις πολύ σημαντικούς τομείς: στον στρατηγικό σχεδιασμό, στη χρηματοδότηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και στην αξιολόγησή τους. Συγκεκριμένα το Ανώτατο Συμβούλιο της Εθνικής Αρχής εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας τετραετές πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, κάτι που γίνεται για πρώτη φορά. Εισηγείται επιπλέον την ίδρυση, τη συγχώνευση, την κατάργηση τμημάτων σχολών, πανεπιστημίων, παρακολουθεί -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- τη μετάβαση των αποφοίτων στην αγορά εργασίας, εισηγείται προτάσεις για τη διασφάλιση της υψηλής ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, αλλά και βεβαίως ασχολείται με την κατανομή της ετήσιας επιχορήγησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Στη χρηματοδότηση των ΑΕΙ συμβαίνει μία σημαντική καινοτομία, το 80% θα διανέμεται πλέον βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, ενώ το υπόλοιπο 20% συνδέεται με τους δείκτες ποιότητας του ιδρύματος. Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα να είναι το κίνητρο για να μπορέσουν να αντλήσουν αυτούς τους πόρους, να βελτιώσουν τους τομείς της έρευνας, της εξωστρέφειας και, βεβαίως, την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης.

Ένα άλλο σημείο που θα ήθελα να σταθώ, το οποίο είναι πολύ σημαντικό, είναι οι ειδικοί λογαριασμοί κονδυλίων έρευνας. Θυμάμαι όταν παρέλαβε η κυρία Υπουργός, την είχα επισκεφθεί στο γραφείο της και της μετέφερα ένα αίτημα καθηγητών του Ιονίου Πανεπιστημίου, που όπως ξέρετε η έδρα του είναι στην Κέρκυρα, μεταφέροντας ακριβώς αυτό, δηλαδή ότι με αυτό το σύστημα που υπήρχε δεν μπορούσε να προωθηθεί σωστά η έρευνα και τα προγράμματα και ζητούσαν να παύσει αυτή η μεγάλη γραφειοκρατία.

Με αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο και με τις διατάξεις που περιλαμβάνει ακριβώς αυτό γίνεται: Περιορίζεται, εγώ θα πω ουσιαστικά παύεται, η οποιαδήποτε γραφειοκρατική αγκύλωση που δυσχέραινε την υλοποίηση των ερευνητικών έργων και προγραμμάτων.

Έτσι, μεταξύ άλλων, ο προϋπολογισμός κάθε έργου ή προγράμματος θα είναι αυτοτελής και διακριτός σε σχέση με τον προϋπολογισμό των υπολοίπων έργων, ενώ για τα πολυετή έργα θα είναι συνοπτικός και δεν θα πραγματοποιείται επιμέρους κατανομή των κονδυλίων στα έτη. Αυτό βοηθάει πάρα πολύ. Συνοπτικά προβλέπεται μεγαλύτερη ευελιξία στη λειτουργία των ΕΛΚΕ προκειμένου να διευκολυνθεί το έργο των ερευνητών, χωρίς να παραμερίζεται ωστόσο -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- η διαφάνεια και η λογοδοσία.

Θα ήθελα να πω μία κουβέντα για την αναστολή των τριάντα επτά τμημάτων, που έγινε τόσος λόγος, στο άρθρο 33. Αυτά τα τμήματα ιδρύθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ, αλλά χωρίς να έχει προηγηθεί η υποχρεωτική από τον νόμο αξιολόγησή τους από την προηγούμενη ανεξάρτητη αρχή, την ΑΔΙΠ. Δεν έγιναν μελέτες σκοπιμότητας, εξίσου σημαντικό, και, βεβαίως, δεν διαπιστώθηκε ποτέ η αναγκαιότητα και η βιωσιμότητά τους. Επειδή αγγίζουν πάρα πολλές περιοχές, πολύ σωστά στο παρόν νομοσχέδιο λέμε ότι αναστέλλεται η λειτουργία τους μέχρις ότου η νέα ανεξάρτητη αρχή, αφού αξιολογήσει όλες τις παραμέτρους και τους παράγοντες, αποφασίσει εάν θα λειτουργήσουν ή όχι.

Μια κουβέντα και για το άρθρο 50. Νομίζω ότι από το 2005 ήδη, με οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλεπόταν οι κάτοχοι πτυχίων του εξωτερικού, τα οποία αναγνωρίζονταν από ΔΟ-ΑΤΑΠ, να μπορούν να λαμβάνουν μέρος σε προσλήψεις σε εξετάσεις μέσω ΑΣΕΠ. Επί τέσσερα χρόνια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αυτό το άφησε να υπάρχει. Λίγο πριν τις εκλογές, προφανώς για μικροπολιτικούς λόγους, με νόμο κατήργησε αυτή τη διαδικασία. Νομίζω ότι πολύ σωστά η Κυβέρνησή μας και το Υπουργείο Παιδείας το επαναφέρει και για λόγους που μας επιβάλλει η Ευρω-

παϊκή Ένωση αλλά και διότι είναι δίκαιο.

Εν κατακλείδι, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προάγει την ανώτατη εκπαίδευση, ακολουθεί καλές πρακτικές του εξωτερικού και είμαι βέβαιος ότι μετά από λίγα χρόνια τα πανεπιστήμιά μας θα είναι ισάξια και στο ερευνητικό πεδίο που τόσα χρόνια, δυστυχώς, δεν είχαμε τη δυνατότητα. Γι' αυτό βεβαίως το υπερψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Κυριακή Μάλαμα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να ξεκινήσω με μία διαπίστωση. Η Νέα Δημοκρατία, όπως άλλωστε το δηλώνει και η ίδια σε κάθε ευκαιρία, διακατέχεται από σύνδρομο αναπόλησης -θα έλεγα- των μνημονίων στην εκπαίδευση. Είναι στον ιδεολογικό της πυρήνα η υποχρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας και οι χάρες, βέβαια, στους ιδιώτες, στους κολλεγιάρχες, στους σχολάρχες, στους φορείς της ιδιωτικής εκπαίδευσης συνολικότερα.

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν διαπιστώνει κανένα πρόβλημα υποχρηματοδότησης των πανεπιστημίων, δεν την ενδιαφέρει αν υπάρχει επαρκές διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό στα πανεπιστήμια, δεν την ενδιαφέρουν οι σχέσεις εργασίας μέσα στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, οι υποδομές έρευνας, η φοιτητική μέριμνα. Την ενδιαφέρει μόνο να περικόψει, να τιμωρήσει, να αξιολογήσει και να καθαρίσει -τάχα μου δήθεν- τα πανεπιστήμια. Στην πραγματικότητα η νέα Κυβέρνηση δεν κοιμίζει καμμία νέα ιδέα για την παιδεία, απλώς επιστρέφει στο μνημόνιο για να προωθήσει την ιδιωτική εκπαίδευση σε βάρος της δημόσιας.

Το νομοσχέδιο αυτό προφανώς δεν αποτελεί κάποια μεταρρυθμιστική τομή, όπως με στόφο δηλώνουν οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, απλώς μετονομάζει φορείς που ήδη υπάρχουν, όπως είναι η αρχή που αξιολογεί τα δημόσια πανεπιστήμια και η οποία αλλάζει όνομα από Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση σε Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Αυτή η μετονομασία υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη παραγνώγησης της ανεξαρτησίας της αρχής, του διορισμού μιας νέας διοίκησης σε αυτή και του ελέγχου της από την Κυβέρνηση.

Τι θα κάνει όμως αυτή η αρχή; Τίποτα το καινοφανές. Απλά θα αξιολογήσει τα πανεπιστήμια με κριτήρια που θα καθορίζονται από τον ίδιο τον Υπουργό Παιδείας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2Γ του νομοσχεδίου και θα εφαρμοστεί τιμωρητική αξιολόγηση, περικόποντας το 20% της χρηματοδότησης σε όσα ιδρύματα δεν εντάσσονται στα κριτήρια του Υπουργού. Τι θα συμβεί σε όσα ιδρύματα δεν προσέρχονται ως επαίτες στο γραφείο του Υπουργού; Δεν θα λαμβάνουν το 20% της χρηματοδότησής τους πολύ απλά. Εάν αυτό δεν είναι η χειρότερη μορφή κομματικοποίησης των πανεπιστημίων, τότε τι είναι;

Ισχυρίζεται η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι η αξιολόγηση θα είναι εξωτερική και αντικειμενική, καθώς θα εδράζεται σε ποσοτικούς δείκτες, όπως είναι ο αριθμός αποφοίτησης των φοιτητών και η απορρόφησή τους από την αγορά εργασίας. Με τον τρόπο αυτό φυσικά ανοίγει η γνωστή νεοφιλελεύθερη κερκόπορτα για την άλωση των περιφερειακών πανεπιστημίων, τα οποία είναι διαρκώς υποστελεχωμένα και με ελλείψεις υποδομής φοιτητικής μέριμνας. Αντί να αυξηθεί η χρηματοδότηση εκεί ακριβώς όπου εντοπίζονται αυτά τα προβλήματα, το Υπουργείο θα εντείνει κι άλλο το χάσμα μέσα από το κλείσιμο της κούνουλας της χρηματοδότησης και θα δημιουργήσει δημόσια πανεπιστήμια πολλαπλών ταχυτήτων σε βάρος των φοιτητών, των οικογενειών τους και γενικώς της δημόσιας παιδείας συνολικότερα.

Και εκεί ακριβώς έρχεται η πολιτική αυτή να συνδυαστεί με το όραμα της νέας Κυβέρνησης για «ελεύθερα κολλέγια», για ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση, την οποία προσπαθεί, μάλιστα, να εξισώσει ως προς το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων με τη δημόσια.

Με το άρθρο 50 του νομοσχεδίου η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κάνει δώρο στους κολλεγιάρχες την επαγγελματική ισοδυναμία των τίτλων σπουδών κολεγίων με τα πτυχία των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων για όσους θέλουν να εργαστούν ως εκπαιδευτικοί στη δημόσια εκπαίδευση. Μπράβο! Δηλαδή για

τον διορισμό ενός εκπαιδευτικού δεν θα απαιτείται πλέον πτυχίο ελληνικού πανεπιστημίου ή πανεπιστημίου της αλλοδαπής, που έχει αναγνωριστεί από τον ανάλογο δημόσιο οργανισμό, θα αρκεί ένα πτυχίο κολεγίου, που, σύμφωνα με το άρθρο 50 του νομοσχεδίου, θα είναι πλέον επαγγελματικά ισοδύναμο.

Αυτή τη διάταξη άραγε την επικροτεί η εκπαιδευτική κοινότητα, την επικροτούν τα δημόσια πανεπιστήμια;

Εντύπωση μου προκάλεσε η συμπεριφορά της ηγεσίας του Υπουργείου και των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας στη συνεδρίαση της ακρόασης των φορέων επί του συγκεκριμένου ζητήματος στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Ούτε λίγο ούτε πολύ οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης και της Πλειοψηφίας επέπληξαν εντελώς άκομψα τους πρυτάνεις, τους καθηγητές δηλαδή του πανεπιστημίου και τους φορείς του εκπαιδευτικού κόσμου που εξέφρασαν την οργισμένη αντίθεσή τους στη συγκεκριμένη διάταξη.

Δυστυχώς το σημερινό νομοσχέδιο όχι απλώς αγνοεί τις ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης, όχι απλώς υποβιβάζει την πορεία χιλιάδων επιστημόνων των ελληνικών πανεπιστημίων, εξισώνοντας δηλαδή τα δημόσια πανεπιστήμια με τα κολλέγια, όχι απλώς βυθίζει τα ΑΕΙ στην υποχρηματοδότηση, αλλά μας γυρνάει πίσω στις πιο σκοτεινές μνημονιακές μέρες της παιδείας.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν ανάγκη από στήριξη και όχι από τιμωρία. Οι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί έχουν ανάγκη από προστασία των πτυχίων τους και όχι την υποβάθμισή τους μέσω της εξίσωσης με τους τίτλους σπουδών των κολλεγίων. Η δημόσια παιδεία γενικά έχει ανάγκη από χρηματοδότηση, από διορισμούς, από μέριμνα, από ισχυρές δομές, από δυνατά δημόσια πανεπιστήμια.

Η Κυβέρνηση δεν έχει τίποτα από αυτά στις προτεραιότητές της. Αντίθετα, θέλει καταστολή, υποχρηματοδότηση, υποβάθμιση και αυτά ακριβώς νομοθετεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Γκαρά Αναστασία από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο με διατάξεις οι οποίες αγγίζουν τον πυρήνα της δημόσιας εκπαίδευσης, ένα ακόμη νομοσχέδιο που δεν κάνει τίποτα άλλο από το να απορρυθμίζει το τοπίο της εκπαίδευσης προς τέρψιν και ικανοποίηση συγκεκριμένων ιδιωτικών συμφερόντων. Υιοθετεί αρκετές ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, ισοπεδώνει τη δημόσια παιδεία, διογκώνει τις ανισότητες, εμπαίζει τη νεολαία μας.

Η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας απολύτως προβλέψιμη και βαθιά ιδεοληπτική, όπως συνηθίζει, κάνοντας πράξη τα λόγια του κ. Μητσοτάκη περί οδοστρωτήρα που θα σαρώσει τα πάντα μπορεί να μην ξέρει τι ποσοστό ακριβώς επί του ΑΕΠ δαπανάται στον τομέα της παιδείας, ωστόσο ξέρει πολύ καλά να κάνει ό,τι χρειάζεται ώστε να αποδιαιρθώσει, να επιτεθεί και τελικά να ισοπεδώσει τη δημόσια παιδεία στη χώρα.

Πιστή, λοιπόν, στο παραπάνω δόγμα με το άρθρο 33 του παρόντος σχεδίου νόμου η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιλέγει να αναστείλει επ' αόριστον τη λειτουργία των τριάντα επτά νέων τμημάτων πανεπιστημίου. Η λειτουργία αυτών των τμημάτων ήταν πρόταση και είχε σχεδιαστεί από τα ίδια τα ιδρύματα. Δεν σέβεται η Κυβέρνηση ούτε τα ίδια τα πανεπιστήμιά μας για τα οποία κομμάτι πολλές φορές όταν ανεβαίνουν στη λίστα των ευρωπαϊκών αξιολογών πανεπιστημίων.

Η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας είχε ήδη δρομολογήσει τη λειτουργία τους. Εσείς, όμως, κύριοι Υπουργοί, έρχεστε να κλείσετε επ' αόριστον τα συγκεκριμένα τμήματα, επειδή ο μόνος στόχος σας είναι η συρρίκνωση και η υποβάθμιση -ξαναλέω- της δημόσιας παιδείας.

Και το κάνετε αυτό τη στιγμή που για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης αδιαφορείτε πλήρως, διότι και το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης με απόφαση της συγκλήτου είχε προτείνει την ίδρυση νέων τμημάτων, προτάσεις ρεαλιστικές, προτάσεις αναγκαίες, προτάσεις απαραίτητες κυρίως για το ίδιο το πανεπιστήμιο αλλά και για την τοπική μας κοινωνία. Οι προτάσεις αυτές

είχαν γίνει αποδεκτές, είχαν υιοθετηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά και πάλι εσείς αυτές τις προτάσεις τις απορρίπτετε.

Βέβαια όλα τα παραπάνω δεν έρχονται σαν κεραυνός εν αιθρία. Μέσα σε έξι μήνες διακυβέρνησής σας έχετε ήδη προλάβει να καταργήσετε τα διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ για να κατευθύνετε ίσως τους σπουδαστές στα ιδιωτικά ΙΕΚ. Έτσι κι αλλιώς γνωρίζουμε ότι αρκετές φορές τους σπουδαστές τους έχετε αντιμετωπίσει σαν πελάτες και όχι σαν σπουδαστές με δικαιώματα στη δημόσια εκπαίδευση.

Επίσης, ήδη έχετε καταργήσει τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση επικαλούμενοι την αριστεία.

Με το άρθρο 16 -συνεχίζω- στο παρόν σχέδιο νόμου βάζετε μία βόμβα στα θεμέλια όλων των ιδρυμάτων μειώνοντας τη χρηματοδότηση κατά 20% με προκάλυμμα ξεπερασμένες ακόμη και στην ευρωπαϊκή πρακτική μεθόδους αξιολόγησης, αξιολόγησης που με άλλοθι την κατ' επίφαση επίκληση της αριστείας -εδώ έχει έναν σαφή τιμωρητικό και αυταρχικό χαρακτήρα- προτείνετε ουσιαστικά μέτρα που θα ενισχύσουν και θα διευρύνουν τις ανισότητες μεταξύ των ελληνικών πανεπιστημίων, των σπουδαστών αλλά και των καθηγητών και είναι βέβαιο ότι κυρίως τα ιδρύματα της περιφέρειας είναι αυτά που θα πληρώσουν τελικά το μάρμαρο από τις περικοπές χρηματοδότησης.

Με αυτή την αντικοινωνική και τιμωρητική σας ρύθμιση οδηγείτε τα δημόσια πανεπιστήμια σε ιδιωτικούς φορείς για την κάλυψη βασικών υπηρεσιών και με μαθηματική ακρίβεια θα αναγκάσετε τμήματα είτε να συρρικνωθούν είτε να κλείσουν.

Αν υπάρχει περικοπή για ένα έτος αναρωτιέμαι πώς θα ορθοποδήσουν ξανά τα πανεπιστήμια, ώστε να διεκδικήσουν το επιπλέον 20% που είχαν χάσει την προηγούμενη χρονιά;

Κυρίες και κύριοι, το πιο χυδαίο όμως, το πιο ακραίο νεοφιλελεύθερο στο παρόν σχέδιο νόμου είναι η αναγνώριση των πτυχίων των κολλεγίων και των ιδρυμάτων της αλλοδαπής ως ισοδύναμων των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων κάνοντας τα δεκτά από τον ΑΣΕΠ και μάλιστα χωρίς να έχει προηγηθεί καμμία απόφαση ή εξέταση από το ΔΟΑΤΑΠ. Παρακάμψετε, δηλαδή, το άρθρο 16 του Συντάγματος, αφού δεν καταφέρατε να το αναθεωρήσετε κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Πλήττετε ευθέως τους αποφοίτους των ελληνικών πανεπιστημίων, τους υπηρετούντες εκπαιδευτικούς, τους χιλιάδες αδιόριστους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, οι οποίοι τρέχουν κάθε χρόνο στα πιο μακρινά σημεία της χώρας για να διδάξουν και εσείς έρχεστε και βάζετε από το παράθυρο ή από την πόρτα, θα έλεγα καλύτερα, τους απόφοιτους με πτυχία αμφιβόλου αξίας και επιπέδου ιδιωτικών κολεγίων στο εκπαιδευτικό μας σύστημα για να διδάξουν τα παιδιά μας.

Με τη διάταξη αυτή η Κυβέρνηση του Μητσοτάκη εμπαίζει τη νέα γενιά, δεν αναγνωρίζει τις θυσίες και τους κόπους των νέων παιδιών, αποδεικνύει ότι για αυτή, για την Κυβέρνηση που επικαλείται την αριστεία, τελικά αριστεία δεν είναι οι υψηλοί βαθμοί εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση, δεν είναι ο κόπος των παιδιών μας, αλλά αριστεία για αυτούς είναι το αν έχει κάποιος να δαπανήσει αρκετές χιλιάδες ευρώ για να αγοράσει ένα πτυχίο από ένα άγνωστο κολλέγιο.

Αυτό το μήνυμα περνάτε, κύριοι και κυρίες, στους εκπαιδευτικούς, στους φοιτητές σε όλους τους νέους ανθρώπους ότι εσείς ακόμη και στον χώρο της εκπαίδευσης δεν αναγνωρίζετε σπουδαστές, εκπαιδευτικούς, δασκάλους, καθηγητές, βλέπετε μόνο πελάτες και νούμερα. Οποίος τυχαίνει να έχει ένα παχύ πορτοφόλι θα μπορεί να προσλαμβάνεται στη θέση του παιδιού μιας λαϊκής, μιας μέσης οικογένειας που μόχθησε σε όλη του τη ζωή για να καταφέρει να γίνει εκπαιδευτικός. Αποθεώνετε, δηλαδή, την αριστεία της τσέπης και του χρήματος.

Δυστυχώς φέρνετε μια διάταξη ντροπιαστική και παρεμπιπτόντως, κύριε Υπουργέ, κυκλοφορούν σήμερα δημοσιεύματα στον Τύπο που λένε ότι η γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία έχετε επικαλεστεί, ουδεμία σχέση έχει με όσα έχετε αναφέρει. Παρακαλώ να μας διευκρινίσετε τελικά τι συμβαίνει. Η γνωμοδοτική απόφαση της Κομισιόν 4016/19 αναφέρει τον

κλάδο των εκπαιδευτικών ή όχι; Μήπως είναι καθαρά πολιτική σας επιλογή;

Σε κάθε περίπτωση βέβαια εμείς ζητάμε την απόσυρση της ντροπιαστικής διάταξης που εξισώνει τα πτυχία των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων με αυτά αγνώστων αμφιβόλου αξίας περιεχομένου και ποιότητας κολλεγίων. Άλλωστε μας το ανέφεραν και στην επιτροπή όλοι οι φορείς, η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, η ΟΙΕΛΕ, οι ομοσπονδίες, ενώ επίσης εξέδωσαν αποφάσεις και οι σύγκλητοι αρκετών πανεπιστημίων ζητώντας την απόσυρση της διάταξης, ενώ και οι συμπολίτες μας αυτή τη στιγμή διαδηλώνουν έξω στην πλατεία Συντάγματος ζητώντας την απόσυρση αυτής της διάταξης.

Ζητούμε, λοιπόν, και εμείς την απόσυρση της, διότι καταψήφισαν αυτό το νομοσχέδιο δεν θα επιτρέψουμε την υποβάθμιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και του εκπαιδευτικού μας συστήματος, δεν θα επιτρέψουμε τον εμπαιγμό της νέας γενιάς, δεν θα επιτρέψουμε το πισωγύρισμα στο δημόσιο σύστημα και στο δημόσιο συμφέρον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Αναγνωστοπούλου από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο, η κυρία Υπουργός είχε πει ότι το άρθρο 16 του σχεδίου νόμου που συζητάμε εδώ στην Ολομέλεια σήμερα αποτελεί ιδεολογική τομή. Το ακούσαμε και από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας.

Σε τι συνίσταται αυτή η ιδεολογική τομή; Συνίσταται σε ένα πράγμα, στη βαθμιαία απόσυρση της πολιτείας από την υποχρέωσή της να χρηματοδοτεί τη δημόσια εκπαίδευση, κυρίως, βέβαια, την ανώτατη εκπαίδευση.

Αυτό, λοιπόν, που είναι δικαίωμα όλων των πολιτών και υποχρέωση της πολιτείας γίνεται με το άρθρο 16 διαπραγματεύσιμο χαρτί, με εργαλείο την αξιολόγηση, την οποία αξιολόγηση θα κάνει η ανώτατη αρχή, η ΕΘΑΕ, όπως ονομάζεται, η οποία λειτουργεί στον σκληρό πυρήνα των δημόσιων πολιτικών για την παιδεία. Δεν είναι η ΑΔΙΠ -ο κ. Βερναδάκης πάρα πολύ ωραία το εξήγησε- στον σκληρό πυρήνα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Δυστυχώς εμένα δεν μου θυμίζει κανένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος. Ας μου πείτε ένα παράδειγμα, εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο που είδαμε πώς έφτασε η δημόσια παιδεία. Εμένα μου θυμίζει το αντίστοιχο ανώτατο συμβούλιο εκπαίδευσης της Τουρκίας, στο οποίο χρεώνονται πάρα πολλά από τα κακά της ανώτατης εκπαίδευσης εκεί. Δεν θέλω να επεκταθώ.

Τι σημαίνει, όμως, ένα τέτοιο εργαλείο το οποίο θα αξιολογεί; Και τι κρύβεται; Και τι εμμονή ιδεολογική είναι αυτή που έχει και προσωπικά η κυρία Υπουργός αλλά και η Νέα Δημοκρατία; Είναι πιστή σε αυτό που άνοιξε η προκάτοχός της, η κ. Διαμαντοπούλου, σ' αυτή την κατηγορία, ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι σφαίρες αναξιοκρατίας. Άρα χρειάζονται κάποιον από πάνω, έναν επιθεωρητή, ο οποίος θα πρέπει να ελέγχει τι γίνεται σε αυτές τις σφαίρες αναξιοκρατίας.

Εγώ δεν ξέρω τι σχέση έχει η Υπουργός με τα πανεπιστήμια. Θέλω να ρωτήσω, όμως, τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας που είναι και πανεπιστημιακοί.

Δεν ντρεπόμαστε σ' αυτή την Αίθουσα να μιλάμε για πανεπιστήμια τα οποία δεν αξιολογούνται και για πανεπιστημιακούς που δεν αξιολογούνται; Δεν ντρεπόμαστε; Εγώ ντρέπομαι να αποτελώ μέρος της Βουλής και να ακούω τέτοια πράγματα και να μην μπορώ να υπερασπιστώ τους ανθρώπους οι οποίοι αξιολογούνται πολύ περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο και τα ιδρύματά τα οποία αξιολογούνται συνεχώς.

Άρα κάποιο άλλο νόημα έχει όλη αυτή η επίθεση; Απόσυρση της πολιτείας, υποχρηματοδότηση, η οποία έτσι κι αλλιώς είναι υπαρκτή. Δέκα χρόνια κρίσης, τα πανεπιστήμια μετά βίας καλύπτουν τα λειτουργικά τους έξοδα.

Θέλω να μου απαντήσει κάποιος, ει δυνατόν η κυρία Υπουργός. Τι σημαίνει το 20% της δημόσιας χρηματοδότησης κατόπιν

αξιολόγησης; Ετήσιας; Μετά από τέσσερα χρόνια; Και τι θα γίνεται στο ενδιαμέσο διάστημα; Πώς θα μπορούν να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια;

Φωνάζετε όλοι να ανέβουν στη διεθνή κατάταξη κ.λπ.. Τα κριτήρια τα οποία παίζουν πρωτίστη σημασία είναι: Η στελέχωση, πόσα μέλη ΔΕΠ υπάρχουν και οι υποδομές που υπάρχουν.

Πείτε μου: Είχατε καμμία πρόνοια για τη στελέχωση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, τα οποία έχουν ανάγκη από κόσμο;

Από τις πρώτες προσπάθειες που κάναμε συστηματικά ήταν να προκηρύζουμε νέες θέσεις και όχι μόνο για την υποστελέχωση, αλλά και για τους πανάξιους νέους επιστήμονες που έχουμε και δεν έβρισκαν δουλειά στα πανεπιστήμια.

Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο. Είναι μία εμμονή να αποσυρθεί σιγά-σιγά το δημόσιο απ' αυτή τη μεγάλη του υποχρέωση. Η δεύτερη εμμονή -τεράστια εμμονή- και πραγματικά αντίφαση είναι ότι ακούγαμε μία Υπουργό, η οποία και όταν η Νέα Δημοκρατία ήταν στην αξιωματική αντιπολίτευση και ως τομεάρχης φώναζε από το πρωί ως το βράδυ ότι «φεύγουν τα παιδιά μας στο εξωτερικό και γιατί δεν κάνουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια κ.λπ.». Και όταν δημιουργούνται νέα τμήματα ή και σχολές με αποφάσεις συγκλήτων -να θυμίσω εδώ ότι αυτή η ΕΘΑΕ πραγματικά υπονομεύει τη δημοκρατικότητα και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, και αν υπάρχει αντίλογος ας μου τον πείτε, δεν τον άκουσα μέχρι τώρα- εκεί το Υπουργείο έρχεται και λέει ότι «αναστέλλεται η λειτουργία τους».

Θα επαναξεταστούν -λέει- αυτά τα τριάντα επτά τμήματα. Αν επαναξεταστούν, εγώ θέλω να επαναξεταστεί και η Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών, ανάμεσα στα άλλα τα οποία αναστέλλονται.

Φτάνω στο άρθρο 50, γιατί δυστυχώς δεν έχω χρόνο εδώ. Με το άρθρο 50 δεν εξισώνονται μόνο τα πτυχία των κολεγίων με τα δημόσια πανεπιστήμια. Δεν έχουμε μία εξίσωση μόνο προς τα κάτω.

Κύριε Στυλιανίδη, έχουμε την πραγματική δικτατορία, όχι των μετριοτήτων, των δικτατορία των μη ελεγχόμενων από κανένα και τη δικτατορία των ιδιωτικών κολεγίων.

Ο ΔΟΑΤΑΠ ιδρύθηκε -διαβάστε όταν ιδρύθηκε ο ΔΟΑΤΑΠ, τότε λεγόταν ΔΙΚΑΤΣΑ- ακριβώς για να μπορούν να ελέγχονται τα ακαδημαϊκά προσόντα. Και τώρα έρχεται μία διάταξη η οποία, όχι μόνο εξισώνει προς τα κάτω τα δημόσια πανεπιστήμια, δεν ελέγχει καθόλου τα ακαδημαϊκά προσόντα.

Εκεί, όμως, υπάρχει και ένα άλλο χτύπημα μεγάλο. Υπάρχει στον ίδιο τον εκπαιδευτικό κόσμο, όχι γιατί θα βρεθεί τόσος κόσμος στην ανεργία, όχι επειδή τα πτυχία τους και οι κόποι μιας ζωής ευτελίζονται και εξευτελίζονται, αλλά γίνεται και κάτι άλλο.

Αντιμετωπίζετε τους εκπαιδευτικούς ως υπαλλήλους τρίτης κατηγορίας: «Μπορούν να διδάσουν δεξιότητες;». Λες και οι δεξιότητες και η εκπαίδευση είναι *playmobil*. Λες και δεν χρειάζεται ένας ολόκληρος κόσμος, μορφωτικός, παιδαγωγικός, για να μπορέσει ο εκπαιδευτικός να λειτουργήσει.

Θέλω να σας ρωτήσω: Πού θα ήταν αυτή η χώρα μετά από δέκα χρόνια κρίσης, αν δεν είχαμε αυτούς τους κακοπληρωμένους εκπαιδευτικούς στα δημόσια σχολεία, όπου τώρα εσείς επιβάλλετε, όχι μόνο δικτατορία των μετριοτήτων, δικτατορία των ανύπαρκτων!

Θα κλείσω λέγοντας ένα πράγμα. Το πρόγραμμά σας είναι νεοφιλελεύθερο -το ξέρουμε- με έναν επαρχιωτισμό, ο οποίος είναι άνευ προηγουμένου.

Τριών Ιερarchών! Δεν θα πω τίποτα άλλο. Το ότι η θρησκευτική συνειδηση πρέπει να είναι -αναφέρομαι στο άρθρο 16- πρέπει να είναι ορθόδοξη κατήχηση αυτό το έχουμε καταλάβει από την κυρία Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θέλω, όμως, να πω μία τελευταία κουβέντα. Η αργία δεν είναι τεμπελιά. Και όχι μόνο δεν είναι τεμπελιά. Η ίδια η Εκκλησία, οι ιερωμένοι κ.λπ., στην οθωμανική αυτοκρατορία όταν υπήρξε Σύνταγμα το 1908 έκαναν διαδηλώσεις για την καθιέρωση των θρησκευτικών αργιών. Δεν τη θεώρησαν ποτέ τεμπελιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα αποφασίσει να μην πάρω τον λόγο στη συζήτηση για το νομοσχέδιο για την παιδεία, γιατί έχω τη βεβαιότητα ότι στον ΣΥΡΙΖΑ πλαισιωνόμαστε από εξαιρετικούς ακαδημαϊκούς δασκάλους και δασκάλες, οι οποίοι έχουν περάσει ίσως το πιο σημαντικό στάδιο αξιολόγησης μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια, που είναι η αγάπη, ο σεβασμός και η αποδοχή τους από τους φοιτητές ως πανεπιστημιακών δασκάλων.

Παρατηρώντας, όμως, για πολύ ώρα την Υπουργό Παιδείας να είναι βυθισμένη ή στις ενοχές ή στις σκέψεις της ή στο κινητό της, εν αντιθέσει με τον κ. Στυλιανίδη ή την κ. Κεφαλίδου, που από την αυτοπρόσωπη παρουσία τους φαίνεται ποιος πραγματικά ενδιαφέρεται για το δημόσιο πανεπιστήμιο, θέλω να ρωτήσω το εξής, μάλλον όχι να ρωτήσω, αλλά να επιβραβεύσω την κ. Κεραμέως, γιατί πραγματικά είναι συνεπής σε μία γραμμή η οποία καταγγέλλει προεκλογικά και την ακολουθεί με δογματική επιμονή.

Το πρόβλημα δεν είναι πώς θα ενισχυθούν τα δημόσια πανεπιστήμια, το ζήτημα είναι πώς θα ενισχυθούν τα ιδιωτικά -δεν ξέρω τι να πω ως προσδιορισμό- πανεπιστήμια, μεσολαβητές, ενδιάμεσοι απόδοσης πτυχιακών τίτλων, που οδηγούν σε μία επαγγελματική σταδιοδρομία;

Ακούσατε όμως την κ. Αναγνωστοπούλου, που είναι μία από τους ακαδημαϊκούς δασκάλους, μία δασκάλα την οποία σέβονται και αγαπούν οι φοιτητές. Αυτό μπορείτε να το πιστοποιήσετε και στο πεδίο δράσης, που είναι τα πανεπιστήμια και όχι τα κλειστά κομματικά γραφεία, αυτά που παράγουν τους υπερήλικες διοικητές νοσοκομείων ή τους διπλοαμβλιόμενους μετακλητούς συμβούλους -και με σύνταξη και με αμοιβή. Εκεί μπορείτε, πραγματικά, να δείτε πώς γίνεται η αξιολόγηση και με ποια δεδομένα.

Είπε, λοιπόν, η κ. Αναγνωστοπούλου -και πολύ ορθά- ότι σε όλο αυτό το πλέγμα που προσπαθείτε να χτίσετε γύρω από τη δημόσια εκπαίδευση, φαίνεται να μη σέβεστε έναν από τους πρωταγωνιστές αυτής της αλυσίδας, τους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Και είναι δικαίωμά σας να το κάνετε, εφόσον έχετε την πολιτική αλαζονεία μιας ισχυρής Πλειοψηφίας.

Ξέρετε, όμως, τα παιδιά έχουν έναν πολύ σκληρό τρόπο να εκφράζουν την αλήθεια, όπως την αλήθεια που εξέφρασε ο Αντώνης, που φοιτά στην Α' λυκείου στους Αμπελόκηπους Θεσσαλονίκης, μία σχετικά φτωχή περιοχή. Ονειρεύεται να ακολουθήσει θετική κατεύθυνση, αλλά μέχρι αυτή την ώρα που συζητάμε χημικός δεν έχει μπει στην τάξη του, κυρία Υπουργέ. Όσο και αν αναζητήσετε στο «Google» ή σε άλλες μηχανές αναζήτησης, θα δείτε ότι στους Αμπελόκηπους δεν έχει πατήσει το πόδι του χημικός για να διδάξει τον Αντώνη, ο οποίος σε δύο χρόνια θέλει να δοκιμάσει τις δεξιότητές του στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, στη θετική κατεύθυνση.

Θέλω να σας ρωτήσω και κάτι άλλο, αν είστε κάτοικοι αυτής της χώρας. Την ώρα που θέλετε να εξισώσετε τα πτυχία των ιδιωτικών κολλεγίων σχεδόν με τα πτυχία της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, έχετε ακούσει για τα μεταπτυχιακά τα οποία αποκτούν από ξένα πανεπιστήμια πολίτες, που τη γλώσσα της χώρας ούτε καν μπορούν να την ψιθυρίσουν; Έχετε ακούσει για τα μεταπτυχιακά από τη Βουλγαρία, που πολίτες οι οποίοι όχι μόνο δεν μιλούν τη γλώσσα -και δεν αναφέρομαι σε διεθνή πανεπιστήμια ή σε διεθνή τμήματα που θα μπορούσατε να μου πείτε ότι είναι ξενόγλωσσα, είναι στα αγγλικά- αλλά ίσως οι ιδιοκτήτες τους δεν γνωρίζουν και πού είναι η γειτονική χώρα; Όλα αυτά τα εισάγετε και με την απειλή ποινών, γιατί για ποινές πρόκειται σε σχέση με τη χρηματοδότηση των δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Είστε, πραγματικά, συνεπής στις προγραμματικές σας επιδίωξεις, γιατί προγραμματικές δεσμεύσεις δεν ήταν. Ήταν μία ακόμα παρελκυστική προσπάθεια, ήταν ένα ακόμη από τα ψέματα που, δυστυχώς, ενώ τα ψελλίζατε, έφταναν με πολύ μεγάλη ένταση στην κοινή γνώμη και το ακροατήριο, ένα από τα πολλά ψέματά σας, γι' αυτό και δεν σας αναγνωρίζεται πλέον το πολι-

τικό ήθος να επιχειρείται και να εμφανίζεστε ως υπερασπιστές του δημοσίου συμφέροντος.

Γιατί και με μία σειρά αποφάσεων σε άλλους τομείς της πολιτικής, της εκτελεστικής εξουσίας αλλά και του νομοθετικού έργου, έχετε -σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, μόλις επτά μήνες- χάσει αυτό το πολιτικό ηθικό δικαίωμα. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι άπειρα, πολλαπλάσια και εκπληκτικά άπειρα τα παραδείγματα που έχετε καταφέρει να δημιουργήσετε στους επτά αυτούς μήνες.

Θέλω να αναφερθώ ειδικά σε δύο περιπτώσεις, στις οποίες αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι. Πραγματικά ο πόνος με τον οποίο εμφανιζόσασταν πριν τις 7 Ιουλίου για τους εκπαιδευτικούς μετανάστες, για τα νέα παιδιά που βρίσκονταν στο εξωτερικό, ήταν απίστευτος. Έφτανε στα όρια της υποκριτικής τελειότητας. Δεν μπορούσε κανείς να συναγωνιστεί ή να υποψιαστεί ότι όλο αυτό δεν είναι μία καλή ηθοποιία, αλλά μία κακή υποκρισία.

Και τι κάνετε τώρα, όχι εσείς προσωπικά, άλλος συνάδελφός σας, μέγας θιασώτης της πολιτικής απάτης και του ψέματος, Υπουργός Εργασίας; Πεντέμισι χιλιάδες επιστήμονες, με ιδιαίτερα υψηλά τυπικά προσόντα, το 10% εκ των οποίων είναι κάτοχοι διδακτορικών, στελέχωσαν για πρώτη φορά το ελληνικό δημόσιο, την ελληνική δημόσια διοίκηση και όχι μόνο, με θαυμάσια αποτελέσματα. Με την εμμονή και τον δογματισμό που έχετε για καθετί δημόσιο, επιλέγετε να τους πετάξετε στον δρόμο και να στήσετε μία ακόμη επικοινωνιακή πομφόλυγα, με τους πεντακόσιους νέους που θα επιστρέψουν από το εξωτερικό.

Θα μπορούσα να πω και άλλα, αλλά θέλω να μην παραλείψω, στα λίγα δευτερόλεπτα που απομένουν, να αναφερθώ και στα ΕΠΑΛ. Δεν είναι ακριβώς στις αρμοδιότητές σας, αλλά θέλω να αναφερθώ στους εκπαιδευτικούς των σχολών μαθητείας του ΟΑΕΔ.

Δεν ξέρω αν το γνωρίζετε ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί με τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας, ακόμα και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ, με τις ίδιες υποχρεώσεις, οι οποίοι όμως δεν έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν ως έμπειροι εκπαιδευτικοί τις αιτήσεις τους στις νέες δομές που ετοιμάζετε.

Να μη μιλήσω για την ειδική αγωγή. Φαντάζομαι αυτό πρέπει να εμπίπτει στα όρια της πολιτικής σας ευθιξίας. Είπαμε για τον χημικό που λείπει στους Αμπελόκητους, αλλά στην ειδική αγωγή τι να πω; Απορώ πώς υπάρχει αυτός ο καθρέφτης της συνειδητής του οποίο αποφεύγετε;

Ξέρετε όμως, κυρία Κεραμέως, τι δεν θα αποφύγετε; Δεν θα αποφύγετε να είστε η δεύτερη Υπουργός, μετά τον Βασίλη Κοντογιαννόπουλο, που μάλλον θα δει τον δρόμο της εξόδου, όχι γιατί δέχετε αντιπολιτευτικά πυρά από εμάς, αλλά γιατί δεν θα καταφέρετε να αποκτήσετε την αγάπη δύο βασικών παραγόντων και την εμπιστοσύνη του εκπαιδευτικού συστήματος σε αυτή τη χώρα, των μαθητών, των φοιτητών και των εκπαιδευτικών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Η κ. Καλλιόπη Βέττα από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια, έρχεται να προστεθεί σε μία αλυσίδα νομοθετημάτων που συμπυκνώνουν τον ιδεολογικό κορμό της Κυβέρνησης, άκρατος νεοφιλελευθερισμός, υποταγή στα ιδιωτικά συμφέροντα, έλλειψη συνείδησης και συνεννόησης, αδιαφορία για τα κοινωνικά κεκτημένα.

Ήδη από τις πρώτες μέρες φάνηκε η απόφαση της Κυβέρνησης να στηρίξει αποκάλυπτα τα ιδιωτικά συμφέροντα. Η κατάργηση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και η εκχώρηση του αντικείμενου σε ένα κατεξοχήν οικονομικό Υπουργείο, αυτό της Ανάπτυξης, εκφράζει τη βούληση για υπαγωγή της έρευνας στα κελεύσματα των αγορών, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ο ανεξάρτητος επιστημονικός και εκπαιδευτικός της χαρακτήρας.

Με τη διάλυση της ΑΔΙΠ, της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας, ενός μακρόχρονου, ανεξάρτητου και δοκιμασμένου θεσμού και τη σύσταση της Εθνικής Αρχής Ανάτα-

της Εκπαίδευσης καταργείται η ανεξαρτησία του οργάνου, μιας και μέχρι πρότινος ο εποπτικός ρόλος των εκάστοτε Υπουργών εξαντλούνταν στον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων, ενώ από εδώ και στο εξής, σύμφωνα με το νομοθετικό κείμενο, ο Υπουργός θα έχει τον πλήρη έλεγχο, άρα και την υψηλή εποπτεία όλων των αποφάσεων.

Πολλά είναι επίσης τα χαρακτηριστικά που αναδεικνύουν τον ψευδεπίγραφο εκσυγχρονισμό που επαγγέλλεστε, όπως η προαιτιούμενη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τον ορισμό των μελών, η δυνατότητα της αρχής να εισηγείται την ολική ή μερική αναστολή της χρηματοδότησης ενός ΑΕΙ -και αναρρωτιέμαι πόσο δόκιμη συνταγματικά μπορεί να είναι αυτή η διάταξη- η τιμωρία των πανεπιστημίων, ιδιαίτερα των περιφερειακών στα οποία θα περικοπτείται ένα σημαντικό ποσό δημόσιας χρηματοδότησης, της τάξης του 20%, αν δεν συγκεντρώνουν τα κριτήρια που θέτετε.

Ωστόσο για την οικονομία του χρόνου θα κάνω μία ειδικότερη αναφορά σε δύο μόνο ζητήματα.

Το πρώτο αφορά το άρθρο 33, για την κατάργηση των τριάντα επτά πανεπιστημιακών τμημάτων, έξι εκ των οποίων ήταν δομημένα να λειτουργήσουν στο Πανεπιστήμιο της Δυτικής Μακεδονίας. Για την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος ας μη σχολιάσω το γεγονός ότι στην επίσημη σελίδα του Υπουργείου είχε συμπεριληφθεί αρχικά και τμήμα που λειτουργεί κανονικά, δείγμα της προχειρότητας με την οποία λειτουργήσατε. Και μιλώ για το Τμήμα Τουρισμού του Ιονίου Πανεπιστημίου που έχει εκατό φοιτητές.

Δεν μπορεί να μείνει ασχολίαστο όμως το γεγονός ότι το Υπουργείο αγνόησε πρώτα απ' όλα τους μαθητές οι οποίοι θα ήθελαν να σπουδάσουν δωρεάν ένα συγκεκριμένο επιστημονικό αντικείμενο, καθώς επίσης και την τοπική κοινωνία, της δυτικής Μακεδονίας εν προκειμένω, η οποία για ένα ακόμη ζήτημα έπεται από αυτό της βεβαιωμένης και της πρόχειρης απολιγνιτοποίησης ενημερώνεται για τις αποφάσεις της Κυβέρνησης από τα κανάλια και τις εφημερίδες. Και τέλος, αγνόησε τα αρμόδια πανεπιστημιακά όργανα τα οποία, σύμφωνα με τη νομοθεσία, έχουν αποφασιστικό ρόλο στη σύσταση των τμημάτων. Ο αυταρχισμός, θα έλεγα, στο μεγαλείο του! Αντί να επιδιωχθούν συναινέσεις και συζητήσεις, να κοστολογηθούν τα νέα τμήματα, να εξεταστούν προγράμματα σπουδών και να ιεραρχηθούν οι εκπαιδευτικές και κοινωνικές ανάγκες, τα νέα πανεπιστημιακά τμήματα όπως και οι μελλοντικοί φοιτητές τους δίνονται ως χάρισμα στα ιδιωτικά κολέγια, ως δωράκια στις κερδοσκοπικές επιδιώξεις των ιδιοκτητών τους. Κανένα παράδοξο για μας που γνωρίζουμε τις επιδιώξεις σας. Ωστόσο με όλα αυτά αποκαλύπτεστε στην ελληνική κοινωνία, την εμπιστοσύνη της οποίας θα χάσετε ταχύτατα.

Όσον αφορά στο άλλο ζήτημα που εμπεριέχεται στο νομοσχέδιο -μιλήσανε και πολλοί συνάδελφοι-, την ουσιαστική καταστροφή του άρθρου 16 του Συντάγματος με την απόδοση επαγγελματικών δικαιωμάτων σε αποφοίτους κολλεγίων, δεν θέλω να μακρολογώσω πάνω σε αυτό, απλώς θέλω να κάνω μία ειδική αναφορά, σε κάτι που παραπλανητικά χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση ως υπεράσπιση των πρωτοβουλιών της. Επανέρχεται συνεχώς η κυρία Υπουργός, επικαλούμενη ότι υπάρχει ευρωπαϊκή οδηγία για την προώθηση της συγκεκριμένης ρύθμισης και ότι εμείς εδώ και τέσσερα χρόνια την είχαμε υιοθετήσει. Η ουσιαστική διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι εσείς ανοίγετε τον δρόμο για διορισμό στη δημόσια εκπαίδευση σε αποφοίτους κολλεγίων με αμφισβητήσιμη επιστημονική αξιοπιστία, ενώ εμείς το είχαμε αποκλείσει εξ αρχής. Αποδίδετε επαγγελματικά δικαιώματα και πρόσβαση στον δημόσιο τομέα, ενώ εμείς ασκούσαμε -και σε πολύ δύσκολες εποχές, να θυμηθούμε- το δικαίωμα για τη χάραξη εθνικής πολιτικής στην εκπαίδευση κόντρα στις επιδιώξεις, διενθεις ή εγχώριες, για την προμείωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Κάτι τελευταίο. Αναρωτιέμαι πού είναι όλοι αυτοί που κατηγορούσαν τον ΣΥΡΙΖΑ για την κατάργηση της βάσης του «10» για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Όλοι αυτοί που κόπτονταν για την υποβάθμιση των πανεπιστημίων, γιατί δεν τοποθετούνται τώρα που βλέπουν αυτούς τους υποψήφιους φοιτητές να κατευθύνονται σε ακριβοπληρωμένα κολέγια για να μπορέσουν να σπουδάσουν και να αποκτήσουν επαγγελματικά εφόδια; Τα συμ-

περάσματα δικά σας.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ τόσο στους παριστάμενους αλλά κυρίως σε αυτούς που ακούνε έξω από την Αίθουσα και ειδικότερα σε αυτούς που σήμερα διαδηλώνουν στην πλατεία. Η δημόσια εκπαίδευση όσο και αν κάποιος την επιβουλεύονται και την υποσκάπτουν διαρκώς, όπως εξάλλου συμβαίνει με την υγεία και τις υποδομές, έχει γερά στηρίγματα στην ελληνική κοινωνία. Έχει αποδείξει διαχρονικά ότι στηρίζει την επιστημονική πρόοδο, επιμορφώνει και θωρακίζει τη νέα γενιά και συμβάλλει στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Θέλω να διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσει να το κάνει, σε πείσμα πολλών, και από αυτή την επιθεση θα βγει ισχυρότερη χάρη στη στήριξη των εκπαιδευτικών, των σπουδαστών, των υπαλλήλων της σε όλες τις βαθμίδες, σε όλους τους τομείς, κυρίως όμως χάρη στη στήριξη της ελληνικής κοινωνίας, η οποία της πιστώνει σε μεγάλο βαθμό τις θεμελιώδεις αλλαγές που συνέβησαν στη χώρα τις τελευταίες δεκαετίες, αλλαγές που δεν οφείλονται στα αμφίβολης ποιότητας κολλέγια που σεσείς πριμοδοτείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χειμάρης Θεμιστοκλής από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής κ. Κωνσταντόπουλος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε συχνά για ανάπτυξη, επενδύσεις, φορολογία, οικονομία, αλλά ξεχνάμε τι βρίσκεται στη βάση ενός επιτυχημένου πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Αυτό δεν είναι άλλο από την παιδεία. Είναι το άλφα και το ωμέγα, ο θεμέλιος λίθος. Δεν είναι τυχαίο ότι οι χώρες που πέτυχαν και διατηρούν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, επένδυσαν πρωτίστως στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Τα πανεπιστήμια ανέδειξαν μέσω της έρευνας τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του τόπου και η πολιτεία τα αξιοποίησε επενδύοντας πολιτικά αλλά και πόρους πάνω σε αυτά, και αυτό είναι τόσο απλό.

Η ανώτατη εκπαίδευση μιας χώρας είναι δείκτης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ανάπτυξης και προόδου. Το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας σήμερα, επεμβαίνει σε καίρια ζητήματα της ανώτατης εκπαίδευσης. Προχωρά στη σύσταση μιας ανεξάρτητης αρχής, υπεύθυνης για τη διαμόρφωση της εθνικής στρατηγικής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Την ίδια στιγμή επιλύει χρόνια προβλήματα των ΕΛΚΕ δημιουργώντας ένα πιο ευέλικτο και ευπροσάρμοστο πλαίσιο λειτουργίας, αντιμετωπίζοντας την αυξημένη γραφειοκρατία που προκύπτει από την προβληματική εφαρμογή του δημόσιου λογιστικού.

Σε διεθνές επίπεδο η ιδέα της ποιοτικής αξιολόγησης των πανεπιστημίων προήλθε από αυτή ακριβώς την ανάγκη σύνδεσής τους με την αγορά και τις πηγές χρηματοδότησης. Στις ΗΠΑ ακολουθείται ένα εθελοντικό πρόγραμμα αξιολόγησης των πανεπιστημίων, ενώ σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες όπως η Αγγλία, η Ολλανδία και η Σουηδία λειτουργούν θεσμοθετημένες ανεξάρτητες αρχές, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την αξιολόγηση των ιδρυμάτων.

Ο διεθνής φορέας αξιολόγησης Times Higher Education κατατάσσει τα κορυφαία πανεπιστήμια στην Ευρώπη βάσει της ποιότητας της διδασκαλίας. Η αξιολόγηση εστιάζει σε θέματα σπουδών, διδακτικού προσωπικού, ποιότητας υπηρεσιών του ιδρύματος, ευκαιριών για την ανάπτυξη δεξιοτήτων, ερευνητικής παραγωγικότητας του προσωπικού και άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι πως στην Ελλάδα του χθες σε πολλά πεδία της δημόσιας διοίκησης, της λειτουργίας ουσιαστικά του κράτους και των δομών του η λέξη αξιολόγηση παρέμενε άγνωστη. Και το αντιλαμβάνομαι, η αλήθεια είναι σήμερα σε αυτή την Αίθουσα με τις τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ που έχω ακούσει από το πρωί.

Ειδικότερα στην ανώτατη εκπαίδευση η αξιολόγηση αποτελεί προϋπόθεση διασφάλισης της ορθολογικής ανάπτυξης. Σήμερα απαντούμε στις ανάγκες των καιρών συνδέοντας άμεσα την αξιολόγηση των πανεπιστημίων με μέρος της κρατικής χρηματοδό-

τησης που αυτά λαμβάνουν. Πρόκειται για ένα μέτρο δοκιμασμένο διεθνώς και όχι για μια διαδικασία τιμωρητικής αξιολόγησης, όπως άστοχα το χαρακτηρίσατε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Η απουσία κεντρικού σχεδιασμού και ο ευκαιριακός, σχεδόν πελατειακός τρόπος δράσης της εκάστοτε κυβέρνησης, ως λέμε την αλήθεια, αποτελούσαν ανέκαθεν παθογένειες της ανώτατης εκπαίδευσης. Οι πρόσφατες διατάξεις του νόμου Γαβρόγλου μέσω του οποίου ιδρύθηκαν τριάντα επτά νέα τμήματα σχολών χωρίς κανέναν σχεδιασμό, ανέδειξαν με τον καλύτερο τρόπο την ανάγκη ύπαρξης μιας ανεξάρτητης αρχής, μιας αρχής που θα διαμορφώνει με επιστημονική προσέγγιση και ακαδημαϊκή τεκμηρίωση τον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας. Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης που ιδρύεται με το προς ψήφιση νομοσχέδιο υπηρετεί αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Η Κυβέρνησή μας στέκεται πέρα και μακριά από μικροπολιτικά συμφέροντα και λογικές που ήθελαν κάθε χωριό και ΤΕΙ, κάθε πόλη και πανεπιστήμιο.

Η ανάγκη του ορθολογικού σχεδιασμού αναδείχθηκε στον μέγιστο βαθμό κατά την εφαρμογή του νόμου Γαβρόγλου. Φέρνω στη μνήμη μου τη διαβούλευση της εποχής μεταξύ Υπουργού και τοπικών φορέων, σχετικά με το αίτημα δημιουργίας ανεξάρτητου Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας. Αξίζει να αναφέρω πως η περιφέρειά μου είναι η μοναδική περιφέρεια της χώρας που δεν διαθέτει αυτόνομο πανεπιστήμιο. Για να ενισχύσουμε την πρότασή μας τότε για την ίδρυση αυτόνομου πανεπιστημίου οι τοπικοί φορείς, και συγκεκριμένα η Περιφερειακή Ένωση Δήμων και η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, ανέθεσαν σε επιτροπή αξιολογών επιστημόνων του τόπου την προετοιμασία μιας τεκμηριωμένης πρότασης, την οποία θα έθεταν στον Υπουργό Παιδείας. Ενώσω, λοιπόν, οι φορείς της Στερεάς Ελλάδας προσπαθούσαν να παραμείνουν ενωμένοι στη διεκδίκηση ενός κοινού στόχου, ο οποίος θα υπηρετούσε το αυτονόητο, δηλαδή να αποκτήσει και η Στερεά Ελλάδα τον δικό της αυτόνομο πόλο ανώτατης τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την ίδια στιγμή το Υπουργείο Παιδείας επιχείρησε και πέτυχε, τολμώ να πω, να απομονώσει αυτοδιοικητικούς και Βουλευτές, να διασπάσει τον τότε κοινό αγώνα και να διαμελίσσει τα υπάρχοντα τμήματα του ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας σε τρία ΑΕΙ των Αθηνών και ένα της Θεσσαλίας. Το αναφέρω απλώς ως παράδειγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αυτή ήταν η λογική του χθες, που ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου. Αυτή ήταν η μεθοδολογία ανάπτυξης της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας. Αυτή τη λογική αλλάζουμε θα το παρόν νομοσχέδιο.

Και για να σταθώ στην ουσία του παραδείγματος της Στερεάς Ελλάδας, συμφωνούμε νομίζω πως δεν είναι δυνατόν η Στερεά Ελλάδα να είναι η μόνη περιφέρεια χωρίς αυτόνομη πανεπιστημιακή δομή. Είναι επίσης δεδομένο, πως η ανάπτυξη των ισχυρών περιφερειών της Ευρώπης στηρίχτηκε στη λειτουργία των πανεπιστημίων που λειτουργούν στον τόπο τους. Είναι, λοιπόν, ένα δίκαιο αίτημα.

Το ερώτημα, όμως, είναι ποιοι ή ποιος και, κυρίως, με ποια κριτήρια θα εξετάσει τη βιωσιμότητα της πρότασης. Οι τοπικοί φορείς μπορεί να λένε αυτά που πολιτικά πιστεύουν. Είναι, όμως, αντικειμενικοί; Είναι δουλειά των τοπικών φορέων, των Βουλευτών ή των Υπουργών, να κατευθύνουν στρατηγικά την ανάπτυξη των πανεπιστημίων στη χώρα μας; Κατηγορηματικά όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κι αυτό το όχι νομίζω πως πρέπει να το πούμε όλοι σε αυτή την Αίθουσα σήμερα.

Για τους λόγους αυτούς, από την πλευρά μου, χαιρετίζω την πρόταση της Κυβέρνησης για την ίδρυση της Ανεξάρτητης Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, γιατί είμαι σίγουρος πως θα επανεξετάσει την αναγκαιότητα ίδρυσης μιας αυτόνομης πανεπιστημιακής δομής στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, με έδρα τη Λαμία.

Γιατί είναι χρέος μας να εμποδίσουμε τη διαφυγή μυαλών-όχι μόνο από τις μεγάλες πόλεις στο εξωτερικό- αλλά και από την περιφέρεια προς τα μεγάλα μητροπολιτικά κέντρα. Είναι χρέος μας να μεριμνούμε για όλες τις περιφέρειες της Ελλάδας, ειδικά όταν αυτές διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα αλλά και ικανό ανθρώπινο δυναμικό, και το χρέος μας αυτό θα το υπηρετήσουμε

στο ακέραιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Ξυλοκάστρου, (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Κωνσταντόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ζητήματα, τα προβλήματα και κυρίως ο στρατηγικός σχεδιασμός και η λειτουργία της εκπαίδευσης, απαιτούν διάλογο, ευήκοα ώτα, συνθέσεις και συναινέσεις.

Αναζητούνται, λοιπόν, συγκλίσεις με διάλογο, όχι ανοχή στις συντεχνίες και εξυπηρητίσεις συμφερόντων. Αναζητούνται συμπορεύσεις που έχουν στόχο την ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και τη στήριξη του εκπαιδευτικού σε όλες τις βαθμίδες. Επιδιώκονται συνθέσεις που έχουν στο κέντρο τον μαθητή, τον φοιτητή, τις γνωστικές αναζητήσεις του και τις κοινωνικές του προσδοκίες. Επιδιώκονται συγκλίσεις για την ποιοτική βελτίωση των σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη σύνδεσή τους, φυσικά, με την αγορά εργασίας. Και τέλος, απαιτείται γενναία χρηματοδότηση και κονδύλια για τη λειτουργία των σχολείων, των πανεπιστημίων, με στόχο, φυσικά, την οικονομική τους αυτοδυναμία.

Γνωρίζετε, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, ότι πολλά σχολεία έχουν προβεί σε συμβολικές καταλήψεις και τούτο γιατί δεν επαρκεί η χρηματοδότηση στη θέρμανση. Γνωρίζετε επίσης, ότι ακόμα και σήμερα παρά τον πολύ μεγάλο αριθμό προσλήψεων, υπάρχουν κενά στα σχολεία και έλλειψη διδακτικού προσωπικού στα πανεπιστήμια.

Γνωρίζετε, επίσης, κυρία Υπουργέ, ότι το INEDIBIM δυσκολεύεται να πληρώσει τις καθαρίστριες. Γνωρίζετε ότι ο ΕΟΠΠΕΠ ακόμα δεν μπορεί να προχωρήσει στις εξετάσεις για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ΙΕΚ. Επίσης, γνωρίζετε ότι το ίδιο συμβαίνει και στις εξετάσεις για το Μητρώο των Πιστοποιημένων Εκπαιδευτών. Γνωρίζετε, φυσικά, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, ότι ο ΔΟΑΤΑΠ κρατά σε ομηρία, θα έλεγα, χιλιάδες πτυχιούχους, μεταπτυχιακούς και διδάκτορες, που αναμένουν ακόμα την ισοτιμία και την αντιστοιχία και φυσικά, τούτο για να διεκδικήσουν το δικαίωμα στην εργασία.

Είμαι σίγουρος, κυρία Υπουργέ, ότι τα γνωρίζετε όλα αυτά, όπως τα γνωρίζαν και οι προκατόχοί σας. Κι αυτό δεν είναι μόνο έγνοια δικιά σας αλλά είναι έγνοια και των προκατόχων σας. Όπως έλεγε, όμως, ο Δελμούζος «την έγνοια του παιδιού αν μια φορά τη νιώσεις, θα σε συντροφεύει για πάντα». Αυτή η έννοια, κυρία Υπουργέ, δεν αντιμετωπίζεται, φυσικά, χωρίς προγραμματισμό, χωρίς σχεδιασμό και χωρίς πόρους.

Μιλήσατε για την πρωτοβουλία σας, κυρία Υπουργέ, να καταθέσετε μια πρόταση στον Πρωθυπουργό για τα οικονομικά της εκπαίδευσης. Φυσικά, καλώς το σκεφτήκατε και δεν διαφωνούμε. Εδώ να σας θυμίσω την Επιτροπή Εμπειρογνομώνων που σύστησε η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για τα οικονομικά της εκπαίδευσης, την οποία κι εμείς κι εσείς ψηφίσατε και συμμετείχαμε από κοινού και της οποίας το έργο περιορίστηκε στην έναρξη της λειτουργίας, θα έλεγα, με την παρουσία του τότε Πρωθυπουργού του κ. Τσίπρα. Ποια η τύχη της; Ουδείς γνωρίζει. Μάλλον, θα έλεγα, ήταν κι αυτή αποτέλεσμα της προσφιούς τακτικής της προηγούμενης κυβέρνησης να υπόσχεται τα πάντα ανέξοδα και να υλοποιεί, φυσικά, τα προαποφασισμένα.

Συμπερασματικά, λοιπόν, έχω να πω τούτο. Δεν έχει σημασία η σύσταση των επιτροπών αλλά η λειτουργία τους. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ στο χώρο της παιδείας δημιούργησε

τεράστια προβλήματα και μάλιστα, θα έλεγα, σε όλες τις βαθμίδες.

Ο επανασχεδιασμός του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των διοικήσεων των πανεπιστημίων, οι αλλαγές στις πανελλαδικές εξετάσεις και του τρόπου πρόσβασης στα πανεπιστήμια, οι αλλαγές στις δομές της διοίκησης και της εποπτείας της εκπαίδευσης, με την κατάργηση του Σχολικού Συμβούλου, την εκλογή των στελεχών έναντι της επιλογής και τέλος, το σύστημα διορισμών και η υποβάθμιση των ΕΑΕΕΠ, έφεραν μια νέα τάξη πραγμάτων, η οποία υπηρετούσε εμμονές και ιδεοληψίες, αντί καινοτομίες και προοδευτισμό.

Θα πω, επίσης, για μία ακόμη φορά το πόσο μεθοδικά αλλά και βάνουσα ξηλώθηκε ο ν.4009/2011 της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, ο νόμος Διαμαντοπούλου, ο οποίος είχε ψηφιστεί από τα 4/5 της Βουλής κι όμως, εν μία νυκτί καταργήθηκε. Πετάχτηκε, δηλαδή, στο καλάνι των αχρήστων μία κοινοβουλευτική, ευρύτατη συναίνεση από τα 4/5 της Βουλής και στη θέση του ήρθε η διάλυση στα πανεπιστήμια τόσο σε διοικητικό όσο και επιστημονικό επίπεδο.

Επιτρέψτε μου εδώ να αναφέρω προς μελέτη το διαρκές έγκλημα που συντελείται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στη δυτική Ελλάδα και πιο συγκεκριμένα στο νομό από τον οποίο προέρχομαι και εκλέγομαι, το Νομό Αττικοακαρνανίας. Να θυμίσω ότι το 2012, καταργήθηκε με τον νόμο Αρβανιτοπούλου το Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδος, με έδρα το Αγρίνιο. Το 2015, με μεγάλο αγώνα, ακυρώσαμε στη Βουλή εδώ τη μεταφορά των τριών πανεπιστημιακών τμημάτων από το Αγρίνιο στην Πάτρα. Και τέλος το 2019 με τον ν.4610, τα πανεπιστημιακά τμήματα του Αγρινίου βρέθηκαν σε κατάργηση και ομηρία. Η δε Γεωπονική Σχολή που ιδρύθηκε, με δύο τμήματα στο Αγρίνιο και τρία στο Μεσολόγγι, βρίσκονται είτε σε αναστολή ή εν μέρει σε υπολειτουργία.

Κι ερχόμαστε στο σήμερα, όπου επισήμως, θα έλεγα, με το παρόν σχέδιο νόμου, με το άρθρο 33, αναστέλλεται η λειτουργία του Τμήματος Γεωργικής Βιοτεχνολογίας με έδρα το Αγρίνιο, που ανήκει στη Σχολή Γεωπονικών Επιστημών. Οι αποφάσεις αυτές -και η συγκεκριμένη- μας βρίσκουν πλήρως αντίθετους.

Σας καταθέσαμε, κυρία Υπουργέ, νομοτεχνική ρύθμιση, αναφέρθηκε η εισήγητριά μας, η κ. Κεφαλίδου, διεξοδικώς και επιμόνως, η οποία αφορά τα τμήματα που γράφτηκαν πρωτοετείς και αναστέλλεται σήμερα η λειτουργία τους. Σας καλούμε να την κάνετε αποδεκτή.

Ωστόσο, θα πρέπει να τονίσω την προχειρότητα της λήψης των αποφάσεων και ιδιαίτερα από το Υπουργείο Παιδείας. Να έρθω στον Υπουργό Γαβρόγλου το 2019 και να θυμίσω ότι εν μία νυκτί καταργήθηκε το Τμήμα Διαχειρίσιμης Πολιτισμικού Περιβάλλοντος και Νέων Τεχνολογιών του Αγρινίου, ένα τμήμα με τριακόσιους προπτυχιακούς, επτακοσίους αποφοίτους, δεκαεπτά μέλη ΔΕΠ κι ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα σε λειτουργία, και μάλιστα εδώ το οξύμωρο είναι ότι το εν λόγω τμήμα πιστοποιήθηκε από την ΑΔΙΠ το Γενάρη του 2019 και καταργήθηκε από τον κ. Γαβρόγλου τον Μάιο του 2019.

Να σας γνωρίσω ωστόσο, κύριοι Υπουργοί, ότι το τμήμα αυτό βρίσκεται σε κατάληψη και μάλιστα το έφερα ως θέμα συζήτησης στον κ. Διγαλάκη προ ημερών στη Βουλή.

Σας καλώ και σήμερα να κάνετε πράξη την επανίδρυσή του. Άλλωστε και εσείς, κύριε Διγαλάκη, απαντήσατε θετικάς αφότου φυσικά υπάρξει εισήγηση από την Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Πατρών είτε από την νέα Μπορείτε να αντικαταστήσετε την ΑΔΙΠ, δηλαδή, την ΕΘΑΕΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα είναι το συμπέρασμα, δέjà νου, προμνησία. Ο ένας διαλύει ιδρύοντας -βλέπετε ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ- και ο άλλος ακυρώνει αναστέλλοντας, βλέπετε Νέα Δημοκρατία. Τα συμπεράσματα, λοιπόν, δικά σας.

Αγαπητοί συνάδελφοι -το είχαμε επισημάνει και κατά το παρελθόν- τα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας κατορθώνουν να μονοπωλούν τη συζήτηση και μάλιστα για άρθρα τα οποία δεν είναι αμιγώς το σπλάχνο του νομοθέτη. Το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Μέσα στις άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου για την Εθνική Αρχή της Ανώτατης Εκπαίδευσης, ΕΘΑΕΕ, τους ΕΛΚΕ και λοιπές διατάξεις, το άρθρο 50, μονοπωλεί σχεδόν τη συζήτηση. Πυροδοτεί αντιδράσεις, δημιουργεί μεγάλη αναστάτωση στο

στάτους της εκπαίδευσης της χώρας μας. Ήδη με αναφορές που έχουν γίνει στην επιτροπή, έχει επανέλθει η συζήτηση και για το άρθρο 16 του Συντάγματος. Θα έλεγα «ό γέγονε γέγονε και τα γεγενημένα ουκ απογίνονται».

Αγαπητοί συνάδελφοι, το άρθρο 50 επηρεάζει με αρνητικό τρόπο και μάλιστα καθοριστικό -θα έλεγα- το σήμερα και το αύριο της εκπαίδευσης. Υποβαθμίζει το επιστημονικό, παιδαγωγικό στάτους των εκπαιδευτικών. Όλοι γνωρίζουμε ότι τα κολλέγια στη χώρα μας διαμορφώθηκαν στο πλαίσιο της κατάρτισης και καμμία σχέση δεν έχουν με την γενική παιδεία. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, με μία νομοθετική ρύθμιση να μετατρέπονται σε ακαδημαϊκά ισοδύναμα των πανεπιστημίων.

Προχωράτε στην ακαδημαϊκή αναγνώριση των κολλεγίων της αλλοδαπής πέραν της επαγγελματικής τους αναγνώρισης. Αυτό δημιουργεί μείζον πρόβλημα με την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στην χώρα μας. Υποβαθμίζεται το επιστημονικό και παιδαγωγικό πεδίο των πτυχιούχων εκπαιδευτικών. Δεν είναι τυχαίο -θα έλεγα- ότι μέχρι τώρα τα προγράμματα των κολλεγίων δεν είχαν αμιγώς τους κλάδους των εκπαιδευτικών. Τώρα πολύ φοβάμαι ότι θα γίνει μια βιομηχανία παραγωγής δασκάλων, νηπιαγωγών, φιλολόγων μαθηματικών, και αυτό -όπως αντιλαμβάνεστε- εμείς το αντιμαχόμεθα σθεναρά.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στήριξαν την επιστημονική και επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών, έκαναν τομές με την ίδρυση των παιδαγωγικών τμημάτων και τον θεσμό του σχολικού συμβούλου. Επομένως, είμαστε αντίθετοι σε μία τέτοια νομοθετική ρύθμιση που ανατρέπει το εργασιακό, επιστημονικό και εκπαιδευτικό καθεστώς στη χώρα μας.

Εμείς τι θέλουμε; Θέλουμε δημόσια παιδεία, δωρεάν παιδεία με ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και πρόσβασης, χωρίς αποκλεισμούς και ταξικούς διαχωρισμούς. Γι' αυτό δεν στηρίζουμε το άρθρο 50 και σας καλούμε, κυρία Υπουργέ, να το αποσύρετε.

Αλλάζετε τον καταστατικό χάρτη της εκπαίδευσης με όρους ελεύθερης αγοράς και κερδοσκοπίας. Εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής-ΠΑΣΟΚ, έχουμε διαμορφώσει ένα προοδευτικό πολιτικό σχέδιο για την παιδεία και την εκπαίδευση. Σας καλούμε, λοιπόν, σε ένα ανοιχτό διάλογο και διαβούλευση, για να συζητήσουμε από κοινού όλοι σε αυτή την Αίθουσα χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς θέσφατα, χωρίς αγκυλώσεις, ώστε να σταματήσει επιτέλους το «ράβε-ξήλωνε» στη δημόσια παιδεία και στην εκπαίδευση, ώστε να διαμορφωθεί ένα εθνικό σχέδιο για την εκπαίδευση.

Αυτή είναι η απαίτηση της κοινωνίας. Αυτή είναι απαίτηση των πολιτών. Αυτή είναι απαίτηση της νέας γενιάς, που πήρε το μιάτιό της και έφυγε στο εξωτερικό. Είναι αυτό το brain drain, που πρέπει -όλοι να το εγγυηθούμε- να γίνει brain gain. Αυτή η γενιά που θα πρέπει να γυρίσει πάλι πίσω, θα είναι η γενιά που θα αλλάξει την Ελλάδα και αυτό θα πρέπει να είναι το στοίχημα όλων μας.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, κατατέθηκε από το Κίνημα Αλλαγής μια τροπολογία για την ισότιμη -θα έλεγα- αποκατάσταση και αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργήσαν οι πλημυρές και οι καταστροφές στην Πάτρα. Εδώ με την τροπολογία που σας καταθέτουμε τι ζητάμε; Ζητάμε αποκατάσταση της αδικίας, ώστε όλοι οι μαθητές να τυχουν του ευεργετήματος της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ανεξαιρέτως το πού βρέθηκαν μετά την καταστροφή, εάν δηλαδή πήγαν σε σχολεία όμορων δήμων ή όχι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Άντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ανάπτυξη των δομών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στη συρρίκνωση και στην απαξίωσή τους. Από μία εκπαιδευτική πολιτική με άξονα τον σεβασμό στο κράτος δικαίου και στις συνταγματικές πρόνοιες για τη δημόσια και δωρεάν παιδεία, στην εμπορευματοποίηση και στην καταπάτηση κάθε δημοκρατικής κατάκτησης. Μέσα στις δύο παραπάνω προτάσεις θα μπορούσε να συμπεκνωθεί η πολιτική της

σημερινής Κυβέρνησης όσον αφορά τον ευαίσθητο τομέα της παιδείας.

Και για να μην ξεχνιόμαστε, του σημερινού νομοσχεδίου έχουν ήδη προηγηθεί η επ' αόριστο αναστολή των δωρεάν διετών προγραμμάτων σπουδών επαγγελματικής εκπαίδευσης, η κατάργηση της Νομικής Σχολής της Πάτρας, η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, ενώ έπεται και συνέχεια σύμφωνα με τις προαναγγελθείσες διαγραφές φοιτητών και τη μείωση των εισακτέων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολυάριθμες είναι οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις της περιόδου της Μεταπολίτευσης, οι οποίες αφορούσαν όλες τις βαθμίδες και άλλαξαν άλλες σε μικρότερο και άλλες σε μεγαλύτερο βαθμό τη φυσιογνωμία του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας.

Ουδείς, ωστόσο ο Υπουργός τόλμησε να προτάξει με τόσο εμμονικό τρόπο τις ιδεοληψίες του ενάντια σε κάθε έννοια σεβασμού του Συντάγματος. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς την υπονόμευση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων, που αποτελεί θεμέλιο λίθο της λειτουργίας τους; Πώς να σχολιάσουμε τα μέτρα χρηματοδοτικού στραγγαλισμού των ΑΕΙ με σκοπό τη διεύρυνση του πελατολογίου των ιδιωτικών κολεγίων; Είναι πασιφανές και βέβαιο ότι η απαξίωση του δημόσιου πανεπιστημίου έχει αποκλειστικά αυτόν τον σκοπό.

Και το σκεπτικό σας είναι πολύ απλό: Αφού δεν καταφέρατε να καταργήσετε το άρθρο 16 μέσω της κορυφαίας διαδικασίας της συνταγματικής Αναθεώρησης, έρχεστε σήμερα να το καταργήσετε με έμμεσο τρόπο αλλά ουσιαστικό. Αυτός άραγε είναι ο σεβασμός σας στους θεσμούς, στο Σύνταγμα, στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες;

Με την ίδια εμμονή αναστέλλετε και τη λειτουργία τριάντα επτά νέων τμημάτων σε έντεκα πανεπιστήμια της χώρας, κρίνοντας εκ των προτέρων ότι είναι ακατάλληλα και περιορισμένης δυναμικής ή τυχάνουν χαμηλής απήχησης στην αγορά εργασίας. Με αυτό το σκεπτικό φέρατε μία αντιμεταρρύθμιση, ενδεικτικό του ότι έχετε μάθει μόνο να καταργείτε και να καταστρέφετε, όχι να δημιουργείτε.

Θα ήθελα να σταθώ στην κατάργηση του Τμήματος Λογοθεραπείας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Το εν λόγω τμήμα εδρεύει στη Λαμία, μία πολύπαθη πόλη όσον αφορά τις δομές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μιας και ουδείς έχει ξεχάσει τις ημέρες εφαρμογής του περιφημου σχεδίου «ΑΘΗΝΑ» επί Νέας Δημοκρατίας και πάλι το 2013, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση του Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας.

Και αναρρωτιόμαστε. Δεν ανταποκρίνεται ένα τμήμα λογοθεραπείας στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και της αγοράς εργασίας; Η διεθνής εμπειρία συμφωνεί μαζί σας άραγε; Σύμφωνα με το Career Cast, το Γραφείο Στατιστικών Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, το επάγγελμα του λογοθεραπευτή κατατάχθηκε μεταξύ των δέκα επαγγελματιών με τον υψηλότερο δείκτη απασχολησιμότητας, εισοδημάτων και ποιοτικών συνθηκών εργασίας στον δυτικό κόσμο. Ενώ σύμφωνα και με δημοσιεύματα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», η λογοθεραπεία συγκαταλέγεται στα επαγγέλματα που θα παρουσιάσουν τα επόμενα χρόνια αυξημένη ζήτηση. Μάλιστα τα δημοσιεύματα αυτά στηρίζονται και σε μελέτες της αγαπημένης ορισμένων απ' σας της McKinsey.

Την ίδια στιγμή, επίσης, ελληνικά ινστιτούτα εξάγουν παρόμοια συμπεράσματα, σημειώνοντας μεταξύ άλλων ότι οι απόφοιτοι διαιτολογίας, λογοθεραπείας, φυσικοθεραπείας έχουν καλύτερες προοπτικές.

Στον βωμό, όμως, μιας χρεοκοπημένης ιδεοληψίας δεν θυσιάζονται μόνο οι επιστημονικές παραδοχές ή οι λοιπές εκτιμήσεις της αγοράς. Αγνοείται επιδεικτικά και η φωνή των εκπροσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης, που σας διαβεβαιώνω, κυρία Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι ότι μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ δεν ανήκουν.

Συγκεκριμένα στις 4-12-2019 είναι το ψήφισμα του δημοτικού συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων, το οποίο και υπογράφεται από τη συντριπτική πλειοψηφία των παρατάξεων, κατά της απόφασης της Υπουργού Παιδείας. Στις 15 Νοεμβρίου του 2019 έχουμε δημόσιες δηλώσεις του Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας κ. Φάνη Σπανού σε περιφερειακό τηλεοπτικό σταθμό, των οποίων μέρος

παραθέτω αυτολεξεί: «Η αναστολή των δύο συν δύο τμημάτων προφανώς ενοχλεί, προφανώς δεν θα έπρεπε να γίνει, προφανώς είναι κάτι που μας βρίσκει ξεκάθαρα αντίθετους. Έτσι αυτό είναι κάτι που ξεκάθαρα στεκόμαστε απέναντι.».

Κύρια Υπουργέ, η επιχειρηματολογία σας υπέρ της αναστολής των πανεπιστημιακών τμημάτων βλέπετε ότι δεν μπορεί να πείσει ούτε τα δικά σας στελέχη, δημάρχους και περιφερειάρχες. Οπότε μην κουράζεστε με την ρητορική σας, προκειμένου να πείσετε τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης υπέρ της ορθότητας αυτών.

Η ιδεοληψία σας δεν διαταράσσεται από τίποτα ούτε από τις επιστημονικές παραδοχές ούτε από τα προτάγματα της αγοράς ούτε και από τις εκκλήσεις των αυτοδιοικητικών.

Πραγματικά άκουσα προηγούμενους Βουλευτές της Συμπολίτευσης προερχόμενους από την Περιφέρεια της Στερεάς Ελλάδος να μιλούν σήμερα για την ίδρυση Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας, βασιζόμενοι προφανώς στο άρθρο 34 του νομοσχεδίου του ΣΥΡΙΖΑ, του ν. 4589/2019, και απόρρησα με την υποκρισία. Σήμερα που θα ψηφίσουν την κατάργηση τεσσάρων τμημάτων στη Στερεά, έρχονται και μας παρουσιάζουν ένα όραμα για δημιουργία Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σταματήστε να καταργείτε, να υπονομεύετε και να καταστρέφετε. Προτείνετε, διαβουλευτείτε και δημιουργήστε με αφετηρία το Σύνταγμα και το εκτεταμένο των προηγούμενων ετών. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν έχει περιθώρια για νέα πισωγυρίσματα καθώς πλήρως ακριβά τα πεπραγμένα της περιόδου 2000-2014.

Κυριότερος εκφραστής της Κυβέρνησης κατά των νέων μέχρι σήμερα ήταν ο κ. Βρούτσης, ο εμπνευστής του υποκατάτατου μισθού, ο οποίος σήμερα κωφεύει στις εκκλήσεις χιλιάδων νέων επιστημόνων οι οποίοι στελεχώνουν κρίσιμους τομείς της δημόσιας διοίκησης.

Μην προσπαθείτε να τον μιμηθείτε, κυρία Υπουργέ. Επιτέλους εμπιστευτείτε τους νέους της χώρας, σταματήστε να οριοθετείτε το μέλλον τους με όρους μικροκομματικούς και συντηρητικούς, οι οποίοι οδήγησαν χιλιάδες εξ αυτών στη φυγή τους στο εξωτερικό την προηγούμενη δεκαετία. Ας μην επιστρέψουμε σε αυτές τις ημέρες και ας αποφασίσουμε ότι μοναδική διέξοδος είναι η στήριξη πάσης θυσίας των βωμών έρευνας και διδασκαλίας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ, κύριε συνάδελφε, που «κρατήσατε» και τον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει ο κ. Αβραμάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και προσωπικά η Υπουργός Παιδείας, κ. Κεραμέως, είναι και αδιάβαστη και ιδεοληπτική. Πολύ πρόσφατα σε συνέντευξή της σε ένα φιλικό περιβάλλον στον «ΣΚΑΙ» σε επανειλημμένες εκκλήσεις του δημοσιογράφου Καμπουράκη για το ποια είναι τα κονδύλια και η χρηματοδότηση της παιδείας από τον προϋπολογισμό, απέφυγε να απαντήσει επανειλημμένως. Δεν γνώριζε ούτε αυτό ακόμα το 2,88% του ΑΕΠ που δίνεται στην παιδεία, παρ' όλο που ήθελε να μας πείσει ότι έχει ολοκληρωμένο σχέδιο για την παιδεία.

Βέβαια δεν είναι μόνο ότι είναι αδιάβαστη αλλά είναι και βαθύτατα ιδεοληπτική η θέση της και η στάση της. Αυτό έχει να κάνει, βέβαια, με τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά τα δημόσια πανεπιστήμια. Είναι γνωστή η θέση της Νέας Δημοκρατίας για την παράκαμψη του άρθρου 16 όσον αφορά τα δημόσια πανεπιστήμια και τη βούλησή της να προχωρήσει στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Σήμερα με την κατάθεση του νομοσχεδίου κάνει ένα βήμα παραπάνω. Προχωρά στην ίδρυση ιδιωτικών κολεγίων και μάλιστα λέγοντας και επιλέγοντας ότι οι απόφοιτοι αυτών των κολεγίων θα μπορούν να διοριστούν οι πτυχιούχοι τους στη δημόσια εκπαίδευση. Αυτό, βέβαια, προκαλεί σαφέστατες αντιδράσεις και στην εκπαιδευτική κοινότητα και στους φοιτητικούς συλλόγους.

Τρία είναι τα σημεία του νομοσχεδίου στα οποία μπορούμε να επικεντρωθούμε. Πρώτον, είναι η μείωση της χρηματοδότησης

όσον αφορά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω της αξιολόγησης που θα εξηγήσω παρακάτω.

Δεύτερο βασικό καθοριστικό σημείο, είναι ο διορισμός πτυχιούχων από κολλέγια στη δημόσια εκπαίδευση με όποιες αντιδράσεις αυτό προκαλεί στην εκπαιδευτική κοινότητα και όχι μόνο.

Και τρίτον, η κατάργηση των τριάντα επτά νέων τμημάτων τα οποία είχαν σχεδιαστεί με αποφάσεις των συγκλήτων των ίδιων των πανεπιστημίων και τα οποία είχε σχεδιάσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αλλά η Νέα Δημοκρατία προχωρεί στην αναστολή αυτής της απόφασης.

Ταυτόχρονα βλέπουμε ότι ενώ επιλέγει να χρηματοδοτήσει τη Θεολογική Σχολή της Βοστώνης και να στηρίξει, όπως η ίδια λέει, την ομογένεια -πράγμα στο οποίο δεν είμαστε αντίθετοι, αλλά μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους αυτό- δεν επιλέγει να δώσει αυτά τα δύο εκατομμύρια ευρώ εκεί που θα μπορούσαν να πάνε, όσον αφορά τα προγράμματα σπουδών σε δεκατέσσερα πανεπιστήμια διετούς φοιτήσεως στα οποία θα φοιτούσαν χιλιοί πεντακόσιοι περίπου φοιτητές τον χρόνο. Είναι μια πολιτική η οποία δείχνει το ταξικό της πρόσημο.

Φυσικά μας είπαν ότι θα δοθούν από κονδύλια του Υπουργείου Εξωτερικών, δεν μας είπαν, όμως, από ποια κονδύλια. Είναι ζητούμενο στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Φίλη προς την κ. Κεραμέως.

Η Κυβέρνηση αρχίζει να αποκαλύπτει το σχέδιό της για τη μετάβαση σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα κυριαρχείται και θα καθοδηγείται από τις επιταγές της αγοράς. Τα ιδιωτικοοικονομικά συμφέροντα και η εξυπηρέτησή τους αποτελεί κύριο μέλημα της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προωθεί σταδιακά μια μεταρρύθμιση που πλήττει καίρια τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Η κατάργηση της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση και η δημιουργία στη θέση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης δεν είναι απλώς ένας τρόπος για να απαλλαγεί η Κυβέρνηση από μια διοίκηση μιας ανεξάρτητης αρχής. Η επέκταση των αρμοδιοτήτων που επιχειρείται, η μετάβαση πρακτικά εκτελεστικής εξουσίας σε μια ανεξάρτητη αρχή όπως είναι η κατανομή της χρηματοδότησης στα ΑΕΙ και ο σχεδιασμός του ακαδημαϊκού χάρτη, έχει ως στόχο την πλήρη αναμόρφωση της ανώτερης εκπαίδευσης.

Η αναστολή επ' αόριστο της λειτουργίας των τριάντα επτά νέων τμημάτων που είχαν σχεδιαστεί από τα ίδια τα πανεπιστήμια και προχωρούσε στην υλοποίησή τους η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και το Υπουργείο Παιδείας, που θα ανταποκρινόταν σε πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας και θα έδινε διέξοδο σε χιλιάδες νέους που θα ήθελαν να αποκτήσουν ανώτερη εκπαίδευση, γίνεται για να εξυτηρηθεί τους δογματισμούς της νεοφιλελεύθερης Κυβέρνησης, δημιουργώντας πρακτικά πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια αμφιβόλου ακαδημαϊκής αξίας.

Η ταυτόχρονα αναγνώριση πτυχίων των κολλεγίων χωρίς κανένα ακαδημαϊκό κριτήριο, χωρίς αξιολόγηση της εκπαίδευσης που προσφέρουν, με την απλή διασύνδεσή τους με παγκοσμίως άγνωστα ακαδημαϊκά ιδρύματα, η παροχή στους απόφοιτους τους δικαιώματος να προσληφθούν ακόμα και ως διδάσκοντες στη δημόσια εκπαίδευση και δευτεροβάθμια εκπαίδευση σε συνδυασμό με τη διατυπωμένη πρόθεση αυτοχρηματοδότησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και μονάδων αποκαλύπτουν τη βαθιά σας απέχθεια για τη δημόσια εκπαίδευση στη χώρα.

Επιχειρείτε μια άνευ προηγούμενου συνολική υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου σε όλες τις βαθμίδες. Υπονομεύετε τον ρόλο των εκπαιδευτικών και δημιουργείτε χωρίς λόγο διχαστικές λογικές σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης. Η πολιτική που ακολουθείτε ειδικά στην εκπαίδευση, εκφεύγει κατά πολύ από την εντολή που σας έδωσε ο ελληνικός λαός.

Η νέα αρχή που δημιουργείτε θα εποπτεύεται ασφυκτικά από το Υπουργείο Παιδείας, γεγονός που θέτει εν αμφιβόλω τη ανεξαρτησία της. Η ευθύνη κατανομής της χρηματοδότησης στη νέα αρχή γίνεται για να αποφύγει η Κυβέρνηση το πολιτικό κόστος της ούτως ή άλλως μείωσης της χρηματοδότησης της παιδείας και της έρευνας.

Η ανάθεση της ευθύνης κατάρτισης του ακαδημαϊκού κράτους περιορίζει πρακτικά την αυτονομία των πανεπιστημίων. Η δημι-

ουργία μιας νέας αρχής συνεπάγεται την απουσία της χώρας μας από το ευρωπαϊκό δίκτυο των ανεξάρτητων αρχών διασφάλισης της ποιότητας στην εκπαίδευση, αφού πρέπει πρώτα να εξεταστεί το αν η ΕΘΑΕ θα πληροί τα κριτήρια συμμετοχής σε αυτό το δίκτυο. Η όλη διαδικασία ένταξης μπορεί να διαρκέσει τουλάχιστον έναν χρόνο.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό το πρόβλημα με το σημερινό νομοσχέδιο. Επιχειρείτε την άμεση σύνδεση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των ΑΕΙ. Όλοι συμφωνούμε ότι και στα πανεπιστήμια πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση, πρέπει να αξιολογούνται. Διαφωνούμε, ίσως, στο πώς ιεραρχούμε τα κριτήρια, τι θεωρεί ο καθένας πιο σημαντικό από το έργο που προσφέρουν τα πανεπιστήμια.

Σύμφωνα με το σχέδιό σας το 80% της ούτως ή άλλως μικρής χρηματοδότησης των ΑΕΙ θα παρέχεται στη βάση γενικών κριτηρίων, όπως ο αριθμός των φοιτητών, το εκτιμώμενο ετήσιο κόστος σπουδών ανά φοιτητή για κάθε πρόγραμμα σπουδών, τη διάρκεια των προγραμμάτων σπουδών, το μέγεθος και τη γεωγραφική διασπορά του ιδρύματος. Το υπόλοιπο 20% θα παρέχεται εφόσον τα ΑΕΙ ανταποκρίνονται στα ειδικά κριτήρια, όπως είναι η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η ερευνητική δραστηριότητα, η διεθνοποίηση, η διασύνδεση με την αγορά εργασίας.

Τα ιδρύματα που θα αποτύχουν σε αυτά τα ειδικά κριτήρια θα χάσουν το 20% της χρηματοδότησης το οποίο θα κατανεμηθεί σε άλλα ιδρύματα, σε αυτά που πετυχαίνουν τους στόχους.

Τα προβλήματα αυτής της διαδικασίας που φέρνεται είναι πάρα πολλά. Το πρώτο είναι ότι όσες σχολές δεν συνδέονται άμεσα με την ιδιωτική αγορά εργασίας, θα χάνουν μεγάλο μέρος της χρηματοδότησης. Το δεύτερο είναι ότι θα υποχρεωνόμαστε το σύνολο των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων σε έναν ιδιότυπο ανταγωνισμό όπου θα υπάρξει ένα κυρίαρχο μοντέλο για τα προγράμματα σπουδών. Δεν θα υπάρχει διαφοροποίηση και θα υποχρεωθεί το ελληνικό και κατά πολύ καλό ακαδημαϊκό ελληνικό πανεπιστήμιο να προσαρμοστεί στις συνθήκες της αγοράς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την επιστημονική έρευνα και την παιδεία γενικότερα.

Τα ιδρύματα που δεν θα ανταποκριθούν στα κριτήρια που βάζετε θα γίνουν ολόένα και φτωχότερα, με συνέπεια είτε να κλείσουν είτε να αναζητήσουν άλλους πόρους. Πρακτικά θα μειώσετε σημαντικά τον αριθμό των φοιτητών που θα σπουδάζουν δωρεάν, θα περιορίσετε τον αριθμό των τμημάτων που λειτουργούν στην περιφέρεια και θα υποβαθμίσετε πολύ την παρεχόμενη εκπαίδευση.

Σήμερα κάνετε το πρώτο βήμα για να χαλάσει ένας από τους κύριους στόχους της ελληνικής οικογένειας, τη δυνατότητα να αποκτήσουν τα παιδιά τους ανώτερη μόρφωση και μια καλύτερη ζωή. Το μέλλον που ετοιμάζετε για τη νέα γενιά, είναι να τους δίνετε τη δυνατότητα ταξικά να μπορούν να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση και στις συνθήκες ζωής τους. Θέλετε να απαξιώσετε πλήρως τη δημοσία εκπαίδευση και το κάνετε με το επιχείρημα ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να προσαρμοστούν και να προσαρμόσουν τα προγράμματα σπουδών τους σε ό,τι αφορά την αγορά.

Κλείνοντας, για να μη «φάω» τον χρόνο, έχω να πω ότι μια κοινωνία, ένα κράτος κρίνεται από τη διασφάλιση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών του όπως είναι η υγεία και η παιδεία. Η δυνατότητα πρόσβασης στη δημόσια υγεία και στη δημόσια παιδεία είναι κριτήριο ποιότητας της δημοκρατίας μας. Η κοινωνική συνοχή είναι απαραίτητος συνεκτικός κρίκος για μια κοινωνία και ένα κράτος που θέλει να σέβεται τον εαυτό του και τους πολίτες του.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι είστε οι τελευταίοι μέσα σε αυτή την Αίθουσα που δικαιούστε να μιλάτε για αριστεία. Πλέον μόνο σαν κακόγουστη φάρσα ακούγεται μετά τις επιλογές που κάνατε όλο αυτό το εξάμηνο όσον αφορά τη στελέχωση της δημόσιας διοίκησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βολουδάκης από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά η κ. Παπαρήγα από το ΚΚΕ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας που οδήγησαν ή έστω έκαναν βαθύτερες τις συνέπειες της κρίσης, και όχι μόνο την κρίση στην οικονομική της διάσταση, όχι μόνο όσον αφορά την οικονομική κρίση που ζήσαμε αλλά και την κρίση των θεσμών, έχουν σε έναν βαθμό τις ρίζες τους στο τι συνέβαινε στα πανεπιστήμια τις τελευταίες δεκαετίες.

Το πανεπιστήμιο στο παρελθόν ήταν ένας τόπος κοινωνικής ανέλιξης. Έρχονταν παιδιά που δεν είχαν τα μέσα από την οικογένειά τους, δεν μπορούσαν να έχουν έναν τρόπο ζωής ανάλογο με τις δυνατότητές τους και τις επιθυμίες τους και μπορούσαν μέσα από το πανεπιστήμιο να βρουν τον δρόμο τους. Αυτό παλιότερα άρχισε σιγά-σιγά να σβήνει. Και άρχισε να σβήνει υπό την επήρεια των ιδεών της Αριστεράς και είναι ένα από τα ενδιαφέροντα παράδοξα της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς οδήγησε στη βαθύτερη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, γιατί στέρησε από τα παιδιά των φτωχότερων οικογενειών τη δυνατότητα μέσα από το πανεπιστήμιο να πάνε μπροστά και να προκόψουν, ενώ, βέβαια, δεν μπορούσε να στερήσει τη δυνατότητα στα παιδιά των πλουσίων οικογενειών να πάνε σε ένα ξένο πανεπιστήμιο και να έχουν μετά μια αντίστοιχη πορεία στην υπόλοιπη ζωή τους.

Πιστεύω ότι η κατηφόρα ξεκίνησε με τον νόμο-πλαίσιο του 1982. Τότε άρχισε σιγά-σιγά να παρεισφρεί ένα άλλο πνεύμα στο πανεπιστήμιο. Άρχισε να υποχωρεί η έννοια του πανεπιστημίου ως χώρου, πρωτίστως, μάθησης και έρευνας αλλά και κοινωνικής ανέλιξης και παρεισφρήσε η λογική της ήσσονος προσπάθειας, του βολέματος.

Οι συνδικαλιστικές παρατάξεις που κυριάρχησαν, καλλιέργησαν την ιδέα ότι το πτυχίο είναι δικαίωμα όποιου μπαίνει στο πανεπιστήμιο και στη συνέχεια ο διορισμός είναι, επίσης, δικαίωμα όποιου έχει ένα πτυχίο.

Ακόμα παρεισφρήσε -και αυτό ήταν το βαρύτερο από όλα- η συναλλαγή. Εκπαιδεύτηκαν σιγά-σιγά οι νέοι Έλληνες, τα παιδιά μας στην περίοδο που ξεκίνησε εκείνα τα χρόνια, στην ιδέα ότι μπορούν να ανταλλάσσουν την πολιτική τους επιρροή με κάποιο προσωπικό χαρακτήρα αντάλλαγμα. Δεν το ακούτε πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς. Οι συνδικαλιστικές σας παρατάξεις ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: ...εδώ και πενήντα χρόνια ...

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Θα το ακούσετε, κύριε Φίλη. Τόσο στις μέρες στις οποίες κυριαρχούσατε εσείς στο πανεπιστήμιο και ως φοιτητής, από ό,τι ξέρω, αλλά και ως ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πρώτη φορά το ακούτε ...

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Θα πω αυτά που θέλω, κύριε Φίλη, και θα τα ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε συνάδελφε, περιοριστείτε στον λόγο σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ρουσφέτια, ρουσφέτια ...

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Φίλη, ακούτε πρώτη φορά ότι οι συνδικαλιστικές παρατάξεις αντάλασαν επιρροή στα πανεπιστήμια με τους καθηγητές για να έχουν ευνοϊκή μεταχείριση; Τα ακούτε πρώτη φορά; Οι νόμοι τους οποίους εσείς φέρνατε και στηρίζατε και οι παρατάξεις που κυριαρχούσαν στα πανεπιστήμια, οι δικές σας το έκαναν αυτό.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ποιος έκανε τις αντιγραφές;

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Δεν αμφισβητώ ότι ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Όσο και να φωνάξετε, εγώ θα τα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Καλό είναι να συνηθίσετε να τα ακούτε, γιατί, ξέρετε, έχω να σας πω ένα άλλο πολύ σημαντικό νέο. Αυτά όλα τα οποία εσείς εδώ φέρνεται ως

τάχα μου αποκαλύψεις, ότι, ξέρετε, εμείς θέλουμε να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια με την αγορά, ότι φέρνουμε μια σκληρή αξιολόγηση, όλα αυτά τα πράγματα δεν είναι κανένα μυστικό. Αυτό είναι το πρόγραμμά μας.

Σας έχω και ένα άλλο νέο. Αυτά, ξέρετε, τα ψήφισε ο ελληνικός λαός, γιατί πια αυτό που ήταν κάποτε το πεδίο της ιδεολογικής σας ηγεμονίας, έχει γίνει πεδίο μειοψηφικό στο οποίο μόνο περιθωριακά στοιχεία μπορούν να επικεντρώνονται, οι ίδιοι αυτοί οι οποίοι σας ενίσχυαν στην προσπάθειά σας να καταργήσετε την άλλη ουσιώδη και συνδεόμενη με αυτά μεταρρύθμιση, να εμποδίσουν την κατάργηση του ασύλου.

Έγιναν στο παρελθόν αρκετές προσπάθειες και από τη Μαριέττα Γιαννάκου και από την Άννα Διαμαντοπούλου να αλλάξει η κατάσταση στα πανεπιστήμια. Το σημερινό σχέδιο νόμου φέρνει μια συστηματική προσπάθεια να αντιμετωπιστεί συνολικά το πρόβλημα, με τρόπο που θα βάλει και μακροπρόθεσμες βάσεις σε αυτό. Αξιολόγηση τόσο μέσα στα πανεπιστήμια όσο και με ταξί των πανεπιστημίων, σύγκριση και αξιολόγηση, πιστοποίηση, αυτοδιοίκηση, σύνδεση της χρηματοδότησης με τα αποτελέσματα, όπως συμβαίνει σε όλο τον κόσμο. Αυτό θέλουν οι Έλληνες πολίτες, θέλουν τα παιδιά τους να έχουν πρόσβαση σε μια παιδεία ανάλογη με αυτή που έχουν τα παιδιά σε όλες τις προοδευμένες χώρες του κόσμου.

Απορώ πώς γίνεται όλη αυτή η φασαρία με τη σύνδεση της χρηματοδότησης με τα αποτελέσματα, όταν το ποσοστό της χρηματοδότησης που συνδέεται με τα αποτελέσματα στην πραγματικότητα είναι ένα 20%. Το 80% παραμένει με τα παλιά κριτήρια ουσιαστικά με το μέγεθος του πανεπιστημίου. Μόνο για αυτό το 20% που συνδέεται με τα αποτελέσματα, προκαλείται όλη αυτή η φασαρία.

Κατά την άποψή μου, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να έχετε και παραπάνω από 20% ή, εν πάση περιπτώσει, να έχετε σε βάθος χρόνου μια αύξηση του ποσοστού αυτού.

Πρέπει να πω δύο λόγια για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί εδώ συνεχίζονται προβλήματα του παρελθόντος και, βέβαια, προβλήματα που έγιναν χειρότερα, σαφέστερα, με πρόνοιες των νόμων Γαβρόγλου. Αναφέρομαι στα κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Σε αρκετά σχολεία των Χανίων, στα Σφακιά, στην Παλαιochώρα, στην Κάντανο, στις Βουκουλιές υπάρχουν ακόμη και σήμερα κενά και μάλιστα κενά σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, ίσως χρειαστώ μισό λεπτό παραπάνω.

Αυτό έχει συμβεί, παρά το γεγονός ότι έχουν γίνει τρία κύματα προσλήψεων αναπληρωτών και μάλιστα έχουν γίνει και τοπικές προκηρύξεις που έχουν βγει άγονες. Αυτό γιατί έχει συμβεί; Αυτό έχει συμβεί, γιατί καταργήθηκε με ρυθμίσεις του κ. Γαβρόγλου ως Υπουργού Παιδείας τόσο η επαρκής μοριοδότηση για τα απομακρυσμένα σχολεία όσο και η ποινή που υπήρχε για άδους, ενώ είχαν προσληφθεί, αρνούνταν τον διορισμό. Αυτά πρέπει, κύριε Υπουργέ, να επανέλθουν άμεσα. Και αργήσαμε σε αυτό.

Με ικανοποίηση διαπιστώνω ότι στο άρθρο 58 προβλέπεται, τουλάχιστον, για την Ειδική Αγωγή η επαναφορά της ποινής, γιατί δεν μπορεί κάποιος να αρνείται τον διορισμό, δηλαδή να πάει στο σχολείο που τον περιμένουν να διδάξει, και να δημιουργεί την ανάγκη να γίνει καινούργια προκήρυξη και να μένουν τα παιδιά χωρίς εκπαιδευτικούς.

Κύριε Υπουργέ, -εσείς δεν έχετε αρμοδιότητα σε αυτό και λείπει και η Υπουργός, αλλά τα έχουμε πει και εκτός του Βήματος- θα πρέπει οπωσδήποτε το συντομότερο να επανέλθουν οι ρυθμίσεις αυτές, για να υπάρχουν και κίνητρα αλλά και ποινές για τους εκπαιδευτικούς για τα απομακρυσμένα σχολεία.

Θα πρέπει να καλυφθούν άμεσα τα κενά, όπου υπάρχουν ακόμα, και μάλιστα ειδικώς όπου υπάρχουν κενά που αφορούν εξεταζόμενα στις πανελλήνιες εξετάσεις μαθήματα να υπάρξει μια ρύθμιση αντίστοιχη με αυτή που υπάρχει για τις πυρόπληκτες και γενικά για τις πληγείσες από φυσικές καταστροφές περιοχές, όπου τα παιδιά δεν έχουν διδαχθεί τα μαθήματά τους σωστά, να έχουν μια ευνοϊκή μεταχείριση στις πανελλήνιες.

Αυτά προς τα παρόν. Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο είναι προφα-

νώς μια πολύ σημαντική τομή στα θέματα της παιδείας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Παπαρήγα, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Θα το επαναλάβω. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι ριζικά αντίθετο στην ισοτίμηση των πτυχίων των ιδιωτικών κολλεγίων, ξένων που υπάρχουν στην Ελλάδα ή είναι στο εξωτερικό, με τα πτυχία των αποφοίτων από τις σχολές που στελεχώνουν την εκπαίδευση στην Ελλάδα, όπως και με τη γνωμοδότηση για το ποιοι θα μπορούν να δουλέψουν στα σχολεία στη μουσική και καλλιτεχνική παιδεία, από φορείς οι οποίοι είναι έξω από τη δικαιοδοσία και τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Παιδείας.

Θέλω να σταθώ περισσότερο στο βασικό θέμα που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο και που έχει σχέση με τον τίτλο «Πιστοποίηση, Αξιολόγηση, Χρηματοδότηση». Βέβαια, όλα τα αντιλαϊκά μέτρα, νομοθεσίες, όλες οι πιο επιθετικές για τους λαούς γενικότερα πολιτικές, πάντα διακοσμούνται είτε από ουδέτερες φράσεις είτε από φράσεις που είναι λογικοφανείς.

Σου λέει, γιατί να μην υπάρχει αξιολόγηση στα πανεπιστήμια;

Και να κάνω και έναν παραλληλισμό. Αυτά που ζούμε τα τελευταία χρόνια στη Μέση Ανατολή πώς ξεκίνησαν; Με το σύνθημα για τον εκδημοκρατισμό των αραβικών καθεστώτων, με την «Αραβική Άνοιξη», που χειροκρότησαν όλα τα κόμματα πλην Λακεδαιμονίων, για να χρησιμοποιήσω τον προσφιλή όρο, όταν απευθύνονται σ' εμάς, πλην ΚΚΕ.

Αυτό το νομοσχέδιο, πραγματικά, συνειδητά βεβαίως, είναι επιλογή και νομίζω ότι είναι σύμφωνη και με τον χαρακτήρα της Νέας Δημοκρατίας και με ό,τι έλεγε προεκλογικά. Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμμία παρεκτροπή, που ψάχνει ο ΣΥΡΙΖΑ να βρει. Είναι ένα βαθύ μαχαίρωμα κυριολεκτικά στο πολυτραυματισμένο σώμα της παιδείας.

Και θέλω να αναφέρω ορισμένα μαχαίρωμα ουσιαστικά που έχει δεχθεί η παιδεία διαχρονικά από τις κυβερνήσεις με έναν στόχο, να δεθεί πιο σφιχτά, πιο συστηματικά, πιο βαθιά η παιδεία, άρα οι επιστήμονες και τα πτυχία, με τους νόμους της αγοράς, με τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Το 2005, με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και Υπουργό Παιδείας την κ. Γιαννάκου έγινε το πρόγραμμα ΑΔΙΠ, το σύστημα αξιολόγησης - πιστοποίησης. Ο κ. Βερναρδάκης τώρα ανακάλυψε ότι αυτό το σύστημα έχει ταξικό χαρακτήρα. Και με την ευκαιρία, επειδή δεν μπορώ να το αναλύσω, αφήνω για τα Πρακτικά τις αξιολογήσεις που έκανε η μέχρι τότε Επιτροπή Αξιολογήσεων, που τώρα αλλάζει και όνομα, σε ελληνικά πανεπιστήμια, για να δει κανείς τον ταξικό χαρακτήρα. Και αυτά είναι περσινά, δεν είναι ούτε του 2005 ούτε του 2011. Είναι κατά τη διάρκεια της θητείας του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά, γιατί δεν μπορώ να τα αναλύσω.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποιοι είναι οι προηγούμενοι σταθμοί που έφεραν αυτό το νομοσχέδιο; Είναι γεγονός ότι όλες οι κυβερνήσεις καθυστέρησαν τα μέτρα, γιατί υπήρχαν αντιστάσεις και από ένα μέρος των πανεπιστημιακών και επίσης και από αγωνιζόμενους φοιτητές. Το 2005 είναι η αξιολόγηση - πιστοποίηση, μέσα στην οποία καλλιεργείται το έδαφος και για τη σύνδεση με τη χρηματοδότηση. Το 2011 ο νόμος Διαμαντοπούλου. Το 2013 ο νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου που δεν προχώρησε. Ήθελε να κάνει τις συγχωνεύσεις αλλά δίστασε να το κάνει, γιατί υπήρχαν πολύ μεγάλες αντιδράσεις. Και έρχεται ο νόμος εκείνος, τον οποίο θεωρώ κορυφαίο σε σχέση με το τι έγινε το '05, το '11 και το '13, του κ. Γαβρόγλου, η ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, η δημιουργία σχολών δίχρονων, τρίχρονων, η ένταξη των ΤΕΙ στα ΑΕΙ. Τι δημιουργεί; Διαφοροποίηση σχολών, διαφοροποίηση πτυχίων. Έχει καθαρά ταξικό χαρακτήρα και υπαγορεύθηκε από την αγορά, όπως λέτε εσείς, και κυρίως από βιομήχανους, εφοπλιστές κ.λπ.. Ήταν ανταγμένο.

Ο νέος νόμος έρχεται τώρα γάντι. Πιο ανοιχτά σε σχέση με τον προηγούμενο βάζει τη χρηματοδότηση, 80 - 20. Ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας που μίλησε -τον παρακολούθησα- είπε το εξής: «Είναι δειλό το βήμα 80 - 20, είναι μια αρχή». Το 80 - 20 θα γίνει 50 - 50 αύριο και μπορεί να γίνει 20 - 80, να ανατραπεί. Δηλαδή υποχρηματοδότηση από το κράτος της παιδείας. Μπορεί να αντιστραφεί. Και άμα είναι να αντιστραφεί κίόλας και να γίνεται με κριτήριο την αξιολόγηση, μπορεί και να μεγαλώσει, διότι τότε θα είναι το τζάμπα χρήμα για τους βιομηχάνους και τους ιδιώτες.

Οι ταξικοί φραγμοί στην παιδεία υπήρχαν πάντα. Τώρα όμως μπαίνουν καινούργιοι. Υπήρχαν και όταν μαζικά έμπαιναν στα πανεπιστήμια και παιδιά από την εργατική τάξη και παιδιά της αγροτιάς, τις δεκαετίες '70-'80, διότι οι επιχειρηματίες είχαν ανάγκη από πιο μορφωμένο φθινό εργατικό δυναμικό. Οι πόρτες άνοιξαν. Ήταν βεβαίως και αντικειμενική τάση, οι σύγχρονες ανάγκες που οδηγούσαν τους γονείς να κόβουν χρήματα από πάρα πολλά πράγματα για να τροφοδοτούν τα φροντιστήρια κ.λπ., την ιδιωτική παραπαιδεία, προκειμένου τα παιδιά τους -έχαν- το δικαίωμα να το κάνουν ατομικά- να φθάσουν στα πανεπιστήμια.

Ταξικοί φραγμοί υπήρχαν και σε αυτές τις συνθήκες. Καμμία κυβέρνηση, κανένα υπουργείο δεν τόλμησε να κάνει κάθε τέσσερα χρόνια μία αξιολόγηση της κοινωνικής προέλευσης των φοιτητών και των σπουδαστών κατά σχολή, κατά συγκρότημα και κατά περιοχή, για να δούμε αν υπήρχαν ή όχι ταξικοί φραγμοί. Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα τους ανακάλυψε. Όταν είναι η Νέα Δημοκρατία, υπάρχουν ταξικοί φραγμοί. Όταν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ, τους είχε καταργήσει. Για να δούμε ποια ήταν η σύνθεση. Βεβαίως υπήρχαν ταξικοί φραγμοί. Αλλά δεν φτάνει αυτό τώρα στο σύστημα. Το σύστημα τώρα πια καθιερώνει ανάμεσα στα πανεπιστήμια να υπάρχει μια ταξική διαφοροποίηση, που θα οδηγήσει στο να λειτουργούν τα πανεπιστήμια σαν αγορά των σουπερμάρκετ, θα έχεις την ισχυρή αλυσίδα σουπερμάρκετ και την πιο αδύναμη. Θα γίνονται εξαγορές και συγχωνεύσεις και θα κλείσουν αναγκαστικά πάρα πολλές σχολές. Ακόμα δεν θα έχουν και φοιτητές.

Οι ταξικοί φραγμοί υπήρχαν ακόμα και όταν δεν υπήρχε βάση στις εισαγωγικές. Το λέω αυτό γιατί έχει περισσέψει υποκρισία σ' αυτή την Αίθουσα. Εγώ αναγνωρίζω ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι περισσότεροι που μίλησαν -ή μάλλον, για να είμαι ειλικρινής, όσοι παρακολούθησα- ήταν πολύ ωμοί σε αυτό το ζήτημα: Πανεπιστήμιο ίσον αγορά. Έρευνα ίσον αγορά. Μα, δεν ακούστηκε μία φράση που να λέει: «Φέρτε μας έναν κατάλογο». Η έρευνα πριν απ' όλα αφορά τη γενική έρευνα που έχει σχέση με τις ανθρώπινες ανάγκες, τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, τις ανάγκες του λαού. Σύγχρονες έρευνες δεν υπάρχουν. Τι ανάγκη έχει η αγορά. Θα κάνουμε έρευνα για τον Χόντο, να κάνουμε έρευνα για τα «JUMBO», θα κάνουμε έρευνα, δεν ξέρω, για το «ΠΛΑΙΣΙΟ», για τον «ΚΩΤΣΟΒΟΛΟ» κ.λπ.. Έρευνα αγοράς.

Επομένως, τώρα χρειάζεται άλλου τύπου ανώτατη εκπαίδευση. Θα λέγεται δημόσια. Μα, κοιτάξτε να δείτε. Γιατί να έρθουν ξένα πανεπιστήμια στην Ελλάδα; Είναι γεμάτη σχολές η Ελλάδα, κάθε πόλη έχει και από ένα πανεπιστήμιο, μικρό, μεγάλο, σχολές κ.λπ.. Λέτε για την Κύπρο. Μα, στην Κύπρο δεν υπήρχε πανεπιστήμιο, η αγορά ήταν ελεύθερη και πήγε το ιδιωτικό. Εδώ στην Ελλάδα όταν μερικές πανεπιστημιακές σχολές κλείσουν, μπορεί να έρθει και κανένας, αλλά γιατί να έρθουν, όταν έχουν τα ελληνικά πανεπιστήμια, τα δήθεν δημόσια, που παράγουν έργο για τον ιδιωτικό, τον καπιταλιστικό τομέα;

Και με την έννοια αυτή αν δείτε την αξιολόγηση που έκανε η ΑΔΙΤ στα πανεπιστήμια, θα δείτε ένα στοιχείο της αξιολόγησης: Να μειωθούν τα γενικά μαθήματα τα υποχρεωτικά που εξασφαλίζουν ένα υπόβαθρο, που έτσι πρέπει να είναι, υπόβαθρο γενικής μόρφωσης για κάθε επιστημονικό αντικείμενο. Αυτή είναι η εποχή μας η εποχή των καινοτομιών και της ψηφιοποίησης κ.λπ.. Ακριβώς απαιτεί ένα ανεβασμένο ενιαίο γενικό επίπεδο γνώσεων, ούτως ώστε και η εξειδίκευση να έχει και αυτή υψηλό επίπεδο. Και έλεγε ακόμα από το πρώτο και δεύτερο έτος -αυτές ήταν οι παρατηρήσεις που έκανε στα πανεπιστήμια, τα έχω δώσει αναλυτικά- να περάσουν τα μαθήματα επιλογής.

Φθάνουν στο σημείο να κάνουν παρατηρήσεις στη Φιλοσοφική

Σχολή, που εν πάση περιπτώσει η Φιλοσοφική Σχολή δεν βγάζει επιστήμονες που παράγουν ή είναι στις υπηρεσίες, ότι πρέπει να αυξηθούν τα μαθήματα επιλογής και ότι η Φιλοσοφική Σχολή πρέπει να λειτουργήσει και με ιδιώτες και με άλλους φορείς της αγοράς. Δεν ξέρω τι ακριβώς εννοούσαν.

Επομένως, εδώ η αξιολόγηση δεν υπολογίζει το επίπεδο της γνώσης, της μόρφωσης. Εάν σε όλες τις επιστήμες εφαρμόζεται η αντικειμενική επιστημονική μεθοδολογία, αυτά δεν αξιοποιούνται. Διαβάζοντας αυτές τις εκθέσεις αξιολόγησης, οι οποίες έχουν δημοσιευθεί εδώ και πάρα πολλούς μήνες, τις έχουμε δημοσιεύσει και στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», εμένα μου θύμισε το εξής πράγμα, ότι οι επιστήμονες που θα βγαίνουν πια, θα λειτουργούν όπως λειτουργούν τα πρωτόκολλα της χημειοθεραπείας, δηλαδή θα είναι εκτελεστικά όργανα η μεγάλη πλειοψηφία των επιστημόνων.

Φυσικά, θα υπάρχει και μια ελίτ επιστημόνων, που θα κάνει πολύ επιτελικό έργο, ενταγμένη βαθιά μέσα στο σύστημα. Θα είναι τα ανώτερα στελέχη της ιεραρχίας σε μια επιχείρηση ή σ' έναν κλάδο κ.λπ.. Η παραγωγή επιστημόνων για να κάνουν καθαρά εκτελεστική δουλειά, χωρίς κρίση, χωρίς να σκέφτονται, χωρίς να αντιδρούν -φυσικά, θα υπάρχουν αντιδράσεις, γιατί αυτό είναι ζήτημα πάλης, κινήματος κ.λπ.- και θα είναι με τα πρωτόκολλα, όπως είναι της χημειοθεραπείας. Σου λέει αυτός ο τύπος του καρκίνου είναι, πάρε αυτό το πρωτόκολλο. Ένας θεός ξέρει πόσο μελετημένο και γενικευμένο είναι, δεν το ξέρω, γιατί οι εταιρείες φτιάχνουν τα πρωτόκολλα. Έτσι λειτουργούν οι επιστήμονες, καθαρά εκτελεστική δουλειά, όπως έκανε ο χειρωνακτας εργάτης ή πολύ περισσότερο και πιο ουσιαστικά όπως κάνει ο εργάτης σ' ένα πλήρως αυτοματοποιημένο εργοστάσιο, όπου πατάει κουμπιά, δουλεύει με κουμπιά και τρελαίνεται κιάλας με το γνωστό σύστημα. Εάν δεν πατήσει σωστά το κουμπί, εάν δεν προσέξει, μπορεί να μπερδευτεί και η αλυσίδα. Αυτός είναι ο στόχος, έτσι να λειτουργεί η πλειοψηφία των επιστημόνων.

Επομένως, για να ολοκληρώσω, δεν χρειάζεται να καταργηθούν τα δημόσια πανεπιστήμια. Θα μειωθούν και θα γίνουν και δημόσια πανεπιστήμια τα οποία θα είναι αναγνωρισμένα διεθνώς, γιατί θα βοηθούν πάρα πολύ και τον εξαγωγικό προσανατολισμό της Ελλάδας και τη δράση των ελληνικών επιχειρήσεων, των μονοπωλίων, εγχώριων και ξένων, διεθνώς. Γιατί να ιδιωτικοποιηθούν; Γιατί να γενικευτεί η ιδιωτική παιδεία; Έτσι και αλλιώς γενικευμένη είναι και έχει κυκλώσει τη δημόσια εκπαίδευση. Και το λέω, γιατί; Τώρα χωριζόμαστε εδώ στη Βουλή, αυτοί που είναι με τη δημόσια και αυτοί που θέλουν την ιδιωτικοποίηση. Μου θυμίζει πάρα πολύ την κοινωνικοποίηση που έκανε το ΠΑΣΟΚ στη δεκαετία του 1980 με τις «προβληματικές». Ακριβώς το ίδιο είναι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ZETTA ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις που φέρνει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι σε πλήρη συμφωνία με τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη. Εδώ λέω παρενθετικά ότι για εμάς αυτό είναι έπαινος και όχι ψόγος. Πρόκειται για δεσμεύσεις που αφορούν στον μετασχηματισμό των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε πυλώνες, τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, πυλώνες που θα αναπτύξουν και θα βελτιώσουν τις συνεργασίες και τις δικτυώσεις με τον κόσμο της παραγωγής και της επιχειρηματικότητας, με τους κοινωνικούς φορείς και με τα ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται η θεμελίωση καινοτόμου εθνικής στρατηγικής για την εκπαίδευση, η οποία να βρίσκεται σε συνέργεια και αγαστή συνεργασία με τη γενικότερη εθνική στρατηγική ανάπτυξης, αλλά και με τη στρατηγική ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών και οικονομιών, μετεξελισσοντας την ΑΔΙΠ σε Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Θέτει, επιτέλους, τα εχέγγυα αντικειμενικής αξιολόγησης όλων των τμημάτων, των σχολών και των πανεπιστημίων, ενώ συνδέει με κριτήρια ανάπτυξης και εναρμόνισης με το ευρωπαϊκό περι-

βάλλον ένα μέρος της κρατικής χρηματοδότησης.

Τα κριτήρια αυτά είναι εκείνα που ανέκαθεν αποτελούσαν ζητούμενο, ιδίως στα χρόνια της κρίσης. Η διασύνδεση της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής πιστοποίησης με την αγορά εργασίας -και αυτό για εμάς δεν είναι ωμότητα, είναι αναγκαιότητα και ειλικρίνεια- η ποιότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού και των υπηρεσιών, που αυτό προσφέρει στους εκπαιδευόμενους, η κατοχύρωση και η ανταγωνιστικότητα των επαγγελματικών δικαιωμάτων πανευρωπαϊκά και η εξωστρέφεια- διεθνοποίηση των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων.

Ακόμη, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να απαντήσει σ' ένα κεφαλαίωδες ερώτημα, κάτι που οι προηγμένες χώρες έχουν αποσαφηνίσει εδώ και δεκαετίες και βαδίζουν σταθερά και στρατηγικά. Ποιος ασκεί έρευνα; Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία επιλέγει ένα μεικτό συνεργατικό μοντέλο. Το Υπουργείο Επενδύσεων και Ανάπτυξης, στο οποίο ανήκει η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, διασφαλίζει, λόγω εξειδίκευσης και τεχνογνωσίας, την καινοτομία και τον αναπτυξιακό χαρακτήρα της έρευνας, ενώ το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων παρακολουθεί την ουσία της έρευνας και τη συμβατότητά της με την κοινωνία και την αγορά εργασίας της χώρας.

Πώς θα συμβούν όλα αυτά; Πρώτον, με την ενίσχυση και αξιοποίηση του θεσμικού εργαλείου που έχει στη διάθεσή της η πολιτεία, δηλαδή την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, για την αναβάθμιση και τη βελτίωση της ποιότητας των δημοσίων ΑΕΙ, με ένα ταχύ, αποφασιστικό, αποτελεσματικό και σύγχρονο τρόπο. Ο τρόπος αυτός τεκμηριώνεται από τη θέσπιση νέων διατάξεων, πέραν αυτών που υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου, των οποίων διατάξεων με ευθύνη της προηγούμενης Κυβέρνησης η εφαρμογή έγινε μόνο επιλεκτικά και όχι πλήρως. Υπενθυμίζεται ότι η πλήρης εφαρμογή αφορούσε σε διατάξεις για την υλοποίηση εθνικής στρατηγικής, για τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων μέσω προγραμματικών συμβάσεων, καθώς και για δράσεις για τη θέσπιση και χρηματοδότηση των κέντρων αριστείας στα ΑΕΙ. Οι διατάξεις αυτές με το παρόν νομοσχέδιο ενισχύονται και τίθενται ως μέρος ενός ισχυρού και συνεκτικού θεσμικού πλαισίου, που περιβάλλει τη λειτουργία της νέας αρχής.

Θα το επιτύχουμε, επίσης, με την προσπάθεια εξορθολογισμού και διάρθρωσης της πιο άναρχης ανατιολόγησης και πρόχειρης αναδιάρθρωσης του χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης, στην οποία προχώρησε η προηγούμενη κυβέρνηση όχι μόνο με τη δημιουργία σε μια νύχτα νέων ιδρυμάτων, τμημάτων και ερευνητικών δομών, αλλά και με την ταυτόχρονη κατάργηση υφιστάμενων σε βάρος της ποιότητας, της επιστήμης και των ακαδημαϊκών αξιών.

Το έργο αυτό ανατίθεται στην ΕΘΑΕ, η οποία χρησιμοποιεί την εμπειρογνώμοσύνη και τη διεθνή εμπειρία στα συστήματα ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης ως μέθοδο για τη συγκρότηση των αναγκαίων λύσεων ή προτάσεων.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η παραπάνω αναδιάρθρωση του χάρτη, εκτός των άλλων, έθεσε και ένα σοβαρό ζήτημα σύνθεσης και λειτουργίας των οργάνων διοίκησης της πρώην ΑΔΙΠ, αφού δημιουργήσε ασυμβατότητες στις ιδιότητες των μελών του συμβουλίου με όσα το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο προέβλεπε. Επομένως, η αναγκαιότητα της ανασυγκρότησης των οργάνων διοίκησης της πρώην ΑΔΙΠ υπεβλήθη κατ'αρχάς για λόγους αποκατάστασης της νομιμότητας και στη συνέχεια για λόγους διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων της.

Επιπλέον, με τις προτεινόμενες διατάξεις επιδιώκεται η ριζική αναμόρφωση των διαδικασιών και του πλαισίου χρηματοδότησης των ΑΕΙ με εφαρμογή για πρώτη φορά σύνδεσης μέρους της κρατικής χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με αξιολόγηση και με κεντρικό στόχο τη διαρκή βελτίωση της ποιότητας της λειτουργίας τους. Συνεπώς διαμορφώνεται ένα πιο ευέλικτο και ευπροσάρμοστο πλαίσιο λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, που αποτελούν το κεντρικό εργαλείο χρηματοδότησης της έρευνας που διενεργείται στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, καθώς και στους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός η χώρα μας να κα-

λύσει τα κενά σε επιδόσεις και να εμφανίσει επιτέλους την εικόνα ενός οργανωμένου και σύγχρονου τοπίου στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης προς όφελος των φοιτητών μας, των οικογενειών τους και της εθνικής μας οικονομίας, προς όφελος της αγοράς εργασίας και της κοινωνίας, συναγωνιζόμενη επάξια τα αντίστοιχα διεθνή συστήματα ανώτατης εκπαίδευσης.

Στον στόχο αυτό συμβάλλει αποφασιστικά το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με την ενίσχυση και αναδιάρθρωση της ανεξάρτητης αρχής, που δεν περιελάμβανε ο νόμος για την επιτελικότητα του κράτους. Ήρθε, συνεπώς, η ώρα να συμπληρωθεί αρκετά σύντομα και αυτό το κενό και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην Υπουργό κ. Νίκη Κεραμέως, στον αρμόδιο Υφυπουργό, τον κ. Διγαλάκη, καθώς και στους υπηρεσιακούς παράγοντες.

Τελειώνοντας, δεν θέλω να παραλείψω να επαινέσω και την ορθή απόφαση για τη γιορτή των Τριών Ιεραρχών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπαρτζώκας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, το γεγονός ότι ο δημόσιος διάλογος επικεντρώνεται κυρίως στα ζητήματα της οικονομίας δεν πρέπει ούτε για μια στιγμή να μας κάνει να ξεχνάμε ότι η παιδεία ήταν, είναι και θα είναι το κορυφαίο εθνικό θέμα. Η παιδεία είναι το βασικό συστατικό της ανάπτυξης και η απόλαυση του δημόσιου αγαθού της παιδείας, όχι μιας οποιασδήποτε παιδείας, αλλά μιας ποιοτικής παιδείας, μιας παιδείας σύγχρονης, μιας παιδείας, που απορροφά και κάνει κτήμα της όλες τις καινοτομίες, σας διαβεβαιώνω ότι βρίσκεται στην κορυφή των προτεραιοτήτων όλων των Ελλήνων.

Άρα, η δημόσια εκπαίδευση ήταν, είναι και θα είναι πάντα εθνικό αίτημα. Οι ρυθμίσεις που φέρνει το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύουν ότι η φωνή των πολιτών επιτέλους ακούγεται. Η Νέα Δημοκρατία, άλλωστε, πάντα καταφέρει να απαντά σε όλα τα σύγχρονα κρίσιμα ερωτήματα. Η κοινοβουλευτική εβδομάδα που διανύουμε θα το επιβεβαιώσει.

Στο ερώτημα «κυβερνησιμότητα ή ακυβερνησία» απαντά δυνατά κυβερνησιμότητα, θεσπίζοντας έναν εκλογικό νόμο δίκαιο. Στο θέμα της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας απαντά δυνατά με συναίνεση, επιλέγοντας μια εξέχουσα ενωτική προσωπικότητα.

Στο μείζον ερώτημα αν η ελληνική εκπαίδευση θα εξακολουθεί να παραμένει με το βλέμμα στραμμένο στο παρελθόν, το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται να το διαψεύσει αυτό και να απαντήσει. Το βλέμμα είναι στραμμένο μόνο στο μέλλον. Για τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη η δημόσια εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες της είναι το μέσο για κοινωνική κινητικότητα, το μέσο για τη δημιουργία ολοκληρωμένων ανθρώπων και συνευνοημένων πολιτών, το μέσο για τη δημιουργία μιας κοινωνίας με μεγαλύτερη συνοχή και ισότητα, το μέσο για να ξεφύγει κάποιος από τη φτώχεια.

Εμείς, που ανήκουμε στις νεότερες γενιές και βιώσαμε έντονα την απογοήτευση και την αδυναμία σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, εμείς που καταγόμαστε από περιφέρειες που οι εισοδηματικές ανισότητες είναι πολύ έντονες και η φτώχεια μεγάλη, ξέρουμε ότι η μοναδική διέξοδος της νέας γενιάς είναι η πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση. Όμως, η ποιότητα στην εκπαίδευση και συγκεκριμένα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι μια γενική και αόριστη έννοια. Ποιότητα σημαίνει αξιολόγηση, σημαίνει διακρίσεις, σημαίνει ένταξη στην αγορά εργασίας, ποιοτικές και φρέσκες δεξιότητες, εξωστρέφεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου τα χαρακτηριστικά αυτά ενσωματώνονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για πρώτη φορά η τριτοβάθμια εκπαίδευση συνδέεται άρρηκτα με την οικονομική ανάπτυξη. Η εθνική στρατηγική για την εκπαίδευση γίνεται τμήμα του σχεδιασμού για ανάπτυξη. Είναι αυτή που την τροφοδοτεί και την παρακολουθεί. Άλλωστε, πώς μπορεί να γίνει αλλιώς; Πώς μπορούμε να μιλάμε για οικονομική ανάπτυξη, για κοινωνική ευημερία, για πρόοδο, για επενδύσεις,

για πολλές και καλές θέσεις εργασίας, αν δεν αξιοποιούμε τον σημαντικότερο παραγωγικό συντελεστή, το διανοητικό μας κεφάλαιο;

Χωρίς ενδοιασμούς, αλλά με αυτοπεποίθηση, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα επιτέλους υπόκεινται σε αξιολόγηση από τη νεοσύστατη ενισχυμένη Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης και είναι καινοτομία το ότι μέρος της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων θα εξαρτάται και από την αξιολόγησή τους.

Σ' αυτόν τον άξονα η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχείρησε μια πλήρη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Ακουσθηκε ότι όπου εφαρμόστηκε η σύνδεση της αξιολόγησης με τη χρηματοδότηση, δεν έφερε τα επιθυμητά αποτελέσματα, ότι η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να εφαρμόσει ένα επιχειρηματικό μοντέλο στη δημόσια εκπαίδευση, ότι θα εξαφανιστούν τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Παρά το γεγονός ότι δεν μας εκπλήσσουν οι ιδεοληψίες και η επιλεκτική ανάγνωση της πραγματικότητας από την Αντιπολίτευση, εξακολουθεί να μας απογοητεύει το ότι δεν υπάρχει ένας ελάχιστος κοινός παρονομαστής για ζητήματα που αφορούν το μέλλον των παιδιών μας, γιατί η αλήθεια είναι ότι το μοντέλο της διασύνδεσης αξιολόγησης και χρηματοδότησης εφαρμόζεται στα πιο αξιοζήλευτα εκπαιδευτικά συστήματα, όπως παραδείγματος χάρι της Φινλανδίας και αυτό αποδίδει και αυτό δεν μπορούμε να το αποκρύπτουμε από τον ελληνικό λαό, γιατί η αλήθεια επίσης είναι ότι το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας δεν εισάγει καμία καινούργια λογική. Υιοθετεί απλά και μόνο τη λογική και τη φιλοσοφία που πλέον έχει υιοθετήσει ο φοιτητής, ο Έλληνας γονιός, όλη η ελληνική κοινωνία, δηλαδή τη λογική της αξιοκρατίας, της διαφάνειας, της λογοδοσίας και της ευθύνης.

Επίσης, δεν είναι καινούργιο το ότι η πολιτεία οφείλει να στηρίζει με κάθε τρόπο και να ενισχύει την έρευνα, όχι να της θέτει γραφειοκρατικές τρικλοποδιές, κάτι το οποίο γινόταν συχνά μέχρι σήμερα.

Το παρόν νομοσχέδιο απαντά και σ' αυτή την παθογένεια. Επιστρέφει στους ερευνητές την αυτονομία με δράσουν μέσα σ' ένα πλαίσιο λειτουργίας ευέλικτο, διαφανές και αποτελεσματικό. Κατ' αυτόν τον τρόπο, επιστρέφει ευεργετικά τα αποτελέσματα της έρευνας εκεί όπου ανήκουν, στην ίδια την κοινωνία.

Το νομοσχέδιο περιέχει επίσης διατάξεις, που λύνουν πολλά μικρά και χρόνια προβλήματα της εκπαιδευτικής πραγματικότητας. Αναλύθηκαν εκτενώς αυτά. Αναφέρομαι φυσικά, στις ευνοϊκές διατάξεις για τις μεταθέσεις των πολυτέκνων εκπαιδευτικών, στον εξορθολογισμό των σχολικών εκδρομών, στις εκκρεμότητες της λειτουργίας του Διεθνούς Πανεπιστημίου και του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Αυτό δεν είναι λίγο. Τα πολλά μικρά προβλήματα αθροίζουν τη σύνθετη προβληματική πραγματικότητα, που αντιμετωπίζει σήμερα η εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγο διάστημα η χώρα μας θα γιορτάσει τα διακόσια χρόνια από την επανάσταση του 1821. Η γιορτή αυτή θα μας υπενθυμίσει ότι ο μετασχηματισμός της Ελλάδος από επαρχία της οθωμανικής αυτοκρατορίας σε σύγχρονο νεωτερικό κράτος δεν έγινε μόνο με τα άρματα και τα όπλα, αλλά κυρίως με την παιδεία και την πνευματική ανάταξη του λαού. Οι δάσκαλοι του γένους και οι αγωνιστές της ελευθερίας υπήρξαν ο θεμέλιος λίθος της επανάστασης. Θα μας υπενθυμίσει ότι η παιδεία είναι πάντα το βασικό συστατικό της εθνικής ανασυγκρότησης. Θα μας πάει ακόμα πιο πίσω στον χρόνο, στο «αἰὲν ἀριστεύειν» του Ομήρου για να μας τονίσει ότι η αριστεία δεν είναι ρετινιά, αλλά δυνατότητα και ζητούμενο, για να μας τονίσει ότι η μεριμνή για την ανώτατη εκπαίδευση δεν ταιριάζει ούτε στο εκπαιδευτικό προσωπικό της ακαδημαϊκής κοινότητας ούτε στον Έλληνα φοιτητή ούτε στον Έλληνα γονέα.

Με το βλέμμα, λοιπόν, στραμμένο στο μέλλον, στο καλύτερο μέλλον που αξιώνει η νέα γενιά, ας της επιτρέψουμε να είναι μια νικήτρια γενιά, ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστούμε πολύ κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδος για έξι λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω λέγοντας ότι όσους οικονομολόγους και αν προσλάβει ο Πρωθυπουργός, για να εκπονήσουν πρόγραμμα για την ανάπτυξη, όπως με την Επιτροπή που ανακοίνωσε, τεκμηριώνοντας πως, αφ' ενός μεν δεν έχει σχέδιο, αφ' ετέρου ότι δεν εμπιστεύεται το οικονομικό του επιτελείο ούτε το Υπουργείο Ανάπτυξης, δεν πρόκειται να τα καταφέρει εάν δεν επιλύσει προηγουμένως το πρόβλημα του θηριώδους δημοσίου χρέους, του μοναδικού στην ιστορία «κόκκινου» ιδιωτικού, καθώς επίσης και εάν δεν καταργήσει την αποτυχημένη πολιτική των μνημονίων. Επίσης, δεν θα τα καταφέρει εάν δεν διεκδικήσει αυτά που μας οφείλει η Γερμανία, όπως είναι οι πολεμικές επανορθώσεις που πάρα πολλοί Γερμανοί οικονομολόγοι τοποθετούν στα 290 δισεκατομμύρια ευρώ ή τις αποζημιώσεις για το σκάνδαλο των ρύπων, το «dieselgate» της γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας, όπου η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που δεν τις απαίτησε, χωρίς να εξαιρείται ούτε η ίδια η Γερμανία. Είκοσι πέντε δισεκατομμύρια δολάρια εισέπραξαν οι Ηνωμένες Πολιτείες μόνο από τη «VOLKSWAGEN», ενώ εμείς συνεχίζουμε να σκύβουμε το κεφάλι στην καγκελάρια. Ακόμη και σε γεωπολιτικά θέματα, περιμένουμε να σωθούμε από τη Λιβύη.

Εδώ θέλουμε να τονίσουμε ότι η Γερμανία δεν είναι φίλη μας. Ήταν, είναι και θα είναι εχθρός μας, ενώ εάν δεν το έχουμε καταλάβει ακόμη μετά από δέκα χρόνια μνημονίων και ληστείας, τα δεινά μας θα συνεχιστούν.

Το σημερινό νομοσχέδιο, επισημαίνοντας ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με νομοσχέδια αλλά με πράξεις, ο εισηγητής της Ελληνικής Λύσης κ. Μπούμπας το ανέλυσε διεξοδικά, οπότε δεν υπάρχει λόγος να επαναλαμβάνομαστε.

Έτσι, εμείς θα αναφερθούμε σε γενικότερα θέματα που αφορούν την παιδεία, ξεκινώντας από το ότι η Ελλάδα έχει 44,3% αποφοίτους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στους νέους ηλικίας από είκοσι έως τριάντα πέντε ετών, οπότε βρίσκεται πάνω από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι 40,7%, ξεπερνώντας επιπλέον χώρες όπως η Γερμανία, η Ιταλία, η Αυστρία, η Ισπανία και η Πορτογαλία, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat που θα καταθέσουμε στα Πρακτικά.

Την ίδια στιγμή, όμως, έχουμε τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας όσον αφορά τους νέους πτυχιούχους, αφού απασχολείται μόλις το 52%, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 80%.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τονίζουμε ξανά μόλις το 52%, οπότε είναι δυστυχώς φυσιολογικό να συνεχίσουν να φεύγουν οι νέοι πτυχιούχοι μας, αφού διαφορετικά απαξιώνονται, γεγονός που σημαίνει ότι πρόκειται για μια χαμένη γενιά, για χαμένα νιάτα και για χαμένες σπουδές.

Δεν φταίει πάντως μόνο η βαθιά ύφεση που προκάλεσε στην πατρίδα μας η καταστροφική πολιτική των μνημονίων-μην ασφαλώς συνεχίζονται- αλλά επιπλέον η χαμηλή προστιθέμενη αξία στην οικονομία μας, η οποία μειώνεται συνεχώς μετά το 2010. Για παράδειγμα, συνεχίζουμε να πουλάμε χύμα -οπότε φθηνά- τα προϊόντα μας, ενώ δραστηριοποιούμαστε σε τομείς χαμηλής τεχνολογίας με δεκάδες χιλιάδες ανταγωνιστές.

Όσον αφορά τους κλάδους της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, το μεγαλύτερο ποσοστό τους αφορά τους αποφοίτους θετικών επιστημών, όπως είναι οι μηχανικοί, χωρίς, όμως, να υπάρχουν ανάλογες θέσεις εργασίας, αφού η βιομηχανία μας αποτελεί μόνο το 8% του ΑΕΠ μας, έναντι 15% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σχεδόν 23% της Γερμανίας. Οι απόφοιτοι σχολών επιχειρηματικών σπουδών και πληροφορικής είναι λιγότεροι, σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση -όπως θα καταθέσουμε επίσης στα Πρακτικά έναν πίνακα- ενώ με βάση τα στοιχεία του ΣΕΒ -που επίσης θα καταθέσουμε στα Πρακτικά- οι δύο στους τρεις υποαπασχολούνται, με αποτέλεσμα να μειώνεται η παραγωγικότητα της Ελλάδας σε όλους σχεδόν τους κλάδους, με εξαίρεση -ευτυχώς- τη μεταποίηση. Πώς θα ανταγωνιστούμε -αλήθεια- έτσι τις άλλες χώρες;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος κατα-

θέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Περαιτέρω, ένας στους τρεις Έλληνες εργαζόμενους απορροφάται από τον τουρισμό, σύμφωνα με μελέτη της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, ενώ με βάση άλλες έρευνες οι νέοι πτυχιούχοι δεν εγκαταλείπουν την Ελλάδα μόνο για να βρουν θέσεις εργασίας, αλλά επιπλέον αναζητώντας ένα καλύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον, μια αξιοπρεπή αντιμετώπιση και προοπτικές για το μέλλον τους, σημειώνοντας πως μεταξύ άλλων τους διώχνει το «σύστημα των δικών μας παιδιών».

Όλα αυτά γίνονται επειδή εμείς επιμένουμε ανόητα να απαγορεύουμε την ιδιωτική εκπαίδευση με το άρθρο 16 του Συντάγματος και συνεχίζουμε να δωρίζουμε τεράστια ποσά στο εξωτερικό, χάνοντας παράλληλα έσοδα πάνω από 10 δισεκατομμύρια ευρώ και φόρους για το δημόσιο της τάξης των 3 δισεκατομμυρίων ευρώ ή πάνω από έναν ΕΝΦΙΑ, καθώς επίσης εξάγοντας το πιο πολύτιμο δυναμικό μας, το ανθρώπινο, αντί τα προϊόντα και τις υπηρεσίες μας. Δολοφονούμε, δηλαδή, μόνοι μας, ως αυτόχειρες, την πατρίδα μας, διώχνοντας τα παιδιά μας και τα καταδικάζουμε στην εξορία, πληρώνοντας επιπλέον θηριώδη πόσα, κάτι που ισοδυναμεί με το με το άκρον άωτον του μαζοχισμού και της εθνικής ανοησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε.

Με βάση τον προϋπολογισμό, το Υπουργείο Παιδείας θα στηριχθεί συνολικά με 5,46% δισεκατομμύρια ευρώ ή με 2,8% του ΑΕΠ μας, από τα οποία τα 4,95 δισεκατομμύρια ευρώ θα προέλθουν από τον τακτικό προϋπολογισμό και τα 500 εκατομμύρια ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα δοθούν 900 εκατομμύρια ευρώ ή το 0,5% του ΑΕΠ μας, εκ των οποίων τα 647 εκατομμύρια ευρώ στα ΑΕΙ και τα 253 εκατομμύρια ευρώ στη Γενική Γραμματεία Ανώτατης Εκπαίδευσης. Σύμφωνα, όμως, με τη Eurostat η δαπάνη για την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι ίση με το 0,7% του ΑΕΠ μας, όταν ο μέσος όρος της Ευρωζώνης βρίσκεται στο 1,2% του ΑΕΠ και της Τουρκίας υπερβαίνει το 1,5%, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εκτός αυτού, η αναλογία των φοιτητών ανά καθηγητή είναι χειρότερη στην Ελλάδα, σε σχέση με πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού αντιτοιχούν 38,7 φοιτητές ανά ακαδημαϊκό προσωπικό, όπως φαίνεται στο γράφημα, που επίσης θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, έναντι 15 του μέσου όρου της Ευρωζώνης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνολικά, το ακαδημαϊκό προσωπικό υπολογίζεται στα δεκαεννέα χιλιάδες άτομα στην Ελλάδα, οπότε υπάρχει έλλειψη είκοσι χιλιάδων ατόμων συγκριτικά με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που οφείλεται κυρίως στις περικοπές των μνημονίων.

Εντούτοις, ορισμένα ελληνικά πανεπιστήμια συμπεριλαμβάνονται στα χίλια κορυφαία διεθνώς, σύμφωνα με το ισπανικό Κέντρο Ερευνών, που συλλέγει πληροφορίες από είκοσι οκτώ χιλιάδες πανεπιστήμια, όπως είναι το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο που βρίσκεται στη θέση 217, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στη θέση 256, το Μετσόβιο στη θέση 354, το Πανεπιστήμιο Πατρών στη θέση 530, των Ιωαννίνων στην θέση 555 και της Κρήτης στη θέση 636. Υπάρχουν φυσικά και άλλες αξιολογήσεις από διαφορετικούς οργανισμούς, οι οποίες τεκμηριώνουν πως παρά τις χαμηλές δαπάνες τα πανεπιστήμιά μας βρίσκονται σε καλή θέση, κάτι που θα μπορούσε να αλλάξει ριζικά προς το καλύτερο, εάν ξοδεύαμε τα ίδια χρήματα με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Κλείνω με το θέμα της έρευνας και ανάπτυξης. Οφείλουμε να

σημειώσουμε εδώ εν πρώτοις, πως η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη στρατηγική 2020 έχει θέσει ως στόχο το 3% του ΑΕΠ. Ο μέσος όρος σήμερα είναι στο 2,06%, εκ των οποίων το 1,36% προέρχεται από τις επιχειρήσεις και μόλις το 0,23% από τα κράτη. Στην Ελλάδα, όμως, οι δαπάνες είναι μόλις της τάξης του 1% του ΑΕΠ, αν και αυξήθηκαν λίγο τα τελευταία χρόνια, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εντούτοις, η έρευνα στην Ελλάδα εμφανίζει σημαντικές επιδόσεις, κρίνοντας από μελέτη του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης του 2018, κατά την οποία ο αριθμός των δημοσιεύσεων των Ελλήνων ερευνητών αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια και βρίσκεται σταθερά πάνω από τις δέκα χιλιάδες ετησίως, από πέντε χιλιάδες εκατόν είκοσι το 2000. Έχουν αυξηθεί, επίσης, οι αναφορές και βελτιώνεται η συνεργασία με ξένους φορείς. Αξιοσημείωτο είναι επιπλέον το γεγονός ότι γίνεται καλύτερη χρήση των ερευνητικών κεφαλαίων στην Ελλάδα, αφού εκπονούνται επτά χιλιάδες διακρίσεις σαράντα οκτώ δημοσιεύσεις ανά 1 εκατομμύριο ευρώ, όταν ο αντίστοιχος αριθμός στη Γερμανία είναι μόλις χίλιες διακρίσεις εξήντα μία δημοσιεύσεις ανά 1 εκατομμύριο ευρώ. Είναι μια τεράστια διαφορά υπέρ της Ελλάδας, η οποία τεκμηριώνει τις μεγάλες δυνατότητες των Ελλήνων που θα μπορούσαν κυριολεκτικά να πετύχουν θαύματα, εάν δεν υπήρχε το κομματικό πελαταιακό κράτος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Ξυλοκάστρου (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς η χώρα μας παλεύει να βγει από την κρίση, η σημασία της εκπαίδευσης είναι καθοριστική για το μέλλον της κοινωνίας. Αντί, όμως, να συζητούμε με όρους μέλλοντος, παλινδρομούμε στις παθογένειες του παρελθόντος. Ακούμε διάφορα ιδεολογικά σχήματα, όπως ότι η εκπαίδευση πρέπει να υποταχθεί στην αγορά. Πρόκειται για νεοφιλελεύθερο δόγμα το οποίο, όμως, παράδοξα απηχεί χρεοκοπημένα μοντέλα κρατικού σχεδιασμού. Πρόκειται για τις δύο όψεις του οικονομισμού, που αμφισβητούν τη σχετική αυτονομία της εκπαίδευσης από την οικονομία και διαλύουν την ακαδημαϊκή ιδιαιτερότητα των πανεπιστημίων.

Αγορά ή δημοκρατικός προγραμματισμός είναι το δίλημμα; Δηλαδή μια ανάπτυξη, που θα σέβεται τα δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών ή μια ανάπτυξη θεραπεινίδα των μεγάλων επιχειρήσεων;

Προβάλλεται ως βασική σταθερά η ανάγκη αξιολόγησης, αλλά αυτή η ανάγκη επιβάλλεται μόνο στον δημόσιο τομέα και μάλιστα, με όρους καταναγκασμού και τιμωρίας. Ο ιδιωτικός τομέας, στην περίπτωση μας η ιδιωτική εκπαίδευση, τίθεται εκτός αξιολόγησης, παρ' ότι της αποδίδεται ισότιμο στάτους δημόσιας εκπαίδευσης.

Γενικότερα, ποιος αξιολογεί την αγορά; Μήπως ο καταναλωτής, ο πελάτης, όπως μας λένε; Δηλαδή, η αγορά υποκαθιστά την κοινωνία και τη δημοκρατία; Όλα γίνονται εμπόριο; Ποιος αξιολογεί, με ποια κριτήρια; Αυτό είναι το πραγματικό ερώτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρώσω την ομιλία μου στο άρθρο 50 του νομοσχεδίου που αφορά στα κολέγια. Φυτεύτηκε στο νομοσχέδιο διαγωνισμός για διορισμό προσωπικού εκ-

παιδευτικών στο δημόσιο. Φυτεύτηκε στο νομοσχέδιο μετά τη διαβούλευση, δηλαδή προωθείται ερήμην των φορέων, οι οποίοι -τα πανεπιστήμια, η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, η ΟΙΕΛΕ, οι φοιτητές- έχουν καταστήσει σαφές ότι πρόκειται για ρύθμιση casus belli. Το απόγευμα έγινε και συλλαλητήριο έξω από τη Βουλή.

Η Υπουργός Παιδείας ισχυρίζεται ότι η νέα ρύθμιση επιβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ψέμα. Η Κυβέρνηση λειτουργεί ως delivery των κολεγίων χαμηλής στάθμης. Ας δούμε τι ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η οδηγία 2005/36 ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ρυθμίζει το γενικό καθεστώς της αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων -κεφάλαιο 1- το καθεστώς της αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων που αποδεικνύονται με την επαγγελματική πείρα -κεφάλαιο 2- και το καθεστώς αυτόματης αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων για συγκεκριμένα επαγγέλματα -κεφάλαιο 3- και όχι τον τρόπο αναγνώρισης και αντιστοίχισης τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.

Φυσικά και εύλογα περιορίζεται στα επαγγελματικά προσόντα, γιατί σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, τα εκπαιδευτικά συστήματα εμπιπτουν στην αρμοδιότητα των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες μπορούν και πρέπει να εφαρμόζουν τους δικούς τους κανόνες, όσον αφορά την αναγνώριση των τίτλων σπουδών-πτυχίων που έχουν αποκτηθεί σε άλλη χώρα.

Η Συνθήκη του Μάαστραχτ στο άρθρο 126-127 και η Συνθήκη του Άμστερνταμ άρθρο 141 και 150 επιβεβαιώνουν την εθνική αρμοδιότητα. Χαρακτηριστικά στο άρθρο 126 του Μάαστραχτ αναφέρεται ότι η κοινότητα συμβάλλει στην παιδεία, σεβόμενη πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών. Επίσης, η κοινότητα εφαρμόζει πολιτικές επαγγελματικής εκπαίδευσης, που στηρίζεται και συμπληρώνει τη δράση των κρατών μελών.

Συχνά, η χώρα μας έχει γίνει αποδέκτης παρατηρήσεων της επιτροπής αναφορικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2005/36 και την ταχύτητα διοικητικής διεκπεραίωσης των όσων ορίζονται σχετικά με τη διαδικασία αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, που αποκλήθηκαν στην αλλοδαπή. Στις παρατηρήσεις αυτές η ελληνική πλευρά είθισται να απαντά θεσμικά και αρμοδίως, όπως και έκανε τουλάχιστον επί των ημερών μας.

Σήμερα, όμως, η Υπουργός δεν αρκείται στην καθιερωμένη απάντηση στις παρατηρήσεις, αλλά προχωρά σε μία πράξη, η οποία δεν είναι μόνο νομοθετικά ανήκουστη και πολιτικά ύπουλη, αλλά πολύ περισσότερο θεσμικά επικίνδυνη. Αποδίδει στην αιτιολογημένη γνώμη 4061/2019 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τη χώρα μας, περιεχόμενο που βολεύει τον πολιτικό της σχεδιασμό, ώστε να περιβάλλει με μανδύα νομιμοποίησης τη δική της νομοθετική παρέμβαση και το άρθρο 50 του παρόντος. Μία αιτιολογημένη γνώμη της κοιμισιόν, την οποία αρνήθηκε να προσκομίσει στη Βουλή και μέρος του περιεχομένου, τις συστάσεις δηλαδή, πληροφορηθήκαμε σήμερα από καθημερινή εφημερίδα.

Αξιωνουμε -το είπαμε και στην επιτροπή, το λέμε κι εδώ- να κατατεθούν στη Βουλή τόσο η αιτιολογημένη γνώμη όσο και η απάντηση του Υπουργείου Παιδείας. Φοβούμαι ότι θα έχουμε αποκαλύψεις αν όσα γράφονται σήμερα στις εφημερίδες είναι αληθινά. Το ξαναλέμε. Να καταθέσετε στη Βουλή τα έγγραφα, να μάθουμε τι διαβουλευέστε μυστικά και ύπουλα εις βάρος των συμφερόντων της ελληνικής νεολαίας.

Επεκτείνει, λοιπόν, η κυρία Υπουργός τα όσα εισηγείται η επιτροπή και πηγάζουν από τις αρχές για την ελεύθερη κίνηση των πολιτών εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης την άσκηση των επαγγελματικών και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών και αποπειράται να τα εφαρμόσει με μετακίνηση των τίτλων εκπαίδευσης, όχι μόνο των προερχόμενων από άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου και από όλο τον κόσμο, όπως για παράδειγμα από τις Ηνωμένες Πολιτείες, από μόλις επέστρεψε χωρίς να έχουμε πλήρη ενημέρωση τι έκανε ακριβώς εκεί.

Με λίγα λόγια, κατάφορα μπροστά στα μάτια του υπηρεσιακών παραγόντων, των μελών του Κοινοβουλίου και των πολιτών που διαδηλώνουν σήμερα έξω από τη Βουλή, αποδεικνύει χοντροκομμένα αυτό για το οποίο κατηγορήθηκαν πολλοί νεοφιλελεύθεροι Υπουργοί των κυβερνήσεων πριν το 2015: την εργαλειο-

ποίηση των οδηγιών των ευρωπαϊκών θεσμών ώστε να δικαιολογηθεί η εφαρμογή ακραίων νόμων υπέρ των εγχώριων οικονομικών συμφερόντων και ενάντια στον πολίτη.

Συμπερασματικά, η αιτιολογημένη γνώμη 4061/2019, αν κρίνουμε από τα στοιχεία που αποκάλυψε η δημοσιογραφική έρευνα και δεν διαψεύστηκαν από το Υπουργείο, δεν αφορά στους εκπαιδευτικούς -το τονίζω- αλλά άλλα επαγγέλματα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Διαψεύστηκαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν ζητάει επαγγελματική ισοδυναμία που εσείς οπεύδετε να δώσετε, χωρίς να διαπιστωθούν τα επαγγελματικά προσόντα, ενώ καθιστά σαφές ότι η αναγνώριση των προσόντων για χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να γίνει με αυξημένα κριτήρια.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Διαψεύστηκε, κύριε Φίλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Από ποιον;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Από μένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τα στοιχεία να μας φέρετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Την απάντηση που στείλατε στην Κομισιόν και την αιτιολογημένη γνώμη στην Κομισιόν. Τα στοιχεία. Οι διαψεύσεις δεν έχουν καμία αξία. Ψεύδεστε ασυστόλως συνέχεια. Είστε ντελίβερι ιδιωτικών συμφερόντων. Αυτό κάνετε. Τα στοιχεία στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κι όμως, μπορούσατε να έρθετε σε διάλογο με την Κομισιόν και να διαμορφώσετε ένα πλαίσιο εξέτασης και διαπίστωσης των προσόντων, όπως έκανε παραδείγματός χάριν ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας πριν εγγράψει πτυχιούχους εξωτερικού στο μητρώο ασκούμενων. Λειτουργείτε, λοιπόν, ως ντελίβερι των κολλεγιών. Για να μην αποκαλυφθεί η τακτική σας αυτή αποκρύπτεται το εν λόγω έγγραφο, το περιεχόμενο του οποίου όμως επικαλείστε επανειλημμένως ως αναπόφευκτη επιταγή. Το έγγραφο, κυρία Υπουργέ, εδώ, σήμερα στη Βουλή, όχι αύριο. Την απάντησή σας. Τι λέει ακριβώς.

Συνεπώς, η δημοσιογραφική πένα που παρουσίαζε τη Δευτέρα στην εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» -της παράταξής σας- την Υπουργό ως μεσίτρια ακινήτων αμερικανικού πανεπιστημίου, πρέπει από αύριο να διορθώσει και να της αποδώσει και τη νέα της ιδιότητα, της πωλήτριας ετοιμοπαράδοτων πτυχίων με εθνική αναγνώριση.

Προφανώς, το Υπουργείο Παιδείας παραγκωνίζει το εθνικό πλαίσιο προσόντων, το οποίο έχει ενταχθεί στο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο προσόντων. Προβλέπει οκτώ επίπεδα και καμμία κυβέρνηση δεν τόλμησε να εντάξει αυτά τα κολέγια αν και εντάχθηκαν τα ΙΕΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάταξη που η κυβέρνηση φέρνει σήμερα στη Βουλή ορίζει ότι πτυχία που χορηγούνται από ΑΕΙ της αλλοδαπής γίνονται δεκτά από το ΑΣΕΠ για τον διορισμό των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα δημόσια σχολεία, εφόσον έχουν απόφαση αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με συναφή τίτλου σπουδών για κλάδο εκπαιδευτικού. Χωρίς, δηλαδή, να απαιτείται η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων του αιτούντος, όπως ορίζει η οδηγία και το ενωσιακό δίκαιο, αλλά και χωρίς να απαιτείται η αναγνώριση και η αντιστοίχιση του πτυχίου της αλλοδαπής με πτυχίο της ημεδαπής από τον ΔΟΑΤΑΠ, όπως ορίζει το εθνικό δίκτυο.

Για την άσκηση, δηλαδή, του νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος του εκπαιδευτικού στην Ελλάδα και την πρόσληψή του στο δημόσιο σχολείο δεν απαιτείται πλέον ούτε προηγούμενη άσκηση του επαγγέλματος σε άλλο κράτος-μέλος ούτε εγγραφή σε σχετική επαγγελματική ένωση στη χώρα του πανεπιστημίου, που απονέμεται ο τίτλος σπουδών ούτε έστω ύπαρξη βεβαίωσης για τα επαγγελματικά του δικαιώματα από σχετικό οργανισμό του κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φυσικά, επουδενί σύστημα ελέγχου επί των ουσιαστών αποκλίσεων ως προς τη διάρκεια, το γνωστικό αντικείμενο και το

επίπεδο των αλλοδαπών τίτλων. Με τον τρόπο αυτό μπορεί πλέον, για παράδειγμα, ο νέος διοικητής της ΕΥΠ, κ. Κοντολέων, ή ο πρόσφατα παραιτηθείς Υφυπουργός εξαιτίας σκανδάλου, σχετικού με τις σπουδές του, κ. Διαματάρης και όλη η ψευδοαριστεία σας να βρεθεί πάνω από νέους και νέες, που αγωνίστηκαν σκληρά και ιδρώσαν να πάρουν ένα πτυχίο και να πορευθούν τίμια στη ζωή τους.

Η κυρία Υπουργός στην απελπισμένη προσπάθειά της να δικαιολογήσει τα ψεύδη της υποστήριξε ότι τα κολέγια στην χώρα μας αξιολογούνται από το Υπουργείο Παιδείας. Όσοι γνωρίζουν, γελούν. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου δεν αξιολογεί, αλλά διαπιστώνει, τυπικές προϋποθέσεις των κολεγίων, όπως η κτηριακή κατάσταση και τα τυπικά προσόντα του προσωπικού. Την ευθύνη αξιολόγησης έχουν τα ποικιλώνυμα πανεπιστήμια του εξωτερικού με τα οποία συνδέονται τα κολέγια. Τα «πανεπιστήμια» αυτά λειτουργούν ως πλυντήρια πτυχίων, το τονίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Τούτων δεδομένων, η αναγνώριση από το παράθυρο των ακαδημαϊκών δικαιωμάτων στους αποφοίτους των επίμαχων κολεγίων συνιστά μηχανισμό της συνολικής υποβάθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και υπονόμησης των δικαιωμάτων των νέων στην εκπαίδευση και την εργασία.

Κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό τελειώνω.

Κυρία Υπουργέ, υποσχεθείτε μας τουλάχιστον, εάν πιστεύετε έστω και στο ελάχιστο στην ορθότητα και την τιμιότητα των όσων υποστηρίζετε, ότι το θάρρος σας ότι θα αποκαλυφθεί η σημερινή νομοθετική σκευωρία θα είναι ανάλογο με το θράσος της νομοθετικής σας πρότασης σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Γιατί σήμερα δεν συζητάμε απλά μία διάταξη που εναντιώνεται στο άρθρο 16 του Συντάγματος, αλλά πολύ περισσότερο το ηθικό παράδειγμα που δίνει μια Υπουργός Παιδείας στα παιδιά μας, ευτελίζοντας τη σημασία της εκπαίδευσης για να υπερασπιστεί τα οικονομικά συμφέροντα λίγων εμπόρων της κατάρτισης. Η παιδεία τελεί υπό τη συνταγματική εγγύηση του άρθρου 16. Συνεπώς, οποιαδήποτε γνωμοδότηση μας φέρετε εδώ -γιατί κάτι διαβάζω στον Τύπο- δεν έχει καμμία σοβαρή τύχη.

Μαζί με όλους του πανεπιστημιακούς και εκπαιδευτικούς φορείς, μαζί με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης όλα τα άλλα εκτός Ελληνικής Λύσης, ακόμα και μαζί με την παράταξή σας στους εκπαιδευτικούς, τη ΔΑΚΕ, ζητάμε να αποσύρει το άρθρο 50. Πρόκειται για casus belli. Αυτή η νομοθετική σκευωρία δεν μας δεσμεύει και θα μας βρει απέναντι η εφαρμογή του νόμου, για να μην εφαρμοστεί στην πράξη και να καταργηθεί όταν προκύψουν νέοι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί. Ούτε η δύναμη που θα σας δώσει πολιτικά ο κ. Μητσοτάκης ερχόμενος στη Βουλή μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητα. Οι νέοι, οι πολίτες έχουν βγάλει τα συμπεράσματά τους. Είστε ντελίβερι μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων. Ντροπή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΜέΡΑ25, κ. Βαρουφάκης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ως πανεπιστημιακός, θεωρώ υποχρέωσή μου πέραν των ιδεολογιών και πολιτικών μας διαφορών, κυρία Υπουργέ, να προσεγγίζω οποιοδήποτε νομοσχέδιο αφορά στην παιδεία ευλαβικά και εποικοδομητικά. Στα θέματα παιδείας έχουμε καθήκον στη μέγιστη συνεννόηση.

Όμως, κυρία Υπουργέ, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στην εισαγωγή μου στην έλλειψη φιλοδοξίας, την έλλειψη συγκρότησης, την ποιοτική ανεπάρκεια και την προχειρότητα που αναδύει αυτό το νομοσχέδιο. Εκπροσωπείτε μία νέα Κυβέρνηση που μιλάει για αριστεία και αστικές αξίες.

Περίμενα να κάνετε τουλάχιστον μια προσπάθεια στο πρώτο σας νομοσχέδιο για την παιδεία, να επιδείξετε αυτές τις αξίες, να μας πείσετε ότι τις υπηρετείτε, αν μη τι άλλο τις ενστερνίζε-

στε, ενστερνίζεστε τις δικές σας αξίες, ότι τις καταλαβαίνετε. Αντί γι' αυτό, αντί για μια ολοκληρωμένη και συγκροτημένη πρόταση για την παιδεία, βιαστήκατε να καταθέσετε ένα διεκπεραιωτικό νομοσχέδιο. Φαίνεται σαν να το έχει γράψει κάποιος που δεν κατανοεί τη διαφορά μεταξύ εμπορεύματος και παιδείας, μεταξύ μόρφωσης και κατάρτισης, κάποιος νομοθέτης, που δεν εκτιμά τη διαφορά μεταξύ μιας φώκιας που μπορεί να εκπαιδευτεί, αλλά ποτέ να μορφωθεί και ενός ανθρώπου, νέου ή μεγαλύτερου, που και μπορεί και πρέπει και να μορφωθεί και να εκπαιδευτεί. Σαν να το έγραψε μια ομάδα συνεργατών σας, που πάνω απ' όλα ανέλαβε εργολαβικά να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των γνωστών κολεγίων, που φύονται στη σκιά του υποχρηματοδοτούμενου πανεπιστημίου.

Όπως και σε περιπτώσεις άλλων συναδέλφων σας, μιλάτε σαν να κυβερνάτε μια κανονική χώρα. Κυρίες και κύριοι, η κανονικότητα δεν θα επιστρέψει στη χώρα μας, επειδή εσείς κλείνετε τα μάτια στην πραγματικότητα, που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες, υποθέτοντας μια πλασματική νέα κανονικότητα. Χιλιάδες σχολικές μονάδες έκλεισαν στα χρόνια της κρίσης και δεν ξανάνοιξαν, γιατί η κρίση συνεχίζεται. Τα πανεπιστήμια μας έχασαν μεγάλο ποσοστό συναδέλφων, που είτε βγήκαν στη σύνταξη είτε μετανάστευσαν, χωρίς ποτέ να αναπληρωθούν, λόγω των μνημονιακών περιορισμών. Σχολεία και πανεπιστήμια παραμένουν σήμερα στο αλληγορικό πάτωμα, από πλευράς κονδυλίων και προσωπικού. Οι μαθητές και οι φοιτητές μας παρατηρούν τους απαξιωμένους δασκάλους τους και άγονται και φέρονται από την αγωνία της υποβάθμισης των σπουδών τους. Κάθε χρόνο οι πρωτοετείς μας έρχονται από τα λύκεια στα πανεπιστήμια με όλο και χαμηλότερο επίπεδο γνώσεων, ιδίως στα μαθηματικά, με όλο και πιο πεσμένο ηθικό, παρακολουθώντας τα παιδιά των κατεχόντων, που έχουν εγκαταλείψει το ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης από τα δεκαπέντε τους, μετά την Α' λυκείου πηγαίνοντας στο IB, μια διαδικασία που ουσιαστικά κόβει τη νεολαία ανάμεσα στα δύο, δρομολογώντας τις σπουδές στο εξωτερικό για μια μεγάλη μειοψηφία, των οποίων οι σχετικά ευκατάστατοι γονείς δεν βλέπουν πλέον τον λόγο να πληρώνουν φόρους για πανεπιστήμια, στα οποία τα παιδιά τους έτσι κι αλλιώς δεν θα πήγαιναν και τα εγγόνια τους έτσι κι αλλιώς δεν θα πάνε.

Κυρία Υπουργέ, καμμία χώρα, της οποίας η άρχουσα τάξη αποσύρει τα παιδιά της από τα δεκαπέντε τους από το εκπαιδευτικό εθνικό σύστημα, δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει όπως πρέπει και μπορεί τα δημόσια λύκεια και πανεπιστήμια. Παρ' όλα αυτά, παρά την οικονομική κατάρρευση στη δημόσια παιδεία μας, θέλω από το Βήμα της Βουλής να αποτίσω φόρο τιμής στους ήρωες συναδέλφους, καθηγητές λυκείων και πανεπιστημίων, που με ανύπαρκτους πόρους, με ένα κράτος εχθρικό απέναντί τους και όχι μόνο από τη δική σας κυβέρνηση, τις κυβερνήσεις του μνημονιστάν, της χρεοδουλοπαροικίας, κρατούν Θερμοπύλες, κρατούν το κερύ της δύσκολης γνώσης αναμμένο κόντρα στις θύελλες της συνεχιζόμενης κρίσης.

Σε αυτό το περιβάλλον, κυρία Υπουργέ, έρχεστε να νομοθετήσετε. Και ποιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνετε; Πετάτε στο καλάθι των αχρήστων το τελευταίο απομεινάρει του κοινωνικού συμβολαίου της χώρας. Ένας θεσμός κατάφερε να καταχωρηθεί στην συνείδηση των Ελλήνων, μετά το 1974 ως αξιοκρατικός: οι πανελλαδικές εξετάσεις για εισαγωγή στα πανεπιστήμια.

Η ελληνική κοινωνία κατάφερε να πείσει τον εαυτό της ότι τα παιδιά τα οποία κάθονται και πασχίζουν, δουλεύουν, περνάνε στις εξετάσεις, θα μπουν αξιοκρατικά στα πανεπιστήμια -όσο και να μην μας αρέσει το σύστημα των εξετάσεων, πάντως είναι αξιοκρατικό- και ότι όταν θα βγουν απ' αυτά σε μια είτε ισχνή αγορά εργασίας πριν την κρίση, σε μια αποδεκατισμένη αγορά εργασίας στη διάρκεια της κρίσης, ίσως τουλάχιστον να μπορούν να εξαργυρώσουν τη δουλειά τους, την επιτυχία τους, με μια θέση εκπαιδευτικού στο δημόσιο σύστημα.

Είναι θλιβερό για μένα, ως πανεπιστημιακό, το ότι χρόνια τώρα οι φοιτητές μας είχαν αυτόν το στόχο ή πολλοί απ' αυτούς είχαν αυτόν το στόχο. Εγώ θα ήθελα να έχουν υψηλότερους στόχους, να έχουν πολλούς διαφορετικούς στόχους, αλλά τουλάχιστον ήταν μια αναγνώριση από τη μεριά του δημοσίου αυτή η μικρή προοπτική, λέγοντάς τους «δουλέψτε, τουλάχιστον αν είστε φι-

λόγοι, φυσικοί θα έχετε το προβάδισμα για έναν διορισμό σε ένα λύκειο, σε ένα γυμνάσιο, σε ένα σχολείο». Δεν δικαιούστε να τους στερήσετε αυτή τη μικρή προοπτική, λέγοντάς τους ότι και αυτοί, που δεν πέρασαν στις πανελλαδικές εξετάσεις και αγόρασαν ένα πτυχίο από κάποιο κολέγιο της συμφοράς, ουσιαστικά εξισώνονται. Λειτουργείτε, όχι ως Υπουργός Παιδείας, αλλά ως διεκπεραιωτής εντολών του καρτέλ κολεγίων πριν καν προσποιηθείτε ότι τα αξιολογείτε. Πραγματικά, πρέπει να πω -και πείτε με αφελη- ότι δεν το περίμενα από σας αυτό, τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον. Περίμενα ότι θα κρατήσετε τουλάχιστον τα προ-σχήματα. Δεν το κάνετε.

Μιας και αναφέρθηκα στην αξιολόγηση, ας έλθω στα άρθρα 2 και 12 του νομοσχεδίου σας. Βλέπουμε ότι από την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση περνάμε τώρα στην Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Τι κρύβει αυτό; Στο άρθρο 2 μιλάτε για μια συνέχιση αυτού που έκανε η προηγούμενη αρχή, δηλαδή αξιολόγηση και πιστοποίηση των πανεπιστημίων. Στο άρθρο 12 όμως, έρχεστε να προσθέσετε την παροχή υπερβολικής ουσιαστικά από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης σε άλλους οίκους που θα πιστοποιούν κολέγια της Ελλάδας που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, άλλα κολέγια στο εξωτερικό κ.ο.κ..

Τι νομίζετε ότι είναι η μόρφωση, κυρία Υπουργέ; Αμορτισέρ, ελάσματα ή τυριά των οποίων την ποιότητα μπορεί να την πιστοποιήσει κάποιος ιδιώτης εκ μέρους του ελληνικού λαού; Κυρία Υπουργέ, διαπιστώνω κάτι το αναμενόμενο. Ότι έρχεστε φουριόζοι -θα το δούμε αυτό σε επόμενα νομοσχέδια, δεν έχω καμμία αμφιβολία γι' αυτό- να μεταφέρετε στην Ελλάδα συστήματα ποσοτικής αξιολόγησης των πανεπιστημίων, ξεπατικλώνοντας αντίστοιχα συστήματα από το εξωτερικό και συγκεκριμένα από τη Βρετανία και την Αυστραλία.

Επειδή τυχαίνει να έχω ζήσει και τα δύο συστήματα στο πετσί μου, να έχω δει την ανάπτυξη τέτοιων συστημάτων από το μηδέν μέχρι το άπειρο, τόσο στη Βρετανία στην δεκαετία του '80 και του '90 όσο και στην Αυστραλία για δώδεκα χρόνια, επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας την εμπειρία μου απ' αυτά τα συστήματα αξιολόγησης, που ήδη από το σημερινό νομοσχέδιο φαίνεται ότι προσανατολίζετε στην αντιγραφή τους. Μπορεί εσείς να εκτελείτε εργολαβικά τις εντολές σας και να μην έχετε διάθεση να ακούσετε αυτήν την εμπειρία, αλλά θέλω να ελπίζω ότι υπάρχουν συνάδελφοι της συμπεριφοράς, που πασχίζουν αρκετά για την παιδεία, και να ακούσουν κάποια κομμάτια απ' αυτή την εμπειρία μου. Βλέπω ότι στο νομοσχέδιο είναι η πρώτη αρχή, ο προπομπός ότι το 20% της χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών τμημάτων θα δίνεται μετά από μια αξιολόγηση, θα εξαρτώνται από την αρχή της μέτρησης της επίτευξης συγκεκριμένων στόχων. Για παράδειγμα ταχύτητα αποφοίτησης κατά μέσον όρο, τον αριθμό των ευρωπαϊκών κονδυλίων που τα μέλη ΔΕΠ ενός τμήματος καταφέρουν να κερδίσουν, ο αριθμός των αλλοδαπών φοιτητών κ.λπ.

Κυρία Υπουργέ, όταν μετράμε ένα μέγεθος στη φύση, αυτή δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό. Όταν μετρήσουμε τη θερμοκρασία είτε στο Σουφλί είτε στη Σούδα, ο καιρός δεν ασχολείται με το γεγονός ότι εμείς μετρήσαμε και δεν αλλάζει τη συμπεριφορά του. Όμως, στις κοινωνικές, εκπαιδευτικές, γενικά σε όποια δραστηριότητα μετρούμε τους ανθρώπους, έχουμε αντίκτυπο στη συμπεριφορά τους. Πάρτε για παράδειγμα την ταχύτητα αποφοίτησης: Αν εσείς κάνετε το μέγα σφάλμα να συνδέσετε τη χρηματοδότηση ενός τμήματος, με την ταχύτητα αποφοίτησης των φοιτητών, σας διαβεβαιώ ότι η ταχύτητα αποφοίτησης των φοιτητών θα αυξηθεί ραγδαία, ανεξάρτητα από τις γνώσεις των φοιτητών. Πληθωρισμός βαθμών, πληθωρισμός πτυχίων αν διασυνδέσετε αυτού του είδους τη μέτρηση με τη χρηματοδότησή τους.

Πάρτε για παράδειγμα αυτό που γράφει το νομοσχέδιό σας για τη διασύνδεση των κονδυλίων έρευνας που καταφέρνουν να πετύχουν, να κερδίσουν τα μέλη ΔΕΠ ενός τμήματος. Εάν διασυνδέσετε τις πιθανότητες επιβίωσης του τμήματος, τη χρηματοδότησή του με αυτό να ξέρετε ότι πλέον οι καθηγητές μας, οι συνάδελφοί μου δεν θα γράφουν βιβλία. Εκεί που έγραφαν βιβλία ή άρθρα τώρα θα συντάσσουν τη μία αίτηση μετά την άλλη για να αποσπούν ερευνητικά κονδύλια.

Με άλλα λόγια, λάβετε υπ' όψιν ότι όταν μετράς κάτι στο πανεπιστήμιο τείνεις να μεγιστοποιείς αυτό που μετράται και να ελαχιστοποιείς την ποιότητα που δεν μετριέται. Με άλλα λόγια, θα φέρετε την υποχώρηση των ποιοτήτων στο όνομα της μέτρησής τους. Είναι μία διεθνής πρακτική και είναι μία διεθνής διαπίστωση.

Επί της ουσίας, αυτά τα λογιστικά συστήματα, τα οποία εισήχθησαν πρώτη φορά στη Βρετανία και αργότερα στην Αυστραλία και έρχονται τώρα εδώ, έναν στόχο είχαν πάντα και δεν μιλάω για σας, μιλάω γι' αυτούς που τα εισήγαγαν, τον Σερ Κιθ Τζόζεφ, τον Υπουργό Παιδείας της κ. Θάτσερ που ήταν ο πρώτος διδάξας. Στόχο έχουν να ελαχιστοποιούν το πολιτικό κόστος της μείωσης κονδυλίων συνολικά για την ανώτατη εκπαίδευση, την ώρα που κονδύλια μεταφέρονται από κάποια τμήματα σε κάποια άλλα τμήματα, συνήθως από τα τμήματα ανθρωπιστικών σπουδών, από τα τμήματα κλασικών σπουδών σε τμήματα εμπορικών σπουδών MBA κ.λπ..

Κυρία Υπουργέ, με τέτοιου είδους ποσοτικοποίηση των ποιτήτων δεν θα ενισχύσετε την αριστεία, θα ενισχύσετε την εξουσία αυτών που ελέγχουν τις φόρμουλες, τις εξισώσεις, το λογιστικό σύστημα. Στο ιδεολογικό επίπεδο υπάρχει η δημιουργία ενός τέτοιου δημόσιου πανεπιστημιακού συστήματος ημι-αγοράς. Και γιατί ημι-αγοράς; Ποτέ δεν μπορεί η αγορά, ο ιδιωτικός τομέας να παράσχει πανεπιστημιακή εκπαίδευση, ποτέ με όρους αγοράς. Θα υπάρξει ποτέ επιχειρηματίας στην Ελλάδα, που θα πλήρωνε έναν καθηγητή πανεπιστημίου, και όχι μόνο εμένα, έναν οποιοδήποτε σοβαρό καθηγητή πανεπιστημίου, για να διδάσκει έξι ώρες την εβδομάδα, ένα σοβαρό μισθό για να μπορέσει να είναι ανταγωνιστικό το πανεπιστήμιο; Κανένας επιχειρηματίας δεν θα το έκανε ποτέ αυτό. Μη μου μιλάτε για ιδιωτικά πανεπιστήμια στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχετε σπουδάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες και ξέρετε πολύ καλά ότι στο Harvard -παρά το γεγονός ότι είναι πολύ ενδιαφέροντα τα υψηλότερα διδάκτρα, μιλάμε για 40, 50, 60 και 70 χιλιάδες δολάρια τον χρόνο ανά φοιτητή- παρ' όλα αυτά, ξέρετε πολύ καλά, τι ποσοστό των λειτουργικών εξόδων ενός Harvard, ενός Stanford καλύπτονται από τα διδάκτρα, το πολύ 35%. Με άλλα λόγια δεν λειτουργούν με κανόνες αγοράς.

Όταν, λοιπόν, δεν υπάρχει περίπτωση η αγορά να παράσχει πανεπιστημιακή παιδεία, αυτό που βλέπουμε είναι να δημιουργούνται συστήματα ημι-αγοράς σαν αυτό που λίγο-λίγο εισάγει σήμερα στην Ελλάδα το νομοσχέδιό σας. Το ιδεολογικό επίπεδο είναι ότι ο φοιτητής αντιμετωπίζεται ως αυτόβουλος καταναλωτής του οποίου οι προτιμήσεις οριοθετούν το πανεπιστήμιο, ο πελάτης που ξέρει τι θέλει και ο καθηγητής είναι ένας πάροχος εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

Το αποτέλεσμα λογιστικών συστημάτων, που δημιουργούν συνθήκες αγοράς μέσα στο δημόσιο πανεπιστήμιο -αυτό που έγινε στη Βρετανία, στην Αυστραλία και αλλού και τώρα το φέρετε κι εδώ- επιτρέψτε μου να προβλέψω από την εμπειρία μου, ποια θα είναι τα αποτελέσματα, ακόμα και αν το εφαρμόσετε κατά κόρον και επιτυχημένα.

Να ξεκινήσουμε με τα καλά, που θα έχει αυτό το σύστημα:

Θα υπάρχει πραγματικά μία ποιοτική αναβάθμιση του χώρου, των εγκαταστάσεων, γιατί πρέπει να προσελκύσουμε πελάτες. Τα προγράμματα σπουδών θα είναι όντως πιο ελκυστικά να τα διαβάσεις. Θα υπάρχει εγρήγορση, οι καθηγητές θα τρέχουν από δω και από κει και θα κάθονται πολύ λιγότερο από ό,τι κάθονταν σήμερα, γιατί ο πελάτης έχει δικίο. Η αποφοίτηση θα είναι όντως πιο γρήγορη αν διασυνδέσετε τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων με τον ρυθμό αποφοίτησης των φοιτητών και θα υπάρχει και μια διαφάνεια κανόνων, θα ξέρουμε ποια είναι η φόρμουλα, κάθε τμήμα πόσα χρήματα παίρνει ανάλογα με τους ποσοτικούς δείκτες που θα έχετε εισάγει. Αυτά είναι τα καλά.

Αυτά θα είναι τα κακά του συστήματος: Θα έχετε δημιουργήσει μία επιχειρηματική τάξη καθηγητών -υπάρχει ήδη, θα γίνει πολύ χειρότερα, θα γίνουν κράτος εν κράτει- θα έχετε εμπορευματοποιήσει πλήρως τα προγράμματα σπουδών, θα έχετε δώσει κίνητρα στους συναδέλφους καθηγητές -το είπα και πριν, θα το πω άλλη μία φορά γιατί έχει σημασία- αντί να διαβάζουν και να γράφουν βιβλία, να γράφουν άρθρα και εκεί που θα έγραφαν

άρθρα, να μη γράφουν πλέον άρθρα, αλλά να συμπληρώνουν αιτήσεις για να παίρνουν κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή να γράφουν και να ξαναγράφουν το βιογραφικό τους.

Τώρα έρχομαι στα άσχημα, τα οποία είναι δεδομένο με μαθηματική ακρίβεια ότι θα έρθουν:

Πρώτον, η υποχώρηση της δύσκολης γνώσης. Γιατί αν διασυνδέεις την αξιολόγηση των καθηγητών με την άποψη των φοιτητών, σας διαβεβαιώ ότι για τον καθηγητή ο πιο εύκολος τρόπος για να αυξήσει την αξιολόγησή του, μεταξύ των φοιτητών του, είναι μέσω της υποχώρησης της δύσκολης γνώσης και διασυνδέεται αυτό.

Δεύτερον, εκεί που οι προκαταλήψεις των φοιτητών μας ήταν ο δαίμονας που οι καθηγητές έπρεπε να εξορκίσουμε, σήμερα θα γίνουν τα αφεντικά μας. Η φροντιστηριοποίηση της πανεπιστημιακής παιδείας, ο διχασμός, που φέρνει η ημι-εμπορευματοποίηση. Για να το πω απλά: εάν εισάγετε οποιοδήποτε ποσοτικό κριτήριο και πείτε για παράδειγμα αυτό, που αναφέρει το νομοσχέδιο σας ότι η χρηματοδότηση ενός τμήματος θα είναι ανάλογη με τα ευρωπαϊκά κονδύλια έρευνας που καταφέρνουν να κερδίσουν τα μέλη ΔΕΠ, τότε ξαφνικά σε ένα τμήμα το οποίο θα πηγαίνει καλύτερα, γιατί κάποιος πήραν ερευνητικά κονδύλια, οι καθηγητές που τα έφεραν θα αρχίσουν να έχουν απαιτήσεις για μπόνους, γιατί είναι αυτοί, οι οποίοι ανέβασαν τον μέσο όρο του τμήματος. Αμέσως αρχίζει ένας διχασμός, γιατί δεν είναι καθόλου σίγουρο ή για την ακρίβεια είναι απόλυτα σίγουρο ότι αυτός που έφερε τα κονδύλια ή αυτός που εισάγει την καλύτερη σκέψη ότι είναι αναγκαστικά και ο καλύτερος δάσκαλος ή ο καλύτερος ερευνητής.

Έτσι, φέρνεται την αναποτελεσματικότητα, γιατί όλοι θα αρχίσουν να κυνηγάνε τη μεγιστοποίηση των δεικτών, ανεξάρτητα από τη σχέση αυτών των δεικτών ποσοτικοποίησης με τις αξίες. Αυτολογοκρισία, γιατί ένας σοβαρός καθηγητής και πρόεδρος τμήματος, ο οποίος θέλει να βοηθήσει το τμήμα να επιβιώσει, για να μη χάσουν τη δουλειά τους νέοι ερευνητές ή για να διοριστούν, θα αναγκαστεί να δημοσιεύει στα περιοδικά και στις θεματικές, που μεγιστοποιούν τους δείκτες σας, όχι αναγκαστικά εκεί που θεωρεί ότι έχει να κάνει τη μεγαλύτερη επιστημονική συνεισφορά.

Τέλος, φέρνεται την υποχώρηση αρχικά των επικίνδυνων ιδεών, γιατί οι επικίνδυνες ιδέες δεν έχουν μεγάλη αγοραία αξία σε αυτά τα συστήματα αξιολόγησης. Μετά την υποχώρηση των επικίνδυνων και ανατρεπτικών ιδεών θα υποχωρήσουν όλες οι ιδέες. Διότι, να σας θυμίσω, μιας και θεωρείτε τους εαυτούς σας φιλελεύθερους, ότι αυτό το οποίο επέτρεψε στους Άνταμ Σμιθ και Φρίντιχ Φον Χάγιεκ να γράψουν στα κείμενα, που αυτή τη στιγμή αποτελούν τη βάση της δικής σας ιδεολογίας, ήταν ότι δεν βασίζονταν σε τέτοια συστήματα αξιολόγησης, ήταν ότι δεν βασίζονταν σε κανένα σύστημα, το οποίο έκρινε τον μισθό τους ανάλογα με αυτά που έγραφαν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη «χρεοδουλοπαροικία η Ελλάδα», κρίνοντας από το νομοσχέδιο και από αυτά που θα ακολουθήσουν είμαι σίγουρος, τα εισαγόμενα εργαλεία της ολιγαρχίας δίχως σύνορα, όπως είναι ο «ΗΡΑΚΛΗΣ» στα «κόκκινα δάνεια», η αξιολόγηση των πανεπιστημίων, η ποσοτική αξιολόγηση που φέρνεται, βρίσκουν σε αυτή τη χώρα τις πιο χυδαίες εφαρμογές τους. Αρχής γενομένης με την Εθνική Αρχή της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που συνοδεύεται με το δωράκι στους κολεγιάρχες.

Τέλος, ας είμαστε ειλικρινείς, κύρια Υπουργέ, αυτά τα συστήματα αξιολόγησης αφορούν τους φτωχούς και τους μικρομεσαίους. Ποτέ η αριστοκρατία δεν ήθελε να στείλει τα παιδιά της σε πανεπιστήμιο, το οποίο υπόκειται σε τέτοιους κανόνες, σε τέτοιο σύστημα λογιστικής διαχείρισης κονδυλίων.

Για να το πω απλά -αν δεν κάνω λάθος, εσείς πήγατε στο Harvard- το Harvard δεν υπόκειται σε τέτοιους κανόνες, το Cambridge δεν υπόκειται σε τέτοιους κανόνες, η Οξφόρδη δεν υπόκειται σε τέτοιους κανόνες. Το Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ υπόκειται σε τέτοιους κανόνες και το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ και τώρα σε λίγο και το Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου κ.ο.κ..

Ποτέ οι πραγματικά κατέχοντες, οι ολιγάρχες, δεν θα έστελναν

τα παιδιά τους σε συστήματα όπου οι καθηγητές πρέπει να άγονται και να φέρονται από ένα λογιστικό σύστημα ημι-αγοράς.

Αναφέρθηκα πριν και έτσι θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, στον Κιθ Τζόζεφ, που ήταν ο ιδεολογικός γκουρού της Θάτσερ, ο πρώτος Υπουργός Παιδείας της πρώτης κυβέρνησης της Θάτσερ, ήταν ο άνθρωπος, ο οποίος εισήγαγε αυτά τα συστήματα ημι-αγοράς, τα οποία δειλά-δειλά φέρνεται εσείς τώρα, σαράντα χρόνια μετά.

Ο Κιθ Τζόζεφ ήταν ένας εξαιρετικός διανοούμενος, είχε όμως και το θάρρος του λόγου του. Ήμουν αρκετά μικρός τότε, αλλά τον θυμάμαι σε μια διαμάχη με τον πρότανη του πανεπιστημίου, στο οποίο ήμουν τότε προπτυχιακός φοιτητής. Ο πρότανης του πανεπιστημίου του είπε: «Υπουργέ, εάν εφαρμόσουμε το σύστημα το οποίο μας φέρνεις με τους δείκτες μέτρησης, χρηματοδότησης, κ.λπ., θα αναγκαστώ ως πρότανης να κλείσω το τμήμα Φιλοσοφίας, γιατί απλά δεν βγαίνει, δεν έχει τη ζήτηση μεταξύ των φοιτητών. Πώς μπορούμε να έχουμε ένα πανεπιστήμιο, να το ονομάζουμε πανεπιστήμιο όταν δεν έχει πια τμήμα Φιλοσοφίας;». Ο Σερ Κιθ Τζόζεφ γύρισε και του είπε: «Ε, τότε να το πείτε κάτι άλλο».

Δεν έχετε, κυρία Υπουργέ ούτε καν αυτή την όμορφη ειλικρινή κυνικότητα του Κιθ Τζόζεφ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει τώρα η Υπουργός Παιδείας, η κ. Νίκη Κεραμέως για δεκαοκτώ λεπτά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω ευχόμενη γρήγορα περαστικά στον συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Τρύφωνα Αλεξιάδη.

Με το παρόν νομοσχέδιο βάζουμε τα θεμέλια για την αναδιάρθρωση και αναπλασίωση της λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης με ιδρύματα αυτόνομα, αυτοδιοίκηση, εξωστρεφής σε κοινό βηματισμό με την αγορά εργασίας.

Καίριο, θεμελιώδες βήμα γι' αυτόν το μετασχηματισμό είναι, κατά την άποψή μας, η ουσιαστική ενίσχυση της ανεξάρτητης αρχής, που διασφαλίζει την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Προχωρούμε, λοιπόν, στην ίδρυση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, η οποία αντικαθιστά την περιορισμένη και προϋπάρχουσα Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ακαδημαϊκός χάρτης της χώρας αποτέλεσε αντικείμενο άναρχης, αυθαίρετης, άκριτης αναδιάταξης τα τελευταία χρόνια. Συμβιβασμοί, εξυπηρέτηση συμφερόντων και πολιτικών σκοπιμοτήτων, κοντόφθαλμος στρατηγικός σχεδιασμός, έλλειψη μελετών σκοπιμότητας και βιωσιμότητας.

Σε αυτόν την Αίθουσα ήμασταν όλοι ή κάποιος όταν είδαμε να δημιουργούνται πανεπιστημιακά τμήματα στο παρά πέντε της ψήφισης νομοθετημάτων με βουλευτικές τροπολογίες με μόλις δύο προτάσεις αιτιολόγησης, ενώ ταυτόχρονα οι δυνατότητες και οι προοπτικές ανάπτυξης και αναβάθμισης της παιδείας είναι εξαιρετικά σημαντικές.

Με το παρόν νομοσχέδιο δημιουργούμε μια σύγχρονη λειτουργική και αποτελεσματική ανεξάρτητη αρχή, μια αρχή για τη διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την αξιολόγηση, την πιστοποίηση, τη διασφάλιση της ποιότητας προγραμμάτων σπουδών και ιδρυμάτων και θέτουμε ως στόχο η νέα αυτή αρχή να καταστεί κεντρικός πυλώνας λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης και να συμβάλει καθοριστικά στην ενίσχυση και αναβάθμισή της. Η πολιτεία οφείλει να δημιουργεί τις συνθήκες εκείνες, μέσα στις οποίες η ελληνική ανώτατη εκπαίδευση θα ανθίσει και το ανθρώπινο δυναμικό της θα μεγαλοουργήσει.

Η νέα, λοιπόν, ενισχυμένη αρχή εισηγείται το πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, τις προγραμματικές συμφωνίες Υπουργείου και ΑΕΙ, αξιολογεί τα ΑΕΙ και αποφασιζει εάν πληρούν ποιοτικές προϋποθέσεις για να οργανώνουν προγράμματα σπουδών πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου,

αξιολογεί ερευνητικές μονάδες εντός των ΑΕΙ για πρώτη φορά, πιστοποιεί την ποιότητα των εσωτερικών συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας ΑΕΙ και τα προγράμματα σπουδών και ex ante και ex post και εκ των προτέρων και εκ των υστέρων, διενεργεί θεματικές αξιολογήσεις των ΑΕΙ επίσης για πρώτη φορά για παράδειγμα με κριτήριο την πρόσβαση στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Βεβαίως, εισηγείται την ίδρυση, συγχώνευση, κατάτμηση, κατάργηση και μετονομασία των ΑΕΙ, σχολών και τμημάτων.

Εδώ, βεβαίως, θυμόμαστε όλοι τα τριάντα επτά πανεπιστημιακά τμήματα, τα οποία ιδρύθηκαν όπως-όπως από την προηγούμενη κυβέρνηση, όπως είπα προηγουμένως ακόμη και με βουλευτικές τροπολογίες των τελευταίων λεπτών.

Η νέα αυτή αρχή εισηγείται και την κατανομή του ετήσιου προϋπολογισμού επιχορηγήσεων στα ΑΕΙ. Εισηγείται, κυρίες και κύριοι -και αυτή ίσως είναι μια πολύ σημαντική ρύθμιση- την κατανομή του 20% της τακτικής χρηματοδότησης στα ΑΕΙ με βάση τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων του κάθε ιδρύματος. Και αυτή, κυρίες και κύριοι, είναι ίσως η σημαντικότερη από όλες τις ρυθμίσεις. Γιατί; Γιατί υποδηλώνει μια αλλαγή φιλοσοφίας, μια αλλαγή νοοτροπίας, η σύνδεση μέρους της κρατικής χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με την αξιολόγησή τους.

Κυρίες και κύριοι, το λέγαμε προγραμματικά, το πράττουμε μετεκλογικά. Πολιτικές βάσει τεκμηρίωσης, όχι στην τύχη, όχι περιπαισιολογικά, μια προσπάθεια που ξεκίνησε από τη κ. Μαριέττα Γιαννάκου, συνεχίστηκε από την κ. Άννα Διαμαντοπούλου και τώρα αυτή η προσπάθεια ενισχύεται, επεκτείνεται.

Τι ισχύει σήμερα, αναφορικά με την κατανομή της κρατικής χρηματοδότησης; Σήμερα που μιλάμε, αυτό το οποίο υπερασπίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ μετά μανίας είναι ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας να μπορεί αυθαίρετα να αποφασίζει πόσα λεφτά θα πάρει το κάθε πανεπιστήμιο. Αυτό ισχύει σήμερα, αυτό είναι αυτό το οποίο εφαρμόσε τόσα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς διαφωνούμε με αυτό και διαφωνούμε, παρ'ότι έχουμε την εξουσία τώρα. Τι λέμε; Η τακτική χρηματοδότηση να δίνεται κατά 80% στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων. Τι θα πει αντικειμενικά κριτήρια; Αριθμός φοιτητών, γεωγραφική διασπορά του ιδρύματος. Άλλο είναι ένα ίδρυμα, το οποίο είναι συγκεντρωμένο σε μία πόλη και άλλο ένα ίδρυμα, το οποίο είναι σε δύο σε τρεις πόλεις, σε δύο και τρία νησιά. Λοιπόν 80% στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων και 20% στη βάση κριτηρίων ποιότητας και αποτελεσμάτων, πυλώνες που το ίδιο το ίδρυμα θα μπορεί να επιλέγει.

Θα μπορεί να επιλέξει ένα ίδρυμα αν θέλει για παράδειγμα να εστιάσει στην έρευνα και να κριθεί βάσει για παράδειγμα των αναφορών και ετεροαναφορών που έχουν τα μέλη ΔΕΠ ή της απορροφητικότητας ευρωπαϊκών κονδυλίων έρευνας. Ένας άλλος πυλώνας είναι η εξωστρέφεια, πόσους Έλληνες φοιτητές στέλνει το πανεπιστήμιο στο εξωτερικό; Πόσους ξένους φοιτητές προσελκύει το ελληνικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα; Συνεργασίες που συνάπτει με αλλοδαπά ιδρύματα;

Αυτή η ρύθμιση ακριβώς σέβεται και υπηρετεί την αυτονομία των πανεπιστημίων. Γιατί; Γιατί το κάθε ίδρυμα θα μπορεί να διαλέξει τον ή τους πυλώνες, που το ενδιαφέρουν και βάσει αυτών των πυλώνων και της επίδοσής του σε αυτούς τους πυλώνες να αξιολογηθεί. Λοιπόν, 80% αντικειμενικά κριτήρια, 20% κριτήρια ποιότητας.

Επειδή ακριβώς θέλουμε το ρόλο της νέας αυτής αρχής και τον θεωρούμε τόσο κρίσιμο ενισχύουμε την ανεξαρτησία της. Σήμερα ο Πρόεδρος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας. Εμείς στο νομοσχέδιο το οποίο συζητείται αυτήν τη στιγμή προτείνουμε να υπάρχει πρόταση Υπουργικού Συμβουλίου προς τη Βουλή και η Βουλή θα αποφασίζει για τον ορισμό του Προέδρου και τα λοιπά μέλη θα ορίζονται κατόπιν ανοιχτής δημόσιας προκήρυξης.

Κυρίες και κύριοι, ο διάλογος που αναπτύχθηκε και με αφορμή την εκτενή δημόσια διαβούλευση, αλλά και στην επιτροπή ήταν εξαιρετικά γόνιμος. Ευχαριστώ θερμά όλους τους συναδέλφους για τις πολύ εποικοδομητικές προτάσεις τους, πολλές από αυτές έχουν ήδη ενσωματωθεί και θα κατατεθούν τώρα και οι τελευταίες μέσω νομοτεχνικών βελτιώσεων.

Για παράδειγμα, έχουμε ενσωματώσει την πρόταση του ΣΥ-

ΡΙΖΑ για ρητή αναφορά στον έλεγχο νομιμότητας, που ασκεί το Υπουργείο επί της εθνικής αρχής. Έχουμε, επίσης, τροποποιήσει τη διάταξη αναφορικά με το φοιτητικό πάσο της ΑΣΤΕ κατόπιν των επισημάνσεων του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχουμε ενσωματώσει προτάσεις του ΚΙΝΑΛ για συμπερίληψη των εξοπλισμών και των υποδομών στα κριτήρια ποιότητας, για αναφορά που έκανε η κ. Κεφαλίδου στα όργανα του πανεπιστημίου. Έχουμε ενσωματώσει παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής αναφορικά με τη θητεία του γενικού διευθυντή και του διευθυντή του Κέντρου Μελετών και Ερευνών.

Κυρίες και κύριοι, έρχομαι στον δεύτερο άξονα του νομοσχεδίου: ΕΛΚΕ. Μου έκανε εντύπωση, κύριε Πρόεδρε, κύριε Βαρουφάκη -είστε πανεπιστημιακός με μεγάλη εμπειρία στο πανεπιστήμιο- ότι δεν άκουσα κάτι για τη μεγάλη απελευθέρωση των κονδυλίων έρευνας. Αν ρωτήσει κανείς οποιονδήποτε πανεπιστημιακό στη χώρα μας ποιο είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που συναντάει σήμερα στην καθημερινότητά του, θα σας απαντήσει αυτό το υπεργραφειοκρατικό πλαίσιο των ΕΛΚΕ.

Γι' αυτό, λοιπόν, προσβλέπουμε σε μεγαλύτερη ευελιξία, αίρουμε τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις του υφιστάμενου πλαισίου, το οποίο χαρακτηρίζεται από μία βαριά γραφειοκρατική δομή με διαδικασίες, που συνιστούν τροχοπέδη για τη διεξαγωγή της έρευνας.

Με τις ρυθμίσεις που προτείνουμε απαλλάσσουμε τα ιδρύματα από ένα περιττό διαδικαστικό βάρος και ενισχύουμε ταυτόχρονα εγγυήσεις διαφάνειας και λογοδοσίας.

Για να μιλήσουμε με παραδείγματα, σήμερα που μιλάμε με το υφιστάμενο πλαίσιο των ΕΛΚΕ, όπως μας το παρέδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση, για την παραμικρή δαπάνη είτε αυτή είναι η αγορά ενός εισιτηρίου για να έρθει ένας ερευνητής από το εξωτερικό να κάνει μία διάλεξη είτε είναι για να αγοράσουμε εξοπλισμό ή ένα toner, χρειάζονται αποφάσεις επί αποφάσεων, μήνες ολόκληροι, προκειμένου να πραγματοποιηθεί αυτή η δαπάνη.

Εμείς ερχόμαστε εδώ σε μία ειλικρινή προσπάθεια, μετά από έναν εκτενή διάλογο με τα πανεπιστήμια, με την αρωγή των πανεπιστημίων, προκειμένου ακριβώς να δώσουμε ξανά ώθηση στην έρευνα, να δώσουμε τη δυνατότητα στους πανεπιστημιακούς μας να ασχολούνται με την ουσία της δουλειάς τους, με την ερευνητική δραστηριότητα, αντί να ασχολούνται με γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Το ανέφερα και στην επιτροπή. Πριν από ένα διάστημα, που ήμουν σε περιοδεία στη Θεσσαλία, μιλώντας με μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας με ρώτησαν τι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία για τα θέματα των πανεπιστημίων. Και όταν τους ρώτησα: «τι νομίζετε ότι πρέπει να κάνει;», το πρώτο πράγμα που μου είπαν είναι: «Βγάλτε τις «μπάλες» από τα πόδια μας, απελευθερώστε τους ΕΛΚΕ, να μπορέσουμε να κάνουμε δουλειά μας». Αυτό, λοιπόν, ακριβώς κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι, απελευθερώνουμε το πλαίσιο, γιατί δεν αξίζει στους Έλληνες ακαδημαϊκούς δασκάλους και στη θέση που αυτοί κατέχουν στο διεθνές στερέωμα να ασκούν το λειτουργήμά τους μέσα σε ένα τοπίο το οποίο λειτουργεί όπως λειτουργεί, με τόσες γραφειοκρατικές αγκυλώσεις.

Όλες αυτές οι ενέργειες που κάνουμε, και αναφορικά με την ανεξάρτητη αρχή και αναφορικά με τους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, όλες αυτές οι πρωτοβουλίες, αποδεικνύουν εμπράκτως πόσο πιστεύουμε στην ελληνική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, πως θεωρούμε ότι μπορούμε και οφείλουμε να τους δώσουμε εκείνα τα εργαλεία για να πάνε ακόμα παραπάνω, να βελτιωθούν ακόμη περισσότερο. Και αυτός είναι ο στόχος της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο ζήτημα για το οποίο έγινε πολύς λόγος - προφανώς λόγω ένδειας επιχειρημάτων επί των άλλων δύο- και ακούστηκαν πολλές ανακρίβειες και αήθεις κατηγορίες. Αναφέρομαι προφανώς στο άρθρο 50 και τη ρύθμιση για τα λεγόμενα κολλέγια.

Γιατί προβλέπεται αυτή η διάταξη; Γιατί υπάρχουν επαγγελματίες που έχουν αποκτήσει το πτυχίο τους σε κάποιο πανεπιστήμιο άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν αποκτήσει επαγγελματικά δικαιώματα σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊ-

κής Ένωσης και το ενωσιακό δίκαιο προβλέπει την ελευθερία εγκατάστασης και άσκησης του επαγγέλματός τους αυτού σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επειδή πολλά ακούστηκαν εδώ για αντισυνταγματικότητες, για κατάφωρες παραβιάσεις του άρθρου 16 κ.λπ., εγώ θα σας διαβάσω αυτολεξεί τη διατύπωση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής: «Η υποχρέωση των κρατών - μελών να αναγνωρίζουν τις επαγγελματικές ικανότητες τις οποίες πιστοποιεί τίτλος σπουδών που έχει αποκτηθεί σε άλλο κράτος - μέλος ερείδεται ευθέως στο πρωτογενές δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, στις διατάξεις που προστατεύουν την ελευθερία κυκλοφορίας των εργαζομένων και την ελευθερία εγκατάστασης». Το καταθέτω στα Πρακτικά για όσους δεν το έχουν διαβάσει ακόμα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κυρία Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι συζητάμε; Συζητάμε για μία θεμελιώδη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναν θεμέλιο λίθο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μπορούν οι εργαζόμενοι να κυκλοφορούν, να εργάζονται ελεύθερα, χωρίς να έχουν επιπλέον προσκόμματα.

Θα ήθελα, όμως, να έρθω στις αιτιάσεις της αντιπολίτευσης και, δη, ξεκινώντας από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων μίλησε για ντροπιαστική διάταξη, μείζον θέμα, παράκαμψη του άρθρου 16, δικτατορία, διάταξη που «φυτεύτηκε».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Αυτή, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάταξη που «φυτεύτηκε» φαίνεται ότι όλως τυχαίως «φυτεύτηκε» και στις προκηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ τα χρόνια που ήταν κυβέρνηση. Έχουμε και λέμε:

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για προσωπικό στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για προσωπικό στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για προσωπικό στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για ιατρό στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης 2017: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για ιατρό στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για εκατό ογδόντα έξι θέσεις τακτικού προσωπικού στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για προσωπικό στα δικαστήρια στο Υπουργείο Δικαιοσύνης 2017: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κυρία Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η αλήθεια είναι ότι είχα πολύ περισσότερες, αλλά έχω και περιορισμένο χρόνο.

Πάμε, όμως, και στους εκπαιδευτικούς. Γιατί εδώ μιλάμε συγκεκριμένα για εκπαιδευτικούς.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για εκπαιδευτικούς γενικής εκπαίδευσης 2018: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά. Υπογραφή: Κωνσταντίνος Γαβρόγλου.

Πρόσκληση ΣΥΡΙΖΑ για εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής 2017:

Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά. Υπογραφή: Κωνσταντίνος Γαβρόγλου.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Πάλι λέτε ψέματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ψέματα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Διαβάστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, όχι διάλογο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έρχομαι, όμως, στο πιο ενδιαφέρον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Δεν θα σταματήσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ! Θα πάρει μετά τον λόγο η κυρία Φωτίου και αν λέει ψέματα, ας μας το πει.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Γιατί το πιο ενδιαφέρον; Γιατί αφορά τον αγαπητό μου κ. Νίκο Φίλη, ο οποίος είπε πολύ βαριές εκφράσεις, μίλησε για delivery κολλεγίων κ.ο.κ., αν δεν κάνω λάθος.

Πρόσκληση υποψηφίων εκπαιδευτικών Γενικής Εκπαίδευσης 2016: Η επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων αναγνωρίζεται κανονικά.

Μαντέψτε τον υπογράφωντα. Νικόλαος Φίλης! Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πόση πια υποκρισία; Πόση πια υποκρισία;

Τι έκανε, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ, για να λέμε τα πράγματα όπως έχουν; Για τέσσερα χρόνια αναγνώριζε κανονικότητα την επαγγελματική ισοδυναμία των αποφοίτων των κολλεγίων ως όφειλε, με βάση την ευρωπαϊκή οδηγία και το ενωσιακό δίκαιο. Επί τέσσερα χρόνια. Σας ανέφερα δέκα ή έντεκα προκηρύξεις. Υπάρχουν πολύ περισσότερες. Επί τέσσερα χρόνια, λοιπόν, όλα «μέλι-γάλα».

Ήρθε, όμως, το 2019 και το 2019 είχαμε εκλογές. Οπότε, τι έπρεπε να γίνει; Ο ΣΥΡΙΖΑ τότε, λίγους μήνες πριν τις εκλογές, προφανώς για να γίνει αρεστός σ' ένα συγκεκριμένο ακροατήριο, αποφάσισε να κηρύξει τάχα πόλεμο στα κολλέγια και ψήφισε διάταξη που αποκλείει τους αποφοίτους των κολλεγίων αυτών από συμμετοχή σε διαγωνισμούς εκπαιδευτικών. Μόνο εκπαιδευτικών!

Γι' αυτή, λοιπόν, την ξεκάθαρη παραβίαση μας έχει στείλει προειδοποιητική επιστολή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άκουσα, λοιπόν, δηλώσεις από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν υπάρχει επιστολή. Τώρα άκουσα ότι είναι ψέμα η επιστολή ή ότι η επιστολή δεν αναφέρεται καθόλου σε εκπαιδευτικούς.

Θα έπρεπε όσοι έχετε διατελέσει τουλάχιστον σε υπουργικές θέσεις να ζυγίζετε τους λόγους δημοσίου συμφέροντος, για τους οποίους δεν μπορώ να καταθέσω την επιστολή στα Πρακτικά. Όμως ευχαρίστως θα τη δείξω εμπιστευτικά στους εισηγητές των κομμάτων που το επιθυμούν. Και θα σας διαβάσω, επίσης, το εξής, διότι ρωτήθηκα αν η επιστολή αφορά ή όχι τους εκπαιδευτικούς. Διότι γράφεται στον Τύπο ότι δεν αφορά καθόλου εκπαιδευτικούς.

Λέει, λοιπόν, συγκεκριμένα η επιστολή ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 54 παράγραφος 5 του ν.4589, νόμος Γαβρόγλου, της 29ης Ιανουαρίου 2019, δεν συνάδει με το άρθρο 1, άρθρο 2 παράγραφος 1 και το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36, καθώς προβλέπει ότι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που έχουν αποκτήσει τον τίτλο σπουδών τους σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να αποκτήσουν ακαδημαϊκή αναγνώριση

του τίτλου σπουδών από το ΔΟΑΤΑΠ, αντί να προβλέπει ότι οι εν λόγω εκπαιδευτικοί μετά την απόκτηση επαγγελματικής αναγνώρισης των τίτλων σπουδών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 38/2010 κ.ο.κ., πρέπει να μπορούν να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς για την πρόσληψη εκπαιδευτικών τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα.

Γι' αυτούς που λένε ότι η επιστολή δεν υπάρχει, ότι είναι ψέματα ότι αφορά τους εκπαιδευτικούς, καλώ τους εισηγητές των κομμάτων να έρθουν να δουν την επιστολή και να ανακαλέσουν τις αναφορές τους περί μη ύπαρξης της επιτροπής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Την απάντησή σας, όχι ψευδάρκεια μεταξύ μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Φίλη, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έρχομαι λοιπόν και στο ΚΙΝΑΛ. Η εν λόγω οδηγία 2005 περί ης γίνεται ο λόγος, για την αναγνώριση επαγγελματικής ισοδυναμίας, ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο από εσάς, το ΠΑΣΟΚ, όταν ήσασταν κυβέρνηση, με το προεδρικό διάταγμα του 2010. Άρα ήσασταν αυτοί -και σωστά- που φροντίσατε να εφαρμοστεί η ευρωπαϊκή νομοθεσία στη χώρα μας και να αναγνωρίζονται αυτά τα πτυχία.

Το 2010 λοιπόν οι συνάδελφοι του ΚΙΝΑΛ είπατε «ναι», η επαγγελματική ισοδυναμία των πτυχίων αυτών πρέπει να αναγνωρίζεται. Το 2019, αγαπητοί συνάδελφοι του Κίνημα Αλλαγής, είπατε ξανά «ναι». Πού το είπατε το «ναι»; Είπατε «ναι» ώστε η επαγγελματική ισοδυναμία των πτυχίων αυτών να αναγνωρίζεται. Πώς; Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έφερε τη διάταξη το 2019, λίγους μήνες πριν τις εκλογές, όπου ξαφνικά απέκλειε τους αποφοίτους των κολλεγίων από τις εκπαιδευτικές θέσεις, το Κίνημα Αλλαγής ψήφισε «όχι». Άρα θέλατε τα κολλέγια μέσα.

Δύο φορές, το 2010 και το 2019, ψηφίσατε να αναγνωρίζεται κανονικά η επαγγελματική ισοδυναμία των αποφοίτων των κολλεγίων. Τώρα; Μας είπατε ότι θα ψηφίσετε «όχι». Κάπου χάνω τον συλλογισμό.

Συμπερασματικά, λοιπόν, γιατί νομοθετούμε τη διάταξη αυτή; Γιατί είναι βασική, θεμελιώδης αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ελεύθερη κυκλοφορία και εγκατάσταση εργαζομένων εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αν έχεις πάρει ένα πτυχίο σε μία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, π.χ. φιλολογίας και έχεις επαγγελματικά δικαιώματα στη χώρα αυτή, μπορείς να έρθεις στην Ελλάδα να εξασκείς αυτά τα επαγγελματικά δικαιώματα. Και βεβαίως πραγματοποιείται έλεγχος για την ποιότητα των σπουδών που παρακολούθησες, για την ποιότητα του Ιδρύματος από το οποίο αποφοίτησες. Πρόκειται για μια διάταξη που ισχύει στο δημόσιο εδώ και χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους ας βάλουμε ένα τέλος στο λαϊκισμό. Η ρύθμιση αυτή εξασφαλίζει αυτό που ίσχυε τόσα χρόνια και κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ λίγους μήνες πριν τις εκλογές, μόνο και μόνο για να γίνει αρεστός σε ένα συγκεκριμένο ακροατήριο. Ίσα μέτρα και ίσα σταθμά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ισχύει και σε τόσες άλλες υπηρεσίες. Η χώρα μας οφείλει να σέβεται και σέβεται ως κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ενωσιακό δίκαιο και την κείμενη νομοθεσία, όπως αυτή ορίζεται στη σχετική οδηγία που διασφαλίζει για όλους ευκαιρίες χωρίς αποκλεισμούς.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, λίγο ακόμα χρόνο.

Το νομοσχέδιο προβλέπει σημαντικές διατάξεις και όσον αφορά τα σχολεία. Και αυτό γιατί πέρα από το να αγωνιζόμαστε για ένα πιο ελεύθερο και πιο αυτόνομο πανεπιστήμιο, αγωνιζόμαστε και για ένα σχολείο, στο οποίο επίσης θα υπάρχουν μεγαλύτεροι βαθμοί αυτονομίας, στο οποίο θα δείξουμε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς. Και γι' αυτό η διάταξη που αφορά τις σχολικές εκδρομές, βάσει της οποίας πλέον οι εκδρομές στο δημοτικό αποφασίζονται από το σχολείο και δεν απαιτούνται εγκρίσεις επί εγκρίσεων από τις περιφερειακές διευθύνσεις, κινείται ακριβώς σε αυτή την κατεύθυνση.

Το σύγχρονο σχολείο δεν παρέχει μόνο γνώσεις, παρέχει και δεξιότητες. Γι' αυτό και η ρύθμιση αναφορικά με τη θέσπιση του

Κρατικού Πιστοποιητικού Πληροφορικής είναι και αυτή μία πολύ σημαντική ρύθμιση στην κατεύθυνση της ενίσχυσης των δεξιοτήτων των νέων μας.

Μία αναφορά στη ρύθμιση σχετικά με τους εκπαιδευτικούς που επιλέγουν να μην εμφανιστούν για να αναλάβουν υπηρεσία. Όπως ξέρετε, ο στόχος όλων μας είναι η εύρυθμη λειτουργία των σχολείων. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε δύο μεγάλα κακά αναφορικά με αυτό. Κατήργησε τη διπλή μοριοδότηση στις δυσπρόσιτες περιοχές και δεύτερον, κατήργησε την ποινή για όποιον δεν εμφανίζεται.

Και ερωτώ: Αυτός ο οποίος δεν εμφανίζεται, δεν είναι αφερέγγυος απέναντι στο ελληνικό κράτος; Τι θα γίνουν τα παιδιά, η κοινωνία η οποία δεν έχει εν τέλει δάσκαλο; Και εκείνος όμως ο δάσκαλος και ο καθηγητής που πηγαίνει στις δυσπρόσιτες περιοχές, δεν πρέπει να έχει επιπλέον μοριοδότηση; Δεν πρέπει η πολιτεία να τον ανταμείψει μέσω επιπλέον μοριοδότησης; Το κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς λοιπόν, μαζί με την Υφυπουργό, την κυρία Ζαχαράκη, θα θεσμοθετήσουμε και την επιπλέον μοριοδότηση, αλλά εισηγούμαστε και τον αποκλεισμό για δύο επιπλέον χρόνια εάν ο εκπαιδευτικός δεν εμφανιστεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί, Γιατί σε κάθε περίπτωση, ακόμα κι αν έχει κάποιο πρόβλημα υγείας ή οτιδήποτε, υπάρχουν ειδικές διατάξεις που επιτρέπουν ακριβώς την αναβολή της ορκωμοσίας, την άδεια άνευ αποδοχών κ.ο.κ.. Οφείλουμε όμως όλοι να σταθούμε δίπλα στις τοπικές κοινωνίες και στα παιδιά μας. Και δικαιούται το κάθε παιδί, όπου κι αν βρίσκεται στη χώρα, να έχει έναν δάσκαλο και έναν καθηγητή όπως ακριβώς προβλέπεται.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής. Μου προκάλεσε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον η ονομαστική ψηφοφορία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Τέθηκαν τρία άρθρα στην ονομαστική ψηφοφορία. Πρώτο το άρθρο 16, αναφορικά με τη σύνδεση χρηματοδότησης και αξιολόγησης. Διαφωνεί ο ΣΥΡΙΖΑ να συνδεθεί η χρηματοδότηση με την αξιολόγηση. Τι προτείνει άρα; Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει ο εκάστοτε Υπουργός να αποφασίζει αυθαίρετα για το πώς θα δίνονται τα λεφτά στα πανεπιστήμια. Ενδιαφέρον! Στοιχείο πρώτο.

Στοιχείο δεύτερο. Έχει καταθέσει ονομαστική για το άρθρο 33, βάσει του οποίου αναστέλλεται η έναρξη λειτουργίας των τριάντα επτά τμημάτων που δημιουργήθηκαν όπως-όπως. Και επειδή ξεχνάμε καμιά φορά σε αυτή την Αίθουσα, να θυμίσω για παράδειγμα πώς ιδρύθηκε ένα τμήμα με βουλευτική τροπολογία τελευταίων λεπτών και με αιτιολογία δυόμισι γραμμών: «Ιδρύεται Τμήμα για την ίδρυση του οποίου έχει ενημερωθεί και είναι σύμφωνη η Διοικούσα Επιτροπή».

Έτσι ιδρύει ο ΣΥΡΙΖΑ πανεπιστημιακά τμήματα και εμείς λέμε ότι δεν αξίζουν τα παιδιά μας να υπάρχει τέτοιος ακαδημαϊκός χάρτης, χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια χωρίς μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας.

Καταθέτω στα Πρακτικά την ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων από τον ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σε ποια πόλη είναι αυτό;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να κλείσω με το εξής.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω πάρα πολύ τον Υφυπουργό, τον κ. Βασίλη Διγαλάκη, ο οποίος εργάστηκε πάρα πολύ σκληρά για το νομοσχέδιο αυτό, την Υφυπουργό, την κυρία Σοφία Ζαχαράκη, που και εκείνη εργάστηκε πολύ σκληρά για όλες τις διατάξεις που αφορούν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τους Γενικούς Γραμματείς, τον κ. Αποστόλη Δημητρόπουλο και την κυρία Αναστασία Γκίκα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και έξι εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Πηγής και το Δημοτικό Σχολείο Λυγαριάς Τρικάλων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει. Καλή χρονιά, καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κυρία Φωτίου για επτά λεπτά, στη συνέχεια η κυρία Ράπτη η οποία έχει ζητήσει εδώ και μία ώρα τον λόγο και θα της τον δώσουμε...

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει και εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, το έχω υπ' όψιν μου. Μετά τον κ. Μεϊκόπουλο, συμφωνούμε;

Κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολουθήσα με μεγάλο ενδιαφέρον αυτό το επικοινωνιακό σόου της Υπουργού, η οποία εμφάνισε χιλιάδες έγγραφα, les και δεν ήξερε ακριβώς τον νόμο Αρβανιτόπουλου, όπου είχε κάνει όλο αυτό το bypass του Συντάγματος. Βέβαια δεν άκουσα μία λέξη, μα μία λέξη για την απάντηση που έστειλε εκείνη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κατά τα άλλα, με μεγάλη αλαζονεία μάς εξήγησε πράγματα τα οποία στην πραγματικότητα, στο βάθος κόβουν την πρόσβαση και αλλάζουν εντελώς πράγματι τον πανεπιστημιακό χάρτη, φτιάχνοντας δυσκολίες, δημιουργώντας εμπόδια στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση.

Εξάλλου, αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που θα προστεθεί στην πολύ μακριά σειρά προσπαθειών συρρίκνωσης του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, που με συνέπεια διεξάγει τόσα χρόνια η Νέα Δημοκρατία. Η δημόσια και δωρεάν παιδεία στην Ελλάδα, και ιδιαίτερα η τριτοβάθμια, λειτουργήσε ως μηχανισμός ανόδου της ελληνικής κοινωνίας, άμβλυνσης των ανισοτήτων και προώθησης της κοινωνικής κινητικότητας προς τα μεσαία στρώματα.

Ο ελληνικός λαός έχει αναγνωρίσει από πολύ νωρίς την αξία του δημόσιου πανεπιστημίου και κάνει ό,τι μπορεί για να σπουδάσει τα παιδιά του σε αυτό. Άλλωστε η πανεπιστημιακή εκπαίδευση των παιδιών του ήταν η μόνη διέξοδος απέναντι στα τείχη που είχε ορθώσει το μετεμφυλιοπολεμικό κράτος στην κοινωνική πλειοψηφία. Οι ελίτ ποτέ δεν είδαν με καλό μάτι τη μαζική πρόσβαση των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων στην ανώτατη δημόσια εκπαίδευση, για τρεις βασικούς λόγους.

Πρώτον, όλα τα κοινωνικά αγαθά, συγκεκριμένα η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση, η πρόνοια, το νερό, η ενέργεια και ασφαλώς η παιδεία συνιστούν πολύ σημαντικούς τομείς για την κερδοφορία του ιδιωτικού κεφαλαίου. Σας φαίνεται αδιανόητο να υψώνεται ο φραγμός του άρθρου 16 απέναντι στην επιδίωξη του μεγάλου κεφαλαίου για κέρδος. Την ανώτατη εκπαίδευση τη βλέπετε ως αγορά προϊόντων, γι' αυτό και ο κ. Μητσοτάκης έλεγε τους φοιτητές «πλάτες».

Το νομοσχέδιο εξοφλά γραμμάτια αυτών που σας έφεραν στην εξουσία. Δεν έχει καμμία σχέση με...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ο λαός φέρνει στην εξουσία. Ο λαός μάς έφερε, οι λαϊκές οικογένειες μάς έφεραν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Καλαφάτη. Προηγουμένως δεν σας άρεσε που έκαναν το ίδιο στην Υπουργό. Μην κάνετε το ίδιο στην κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Δεν έχει καμμία σχέση με αξιολόγηση ή με εκπαίδευση. Θεωρείτε αδιανόητο να χρηματοδοτείται η παιδεία από τους φόρους των εχόντων, γι' αυτό δεν φειδεσθε προσπαθειών να περικόψετε τον προϋπολογισμό. Δεν είναι τυχαίο ότι η κ. Κεραμέως λάβρα, όλες τις λεπτομέρειες γνωρίζουσα, αγνούσε μέχρι προ τινών ημερών ακριβώς ποιο είναι το ποσοστό που δαπανά η χώρα μας για την παιδεία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Έμαθε ότι είναι 2,6% του ΑΕΠ και ότι είναι από τα χαμηλότερα στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Το κεφάλαιο και τα κόμματα που το εκπροσωπούν, η Νέα Δημοκρατία δηλαδή, δεν ενδιαφέρονται για τη μόρφωση των πολιτών η οποία διαπλάθει συνειδητοποιημένους πολίτες, αλλά επιθυμούν την εξασφάλιση ειδικευμένου υποαμειβόμενου προσωπικού με δεξιότητες αντίστοιχες με τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Τέτοιες υπόσχονται τα πάσης φύσεως κολλέγια, με μία λεπτομέρεια: οι απόφοιτοι δεν θα σταματήσουν σε όλη τους τη ζωή, καθ' όλο τον εργασιακό βίο να μετεκπαιδεύονται συνεχώς από την τσέπη τους πληρώνοντας πάντα οι ίδιοι για να επικαιροποιούν τις μειωμένες γνώσεις τους και δεξιότητες.

Αφού, λοιπόν, προσπαθήσατε για δύο δεκαετίες να καταργήσετε το άρθρο 16 του Συντάγματος και επιτρέψατε την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και αφού δεν τα καταφέρατε χάρη στην αποφασιστική αντίσταση του πανεπιστημιακού χώρου και κινήματος, συνεχίστε τώρα την προσπάθεια με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν μπορέσατε να εξισώσετε τα πτυχία των κολλεγίων με των ελληνικών πανεπιστημίων και των ισότιμων με αυτά ξένων πανεπιστημίων. Επιτρέπετε όμως τώρα την πρόσληψη αποφοίτων κολλεγίων σε θέσεις του δημοσίου, για τις οποίες σύμφωνα με τον νόμο απαιτείται πτυχίο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Είναι πραγματικά το bypass του άρθρου 16. Το έχουμε πει εδώ και πολύ καιρό. Έτσι το ακυρώνετε και γνωρίζετε πολύ καλά τι κάνατε.

Η Νέα Δημοκρατία που ομνύει στην αριστεία, για τους άλλους πάντα, γιατί για τα «δικά της παιδιά» δεν ισχύει -το είδαμε πια σε όλες τις προσλήψεις που έχετε κάνει όλον αυτό τον καιρό-, επιμένει στη βάση του «10» για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια με μοναδικό στόχο να μειώσει τον αριθμό των εισακτέων. Φθάσατε στο σημείο να κόβετε το επίδομα παιδιού, το επίδομα στέγης, το ΚΕΑ, αν ένα παιδί επαναλάβει την τάξη λόγω απουσιών. Έχετε, λοιπόν, εδώ ένα βασικό πρόβλημα. Ξέρετε ότι το «10» κάθε χρονιά ανάλογα με τη δυσκολία των θεμάτων αλλάζει και άρα εσάς ποιο είναι το πρόβλημά σας; Να μειώσετε ακριβώς αυτούς που θα περάσουν στις εισαγωγικές εξετάσεις. Και έχετε το θράσος όταν σπρώχνετε αυτά τα παιδιά να αναζητήσουν το μέλλον τους στο εξωτερικό να λέτε ότι σας απασχολεί η αντιμετώπιση του brain drain.

Την ίδια στιγμή μειώσατε τους εισακτέους με την κατάργηση τριάντα επτά τμημάτων, συμπεριλαμβανομένης της Νομικής Σχολής της Πάτρας, καταργήσατε τις διετείς σπουδές αποφοίτων ΕΠΑΛ στα πανεπιστήμια ώστε να αποκτήσουν μία ανώτερη επάρκεια πανεπιστημιακή και γνωσιολογική. Γιατί βέβαια ο ψυκτικός από το Περίσπριον πρέπει να παραμένει ψυκτικός από το Περίσπριον, δεν πρέπει να μάθει παραπάνω! Γι' αυτό τα κόψατε. Αυτό που σας απασχολεί είναι να εμποδώσετε στη συνείδηση των γονιών ότι για να σπουδάσουν τα παιδιά τους απαιτείται να διαθέτουν το ποσό των διδάκτρων που ζητάει ο κολλεγιάρχης, όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ και σε πολλές ακόμη χώρες που έχουν αποσπεί αυτό το μοντέλο, όπου τα παιδιά των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων αποκλείονται από την ανώτατη εκπαίδευση ή χρεώνονται για μια ζωή. Τα φοιτητικά δάνεια στην Αμερική ανέρχονται σε 1,5 τρις. δολάρια, ποσό που αντιστοιχεί στο 7% του συνολικού χρέους της χώρας. Δεν θα εκπλαγώ αν αρχίσει η κ. Κεραμέως, με αυτό το ίδιο ύφος που είδαμε σήμερα, να διαφημίζει τα φοιτητικά δάνεια. Θα είναι το επόμενο βήμα.

Ο ελληνικός λαός είναι διατεθειμένος να κάνει τα πάντα για να δει τα παιδιά του να σπουδάζουν και να προκόβουν. Δυστυχώς, με την πολιτική σας στον βωμό της εξασφάλισης περισσότερων πελατών για τα ιδιωτικά κολλέγια ορθώνετε εμπόδια σε αυτό το όνειρο των νέων.

Κυρία Κεραμέως, σας άκουσα να μιλάτε με την αλαζονεία της νίκης. Σύντομα όμως ο λαός θα σας πληρώσει τη διάψευση των προσδοκιών του.

Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Φωτίου.

Θα δώσω δύο λεπτά στον Υφυπουργό κ. Διγαλάκη, ο οποίος έχει ζητήσει τον λόγο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Υφυπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν πω αυτό που ήθελα να πω θα πω στην κυρία Φωτίου ότι ο ελληνικός λαός μας έχει φέρει εδώ που είμαστε και το πρόγραμμα το οποίο μας ζήτησε να εφαρμόσουμε, εφαρμόζουμε.

Ήθελα να σχολιάσω το εξής. Βλέπω δυστυχώς ότι ο Πρόεδρος του ΜέΡΑ25 έχει φύγει από την Αίθουσα. Δεν θα παρενέβαινα -καθυστέρησε μέχρι να μου δοθεί ο λόγος-, αλλά επειδή αυτό το επιχείρημα έχει ακουστεί και αλλού ήθελα να το αναφέρω. Ο κ. Βαρουφάκης προσπάθησε να δαιμονοποιήσει τη χρήση ποσοτικών δεικτών στις αξιολογήσεις και έφερε ως παράδειγμα τον δείκτη τον οποίο αναφέρουμε ότι θα κοιτάζει η Ανεξάρτητη Αρχή, η ΕΘΑΕ. Αυτό που θα κοιτάζει, ένας από τους δείκτες που θα κοιτάζει θα είναι και το ποσοστό αποφοίτησης, δηλαδή πόσο τοις εκατό των φοιτητών αποφοιτά σε σχέση με τους φοιτητές που μπαίνουν μέσα στο πανεπιστήμιο. Και εκεί πέρα δημιουργήθηκε το σενάριο ότι τα πανεπιστήμια, προκειμένου να παίξουν με το σύστημα, αυτό που θα κάνουν για να το ξεγλάσουν είναι ότι θα δίνουν ουσιαστικά εύκολα πτυχία και με αυτόν τον τρόπο θα μπορούν να παίρνουν την αξιολόγηση.

Ο κ. Βαρουφάκης είναι ακαδημαϊκός, είναι πανεπιστημιακός. Αξιολογήσεις γίνονται σε όλον τον κόσμο και γίνονται με συγκεκριμένους τρόπους. Όταν μία επιτροπή εξωτερικής αξιολόγησης από εμπειρογνώμονες πηγαίνει σε ένα πανεπιστήμιο μεταξύ άλλων αυτό που κάνει είναι ότι ζητάει από τους καθηγητές να της δείξουν υποδείγματα εξετάσεων και γραπτών των φοιτητών. Όλα αυτά τα πράγματα λοιπόν στη διαδικασία της αξιολόγησης τα κοιτάζουν και δεν μπορεί κανείς να κοροϊδέψει το σύστημα με αυτόν τον τρόπο.

Ήθελα, τέλος, να πω σε σχέση με το παράδειγμα που αναφέρθηκε για θερμοκρασία στη Σούδα και στα Χανιά, ότι ναι, είναι ένας δείκτης που αυτό που θα μας δείξει είναι ότι στο Διδυμότειχο και στο Δημοκρίτειο πρέπει να δώσουμε περισσότερα χρήματα για τη θέρμανση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει η κ. Ράπτη, για δώδεκα λεπτά.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ,

με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα προτείνονται ρυθμίσεις - θεμέλια για την αναβάθμιση της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας. Αυτό γίνεται, όπως είπε και η κυρία Υπουργός, με την αναμόρφωση του πλαισίου της χρηματοδότησης, της αξιολόγησης, της πιστοποίησης και της διασφάλισης της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης.

Το πρώτο και καθοριστικό βήμα είναι η δημιουργία αυτής της νέας, σύγχρονης Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, η οποία αντικαθιστά την Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας, αυτήν την αρχή την οποία ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υποβαθμίσει, αφού δεν γνωμοδότησε ποτέ για τη δημιουργία κανενός από τα εκατόν εξήντα ένα και πλέον τμήματα που ίδρυσε επί των ημερών του, όπως είπε ο Υφυπουργός, ο κ. Διγαλάκης.

Η αρχή αυτή εφοδιάζεται με ευρείες αρμοδιότητες, που της επιτρέπουν να λειτουργήσει αποτελεσματικά και να εκπληρώσει την αποστολή της με στέρεες εγγυήσεις ανεξαρτησίας, ενσωματώνοντας ταυτόχρονα και βέλτιστες διεθνείς πρακτικές. Η νέα αρχή θα θέσει τις βάσεις για την αναμόρφωση του νόμου - πλαισίου, με γνώμονα την ενίσχυση του αυτοδιοίκητου και της διαρκούς αξιολόγησης, αλλά και της εξωστρέφειας των πανεπιστημίων.

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια γίναμε μάρτυρες ενός κρατικού σχεδιασμού για τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα κοντόφθαλμου, χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς εκθέσεις σκοπιμότητας και βιωσιμότητας -είναι μία πραγματικότητα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όσο κι αν αυτό σας ενοχλεί- παρά συντεθειμένου πάντα με γνώμονα μικροκομματικά συμφέροντα και προεκλογικές σκοπιμότητες.

Η Κυβέρνησή μας με το παρόν νομοσχέδιο τολμά και καινοτομεί, καθώς με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις πιστοποιούνται προγράμματα σπουδών πριν από την έναρξη λειτουργίας τους, εξε-

τάζεται αν τα πανεπιστήμια πληρούν όντως ποιοτικές προϋποθέσεις για να οργανώνουν όλα τα προγράμματα σπουδών τους και συνδέεται και εξαρτάται για πρώτη φορά μέρος της κρατικής χρηματοδότησης από την αξιολόγησή τους, όπως θα αναλυθεί παρακάτω. Στόχος είναι πάντα η διαρκής ποιοτική αναβάθμισή του.

Προς την ίδια κατεύθυνση της διαρκούς βελτίωσης αυτής της ποιότητας των ελληνικών πανεπιστημίων, στα οποία όλοι φοιτήσαμε και ξέρουμε πόσα και ποια πράγματα χρειάζονται, προβλέπονται στο νευραλγικό τομέα της έρευνας σημαντικές βελτιώσεις στη λειτουργία των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, που είναι το βασικό χρηματοδοτικό εργαλείο της πανεπιστημιακής μας έρευνας.

Αυτοί οι λογαριασμοί, ειπώθηκε πολλές φορές, είναι δυσλειτουργικοί, το γνωρίζουν όλοι όσοι σχετίζονται καθ' οιονδήποτε τρόπο με αυτούς και την παιδεία, και τις περισσότερες φορές δυσχεραίνουν το ερευνητικό έργο, τόσο των πανεπιστημίων όσο και των ερευνητικών φορέων. Με τις νέες ρυθμίσεις γίνονται πιο ευέλικτοι, ούτως ώστε να προάγεται όχι μόνο η επιστημονική έρευνα, αλλά να μην χάνονται και οι ειδικοί ερευνητικοί πόροι.

Αποδεδειγμένα, λοιπόν, η Κυβέρνησή μας προασπίζεται το δημόσιο πανεπιστήμιο, προωθεί την ποιοτική αναβάθμισή του και στηρίζει ουσιαστικά όχι μόνο το εκπαιδευτικό, αλλά και το πολύ σημαντικό ερευνητικό έργο που αυτό παράγει.

Επίσης, πολλές αναγκαίες τομές γίνονται και σε επιμέρους διαδικαστικά ζητήματα για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων κι όλες αυτές οι αλλαγές γίνονται στην κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού της αποτελεσματικότητας, της απλούστευσης των διαδικασιών, αλλά και της ενίσχυσης της αυτονομίας των σχολικών μονάδων. Αυτές οι αλλαγές αποδεικνύουν περίτρανα την ιδεολογική μας πίστη στην αυτοτέλεια της σχολικής μονάδας και στην εμπιστοσύνη και υποστήριξή μας στον ρόλο του εκπαιδευτικού.

Η νέα αρχή ανώτατης εκπαίδευσης θα έχει νέα δομή και θα διέπεται από νέες αρχές λειτουργίας. Θα αποτελείται, όπως ειπώθηκε, από τρία όργανα, η επιλογή των οποίων γίνεται μετά από δημόσια προκήρυξη και του Προέδρου, ο οποίος επιλέγεται από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, δηλαδή υπό συνθήκες πλήρους διαφάνειας, αμεροληψίας και αξιοκρατίας.

Αυτή η καθαρή αξιοκρατική δομή, η οποία ενισχύει την ανεξαρτησία και την αυτονομία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, δεν κατανοούμε γιατί ενοχλεί τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι προφανές ότι ενοχλείται γιατί έχει αλλεργία σε οποιαδήποτε έννοια αξιολόγησης και αριστείας, τόσο των δημοσίων δομών όσο και των ιδρυμάτων της χώρας.

Το ανώτατο συμβούλιο αυτής της αρχής θα εισηγείται στον Υπουργό το πρόγραμμα της εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, αυτή την περίφημη εθνική στρατηγική την οποία τόσα χρόνια συζητάμε κι ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να υλοποιήσουμε. Γιατί εμείς θα έχουμε πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, το οποίο και θα το υλοποιήσουμε.

Θα εισηγείται, επίσης, την ίδρυση, τη συγχώνευση, την κατάτμηση και κατάργηση πανεπιστημίων και σχολών, τις ετήσιες προγραμματικές συμφωνίες μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και ΑΕΙ, την κατανομή του ετήσιου προϋπολογισμού επιχορήγησης στα ΑΕΙ με τον τρόπο που ειπώθηκε, δηλαδή το 80% της κρατικής χρηματοδότησης με βάση αντικειμενικά κριτήρια, του αριθμού των φοιτητών, της γεωγραφικής διασποράς και του 20% της κρατικής χρηματοδότησης με βάση ενδεικτικούς δείκτες ποιότητας, στους οποίους θα επιλέγει να αξιολογηθεί κάθε ΑΕΙ. Αυτό είναι άλλη μία σημαντική καινοτομία, δηλαδή, το ίδιο το ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα να επιλέγει τους ενδεικτικούς δείκτες στους οποίους θα αξιολογηθεί.

Όπως ειπώθηκε, αυτοί οι δείκτες αφορούν στην αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στην ερευνητική δραστηριότητα που πρέπει να έχει το ίδρυμα αυτό και τη διεθνοποίηση του ιδρύματος. Μόνο αν δεν επιτευχθούν οι δείκτες ποιότητας, τους οποίους το ίδιο το ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα -επιμένω σ' αυτό- έχει επιλέξει, τότε μόνο το ποσό που αντιστοιχεί

στο 20% της επιχορήγησης θα κατανέμεται στην επιχορήγηση άλλων ιδρυμάτων.

Αυτή η πρόβλεψη έχει προκαλέσει την αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος προεξοφλεί ότι τα πανεπιστήμια θα χάσουν αυτό το 20% γιατί δεν θα πιάσουν τους δείκτες ποιότητας. Γιατί αυτή η καταδίκη στην αποτυχία των ιδρυμάτων μας, αγαπητοί συνάδελφοι, εκ προοιμίου μάλιστα; Αυτό συμβαίνει γιατί στην πραγματικότητα ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που υποτιμά και δεν πιστεύει στο ελληνικό πανεπιστήμιο, σε αντίθεση με όσα φαινομενικά υποστηρίζει. Ισχυρίζεται ακόμη ότι κάτι τέτοιο θα δημιουργήσει ανισότητες και διαμάχες μεταξύ των πανεπιστημίων, καθώς άλλα ιδρύματα θα έχουν πετύχει τους δείκτες και άλλα όχι.

Εμείς, όμως, θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό το ίδιο το εκπαιδευτικό ίδρυμα να επιλέγει τον τομέα που θέλει να αξιολογηθεί, ακριβώς γιατί πιστεύουμε στην αυτονομία του δημόσιου πανεπιστημίου. Κι επειδή ακριβώς πιστεύουμε στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, θεωρούμε ότι αν όλα τα ιδρύματα λειτουργήσουν οργανωμένα, ακολουθώντας τους κανόνες αξιοκρατίας και διαφάνειας που θέτουμε, θα αξιοποιήσουν τις διαδικαστικές διευκολύνσεις και θα μπορούν να επιτύχουν όλους τους δείκτες ποιότητας που εκείνα έχουν επιλέξει και θα λάβουν έτσι το σύνολο της κρατικής επιχορήγησης.

Το Συμβούλιο της Αξιολόγησης και Πιστοποίησης είναι αυτό που θα αξιολογεί τα εκπαιδευτικά ιδρύματα γενικά, αλλά και ειδικότερα, στο αν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ποιότητας, για να οργανώνουν τα προγράμματα σπουδών πρώτου, δευτέρου και τρίτου κύκλου.

Θα πιστοποιεί, επίσης, και την ποιότητα αυτών των προγραμμάτων. Σε αυτό το σημείο θέλω να επισημάνω δύο πολύ σημαντικές καινοτομίες που εισάγει το νομοσχέδιο. Για πρώτη φορά θα αξιολογούνται τα προγράμματα σπουδών που πρόκειται να ιδρυθούν πριν την έναρξη λειτουργίας τους, με αντικειμενικά εκπαιδευτικά κριτήρια. Γιατί, σε αντίθεση με το ΣΥΡΙΖΑ, που καταργούσε τα εκπαιδευτικά ιδρύματα χωρίς καμία αξιολόγηση, εμείς βάζουμε κανόνες αξιολόγησης και διαφάνειας σε όλα τα στάδια ίδρυσης και λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, αναστέλλεται και η έναρξη εκπαιδευτικής λειτουργίας των τριάντα επτά νέων τμημάτων στις έντεκα σχολές που ίδρυσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς καμία αξιολόγηση, παρακάμπτοντας, όπως είπαμε προηγουμένως και τη σχετική διαδικασία που ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ψηφίσει. Άλλωστε, κι εσείς εδώ, δια της εκπροσώπου σας, παραδέχτηκε ότι δεν είχαν καν ολοκληρώσει σε πολλά από αυτά τα ιδρύματα τη διαδικασία πρόσληψης του αναγκαίου επιστημονικού καθηγητικού προσωπικού για τη λειτουργία τους.

Φυσικά δεν πρόκειται για μία «άνευ ετέρου» κατάργησή τους, όπως παραπλανητικά και για λόγους εντυπωσιασμού μας λέτε, αλλά τα τμήματα αυτά θα αξιολογηθούν με βάση συγκεκριμένα αντικειμενικά κριτήρια από την εθνική αρχή, θα γίνουν οι προβλεπόμενες μελέτες βιωσιμότητας κι αν όλα αυτά πληρούν τα κριτήρια, τότε αυτά θα λειτουργήσουν κανονικά.

Η Κυβέρνησή μας βάζει, επιτέλους, τέλος στις μικροπολιτικές τακτικές που ταλαιπώρησαν το χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Επίσης, θεσμοθετούνται για πρώτη φορά θεματικές και συγκριτικές αξιολογήσεις των ιδρυμάτων σε πεδία, όπως η ισότητα των φύλων, η προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία, η ηλεκτρονική μάθηση και η διεθνοποίηση. Τα πεδία αυτά ακριβώς άπτονται των θεμελιωδών, ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και βρίσκονται στον πυρήνα της πολιτικής μας. Επιδιώκουμε δεν να αποτελέσουν και βασικές παραμέτρους της νέας κουλτούρας που δημιουργούμε στην ανώτατη εκπαίδευση.

Ιδιαίτερα σημαντικές θεωρούμε τις παρεμβάσεις που γίνονται με το παρόν νομοσχέδιο και σε επιμέρους ζητήματα που αποδεικνύουν έμπρακτα την κοινωνική μας ευαισθησία και την προτεραιότητα που δίνουμε στην κοινωνική πολιτική.

Θεσπίζουμε, για πρώτη φορά, Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής, εξειδικεύοντας το άρθρο 5, που θεωρεί ως ισότητα την παροχή και πιστοποίηση της γνώσης και εξαλείφει τον ψηφιακό αναλφαριθμητισμό, όπως εύστοχα είπε ο αξιότιμος ισηγητής μας.

Υποστηρίζουμε τη σχολική εκπαίδευση σε απομακρυσμένες ή παραμεθόριες περιοχές, θεσπίζοντας τριετή αποκλεισμό από το διορισμό και τις προσλήψεις εκπαιδευτικών που διορίζονται μεν σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία ή αναλαμβάνουν υπηρεσία και παραιτούνται εντός έτους από τη δημοσίευση του ΦΕΚ.

Στοχεύουμε με αυτόν τον τρόπο στην εξάλειψη του απαράδεκτου φαινομένου οι διοριζόμενοι στις απομακρυσμένες περιοχές είτε να μην εμφανίζονται να αναλάβουν υπηρεσία, είτε να παραιτούνται σε σύντομο χρονικό διάστημα από την εμφάνισή τους. Έτσι θα αποφεύγονται οι δυσλειτουργίες στη διεξαγωγή των μαθημάτων και οι μαθητές θα απολαμβάνουν απρόσκοπτα την παροχή εκπαίδευσης με τους ίδιους όρους και τις ίδιες συνθήκες με αυτούς των υπολοίπων περιοχών.

Περαιτέρω μεριμνούμε και για την προστασία της πολύτεκνης οικογένειας, γιατί με το παρόν νομοσχέδιο προτείνεται η ένταξη των πολυτέκνων εκπαιδευτικών στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης του άρθρου 13 του προεδρικού διατάγματος 50/1996, ώστε αυτοί να μπορούν πλέον να μετατίθενται κατά προτεραιότητα από περιοχή σε περιοχή. Γιατί για μας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι συνταγματικές επιταγές για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, όπως είναι η συνταγματική επιταγή για την προστασία της πολυτεκνικής οικογένειας του άρθρου 21 του Συντάγματος, δεν είναι απλώς διακηρυκτικό χαρακτήρα, αλλά γίνονται κάθε μέρα και με κάθε ευκαιρία πράξη.

Περαιτέρω -και θα το επισημάνω και αυτό- η επαναφορά της σχολικής εορτής με το άρθρο 56 κατά την ημέρα εορτασμού των Τριών Ιεραρχών -που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταργήσει- αποτελεί για μας σημαντική αποκατάσταση στην εκπαίδευση των μαθητών, που έχουν πλέον τη δυνατότητα να ενημερωθούν για το πνευματικό έργο των Πατέρων της Ορθοδοξίας και για τη μεγάλη συμβολή τους στη διασύνδεση της Ορθοδοξίας με το ελληνικό πνεύμα.

Τέλος, θέλω να σταθώ και στο σημείο -που συζητήθηκε πολύ και έχει προκαλέσει τις αντιδράσεις στη δημόσια συζήτηση- αναφορικά με τη δυνατότητα συμμετοχής υποψηφίων για το διορισμό ή την πρόσληψη τους μέσω ΑΣΕΠ των κατόχων αναγνώρισης των επαγγελματικών τους προσόντων και της περιφημής επαγγελματικής ισοδυναμίας του τίτλου σπουδών τους.

Είναι πραγματικά εντελώς προσχηματικές οι αντιδράσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Και η Υπουργός κατέδειξε προηγουμένως φέρνοντας ενώπιόν σας πλειάδα από ΦΕΚ τα οποία κατεδείκνυαν του λόγου το αληθές, ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια η δυνατότητα αυτή υπήρχε και με προηγούμενη νομοθετική πρόβλεψη, που εσείς συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζατε κανονικά. Και πότε την καταργήσατε; Τον Ιανουάριο του 2019 με τον νόμο 4589 λίγο πριν τις εκλογές και μόνο για τους εκπαιδευτικούς. Αν δεν είναι αυτό διάκριση και δεν είναι αυτό ρύθμιση μόνο και μόνο για μικροπολιτική και για ψηφοθηρική αιτία, ποιο είναι;

Τέλος, να θυμίσω στον ΣΥΡΙΖΑ -και επίσης το γνωρίζει- ότι η κατάργηση αυτή έχει οδηγήσει στην έκδοση της παρατήρησης -για την οποία μιλήσαμε εδώ- της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η χώρα μας πράγματι κινδυνεύει να παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αν δεν συμμορφωθεί με την ευρωπαϊκή οδηγία 2005/36.

Η εισαγόμενη διάταξη, λοιπόν, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να αποκαθιστά τη νομιμότητα. Και όταν μας καλείτε επανειλημμένα να αποσύρουμε τη διάταξη αυτή, στην ουσία μας καλείτε να παραβιάσουμε την ευρωπαϊκή νομοθεσία, να αφήσουμε τη χώρα να παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και κατά πάσα πιθανότητα να καταδικαστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα αλλάζει και πορεύεται με σταθερά και αποφασιστικά βήματα προς το μέλλον. Στην παιδεία του μέλλοντός μας, όπως εμείς την οραματιζόμαστε, αιχμή του δόρατος είναι η ανώτατη εκπαίδευση. Η Κυβέρνησή μας θέλει μία καλά οργανωμένη εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, αυτόνομη, ποιοτική και ανταγωνιστική, εξωστρεφής με έμφαση στην έρευνα και την καινοτομία. Και αυτή θέλει να δομήσει με τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες.

Τα πανεπιστήμιά μας επιτέλους θα αξιολογούνται συστηματικά και βάσει μετρήσιμων αποτελεσμάτων, ώστε να επιτυγχάνε-

ται η διαρκής ποιοτική τους αναβάθμιση. Αλλά ταυτόχρονα εξασφαλίζεται και η πολυπόθητη αυτονομία, ώστε να μπορούν απρόσκοπτα να επιτελέσουν την υψηλή αποστολή τους.

Σε πείσμα των πολιτικών δυνάμεων της καθυστέρησης η χώρα θα αποκτήσει καλύτερα δημόσια και εξωστρεφή πανεπιστήμια, θα αποκτήσει ξενόγλωσσα προγράμματα και θα τονώσει την έρευνα και την καινοτομία. Χωρίς να κάνουμε εκπτώσεις και προσηλωμένοι στους υψηλούς μας στόχους για τη δημόσια παιδεία, αλλάζουμε τον χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης. Με την ανώτατη εκπαίδευση -όπως σήμερα την αναμορφώνουμε- η χώρα μας θα εξελίσσεται καθημερινά και προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας σε αυτό που έχει οραματιστεί ο Πρωθυπουργός μας, δηλαδή σε ένα σπουδαίο εκπαιδευτικό κέντρο όχι μόνο των Βαλκανίων αλλά και ολόκληρης της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Γι' αυτόν το λόγο και σας καλώ να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι με την ολοκλήρωση του καταλόγου των ομιλητών, θα προχωρήσουμε σήμερα στην ψηφίση επί της αρχής και επί των άρθρων του νομοσχεδίου που δεν περιλαμβάνονται στην αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας.

Γι' αυτόν το λόγο παρακαλώ τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές των Κοινοβουλευτικών Ομάδων να παραμείνουν στην Αίθουσα κατά τη λήξη της συζήτησης για τη διενέργεια της ψηφοφορίας. Τηρείτε το χρόνο και προλαβαίνουμε και την κυρία Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, πότε αποφασίστηκε αυτό για την ψηφοφορία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Απλά σας ενημερώνω. Νομίζω ότι καταλαβαίνομαστε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Δεν έγινε συζήτηση. Είχαμε μείνει με την εντύπωση ότι θα πάει αμέσως η ψηφοφορία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Την Πέμπτη ήταν η ψηφοφορία.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Η ονομαστική. Αυτό δεν είπατε; Για να καταλάβω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μόνο η ονομαστική. Τα υπόλοιπα άρθρα θα γίνουν σήμερα.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Άρα θα μας δώστε δευτερολογία για να επιχειρηματολογήσουμε. Διότι εγώ δεν έχω κάνει χρήση της δευτερολογίας μου για παράδειγμα. Βάλτε το στον προγραμματισμό σας.

Στην πρωτομία είχαμε πει ότι θα υπάρξει και δευτερομία -όσοι δε εξαντλήσαμε τον χρόνο- για να μπορέσουμε να πούμε κάποια πράγματα επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Λέτε, λοιπόν, ότι αυτή η διαδικασία θα εξαντληθεί σήμερα. Και για την Πέμπτη θα μείνει μόνο το θέμα της ονομαστικής ψηφοφορίας. Οπότε στον προγραμματισμό βάλετε τουλάχιστον ότι εγώ θα θέλω να έχω δευτερομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως και θα έχετε. Δεν θα σας την στερήσουμε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Μεικόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Να ευχηθώ και εγώ με τη σειρά μου ταχεία ανάρρωση στον αγαπημένο φίλο και συνάδελφο Τρύφωνα Αλεξιάδη, να επιστρέψει ο άνθρωπος γερός και δυνατός κοντά μας.

Άκουσα προηγουμένως έκπληκτος κάποιους συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία να ισχυρίζονται ότι για τις παθογένειες και στρεβλώσεις -που όντως υπάρχουν- στην ελληνική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση αποκλειστικό αίτιο αποτελεί η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε η φοιτητική παράταξη που πρόκειται στη Νέα Δημοκρατία, η ΔΑΠ ΝΔΦΚ, -η οποία μάλιστα τα τελευταία χρόνια καταλαμβάνει πρωτίστως φοιτητικές εκλογές, είναι πρώτη δύναμη- είναι μία κρυφά μαρξιστική οργάνωση και προτρέπω την

Κυβέρνηση να εισηγηθεί στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας να διαγράψει όλη την φοιτητική νεολαία ΔΑΠ ΝΔΦΚ ως αποκλειστική υπεύθυνη για την τραγική εικόνα της ελληνικής δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι τα δείγματα γραφής είναι ξεκάθαρα αναφορικά με την πολιτική που θέλει να ασκήσει Νέα Δημοκρατία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τρεις κατά τη γνώμη μου είναι οι άξονες: αναστολή, συρρίκνωση, κατάρνηση. Τον Νοέμβριο του 2019 η Υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε -και βεβαιώνεται με το άρθρο 33 του παρόντος νομοσχεδίου- ότι προχωρεί στην αναστολή τριάντα επτά νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, τα οποία όπως προέβλεπε ο νόμος Γαβρόγλου θα λειτουργούσαν το ακαδημαϊκό έτος 2020 - 2021.

Νωρίτερα έβαλε τέλος στην ίδρυση της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών και ανέστειλε επ' αόριστον τα δωρεάν διετή προγράμματα σπουδών επαγγελματικών εκπαίδευσης. Από τα εξήντα πέντε, λοιπόν, διετή προγράμματα σπουδών που ανέστειλαν τη λειτουργία τους, θα επωφελούνταν περίπου χίλιοι πεντακόσιοι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, οι οποίοι θα ελάμβαναν δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση υψηλού επιπέδου και επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών, ώστε να βγουν στην αγορά εργασίας και να μπορούν να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες για νέες ειδικότητες. Το κονδύλι για τα προγράμματα αυτά ήταν 2 εκατομμύρια ευρώ και θα βοηθούσαν χίλια πεντακόσια παιδιά για το μέλλον τους σε αυτήν τη χώρα.

Αντίθετα σε μία άλλη κρίση προκλητικής και επιλεκτικής γενναιοδωρίας επιχορηγείται με 2 εκατομμύρια ευρώ η Θεολογική Σχολή της Βοστώνης, ένα ιδιωτικό ίδρυμα των ΗΠΑ με εκατόν πενήντα σπουδαστές και σκοπό την εκπαίδευση ιερέων. Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοστίζουν ακριβά οι δημόσιες σχέσεις και η προβολή της Κυβέρνησης στην ομογένεια και ακόμα χειρότερα, γιατί αυτές γίνονται σε βάρος της εκπαίδευσης των νέων στη χώρα μας.

Ξέρουμε όλοι -άλλωστε δεν αποτελεί μυστικό- ότι η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν είδε με καλό μάτι τη δωρεάν δημόσια παιδεία και αποπειράθηκε ουκ ολίγες φορές να ανοίξει την πόρτα στους ιδιώτες. Στο πλαίσιο λοιπόν, αυτής της τρομακτικής σταυροφορίας εναντίον του δωρεάν δημοσίου πανεπιστημίου εντάσσονται πολλές από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου με τη γνωστή πλέον τακτική της Κυβέρνησης να αλλάζει ότι δεν μπορεί να ελέγξει και να βαφτίζει αναβάθμιση την εκ των έσω υπονόμευσή του.

Πράγματι, λοιπόν, καταργεί την Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση μετά από δεκαπέντε χρόνια λειτουργίας της. Ξηλώνει τη διοίκηση και αλλάζει το νομικό της πλαίσιο. Έτσι, λοιπόν, γεννιέται η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, στην οποία μάλιστα μεταφέρονται αρμοδιότητες που ανήκουν στην Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο κατασκευάζει μία αρχή κατ' επιφάνεια ανεξάρτητη, αφού ουσιαστικά θα βρίσκεται υπό τον ασφυκτικό έλεγχο και θα λειτουργεί ως κυματοθραύστης για τις επικείμενες μεταρρυθμίσεις για τα ΑΕΙ, που θα δημιουργήσουν χάος.

Από το ραντάρ αυτό δεν ξεφεύγει ούτε η χρηματοδότηση των ΑΕΙ. Η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται τα πανεπιστήμια ως επιχειρήσεις και αλλάζει το μοντέλο και τα κριτήρια χρηματοδότησής τους.

Θεσμοθετείται, λοιπόν, το 80%-20% με το 20% της κρατικής χρηματοδότησης να εξαρτάται από ειδικά κριτήρια, όπως η ποιότητα, η αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και η ερευνητική δραστηριότητα. Αν το ΑΕΙ, λοιπόν, δεν πιάσει έπειτα από αξιολόγηση τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, δεν θα λάβει τη χρηματοδότηση η οποία θα ανακαταμετρηθεί στη χρηματοδότηση των άλλων ΑΕΙ.

Με λίγα λόγια τιμωρεί και εξουθενώνει αντί να ενισχύει τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, δημιουργεί ένα κλίμα ανταγωνισμού και όχι συνεργασίας και νομιμοποιεί τη μείωση της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων κατά 20%.

Και φτάνω τώρα στο περιβόητο άρθρο 50 με το οποίο τροποποιείται ο νόμος για τους διορισμούς στην εκπαίδευση και έρχεται η Κυβέρνηση -σωστά το είπατε η κυρία Φωτίου- να εξοφλήσει

πολιτικά γραμμάτια και να τιμήσει τις υποσχέσεις στους ιδιοκτήτες των κολεγίων.

Έτσι, λοιπόν, τα πτυχία από εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού καθώς και των συνεργαζόμενων με αυτά κολεγίων θα γίνονται δεκτά από το ΑΣΕΠ για προσλήψεις στην εκπαίδευση. Δηλαδή, σε μία ήδη μεγάλη δεξαμενή αποφοίτων και εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην εκπαίδευση, οι οποίοι με κόπο και στερήσεις των οικογενειών τους εισήλθαν και αποφοίτησαν από το ελληνικό πανεπιστήμιο, η Κυβέρνηση στοιβάζει αποφοίτους με προσόντα και τίτλους σπουδών που δεν ελέγχονται και δεν αξιολογούνται από κανέναν. Με απλά λόγια εξισώνει ένα πτυχίο σπουδών τριών ετών στο εξωτερικό με την τετραετή ή πενταετή πλήρη φοίτηση σε ελληνικό πανεπιστήμιο.

Και πείτε, κυρία Κεραμέως, κυρία Υπουργέ, ότι εμείς είμαστε ιδεοληπτικοί, έχουμε φετίχ με τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση. Δεν αντιδράνε, όμως, ιδεοληπτικοί σε αυτήν τη διάταξη. Η πλειοψηφία των συγκλήτων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας παραδίδει σήμερα ψηφίσματα και η οποία εναντιώνεται σε αυτήν ακριβώς τη διάταξη. Σήμερα μάλιστα στη θύελλα των αντιδράσεων προστέθηκε και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Είναι η σύγκλητος των πανεπιστημίων εμμονικές, δεν έχουν διαβάσει σωστά την ευρωπαϊκή οδηγία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο, κατά τη γνώμη μου πάντα, χαρακτηρίζεται από τρία πράγματα: εμμονές, ξενολαγνεία, υποκρισία. Επαναφέρετε τη βάση του δέκα για πρόσβαση σε δημόσια πανεπιστήμια τη στιγμή που πλημμυρίζετε τη χώρα με πτυχιούχους αμφιβόλων προσόντων και σπουδών.

Σχεδιάζετε τη μείωση των εισακτέων, για να οδηγήσετε τους νέους στα κολλέγια τα οποία, βέβαια, επιδιώκετε σταδιακά να εξισώσετε πλήρως με τα δημόσια πανεπιστήμια.

Κλείνετε τμήματα, χτυπάτε τα περιφερειακά ιδρύματα, προκαλείτε χρηματοδοτική ασφυξία γιατί αυτό είναι το master plan για την έλλευση ιδιωτικών πανεπιστημίων και επιχειρήσεων από το εξωτερικό.

Το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί προσβολή σε όλους εκείνους που φοίτησαν, φοιτούν και θα επιλέξουν να φοιτήσουν στο δωρεάν δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο. Σας καλώ να το καταψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαρλίτσα Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω σε ένα σημείο με την κυρία Υπουργό και την πολύ έντονη παρέμβαση που έκανε, στην οποία απέκρυψε πολλές αλήθειες και παρουσίασε τα πράγματα ιδιαίτερα μονοδιάστατα και μονόπλευρα: Υπάρχει μία αλλαγή νοοτροπίας και φιλοσοφίας. Είναι αλήθεια, κυρία Υπουργέ.

Γιατί από την πρώτη στιγμή μετά τις 7 Ιουλίου, που ανέλαβε τη διακυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, σε όλες τις πολιτικές, τις οικονομικές, τις κοινωνικές, και κατ' εξοχήν στον χώρο της παιδείας, υπάρχει αλλαγή φιλοσοφίας. Γιατί στον τομέα της παιδείας είδαμε από την πρώτη ημέρα που αναλάβατε το Υπουργείο να εφαρμόζετε και εσείς και η Κυβέρνηση συλλογικά για τα θέματα αυτά μία καθαρά νεοφιλελεύθερη και συντηρητική πολιτική.

Από τα πρώτα νομοσχέδια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ήρθαν μετά τις εκλογές με αποσπασματικό τρόπο και μάλιστα για πολύ σημαντικά θέματα είδαμε να καταργείται το πανεπιστημιακό άσυλο, να καταργείται η δυνατότητα των αποφοίτων των ΕΠΑΛ να έχουν πρόσβαση διετούς φοίτησης στα ΑΕΙ, κάτι που είχαν δεχθεί τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στη χώρα μας. Είδαμε τον προπομπό αυτού του νομοσχεδίου με το αναπτυξιακό νομοσχέδιο, που βέβαια δεν είχε καμμία σχέση να είναι εκεί, όπου θεσπίσατε την επαγγελματική ισοτιμία και μάλιστα να επεκτείνετε την οδηγία του 2005/36 στην οποία αναφέρεστε και πέραν των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί προφανώς αυτό που σήμερα συζητάμε είναι μία συνδυασμένη πολιτική που

εσείς είχατε ήδη στρώσει το χαλί και όσον αφορά όχι μόνο το Ηνωμένο Βασίλειο, που υπάρχει μια ειδική διαδικασία λόγω Brexit, αλλά κυρίως για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ποια είναι σήμερα η βασική ουσία και η στόχευση αυτού του σχεδίου νόμου; Η βασική ουσία και η στόχευση είναι η αποδυνάμωση της δημόσιας παιδείας, είναι η συρρίκνωσή της και σε επίπεδο δαπανών, αλλά και σε επίπεδο προοπτικής. Αυτό γίνεται με αυτό το σχέδιο νόμου.

Και εδώ πρέπει να δούμε και τα τρία σημεία που εμείς έχουμε θέσει σε ονομαστική ψηφοφορία, κυρία Υπουργέ, για την οποία εκφράσατε μεγάλη έκπληξη. Γιατί ακριβώς και τα τρία αυτά άρθρα αποτυπώνουν τη δική σας η φιλοσοφία για το πώς στοχεύετε να συρρικνώσετε και να χτυπήσετε τη δημόσια ανώτατη παιδεία.

Και να τα πάρουμε ένα-ένα. Όσον αφορά την κατάργηση της ΑΔΙΠ, εδώ έχουμε μία άλλη έκφραση του επιτελικού κράτους. Όποια αρχή δεν σας βολεύει, όποια αρχή δεν την ελέγχετε απόλυτα την καταργείτε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν καταργείται.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Στην ουσία, καθώς πήρατε τις αρμοδιότητές της όσον αφορά την αξιολόγηση και ιδρύετε μία νέα αρχή την οποία φέρατε προς ψήφιση σήμερα εδώ. Γιατί είναι η δική σας αντίληψη όσον αφορά αυτά τα θέματα.

Και βέβαια, αναφερθήκατε -και έτσι έρχομαι κατευθείαν στο πρώτο θέμα, που έχει να κάνει με την τιμωρητική αξιολόγηση του 20% που πλέον εισάγετε και τη συνδέετε με τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ- και είπατε πριν, από αυτό το Βήμα, ότι κατά την προηγούμενη περίοδο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ δεν γινόταν καμμία αξιολόγηση στα πανεπιστήμια.

Μα, δεν είναι αλήθεια αυτό. Τα πανεπιστήμια, τα ΑΕΙ, είναι κατ' εξοχήν χώρος όπου γίνεται συνεχής αξιολόγηση. Και, φυσικά, υπήρχαν τα κριτήρια αντικειμενικής αξιολόγησης και μέσα από την ΑΔΙΠ, τα οποία και εσείς έχετε διατηρήσει σε έναν βαθμό, όσον αφορά το 80% που έχετε αποτυπώσει στο νομοσχέδιο.

Τι κάνετε, όμως, συνδέοντας τη χρηματοδότηση με αυτά τα ασαφή ποιοτικά κριτήρια, όπως τα ονομάζετε.

Ξέρετε, κυρία Υπουργέ, τα πανεπιστήμια δεν είναι πολυεθνικές εταιρείες ούτε εμπορικές εταιρείες. Δεν μπορεί να έρχεστε και να βάζετε τέτοιου είδους ζητήματα ποσοτών όσον αφορά την αξιολόγηση, να εξαρτάτε από αυτήν τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ, κάτι που θα έχει πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Τα αποτελέσματα θα είναι πρώτα απ' όλα ότι το σύστημα αυτό θα λειτουργήσει τιμωρητικά για τα ΑΕΙ. Το πρώτο θέμα σε αυτήν την ιστορία θα είναι τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Θα δημιουργήσετε εσωτερικές αντιθέσεις και αντιπαλότητες μεταξύ της ακαδημαϊκής και της ερευνητικής κοινότητας, και σίγουρα στην πορεία αυτό θα λειτουργήσει σωρευτικά δημιουργώντας προβλήματα συνολικά απαξίωσης αυτών των πανεπιστημίων.

Δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία γιατί, αν θέλετε στα αλήθεια να ενθαρρύνετε τα πανεπιστήμια, θα μπορούσατε να έρθετε και να θεσπίσετε θετικά στοιχεία αξιολόγησης. Να υπάρχει δηλαδή επιβράβευση των πανεπιστημίων και όχι τιμωρητική μείωση της χρηματοδότησης με τον τρόπο που εσείς το εισάγετε.

Και πολύ περισσότερο με τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία σας τη νεοφιλελεύθερη -και σας το είπαν και πολλοί άλλοι εισηγητές και ομιλητές από την Αντιπολίτευση και όχι μόνο από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και απ' όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης- έρχεστε και φέρνετε συνταγές οι οποίες εκεί που εφαρμόστηκαν στις πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες στιγμές δημιουργήσαν προβλήματα και τώρα πλέον υπάρχουν αλλαγές.

Όταν, δηλαδή, έρχονται οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες που εφαρμόσαν τέτοια μοντέλα και τώρα τα τροποποιούν, και μάλιστα υπάρχουν και διεθνείς και ευρωπαϊκές μελέτες γύρω από αυτά τα θέματα, εσείς εμμένετε στο παρωχημένο και αποτυχημένο μοντέλο όσον αφορά τα θέματα της παιδείας μέσα από αυτήν την οπτική.

Είπατε, κυρία Υπουργέ, όσον αφορά τα τριάντα επτά τμήματα που αναστέλλεται ότι ιδρύθηκαν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με καθαρά πελατειακά κριτήρια και συναλλαγή.

Προσβάλλετε, βέβαια, με αυτόν τον τρόπο κατ' εξοχήν τα ίδια τα πανεπιστήμια, τις συγκλήτους που είχαν εισηγηθεί γύρω απ' όλα αυτά τα θέματα. Αυτό το παραγνωρίζετε, δεν σας ενδιαφέρει. Δεν σας ενδιαφέρει τι εισηγούνται τα ίδια τα πανεπιστήμια. Δεν σας ενδιαφέρει ότι ακόμα και ο πρύτανης του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου στηλιτεύει τη δική σας απόφαση.

Και πολύ περισσότερο, όταν ήδη τα ΑΕΙ είχαν κάνει τον προγραμματισμό τους στο πώς θα τα στελεχώσουν αυτά τα τμήματα βάσει των αναγκών τους. Πολλά από αυτά τα τμήματα θα δίνανε τους έδιναν μια νέα πνοή, επειδή αναφερθήκατε προηγούμενα ότι τώρα με αυτό το σχέδιο νόμου «θα ανθίσει η ανώτατη παιδεία».

Πάμε, λοιπόν, τώρα στο κρίσιμο θέμα, στο μείζον θέμα, που είναι το άρθρο 50, όπου εδώ πραγματικά παραβιάζεται το Σύνταγμα, κυρία Υπουργέ, με τον τρόπο που εισάγετε αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί έρχεστε από την πίσω πόρτα, όχι απλώς όπως εσείς ισχυριστήκατε και εκεί βασίσατε όλη σας την τοποθέτηση να μιλήσετε για επαγγελματική ισοτιμία, αλλά έρχεστε να παραβιάσετε και να διαστρεβλώσετε απαιτούμενα τα ακαδημαϊκά προσόντα, κυρία Υπουργέ.

Επειδή αναφερθήκατε -και δεν μπορούμε να το αφήσουμε αναπάντητο αυτό- προηγούμενα στις κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2018, ότι υπήρχαν μια σειρά από προκηρύξεις, κυρίως για αναπληρωτές καθηγητές, όπου συνέχισε να υπάρχει αναφορά βάσει του νόμου του 2012 του τότε Υπουργού Παιδείας, του κ. Αρβανιτόπουλου, να ξεκαθαρίσουμε εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα.

Ήταν στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου τότε μνημονιακού προγράμματος 2013 - 2016, όπου υπήρχε ρητή αυτή η αναφορά. Είναι σαφές ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 - 2016, κάτω από αυτές τις πολύ δύσκολες συνθήκες της επαναδιαπραγματεύσης, είχε ως πρώτη προτεραιότητα -το είπε και ο κ. Φίλης- να συνεχίσουν να λειτουργούν τα σχολεία με αναπληρωτές καθηγητές. Αυτή ήταν η πρώτη μας προτεραιότητα.

Και από εκεί και πέρα, να ξεκαθαρίσουμε ότι μόλις βγήκαμε από τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018 -γιατί να θυμίσουμε εδώ ότι για δέκα χρόνια δεν είχε γίνει ούτε μία πρόσληψη μόνιμου καθηγητή στην ελληνική εκπαίδευση, δεν υπήρχαν προσλήψεις. Επί δέκα χρόνια τα σχολεία είχαν την αγωνία αν θα ανοίξουν κάθε Σεπτέμβριο με αναπληρωτές καθηγητές κυρία Υπουργέ. Το 2018 μπορέσαμε να ανακοινώσουμε ότι μπαίνουμε σε μια άλλη φάση, όπου είχαμε περιθώρια χάραξης πολιτικής. Μπορέσαμε με τον κανόνα ένα προς ένα όσον αφορά τις προσλήψεις στο δημόσιο και φυσικά και στην εκπαίδευση -κάτι που ποτέ εσείς επίσημα δεν έχετε ακόμα επιβεβαιώσει ως Κυβέρνηση. Μιλάω συνολικά για τη δημόσια διοίκηση και φυσικά και για την εκπαίδευση. Τότε, λοιπόν, εξαγγείλαμε από κοινού με τον Υπουργό Παιδείας, τον κ. Γαβρόγλου και την κ. Τζούφη που ήταν Υφυπουργός, δεκαπέντε χιλιάδες προσλήψεις από το 2019 έως το 2021, ξεκινώντας με τους τεσσεράμισι χιλιάδες για την ειδική αγωγή το 2019, που η δική σας κυβέρνηση, ενώ είχε πλήρως προχωρήσει η προκήρυξη, τα έχει παραπέμψει τώρα εντός του 2020. Σε αυτήν την προκήρυξη υπάρχει σαφώς η πρόβλεψη για τον ΔΟΑΤΑΠ. Το λέω αυτό επειδή είπατε ότι στην ειδική αγωγή δεν υπήρχε η πρόβλεψη για τον ΔΟΑΤΑΠ, και δεν είναι αλήθεια αυτό. Από εκεί και πέρα, ο προγραμματισμός των προσλήψεων για το 2020 και το 2021 ήταν από πέντε χιλιάδες διακόσιους πενήντα μόνιμους καθηγητές.

Με τον νόμο τότε του Κώστα Γαβρόγλου θέσπισε αυτόν τον προγραμματισμό και τη διαδικασία με τους πίνακες, για να υπάρχει η δυνατότητα και η ασφάλεια γι' αυτές τις δεκαπέντε χιλιάδες προσλήψεις, άλλαξε ο νόμος Αρβανιτόπουλου. Μπορούν πλέον να συμμετέχουν στις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ, υποψήφιοι με υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, καθώς και φυσικά, η πρόβλεψη της έγκρισης και της πιστοποίησης από τον ΔΟΑΤΑΠ των ακαδημαϊκών τίτλων τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρία Υπουργέ, και αυτό καταργείτε σήμερα.

Αναφέρατε ότι υπάρχει μια επιστολή αιτιολογημένης γνώμης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μάλιστα τη δείξατε και στους εισηγητές των κομμάτων. Εδώ μπαίνουν τα εξής ερωτήματα, κυρία Υπουργέ: Εσείς τι απαντήσατε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπάρχει αυτή επιστολή τώρα; Να ανακαλέσετε!

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είπατε ότι τη δείξατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι ψέμα! Είπατε ότι είναι ψέματα...

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Υπουργέ, καλέσατε τους εισηγητές και δείξατε μια επιστολή.

Το πρώτο θέμα: Αυτή η επιστολή πρέπει να κατατεθεί στη Βουλή, γιατί έχετε υποχρέωση να την καταθέσετε. Δεν είναι κάτι απόρρητο η αλληλογραφία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Από εκεί και πέρα, το ερώτημα είναι εσείς ως υπεύθυνη Υπουργός πώς χειρίζεστε αυτό το θέμα. Αυτό είναι το όραμά σας για την παιδεία; Γιατί, τότε δικαιολογείται όλη αυτή η κριτική που έχετε υποστεί, ότι όλη η υπόθεση είναι -επειδή αναφερθήκατε σε συναλλαγές- προς όφελος των κολλεγίων, όπου τα κολλέγια, φυσικά, δεν είναι, όπως εσείς παρουσιάσατε, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στις ευρωπαϊκές χώρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μιλάμε για κολλέγια χωρίς καμμία αξιολόγηση, την ώρα που εσείς έρχεστε και εισάγετε με αυτό το νομοσχέδιο τιμωρητική αξιολόγηση όσον αφορά τα δημόσια ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στην ουσία ανοίγετε μία συγκεκριμένη φάμπρικα κολλεγίων από εδώ και πέρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρία Υπουργέ.

Να ξέρετε ότι αυτές οι προκηρύξεις και αυτή η λογική που μπαίνει με αυτό το σχέδιο νόμου θα δοκιμαστεί και στα δικαστήρια. Θα δοκιμαστεί και όσον αφορά τη συνταγματικότητά της και όσον αφορά το αν υπερβαίνει την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Τουλάχιστον, η δική μου εμπειρία από την Ευρώπη είναι ότι, όπως δείξατε με το αναπτυξιακό νομοσχέδιο, εσείς επεκτείνετε την ευρωπαϊκή νομοθεσία, παίρνετε αφορμή, δεν δώσατε μάχη για το δημόσιο πανεπιστήμιο και πολύ γρήγορα όλα αυτά θα γυρίσουν εναντίον σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καλαματιανός Διονύσιος - Χαράλαμπος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, να πούμε περαστικά στον Τρύφωνα Αλεξιάδη για την περιπέτεια που έχει με την υγεία του.

Η εισαγωγή προς ψήφιση στην ολομέλεια ενός νομοσχεδίου για την παιδεία δημιουργεί τις συνθήκες για να υπάρξει εκτενής συζήτηση, διάλογος και συνεννόηση για τα ζητήματα και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η δημόσια εκπαίδευση.

Θα είχαμε και εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ τη διάθεση να συμβάλλουμε στην κατεύθυνση αυτή. Όμως, δυστυχώς, οι νεοφιλελεύθερες εμμονές που διακατέχουν το νομοσχέδιο, οι ακραίες ιδεοληψίες και η συνειδητή επιλογή της απαξίωσης με άμεσο και έμμεσο τρόπο του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης της χώρας δεν μας το επιτρέπουν.

Μας οδηγείτε ακόμη μια φορά να πούμε ότι δεν έχετε στον σχεδιασμό σας την πραγματική ενίσχυση της δημόσιας εκπαίδευσης, ούτε έχετε στρατηγικό βηματισμό, αλλά ούτε και επίγνωση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα ελληνικά σχολεία και τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Παραλάβετε ένα νοικοκυρεμένο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης με καθηγητές και βιβλία στην ώρα τους, με αυξήσεις των κονδυλίων στην έρευνα και με έναν διαγωνισμό προσλήψεων εκπαιδευτικών που ήταν έτοιμος και τον καθυστερήσατε αναίτια.

Με το παρόν νομοσχέδιο εισάγετε ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ, που μάλλον τα έχετε μπερδέψει με ανώνυμες εταιρείες. Προβλέπεται χρηματοδότηση 80% και 20% με βάση γενικά και ειδικά κριτήρια.

Όμως, η διάκριση αυτή στη χρηματοδότηση θα διευρύνει τις ανισότητες μεταξύ των ελληνικών ΑΕΙ, θα εντείνει την εσωστρέφεια και θα πυροδοτήσει εσωτερικές διαμάχες στην επιστημο-

νική και ερευνητική κοινότητα της χώρας.

Παράλληλα, θα αποδυναμώσει τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Αντιμετωπίζει τα ΑΕΙ ως σουπερμάρκετ που τα αξιολογεί ο οικονομικός διευθυντής και ουσιαστικά αλλοιώνετε συστατικά στοιχεία του ακαδημαϊσμού.

Με το άρθρο 33 αναστέλλετε επ' αόριστον τη λειτουργία των τριάντα επτά νέων τμημάτων ΑΕΙ που είχε θεσμοθετήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το Υπουργείο αναφέρει πως ιδρύθηκαν δήθεν υπηρετώντας μικροπολιτικές σκοπιμότητες, δήθεν χωρίς συγκεκριμένα ακαδημαϊκά κριτήρια, δήθεν χωρίς να έχουν προηγηθεί οι απαιτούμενες μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας και χωρίς τη γνώμη της ΑΔΙΠ.

Ωστόσο, η συγκεκριμένη επιχειρηματολογία καταρρίπτεται από τα ίδια τα πανεπιστήμια, τους πρυτάνεις και τις συγκλήτους. Τα ίδια τα πανεπιστήμια πρότειναν τη θεσμοθέτηση των νέων τμημάτων, ενώ είχαν την αποκλειστική ευθύνη για τη λειτουργία τους.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο Τμήμα Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον Πύργο, τμήμα στο οποίο αναστέλλετε τη λειτουργία του. Η ειδική αυτή αναφορά δεν οφείλεται μόνο στην εντοπιότητά μου, αλλά και στην ειδική σημασία του τμήματος αυτού. Με την προκλητική αυτή απόφαση η Κυβέρνησή σας καταφέρνει ένα ακόμα χτύπημα στον κατάφωρα αδικημένο Νομό Ηλείας.

Πρόσφατα θρηνήσαμε στον αυτοκινητόδρομο του θανάτου Πάτρα - Πύργος δύο ακόμα θύματα, μάλιστα εκπαιδευτικών, που κάθε μέρα ταξίδευαν στον δρόμο αυτό για να διδάξουν σε σχολείο της Ηλείας.

Η Κυβέρνησή σας καθυστερεί την εξέλιξη των εργασιών του ήδη εγκεκριμένου, χρηματοδοτημένου και κατασκευαζόμενου έργου με τραγικά αποτελέσματα. Οφείλει επιτέλους να συνεχίσει την κατασκευή του με χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2023, όπως έχει σχεδιαστεί και υλοποιείται.

Η Νέα Δημοκρατία, συνεπής στη διαχρονική καταστροφική πολιτική για τον νομό, επιλέγει να αναστείλει -παντελώς ανατιολόγητα, αδικαιολόγητα- τη λειτουργία του ιδρυμένου για πρώτη φορά στην Ηλεία πανεπιστημιακού τμήματος. Είναι χαρακτηριστικό αυτό για τη νεοφιλελεύθερη εμμονή σας. Ένα τμήμα για το οποίο προβλεπόταν έναρξη λειτουργίας το 2020. Θα αποτελούσε σημείο αναφοράς, όχι μόνο για την πόλη του Πύργου, αλλά συνολικά για την Ηλεία και ολόκληρη τη χώρα. Η λειτουργία του, εξαιτίας της σύνδεσης με την Αρχαία Ολυμπία, μπορεί να το καταστήσει φάρο παγκόσμιας προβολής και ανάδειξης του ολυμπισμού. Η ίδρυση μάλιστα ξενόγλωσσου τμήματος θα προσέλκυε φοιτητές από όλον τον κόσμο με θετικότητας αποτελέσματα στην ανάδειξη της Ολυμπίας.

Ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Υπάρχει κάποιο άλλο σημείο σε ολόκληρο τον κόσμο που είναι πιο κατάλληλο για την ίδρυση και λειτουργία Τμήματος Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού από τον γενέθλιο τόπο του ολυμπισμού και των Ολυμπιακών Αγώνων;

Η Κυβέρνησή σας επιμένει στην επιλογή αυτή, ενώ από τον Ιούνιο του 2019 το Πανεπιστήμιο Πατρών έχει αποφασίσει τη λειτουργία του τμήματος στον Πύργο. Και ο Δήμος Πύργου έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι μπορεί να συμβάλει με κάθε τρόπο στη διάθεση των απαραίτητων υποδομών για τη λειτουργία του τμήματος. Καταδικάζουμε λοιπόν με τον πλέον απόλυτο τρόπο την πολιτική επιλογή της νέας κυβερνητικής απόφασης που απαξιώνει την Ηλεία και οδηγεί τον τόπο σε οπισθοδρόμηση και μαρasmus.

Τέλος, με το άρθρο 50 του νομοσχεδίου τροποποιείτε τον ν.4589/2019 για τους διορισμούς στην εκπαίδευση. Προβλέπετε πως τα πτυχία που χορηγούνται από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής, συμπεριλαμβανομένων και των κολεγίων που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, γίνονται δεκτά από το ΑΣΕΠ. Η ρύθμιση είναι πιο «προωθημένη» ακόμα και από την οδηγία 36/2005 σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. Αποτελεί πλήγμα για τους αποφοίτους των ελληνικών πανεπιστημίων, τους υπηρετούντες εκπαιδευτικούς και βάζει από την πίσω πόρτα τους αποφοίτους των κολεγίων στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Πέραν της ταξικής μεροληψίας που διακατέχει τη ρύθμιση, προκύπτουν μια σειρά από ζητήματα εκπαιδευτικής επάρκειας, ποιότητας και αριστείας. Αποτελεί διάταξη που ευνοεί με έκδηλο τρόπο τους κολεγιάρχες, τα ιδιωτικά συμφέροντα που δραστηριοποιούνται στην εκπαίδευση, διευρύνει και ενδυναμώνει την υπάρχουσα αγορά απόκτησης τίτλου σπουδών εντός και εκτός της χώρας. Κινείται ανταγωνιστικά προς το δημόσιο πανεπιστήμιο και τους αποφοίτους του. Καταληκτικά, αναμένεται να δημιουργήσει νομικό προηγούμενο για προσλήψεις σε άλλους κλάδους, όπως στους μηχανικούς, νομικές ασφάλειες και προσφυγές.

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συρρικνώνει τη δημόσια εκπαίδευση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κάνω μια διακοπή, μήπως σταματήσουν να μιλάνε. Ευχαριστώ.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συρρικνώνει τη δημόσια εκπαίδευση, κλείνει τα δημόσια πανεπιστημιακά τμήματα, δεν σέβεται τα δημόσια πανεπιστήμια. Ναρκωθετεί το μέλλον πολλών περιφερειακών ιδρυμάτων και μειώνει τη χρηματοδότησή τους. Εισάγει ανταποδοτικά και ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια αξιολόγησης. Σχεδιάζει τη λειτουργία τους σύμφωνα με κανόνες που δεν αρμόζουν σε δημόσια ιδρύματα. Την ίδια στιγμή μεριμνά για την ισότιμη μεταχείριση των πτυχιών των κολεγίων με διαδικασίες fast track. Δεν έχει ως όραμα την ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας για όλους χωρίς διακρίσεις. Αντιμετωπίζει τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση σαν ανώνυμη εταιρεία, το επαναλαμβάνω για να εμπεδώσετε.

Εμείς βρισκόμαστε στον αντίποδα αυτής της πολιτικής και γι' αυτόν τον λόγο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καλαματιανό.

Έχει δίκιο ο κ. Καλαματιανός. Κάντε ησυχία. Όταν είστε εδώ και μιλάνε από κάτω, δεν σας αρέσει εσάς. Και το κάνει και σε συναδέλφους από την ίδια παράταξη, όχι μόνο από την άλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», δεκατρείς μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Γόνων Λάρισας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει. Καλή χρονιά, καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τζούφη, για ένα λεπτό.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει από την κυρία Υπουργό για το θέμα που δημιουργήθηκε με την επιστολή να μας την καταθέσει στα Πρακτικά την διάρκεια των επιτροπών και επέμεινα σε αυτό. Μέχρι στιγμής δεν την έχει καταθέσει. Εφόσον είναι δημόσιο έγγραφο, την παρακαλώ και τώρα να το καταθέσει, για να έχουμε τη δυνατότητα να το δούμε με την ησυχία μας.

Επίσης, το λέω και δημοσίως, γιατί είμαστε σε ανοιχτή διαδικασία, το ζήτησε και η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος κ. Ξενογιαννακοπούλου: Εάν η ίδια έχει απαντήσει σε αυτό το αίτημα της επιτροπής, την παρακαλούμε να μας ενημερώσει, γιατί νομίζω το δικαιούμεστε. Αλλά ως δημόσιο έγγραφο θέλω να καταθεί στα Πρακτικά. Το είχα ζητήσει και προ διεμήρου. Αν το είχε καταθέσει η αρμόδια Υπουργός, δεν θα υπήρχε καμμία σύγχυση. Αναφέρθηκε ο κ. Φίλης σε θέματα που είχαν δει το φως της δημοσιότητας, σε δημοσιεύματα. Επομένως, αν η ίδια το είχε υλοποιήσει, δεν θα είχαμε αυτό το πρόβλημα. Νομίζω σήμερα θα το καταθέσει. Την παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως.

Είναι αυτή η ενημέρωση που σας έκανε κατ' ιδίαν προηγούμενα;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Δεν είναι επαρκής, διότι δεν μπορώ στα όρθια να διαβάσω μια επιστολή τεσσάρων σελίδων, προκειμένου να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, δεν θέλω να αδικήσω και την Υπουργό.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Και νομίζω ότι δεν το χρειάζομαι μόνο εγώ, αλλά και οι υπόλοιποι, εντάξει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός για ένα λεπτό.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ στην επιτροπή πρώτα έλεγε -και όχι μόνο στην επιτροπή, σε δημόσιες δηλώσεις- ότι λέω ψέματα και η επιστολή δεν υπάρχει. Η δεύτερη θέση ήταν ότι τελικά υπάρχει επιστολή, αλλά δεν αναφέρεται σε εκπαιδευτικούς. Έκανα λοιπόν ρητή αναφορά, εξήγησα ότι για λόγους δημοσίου συμφέροντος δεν δημοσιοποιήθηκε, που ειδικά εσείς που έχετε διατελέσει υπουργός καταλαβαίνετε ότι υπάρχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος που υπηρξούν να μην δημοσιοποιούνται αυτές οι επιστολές. Σας την έδειξα κατ' ιδίαν. Πειστήκατε, ήταν ξεκάθαρο ότι και υπάρχει επιστολή και αναφέρεται σε εκπαιδευτικούς και από εκεί και πέρα νομίζω έχετε όλο το περιεχόμενο που μπορούσατε να έχετε και θα σας παρακαλούσα να ανακαλέσετε αναφορικά με το ότι έλεγα ψέματα ότι υπάρχει επιστολή και αναφορικά με το ότι έλεγα ψέματα σχετικά με την αναφορά στους εκπαιδευτικούς. Η επιστολή και υπάρχει και αναφέρεται σε εκπαιδευτικούς και αναφέρεται στον νόμο Γαβρόγλου συγκεκριμένα, τον οποίο κρίνει ότι δεν συνάδει με το Ενωσιακό Δίκαιο, και νομίζω ότι όλα αυτά απορρέουν ξεκάθαρα από την επιστολή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, ολοκληρώθηκε, τελείωσε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Επιμένω για την κατάθεση του δημοσίου εγγράφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Μπλούχος Κωνσταντίνος από τη Νέα Δημοκρατία, ο Δραμινός. Ελάτε, γιατρέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανασύρω από το εμπορικό δελτίον του Εμμανουήλ Ροΐδη το 1875: «Η αγορά ως επί το πλείστον ζωηρά. Τα είδη του συρμού υποστηριγμένα. Παιδεία: Ολίγα κάσσαι καλής ποιότητας εις διαμετακόμισιν, αλλά εντελώς αζητήτοι. Το εξοδευόμενον πράγμα κατωτάτης ποιότητος και εις μικράς τιμάς». Γνωστός ο Ροΐδης για τους ευφυέστατους σαρκαστικούς αφορισμούς του.

Αναρωτιέμαι, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολιτεύσεως, αν και ο φανατικότερος υποστηρικτής σας δύναται να ισχυριστεί ότι αποδώσατε κάποιο αριστερό κοινωνιοκεντρικό αποτύπωμα κατά τη διακυβέρνησή σας στην παιδεία, αν ελαττώθηκαν οι παθογένειες, αν μετεβλήθη κατά τι η ποιότητα της τριτοβάθμιας παιδείας μας. Αλλά κακώς διερωτώμαι, γιατί αυτήν την πραγματικότητα -δεν εκτιμώ καλή ή κακή- εσείς την παγίωσατε τόσα χρόνια με τη θεόπνευστη καλή σας σε ξερά συνθήματα, επαναστατώντας πάντα σε κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης. Και όχι μόνον αυτό, όχι μόνο δηλαδή συνέχεστε και συγχωνεύεστε με τις γνωστές δυνάμεις αδράνειας και αντίδρασης του συστήματος, αλλά προχωρήσατε ακόμα παραπέρα, με τις επιεικείς αστοχίες Γαβρόγλου και το επαπειλούμενο χάος στον ακαδημαϊκό χάρτη. Μα τόση άλογη και αστοιχείωτη ανακατωσούρα; Θέλω να πω ότι, ξαστοχώντας την αλαζονεία που επιδείξατε και την καιροσκοπική σας προσέγγιση ακόμα και στον τομέα της παιδείας, αστοχείτε και τον σχεδιασμό της Κυβέρνησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σημαντικό να μην λαϊκίζουμε με την παιδεία. Είναι αδήριτη ανάγκη να αποτυπώσουμε την όποια πραγματικότητα -αυτή είναι και η πρόκληση- χωρίς υποκρισία.

Ποιες ήταν οι όψεις του λαϊκισμού μέχρι σήμερα; Λαϊκή γλώσσα, λαϊκή παιδεία, όπως λαϊκή υγεία και ό,τι άλλο. Ο λαϊκισμός σας μιλάει τη γλώσσα του λαού, νοιάζεται για τη μόρφωση

του λαού, όπως εν παραλλήλω σκοτώνεται για την υγεία του λαού και ό,τι άλλο.

Όμως, κυρίες και κύριοι, η άλλη όψη του λαϊκισμού εκπαιδευτικά οργανώνει μια παιδεία, που μοναδική της οργάνωση είναι η κυριαρχία των απαίδευτων, αλλά λαϊκιστικά κομματικά πεπαιδευμένων και καρπός της η μαζική παραγωγή πτυχιούχων, εν πολλοίς, ανίδεων και επιστημόνων που δεν επίστανται παρά τα αλφαριθμητικά των κινημάτων σας και εμπλουτίζουν τις λίστες των ανέργων.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο ως πρωταρχικό βήμα -το τονίζω αυτό για την πλευρά της Ελάσσονος, που υποστηρίζει ότι ξεκινάμε λάθος- προτού γίνει και εφαρμοστεί οτιδήποτε στον σχεδιασμό της Κυβέρνησης, να αξιολογηθεί ουσιαστικά η υπάρχουσα κατάσταση ως ένας αξιολογικός έλεγχος αναφοράς. Μείζον είναι αυτός ο έλεγχος να διαθέτει σαφείς ασφαλιστικές δικλείδες και να υφίστανται αδιαμφισβήτητη κριτήρια.

Το νομοσχέδιο κατά το μέρος που αφορά τα ΑΕΙ έχει τρεις βασικές αρχές, που οφείλουμε να προσέξουμε. Πρώτον, αξιολόγηση, αξιοκρατία, αξιοπρέπεια, καταδίκη του κατεστημένου της παρακμής, του κατεστημένου της άκρατης παιδοκολακείας, του άκαμπτου κρατισμού.

Δεύτερον, ανταμοιβή στον χρήσιμο και σημαντικό, διόρθωση και βελτίωση στον λιγότερο σημαντικό.

Τρίτον, ελευθερία μέσα στο πλαίσιο της διαρκούς προσπάθειας για βελτίωση.

Η ίδρυση μιας αρχής, που θα ελέγχει και θα αξιολογεί τη στρατηγική πολιτική κάθε ιδρύματος και κάθε προγράμματος σπουδών, που θα ελέγχει το αποτέλεσμα κάθε προσπάθειας και η οποία θα απαγορεύει την άναρχη και αυθαίρετη δημιουργία προγραμμάτων σπουδών, χωρίς συμβιβασμούς και κοντόφθαλμες σκοπιμότητες, με ρόλο πραγματικά ανεξάρτητο και όχι απλά συμβουλευτικό, νομίζω πως είναι κάτι παραπάνω από απαραίτητη. Αξιολόγηση με γνώμονα την εξωστρέφεια, την αποτελεσματικότητα, την επιστημονική και ερευνητική δραστηριότητα, την επαγγελματική απορροφητικότητα των αποφοίτων και ναι, ανάλογη χρηματοδότηση.

Όλοι μας, ακόμη και εσείς, αναγνωρίζουμε τον ανορθολογισμό και αναχρονισμό, την αναντιστοιχία και τη μη συμπίεση και μη προσαρμογή των προγραμμάτων σπουδών στις σύγχρονες εξελίξεις και τις απαιτήσεις πλέον ανεπτυγμένων πρακτικών.

Η αναγκαιότητα, λοιπόν, είναι δεδομένη και αδιαμφισβήτητη. Άρα, και η αξιολογική σάρωση του ακαδημαϊκού χάρτη επιβάλλεται επιτακτικά, προτού προβούμε σε οποιεσδήποτε παρεμβάσεις. Συνακόλουθα, λοιπόν, κρίνεται σκόπιμο να αναβαθμιστεί η -κατά την Ελάσσονα- εύληξη, συμβουλευτική, παροπλισμένη και παραγνωσμένη ΑΔΙΠ σε ουσιαστικό όργανο με αυξημένες αρμοδιότητες, με αποφυγή σχετικοποιημένων κριτηρίων ποιότητας, με δικλείδες αποφυγής μεροληψίας και κυβερνητικού ασφυκτικού καναλιζαρισμού.

Ας εξηγηθούμε λίγο παραπάνω. Η εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, πιστή στον γνωστό εξ αδρανείας αριστερόσχημο βερμπαλισμό σας, κατηγορήσε την Κυβέρνηση ότι το παρόν είναι σε συντηρητική κατεύθυνση. Μάλλον συντηρητική κρίνεται η προσήλωσή σας στην αδράνεια και η ιδεοληπτική σας ύπνωση, γιατί για την Κυβέρνηση αυτό είναι αυτονόητος εκσυγχρονισμός.

Μιλήσατε για εκ προοιμίου προαναγγελία συρρίκνωσης του ακαδημαϊκού χάρτη, ενώ εμείς μιλάμε για εξορθολογισμό των στρεβλώσεων και του χάους. Κινδυνολογήσατε για περικοπές και επικείμενη κατάργηση του αυτοδιοίκητου, ενώ εμείς κρίνουμε απαραίτητο τον έλεγχο των δαπανών και το νοικοκύρεμα και ταυτόχρονα προσδοκούμε την απελευθέρωση του αυτοδιοίκητου σε υγιείς δυνάμεις.

Προκρίνατε μέχρι και ρήγμα με την ακαδημαϊκή κοινότητα. Εάν φυσικά εννοήσατε τη ρήξη με τον ισοπεδωτισμό, την άρνηση στην επικράτηση των μετρίων και των ανεπαρκών, την επιβολή των πιο απαραίτητων προσόντων, τότε συμφωνούμε, ναι, εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι υπερθεματίζουμε κάθε προσπάθεια για βελτίωση, εσείς την αναθεματίζετε. Αντιδρούμε στον ασπασκορακισμό κάθε αξιοκρατίας, που εσείς την εμπαίζετε και την χρησιμοποιείτε για να εμπαίζονται οι αφελείς.

Ας μην γελιόμαστε και ας μην θέτουμε επιφανειακά ψευδοδι-

λήμματα. Ή αναγνωρίζουμε την παρακμή μας ή την αποσιωπούμε ή προβληματιζόμαστε μηρυκαστικά. Το πρόβλημα της παιδείας είναι χρηματοδοτικό, στελεχιακό, του χάρτη, ιδεολογικό, είναι τέλος-τέλος πολιτικό. Πέρα από την κατάφωρη χρεοκοπία των μεταρρυθμίσεων, την αναχρονιστική αγκύλωση των αναλυτικών προγραμμάτων, τους ανάπηρους νόμους, τις ατελέσφορες διοικητικές βελτιώσεις, μένει μετέωρο το νόημα της εκπαιδευτικής μας προσήλωσης.

Εξορθολογισμό και νοικοκύρεμα χρειάζεται η παιδεία και όχι κατ' ανάγκην χρήματα, όπως και αμείλικτη αξιοκρατία σε κάθε πτυχή της. Επί της παιδείας να επιδεικνύουμε περισσότερη πολιτική αξιοπρέπεια, συναίσθηση ευθύνης και πατριωτισμό, διότι η ευθύνη στην παιδεία είναι πατριωτισμός. Και αυτήν την πατριωτική ευθύνη επιδεικνύει αυτή η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αχμέτ Ιλχάν από το Κίνημα Αλλαγής.

ΑΧΜΕΤ ΙΛΧΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο προς την Υπουργό όσον αφορά το θέμα ότι το Κίνημα Αλλαγής στην προηγούμενη κοινοβουλευτική θητεία είχε ψηφίσει το νομοσχέδιο για την αναγνώριση των κολλεγίων.

Κυρία Υπουργέ, θέλω να σας θυμίσω ότι εμείς είμαστε υπέρ της επαγγελματικής αναγνώρισης και του ισοδύναμου, αλλά όχι στην ισοτιμία. Το θέμα της ισοτιμίας είναι κάτι άλλο, που έχει σχέση με τον ΔΟΑΤΑΠ και έχει απόλυτη σχέση και με διάφορα συνταγματικά θέματα.

Εγώ θα ήθελα να επικεντρωθώ στην ομιλία μου, κύριε Πρόεδρε, περισσότερο στη λειτουργία του ΔΟΑΤΑΠ, πέραν του νομοσχεδίου, για να δούμε ποιες είναι οι παθογένειες που υπάρχουν στον ΔΟΑΤΑΠ.

Ξέρετε ότι ο ΔΟΑΤΑΠ είναι ένας οργανισμός που ιδρύθηκε το 2005 με τον ν.3328. Θεσπίστηκε τότε η περίφημη διάταξη του άρθρου 11. Το άρθρο 11 λέει ότι οι αποφάσεις και τα σχετικά πιστοποιητικά πρέπει να εκδίδονται για τις περιπτώσεις αναγνώρισης ισοτιμίας μέσα σε εξήντα ημέρες και για τις περιπτώσεις ισοτιμίας και αντιστοιχίας μέσα σε ενενήντα ημέρες από τη συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων, ενώ σε κάθε περίπτωση απόκλισης από τις ως άνω προθεσμίες, λόγω έλλειψης στοιχείων, εκδίδεται αιτιολογημένη απόφαση του οργανισμού.

Αυτά λέει το άρθρο 11 του νομοσχεδίου. Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα; Εφαρμόζεται το άρθρο 11 του νομοσχεδίου; Υπάρχουν υπερβολικές και αδικαιολόγητες καθυστερήσεις. Νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι που ασχολούνται και έχουν αποφοίτους πανεπιστημίων από ξένες χώρες ξέρουν τι γίνεται στον ΔΟΑΤΑΠ. Υπάρχουν καθυστερήσεις, που σε ορισμένες περιπτώσεις φτάνουν μέχρι και τα τέσσερα χρόνια, κυρία Υπουργέ, για τη διεκπεραίωση αιτήσεων αναγνώρισης αλλοδαπών τίτλων ως ισοτίμων και αντίστοιχων προς τους απονεμόμενους από τα ημεδαπά ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης. Δηλαδή, πού είναι οι εξήντα ημέρες, πού είναι τα τέσσερα χρόνια;

Νέοι συμπολίτες μας, που πήγαν στο εξωτερικό και σπουδάσαν και ξόδεψαν τόσες χιλιάδες ευρώ, έρχονται και παρ' ότι έχουν καταθέσει πλήρη και άρτιο φάκελο, ταλαιπωρούνται περιμένοντας χωρίς αποτέλεσμα να ολοκληρωθεί η διαδικασία αναγνώρισης των πτυχίων τους για χρόνια, χωρίς να μπορούν να λάβουν καμμία ουσιαστική πληροφορία για την πορεία της υποθέσεώς τους.

Οι απαντήσεις των υπαλλήλων είναι μονότονες και επαναλαμβανόμενες, χωρίς περιεχόμενο και σαφές χρονοδιάγραμμα: «Οι υποθέσεις σας είναι στους εισηγητές, περιμένουν για υπογραφή, περιμένουν για κρίση». Και όλα αυτά για όσους έχουν τη δυνατότητα να πάνε μέχρι τον ΔΟΑΤΑΠ, γιατί υπάρχει και πλήρης αδυναμία τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον οργανισμό, που επιβαρύνει τους πολίτες που ζουν εκτός Αθηνών και Θεσσαλονίκης, οι οποίοι και είναι αναγκασμένοι να ταξιδέψουν, προκειμένου να έχουν την όποια πληροφόρηση για την αίτησή τους.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, βρίσκεται πολύ μακριά από τα όσα ορίζει ο νόμος για τη λειτουργία του εν λόγω Οργανισμού, του

ΔΟΑΤΑΠ. Και ενώ αυτή είναι η κατάσταση, η υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας υποστηρίζει ότι η λειτουργία του οργανισμού έχει βελτιωθεί σημαντικά, καθώς υπάρχει εντυπωσιακή επίσπευση διαδικασιών στο Υπουργείο Παιδείας για την επαγγελματική ισοδυναμία των πτυχίων των κολλεγίων και των ξένων πανεπιστημίων.

Μα, στα αλήθεια, είστε ευχαριστημένοι με αυτήν την κατάσταση; Πράγματι, από τις 20 Μαΐου 2019 έχει τεθεί σε λειτουργία και η ηλεκτρονική πλατφόρμα e-Doatar, η οποία όμως και αυτή δεν φαίνεται να λειτουργεί αποτελεσματικά. Αφ' ενός δεν έχει μειώσει τον χρόνο διεκπεραίωσης των διαδικασιών αναγνώρισης και αφ' ετέρου υπάρχουν πολλές καταγγελίες πολιτών για τη μη ανταπόκριση του οργανισμού στα ερωτήματα που του στέλνουνται.

Το βασικό θέμα, όμως, δεν είναι η ταλαιπωρία των ενδιαφερομένων μόνο. Η κατάσταση που παρουσιάζει ο εν λόγω οργανισμός με τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στις υποθέσεις των διαδικασιών αναγνώρισης τίτλων ξένων πανεπιστημίων επί της ουσίας οδηγεί νέους συμπολίτες μας στον αποκλεισμό από την αγορά εργασίας.

Είναι εγκληματικό, κύριε Υπουργέ, νέοι επιστήμονες να βρίσκονται όμηροι στις ανεπάρκειες του ΔΟΑΤΑΠ και να οδηγούνται στην ανεργία, ενώ οι οικογένειές τους την ίδια στιγμή να εξαντλούνται ηθικά και οικονομικά. Όλα αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που η Κυβέρνηση κάνει αισιόδοξες εξαγγελίες περί προοπτικών αντιστροφής του brain drain. Μα, πώς θα έλθουν και γιατί να έλθουν στην Ελλάδα οι επιστήμονες που έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους στο εξωτερικό, όταν θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μια τέτοια κατάσταση για να αναγνωριστούν οι τίτλοι σπουδών τους; Κατανοώ πως τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι νέοι επιλέγουν να κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να λυθεί αυτό το θέμα.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να φέρετε μια νέα ρύθμιση η οποία να εκσυγχρονίζει το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο για να δούμε τελικά πώς μπορούμε να επιταχύνουμε αυτή τη διαδικασία για να τηρηθεί τελικά ο νόμος, δηλαδή για κάποιον που τελειώνει το πανεπιστήμιο στο εξωτερικό τότε θα αναγνωριστεί ο τίτλος του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Επ' ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, αφού βλέπω εδώ την κ. Ζαχαράκη, θέλω να της πω το εξής: Πριν από λίγο πήρα μια επιστολή, κυρία Υφυπουργέ, από το Σωματείο «Σύνδεσμος Σχολικών Εφορειών Μειονοτικών Σχολείων Δυτικής Θράκης» που εδρεύει στην Κομοτηνή. Σας εστάλη σήμερα. Μπορεί να μην τη διαβάσατε ακόμα. Κάνει αναφορά στην εορτή των Τριών Ιεραρχών.

Εμείς χαίρετιζουμε την απόφασή σας και σας ευχαριστούμε θερμά –και σας το λέω δημόσια– κατ' αρχάς για το ότι δεν θα είναι αργά η εορτή των Τριών Ιεραρχών και τα μαθήματα θα γίνονται κανονικά στα σχολεία και αν θέλει το σχολείο μπορεί να εκκλησιαστούν τα παιδιά. Αυτή, όμως, η διαταγή δεν μπορεί να ισχύει για τα μειονοτικά σχολεία. Εδώ πρέπει με νέα σας απόφαση να εξαιρεθούν τα μειονοτικά σχολεία απ' αυτήν τη διαδικασία και να τηρείται κανονικά το ωρολόγιο πρόγραμμα, δηλαδή τα παιδιά να πηγαίνουν στο σχολείο. Δεν είναι αργά και το χαίρετιζουμε αυτό και τα παιδιά θα πηγαίνουν στο σχολείο και σας ευχαριστούμε. Να μη χάσουν τα παιδιά τα μαθήματα, αλλά ιδίως στα μειονοτικά σχολεία αυτό δημιουργεί σύγχυση και θα ήθελα να το καταθέσω αυτό και για τα Πρακτικά της Βουλής, εάν δεν το έχετε διαβάσει, προκειμένου να μη δημιουργούνται εντυπώσεις και διάφορες παρερμηνείες ότι υποχρεούνται τα παιδιά και προκειμένου να μη δημιουργούνται κάποια θέματα με κάποιους δασκάλους που ίσως να θέλουν να δώσουν μια άλλη ερμηνεία απ' αυτήν που υπάρχει στις καλές προθέσεις σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αχμέτ Ιλχάν καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο

Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ'αρχάς θα ήθελα να ευχηθώ περαστικά στον συνάδελφο κ. Αλεξιάδη που πληροφορήθηκε ότι έχει μια περιπέτεια με την υγεία του. Ευχόμαστε όλα τα καλά και να είναι σύντομα πάλι μαζί μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σύμφωνα με τον Πλάτωνα η παιδεία είναι ο δεύτερος ήλιος των ανθρώπων και ακριβώς αυτή την ακτινοβολία του δεύτερου ήλιου υπηρετεί και το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα. Είναι μια τολμηρή, μια συνεκτική δέσμη μεταρρυθμίσεων που απελευθερώνει την ανώτατη εκπαίδευση από τον ασφυκτικό έλεγχο του Υπουργείου. Είναι μια δέσμη μεταρρυθμίσεων που καθιερώνουν την αξιολόγηση στα πανεπιστήμια, συνδέοντάς τη με τη χρηματοδότηση και την παραγωγή επιστημονικού έργου. Είναι μια δέσμη μεταρρυθμίσεων που ενισχύουν την έρευνα, αίροντας αγκυλώσεις της γραφειοκρατίας που δυστυχώς την καθυλώνουν εδώ και δεκαετίες, όπως γνωρίζουν πολύ καλά συνάδελφοι Βουλευτές οι οποίοι είναι και πανεπιστημιακοί.

Αυτό το τρίπτυχο σχεδιασμός – αξιολόγηση – ευελιξία συμπυκνώνει το περιεχόμενο και τους στόχους των διατάξεων που εισηγείται σήμερα η κυβερνητική πλειοψηφία. Θεωρώ, όμως, ότι το πνεύμα τους είναι πολύ ευρύτερο. Θα έλεγα ότι είναι καθολικό. Η παιδεία – το λέμε πολλές φορές σ' αυτή την Αίθουσα – αποτελεί πεδίο εθνικό και καθώς στη χώρα μας η δημόσια εκπαίδευση υπήρξε ανέκαθεν «μιάντας» κοινωνικής κινητικότητας και μοχλός ατομικής προκοπής, αναδεικνύεται και σήμερα ως το πολιτικό σύνορο ανάμεσα στην πραγματική πρόοδο και στην καμουφλαρισμένη συντήρηση.

Σ' αυτά, λοιπόν, τα μεγάλα ζητούμενα καλείται να απαντήσει τώρα η πατρίδα μας. Η Κυβέρνησή μας σηκώνει το γάντι στις προκλήσεις των καιρών. Γι' αυτές τις θέσεις άλλωστε, μαζί με εκείνες για την οικονομία και την ασφάλεια των πολιτών, ψηφίστηκε από τους πολίτες και είναι αποφασισμένη να τις κάνει πράξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στην αρχή της τρίτης δεκαετίας του εικοστού πρώτου αιώνα με τον σκληρό διεθνή ανταγωνισμό, την κούρσα της τεχνολογίας, τις μεγάλες προκλήσεις της κλιματικής αλλαγής, τα στοιχήματα της πράσινης ανάπτυξης, η εκπαίδευση παίρνει τον χαρακτήρα της πιο σημαντικής επένδυσης για κάθε τόπο. Δεν είναι τυχαίο ότι όλα τα προηγμένα κράτη συνδέουν το μέλλον τους μ' αυτήν και ιδίως με την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη μεταπτυχιακή έρευνα.

Η Ελλάδα δυστυχώς εισέρχεται σ' αυτόν τον πόλεμο της γνώσης απογυμνωμένη. Μόλις πέρσει, χωρίς προετοιμασία, χωρίς καμμία ακαδημαϊκή αξιολόγηση, αναδιατάχθηκε ο ακαδημαϊκός χάρτης της χώρας. Με κριτήρια αμιγώς ψηφοθηρικά λίγο πριν τις εκλογές ιδρύθηκαν ανά την επικράτεια νέα πανεπιστημιακά τμήματα αμφίβολης βιωσιμότητας, πολλά εκ των οποίων – το θυμόμαστε καλά – ιδρύθηκαν με βουλευτικές τροπολογίες, τις οποίες έκανε δεκτές ο Υπουργός στην κυριολεξία την τελευταία στιγμή.

Την ίδια ώρα που συνέβαινε αυτό, έμπαινε μεθοδικά στο περιθώριο η ανεξάρτητη αρχή που ήταν αρμόδια για την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου χωρίς αντικειμενικά κριτήρια επιδόσεων, τα κονδύλια για τα πανεπιστήμια συσσωρεύονταν στο ταμείο του Υπουργού για να μοιραστούν κατά το δοκούν, ενώ οι ειδικοί λογαριασμοί έρευνας «βάλτωναν» στη γραφειοκρατία, με συνέπεια όλο και περισσότερα ερευνητικά επιστημονικά προγράμματα να εγκαταλείπουν τα ελληνικά ανώτατα ιδρύματα.

Αδιάψευστος μάρτυρας ο ευρωπαϊκός ερευνητικός δείκτης. Το 2018 η χώρα μας είχε δεκαεννιά χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα δύο επιστημονικές δημοσιεύσεις, η Αγγλία είχε διακόσιες έντεκα χιλιάδες, η Γερμανία εκατόν ογδόντα χιλιάδες, η Γαλλία εκατόν είκοσι χιλιάδες, άλλες τόσες και η Ιταλία. Πρόκειται, βέβαια, για χώρες με μεγαλύτερο πληθυσμό και με παράδοση στην έρευνα

αλλά και κατά κεφαλήν αναγωγή να κάνετε, θα αντιληφθείτε τον βαθμό της υστέρησης. Αυτή η υστέρηση δίνει και το μέτρο της προσπάθειας που έχουμε να κάνουμε.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη όψη. Το γεγονός ότι και μέσα σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες η Ελλάδα συγκρατείται ακόμα στη δέκατη έβδομη θέση μεταξύ τριάντα οκτώ κρατών, ένα δηλώνει, ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο αντιστέκεται και παράγει και ότι παρά το μεθοδικό «ξήλωμα» της σημαντικής μεταρρυθμίσεως του 2011, οι εργάτες του, οι καθηγητές, οι φοιτητές, οι ερευνητές επιμένουν να προκόβουν, υπερβαίνοντας τα εμπόδια που το ίδιο το κράτος συχνά βάζει. Αυτές οι νησίδες της προόδου και της αριστείας είναι εδώ, είναι μαζί μας, μας καλούν να τις πολλαπλασιάσουμε μέσα από ένα συνολικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο.

Θα το ξαναπώ: Έχω βαθιά πίστη στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, το οποίο όμως θα ανοίξει πραγματικά τα φτερά του μόνο αν του δοθούν οι δυνατότητες να αποφασίζει το ίδιο για το ταξίδι του στη γνώση και την έρευνα, κάτι που επιχειρεί να κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Είναι μια πρόταση ελευθερίας για τα δημόσια πανεπιστήμια, μια πρόταση χειραφέτησης, μια πρόταση ελευθερίας, αλλά και ευθύνης ταυτόχρονα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα παραπάνω δεδομένα απαντάμε σήμερα με ένα νομοσχέδιο το οποίο κάνει τρία σημαντικά βήματα που οδηγούν τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια στη νέα εποχή. Βήμα πρώτο: Η χώρα αποκτά Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, ένα όργανο το οποίο έρχεται να αντικαταστήσει την παλιά ΑΔΙΠ, με ενισχυμένες αρμοδιότητες, κυρίως, όμως, να αποτελέσει και ένα θεσμικό αντίβαρο στις όποιες παρεμβάσεις της εκάστοτε κυβέρνησης, του εκάστοτε Υπουργού. Είναι στην ουσία ένα ανεξάρτητο όργανο προώθησης της αυτονομίας της παιδείας απέναντι σε ένα συγκεντρωτικό κράτος – πατερούλη. Γιατί εθνική αρχή θα είναι στο εξής ο έγκυρος αρωγός της πολιτείας στη χάραξη μιας μακρόπνοης στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, μια στρατηγικής η οποία –όλοι θα συμφωνήσουμε φαντάζομαι– ότι θα πρέπει να ξεπερνάει και τον ορίζοντα του εκάστοτε εκλογικού κύκλου.

Ακριβώς γι' αυτό και πρέπει, κυρία Υπουργέ, να συγκροτείται από πρόσωπα υψηλού, υψηλοτάτου ακαδημαϊκού επιπέδου. Πρόεδρος θα επιλέγεται από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, ενώ τα μέλη του Ανώτατου Συμβουλίου, όπως και του Συμβουλίου Αξιολόγησης και Πιστοποίησης θα ορίζονται από τον Πρόεδρο της Αρχής και από δύο καθηγητές πρώτου βαθμού. Λειτουργώντας ανεξάρτητα, αξιοποιώντας διεθνή πρότυπα, αποφασίζοντας με κριτήρια επιστημονικά, τα στελέχη της νέας αρχής θα συμβάλλουν σταδιακά, μεθοδικά στην αναδιάρθρωση, αλλά και στην καταννομή των τμημάτων ανά την επικράτεια και όχι πλέον με όρους τοπικισμού ή ψηφοθηρικών κελυφμάτων, αλλά με βάση τις υπαρκτές ανάγκες και της κοινωνίας, αλλά και της οικονομίας.

Κεντρικότερη, όμως, αποστολή αυτού του νέου θεσμού είναι η συνεχής αξιολόγηση των ανώτατων ιδρυμάτων, με κριτήρια τα οποία θα προτάσσουν τον παραγωγικό ρόλο, αλλά και την κοινωνική διάσταση των πανεπιστημίων, ώστε κάθε σχολή να μπορεί να ακολουθεί πια τη δικιά της δυναμική, με μετρήσιμους στόχους να αναβαθμίζεται διαρκώς. Είναι μια διαδικασία που γεφυρώνεται με την επόμενη μεγάλη τομή του νομοσχεδίου, που δεν είναι άλλο από το τολμηρό βήμα το οποίο κάνουμε, να συνδέσουμε την αξιολόγηση των πανεπιστημίων με τη χρηματοδότησή τους. Έτσι, τα κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού δεν θα διατίθενται με βάση τα σχέδια των Υπουργών, τις παρεμβάσεις Βουλευτών ή διαφόρων ομάδων πίεσης, αλλά με όρους επιδόσεων στη μόρφωση και στον καθημερινό πολιτισμό που θα διαμορφώνεται μέσα από τις σχολές. Το σύνολο των ιδρυμάτων θα βαθμολογείται μέσω μιας διευρυμένης βεντάλιας κριτηρίων από το διεθνές επιστημονικό αποτύπωμα, από την απορρόφηση των αποφοίτων τους στην αγορά εργασίας, μέχρι τον σεβασμό στην ισότητα των φύλων, την παροχή προσβασιμότητας σε άτομα με ειδικές ανάγκες στην καθημερινή τους λειτουργία, όπως συμβαίνει δηλαδή σε όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου.

Προσοχή, όμως, το κράτος εξακολουθεί να εγγυάται τη βιωσιμότητα των σχολών. Η ετήσια επιχορήγηση θα καταρτίζεται

κατά 80% βάσει αντικειμενικών δεδομένων -αριθμός φοιτητών, κόστος σπουδών, γεωγραφική θέση του κάθε ιδρύματος. Όμως σε ποσοστό 20% θα καθορίζεται από δείκτες που θα επιλεγούν τα ίδια ποιότητα διδασκαλίας, πρωτοτυπία της επιστημονικής έρευνας, δυναμική, εξωστρέφεια. Όλα αυτά θα αποτελούν ένα κίνητρο για μεγαλύτερη κρατική χρηματοδότηση.

Το τρίτο σημαντικό βήμα που κάνει το νομοσχέδιο είναι η απελευθέρωση της έρευνας και της καινοτομίας. Οι δύο αυτοί δείκτες μπορεί σήμερα να αποτελούν κεντρικές προτεραιότητες σε όλα τα ανεπτυγμένα κράτη, αφού εκεί κρύβεται η ανταγωνιστικότητα των οικονομιών τους, στην Ελλάδα, όμως, κινδυνεύουν να μετατραπούν σε έναν εφιάλτη που κρύβεται πίσω από τέσσερα γράμματα: «ΕΛΚΕ», οι διαβόητοι ειδικοί λογαριασμοί κονδυλίων και έρευνας. Δημιουργήθηκαν ως μια πηγή άρδευσης υποτίθεται πρωτοπόρων επιστημονικών προγραμμάτων που φύονται στα ελληνικά πανεπιστήμια. Στην πράξη, όμως, κατέληξαν ολοένα και πιο δαιδαλώδεις, αδιαφανείς μηχανισμοί, μακριά από τους στόχους τους. Η Υπουργός, όπως και πολλοί συνάδελφοι, εξέθεσαν συγκεκριμένα παραδείγματα γύρω από την αφόρητη γραφειοκρατία που διέπει το σημερινό πλαίσιο λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών, κονδυλίων και έρευνας. Αυτό αλλάζει.

Οι νέες ρυθμίσεις απαλλάσσουν τους επιστημονικούς υπευθύνους της έρευνας από διαδικαστικά βάρη τα οποία θεωρούμε ότι είναι παντελώς περιττά. Η λειτουργία των ΕΛΚΕ γίνεται απλούστερη, γρηγορότερη, περισσότερο διαφανής τελικά, κύριε Υπουργέ και λιγότερο γραφειοκρατική. Η στόχευση κάθε προγράμματος έτσι θα εξειδικεύεται, η εξέλιξη του θα παρακολουθείται και η πρόοδος του θα είναι διαρκώς μετρήσιμη. Αυτό εξάλλου ήταν και πάγιο αίτημα και των ερευνητών και των πανεπιστημιακών όλης της χώρας. Το ικανοποιούμε σήμερα. Είμαι σίγουρος ότι θα τονώσει την καινοτομία και την έρευνα που τόσο έχει ανάγκη η εθνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρουσίασα συνοπτικά τις τρεις μεγάλες τομές στο νομοσχέδιο. Είναι μια συνέχεια πολλών πρωτοβουλιών για την ανώτατη παιδεία που ξεκίνησαν με την προσπάθεια για την αποκατάσταση του πραγματικού πανεπιστημιακού ασύλου. Συνεχίστηκαν με την έναρξη των ξενόγλωσσων προγραμμάτων και την απελευθέρωση των μεταπτυχιακών σπουδών και συνοδεύονται από την ένταξη των συνεργασιών με φημισμένα ιδρύματα άλλων χωρών.

Στα πλαίσια της πρόσφατης επίσκεψης που κάναμε στις Ηνωμένες Πολιτείες μαζί με την Υπουργό Παιδείας είχαμε την ευκαιρία να διαγνώσουμε το εντονότατο ενδιαφέρον σημαντικότητας αμερικανικών πανεπιστημίων και τεχνολογικών ιδρυμάτων για συνεργασία με ελληνικά πανεπιστήμια. Ενδεικτικά αναφέρω ότι σε μια ανοιχτή πρόσκληση την οποία κάναμε για να διαγνώσουμε αυτό το ενδιαφέρον, να εντάξουμε αμερικανικά πανεπιστήμια σε ένα πρόγραμμα για δώδεκα πανεπιστήμια τα οποία θα επισκεφθούν τη χώρα μας στα τέλη Μαρτίου, είχαμε εκατόν ενενήντα αμερικανικών πανεπιστημια τα οποία εκδήλωσαν ενδιαφέρον να διερευνήσουν τις προοπτικές συνεργασίας με ελληνικά δημόσια ακαδημαϊκά ιδρύματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τις τεράστιες προοπτικές οι οποίες ανοίγονται σε αυτό το πεδίο. Θέλω να χαιρετίσω και τη σημαντική προσπάθεια την οποία κάνει το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο με το πρώτο ξενόγλωσσο πρόγραμμα το οποίο προσφέρεται σε φοιτητές του εξωτερικού με δίδακτρα -κατά την άποψή μου- εξαιρετικά λογικά για την ποιότητα των γνώσεων που θα παρέχει και το οποίο ήδη έχει αρχίσει να διαφημίζεται στο εξωτερικό και μπορώ να σας πω ότι συγκεντρώνει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον από φοιτητές του εξωτερικού. Εξάλλου, ποιος δεν θα ήθελε να έρθει να σπουδάσει Ιστορία, Φιλοσοφία, κλασικές σπουδές στην Ελλάδα, στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο; Και όμως, όλα αυτά τα τελείως αυτονόητα -για τη δικιά μας παράταξη τουλάχιστον- δεν έγιναν πράξη εδώ και τόσα χρόνια. Ήρθε η ώρα να σπάσουμε αυτό το ταμπού των ιδεοληψιών και να κάνουμε επιτέλους όλοι μαζί ένα μεγάλο άλμα στο μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το πλαίσιο το οποίο θέτουμε σε εφαρμογή δίνει στο ακαδη-

μαϊκό και το ερευνητικό προσωπικό των ανώτατων ιδρυμάτων κίνητρα για να μπορούν να βελτιώνουν το επιστημονικό τους έργο και να αναβαθμίσουν ταυτόχρονα και τη δικιά τους θέση. Και οι φοιτητές με αυτόν τον τρόπο θα αποκτούν πρόσβαση σε προγράμματα σπουδών σύγχρονα και από καθηγητές αυξημένων προσόντων, κάτι που αυτόματα καθιστά πιο ισχυρά και πιο ανταγωνιστικά τα πτυχία τους. Αλλά και οι υποψήφιοι φοιτητές θα επιλέγονται καθώς η διαδικασία της αξιολόγησης θα παρέχει σε αυτούς και στις οικογένειές τους μία σαφή και αντικειμενική εικόνα του επιπέδου σπουδών της σχολής ή του τμήματος που τελικά θα επιλέξουν. Τελικά όμως τα πανεπιστήμια κι αυτό είναι το πιο σημαντικό, θα αποκτούν τα ίδια τη δυνατότητα να καθορίζουν την πορεία τους διαχειριζόμενα ανάλογα και τους πόρους.

Και βέβαια, κυρία Υπουργέ, θέλω να τονίσω ότι με αυτόν τον τρόπο ένα βάρος της ευθύνης περνάει πια από το Υπουργείο Παιδείας στις διοικήσεις των δημόσιων πανεπιστημίων. Μερικές φορές αισθάνομαι ότι υπήρχαν πρυτάνεις και διοικήσεις που ίσως κάπου να βολεύονταν με αυτή την λογική ότι τελικά για όλες τις σημαντικές αποφάσεις θα πρέπει να αποφασίσει ο Υπουργός ή η Υπουργός Παιδείας. Αυτό αλλάζει τώρα. Ελευθερία, όπως σας είπα και πριν, σημαίνει ευθύνη. Και η ευθύνη αυτή θα αποτυπωθεί μέσα από τη διαδικασία αξιολόγησης που θα μετατοπίσει τελικά το βάρος της λήψης σημαντικών αποφάσεων από το Υπουργείο στα ίδια τα πανεπιστήμια. Έτσι τουλάχιστον αντιλαμβάνομαι προσωπικά την έννοια του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων. Συνταγματικά κατοχυρωμένη πλην όμως στην πράξη ακυρωμένη από ένα σύστημα το οποίο τελικά μετέθετε σημαντικές αποφάσεις πάντα στη γραφειοκρατία του Υπουργείου ή τελικά στον ίδιο τον Υπουργό.

Θέλω να τονίσω ότι οι μεταρρυθμίσεις για τις οποίες μιλάμε σήμερα και από τις οποίες πιστεύω ότι θα προκύψουν πολύ σημαντικά οφέλη για το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν θα στοιχίσουν ούτε ένα ευρώ, επαναλαμβάνω, ούτε ένα ευρώ, στα δημόσια ταμεία. Μεγάλες αλλαγές συχνά δεν είναι ζήτημα χρημάτων αλλά απόφασης. Το αντίθετο θα σας έλεγα. Το να μπορέσει η χώρα μας να μετατραπεί σε ένα περιφερειακό εκπαιδευτικό κέντρο προσελκύοντας φοιτητές από το εξωτερικό, οι οποίοι θα καταβάλουν δίδακτρα για να μπορούν να σπουδάσουν προπτυχιακά ή μεταπτυχιακά στην Ελλάδα, θα δώσει τη δυνατότητα στα πανεπιστήμια να έχουν μία σημαντική πρόσθετη πηγή εσόδων. Η απελευθέρωση των ΕΛΚΕ από τη γραφειοκρατία του προηγούμενου καθεστώτος θα τους δώσει τη δυνατότητα να διεκδικήσουμε περισσότερα ερευνητικά προγράμματα, να είναι ακόμα πιο ανταγωνιστικοί στον ευρωπαϊκό ερευνητικό χώρο.

Το νομοσχέδιο συμπεριλαμβάνει και άλλες διατάξεις τις οποίες κρίνω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικές, όπως η θέσπιση για πρώτη φορά στη χώρα κρατικού πιστοποιητικού πληροφορικής, αλλά και την συμβολική δυνατότητα αλλά ταυτόχρονα πολύ ουσιαστική δυνατότητα που δίνουμε στα σχολεία να μπορούν να αποφασίζουν τα ίδια για τις μαθητικές εκδρομές. Θυμάμαι να μου περιγράφει η Υπουργός πόσα διαφορετικά στάδια αδειών και υπογραφών χρειαζόντουσαν για να μπορέσει ένα σχολείο να κάνει μία μαθητική εκδρομή. Αυτό αλλάζει πια. Έχουμε αρκετή εμπιστοσύνη στα σχολεία και στις διευθύνσεις τους να μπορούν να αποφασίζουν τα ίδια για το που θα πηγαίνουν εκδρομές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση μάς έκανε να συνειδητοποιήσουμε ότι η επένδυση στην παιδεία αποτελεί μια προϋπόθεση εθνικής επιβίωσης. Πιστεύω ότι όλοι μας αφήνουμε πίσω αυτό το απατηλό στερεότυπο ενός πτυχίου το οποίο απλά αποτελεί το αυτόματο διαβατήριο για μία σίγουρη δουλειά είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα. Έχουν αλλάξει οι καιροί πια και έχει έρθει η ώρα να προσαρμοστούμε στα νέα δεδομένα. Οι σημερινοί φοιτητές είναι οι πρώτοι οι οποίοι γνωρίζουν ότι ο πανεπιστημιακός τίτλος που θα αποκτήσουν δεν πρέπει να είναι ένα ξερό χαρτί. Το ειδικό βάρος του θα κρίνεται από τη σκληρή δουλειά που προηγήθηκε στη σχολή που το χορήγησε.

Οι αυστηροί κριτές του μέλλοντος δεν θα είναι πια μία δημόσια υπηρεσία η οποία θα δώσει σε κάποιον ο οποίος διεκδικεί την είσοδο του στο δημόσιο τον χαρακτηρισμό ΠΕ και όχι ΔΕ. Οι αυστηροί κριτές του μέλλοντος θα είναι άλλοι. Θα είναι η μεταβαλ-

λόγηση κοινωνία και η ανταγωνιστική οικονομία. Και γι' αυτό ακριβώς και δεν σταματάμε. Θα ακολουθήσει ένα πλήρες σχέδιο για μεταρρυθμίσεις στη δευτεροβάθμια και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Θα το κάνουμε με μέθοδο, με διάλογο χωρίς αιφνιδιασμούς χωρίς εκπλήξεις, αν και έχουμε ήδη περιγράψει σε μεγάλη λεπτομέρεια ποιες είναι οι προθέσεις μας σχετικά με την αναμόρφωση των σχολείων.

Θα διεξάγουμε αυτόν τον διάλογο όμως ταυτόχρονα με την αποφασιστικότητα ότι έχει έρθει η ώρα να γυρίσουμε σελίδα με νέα μαθήματα, με νέους τρόπους διδασκαλίας που θα δίνουν και πάλι την πρωτοβουλία στους διδάσκοντες, στους καθηγητές, στους δασκάλους, στους διευθυντές και όχι στο Υπουργείο. Στο λύκειο, στο γυμνάσιο, στο δημοτικό, στο νηπιαγωγείο χτυπάει τελικά η καρδιά της γνώσης. Και όπως και στην προσχολική αγωγή, στην προσχολική ηλικία, διαμορφώνεται ο σκελετός των χαρακτηρισμών των αυριανών πολιτών, διαμορφώνονται εν πολλοίς και ενδεχόμενες ανισότητες που θα συνοδεύουν τα παιδιά για το υπόλοιπο της ζωής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως σε κάποιους αυτά τα λόγια μου να ακούγονται ως συμβουλές. Είναι όμως πολιτικές μου θέσεις που τις διατυπώνω στη γλώσσα της αλήθειας. Χωρίς σύγχρονη παιδεία, έρευνα και καινοτομία, δεν υπάρχει νέος πλούτος και ευημερία. Χωρίς ευημερία και κοινωνική συνοχή δεν υπάρχει μέλλον για έναν τόπο. Αυτό το μέλλον είμαστε έτοιμοι να το χτίσουμε. Τώρα ξέρουμε και μπορούμε.

Μόλις προχθές είδα μία δημοσκοπήση σύμφωνα με την οποία σχεδόν οκτώ στους δέκα Έλληνες, 78% αν δεν κάνω λάθος, δήλωσε πως συμφωνεί με τη σύνδεση της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με την αξιολόγησή τους. Είναι ακόμα ένα μήνυμα ωριμότητας των πολιτών. Και νομίζω ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις έχουμε καθήκον αυτό το μήνυμα να το ακούσουμε και να συμβαδίσουμε με το αίτημα της κοινωνίας.

Η ουσία του νομοσχεδίου μέχρι στιγμής απ' όσο έχω παρακολουθήσει τη συζήτηση έχει συναντήσει σποραδικές αντιδράσεις. Εκκινούσαν περισσότερο από συντεχνιακές λογικές και από την ανάγκη να υπερασπιστεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση την πολιτική την οποία ακολούθησε. Η ακαδημαϊκή κοινότητα όμως στη μεγάλη της πλειοψηφία συντάχθηκε με το πνεύμα του νομοσχεδίου, συμφώνησε με το γράμμα του.

Καλό είναι, λοιπόν, ο κάθε Βουλευτής πριν από την ονομαστική ψηφοφορία να ξανασκεφτεί τη θέση του πριν διατυπώσει ένα αβασάνιστο «όχι». Ο χώρος της εκπαίδευσης απαιτεί την ίδια αίσθηση ευθύνης ανάλογη με αυτή των εθνικών θεμάτων. Και καλό θα ήταν επιτέλους να μην βάζουμε το μέλλον των νέων μας στην αρένα του κομματικού ανταγωνισμού.

Μπορούμε να διαμορφώσουμε μία εθνική συναίνεση για να φτιάξουμε μαζί τα δημόσια πανεπιστήμια της Ελλάδος, με ερευνητικά προγράμματα που θα ενισχύουν την εθνική οικονομία, με σύγχρονες σπουδές που θα οδηγούν τελικά τα παιδιά μας σε καλές δουλειές με ελεύθερη και δημιουργία για τις επόμενες γενιές. Και τότε, ποιος ξέρει, ίσως συμμεριστώ και εγώ ένα παλιό σύνθημα που ακουγόταν στα αμφιθέατρα από την Αριστερά: Πρώτοι στα μαθήματα, πρώτοι στον αγώνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε δικαίωμα δευτερολογίας.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας τον Πρωθυπουργό, κ. Μητσοτάκη, θα ήθελα να παρατηρήσω τρία σημεία. Πρώτα από όλα δεν είναι αληθές ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έκανε τις προτάσεις, όσον αφορά τη μεγάλη αλλαγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, χωρίς σχέδιο. Υπήρξε συγκεκριμένη στρατηγική, όσον αφορά την ενοποίηση των ΤΕΙ και την αναβάθμιση συνολικά της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας. Έγινε με συγκεκριμένο σχέδιο και στρατηγική, για να προχωρήσει η δημόσια ανώτατη εκπαίδευση χωρίς διακρίσεις και ανισότητες εσωτερικά, για τη νέα γενιά της χώρας μας, για την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Επίσης, η ίδρυση των τριάντα επτά αυτών τμημάτων, που δυστυχώς το παρόν

νομοσχέδιο παγώνει τη λειτουργία τους, έγινε επίσης μετά από συγκεκριμένες εισηγήσεις των ίδιων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των συγκλήτων τους και δεν υπήρξε μέχρι στιγμής επαρκής αιτιολόγηση, από την Κυβέρνηση της ΝΔ γιατί δεν προχωράει η ενεργοποίησή τους.

Το δεύτερο σημείο, το οποίο θα ήθελα να αναφέρω, είπε ο κ. Μητσοτάκης προηγούμενα ότι αυτή είναι μια μεταρρύθμιση που έρχεται να απελευθερώσει τα πανεπιστήμια, αναφερόμενος κυρίως στην τιμωρητική αξιολόγηση των ΑΕΙ του 20% της χρηματοδότησής τους. Εμείς συμφωνούμε απόλυτα με την αξιολόγηση. Εξάλλου, είχαμε θέσει συγκεκριμένες διαδικασίες αξιολόγησης και αλίμονο αν τα πανεπιστήμια δεν είναι χώρος συνεχούς αξιολόγησης. Όμως, κύριε Πρωθυπουργέ δεν πρόκειται να απελευθερωθούν τα πανεπιστήμια με αυτόν τον τρόπο, με την απειλή της μείωσης των πιστώσεων τους κατά 20%. Το αποτέλεσμα, που θα δείτε πολύ γρήγορα, θα είναι μία χειραγώγηση δυστυχώς, με τα περιφερειακά πανεπιστήμια να μένουν πίσω, θα υπάρξει ανακατανομή πόρων, όσον αφορά την ανώτατη εκπαίδευση και θα διευρυνθούν οι μεγάλες ανισότητες στον χώρο της παιδείας. Ιδιαίτερα, θέτοντας ποσοτικά κριτήρια, τα οποία μπορεί να αρμόζουν σε λογικές του ιδιωτικού τομέα, αλλά σίγουρα δεν συνάδουν με την ανώτατη εκπαίδευση. Να υπενθυμίσω επίσης, επειδή πρέπει να λέμε την πραγματικότητα σε αυτήν την αίθουσα, και επειδή αναφέρθηκε ο Πρωθυπουργός, ότι όσον αφορά τα ξενογλωσσα τμήματα, που είναι κάτι πολύ θετικό, είχαν ξεκινήσει από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο το συγκεκριμένο πρόγραμμα που αναφέρατε, όσον αφορά το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο της Αθήνας, για να είμαστε εντάξει.

Μία φράση κλείνοντας: Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν είναι αλήθεια ότι δεν χρειάζονται δαπάνες για την παιδεία. Την περίοδο της κρίσης υπήρξε υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση. Το 2015 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ βρήκε μια μείωση των δαπανών 34% στην παιδεία από την έναρξη της κρίσης και με ένα Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, το οποίο προέβλεπε περαιτέρω μείωση 1 δις. Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στις σκληρές τότε μνημονιακές στιγμές, στις οποίες ήταν ακόμα η χώρα μας, το 2016 - 2018 έκανε μια μεγάλη αύξηση των δαπανών συνολικά για την παιδεία, η οποία έφτασε στο 2,9% του ΑΕΠ. Μάλιστα στον προϋπολογισμό του 2019 η αύξηση ήταν 6,17%, όταν στον παρόντα προϋπολογισμό του 2020 είναι μόνο 2,36%. Χρειάζεται σαφώς και η αξιολόγηση, αλλά χρειάζεται και ουσιαστική στήριξη του δημόσιου πανεπιστημίου.

Και επειδή ο Πρωθυπουργός δεν αναφέρθηκε στο άρθρο 50, καταλαβαίνω ότι υπάρχει αμηχανία και εσωτερικά στην Κυβέρνηση, όσον αφορά την αντισυνταγματική διάσταση που έχει η παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος με αυτόν τον τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Έχει ζητήσει και θα λάβει τον λόγο η Υπουργός Παιδείας, κ. Νίκη Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τέσσερα σημεία. Σημείο πρώτο: Είπατε ότι όχι, δεν έγινε χωρίς σχέδιο η αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη. Να σας υπενθυμίσω ότι έγινε χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια, χωρίς μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας, χωρίς καν να σεβαστείτε τον νόμο που εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε. Ψηφίσατε νόμο που έλεγε ότι είναι υποχρεωτική η γνώμη της ΑΔΙΠ και η ΑΔΙΠ δήλωσε στην Επιτροπή Μορφωτικών ότι δεν γνωμοδότησε για ούτε ένα από τα τριάντα επτά νέα πανεπιστημιακά τμήματα που ιδρύσατε άκριτα, αυθαίρετα, χωρίς καθόλου ακαδημαϊκά κριτήρια. Και για του λόγου το αληθές, επειδή μιλήσατε για σχέδιο, αναρωτιέμαι αν αυτή η βουλευτική τροπολογία είναι διαφορετική από την προηγούμενη, γιατί υπήρχαν διαφορές όπως θυμόσατε, βάσει της οποίας ιδρύθηκε τα τελευταία λεπτά της συνεδρίασης εκείνης, πανεπιστημιακό τμήμα με λίγες γραμμές αιτιολόγηση. Αυτό συνιστά σχέδιο για εσάς ακαδημαϊκού χάρτη; Το καταθέτω στα Πρακτικά παρακαλώ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγ-

γραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σημείο δεύτερον, για την αξιολόγηση: Είναι σαφές ότι διαφωνεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση αναφορικά με τη σύνδεση κρατικής χρηματοδότησης και αξιολόγησης. Ερωτώ και απάντηση δεν έχω πάρει: Τι προτείνετε; Το νυν σύστημα, βάσει του οποίου ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας έχει απόλυτη ευχέρεια να καταναείμει την κρατική χρηματοδότηση, όπως εκείνος κρίνει; Και άρα, ένα σύστημα το οποίο ευνοεί πελατειακές σχέσεις; Εμείς παρ' ότι είμαστε τώρα, χάρη στον ελληνικό λαό, στην εξουσία λέμε «όχι». Βάζουμε όρια και θέλουμε αντικειμενικά κριτήρια και κριτήρια ποιότητας, γιατί πιστεύουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια και πιστεύουμε ότι οφείλουμε ως πολιτεία να τους δώσουμε κίνητρα για να βελτιωθούν έτι περαιτέρω.

Σημείο τρίτο, ξενόγλωσσα. Η αλήθεια είναι ότι πήρε πάνω από δύο χρόνια στο Πανεπιστήμιο Αθηνών να πάρει έγκριση. Πήρε πολλαπλές αρνητικές απαντήσεις από τον τότε Υπουργό και μάλιστα, η κυβέρνηση σας νομοθέτησε μια διάταξη που προέβλεπε ότι αν ένα πανεπιστήμιο θέλει να ιδρύσει ένα αγγλόφωνο πρόγραμμα, πρέπει αναγκαστικά να συνεργάζεται με το Διεθνές Πανεπιστήμιο. Εμείς λοιπόν, αγαπητή κυρία εκπρόσωπε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το αλλάζουμε αυτό. Φέρνουμε προσεχώς διατάξεις που θα απελευθερώσουν πλήρως τα ξενόγλωσσα προγράμματα, θα μπορεί το κάθε πανεπιστήμιο, αυτόνομα να αποφασίζει την ίδρυση αγγλόφωνων προγράμματος.

Και τέταρτο σημείο: Κατ' αρχήν, ο κύριος Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στις δαπάνες του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Δεν κοστίζει τίποτα να απελευθερώσει το πρόγραμμα του ΕΛΚΕ, για παράδειγμα, να απελευθερώσει την έρευνα. Ούτε ένα ευρώ. Είναι καθαρά θέμα πολιτικής βούλησης. Δεν κοστίζει τίποτα στο κράτος το να πεις «βάζω κριτήρια αντικειμενικά κατά 80%, αξιολόγησης κατά 20%». Δεν κοστίζουν ούτε ένα ευρώ όλα αυτά. Ξέρετε όμως κάτι; Ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε αύξησε τον προϋπολογισμό για την παιδεία κατά 113 εκατομμύρια ευρώ και προέβλεψε και τεσερσήμισι χιλιάδες μόνιμους διορισμούς στην ειδική αγωγή και πέντε χιλιάδες μόνιμους διορισμούς στην γενική εκπαίδευση. Τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ για όλα αυτά; Είπε «όχι»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταψήφισε και την αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού και τους μόνιμους διορισμούς! Αυτό έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ! Τόσο πολύ θέλει να επενδύσουμε χρήματα στην παιδεία. Εμείς διαφέρουμε και μάλιστα, το προσεχές διάστημα καταθέτουμε και ένα πληρέστερο σχέδιο για το πώς θα αυξήσουμε τα οικονομικά για την παιδεία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο κ. Βασίλειος Βασιλειάδης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, αφορά τον νευραλγικό τομέα της παιδείας. Φυσικά κάθε νομοθέτηση στην οποία προβαίνει το Σώμα είναι σημαντική. Ωστόσο, θεωρώ πως ειδικότερα στα θέματα της παιδείας οφείλουμε να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και συνεπείς. Και αυτό επειδή οι παρεμβάσεις στις οποίες προβαίνουμε στην παιδεία έχουν μακροπρόθεσμο αντίκτυπο. Επηρεάζουν τα παιδιά μας, τους πολίτες του μέλλοντος. Νομίζω πως εκφράζω τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, όταν λέω πως περιμένουμε πολλά στον τομέα αυτόν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως το παρόν σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Κατά την άποψή μου, προχωρά σε δύο σημαντικές παρεμβάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για τις οποίες θα γίνω συγκεκριμένος. Παράλληλα εισάγει και κάποιες λειτουργικές ρυθμίσεις στο σύνολο των βαθμίδων, σε κάποιες από τις οποίες θα αναφερθώ επιγραμματικά.

Η πρώτη σημαντική παρέμβαση αφορά στην ίδρυση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, σε αντικατάσταση της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας στην ανώτατη εκπαί-

δευση. Πρόκειται για ένα καινούργιο, αναβαθμισμένο φορέα, δομημένο στα πρότυπα επιτυχημένων ευρωπαϊκών κυρίως παραδειγμάτων. Οι ενισχυμένες αρμοδιότητές της περιλαμβάνουν τη χάραξη της εθνικής στρατηγικής για την τριτοβάθμια παιδεία, η οποία ορθώς κατά την άποψή μου φεύγει από το Υπουργείο. Η ίδρυση, η συγχώνευση, η κατάργηση των πανεπιστημίων, σχολών και τμημάτων θα πρέπει να γίνεται με ουσιαστικά κριτήρια και με αποτελεσματική μέθοδο, όχι με βουλευτικές τροπολογίες και σε μια πελατειακή λογική.

Με τα αντικειμενικά κριτήρια τα οποία θεσπίζονται θα πρέπει επιτέλους να αποκτήσει πανεπιστημιακό τμήμα και η Πέλλα, η οποία δεν διαθέτει κανένα αυτή τη στιγμή. Έτσι, θα μπορέσει να συνεισφέρει στον εθνικό πανεπιστημιακό χάρτη, είτε με τη βαθιά γνώση των αγροτικών θεμάτων, που διαθέτει με ένα τμήμα αγροτικής ανάπτυξης για παράδειγμα, είτε αξιοποιώντας την πλούσια μακεδονική πολιτιστική παράδοσή της σε ένα τμήμα ιστορίας ή αρχαιολογίας.

Περιλαμβάνουν επίσης την κατανομή της χρηματοδότησης και ταυτόχρονα την αξιολόγηση των ιδρυμάτων και των ερευνητικών μονάδων αυτών. Εδώ εντοπίζω τη σημαντικότερη –κατά τη γνώμη μου– καινοτομία του σχεδίου νόμου, τη σύνδεση δηλαδή ποσοστού 20% της χρηματοδότησης ενός ιδρύματος με τη διαδικασία αξιολόγησης, το δε υπόλοιπο 80% θα κατανέμεται με σαφώς ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια. Αυτή η καινοτομία θα δώσει κίνητρα στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο να προγραμματίζει σε βάθος χρόνου και να προσαρμόζεται στις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες.

Δυστυχώς, δεν καταφέραμε να αλλάξουμε το άρθρο 16 του Συντάγματος ούτε και σε αυτή την πρόσφατη Αναθεώρηση. Όμως, ως μη γελοίμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο ήδη ανταγωνίζεται ιδιωτικά ιδρύματα. Και δεν αναφέρομαι τόσο εντός της χώρας, όσο στο εξωτερικό, στην Κύπρο και σε άλλες ευρωπαϊκές και μη χώρες. Για να είναι λοιπόν ανταγωνιστικό, οφείλει να βελτιώνεται διαρκώς. Η μέθοδος που προτείνει το Υπουργείο με το σημερινό σχέδιο νόμου είναι προς αυτή την κατεύθυνση.

Η δεύτερη ουσιαστική παρέμβαση αφορά την έρευνα. Παραδοσιακά στη χώρα μας η έρευνα θεωρείται δευτερεύουσας σημασίας, πίσω από την εκπαιδευτική δραστηριότητα. Μάλιστα, για πολλά χρόνια είχε δαιμονοποιηθεί. Όσοι έχουμε σπουδάσει σε ελληνικά πανεπιστήμια θυμόμαστε τα συνθήματα: «Έξω η έρευνα από τα πανεπιστήμια», λες και δεν είναι το πανεπιστήμιο κατ' εξοχήν χώρος για την έρευνα. Λες και δεν είναι η έρευνα πρωτεύουσας σημασίας για το πανεπιστήμιο.

Με το σχέδιο νόμου που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα αναδιοργανώνεται το πλαίσιο λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας. Οι ΕΛΚΕ αποτελούν το βασικό και δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις το μοναδικό χρηματοδοτικό εργαλείο των πανεπιστημίων και των ερευνητικών φορέων της χώρας. Η δαιδαλώδης γραφειοκρατία που ισχύει μέχρι σήμερα, συχνά λειτουργούσε αποτρεπτικά για ερευνητικές πρωτοβουλίες, ενώ πολλές φορές στερούσε πολύτιμους πόρους ανθρώπινου δυναμικού από το ίδιο το ερευνητικό έργο.

Με αυτό το σχέδιο νόμου μειώνεται η γραφειοκρατία, απλοποιούνται οι διαδικασίες, διακόπτεται η απώλεια πόρων λόγω μη απορρόφησης, ενώ και εδώ εισάγεται σύνδεση μέρους της χρηματοδότησης από το κράτος με την αξιολόγηση των ιδρυμάτων.

Αναφορικά με τις υπόλοιπες ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ξεχωρίζω αρχικά τη θέσπιση του κρατικού πιστοποιητικού πληροφορικής, το οποίο έλειπε πραγματικά από το Εθνικό Σύστημα Πιστοποιήσεων, και αφορά ένα σημαντικό κλάδο δεξιοτήτων που θα κυριαρχήσουν, αν δεν μονοπωλήσουν στην οικονομία του μέλλοντος.

Επίσης, διευκολύνεται επιτέλους, θα έλεγα, η προσέλκυση αλλοδαπών σπουδαστών για βραχυχρόνια εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Η ελληνική θα έπρεπε να είναι σήμερα από τις πιο διαδεδομένες ξένες της μητρικής γλώσσας. Το γεγονός ότι δεν είναι διαδεδομένη δεν οφείλεται στο ενδιαφέρον των πολιτών ευρωπαϊκών και τρίτων χωρών, το οποίο παραμένει αυξημένο, αλλά στην αδυναμία της ελληνικής πολιτείας να πάρει σχετικές πρωτοβουλίες. Αυτή λοιπόν είναι μία πρωτοβουλία του Υπουργείου

προς τη σωστή κατεύθυνση.

Διασφαλίζεται ακόμη η μετακίνηση των εκπαιδευόμενων στα σχολεία δευτέρας ευκαιρίας που κατοικούν μακριά από την έδρα της δομής στην οποία φοιτούν. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην εντάσσονται στο σύστημα μεταφοράς μαθητών δημόσιων σχολείων.

Οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης και να μετατίθενται κατά προτεραιότητα και από περιοχή σε περιοχή, αλλά και εντός της ίδιας περιοχής. Πρόκειται για ένα ακόμα μέτρο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για την προστασία της πολύτεκνης οικογένειας.

Τέλος, επιστρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επικροτήσω και την εκτενή διαδικασία διαβούλευσης που ακολούθησε.

Για τους λόγους αυτούς, σας καλώ λοιπόν να στηρίξετε το προς συζήτηση σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πολάκης για επτά λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, εγώ είμαι ένας από αυτούς που ενστερνίστηκαν το σύνθημα: «Πρώτοι στα μαθήματα, πρώτοι στον αγώνα». Ήταν της ΚΝΕ αυτό το σύνθημα, δεν φωνάζοταν τόσο στα αμφιθέατρα. Ο Γρηγόρης Φαράκος είχε πει αυτό το σύνθημα, ότι θέλουμε ανθρώπους ελεύθερα μυαλά που να ξέρουν την επιστήμη τους, να ξέρουν το αντικείμενό τους και να μπορούν ταυτόχρονα να αγωνίζονται για κοινωνική δικαιοσύνη, ελευθερία, σοσιαλισμό, για μία άλλη κοινωνία.

Επειδή λοιπόν ήμουν ένας από αυτούς που ενστερνίστηκαν το σύνθημα -ενώ ούτε ο κ. Μητσότακης ήταν, ούτε η κ. Κεραμέως ήταν σε αυτούς τους ανθρώπους, γιατί δεν σπούδασαν εδώ κατ' αρχάς- θα σας πω ένα άλλο σύνθημα το οποίο θα φωνάξουν σε λίγο καιρό οι φοιτητές, όταν θα επισκέπτεστε τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Κυρία Κεραμέως, ξέρετε τι θα σας φωνάζουν; «Εμείς ματώνουμε στις πανελλαδικές και εσείς μας φέρνετε αλεξιπρωτίστους». Έχετε αντιστρέψει την πραγματικότητα. Έχετε γυρίσει το κεφάλι στα πόδια.

Εσείς που είστε της αριστείας, της διαρκούς προσπάθειας, του κόπου και της κούρασης, μπορείτε να μου εξηγήσετε σας παρακαλώ -καταργώντας την τροπολογία που φέραμε εμείς, που είχαμε καταργήσει τον νόμο του κ. Αρβανιτοπούλου που επέτρεπε στους αποφοίτους των ιδιωτικών κολεγίων απροσδιορίστου αξίας, γιατί κανείς δεν τα ελέγχει, να συμμετέχουν στους διορισμούς του δημοσίου- πώς φέρνετε τώρα αυτό το πράγμα; Είναι οι άριστοι εκεί; Είναι η φωλιά τους;

Ένας άνθρωπος ο οποίος κουράζεται, ένα παιδί μιας φτωχής λαϊκής οικογένειας ή μιας μικρομεσαίας οικογένειας, για το οποίο η οικογένειά του πληρώνει φροντιστήρια και το οποίο κουράζεται, ξενυχτάει, διαβάζει, πετυχαίνει, δίνει πανελλαδικές και μπαίνει, αυτός πρέπει να έχει ανταγωνιστή αυτόν που μπορεί η οικογένειά του, λόγω οικονομικής θέσης, να αγοράσει, να αγοράσει -επαναλαμβάνω για τρίτη φορά- να αγοράσει ένα πτυχίο από ένα τέτοιου τύπου κολλέγιο, τέτοιου τύπου ίδρυμα από εδώ ή απέξω;

Να σας το πω εγώ πολύ χύμα. Δεν σας έχει πιάσει καμμία αναγκαιότητα εφαρμογής ενωσιακού δικαίου. Δεν υπάρχουν αυτά που λέτε. Είναι ψευτιές όλα. Αυτό που σας έχει πιάσει είναι το εξής. Ήρθατε στην εξουσία μέσα από ένα ευρύ μπλοκ κοινωνικών δυνάμεων που συγκρότησαν το αντιΣΥΡΙΖΑ μέτωπο. Τώρα έχουν έρθει όλοι αυτοί και σας λένε: «Δώσε και μένα, μπάρμπα». Δηλαδή οι ιδιοκτήτες των κολεγίων, αυτοί στους οποίους εμείς βάλαμε όρους και κανόνες έρχονται και σας λένε: «Ανοιξέ μας πεδίο κερδοφορίας». Και αυτό κάνετε, γιατί ουσιαστικά τι δημιουργείτε; Λέτε και κλείνετε το μάτι προς αυτούς: «Κοιτάξτε, όποια οικογένεια τα καταφέρνει και έχει λεφτά σε εσάς θα έρχεται. Γιατί να κουράζεται να δώσει πανελλαδικές; Με το αποτέλεσμα και με το πτυχίο που θα πάρει, θα μπορεί να διεκδικήσει θέση».

Υπάρχει και κάτι άλλο βαθύτερο, ιδεολογικά πιο βαθύ. Ξέρετε,

η ιστορία της κοινωνικής αμφισβήτησης στην Ελλάδα έχει περάσει διαχρονικά μέσα από τον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Πάρα πολλοί που είμαστε εδώ μέσα, από όλες τις παρατάξεις, περάσαμε στο επιστημονικό και κοινωνικό σχολείο της ανώτατης εκπαίδευσης, που ήταν ένα σχολείο και κοινωνικής κινητικότητας, το οποίο το λέτε και το ξαναλέτε.

Έχετε πάρει χαμπάρι -το έχετε πάρει χαμπάρι, το ξέρετε πολύ καλά- ότι με αυτό που κάνετε, σταματάτε αυτή την κοινωνική κινητικότητα; Αυτοί που έχουν σήμερα, και δεν μιλάω για την αστική τάξη, μιλάω για κάποια ανώτερα μεσαία στρώματα, είναι αυτό το μπλοκ των κοινωνικών δυνάμεων του 15%-20% που σας στηρίζει. Και λέτε: «Εσείς, παιδιά μου, θα είστε αύριο αυτοί που θα διοριστούν τα παιδιά σας» και όχι ένα παιδί μιας εργατικής οικογένειας, μιας αγροτικής οικογένειας, όπως είμαι εγώ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΞΕΝΕΤΑΚΗΣ: 40%.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Σε λίγο καιρό να μου το ξαναμετρήσεις. Λοιπόν, εσείς θα είστε αυτοί που αύριο θα είστε οι εκλεκτοί της οποιασδήποτε δουλειάς.

Και δεν μου λέτε τώρα κάτι άλλο, εφόσον θέλετε τόσο πολύ τις καλύτερες δουλειές που λέτε τώρα για τα πανεπιστήμια, για την αξιολόγηση, για το ένα, για το άλλο και ότι έτσι θα έχει αξία το πτυχίο κλπ., γιατί διαλύετε τις εργασιακές ρυθμίσεις, τις οποίες είχαμε εφαρμόσει εμείς από τον Αύγουστο του '19 που βγήκαμε από τα μνημόνια με βάση ό,τι ζητάει ο ΣΕΒ για την απελευθέρωση των απολύσεων, με τους μισθούς των τριακοσίων ευρώ που ξαναήρθαν, με την αντιστροφή της σχέσης μόνιμης από μερικής απασχόλησης που έχει γίνει το τελευταίο εξάμηνο;

Έχετε πάρει χαμπάρι ότι τον Ιούλιο η ανεργία ήταν 16,9%; Τώρα είναι 17,2%. Σύντομα θα βγει, τόσο είναι. Μετά από πέντε χρόνια διαρκούς πτώσης της ανεργίας είναι το πρώτο εξάμηνο που ανέβηκε. Είναι επειδή ήρθε η ανάπτυξη και επειδή ετοιμάζεται και στρώνεται το έδαφος για τις καλύτερες δουλειές. Δεν κάνεται αυτό.

Δεύτερη ερώτηση: Μπορείτε να μου εξηγήσετε εσείς πάλι που είστε οι νεοφιλελεύθεροι, που είστε αυτοί που θέλουν να φέρουν το καινούργιο και την καινοτομία και το ένα και το άλλο τι χριστιανοταλιμπανισμός είναι αυτός να δώσετε δύο εκατομμύρια ευρώ στη Θεολογική Σχολή της Βοστώνης την ίδια στιγμή που περικόπτετε τα δωρεάν διετή προγράμματα για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, εξήντα νομίζω είναι αυτά τα προγράμματα, τα οποία τόσο θα κόστιζαν;

Τι θα προσφέρουν αυτά τα δύο εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 2,5 εκατομμύρια δολάρια; Μήπως να γλιτώσουν κάποιοι μητροπολίτες εκεί και οι αρχιεπίσκοποι να πάνε φυλακή; Χαϊδέυετε τη βρυσκοληψία και την προγονοπληξία και την πατριδοκαπηλία ενός κομματιού της ομογένειας για να πάρετε κάνα ψηφαλάκι αύριο.

Εκεί η Αρχιεπισκοπή, που σε αυτήν ανήκει αυτή η Θεολογική Σχολή και κατά τα άλλα είστε το νεοφιλελεύθερο ρεύμα, ρεύμα σκοταδισμού είστε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα το πω πολύ ανοιχτά. Γράφουν οι ομογενειακές σελίδες -και διέψευσε το- ότι δέκα εκατομμύρια ευρώ έχει έλλειμμα η Αρχιεπισκοπή εκεί, γιατί τα δώσανε στον Πατριάρχη Βαρθολομαίο από δωρεές που μαζεύτηκαν για να χτιστεί ο Άγιος Νικόλαος στο σημείο Zero, εκεί που έπεσαν οι Πύργοι και αυτά χαθήκαν. Τώρα τους ψάχνει η αμερικανική εφορία και για να μην πάνε φυλακή τους σπρώχνετε πέντε εκατομμύρια δολάρια αναδρομικά από πέρσι μπας και βρουν και τα άλλα πέντε δανεικά για να γλιτώσουν τη φυλακή, γιατί για αυτό το κάνετε και κατά τα άλλα είστε το νεοφιλελεύθερο ρεύμα.

Λοιπόν, πάμε και σε κάτι ακόμα. Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, κύριε Πολάκη, δεν έχετε δύο λεπτά. Κλείστε, σας παρακαλώ. Ξεπεράσατε τον χρόνο. Είναι να μιλήσουν πάρα πολλοί και θα περάσουν τα μεσάνυχτα. Ολοκληρώστε σε ένα λεπτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ήθελα να πω για το θέμα της χρηματοδότησης, δεν θα επεκταθώ, όμως, έχουν απαντήσει πάρα πολλοί.

Ναι, υπάρχει και άλλος τρόπος, κυρία Κεραμέως. Υπάρχει και

άλλος τρόπος βέβαια. Από πότε πρέπει να οικτίρεται ο Υπουργός εάν έχει πολιτικό σχέδιο για την κατανομή της χρηματοδότησης, δεν το κατάλαβα;

Με βάση τη λογική σας ξέρετε τι μας λέτε; Η λογική σας πού οδηγεί και αυτό από μόνο, γιατί υπάρχει και άλλος τρόπος να γίνει. Το ΕΛΚΕ τι είναι; Δεν είναι ο τρόπος που ένα πανεπιστήμιο, το οποίο αξίζει και ερευνά και μελετά παίρνει χρήματα παραπάνω; Γιατί την χρηματοδότηση του 100% την σπάτε σε 80% και σε 20%; Θα οδηγήσετε σε μείωση. Να δώσετε αυτό που πρέπει να δώσετε και να το αυξήσετε παραπάνω από αυτό που το αυξήσαμε εμείς που το είχατε κουτσουρέψει από τα επτά δισεκατομμύρια στα τέσσερα και το ξαναπήγαμε στα έξι, να δώσετε παραπάνω και το τμήμα που θέλει να καινοτομεί και να ερευνά παίρνει από τον ΕΛΚΕ. Το μόνο σωστό σημείο του νομοσχεδίου είναι η απλοποίηση των διαδικασιών του ΕΛΚΕ, αλλά να λέτε ότι αυτό το εφάρμοσε ο Λοβέρδος το 2012. Όλο αυτό το λογισμικό ο Ανδρέας ο Λοβέρδος το έφτιαξε.

Λοιπόν, πάμε στο τελευταίο. Επειδή είπατε πολλά, κυρία Κεραμέως, είναι και ο κ. Διγαλάκης δίπλα σας. Σε εσάς απευθύνονται τώρα, κυρία Διγαλάκη. Γιατί καταργείτε το Τμήμα των Μηχανικών Φυσικών Πόρων του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου στην Κρήτη; Υπάρχουν τρεις Βουλευτές από τα Χανιά. Εσείς που λέτε ότι πρέπει να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια με την παραγωγή η έρευνα των υδρογονανθράκων κάτω από την Κρήτη δεν θα γίνει; Δεν θα υπάρχει ζήτηση τα επόμενα χρόνια για χημικούς μηχανικούς που είναι η μετεξέλιξη του Τμήματος των Μηχανικών Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος του ΤΕΙ Κρήτης; Αυτό γιατί το καταργείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κυρία Πολάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Καταθέτω όλα τα στοιχεία που υπάρχει απόφαση της Συγκλήτου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δώστε τα στοιχεία και ολοκληρώστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Όχι, όχι, γιατί έχει πει ένα κάρο ψέματα η κ. Κεραμέως.

Λοιπόν, απόφαση της συγκλήτου, απόφαση της συνέλευσης της σχολής, πολυκριτηριακή ανάλυση μελέτης που λέει τι χρει-

άζεται, τα 350.000 παραπάνω μετά το τρίτο εξάμηνο για να λειτουργήσει το τμήμα που θα παράξει μηχανικούς που θα έχουμε τεράστια ζήτηση που θα έχουν ακριβοπληρωμένες δουλειές αύριο-μεθαύριο αυτοί και αυτό καταργείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει, κυρία Πολάκη. Ξεπεράσατε τα δέκα λεπτά. Δεν έχετε ειδική μεταχείριση. Σας παρακαλώ θερμά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Αυτό είναι το ψευδεπίγραφο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Θα ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε. Μην ταραξέστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κοιτάξτε να δείτε οι υπόλοιποι σέβονται τον χρόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τα καταθέτω στα Πρακτικά, γιατί κατέθεσε διάφορες τροπολογίες η κ. Κεραμέως. Γιατί δεν μας λέτε την πόλη που είναι; Φοβάστε μην σας μαλώσει ο Βουλευτής σας που είναι από εκεί; Γιατί δεν μας λέτε την πόλη που είναι τα τμήματα αυτά που ιδρύθηκαν; Γιατί δεν μας την λέτε;

Εγώ σας λέω ότι εδώ αν κλείσει αυτό, κυρία Διγαλάκη θα φταίτε εσείς, θα φταίει η κ. Μπακογιάννη, θα φταίει ο κ. Βολουδάκης για τα Χανιά. Και αντί να ασχολείστε με το real estate στο λόφο Καστέλι να ασχοληθείτε για να λειτουργήσει αυτό το τμήμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Παύλος Πολάκης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Καταθέσει Υπουργός Παιδείας & Θρησκευμάτων
 Κ. Ν. Κεραμέως
 21/11/2020. ΣΕΛΙΔΑ
 ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων
 Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών
 Φορέων και άλλες διατάξεις»

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 1 μετά τη λέξη «Θρησκευμάτων» προστίθεται η φράση: «, ο οποίος ασκεί έλεγχο νομιμότητας».
2. Στην περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου, μετά από τις λέξεις «η ποιότητα» προστίθενται οι λέξεις «και η επάρκεια», η λέξη «και» αντικαθίσταται από το σημείο στίξης «,», και μετά τη λέξη «μέριμνας» προστίθενται οι λέξεις «ο υλικοτεχνικός εξοπλισμός και οι εν γένει υποδομές».
3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 15 μετά τη λέξη «Πρύτανη» προστίθενται οι λέξεις: «, κατόπιν απόφασης του αρμοδίου συλλογικού οργάνου του Α.Ε.Ι.,».
4. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις «, οι δαπάνες προσωπικού».
5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 18 μετά τη λέξη «διορίζεται» προστίθενται οι λέξεις: «για τετραετή θητεία».
6. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 18, τόσο στο δεύτερο όσο και στο τρίτο εδάφιο, μετά τη λέξη «κατηγορίες,» προστίθενται οι λέξεις: «η διάρκεια της θητείας,».
7. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 18 μετά τη λέξη «όργανα,» προστίθενται οι λέξεις: «η διάρκεια της θητείας,».
8. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 18 μετά τη λέξη «μπορεί» προστίθενται οι λέξεις «μόνο κατ' εξαίρεση». Στο δεύτερο εδάφιο διαγράφεται η λέξη «αναλόγως», οι λέξεις «στο π.δ. 291/1998 (Α' 210)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στον ν. 4440/2016 (Α' 224)», και οι λέξεις «στην παρούσα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στον παρόντα νόμο». Το τρίτο εδάφιο διαγράφεται. Στο έκτο εδάφιο οι λέξεις «η σύνθεση της οποίας ορίζεται» αντικαθίστανται από τις λέξεις «η οποία συγκροτείται», μετά από

τις λέξεις «και αποτελείται από τον» οι λέξεις «Πρόεδρος της ΕΘ.Α.Α.Ε.» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ίδιο, ως Πρόεδρο,». Το όγδοο εδάφιο διαγράφεται. Στο δέκατο εδάφιο οι λέξεις «τρία έτη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ένα έτος», μετά τη λέξη «μια» προστίθεται η λέξη «φορά» και οι λέξεις «ή περισσότερες φορές» διαγράφονται. Το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: **«Η παράταση της απόσπασης γίνεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Προέδρου του Ανώτατου Συμβουλίου της ΕΘ.Α.Α.Ε. και εφαρμόζονται αναλόγως οι διαδικασίες του ν. 4440/2016 (Α' 224).»**

9. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 19 μετά τη λέξη «Σχολές» διαγράφονται οι λέξεις «ή Τμήματά τους» προστίθενται οι λέξεις «,Τμήματα ή διεπιστημονικές δομές των Α.Ε.Ι., καθώς και συμπράξεις των Α.Ε.Ι. με ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής ή αλλοδαπής» και στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 19 ύστερα από τις λέξεις «πρόταση του Ανώτατου Συμβουλίου της ΕΘ.Α.Α.Ε.» προστίθενται οι λέξεις «εξειδικεύονται τα κριτήρια αξιολόγησης ανά περίπτωση.».
10. Ο τίτλος του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής: **«Ρυθμίσεις Θεμάτων Σπουδαστών Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.Τ.Ε.).»**
11. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής: **«Στους σπουδαστές των Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.Τ.Ε.) παρέχονται διευκολύνσεις για τις μετακινήσεις τους σε όλη τη διάρκεια του έτους και τα αναγκαία μέσα για την πολιτιστική τους καλλιέργεια και ψυχαγωγία.»**
12. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής: **«Οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα σχετικά με τις παροχές αυτές καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υποδομών και Μεταφορών και Τουρισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»**
13. Στο άρθρο 37 πριν τη λέξη «Αντιπροέδρους» η λέξη «τρεις» αντικαθίσταται από τη λέξη «τέσσερις» και πριν από τη λέξη «μέλη» η λέξη «πέντε» αντικαθίσταται από τη λέξη «τέσσερα».
14. Στην περίπτωση α) του άρθρου 40 του σχεδίου νόμου και στο εντός εισαγωγικών κείμενο, μετά τις λέξεις «Εκπαιδευτικών Θεμάτων» διαγράφεται το σημείο στίξης «.» και προστίθενται οι λέξεις **«και, όταν ο τελευταίος δεν**

- υπάρχει, απουσιάζει ή κωλύεται, από διευθυντή σχολικής μονάδας της οικείας Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, που ορίζεται από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης, ύστερα από εισήγηση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης.» και στην περίπτωση β) του άρθρου 40 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής «Ο διευθυντής σχολικής μονάδας αναπληρώνει τον Προϊστάμενο του Τμήματος Εκπαιδευτικών Θεμάτων και στην περίπτωση που ο τελευταίος αδυνατεί να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω άσκησης καθηκόντων αναπληρωτή Διευθυντή Εκπαίδευσης.»
15. Στο άρθρο 45 η λέξη «Επαγγελματισμού» αντικαθίσταται από τη λέξη «Επαγγελματικού».
16. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 59 μετά τη λέξη «Α.Δ.Π.» προστίθενται οι λέξεις «Μέχρι τη συγκρότηση του Ανώτατου Συμβουλίου της ΕΘ.Α.Α.Ε. οι αρμοδιότητές του ασκούνται από τον Πρόεδρο.»
17. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο ως εξής: «Κατ' εξαίρεση, το πάσης φύσεως τακτικό προσωπικό, μόνιμο ή με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που είναι αποσπασμένο, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, στην Α.Δ.Π., με βάση γενικές ή ειδικές διατάξεις, μπορεί να υποβάλει αίτηση μετάταξης στην Αρχή.»
18. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο ως εξής: «Η μετάταξη διενεργείται σε κενή θέση κλάδου της ίδιας ή ανώτερης κατηγορίας και εάν δεν υπάρχει, με μεταφορά της θέσης που κατέχει ο υπαλλήλος, με την ίδια σχέση εργασίας και διατήρηση της τυχόν προσωπικής διαφοράς στις αποδοχές.»
19. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο ως εξής: «Η αίτηση υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος και η μετάταξη διενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων καθώς και του Υπουργού, στον οποίο υπάγεται ο φορέας προέλευσης του υπαλλήλου, μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου της Αρχής ή, εφόσον αυτό δεν υφίσταται, του Ανώτατου Συμβουλίου.»
20. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο ως εξής: «Σε περίπτωση που η απόσπαση του υπαλλήλου λήγει πριν από τη δημοσίευση της πράξης μετάταξης, η απόσπαση παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι την έκδοση της πράξης μετάταξης.»

21. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 προστίθεται νέο έκτο εδάφιο ως εξής: «Όσοι υπάλληλοι δεν υποβάλλουν αίτηση ή δεν επιλεγούν προς μετάταξη, επιστρέφουν στην υπηρεσία στην οποία ανήκει η οργανική τους θέση με τη λήξη της απόσπασής τους.»
22. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 59 το υφιστάμενο δεύτερο εδάφιο τίθεται ως έβδομο.
23. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 59 πριν από τη λέξη «Όπου» προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η Α.ΔΙ.Π. μετονομάζεται σε ΕΘ.Α.Α.Ε. με τη συγκρότηση του Ανώτατου Συμβουλίου και του Συμβουλίου Αξιολόγησης και Πιστοποίησης.»
24. Στο άρθρο 63 στην περίπτωση θ) η λέξη «και» αντικαθίσταται από το σημείο στίξης «,», η περίπτωση «ι)» αναριθμείται σε «ια)» και ως περίπτωση ι) προστίθεται το ακόλουθο: «ι) Το άρθρο 34 του ν. 4589/2019 (Α' 13) και»

Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 2020

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Και δεύτερον, θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση, γιατί είναι η πολλοστή φορά που στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται στη μείωση της χρηματοδότησης. Μα, πόσο λίγη εμπιστοσύνη...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν είπα μείωση...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Είπατε τη λέξη «μείωση», να ανατρέξετε στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Πολάκη, μην διακόπτετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπατε την λέξη «μείωση».

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Είπα «δώστε παραπάνω».

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Σας προκαλώ να ανατρέξετε στα Πρακτικά. Και δεν είστε ο μόνος. Είναι πολλά τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που μιλάνε συστηματικά για μείωση κατά 20%. Ε, λοιπόν, να η διαφοροποίηση μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας. Εμείς πιστεύουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια, πιστεύουμε στο ανθρώπινο δυναμικό των πανεπιστημίων και πιστεύουμε ότι έχουν όλα τα πανεπιστήμια τα εχέγυα για να πιάσουν τα κριτήρια ποιότητας.

Εσείς προεξοφλείτε μείωση, γιατί εσείς δεν πιστεύετε στα ελληνικά πανεπιστήμια. Να είναι τα πράγματα ξεκάθαρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός, ο κ. Διγαλάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πολάκη, χαίρομαι που η τοποθέτησή σας έδειξε ακριβώς αυτή τη διαφορά στις αξίες τις οποίες πρεσβεύουμε. Είπαμε εμείς ανάπτυξη με κριτήρια, με σχεδιασμό, με ανεξάρτητες αρχές. Εσείς επιμένετε στα κριτήρια τα παλιά, τα παλαιοκομματικά, τα μικροπολιτικά. Νομίζατε ότι επειδή εγώ είμαι από το Νομό Χανίων, έχω εκλεγεί Βουλευτής στο Νομό Χανίων, θα με φέρετε σε δύσκολη θέση να μην κάνουμε κάτι οριζόντιο, να μην εφαρμοστεί αυτό σε όλη την Ελλάδα, αλλά να εξαιρέσουμε τα Χανιά. Κάνετε λάθος, κύριε Πολάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ο κ. Μαμουλάκης έρχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο θα μπορούσε να έχει τίτλο «Οι τρεις ταφές της δημόσιας και δωρεάν παιδείας της κ. Κεραμέως».

Με την εξαίρεση των θετικών ρυθμίσεων για την ευελιξία των ΕΛΚΕ με το σημερινό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιδιώκουν να απαξιώσουν και να υποβαθμίσουν την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας μας με τρεις διακριτούς διαφορετικούς τρόπους.

Πρώτον, μέσα από τη σύνδεση της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με την αξιολόγησή τους. Έχουμε πει επανειλημμένως ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούσε στην αξιολόγηση ασφαλώς των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων, αλλά η συνάρτηση της αξιολογήσεως με τη χρηματοδότηση λοχεύει μεγάλους κινδύνους δημιουργίας πανεπιστημίων και γενικότερα ανωτάτων και ανωτέρων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δύο ταχυτήτων.

Δεύτερον, μέσα από την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ιδιωτικών κολλεγίων με αυτά των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων.

Και τρίτον, μέσα από το κλείσιμο μεγάλου αριθμού από ιδρύσεις νέων ακαδημαϊκών τμημάτων.

Με τον μετασχηματισμό της ΑΔΙΠ στη Νέα Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης το Υπουργείο στην πραγματικότητα δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να αποποιείται την αρμοδιότητα για την ίδρυση, τον προσδιορισμό της σκοπιμότητας και τη λειτουργία όλων των ακαδημαϊκών τμημάτων της χώρας.

Με αυτόν τον τρόπο μία αμιγώς πολιτική απόφαση, ποια τριτοβάθμια παιδεία αρμόζει στους πολίτες της χώρας μας, μεταφέρεται σε ένα σώμα ειδικών που βάσει του νόμου, ο οποίος θα διέπει τη λειτουργία της νέας αρχής, δεν θα μπορεί παρά μόνο να γνωμοδοτεί με κριτήρια της αγοράς.

Ωστόσο, το μεγαλύτερο πρόβλημα των διατάξεων για τη νέα

ΑΔΙΠ είναι η σύνδεση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης, που προείπα, των πανεπιστημίων που πραγματοποιεί η νέα αρχή με τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, όπως προβλέπει το άρθρο 16 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Άλλωστε -τι τραγική ειρωνεία- το άρθρο 16 του παρόντος νομοσχεδίου με το άρθρο 16 του Συντάγματος θα διαφέρουν και περαιτέρω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέτρο της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με κριτήρια αξιολόγησης έρχεται να εφαρμοστεί μέσα σε συγκεκριμένες συνθήκες που διαμορφώθηκαν στα χρόνια της κρίσης.

Θα υλοποιηθεί μέσα σ' ένα πλαίσιο υποχρηματοδότησης μίας δεκαετίας και πέρα, η οποία μόνο μερικώς αντιμετωπίστηκε, κυρίως την τελευταία διετία. Θα υλοποιηθεί σε συνθήκες ακραίας υποστελέχωσης και γήρανσης του επιστημονικού προσωπικού μας.

Επομένως, το μέτρο της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με κριτήρια αξιολόγησης θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην ένταση των ανισοτήτων μεταξύ των διαφορετικών ιδρυμάτων της χώρας.

Τα ήδη ανεπτυγμένα πανεπιστήμια, τα καλύτερα στελεχωμένα και αυτά με δυναμικές και ανταγωνιστικές ερευνητικές υποδομές θα αντλήσουν περισσότερους πόρους. Αντίθετα, αυτά που δεν έχουν ακόμα συγκροτήσει ισχυρούς ερευνητικούς βραχίονες δεν θα μπορέσουν να αποκτήσουν αυτή τη δυνατότητα λόγω της υποχρηματοδότησης τους και θα οδηγηθούν, δια της διολισθήσεως, σ' έναν φαύλο κύκλο υποχρηματοδότησης και, τελικά, στην απαξίωση.

Επιπλέον, η εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολεγίων με αυτά των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων οδηγεί στην πλήρη απαξίωση της αξίας των πτυχίων των τελευταίων.

Ταυτόχρονα, υπονομεύονται οι πρώτοι, μετά από χρόνια, μεγάλης έκτασης διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ που δρομολογούνται αυτή την περίοδο, καθώς τα αποτελέσματά τους θα βουλάξουν σε μία θάλασσα ενστάσεων, που θα προκύψουν από τη νομική προσδιοριστία που η εν λόγω ρύθμιση προκαλεί.

Με τη διάταξη του άρθρου 50 ουσιαστικά αίρεται στην πράξη το άρθρο 16 του Συντάγματος, που προστατεύει το κοινωνικό αγαθό της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Ταυτόχρονα, βέβαια, η απόδοση πλήρων επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους των κολεγίων λειτουργεί συμπληρωματικά και με το τελευταίο απόπειρα του εν λόγω νομοσχεδίου, δηλαδή με το οριστικό κλείσιμο τριάντα επτά -τονίζω, τριάντα επτά- υπό σύσταση νέων ακαδημαϊκών τμημάτων.

Οι νέοι φοιτητές, που θα απορροφούνταν στα νέα καινοτόμα ακαδημαϊκά πεδία που δημιουργήθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση και σήμερα καταργούνται τεχνηέντως, κατευθύνονται προς τα διάφορα ΙΕΚ, που φέρουν ατυχώς τη βούλα κάποιου ανύπαρκτου αγγλικού πανεπιστημίου.

Επιτρέψτε μου εδώ να αναφερθώ λίγο περισσότερο ωστόσο ως Βουλευτής Ηρακλείου στη μεταχείριση που έτυχε το νεοσύσταθέν Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, του οποίου, μάλιστα, η ίδρυση ψηφίστηκε και από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Στη συγκρότηση των εν λόγω τμημάτων είχε οδηγηθεί ο τότε Υπουργός Παιδείας κ. Γαβρόγλου, μετά από πόρισμα επιτροπής που αποτελούνταν από ακαδημαϊκούς εγνωσμένου κύρους, της οποίας επικεφαλής ήταν ο πρόεδρος του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας. Πάνω σε αυτό το πόρισμα πάτησε ο ιδρυτικός νόμος του ΕΛΜΕΠΑ.

Ως προς τα συγκεκριμένα τμήματα, η ακαδημαϊκή κοινότητα και η κοινωνία της Κρήτης δεν έχουν λάβει καμμία απάντηση για τους λόγους για τους οποίους η συγκρότηση των νέων τμημάτων δεν ανταποκρίνεται σε ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως δηλώνει η νυν ηγεσία του Υπουργείου.

Για τα τμήματα, που σήμερα καταργούνται υπάρχουν εν εξελίξει επιτροπές με αρμοδιότητα τον προσδιορισμό των προγραμμάτων σπουδών και των απαιτούμενων υποδομών των σχετικών τμημάτων.

Ενδεικτικό της προετοιμασίας που έχει γίνει είναι ότι, για παράδειγμα, στον Άγιο Νικόλαο ο δήμος, σε συνεργασία με τη δι-

οίκηση του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου, έχουν ήδη προσδιορίσει και τους χώρους στους οποίους θα αναπτύσσονταν αθλητικές υποδομές του υπό κατάργηση πλέον Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού.

Τα τμήματα αυτά δεν θα εντάσσονταν στο μηχανογραφικό του 2020, αλλά σε αυτό του 2021 και, ως εκ τούτου, υπήρχε άφθονος χρόνος για τη στελέχωση και την άρτια συγκρότησή τους.

Στην πραγματικότητα, αυτό που στοχοποιήθηκε ήταν συνολικά το πρόγραμμα ανάπτυξης του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου για λόγους πολιτικούς και, δυστυχώς, όχι ακαδημαϊκούς.

Ενδεικτικό του ύφους και του ήθους διακυβέρνησης του κ. Διαγαλάκη, ο οποίος φέρει και την καταγωγή του από το νησί, είναι συντοπίτης μου, άλλωστε, είναι ότι η διοίκηση του ιδρύματος ενημερώθηκε -παρακαλώ να σημειωθεί αυτό- την ίδια ημέρα που εκδόθηκε η σχετική υπουργική απόφαση.

Η ακαδημαϊκή κοινότητα, δηλαδή, ούτε ρωτήθηκε ούτε κλήθηκε να τοποθετηθεί επί του θέματος, γεγονός που αναδεικνύει και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται ο συντοπίτης μου Υφυπουργός την έννοια του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης, ο σημερινός νόμος δεν τιμάρει ούτε εσάς ούτε την ακαδημαϊκή κοινότητα της χώρας, η οποία έχει ήδη εκφραστεί αρνητικά απέναντι στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Για τον λόγο αυτό, σας καλούμε έστω και την τελευταία στιγμή να αποσυρете τα προσβλητικά ως προς το Σύνταγμα άρθρα 16, 33 και 50.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε για τη τήρηση του χρόνου.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Θραψανιώτη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου και εμένα να ευχηθώ στον συνάδελφο, τον Τρύφωνα Αλεξιάδη, περαστικά γρήγορα και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με επιτυχία.

Επιτρέψτε μου, επίσης, από αυτό εδώ το Βήμα να κάνω μία αναφορά σ' έναν φίλο, συνάδελφο και σύντροφο, ο οποίος έφυγε πρόωρα από τη ζωή, έναν συνάδελφο ο οποίος τίμησε με το ήθος, την εντιμότητα και την καλοσύνη του το Κοινοβούλιο, τον Αντώνη Μπαλωμενάκη.

Ελπίζω και πιστεύω ότι η Βουλή θα αποδώσει τον δέοντα σεβασμό που του ανήκει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, του οποίου ορισμένες διατάξεις πλήττουν τον πυρήνα της δημόσιας εκπαίδευσης, μια και σε αυτό προβλέπεται η αναστολή της λειτουργίας τριάντα επτά νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων με βάση την αξιολόγησή τους, καθώς και ο διορισμός εκπαιδευτικών στη δημόσια εκπαίδευση με πτυχίο κολεγίων χωρίς αναγνώριση.

Οι προτεινόμενες αλλαγές έρχονται να υλοποιήσουν μία εμμονική αντίληψη, η οποία βρίσκεται στον πυρήνα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είναι άλλη από το «όσο λιγότερο κράτος τόσο περισσότερος αέρας στον ιδιωτικό τομέα».

Είναι μία άκρως νεοφιλελεύθερη αντίληψη, προσαρμοσμένη στην ιδέα «όταν οι λίγοι περνούν καλά, τότε και οι πολλοί πρέπει να πειστούν ότι μπορούν να επιβιώσουν με λιγότερα, ακόμα και με 200 ευρώ», όπως διατείνεται Υπουργό σας.

Μιμείστε εκείνον που προσπαθεί να τετραγωνίσει τον κύκλο, όταν, όμως, δεν τα καταφέρνει γιατί οι νόμοι της φυσικής δεν το επιτρέπουν, τότε προσπαθεί να διαστρεβλώσει την πραγματικότητα. Και σε αυτό θα πρέπει να σας αναγνωρίσουμε ότι τα καταφέρνετε μία χαρά.

Τι επιδιώκετε, αλήθεια, με την αναγνώριση των κολεγίων, μία μνημονιακή δέσμευση την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ κατήργησε με την έξοδο από τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018;

Το Υπουργείο, επικαλούμενο το κοινοτικό δίκαιο, επιχειρεί την ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίων που δίνουν τα κολλέγια. Κάποιοι μπορεί να αναρωτηθεί ότι «τι κακό υπάρχει άραγε σ' αυτό;». Και, όμως, υπάρχει. Διότι ουσιαστικά καταργείται ο υπεύ-

θυνος για την ακαδημαϊκή ισοτιμία φορέας, που είναι ο ΔΟΑΤΑΠ.

Αναγνωρίζονται τα πτυχία που είναι αδιαβάθμιτα, χωρίς έλεγχο των κολεγίων για το ωρολόγιο πρόγραμμα τους, τα προσόντα των διδασκόντων και τις υποδομές. Με λίγα λόγια, χωρίς έλεγχο της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Δεν μπορείτε, όμως, επιλεκτικά να επικαλείστε το ευρωπαϊκό δίκαιο. Διότι η νομοθεσία οφείλει να προστατεύει και τους εκπαιδευτικούς, κάτι που στην πράξη δεν γίνεται όταν έχουμε εκπαιδευτικούς διαφόρων ταχυτήτων στους μισθούς και τα εργασιακά δικαιώματα.

Ανέφερε η κυρία Υπουργός προηγουμένως ότι οι μαθητές πρέπει να έχουν το δικαίωμα στη μόρφωση. Σωστά! Έρχεται, όμως, να τιμωρήσει με τρία χρόνια αναστολή του δικαιώματός τους να διοριστούν όταν δεν παρουσιαστούν στην θέση που διορίζονται.

Υπάρχουν, όμως, πάρα πολλά παραδείγματα αναπληρωτών εκπαιδευτικών που πηγαίνουν κάπου να πιάσουν δουλειά, αλλά δεν βρίσκουν σπίτι να νοικιάσουν και μένουν για καιρό στα αυτοκίνητα μέχρι να βρουν χώρο να μείνουν ή παραιτούνται από αυτό το δικαίωμα που έχουν.

Αξίζει να επισημάνουμε τους κινδύνους που κρύβονται πίσω από τη διάταξη του 80% για τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και του 20% ως πριμοδότηση για την παρουσία τους. Πρόκειται για μία επιλογή με στόχο την απαξίωση των δημόσιων πανεπιστημιακών τμημάτων, τα οποία, προκειμένου να επιβιώσουν στις νέες ανταγωνιστικές συνθήκες, θα πρέπει να λειτουργήσουν με όρους ιδιωτικής επιχείρησης.

Παρακάμπτεται, δηλαδή, πλαγίως το άρθρο 16 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Είναι γνωστό ότι τα πανεπιστήμια έχουν μείωση της χρηματοδότησης εξαιτίας χρεοκοπίας της χώρας, της επιβολής των μνημονίων -δικό σας κατόρθωμα, για να μην ξεχνιόμαστε- αλλά και των παγίων συνειδητών πολιτικών σας επιλογών. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αύξησε τον κρατικό προϋπολογισμό κατά 45% εν μέσω μνημονίων και έρχεται τώρα το Υπουργείο να πει ότι θα δίνει μόνο το 80% της κρατικής χρηματοδότησης και τα υπόλοιπα μετά από αξιολόγηση.

Αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι και στις τεχνικές λεπτομέρειες για την ετήσια χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, καθώς και την αξιολόγηση κάθε τέσσερα χρόνια. Αν, πράγματι, θέλετε να στηρίξετε τη δημόσια πανεπιστήμια και να δώσετε κίνητρα για βελτίωση, θα μπορούσατε, κυρία Υπουργέ, να θεσπίσετε πρόσθετα κονδύλια πέρα από τον κρατικό προϋπολογισμό, εφόσον όμως ήταν επαρκή, που θα δίνονταν στα πανεπιστήμια, όταν καινοτομούν, ως επιβράβευση.

Όσον αφορά την αναστολή λειτουργίας των τριάντα επτά πανεπιστημιακών τμημάτων, για να δικαιολογήσετε την απόφασή σας προσφεύγετε στην προσφιλή τακτική συκοφάντησης της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Επιχειρείτε να δικαιολογήσετε την αναστολή λειτουργίας των νεοϊδρυθέντων τμημάτων, με στόχο την κατάργησή τους, ισχυριζόμενοι ότι συγκροτήθηκαν προεκλογικά και για ψηφοθηρικούς λόγους από την προηγούμενη κυβέρνηση, χωρίς επαρκή τεκμηρίωση.

Είναι γνωστό όμως ότι με τον ν.4610/2019 ιδρύθηκε μεταξύ άλλων και το Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο. Για πρώτη φορά μετά από σαράντα χρόνια λειτουργίας του πανεπιστημίου στην Κρήτη, με εμπεριστατωμένη και τεκμηριωμένη μελέτη χωροθετήθηκαν στο Λασιθί πανεπιστημιακά τμήματα, έπειτα από διαβούλευση και με τη στήριξη της τοπικής κοινωνίας. Στο Λασιθί προστέθηκαν στα ήδη λειτουργούντα τμήματα η Σχολή Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον Άγιο Νικόλαο και Φυσικοθεραπείας στην Ιεράπετρα.

Η συγκεκριμένη πρόταση σε συνδυασμό με τα ήδη λειτουργούντα τμήματα Διατροφής και Διατολογίας στη Σητεία, Διοίκησης Οικονομίας στον Άγιο Νικόλαο, αλλά και το Κέντρο Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης στη Νεάπολη, που προχωρεί σε συνεργασία με την Περιφέρεια Κρήτης, δημιουργούν συνέργεια μεταξύ τους και έχουν έναν κοινό στόχο, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής του ανθρώπου.

Να, λοιπόν, ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα σε συνδυασμό με τον τουρισμό, τον πρωτογενή τομέα, το φυσικό και το πολιτιστικό απόθεμα, που δημιουργούν ευνοϊκές προοπτικές, ώστε ο Νομός

Λασιθίου να αναπτυχθεί θεαματικά περαιτέρω.

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου να κάνω μία αναφορά στην απάντηση που δώσατε στον συνάδελφο, τον κ. Μαμουλάκη, για το θέμα της κατάργησης των πανεπιστημιακών τμημάτων. Λέτε ότι η αναφορά υποβλήθηκε, ενώ δεν είχε φτάσει στο Υπουργείο Παιδείας η απόφαση της συγκλήτου.

Να σας θυμίσω -το γνωρίζετε καλύτερα από μένα- ότι με βάση τον ν.4619 η απόφαση της συγκλήτου μπορεί να υποβληθεί μέχρι 30 Απριλίου. Είμαι βέβαιος -και το γνωρίζω αυτό- ότι το Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο έχει προχωρήσει στη σύνταξη της μελέτης και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη Σχολή Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού και είναι έτοιμο να την υποβάλει μέχρι το όριο που προβλέπει η ημερομηνία 30 Απριλίου του 2019.

Κάτι ακόμα, στην απάντησή σας τον Φεβρουάριο του 2019 στη χωροθέτηση του πανεπιστημίου αναφερθήκατε στους τρεις νομούς, Χανιά, Ρέθυμνο και Ηράκλειο. Το Λασιθί, όπου χωροθετούνται τα νέα τμήματα, το ξεχάσατε. Δεν ξέρω αν το ξεχάσατε γιατί πέφτει λίγο μακριά από το Λασιθί ή αν ενστερνίζεστε το ανέκδοτο, που κυκλοφορεί, ότι η Και δεν έχει τέσσερις νομούς, τους εξής τρεις: Χανιά, Ηράκλειο και Ρέθυμνο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καλώ στο Βήμα τον κ. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν από τον ΣΥΡΙΖΑ. Έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θέλω να ευχηθώ κι εγώ καλή ανάρρωση και περαστικά στον σύντροφο και φίλο Τρύφωνα Αλεξιάδη.

Η σημερινή συνεδρίασή μας θυμίζει καταστάσεις του παρελθόντος, όταν όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος αντέδρασε και εμπόδισε τις αντεκπαιδευτικές ρυθμίσεις και τη καταστρατήγηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Θα ήταν σκόπιμο λοιπόν να ξαναθυμηθούμε το άρθρο αυτό που προβλέπει ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους, ότι όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της, ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα, που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με πλήρη αυτοδιοίκηση, ενώ τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται. Αν μελετήσουμε το άρθρο 16, στα σημεία είναι ξεκάθαρο ότι το παρόν σχέδιο νόμου πλήττει διατάξεις του Συντάγματος.

Ξεκινώντας από τα άρθρα 1 μέχρι 19, βλέπουμε την κατάργηση της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση και τη μετατροπή της σε Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Μετά από δέκα πέντε χρόνια λειτουργίας της ΑΔΙΠ, η Κυβέρνηση προβαίνει στην αλλαγή του ονόματος, του τρόπου εκλογής της διοίκησης, των αρμοδιοτήτων της και παρεμβαίνει στην ανεξάρτητη αρχή εξελώνοντας τη διοίκησή της. Προσπαθεί να δημιουργήσει μία νέα αρχή, κρατική ελεγχόμενη και όχι ανεξάρτητη, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας.

Το πιο δυσάρεστο όμως είναι ότι μεταβάλλει τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων ορίζοντας ότι τα ΑΕΙ θα χρηματοδοτούνται κατά 80%, με βάση τα γενικά κριτήρια, δηλαδή τον αριθμό των φοιτητών, το μέγεθος του πανεπιστημίου την τοποθεσία του και το κόστος ανά φοιτητή, ενώ το υπόλοιπο 20% θα παρέχεται μετά από ένα ατέρμονο κυνήγι ειδικών κριτηρίων που ορίζονται από την αγορά. Πιο συγκεκριμένα, το πανεπιστήμιο, για να αποκτήσει την υπόλοιπη χρηματοδότηση, θα πρέπει να επιτύχει σε κάποιους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων, ερευνητικής δραστηριότητας, διεθνοποίησης, διασύνδεσης με την αγορά εργασίας και αν δεν επιτύχει, θα χάσει το συγκεκριμένο ποσοστό.

Η συγκεκριμένη διάταξη ανοίγει ένα παράθυρο για τη μείωση της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων, τα οποία πάνω από δέκα χρόνια υποχρηματοδοτούνται, ενώ εισάγει και μοντέλα χρηματοδότησης που εφαρμόζονται στην αγορά. Κανείς δεν θα μπορεί πλέον να εγγυηθεί την ανεξαρτησία των πανεπιστημίων και του ερευνητικού έργου, καθώς θα οδηγηθούν σε αναζήτηση

πόρων εκτός του δημοσίου, κατά παρέκκλιση του Συντάγματος, ενώ τα περιφερειακά πανεπιστήμια θα πληγούν πολύ περισσότερο.

Συνεχίζοντας βλέπουμε ότι μετά την αναστολή λειτουργίας των διετών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης, για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ και των τμημάτων ελεύθερης πρόσβασης η Κυβέρνηση αναστέλλει επ' αόριστον τη λειτουργία των τριάντα επτά νέων τμημάτων ΑΕΙ. Να θυμίσουμε ότι τα συγκεκριμένα τμήματα αποτελούσαν προτάσεις των ίδιων των πανεπιστημίων και η κατάργησή τους παρακάμπτει το αυτοδιοικητό τους.

Η διάταξη πλήττει κυρίως τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Ένα από αυτά είναι και το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το οποίο σε συνεργασία με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για τη σύσταση νέων τμημάτων, που ήταν πολύ σημαντικό για την τοπική κοινωνία. Η σημερινή Κυβέρνηση ωστόσο δείχνει να απαξιώνει επιδεικτικά.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ σημαντικό και επίκαιρο θέμα, αυτό της προκήρυξης για τον διορισμό εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι αιτήσεις που έχουν ήδη ξεκινήσει για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας αξίζει να θυμίσουμε ότι έγιναν νόμος του κράτους από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ν.4589/2019 ήρθε έναν μόλις χρόνο αφού η χώρα μας βγήκε από τα μνημόνια. Στόχος της κυβέρνησής μας ήταν να επαναφέρουμε το ένα προς ένα στις προσλήψεις στο δημόσιο, με προτεραιότητα στις προσλήψεις εκπαιδευτικών μετά από έντεκα χρόνια αδιοριστίας.

Τον νόμο αυτό όχι μόνο τον καταψηφίσατε, αλλά και τον χλευάσατε. Καθυστερήσατε όσο ήταν δυνατόν τις προσλήψεις στην ειδική αγωγή και μέσα στις διακοπές των Χριστουγέννων βγάλατε την πρόσκληση για τους εκπαιδευτικούς της γενικής εκπαίδευσης, χωρίς να ορίζετε επακριβώς πόσοι εκπαιδευτικοί θα προσληφθούν ανά κλάδο.

Τέτοια είναι και η περίπτωση των εκπαιδευτικών μειονοτικής εκπαίδευσης ΠΕ73 του προγράμματος της μειονοτικής εκπαίδευσης. Αίτημά τους είναι η κάλυψη των διατιθέμενων οργανικών θέσεων, για να μην πάει χαμένη η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που συμπεριέλαβε στο σχεδιασμό της τους εκπαιδευτικούς μειονοτικής εκπαίδευσης.

Σας καλούμε, λοιπόν, να προσλάβετε τουλάχιστον όσους εκπαιδευτικούς εργάζονται ήδη αναπληρωτές, οι οποίοι είναι κάτω από πενήντα στον αριθμό, καθώς η μειονοτική εκπαίδευση είναι εξαιρετικά υποστελεχωμένη και χρειάζεται η Κυβέρνηση να δείξει αν τη στηρίζει ή όχι.

Τέλος, το τραγικό που φαίνεται με αυτό το σχέδιο νόμου είναι η αναγνώριση των τίτλων σπουδών από τα ιδιωτικά κολλέγια. Παρακάμψατε έτσι το άρθρο 16 του Συντάγματος, υποτιμήσατε τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση εξισώνοντας τα πτυχία των ΑΕΙ με τα κολλέγια. Όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος έχει αντιδράσει κι εσείς κωφεύετε. Το Υπουργείο Παιδείας με το συγκεκριμένο άρθρο δείχνει απίστευτο θράσος και προφανώς προσεκπαθεί να κάνει πράξη την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης εκμεταλλευόμενο την αγωνία χιλιάδων αναπληρωτών που τρέχουν να καταθέσουν τα δικαιολογητικά τους και εσείς πετάτε τα προσόντα τους από το παράθυρο.

Νομίζω ότι η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με αυτό το νομοσχέδιο έδειξε τα πιο αντιδραστικά και αντεκπαιδευτικά δείγματα γραφής. Καταπατά τη συνταγματική κατοχύρωση της εκπαίδευσης και περιγελά τους εκπαιδευτικούς. Σας καλώ, λοιπόν, να αποσύρετε το άρθρο 50 και να γίνετε επιτέλους λίγο πιο σαφείς με τους διορισμούς των εκπαιδευτικών, διορισμούς για τους οποίους η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ εργάστηκε σκληρά και εξασφάλισε, παρά το ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο.

Εμείς σε κάθε περίπτωση θα είμαστε εδώ, για να προστατεύσουμε την εκπαίδευση και τον εκπαιδευτικό κόσμο ενάντια στις δικές σας πολιτικές απαξίωσης της παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Κούβελας Δημήτριος από τη Νέα Δημοκρατία, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου βάζει επιτέλους τα θεμέλια για την αναδιάρθρωση και κυρίως τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας, με πανεπιστημιακά ιδρύματα αυτόνομα, αυτοδιοίκηση και κυρίως εξωστρεφής στην πράξη πλέον και όχι στα λόγια.

Το πανεπιστήμιο προετοιμάζει τους αυριανούς επαγγελματίες σε κάθε τομέα και συνεπώς είναι απολύτως αναγκαίο να βρίσκεται σε παράλληλη πορεία και κοινό βηματισμό διαρκώς με την αγορά εργασίας. Έτσι, το πανεπιστήμιο θα πρέπει να παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και να είναι πρωτοπόρο τόσο στη θεωρία όσο και στην έρευνα. Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση σχεδόν ολοκληρώθηκε. Το πανεπιστήμιό μας οφείλει τουλάχιστον να συμπορευτεί μαζί της.

Το πρώτο και αναγκαίο βήμα που επιτυγχάνεται με το παρόν σχέδιο νόμου είναι η ουσιαστική ενίσχυση της ανεξάρτητης αρχής, της μέχρι τώρα ΑΔΙΠ, που διασφαλίζει την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μέσα από την ίδρυση της νέας Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Υπάρχουν τρεις βασικοί άξονες σε αυτό το νομοσχέδιο, όπως παρουσιάστηκε εκτενώς από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στις εργασίες της αρμόδιας επιτροπής.

Ο πρώτος άξονας αφορά την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης που ιδρύεται με συγκεκριμένους στόχους. Κατ' αρχάς διευρύνονται οι υφιστάμενες αρμοδιότητες που είχε όσον αφορά την πιστοποίηση, ενισχύεται η αρχή με νέες, επιμέρους αρμοδιότητες, τα μέλη της επιλέγονται πλέον με πρόσθετες εγγυήσεις και επιπλέον ορίζονται δύο εξαιρετικής σημασίας και ρόλου συμβούλια, τα οποία θα επικουρήσουν το έργο της αρχής. Είναι το ανώτατο συμβούλιο και το συμβούλιο αξιολόγησης και πιστοποίησης. Η ίδρυση της νέας αρχής συνιστά ενίσχυση, προστασία και φυσικά την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσής μας.

Το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα είναι κοινός τόπος πια πως τα τελευταία χρόνια απαξιώθηκε. Η παιδεία των νέων ανθρώπων αντιμετωπίστηκε με φοβικά και ιδεοληπτικά σύνδρομα άλλων εποχών. Επίσης λειτουργήσε και σαν καταφύγιο μπαχαλάκηδων και άσυλο για παράνομες δραστηριότητες. Τώρα, μετά την αναβάθμιση του καθεστώτος ασύλου, μια από τις πρώτες και πολύ σημαντικές μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, δίνουμε στο πανεπιστήμιο την ξεχωριστή θέση που του αρμόζει σε μία ευνομούμενη και οργανωμένη πολιτεία.

Ο δεύτερος άξονας του νομοσχεδίου αφορά στην απελευθέρωση των λογαριασμών ΕΛΚΕ, δηλαδή των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας, που είναι το κεντρικό εργαλείο χρηματοδότησης της έρευνας, που διενεργείται στα πανεπιστήμια και στους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς. Με το νέο νομοθετικό πλαίσιο επιδιώκεται η αποφυγή των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων του υφιστάμενου πλαισίου, που τόσο έχει ταλανίσει την υπόθεση αυτή στα πανεπιστήμια, και επιτυγχάνεται μεγαλύτερη ευελιξία στη λειτουργία των ειδικών αυτών λογαριασμών αυξάνοντας ταυτόχρονα και τη λογοδοσία και τη διαφάνεια. Έτσι περισσότερα ερευνητικά προγράμματα θα μπουν σε εφαρμογή και θα ανατρέψουμε με τον τρόπο αυτόν την τάση υποαπορροφητικότητας των διαθέσιμων ευρωπαϊκών κονδυλίων. Τελικά, με το προηγούμενο καθεστώς η έρευνα στα πανεπιστήμια μας οδηγούνταν σε υποχρηματοδότηση. Αυτό θα αποδειχθεί και προς όφελος των νέων ερευνητών, οι οποίοι διψούν για κίνητρα παραμονής στην πατρίδα μας αντί να ξενιτευτούν στο εξωτερικό για καλύτερη τύχη.

Από την άλλη, κάνουμε τομή στην κατανομή των χρημάτων στα πανεπιστήμια. Μέχρι σήμερα αυτό γινόταν περίπου όπως ήθελε ο κάθε Υπουργός. Θα μπορούσε δηλαδή να αποφασίσει τόσο, μεγαλύτερο, μικρότερο μέρος των διαθέσιμων αυτών κονδυλίων να κατευθυνθούν σε περισσότερα ή λιγότερα, ακόμη και σε ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα. Αυτό αλλάζει. Εισάγονται αυστηρά και δίκαια κριτήρια. Η τακτική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων σε ποσοστό 80% θα κατανέμεται πλέον στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων που έχουν να κάνουν με τον αριθμό των φοιτητών, το είδος του εκάστοτε προγράμματος σπουδών και τη γεωγραφική θέση του κάθε ιδρύματος. Ιδίως το τελευταίο θα αποτελέσει κίνητρο για την προσέλκυση και αξιολόγηση εξωτερικών ερευνητών

και συνεργατών στα προγράμματα που θα «τρέχουν» τα πανεπιστήμια στις παραμεθόριες κυρίως περιοχές και στα νησιά μας.

Πρόσφατα συζητούσαμε για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο στη Θράκη όπου ιδέες και όρεξη υπάρχουν πάρα πολλές από τους εκεί καθηγητές. Δυσκολεύονται όμως να προσελκύσουν -αυτό μας λέγανε- αξιολογούς εξωτερικούς συνεργάτες λόγω των πολύ χαμηλών αποδοχών που προκύπτουν εξαιτίας της περιορισμένης χρηματοδότησης που είχαν τα ερευνητικά προγράμματα. Επομένως, αντικειμενικά κριτήρια για το 80% της τακτικής χρηματοδότησης και όσον αφορά το υπόλοιπο ποσοστό του 20%, αυτό θα συνδέεται με κριτήρια ποιοτικά, όπως είναι, για παράδειγμα, το μέγεθος της ερευνητικής δραστηριότητας που ανέπτυξε συγκεκριμένο ίδρυμα, πόσα ερευνητικά κονδύλια έχει ήδη απορροφήσει τα προηγούμενα χρόνια, πόσους Έλληνες φοιτητές στέλνει για παρακολούθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στο εξωτερικό, πόσους ξένους φοιτητές προσελκύει τελικά στο ελληνικό πανεπιστήμιο, καθώς και ποιο είναι το είδος και κυρίως ο αριθμός των συνεργασιών που συνάπτουν με αντίστοιχα ξένα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ακόμη και ποιες είναι οι δυνατότητες πρόσβασης των ΑΜΕΑ στα πανεπιστήμια αυτά. Δηλαδή οι δείκτες αξιολόγησης παράλληλα θα λειτουργήσουν και σαν κίνητρα αναβάθμισης του πανεπιστημίου και των διαδικασιών.

Ο τρίτος άξονας αφορά άλλες ρυθμίσεις, οι οποίες στοχεύουν στην επίλυση λειτουργικών σχολικών προβλημάτων, από τις σχολικές εκδρομές μέχρι την ενίσχυση σχολικών μονάδων.

Τέλος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να αναφερθώ σε ένα πολύ ευαίσθητο και λεπτό ζήτημα, που δεν είναι άλλο από τους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς. Χαίρομαι γιατί ως νέος Βουλευτής από το ξεκίνημα αυτής της διακυβέρνησης διαπιστώνω ότι υπάρχει σε πολύ μεγάλο βαθμό συναντίληψη και με την κυρία Υπουργό και με τους αρμόδιους Υφυπουργούς προκειμένου να ικανοποιήσουμε δίκαια αιτήματα αυτών των συμπολιτών μας. Με το παρόν σχέδιο νόμου μεριμνούμε ιδιαίτερα για τη στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας. Οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί θα μπορούν πλέον να εντάσσονται σε ειδικές κατηγορίες προθέσεως και έτσι κατά προτεραιότητα να μετακινούνται τόσο από περιοχή σε περιοχή όσο και μέσα στην ίδια την περιοχή. Θα πρότεινα, λοιπόν, να σκύψουμε όλοι μαζί στο ζήτημα του διορισμού των πολύτεκνων εκπαιδευτικών και κυρίως στην επανεξέταση των κριτηρίων αλλά και των μορίων που δίνονται σε αυτούς. Δεν μπορεί τα μόρια να είναι μόλις τρία για κάθε παιδί, για κάθε ανήλικό τέκνο. Αυτό πρέπει να το ξαναδούμε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί.

Οι καιροί που διανύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, είναι απαιτητικοί και οι νέες κοινωνικές προκλήσεις μεγάλες. Ένα είναι βέβαιο: βασικός πυλώνας προόδου για την Ελλάδα ήταν και θα είναι πάντα η παιδεία της. Και μίας και μιλάμε για την παιδεία, πάντα μας έρχονται στο νου κουβέντες μεγάλων αρχαίων Ελλήνων. Έλεγε ο Διογένης, λοιπόν, ότι η παιδεία για τους νέους είναι σωφροσύνη, για τους φτωχούς πλούτος και για τους πλούσιους στολίδι. Ας μην ξεχνάμε ότι τελικά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα είναι ζήτμια παιδείας.

Συντάσσομαι και εγώ με την υπερψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Πασχαλίδης από τη Νέα Δημοκρατία, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, η καινοτόμος ρύθμιση του παρόντος νομοσχεδίου που προβλέπει ότι η χρηματοδότηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων θα γίνεται μέσω αξιολόγησης, αποτελεί τη μεγάλη αλλαγή στον τομέα της παιδείας, η οποία συμβολίζει μάλιστα και τη συνολική αλλαγή νοοτροπίας, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα ο κάθε Υπουργός μπορούσε να αποφασίσει κατά το δοκούν για τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ. Έτσι, με το νέο νομοσχέδιο από τον απεμπολούνται εξουσίες από το Υπουργείο Παιδείας προς τα πανεπιστήμια, ενώ ορίζονται αντικειμενικά και ποιοτικά κριτήρια χρηματοδότησης.

Πιο συγκεκριμένα, στο Κεφαλαίο Α' του παρόντος νομοσχεδίου, άρθρο 1-19, με το άρθρο 1 θεσμοθετείται η νέα αρχή για την τριτοβάθμια εκπαίδευση υπό τον τίτλο Εθνική Αρχή Ανώτα-

της Εκπαίδευσης, στόχος της οποίας είναι η επιβράβευση της προσπάθειας, καθώς μέχρι σήμερα δεν υπήρχαν αντικειμενικά κριτήρια και κριτήρια αξιοκρατίας.

Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης θα αντικαταστήσει την περιορισμένη και προϋπάρχουσα Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Θα αποτελείται δε από τον Πρόεδρο, ο οποίος θα επιλέγεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, κατόπιν ανοιχτής δημόσιας προκήρυξης στους Έλληνες πανεπιστημιακούς της Ελλάδος και του εξωτερικού, το ανώτατο συμβούλιο, το συμβούλιο αξιολόγησης και το γενικό διευθυντή, ενώ οι ειδικότερες αρμοδιότητες θα είναι το πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση και η κατανομή του ετήσιου προϋπολογισμού επιχορήγησης στα ΑΕΙ.

Η σημαντικότερη, βέβαια, αρμοδιότητα της εθνικής αρχής διά του ανωτάτου συμβουλίου της θα είναι η κατανομή 20% της χρηματοδότησης αυτής μέσω αξιολόγησης, που ουσιαστικά θα αποτελέσει το κίνητρο στα ΑΕΙ να βελτιωθούν σε στόχους που τα ίδια επιλέγουν, στο πλαίσιο της αυτονομίας τους, παραδείγματος χάριν ποιότητα εκπαίδευσης, ερευνητική δραστηριότητα, δράσεις εξωστρέφειας, ενώ το υπόλοιπο 80% της τακτικής επιχορήγησης θα κατανέμεται στα ΑΕΙ σύμφωνα με το συνολικό αριθμό των εγγεγραμμένων φοιτητών, το εκτιμώμενο κόστος σπουδών ανά φοιτητή, τη γεωγραφική διασπορά του ιδρύματος κ.λπ..

Ειδικότερα, το Συμβούλιο Αξιολόγησης και Πιστοποίησης της ΕΘΑΑΕ θα είναι επιφορτισμένο με την αξιολόγηση των ΑΕΙ, την πλήρωση των ποιοτικών προϋποθέσεων για να οργανώνουν προγράμματα σπουδών Α', Β' και Γ' κύκλου, την πιστοποίηση των εσωτερικών συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας των ΑΕΙ και των προγραμμάτων σπουδών, καθώς και τη διενέργεια θεματικών αξιολογήσεων των ΑΕΙ και ειδικότερα όσον αφορά τη στρατηγική διεθνοποίησης, την ισότητα των φύλων, την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία, την εξωστρέφεια κ.λπ.. Στην περίπτωση που ένα ΑΕΙ δεν επιτύχει τους δείκτες ποιότητας στους οποίους έχει επιλέξει να αξιολογηθεί, τότε η επιχορήγηση που δεν θα λάβει ως συνέπεια της αξιολόγησής του θα κατανεμηθεί ως επιχορήγηση των λοιπών ΑΕΙ.

Αξίζει επιπλέον να σημειωθεί ότι επανέρχεται ο θεσμός της αριστείας και με το άρθρο 19 του παρόντος νομοσχεδίου θεσμοθετείται η ανάδειξη κέντρων αριστείας στην ανώτατη εκπαίδευση. Κριτήρια δε για την ανάδειξη των κέντρων είναι η εξαιρετική ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του διδακτικού και ερευνητικού έργου, η σύνδεση διδασκαλίας και έρευνας κλπ.

Στο Κεφάλαιο Β' του παρόντος νομοσχεδίου, άρθρα 20-27, πιστοποιείται ένα σημαντικό μέρος των διατάξεων του Όγδοου Κεφαλαίου ν. 4485/2017 και θεσμοθετείται ένα πιο ευέλικτο και ευπροσάρμοστο πλαίσιο για ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, που αποτελούν το κεντρικό εργαλείο χρηματοδότησης της έρευνας που διενεργείται στα πανεπιστήμια και στους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς.

Έτσι, με το νέο νομοθετικό πλαίσιο επιδιώκεται η αποφυγή των γραφειοκρατικών εμποδίων του υφιστάμενου πλαισίου και επιτυγχάνεται μεγαλύτερη ευελιξία και λειτουργία των ΕΛΚΕ, αυξάνοντας ταυτόχρονα τη λογοδοσία και τη διαφάνεια, ενώ μπαίνει φρένο στην απώλεια ερευνητικών πόρων.

Το Κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου, άρθρα 28-32, εκκινεί με το άρθρο 28, σύμφωνα με το οποίο θεσπίζεται για πρώτη φορά στη χώρα μας το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής, το οποίο αποκτάται κατόπιν εξετάσεων και θα πιστοποιεί τη γνώση του χειρισμού ηλεκτρονικού υπολογιστή στην επεξεργασία κειμένου υπολογιστικών φύλλων και υπηρεσιών διαδικτύου, ενώ δίνεται και η δυνατότητα να επεκταθεί, με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, η πιστοποίηση και σε άλλα ψηφιακά αντικείμενα.

Στο Κεφάλαιο Δ', άρθρα 33-58, και ειδικότερα με το άρθρο 33, αναστέλλεται η έναρξη λειτουργίας των τριάντα επτά νέων τμημάτων που ιδρύθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, δεδομένου ότι δεν έχει τηρηθεί η διαδικασία αξιολόγησής τους από τα αρμόδια όργανα. Η τήρηση της διαδικασίας αυτής θα επιτρέψει την αξιολόγηση των νέων τμημάτων από τη νέα αρχή, με βασικό κριτήριο τη σύνδεσή τους με την αγορά.

Στο πλαίσιο προσέλκυσης φοιτητών από το εξωτερικό, ήδη με

το άρθρο 43 του νομοσχεδίου διευκολύνεται η προσέλκυση αλλοδαπών σπουδαστών για εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Όπως άλλωστε δήλωσε και η κυρία Υπουργός, στόχος του Υπουργείου είναι να ενισχύσει πρωτοβουλίες για την εξωστρέφεια των ελληνικών ΑΕΙ, όπως καλοκαιρινά προγράμματα σπουδών, όπου φοιτητές θα συνδυάζουν τις σπουδές με τις διακοπές, καθώς και τις συνέργειες μεταξύ ελληνικών και ξένων ΑΕΙ, εκφράζοντας την εκτίμηση ότι ως το 2024 περίπου σαράντα έως πενήντα χιλιάδες ξένοι φοιτητές θα συμμετέχουν σε αγγλόφωνα προγράμματα μαθημάτων κλασικής λογοτεχνίας, φιλοσοφίας και αρχαίας ιστορίας.

Είναι, πράγματι, πολύ σημαντικό ότι επιτέλους η Ελλάδα σχεδιάζει να αξιοποιήσει τον πολιτιστικό και ιστορικό πλούτο της για να προσελκύσει Κινέζους και άλλους ξένους φοιτητές στα πανεπιστήμια, στο πλαίσιο της ευρύτερης μεταρρύθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αξιοσημείωτη είναι η ρύθμιση του άρθρου 55, όπου, με γνώμονα την προστασία της πολύτεκνης οικογένειας, οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί εντάσσονται πλέον σε ειδικές κατηγορίες μετάθεσης ώστε να μετατίθενται κατά προτεραιότητα κι από περιοχή σε περιοχή, αλλά εντός της ίδιας περιοχής.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί την απαρχή ώστε τα ελληνικά πανεπιστήμια να αποκτήσουν την εξωστρέφεια που είχαν χάσει τα τελευταία χρόνια ως θεσμοί, να τους δοθεί η δυνατότητα να αποκτήσουν κι άλλα εργαλεία χρηματοδότησης πέραν του κρατικού προϋπολογισμού, δίνοντας για παράδειγμα κίνητρα για δωρεές, με συνεργασίες ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και έσοδα από πατέντες.

Θέλουμε την ενδυνάμωση του δημοσίου εκπαιδευτικού συστήματος και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ενισχύθηκε ο προϋπολογισμός του 2020 με 113 εκατομμύρια ευρώ. Θέλουμε τη διεθνοποίηση των πανεπιστημίων μας. Θέλουμε να αναδειχτεί η χώρα μας σε κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης στην νοτιοανατολική Ευρώπη και είμαστε σίγουρα ότι θα το πετύχουμε, εφόσον με το νέο θεσμικό πλαίσιο όχι μόνο τίθενται κριτήρια στην ίδρυση τμημάτων στη βάση ενός συνολικού στρατηγικού σχεδιασμού, αλλά ενισχύονται πρωτοβουλίες όπως η απελευθέρωση των προγραμμάτων σπουδών και η ίδρυση ξενόγλωσσων τμημάτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ τον κ. Πνευματικό από τη Νέα Δημοκρατία να πάρει το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο επαναφέρει τη δημόσια δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση στο επίπεδο που της αξίζει και είναι πραγματικά το επίπεδο που αξιώνουν όλοι οι Έλληνες πολίτες οι οποίοι στέλνουν τα παιδιά τους στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Έχουμε μάθει να κακολογούμε και να υποτιμούμε το δημόσιο πανεπιστήμιο ως αποτέλεσμα της εικόνας ανομίας, των κακών υποδομών, της έλλειψης οργάνωσης, της γραφειοκρατίας, της άναρχης δημιουργίας σχολών και τμημάτων, όλα αυτά τα δεινά, δηλαδή, που φέρνει ο κρατισμός.

Όπως και στον τομέα της υγείας, έτσι κι εδώ, πρέπει να ξεχωρίσουμε τη δημόσια από την κρατική παιδεία. Το Σύνταγμα κατοχυρώνει την πρόσβαση σε ένα σύγχρονο, εξελιγμένο σύστημα δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης για όλους τους νέους, με το υψηλότερο δυνατό επίπεδο, που θα τους προετοιμάζει για το μέλλον και την αγορά εργασίας.

Κι όμως, τα πανεπιστήμια μας έχουν αξιόλογους καθηγητές, με διεθνείς δημοσιεύσεις, σημαντικό ερευνητικό έργο, που ανταγωνίζεται επάξια τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Οι φοιτητές μας διαπρέπουν όπου βρεθούν και είναι περιζήτητοι στη διεθνή αγορά εργασίας. Είμαι ένας από αυτούς και πρέπει να πω ότι το Πανεπιστήμιο των Αθηνών μου έδωσε όλα αυτά τα εφόδια που χρειάστηκα για να ανταπεξέλθω στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον, χωρίς καμμία υστέρηση απέναντι στους απόφοιτους των καταξιωμένων κέντρων.

Το πρώτμιο είναι, λοιπόν, γιατί όλα αυτά, δυστυχώς, δεν αντικατοπτρίζονται ούτε στους διεθνείς δείκτες ούτε στην εικόνα των

ελληνικών πανεπιστημίων. Κοινή παραδοχή, λοιπόν, είναι ότι θέλουμε τα παιδιά μας να σπουδάζουν στα καλύτερα πανεπιστήμια και να τους δώσουμε τα καλύτερα εφόδια για το μέλλον, που να δικαιώνουν τον κόπο των ίδιων και των οικογενειών τους και να τους φέρουν στην πρώτη γραμμή της σύγχρονης αγοράς εργασίας.

Για να γίνει αυτό χρειάζεται προφανώς ένα στρατηγικό σχέδιο και μία αξιολόγηση, όσο και αν κάποιος παθαίνει πανικό ακούγοντας αυτή τη λέξη. Πρέπει να υπάρχει στρατηγικό σχέδιο, γιατί τα αντικείμενα που διδάσκονται πρέπει να εισάγουν τους νέους στην αγορά εργασίας, όχι για τώρα αλλά για δέκα χρόνια μετά. Σχεδιάζοντας την παιδεία του σήμερα πρέπει να βλέπουμε το μέλλον, τους κλάδους εκείνους που θα αναδειχθούν στην επόμενη δεκαετία. Χρειάζεται αξιολόγηση ακριβώς για προσαρμογή στις διαρκώς εξελισσόμενες ανάγκες και αγορές.

Και οι δύο αυτοί άξονες υπάρχουν στο παρόν νομοσχέδιο με τη θέσπιση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης της ΕΘΑΑΕ με αυξημένη ανεξαρτησία, ενισχυμένες αρμοδιότητες σε σχέση με την ΑΔΙΠ και βασικό στόχο την εκπόνηση ενός μακροχρόνιου στρατηγικού σχεδίου στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης μέσα από μία αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη με βάση αντικειμενικών και ποιοτικών κριτηρίων και όχι πολιτικών σκοπιμοτήτων, τη σύναψη προγραμματικών συμφωνιών με τα πανεπιστήμια που να τους επιτρέπει να αναπτύξουν τον δικό τους στρατηγικό σχεδιασμό και τη σύνδεση της ετήσιας επιχορήγησης με αντικειμενικά κριτήρια αλλά και με αξιολογικούς δείκτες και πάλι όμως προσαρμοσμένους στο χαρακτήρα και τα δυνατό σημεία του κάθε πανεπιστημίου.

Η αντιπολίτευση στέκεται σε αυτό το σημείο για να επικρίνει το νομοσχέδιο. Η λογική, όμως, εδώ δεν είναι τιμωρητική. Ο στόχος είναι να δοθεί ένα ενισχυμένο κίνητρο και επιβράβευση στα πανεπιστήμια για να ξεφύγουν από τη στασιμότητα που είναι ο εχθρός της προόδου, να καινοτομήσουν και να εξελιχθούν.

Δεν μπορεί, βέβαια, κυρία Υπουργέ, ως ακαδημαϊκός να μη θέσω το ζήτημα της υποχρηματοδότησης των ελληνικών πανεπιστημίων ή έστω της υπολειπόμενης χρηματοδότησης σε σχέση με τις πάγιες ανάγκες διαχρονικά. Νομίζω πως ο επόμενος μεγάλος στόχος μας θα πρέπει να είναι η μεγαλύτερη επένδυση στην ανώτατη εκπαίδευση, που σε συνδυασμό με κινήσεις ενίσχυσης της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου -που ήδη γίνονται- θα δώσει πραγματικά τεράστια ώθηση στη χώρα συνολικά.

Ταυτόχρονα πρέπει και τα ιδρύματά μας να μπορούν να διεκδικήσουν περισσότερα χρήματα όχι μόνο από κρατικούς πόρους αλλά και μέσα από μορφές συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα, δωρεές και ΣΔΙΤ. Όλα αυτά πρέπει πάντοτε να είναι επιπλέον από τον υπάρχοντα προϋπολογισμό. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να καθίσταται σαφές. Θέλουμε πανεπιστήμια που να παράγουν πολίτες του κόσμου και επιστήμονες με το υψηλότερο επίπεδο γνώσεων και κατάρτισης ή πανεπιστήμια που θα βγάλουν στρατιές ανέργων, που θα ψάχνουν τα πολιτικά γραφεία των Βουλευτών για μία δουλειά; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα.

Ιδιαίτερα σημαντικές είναι και οι ρυθμίσεις για την απελευθέρωση του ΕΛΚΕ, αυτό το σφιχτό γραφειοκρατικό πλαίσιο του δημόσιου λογιστικού. Χωρίς υπερβολή με το υπάρχον πλαίσιο κάθε έργο χρειάζεται έναν άνθρωπο αποκλειστικά να ασχολείται με τις γραφειοκρατικές διαδικασίες και τα εντάλματα πληρωμών. Ο κλήρος φυσικά πέφτει στον επιστημονικό υπεύθυνο, ο οποίος χάνει το ρόλο του και ουσιαστικά από ακαδημαϊκός ερευνητής μετατρέπεται σε λογιστή, ακόμα και για δαπάνες όπως είναι η γραφική ύλη.

Ο Υφυπουργός μας, κ. Διγαλάκης, παρουσίασε νωρίτερα κάποια στοιχεία σύγκρισης των διαχειριστικών απαιτήσεων του ΕΛΚΕ ενός πανεπιστημίου, που ξεπερνούν κατά δεκάδες χιλιάδες πράξεις με αυτές ενός δήμου εκατό χιλιάδων κατοίκων. Αυτή είναι μία πραγματικότητα και ο εφιάλτης που πρέπει να ζούμε κάθε φορά όταν θέλουμε να διαχειριστούμε τα κεφάλαια και τα κονδύλια του ΕΛΚΕ σήμερα.

Οι περιοριστικές ρυθμίσεις πνίγουν τη δημιουργικότητα, αποθαρρύνουν την ερευνητική προσπάθεια και εν τέλει οδηγούν στο να χάνονται τα χρήματα, που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν προς όφελος συνολικά των πανεπιστημίων και σε πολλές περι-

πτώσεις βασίζονται στους ειδικούς λογαριασμούς για τον εκσυγχρονισμό των υποδομών τους και την κάλυψη σημαντικών δαπανών.

Είναι βέβαια αντιληπτή δυσκολία να εξαιρεθεί ο ΕΛΚΕ από το δημόσιο λογιστικό, όπου μπήκε με το σκεπτικό της μεγαλύτερης διαφάνειας. Ίσως και να ήταν αυτός ένας τρόπος να αυξάνονται τα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους.

Εν πάση περιπτώσει χωρίς επιπτώσεις στη διαφάνεια και στη λογοδοσία οι νέες ρυθμίσεις που εισάγονται είναι πιο ευέλικτες, ελαφρύνουν σημαντικά το γραφειοκρατικό φορτίο των ερευνητικών προγραμμάτων και επιτρέπουν στην καλύτερη αξιοποίηση όλων των πόρων μέσα από την δυνατότητα τροποποίησης του προϋπολογισμού. Άλλωστε αυτός είναι και ο χαρακτήρας, γιατί ένα ερευνητικό έργο διαρκώς εξελίσσεται.

Τέλος, θα ήθελα να πω δυο λόγια για την αναστολή λειτουργίας των διαφόρων τμημάτων που δημιουργήθηκαν πρόσφατα. Γνωρίζουμε ότι πολλά απ' αυτά τα τμήματα ιδρύθηκαν χωρίς να έχει τεκμηριωθεί κάποια συγκεκριμένη ανάγκη, χωρίς να έχουν διασφαλιστεί οι πόροι, οι υποδομές και διδακτικό προσωπικό σε πολλές περιπτώσεις και -όπως είπατε και εσείς- με μία τροπολογία για εξυπηρέτηση σαφώς μη ακαδημαϊκών σκοπών και χωρίς να κοιτάμε τις ανάγκες της κοινωνίας.

Απ' αυτά τα τριάντα επτά τμήματα, τα οχτώ θα ξεκινούσαν το 2020. Μεταξύ αυτών είναι και δύο τμήματα του Πανεπιστημίου Αθηνών, τα οποία πρόκειται να εδρεύουν στα Ψαχνά της Εύβοιας, που αφορούν την αγροδιατροφή και τον τουρισμό. Σε κάθε περίπτωση η εξέταση και η αξιολόγηση αυτών των τμημάτων ελπίζουμε ότι θα προχωρήσει άμεσα στο πλαίσιο της νέας αρχής και σύμφωνα με το πλαίσιο που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο σε αυτά τα τμήματα να αξιολογηθούν κατά προτεραιότητα και να συμπεριληφθούν, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις, στο μηχανογραφικό του 2020, όπως ήταν ο αρχικός σχεδιασμός.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ για μία στιγμή για τη στέγαση των φοιτητών στα Ψαχνά, όπου απαιτείται μία επιπλέον στήριξη για να καλυφθούν οι φοιτητές που δεν μπορούν πλέον να εξυπηρετηθούν από το συγκρότημα Ευρίπου.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και στη διαδικασία πρόσληψης εκτάκτου προσωπικού για τα ΤΕΙ. Γνωρίζω ότι ήδη έχετε δείξει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτό το θέμα, κυρία Υπουργέ και ξέρω ότι έχετε καταβάλει πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια. Ελπίζουμε άμεσα να ολοκληρωθεί και το τελευταίο στάδιο, το οποίο θα είναι πολύ σημαντικό για την εύρυθμη λειτουργία πολλών απ' αυτά τα τμήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επένδυση στην ανώτατη εκπαίδευση, στη γνώση είναι επένδυση στο μέλλον της χώρας μας. Οι πωλώνες στους οποίους βασίζεται κάθε χώρα αν θέλει να προχωρήσει, είναι η ιστορία, η παιδεία και η γλώσσα της. Μέσα από την αξιολόγηση, τον σχεδιασμό, την τεκμηρίωση και τη στήριξη της ερευνητικής προσπάθειας, δίνουμε εφόδια και ευκαιρίες στα νέα παιδιά να πάνε τη χώρα μας και την κοινωνία παραπέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εάν μου επιτρέπετε, να πω για δύο λεπτά για τις τροπολογίες. Πρώτα απ' όλα το Υπουργείο Παιδείας έχει καταθέσει μία τροπολογία, η οποία αφορά τρία ζητήματα. Πρώτον τον ΕΟΠΠΕΠ. Είναι ρυθμίσεις που αφορούν τη χρήση και πληρωμή από τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΠΕΠ εξωτερικών εξειδικευμένων συνεργατών για τις αξιολογήσεις, ελεγκτικές και εξεταστικές διαδικασίες.

Με την ίδια τροπολογία ρυθμίζονται και θέματα αποζημίωσης σε όσους συμμετείχαν στη διενέργεια εξετάσεων ή πιστοποίησης το 2018, για τους οποίους η προηγούμενη πολιτική ηγεσία δεν μερίμνησε τότε. Επίσης, υπάρχει ρύθμιση με την οποία καταργείται το Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού λόγω της μη αποτελεσματικής και εύρυθμης λειτουργίας του συμβουλίου. Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό ότι

το ΕΣΕΚΑΑΔ από συστάσεως του δεν λειτούργησε με συντεταγμένο τρόπο.

Και επίσης μία ρύθμιση που προβλέπει τον ίδιο τρόπο τοποθέτησης του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού με τους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής εν όψει ακριβώς των διορισμών. Αυτή είναι, λοιπόν, η υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 131 και ειδικό 2, η οποία γίνεται αποδεκτή.

Επίσης, γίνεται αποδεκτή η υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 132 και ειδικό 3 του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Και υπάρχουν τέσσερις Βουλευτικές τροπολογίες. Η τροπολογία με γενικό αριθμό 133 και ειδικό 4 του κ. Φίλη και της κ. Τζούφη αναφορικά με τροποποίηση του άρθρου 99 δεν γίνεται δεκτή. Είναι εκπρόθεσμη τροπολογία.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 129 και ειδικό 1 του κ. Μάρκου και της κ. Αναγνωστοπούλου δεν γίνεται δεκτή. Θα προβλεφθεί μία γενικότερη ρύθμιση για τα διάφορα απόνερα των συγχωνεύσεων, των απορροφήσεων των ΤΕΙ από τα πανεπιστήμια, που έκανε η προηγούμενη πολιτική ηγεσία. Είναι, δυστυχώς, τα απόνερα αυτής της διαδικασίας, τα οποία θα έρθουμε να ρυθμίσουμε συνολικά και με συγκροτημένο τρόπο σε επερχόμενο νομοσχέδιο.

Υπάρχουν δύο τροπολογίες που αφορούν σε ζητήματα της Μάνδρας και τις καταστροφές στο Μάτι με παρόμοιο περιεχόμενο. Η μία είναι του κ. Αρβανιτίδη, του κ. Κεγέρογλου και της κ. Κεφαλίδου και η δεύτερη είναι του κ. Μπούρα και του κ. Κότσιρα. Η τροπολογία του κ. Μπούρα και του κ. Κότσιρα με γενικό αριθμό 135 και ειδικό 6 γίνεται αποδεκτή, γιατί έχει πληρέστερο περιεχόμενο παρ' ότι είναι πολύ κοντά στην ουσία της και με αυτή του κ. Αρβανιτίδη, του κ. Κεγέρογλου και της κ. Κεφαλίδου, η οποία δεν γίνεται αποδεκτή παρ' ότι το περιεχόμενο της καλύπτεται επί της ουσίας από αυτή του κ. Μπούρα και του κ. Κότσιρα.

Άρα συνοψίζοντας, κύριε Πρόεδρε, γίνεται δεκτή από τις βουλευτικές μόνο η τροπολογία με γενικό αριθμό 135 και ειδικό 6 του κ. Μπούρα και του κ. Κότσιρα.

Και κλείνω με το εξής: Η κ. Κεφαλίδου πρότεινε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις για το άρθρο 33, διότι είχε μία ανησυχία για το εάν επηρεάζονται απ' αυτή την ρύθμιση προγράμματα που ήδη λειτουργούν στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας. Υπάρχει ειδική αναφορά στο τελευταίο εδάφιο αυτής της διάταξης, που προβλέπει συγκεκριμένα τη συνέχιση των προγραμμάτων, των ήδη λειτουργούντων προγραμμάτων και συνεπώς και των μεταπτυχιακών προγραμμάτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει η κ. Παπακώστα - Παλιούρα Κατερίνα από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, σε μια σημαντική για το ελληνικό Κοινοβούλιο συνεδρίαση συζητούμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο έρχεται επιτέλους να βάλει τα πράγματα στη θέση τους στη δομή και στη λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και να οριοθετήσει τη στιγμή, την αφετηρία του μετασχηματισμού του μοντέλου και της νοοτροπίας με την οποία πρέπει να λειτουργήσει η ανώτατη εκπαίδευση, η έρευνα και η εξέλιξη από εδώ και πέρα.

Με το παρόν νομοσχέδιο το Υπουργείο Παιδείας προχωρεί σε μια σειρά από τομές και δομικές μεταρρυθμίσεις, όπως την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης με ενισχυμένες αρμοδιότητες, την απελευθέρωση της έρευνας μέσω της δημιουργίας νέου πλαισίου για τους ΕΛΚΕ, τη θέσπιση κρατικού πιστοποιητικού πληροφορικής, τη στρατηγική πολιτική για την ποιοτική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη διασφάλιση της διοίκησης του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδας, την ενίσχυση της προσέλευσης αλλοδαπών σπουδαστών, την αποκατάσταση και αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων σύμφωνα και με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη μέριμνα για την πολύτεκνη οικογένεια και τη διασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας των σχολείων μας.

Τα ανωτέρω είναι μερικά από τα πιο σημαντικά σημεία που

προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο καθώς μέσα από αυτά αποκαθίστανται αδικίες, αντιμετωπίζονται αρρυθμίες και εξασφαλίζονται εκείνες οι προοπτικές που χρειάζονται για ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Σε μια μακρά διαδικασία διαλόγου με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και την κοινωνία πολιτών μια ζωντανή διαβούλευση συγκέντρωσε όλες τις απόψεις και τις εκτιμήσεις των εμπλεκόμενων και τελικά διαμορφώθηκε ένα νομοσχέδιο που καλύπτει βασικές υποχρεώσεις. Άλλωστε, όπως έχουμε τονίσει πολλές φορές, αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει σε προτεραιότητα το ζήτημα της παιδείας και της εξωστρέφειάς της.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις στο παρόν νομοσχέδιο θέτουμε πλέον κανόνες για μια σύγχρονη και λειτουργική ανεξάρτητη αρχή, η οποία θα διαμορφώνει και την εθνική στρατηγική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μια στρατηγική που θα περιέχει τις έννοιες της αξιολόγησης, της πιστοποίησης και της διασφάλισης της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχουν τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα, θα εντοπίζει και θα εφαρμόζει τις βέλτιστες πρακτικές ανά τον κόσμο με στόχο τη ριζική αναμόρφωση της δομής και λειτουργίας της ανώτατης εκπαίδευσης.

Η αντικατάσταση της ΑΔΙΠ από την ΕΘΑΕ αποτελεί το πρώτο βήμα. Ενισχύοντας τις αρμοδιότητες και τον ρόλο της εθνικής αρχής σε σχέση με την Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας επιβεβαιώνουμε την αποφασιστικότητα για πλήρη και ουσιαστική αναβάθμιση των πανεπιστημίων μας.

Εισάγουμε μια σειρά από καινοτομίες, όπως η πρόβλεψη το ποσοστό χρηματοδότησης των ιδρυμάτων να εξαρτάται και από την αξιολόγησή τους, κάτι που οδηγεί σαφώς στη διαρκή ενίσχυση και αναβάθμιση των σχολών. Πιστοποιούμε τα προγράμματα σπουδών πριν την έναρξή τους και όχι κατά τη διάρκειά. Εξετάζουμε τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις ώστε να μπορούν τμήματα Α', Β' και Γ' κύκλου να λειτουργούν και επιχειρούμε την αυτοτελή αξιολόγηση των ερευνητικών κέντρων.

Ταυτόχρονα αντιμετωπίζουμε τις αρρυθμίες στην ακαδημαϊκή έρευνα μέσα από τη διαμόρφωση ενός πιο ευέλικτου και ευπροσάρμοστου πλαισίου λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών έρευνας, προκειμένου να αποτελούν αυτοί την πηγή της χρηματοδότησης, της καινοτομίας και της εξέλιξης μέσα στα πανεπιστήμια μας.

Μέχρι σήμερα, όλοι το γνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, εκατομμύρια χάθηκαν από την ακαδημαϊκή έρευνα λόγω λανθασμένων χειρισμών. Σήμερα οφείλουμε να βάλουμε επιτέλους ένα τέλος σε αυτό. Έτσι ο προϋπολογισμός των προγραμμάτων καθίσταται αυτοτελής, διακριτός σε σχέση με τα υπόλοιπα έργα του ερευνητικού κέντρου. Σταματάμε τη λογική των τμηματικών προϋπολογισμών ανά έτος για πολυετή προγράμματα και καταργούμε συνολικούς προϋπολογισμούς ενώ οι αναμορφώσεις των προϋπολογισμών γίνονται πλέον απολογιστικά ανά τρίμηνο χωρίς επιβάρυνση των ερευνητών.

Παράλληλα απλοποιούμε τις διαδικασίες και τη γραφειοκρατία της ανάληψης υποχρέωσης από τον ερευνητή ώστε να ριξουμε πραγματικά το βάρος στην έρευνα και όχι στη διοικητική δουλειά των ερευνητών.

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο του παρόντος υπό ψήφιση νομοσχεδίου είναι και η θέσπιση του κρατικού πιστοποιητικού πληροφορικής. Είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο στη χώρα μας. Η πιστοποίηση των ψηφιακών δεξιοτήτων αποτελεί βασική αναγκαιότητα σήμερα στην αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία -νομίζω πως συμφωνούμε όλοι μας σε αυτό- δεν μπορεί να αποτελεί πια αντικείμενο μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων. Είναι σίγουρα ένας τόπος που ευνοεί τη συναίνεση και τη συνεργασία καθώς έχει να κάνει με το μέλλον μας, με το μέλλον των παιδιών μας, με τις δυνατότητες για πρόοδο και προκοπή σε αυτόν τον τόπο.

Βαθιά πιστεύω πως μπορούμε να συμφωνήσουμε εδώ, σε αυτό το νομοσχέδιο και με μια ευρεία πλειοψηφία να στείλουμε ένα ισχυρό μήνυμα από όλα τα έδρανα του κοινοβουλίου πως η Εθνική Αντιπροσωπεία δεν χωρίζεται στο ζήτημα της παιδείας, αλλά αποφασίζει με γνώμονα την προοπτική της χώρας. Είμαι σίγουρη πως μπορούμε να κάνουμε σήμερα την αρχή στηρίζοντας

και υπερψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και όλες και όλοι εμείς οι Βουλευτές της πλειοψηφίας είμαστε αποφασισμένοι να κινηθούμε σε αυτόν τον δρόμο, έναν δρόμο δίχως αποκλεισμούς, διαιρέσεις και διαχωρισμούς, έναν δρόμο ενωτικό, σύγχρονο, με προοπτική και όραμα για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο έχει η κ. Πέρκα Πέτη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΘΕΟΠΙΣΤΗ (ΠΕΤΗ) ΠΕΡΚΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω θέλω να κάνω τρεις παρατηρήσεις σχετικά με αυτά που ακούστηκαν σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα.

Το πρώτο είναι μια ερώτηση στην κυρία Υπουργό σε ό,τι αφορά την αιτιολογημένη γνώμη γιατί έχουμε διατελέσει και σε κάποιες θέσεις. Εγώ δεν ξέρω ότι αυτά τα έγγραφα είναι διαβαθμισμένα και δεν μπορούν να δοθούν στο Κοινοβούλιο. Αυτά περνάνε μέσα από υπηρεσίες. Επαναφέρουμε, λοιπόν, το αίτημα για κατάθεση αυτής της αλληλογραφίας και την αιτιολογημένη γνώμη.

Το δεύτερο, το οποίο άκουσα από πολλούς ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, έχει να κάνει με την σύνδεση της παιδείας με την αγορά κ.λπ.. Αν κάτι έχει βγει ως συμπέρασμα από την τελευταία πρόσφατη σκληρή οικονομική κρίση είναι ότι τα πανεπιστήμια μας και οι επιστήμονές μας δεν εξυπηρετούσαν την οικονομία, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Ήταν τέτοιο το παραγωγικό μοντέλο που διαχρονικά οι κυβερνήσεις της χώρας είχαν φέρει που δεν σήκωνε και δεν έβρισκαν δουλειά οι εξαιρετικοί, υψηλού επιπέδου επιστήμονές μας. Είναι δηλαδή μία ιδεολογία.

Η τρίτη πολύ μικρή παρατήρηση αφορά στην ομιλία του Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη.

Κοιτάξτε στα αμφιθέατρα η αλήθεια είναι ότι δεν ακουγόταν αυτό το σύνθημα. Αυτό ακουγόταν στην ΚΝΕ. Αλλά εγώ θα κάνω μία παρατήρηση και θα πω ότι θα ήταν πολύ ωραίο αν ο Πρωθυπουργός της χώρας είχε περάσει από αυτά τα αμφιθέατρα των ελληνικών πανεπιστημίων, που ήταν πλούσια σε προβληματισμό, σε δράσεις, σε ιδέες. Είναι έλλειμμα.

Συνεχίζω, λοιπόν, και λέω για το νομοσχέδιο ότι είναι βεβαίως νεοφιλελεύθερης έμπνευσης. Είναι ένα ακόμα από αυτά που έχουμε συνηθίσει που έχει σαν στόχο να περιορίσει την πρόσβαση στην εκπαίδευση, να κλείσει σχολές, τμήματα και ιδρύματα και να αποδυναμώσει την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης προς όφελος των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Συστήνεται μια νέα ανεξάρτητη αρχή που θα μπορεί να επεμβαίνει και να εκβιάζει τα ιδρύματα με αναστολή της χρηματοδότησης. Για να συνεννοηθούμε, συμφωνείτε ότι η χρηματοδότηση των ΑΕΙ είναι υποχρέωση της πολιτείας και δεν μπορεί να αναστέλλεται από μία αρχή;

Και, αν θεωρήσουμε ότι σε αυτό το ρητορικό ερώτημα συμφωνείτε, πώς είναι δυνατό η τακτική χρηματοδότηση να συνδέεται με οποιαδήποτε διαδικασία αξιολόγησης; Αρκετά έχουν περικοπεί οι δαπάνες για την παιδεία.

Επιφυλάσσετε, λοιπόν, συνθήκες οικονομικής ασφυξίας για τα πιο αδύναμα ιδρύματα αυτά που είναι κυρίως στις περιφέρειες γιατί αυτά είναι που υπολείπονται και σε υποδομές και σε προσωπικό. Αντί, δηλαδή, αυτά να ενισχύονται θα τιμωρούνται;

Σε κάθε περίπτωση η τακτική χρηματοδότηση αφορά συνταγματική υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει επαρκείς πόρους για την εκπαιδευτική-ερευνητική λειτουργία των πανεπιστημίων.

Όλες οι πολιτικές της Κυβέρνησής σας και ειδικότερα του Υπουργείου Παιδείας αποσαφηνίζουν μία ιδεολογική αντίληψη και προσέγγιση για την αριστεία. Ο όρος συνδέεται με τον ανταγωνισμό και όχι με μια λογική προσπάθειας συλλογικής και όχι ανταγωνιστικής για την επιδίωξη της μόρφωσης, την κατάκτηση της γνώσης και την παιδεία ως διαρκή κριτική.

Παράδειγμα, ο ποσοτικός όρος «αριθμός δημοσιεύσεων ανά καθηγητή» ως κριτήριο αξιολόγησης οδηγεί στην αποφυγή διεξαγωγής έρευνας υψηλού ρίσκου, καινοτόμου, επίπονης και μακροχρόνιας. Η διαρκής κριτική χάνεται στον ποσοτικό ανταγωνισμό. Αυτό δεν είναι αριστεία.

Και τα κολέγια δεν είναι αριστεία, είναι πελατεία. Η Υπουργός αφού αναγνώρισε την επαγγελματική ισοτιμία των πτυχιών των ιδιωτικών κολεγίων με αυτή των ελληνικών πανεπιστημίων σήμερα, επικαλούμενη ακριβώς αυτή την επαγγελματική ισοτιμία, τα αναγνωρίζει και ως τυπικό προσόν μόνιμου διορισμού στη δημόσια εκπαίδευση χωρίς να έχουν επίσημη αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ.

Επομένως, και το Σύνταγμα κουρελόχαρτο αφού παρακάμπτεται το άρθρο 16, και η αριστεία ξανά περίπατο, και η ακαδημαϊκότητα της παιδείας πληγωμένη, και το κύρος των ΑΕΙ υποβαθμισμένο και ο μόχθος των αποφοίτων χαμένος και η κοινωνία αποψιλωμένη από υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικούς και γενικά επιστήμονες.

Οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι επιχειρηματίες του χώρου οι οποίοι είναι και οι μόνοι που συμφώνησαν από όλους τους φορείς.

Εδώ θα κάνω μια παρένθεση και θα θυμίσω ότι το 2014 ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Αρβανιτόπουλος κατήγγειλε πενήντα ειδικότητες της δημόσιας δωρεάν τεχνικής εκπαίδευσης και την ίδια μέρα το βράδυ εγκαινίασε εκπαιδευτικό όμιλο στον Πειραιά που παρείχε αυτές τις ειδικότητες. Εγώ λέω ότι κάποιος μπορεί να αρχίζει να αγοράζει πτυχία.

Εδώ να πούμε και για την επιτομή της ήσσονος προσπάθειας. Όσοι αποκλειστούν από τη βάση του «δέκα», αυτοί, δηλαδή, που εσείς θεωρείτε ότι δεν έχουν τα προσόντα να μπουν στα ΑΕΙ, αν πληρώσουν κάτι παραπάνω, θα μπορούν να έχουν ένα ισότιμο πτυχίο.

Ας θυμηθούμε λίγο και μια είδηση που τελευταία ήρθε στην επικαιρότητα, ότι στα αμερικανικά πανεπιστημιακά προπύργια της αριστείας λειτουργούσε μηχανισμός εξαγοράς της πρόσβασης. Να μην πούμε για τα φοιτητικά δάνεια -το είπε και η κ. Φωτίου- που φτάνουν το 1,3 τρισεκατομμύριο.

Οι επιλογές σας σε θέσεις ευθύνης προσώπων χαμηλών προσόντων ας μείνει εκεί. Μην τη θεσμοθετείτε ώστε να διατρέχει όλο το σώμα της κοινωνικής ζωής. Το τίμημα της αβαθούς γνώσης ας μην το πληρώσει ολόκληρη η κοινωνία.

Εντάξει, φέρατε μια διάταξη για τον διοικητή της ΕΥΠ χωρίς πτυχίο. Και, ναι, κάποια στελέχη σας θα πρέπει να κάνουν τον κόπο να πάνε να αναγνωρίσουν τα πτυχία τους. Κάποια άλλα συλλέγουν τυπικά προσόντα τύπου «summer school». Άλλα πλήρωσαν κάτι παραπάνω σε αμφιβόλου ποιότητας κολέγια, προκειμένου να χτίσουν το καλύτερο βιογραφικό. Κάποια δεν έχουν πτυχία, δεν τα επικαλούνται, δεν τα χρειάζονται, θα υπάρξει ειδική διάταξη και μπορούν να γίνονται και διευθυντές των γραφείων των Υπουργών.

Ωραία όλα αυτά, όμως, ας μην τα συνεχίσουμε. Ας παραδεχθούμε ότι αυτή η Κυβέρνηση διαθέτει ή επιλέγει τέτοια στελέχη, αλλά ας αφήσουμε την ακαδημαϊκή κοινότητα να κάνει τη δουλειά της και να μην ευτελίζουμε την ουσία και την αξία της ακαδημαϊκής γνώσης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ συγκεκριμένα στην πολυπαθή περιοχή μου, τη Φλώρινα που, ενώ σε επίπεδο εξαγγελιών έχει βρεθεί ήδη στην έναρξη της μεταλινιτικής εποχής, φυσικά χωρίς σχέδιο και χωρίς πόρους υφίσταται τη χαριστική βολή. Μετά την αναστολή της λειτουργίας των δύο τμημάτων διετούς εκπαίδευσης με έδρα τη Φλώρινα και συγκεκριμένα, η ειδικότητα τεχνικού αμπελουργίας και οινολογίας -δεν το αναφέρω τυχαία, είναι γνωστά τα κρασιά του Αμυνταίου και τα οινοποιεία της περιοχής- έρχεται στο παρόν νομοσχέδιο ο Υπουργός Παιδείας και αναστέλλει και τα δύο Τμήματα, Κινηματογράφου και Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής.

Υπενθυμίζω ότι η Φλώρινα κόσμησε όλες τις ταινίες του Αγγελόπουλου. υπενθυμίζω τη Σχολή Καλών Τεχνών, την Πόλη των Γραμμάτων και των Τεχνών που έχει Ακαδημία από το 1930.

Αυτά ιδρύθηκαν από τη δική μας κυβέρνηση και είναι εσείς γνώσης συνδεδεμένες με την αναπτυξιακή πορεία του τόπου. Τα υπό αναστολή τμήματα είναι απόλυτα αναγκαία και διεκδικήσιμα από την πανεπιστημιακή κοινότητα και την τοπική κοινωνία λόγω της ιδιαίτερης προστιθέμενης αξίας τους στην ανάπτυξη της περιοχής.

Σας υπενθυμίζουμε ότι εμείς νομοθετήσαμε με γνώμονα την

ανάπτυξη του τόπου. Λάβαμε υπ' όψιν συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής, τα τρομακτικά επίπεδα της ανεργίας, αλλά και το υψηλό ακαδημαϊκό και εκπαιδευτικό έργο που συντελείται στην περιοχή μας.

Εδώ, βεβαίως, τίθεται ένα εύλογο ερώτημα. Η ίδρυση των διετών αλλά και των δύο τμημάτων του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας ήταν μη αναπτυξιακό μέτρο και κακός σχεδιασμός της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η επιχορήγηση της Θεολογικής Σχολής της Βοστώνης αποτελεί επένδυση;

Ο Πρωθυπουργός της χώρας αντί να φέρει επενδύσεις, όπως ισχυριζόταν, προχώρησε σε σκανδαλώδεις επιχορηγήσεις ενός ιδρύματος που η ακαδημαϊκή του αξία δεν επιβεβαιώνεται και η διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων ελέγχεται.

Αυτή η υποκρισία και η υποβάθμιση του ρόλου της περιφέρειας έναντι της ψηφοθηρίας και το lobbying δεν μπορεί να συνεχιστεί. Η Φλώρινα και η δυτική Μακεδονία εν μέσω του κυκλώνα της απολιγνιτοποίησης απαιτεί σεβασμό και έμπρακτη στήριξη. Σας προειδοποιούν ότι δεν υπάρχει καμμία ανοχή πλέον στα τεχνάσματα της κυβέρνησής σας που απαξιώνει την Περιφέρεια και προκαλεί το κοινό αίσθημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η κ. Ολυμπία Τελιγιορίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία και κύριε Υπουργέ, πράγματι, όπως ανέφερε ο Πρωθυπουργός πριν στην ομιλία του ο Πλάτωνας είπε πως η παιδεία είναι ο δεύτερος ήλιος του ανθρώπου.

Επίσης, να προσθέσω ότι ο Πλάτωνας θεωρούσε πως ο κατ' αρχήν ρόλος της πολιτείας είναι ο παιδευτικός και πρέπει να παράσχει όλα τα εφόδια και τα μέσα στο άτομο ώστε να γίνει μια τέλεια και αγαθή προσωπικότητα, διαφορετικά κατά τον Πλάτωνα η πολιτεία πέφτει σε επίπεδο συμμορίας ή συνεταιρισμού πονηρών ανθρώπων, όπως έλεγε, που επιδιώκουν τα ατομικά ωφελήματα. Και έδινε τόση σημασία στον πρωταρχικό ρόλο της παιδείας στην «Πολιτεία» του που δεν την ανέθετε σε κανέναν άλλον παρά έλεγε ότι είναι εξ ολοκλήρου υποχρέωση της πολιτείας.

Σε αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο αναδεικνύονται δύο διαφορετικές επιλογές που υπάρχουν σε σχέση με την Νέα Δημοκρατία και με αυτό που κάναμε εμείς το προηγούμενο διάστημα. Είναι, βέβαια, αλήθεια ότι το νομοσχέδιο αυτό πηγάει από τη πραγματική φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας και δεν είναι υποκριτικό. Έχει στον πυρήνα του την έννοια της ιερότητας της αγοράς του νεοφιλελευθερισμού, μιας αγοράς η οποία είναι αυτή που πρέπει να καθορίζει τις συνολικές εξελίξεις της κοινωνίας.

Όμως, για εμάς η παιδεία είναι ένα πεδίο διαρκούς αναζήτησης της γνώσης και απαραίτητη προϋπόθεση για την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και αναφαίρετο πρωταρχικό δημοκρατικό δικαίωμα όλων των πολιτών που οφείλει να περιφρουρεί η πολιτεία.

Για τη Νέα Δημοκρατία η γνώση είναι ένα πεδίο προσανατολισμένο στην αγορά ως εμπορευματικό προϊόν προς όφελος του οικονομικού κέρδους και είναι δικαίωμα όσων μπορούν να την αγοράζουν.

Στο νομοσχέδιο αυτό φαίνεται ότι δεν θέλετε διάλογο. Εάν θέλατε διάλογο από την αρχή το Υπουργείο Παιδείας δεν θα καταργούσε χωρίς συζήτηση, για παράδειγμα, τη Νομική Σχολή των Πατρών ή τα εξήντα πέντε διετή τμήματα.

Δεν θέλετε την επαγγελματική εκπαίδευση, γιατί εάν τη θέλατε, δεν θα καταργούσατε τα εξήντα πέντε διετή για να έχουν τη δυνατότητα οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ με τη δημόσια εκπαίδευση να αποκτούν επαγγελματικά δικαιώματα.

Βάζετε κατά της δημόσιας εκπαίδευσης και αυτό είναι ξεκάθαρο από την απόφασή σας να εξομοιώσετε τα κολλέγια όσον αφορά τα επαγγελματικά τους δικαιώματα με τα πανεπιστήμια.

Αναστέλλετε τη λειτουργία των τριάντα επτά νέων τμημάτων που δημιουργήσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η δικαιολογία είναι ότι τα τμήματα αυτά ήταν βιαστικά, έγιναν χωρίς κανέναν σχεδιασμό, ήταν ρουσφετολογικά και γενικότερα ήταν πρόχειρα, έγι-

ναν με μικροπολιτικές σκοπιμότητες, με ψηφοθηρικές λογικές, με συμβιβασμούς και κοντόφθαλμες οπτικές.

Θέλουμε, λοιπόν, να σας πούμε ότι η συζήτηση για τη δημιουργία αυτών των τμημάτων ήταν μια συζήτηση που ξεκίνησε εδώ και τρία χρόνια στο Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με τις πρυτανικές και πανεπιστημιακές αρχές. Δύο χρόνια εξαντλητικών συζητήσεων στο σχέδιο χάραξης μιας διαφορετικής στρατηγικής για την παιδεία που θα δίνει τη δυνατότητα της εκπαίδευσης σε όλο και περισσότερους πολίτες.

Θα ήθελα ειδικά όσον αφορά τα έξι πανεπιστημιακά τμήματα της δυτικής Μακεδονίας και το ένα πανεπιστημιακό τμήμα της Καστοριάς, το Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας Πρώτης Παιδικής Ηλικίας να μας πει ξεκάθαρα η Υπουργός αν το θεωρεί ρουσφέτι στην Καστοριά.

Να θυμίσω, λοιπόν, ότι εμείς στην Καστοριά το έργο το έχουμε ξαναδεί. Με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», για παράδειγμα, είχε καταργηθεί πάλι επί Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας το Τμήμα Διεθνούς Εμπορίου του ΤΕΙ. Ξανάνοιξε το τμήμα αυτό το 2017. Το έργο το έχουμε ξαναδεί με την κατάργηση της Αρχιτεκτονικής Σχολής στην Καστοριά, που μετονομάστηκε, μεταφέρθηκε σε άλλη πόλη και έμεινε στη δική μας περιοχή, μια υποδομή για την οποία σπαταλήθηκε δημόσιο χρήμα, αναξιοποίητο. Θεωρεί, λοιπόν, η Υπουργός τη δημιουργία αυτού του τμήματος ρουσφέτι προς την δική μας περιοχή;

Θέλω να σας πω ότι θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι έχουμε μια καταστρατήγηση του Συντάγματος στο νομοσχέδιο αυτό, που ανοίγει την πόρτα στην ιδιωτική εκπαίδευση. Επειδή δεν μπορεί να γίνουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια με βάση το Σύνταγμα, ανοίγει την πίσω πόρτα με την εισαγωγή της ιδιωτικής εκπαίδευσης χωρίς καμμία υποχρέωση αναγνώρισης των πτυχίων των κολεγίων από τον ΔΟΑΤΑΠ και με πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα. Για να γίνει βέβαια αυτό και να προχωρήσει, προϋποθέτει την περαιτέρω υποβάθμιση και απαξίωση των δημόσιων πανεπιστημίων που ξεκίνησε με τη δυσφήμιση των πανεπιστημίων με το άσυλο και συνεχίζεται σήμερα μέσω της εξίσωσής τους με τα ιδιωτικά κολλέγια. Δρομολογείται έτσι η ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης, η εμπορευματοποίηση των πτυχίων και αυτό βέβαια προϋποθέτει και την υποχρηματοδότηση, η οποία γίνεται με πρόσχημα μια νεφελώδη αξιολόγηση, που κατά τη γνώμη μας θα διευρύνει τις ανισότητες μεταξύ των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, κυρίως σε βάρος των περιφερειακών, τα οποία μπορεί να φτάσουν στο σημείο και της αναζήτησης πόρων εκτός του δημοσίου με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Αλλά όλα αυτά για εσάς είναι φιλά γράμματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Γιάννης Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την ουσιαστική ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, που είναι μια επιτακτική ανάγκη της κοινωνίας μας. Και αυτό γιατί κάθε αισιόδοξη σκέψη για το μέλλον της χώρας προϋποθέτει μια παιδεία ποιοτική, σφαιρική, ανταγωνιστική, μία παιδεία που θα λειτουργεί ταυτόχρονα σε τρεις άξονες, ως μοχλός δηλαδή εμπέδωσης της ποιότητας της δημοκρατίας μας, οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής κινητικότητας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη κινείται σε αντιδιαμετρική κατεύθυνση σε σχέση με την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και βεβαίως, κυρία συνάδελφε, έχουμε διαφορετική φιλοσοφία. Και αυτό γιατί εμείς πιστεύουμε ότι η ισοπέδωση προς τα κάτω, πολιτική δηλαδή που ακολουθήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, εν τέλει αποβαίνει πρωτίστως εις βάρος των λιγότερο προνομιούχων. Αποβαίνει εις βάρος των παιδιών εκείνων που προέρχονται από οικογένειες που δεν αντέχουν οικονομικά να αναζητήσουν άλλες λύσεις.

Οι πολιτικές, λοιπόν, της ισοπέδωσης προς τα κάτω, που δήθεν έχουν ως στόχο την αντιμετώπιση των κοινωνικών ανισοτήτων, εν τέλει πετυχαίνουν ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα, διευρύνοντας έτσι το χάσμα των γνώσεων και των δεξιοτήτων

ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το επικύρωσε κατ' αρχάς με την ψήφο της η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία που έδωσε στη Νέα Δημοκρατία αυτοδύναμη εντολή. Το επιβεβαιώνουν οι έρευνες γνώμης, σύμφωνα με τις οποίες το 78% των Ελλήνων, ανεξαρτήτως εκλογικής συμπεριφοράς, στηρίζει τη σύνδεση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ με την αξιολόγησή τους. Προεκλογικά παρουσιάσαμε τις προτάσεις μας για την παιδεία και σήμερα τιμούμε κατά γράμμα τις δεσμεύσεις μας.

Με τη θέσπιση, λοιπόν, της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης ενισχύουμε την ανεξαρτησία στη χάραξη και την εφαρμογή μιας εθνικής στρατηγικής για τα πανεπιστήμια της χώρας, γιατί ο στρατηγικός σχεδιασμός επιτρέπει την ορθή οργάνωση και λειτουργία των ΑΕΙ με βάση τα διεθνή πρότυπα. Με την αλλαγή, λοιπόν, του τρόπου χρηματοδότησης, 80% βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και 20% βάσει κριτηρίων ποιότητας, ο βασικός άξονας των οποίων θα επιλέγεται από τα ίδια τα πανεπιστήμια, καταργούμε στην πράξη την ευχέρεια αυθαιρεσιών από τον εκάστοτε υπουργό και ενισχύουμε έτσι τη διαφάνεια και τα κίνητρα για ποιότητα, επιτρέποντας στα πανεπιστήμια να χαράσσουν τη δική τους στρατηγική.

Με την αλλαγή του πλαισίου στους ΕΛΚΕ, στους ειδικούς λογαριασμούς για την έρευνα, απαλλάσσουμε τα ιδρύματα από αχρείαση και πολλαπλώς επιβαρυντική γραφειοκρατία, δίνοντάς τους την απαραίτητη ευελιξία για τη διαχείριση των ερευνητικών κονδυλίων. Δημιουργούμε, λοιπόν, τις προϋποθέσεις, ώστε η Ελλάδα από χώρα εξαγωγής φοιτητών, πανεπιστημιακών καθηγητών και ερευνητών να μετατραπεί σε δυναμικό προορισμό υποδοχής και ταυτόχρονα χωρίς ιδεολογικές παρωπίδες ενισχύουμε ουσιαστικά τη σύνδεση με την αγορά εργασίας.

Ξεχωριστά θέλω να αναφερθώ στις προβλέψεις που αφορούν τα σχολεία, όπως την απαλλαγή από την υποχρέωση χορήγησης έγκρισης από την περιφερειακή διεύθυνση για την οργάνωση σχολικής εκδρομής, για την οποία πλέον θα αρκεί η απόφαση του συλλόγου των διδασκόντων, αλλά και τις προβλέψεις για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων σε απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές, προβλήματα που αντιμετωπίζουμε κατά καιρούς και στην Αργολίδα.

Ιδιαίτερα θετική είναι και η θέσπιση του Κρατικού Πιστοποιητικού Πληροφορικής, αλλά και οι ρυθμίσεις για την κατά προτεραιότητα μετάθεση πολυτέκνων εκπαιδευτικών που θα πρέπει να συνοδεύονται στο εγγύς μέλλον με ένα ακόμη μέτρο για την ενίσχυση της πολύτεκνης οικογένειας, τη διευκόλυνση των μεταγραφών αυτών των φοιτητών, αλλά να δούμε και να εξετάσουμε το αίτημα των πολυτέκνων αναπληρωτών καθηγητών στη διαδικασία προσλήψεων μονίμων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι σε μια ανεργία, ιδεολογική και εντελώς πρόχειρη εκπαιδευτική πολιτική των προηγούμενων πέντε ετών, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντιτάσσει μια ολοκληρωμένη στρατηγική, μια στρατηγική που δίνει έμφαση στην ποιότητα και την αξιολόγηση, στην αυτονομία και την ανεξαρτησία, στη μετρήσιμη επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων για την κοινωνία, τη δημοκρατία και την οικονομία.

Στα σχολεία, λοιπόν, και τα πανεπιστήμιά μας οι πυρήνες αριστείας είναι υπαρκτοί και πολλοί. Με τα επιτεύγματά τους, ακόμη και μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, μας κάνουν υπερήφανους και αισιόδοξους για το μέλλον. Ήρθε η ώρα να στηρίξουμε αυτά τα παραδείγματα, να τα αναδείξουμε και να τα πολλαπλασιάσουμε. Ήρθε η ώρα να αποδείξουμε ως πολιτεία στις εκπαιδευτικές κοινότητες ότι δεν παλεύουν κόντρα στην εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά έχουν το κράτος ουσιαστικό αρωγό και συμπαράστατή. Ήρθε η ώρα δίπλα στο φιλότιμο, την ευσυνειδησία, τη δημιουργικότητα, τις θυσίες των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των φοιτητών και των οικογενειών τους να ορθώσουμε ένα σύγχρονο, διαφανές, δίκαιο, αποδεδειγμένα αποτελεσματικό πλαίσιο, μια υπεύθυνη στρατηγική για τη δημόσια εκπαίδευση στη χώρα μας.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Αποδεικνύει πως αυτή η Κυβέρνηση τιμά τις δεσμεύσεις της, αποτυπώνει την ωριμότητα και την αποφασιστικότητα της κοινωνίας μας, πέρα και πάνω από

κομματικές προτιμήσεις και εκλογική συμπεριφορά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Φίλιππος Φόρτωμας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω από το Βήμα αυτό να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου, αλλά και την Κυβέρνηση, γιατί ενέκυψε πάνω από τα προβλήματα των νησιωτών και θεσμοθέτησε ποινές αυστηρές στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, οι οποίοι, ενώ προσλαμβάνονταν ως αναπληρωτές, δεν αναλάμβαναν την υπηρεσία τους, παραιτούνταν χωρίς σοβαρό λόγο, αφήνοντας στο έλεος του θεού εμάς τους νησιώτες αλλά και τα παιδιά μας.

Χαιρετίζω, επίσης, την πολύ σημαντική μοριοδότηση της υπηρεσίας των εκπαιδευτικών στις απομακρυσμένες περιοχές, τις γεωγραφικά απομακρυσμένες περιοχές, δίνοντας κίνητρα να καλυφθούν θέσεις εκπαιδευτικών, ώστε εμείς, οι κάτοικοι του Νομού Κυκλάδων, να απολαμβάνουμε εκπαίδευση με τους ίδιους όρους και τις ίδιες συνθήκες, όπως και όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Πάμε τώρα στο παρόν νομοσχέδιο. Με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας η ανώτατη εκπαίδευση της χώρας, το μωό να πω η πολύπαθη ανώτατη εκπαίδευση της χώρας, μπαίνει σε πολύ ορθή τροχιά. Με κεντρικό άξονα την αξιολόγηση, αλλά και την αξιοκρατία θεσπίζεται το πλαίσιο υποστήριξης των πανεπιστημίων από το κράτος, με στόχο τα πανεπιστήμιά μας να εκπληρώσουν την εθνική τους αποστολή με άρτιο τρόπο.

Η θεσμοθέτηση μιας εθνικής αρχής για την ανώτατη εκπαίδευση έχει έναν ισχυρό θεσμικό συμβολισμό. Η ποιitική ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί, άλλωστε, εθνικό ζήτημα. Αποτελεί εθνικό ζήτημα τα δικά μας πανεπιστήμια να προσφέρουν ισχυρές προοπτικές και στους φοιτητές, καθώς επίσης και δυνατότητες επιστημονικής ερευνητικής, αλλά και ακαδημαϊκής εξέλιξης στο δικό τους δυναμικό.

Για να επιτευχθεί αυτό, πρώτον, απαιτείται αξιοκρατία. Απαιτείται συνεχής αξιολόγηση με επιβράβευση βέβαια όσων διακρίνονται, καθώς και υποστήριξη από το κράτος, κυρίως στη βάση της χρηματοδότησης, αλλά και με πολλούς άλλους τρόπους.

Η νέα εθνική αρχή, λοιπόν, για την ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί εγγυητή του εθνικού αυτού διακυβεύματος. Με το παρόν νομοσχέδιο εισάγονται σαφή και συγκεκριμένα κριτήρια αξιολόγησης όλων των πανεπιστημίων. Παράλληλα, καθορίζονται σαφείς όροι υποστήριξης του κάθε πανεπιστημίου από το κράτος.

Θα ήθελα σ' αυτό το σημείο να επισημάνω ότι η υποστήριξη από το κράτος δεν είναι μόνο η όλη χρηματοδότηση, που σαφώς έχει κυρίαρχο ρόλο, αλλά και πρωτοβουλίες που ενισχύουν το έργο των πανεπιστημίων και δυναμώνουν και τον δικό τους ρόλο στην κοινωνία. Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι αυτές του Υπουργείου Παιδείας για την προώθηση σχέσεων με την Κίνα, αλλά και με τις Ηνωμένες Πολιτείες, για τις οποίες θα ήθελα να συγχαρώ και την Υπουργό και τον Υφυπουργό Παιδείας.

Ως προς τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται πλέον μία τομή για τα ελληνικά δεδομένα. Κά- νουμε ένα βήμα ακόμα μπροστά. Η όλη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων θα συνδέεται πλέον με τα αποτελέσματα του έργου τους, όπως αυτό θα αξιολογηθεί με τις διαδικασίες της νέας εθνικής αρχής. Με αυτόν τον τρόπο δίνονται κίνητρα βελτίωσης σε όλα τα πανεπιστήμια και τίθενται τα πανεπιστήμια σε τροχιά ευγενούς άμιλλας για την αριστεία.

Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, προβλέπει αναλυτικά κριτήρια αξιολόγησης, που λαμβάνουν υπ' όψιν ζητήματα σπουδών, λειτουργίας των πανεπιστημίων, σύνδεσης εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και φυσικά ερευνητικής δραστηριότητας.

Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα ανάδειξης κέντρων αριστείας. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαν να αναδειχθούν οι σχολές και τα τμήματα των ελληνικών πανεπιστημίων, τα οποία διακρίνονται για το επίπεδο των δικών τους σπουδών, για την ερευνητική τους δραστηριότητα, αλλά και για τη γενικότερη προσφορά τους στην κοινωνία.

Ένα τέτοιο εν δυνάμει κέντρο αριστείας, ένα τμήμα που θα

μπορούσε να εκπληρώσει τις όλες προϋποθέσεις ενός κέντρου αριστείας, βρίσκεται στο Νομό Κυκλάδων. Πρόκειται για το Τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου με έδρα τη Σύρο.

Στο ιστορικό κτήριο του γυμνασίου από το οποίο αποφοίτησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος στην Ερμούπολη, το πρώτο στη χώρα στο οποίο φοίτησαν γυναίκες, φιλοξενείται σήμερα το πανεπιστημιακό τμήμα με μοναδικό τέτοιο αντικείμενο στη χώρα, αλλά και με αποτελέσματα πολύ σημαντικά. Οι απόφοιτοί του σήμερα έχουν βρει εργασία σε μεγάλες επιχειρήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ιταλία και στη Μεγάλη Βρετανία.

Δεύτερον, στελεχώνουν δυναμικές επιχειρήσεις σε όλη την Ελλάδα και φυσικά έχουν πολλοί απ' αυτούς ξεκινήσει τις δικές τους επιχειρήσεις με πολύ μεγάλη επιτυχία.

Παράλληλα, το πανεπιστημιακό τμήμα έχει συστηματική ερευνητική δραστηριότητα, ενώ παρέχει επιστημονική τεχνογνωσία και στις τοπικές αρχές, αλλά και στις τοπικές επιχειρήσεις. Επιπλέον, οργανώνει μεταπτυχιακό πρόγραμμα καθώς και θερινά σχολεία, που έφεραν και μπορούν να φέρουν και στη Σύρο και στον Νομό Κυκλάδων αντίστοιχους επιστήμονες, αλλά και διάφορους άλλους επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο.

Είναι, λοιπόν, ένα τμήμα πανεπιστημίου σε πολλά σημεία υποδειγματικό, θα λέγαμε, το οποίο μπορεί να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο και να προσφέρει ακόμα περισσότερα και στους φοιτητές και στους αποφοίτους τους και στο ερευνητικό και στο ακαδημαϊκό του δυναμικό. Είναι ένα τμήμα, που με τους όρους αξιολόγησης και με τα κίνητρα χρηματοδότησης που δίνονται θα μπορούσε να αποτελέσει πρότυπο κέντρο αριστείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παράδειγμα του Πανεπιστημίου Αιγαίου, αλλά και του Τμήματος Μηχανικών Σχεδίασης, το οποίο εδρεύει στην περιφέρειά μου, ήθελα να αναδείξω πιο απτά τις κρίσιμες διαστάσεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, τη δυνατότητα δηλαδή να αναδειχθεί και να στηριχθεί χάρις και στην αξιολόγηση και στην αξιοκρατική χρηματοδότηση η πανεπιστημιακή αριστεία, όπου και εάν αναπτύσσεται, με όποιες συνθήκες και εάν αναπτύσσεται. Αυτό έπρεπε να είναι και το κεντρικό διακύβευμα για την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας, ένα σίγουρο και αδιαμφισβήτητο διακύβευμα, που η δική μας Κυβέρνηση με το προτεινόμενο νομοσχέδιο έρχεται να θεμελιώσει.

Για τους παραπάνω λόγους σας καλώ να υπερψηφίσετε και το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στις δύο φάσεις της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος η Νέα Δημοκρατία έθετε συνεχώς και επέμενε για την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Η αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου δεν ευδοχώθηκε. Παρά ταύτα, η Νέα Δημοκρατία και οι συνάδελφοι Βουλευτές της εξακολουθούν με κάθε ευκαιρία να επαναλαμβάνουν και να υπογραμμίζουν την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 16 και να οικτίζουν την -κατά την άποψή τους- χαμένη ευκαιρία, που δεν προχώρησε αυτή η αναθεώρηση.

Κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι είναι ο καημός σας. Φαίνεται, όμως, ότι πίσω από αυτόν και τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία σας υποκρύπτονται ισχυρά συμφέροντα.

Το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται στην επιχείρηση καταστροφή της και παράκαμψης του άρθρου 16 του Συντάγματος, που δεν επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Σε αυτό το πλαίσιο, μεθοδεύεται η απαξίωση των δημόσιων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με αποδυνάμωση, υποβάθμιση και υποχρηματοδότησή τους από την πολιτεία.

Η Κυβέρνηση αποφασίζει να χρηματοδοτήσει με το ποσό των 2 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως και μάλιστα αναδρομικά ένα αμφιλεγόμενο ίδρυμα, τη Θρησκευτική Σχολή της Βοστώνης, αφού η λειτουργία και η διαχείρισή του ερευνάται από το Υπουργείο Παιδείας της Μασαχουσέτης και το FBI των Ηνωμένων Πολιτειών, που έχουν προειδοποιήσει ότι θα του αφαιρέσουν τη δυνατότητα να χορηγεί ακαδημαϊκούς τίτλους. Στον αντίποδα, η

Κυβέρνηση δυσχεραίνει τη χρηματοδότηση των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων. Εξάλλου, ο Πρωθυπουργός με την αποψινή τοποθέτησή του ανέφερε, το ομολόγησε, ότι ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης είναι «ούτε ένα ευρώ από το δημόσιο ταμείο».

Με το σχέδιο νόμου προβλέπεται ότι η χρηματοδότηση των ΑΕΙ θα γίνεται κατά 80% βάσει γενικών κριτηρίων και κατά 20% βάσει ειδικών κριτηρίων, ανταποδοτικών και ιδιωτικοοικονομικών, που συνάδουν με τη λογική της αγοράς, αντιμετωπίζοντας έτσι τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ως ανώνυμες εταιρείες. Κριτής τους -το είπε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός- είναι η οικονομία!

Όποιο ΑΕΙ δεν επιτύχει τους δείκτες που προσδιορίζονται από τον Υπουργό Παιδείας, δεν θα λαμβάνει χρηματοδότηση. Δηλαδή, στην προκειμένη περίπτωση επικρατεί η τιμωρητική λογική. Με τον τρόπο αυτόν η Κυβέρνηση ενισχύει ανισότητες μεταξύ των ιδρυμάτων, αποδυναμώνοντας κυρίως τα περιφερειακά πανεπιστήμια και οδηγώντας τα είτε σε αναζήτηση πόρων από τον ιδιωτικό τομέα είτε σε κλείσιμο. Είναι εξάλλου γεγονός ότι σε χώρες στις οποίες εφαρμόστηκε η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης βάσει επιδόσεων, το εγχείρημα απέτυχε και οι κυβερνήσεις στράφηκαν σε άλλες πολιτικές. Ενδεικτικά αναφέρω τη Γαλλία.

Η συρρίκνωση, η αποδυνάμωση και η απαξίωση του δημόσιου πανεπιστημίου που θα ενταθεί με τον παραπάνω τρόπο χρηματοδότησής του αποτυπώνεται και στην απόφαση αναστολής λειτουργίας των νέων τμημάτων των ΑΕΙ που θεσμοθέτησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Σε αυτό το πλαίσιο με το άρθρο 33 αναστέλλεται επ' αόριστον η λειτουργία τριάντα επτά νέων τμημάτων. Θα αναφέρω δύο τμήματα ενδεικτικά του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, το Τμήμα Αγροτικής Οικονομίας της Σχολής Διοίκησης και το Τμήμα Δημόσιας Υγείας της Σχολής Επιστημών Υγείας. Διερωτώμαι αν αυτά τα τμήματα δεν συνδέονται, όπως εσείς λέτε κύριοι της Αντιπολίτευσης, κυρία Υπουργέ, με την παραγωγή και το κοινωνικό κράτος.

Η απόφαση αυτή δεν σέβεται την εκπαιδευτική κοινότητα και καταργεί το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, δεδομένου ότι τα ίδια τα ιδρύματα είχαν προτείνει τη θεσμοθέτηση των συγκεκριμένων τμημάτων και κάποια μάλιστα είχαν ξεκινήσει διαδικασίες για να λειτουργήσουν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τους δημοσιονομικούς περιορισμούς, αναμόρφωσε και διηύρυνε τον ακαδημαϊκό χάρτη με τρόπο συνεκτικό και λελογισμένο μετά από ευρεία διαβούλευση με τα πανεπιστήμια και την ακαδημαϊκή κοινότητα. Αύξησε τη χρηματοδότηση, στελέχωσε τα ιδρύματα με μέλη ΔΕΠ και νέους ερευνητές, θέσπισε ακαδημαϊκούς κανόνες σε όλα τα επίπεδα σπουδών και πρωτόησε τη διαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων, αντιμετωπίζοντας χρόνιες στρεβλώσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω και μια αναφορά στο περίφημο άρθρο 50 του νομοσχεδίου, με το οποίο τροποποιείται ο ν. 4589/2019 για τους διορισμούς στην εκπαίδευση. Προτείνεται ότι τα πτυχία που χορηγούνται από κολλέγια που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού γίνονται δεκτά από το ΑΣΕΠ στους σχετικούς διαγωνισμούς. Βάσει της ισχύουσας μέχρι σήμερα νομοθεσίας δεν είχαν το δικαίωμα να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ για προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών οι απόφοιτοι κολλεγίου που δεν είχαν αναγνωρισμένο πτυχίο από τον ΔΟΑΤΑΠ. Είναι προφανές ότι πρόκειται για εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολλεγίων με αυτά των αποφοίτων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Είναι προκλητική αυτή η ρύθμιση. Πρόκειται για αδικία που προσβάλλει τους αποφοίτους των πανεπιστημίων, αφού αναγνωρίζει ίσα δικαιώματα με τους αποφοίτους πανεπιστημίου σε αποφοίτους με μη αναγνωρισμένα πτυχία από τον ΔΟΑΤΑΠ. Αυτό γίνεται αγνοώντας η κυβερνητική πλειοψηφία την ομόθυμη αντίδραση της πανεπιστημιακής κοινότητας, των οργανώσεων των εκπαιδευτικών ακόμα και της ΔΑΚΕ εκπαιδευτικών. Νομοθετεί, δηλαδή, αυτήν τη διάταξη, παρά τις -όπως είπε ο κύριος Πρωθυπουργός- σποραδικές αντιδράσεις. Είναι προφανές ότι αυτό σημαίνει καταστράτηγηση και παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος, που προβλέπει τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση στη

χώρα μας.

Η ρύθμιση αυτή για επαγγελματική εξίσωση των αποφοίτων των κολλεγίων με τους αποφοίτους της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης, αποτελεί παράθυρο για την περαιτέρω υποβάθμιση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας με την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών πτυχίων, με όχημα την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Οξύνει το πρόβλημα της ανεργίας των αποφοίτων των πανεπιστημίων και εμπορευματοποιεί το δημόσιο κοινωνικό αγαθό της εκπαίδευσης, αλλά και τον καθολικό χαρακτήρα του.

Είναι προφανής η στόχευση του νομοσχεδίου. Επειδή δεν κατέστη δυνατή η αναθεώρηση του άρθρου 16, επιχειρείται με τεχνάσματα η παράκαμψη του συγκεκριμένου άρθρου, η καταστρατήγησή του με σειρά διατάξεων οι οποίες αναπροσανατολίζουν το εκπαιδευτικό σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προς την κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησής του. Ο σκοπός της αποδόμησης της δημόσιας εκπαίδευσης συνδέεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία και την ταξική μεροληψία σας.

Επιβάλλεται, λοιπόν, να υπερασπιστούμε τον δημόσιο χαρακτήρα των πανεπιστημίων, προκειμένου να διασφαλιστεί η ισότιμη πρόσβαση των νέων, ανεξαρτήτως κοινωνικής και οικονομικής προέλευσης, στην ανώτατη εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Καββαδάς Αθανάσιος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία σύγχρονη τριτοβάθμια εκπαίδευση οφείλει να εξασφαλίζει επιστημονική επάρκεια, επαγγελματικές προοπτικές, αλλά και να καθιστά διεθνώς ανταγωνιστική την Ελλάδα στον ακαδημαϊκό χώρο. Σε αυτό συμβάλει το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα -μεταξύ άλλων- με τη σύσταση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης που αντικαθιστά την ΑΔΙΠ. Δεν πρόκειται απλώς για μια αλλαγή ονόματος. Πρόκειται για ουσιαστική αναβάθμιση του ρόλου της αρχής.

Πλέον η αξιολόγηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων θα είναι κεντρικός πυλώνας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μέσα από αυτή την αξιολόγηση η εθνική αρχή θα συνδιαμορφώνει την πολιτική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, διασφαλίζοντας υψηλή ποιότητα σπουδών. Θα εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας το πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής που μπορεί να περιλαμβάνει την ίδρυση, συγχώνευση, κατάργηση τμημάτων και οποιαδήποτε άλλη διαδικασία κρίνει απαραίτητη, ώστε να διατηρείται η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα των πανεπιστημίων. Οι προτάσεις αυτές θα γίνονται έπειτα από αξιολόγηση μέσα από μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας.

Επιπλέον, η ανεξάρτητη αρχή εισηγείται την ετήσια κατανομή του 20% της τακτικής χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με βάση τις επιδόσεις τους. Το υπόλοιπο 80% κατανέμεται με αντικειμενικά κριτήρια, όπως ο αριθμός των φοιτητών και η γεωγραφική διασπορά του ιδρύματος. Αυτή είναι μια ριζική τομή. Ο Υπουργός δεν διαθέτει κατά βούληση τα κονδύλια, ενώ ταυτόχρονα τα πανεπιστήμια έχουν ένα επιπλέον κίνητρο να αναπτύξουν και να βελτιώσουν τις ακαδημαϊκές τους δραστηριότητες.

Τα κίνητρα για τη βελτίωση είναι κεντρικό εργαλείο αναβάθμισης της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και για την απεξάρτησή της από μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2017 η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε την κατάργηση των δύο τμημάτων ΤΕΙ Ιονίων Νήσων στη Λευκάδα, το οποίο συγχωνεύτηκε με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το Τμήμα Τουριστικών Επιχειρήσεων, ένα τμήμα που θα είχε άμεση σχέση με την αγορά εργασίας του νησιού μου, πήγε στην Κέρκυρα. Μάλιστα ο ίδιος ο τότε Υπουργός, ο κ. Γαβρόγλου, μας είχε ενημερώσει αρχικά ότι δεν προβλεπόταν η λειτουργία κανενός πανεπιστημιακού τμήματος στη Λευκάδα. Όπως ήταν αναμενόμενο η τοπική κοινωνία, εκπρόσωποι, φορείς, σύλλογοι όλοι ξεσηκωθήκαμε με ένα κοινό αίτημα: να μην απαλειφθεί η Λευ-

κάδα από τον ψηφιακό χάρτη. Όχι μόνο διότι το νησί του Βαλαωρίτη, του Σικελιανού και του Σβορώνου θα απέμενε το μόνο νησί του Ιονίου χωρίς πανεπιστημιακό τμήμα, όχι μόνο διότι διαθέτει πλεονεκτήματα συγκριτικά με τα άλλα νησιά, όπως ειδική πρόσβαση, αλλά κυρίως διότι θα ήταν άδικο να μην μείνει στη Λευκάδα κανένα από τα τμήματα που επί τόσα χρόνια φιλοξενούσε.

Υπό την πίεση της τοπικής κοινωνίας και με τη συνδρομή του Ιονίου Πανεπιστημίου η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε τη μελλοντική λειτουργία Τμήματος Περιφερειακής Ανάπτυξης στο νησί μου. Μαζί με αυτό το τμήμα ανακοινώθηκαν και άλλα τριάντα έξι, κάποια μάλιστα με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, προφανώς χωρίς κανένα σχέδιο και χωρίς ποτέ να γνωμοδοτήσει η ήδη θεσμοθετημένη ΑΔΙΠ.

Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο δεν ήταν τότε ακόμα έτοιμο να υποστηρίξει ένα εντελώς νέο τμήμα. Δεν υπήρχε κτήριο, προσωπικό, πρόγραμμα σπουδών. Γι' αυτό άλλωστε η Σύγκλητος αποφάσισε τη λειτουργία του από την ακαδημαϊκή περίοδο 2021 - 2022. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που θέλει να λειτουργήσει με στρατηγική και όραμα για τα ελληνικά πανεπιστήμια βρέθηκε μπροστά σε μια δύσκολη επιλογή. Αναγκάστηκε να αναθεωρήσει τη σκοπιμότητα ίδρυσης των τριάντα επτά αυτών τμημάτων.

Ως εκπρόσωπος της Λευκάδας στη Βουλή το γεγονός με λυπεί, αλλά δεν με εκπλήσσει. Από το 2018 όταν ήρθε το σχετικό νομοσχέδιο στη Βουλή είχαμε στηλιτεύσει την προχειρότητα. Γιατί; Γιατί έχουμε το πολιτικό θάρρος να κάνουμε αυτό που πρέπει, όχι αυτό που είναι πολιτικά συμφέρον. Και το κάνουμε με συνέπεια. Η Λευκάδα δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από την απόφαση του Υπουργείου, η οποία άλλωστε δεν αφορά κατάργηση αλλά αναστολή έναρξης λειτουργίας. Ήδη το θέμα της στέγασης προχωράει. Το δημόσιο έχει παραχωρήσει το οικόπεδο και υπάρχουν 2 εκατομμύρια ευρώ στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για να επισκευαστεί το Κέντρο Νεότητας. Και πολύ σύντομα, σύμφωνα με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο θα γίνει ο διαγωνισμός.

Το πανεπιστήμιο, σύμφωνα με την πρωτανεία, ενισχύεται με διδακτικό προσωπικό ενώ προετοιμάζεται πρόγραμμα σπουδών. Εξάλλου αργότερα το αντικείμενο του τμήματος μπορεί να εμπλουτιστεί και να εξειδικευτεί με θεματικές που αφορούν για παράδειγμα τον τουρισμό, τη ναυτιλία, τη θαλάσσια οικονομία. Η εξειδίκευση αυτή μπορεί να βρει εφαρμογή στην πραγματική οικονομία της Λευκάδας, δίνοντας ώθηση τόσο στο τμήμα και τους φοιτητές του όσο και στον νομό μου.

Το κυριότερο, η Σύγκλητος του Ιονίου Πανεπιστημίου επιβεβαίωσε πρόσφατα ομόφωνα την απόφασή της να στηρίξει τη λειτουργία της τμήματός. Καταθέτω στα Πρακτικά σχετική ανακοίνωση της Συγκλήτου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Καββαδάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας έχει υποφέρει διαχρονικά από περιστασιακές, συχνά τοπικιστικές και μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Αυτό πρέπει να τελειώσει διότι οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι κόποι των φοιτητών μας, οι θυσίες των οικογενειών για να σπουδάσουν τα παιδιά τους, θα πιάνουν τόπο. Η εκπαίδευση πρέπει πάντα να κοιτάει μπροστά. Να βλέπει το μέλλον.

Και θέλω να πω ότι η παιδεία μας στο πρόσωπο της κ. Κεραμέως έχει μια ηγέτιδα με όραμα, με αρχές αλλά και με αποφασιστικότητα, με απόλυτη εμπιστοσύνη στους στόχους που θέτει και στα μέσα που χρησιμοποιεί για να τους πετύχει. Και βέβαια δίπλα της έχει δυο άξιους Υφυπουργούς με τους οποίους είχα την χαρά και την τιμή να συνεργαστώ, τον κ. Διγαλάκη και την κ. Ζαχαράκη.

Γι' αυτό, ως Βουλευτής, καλωσορίζω τη λειτουργία μιας ουσιαστικά ανεξάρτητης αρχής με καθοριστικό ρόλο στη χάραξη της στρατηγικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και είμαι βέβαιος ότι ο ορθολογισμός, ο οργανωμένος σχεδιασμός και το όραμα της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοτάκη, θα κερδίσουν για την Ελλάδα το στοίχημα των ποιοτικών πανεπιστημίων που θα προσφέρουν στους νέους μας ακα-

δημαϊκά θεμέλια και επαγγελματική προοπτική.

Για όλα τα ανωτέρω υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κέλλας Χρήστος. Θα ακολουθήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος Δημήτρης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Θα παρακαλέσω οι υπόλοιποι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που θέλουν να μιλήσουν να συμφωνήσουμε ότι θα μιλήσουν για πέντε λεπτά.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Εγώ έχω ζητήσει να μιλήσω ως εισηγήτρια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να μιλήσει και ο κ. Κεγκέρογλου και μετά τον κ. Κεγκέρογλου να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Κέλλα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας προχωρά με ταχείς ρυθμούς και αταλάντευτα στον δρόμο των μεταρρυθμίσεων, της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας του κράτους και της διασφάλισης των απαραίτητων συνθηκών για την ισχυρή ανάπτυξη της χώρας. Αυτό πράττουμε και σήμερα με το παρόν σχέδιο νόμου το οποίο ενσωματώνει ρυθμίσεις που στοχεύουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της δημόσιας εκπαίδευσης και στη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας.

Ξεκινώντας από την αναβάθμιση της ΑΔΙΠ πριν από ένα χρόνο, όταν ήμουν εισηγητής της αξιωματικής αντιπολίτευσης στο νομοσχέδιο για τις απορροφήσεις του ΤΕΙ Θεσσαλίας από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το ΕΚΠΑ και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, είχαμε πει ότι οι διαδικασίες αυτές έγιναν χωρίς αξιολόγηση και χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της ΑΔΙΠ. Επιπλέον, είχαμε ξεκαθαρίσει ότι η επόμενη μέρα θα μας βρει μαζί με την ΑΔΙΠ, την οποία θα υποστηρίζουμε στην αποστολή της.

Αυτό, λοιπόν, κάνουμε σήμερα πράξη με τη μετεξέλιξη της και το νέο πλαίσιο λειτουργίας της ως Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης που θα συμβάλει στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου και πλουραλιστικού περιβάλλοντος στην ανώτατη εκπαίδευση προκειμένου να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της εποχής μας και ειδικότερα στις προσδοκίες της νέας γενιάς. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Ναι, όπως είπε και η Υπουργός, είμαστε περήφανοι που χαράσσουμε μια νέα στρατηγική για την ακαδημαϊκή ανάπτυξη της χώρας μας. Και να η συγκεκριμένη αρχή όπως και η εκπαιδευτική πολιτική είναι εθνικές. Το λέω αυτό διότι ένα από τα βασικά επιχειρήματα που έθεσε ο κ. Κυπριανός, Πρόεδρος της ΑΔΙΠ στην ακρόαση των φορέων, ήταν γιατί να ονομαστεί εθνική η νέα αρχή. Το εκλαμβάνω ως αστειό το επιχειρήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας εκ των βασικών στόχων της Κυβερνήσεώς μας είναι να αξιοποιηθούν οι ικανότητες της ακαδημαϊκής κοινότητας και να ενισχυθεί η θέση της στο ευρωπαϊκό και το διεθνές περιβάλλον. Και προκειμένου να συμβεί αυτό, οφείλουμε να εισαγάγουμε διαδικασίες αξιολόγησης των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων ώστε να γινόμαστε διαρκώς καλύτεροι και να μην φεύγουν τα παιδιά μας στο εξωτερικό για να σταματήσουμε επιτέλους το brain drain.

Θα ήθελα ειδικότερα να αναφερθώ σε δύο τομείς που αφορούν στο μέλλον. Η πρώτη είναι το Κρατικό Πτυχίο Πληροφορικής. Είναι πολύ σημαντικό ότι το κράτος μας θα προσφέρει οργανωμένες εξετάσεις προκειμένου οι πολίτες να αποκτήσουν αυτό το πολύτιμο εφόδιο στην κοινωνία της πληροφορίας.

Η δεύτερη τομή είναι η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας για πολίτες τρίτων χωρών. Και είναι σωστή η κίνηση, κυρία Υπουργέ, προκειμένου να καταστήσουμε τη χώρα διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο. Ελληνική γλώσσα σημαίνει ελληνική ιστορία και ελληνικός πολιτισμός. Η διδασκαλία της καθίσταται στοιχείο επιρροής σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και συν τοις άλλοις το πλαίσιο εγκατάστασης στη χώρα ρυθμίζεται επαρκώς θέτοντας συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Επομένως και αυτή είναι μια ρύθμιση, η οποία υλοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματός μας.

Έρχομαι σε ένα ζήτημα, κυρία Υπουργέ, το οποίο είχα επισημάνει και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των επιτροπών, αναφορικά με την αναστολή λειτουργίας των τριάντα επτά τμημάτων για τα οποία βεβαίως ουδέποτε πραγματοποιήθηκε η διαδικασία αξιολόγησης. Εντός των προγραμματιζόμενων δράσεων η ΕΘΑΕ πρέπει να εντάξει και να επανεξετάσει το ζήτημα των ιατρικών εργαστηρίων του πρώην ΤΕΙ Θεσσαλίας. Το έχω τονίσει κατ' επανάληψη στο παρελθόν. Πρόκειται για ένα τμήμα που έχει υψηλή βάση εισαγωγής και υψηλή διασύνδεση με την αγορά εργασίας. Το τμήμα αυτό ο κ. Γαβρόγλου, δυστυχώς, το κατήργησε με το έτσι θέλω.

Πρέπει, λοιπόν, να το ξαναδείτε συμβάλλοντας και εσείς ως Υπουργείο στη δικαίωση αυτών των ανθρώπων. Σας θυμίζω, δε, ότι αντίστοιχα οι φοιτητές στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα παίρνουν πτυχίο από το ΑΕΙ Βιοϊατρικών Επιστημών με κατεύθυνση Ιατρικά Εργαστήρια. Ενώ το ίδιο έπρεπε να γίνει και στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας αντ' αυτού οι φοιτητές των Ιατρικών Εργαστηρίων εντάχθηκαν στη Νοσηλευτική. Πρέπει, λοιπόν, να διορθώσουμε αυτήν την αδικία. Σας ζητώ επίσης να εξετάσετε και το ζήτημα με το Τμήμα των Τουριστικών Επιχειρήσεων.

Προσθέτως, κυρία Υπουργέ, ότι στο άρθρο 55 προβλέπεται η βελτίωση της νομοθεσίας για τις μεταθέσεις των πολύτεκνων εκπαιδευτικών. Και βεβαίως εδώ επισημαίνω και αυτό το έχω ξαναπεί -το είχα εισηγηθεί και στην επιτροπή- πρέπει να φροντίσουμε και για τις μεταγραφές των παιδιών πολύτεκνων οικογενειών που φοιτούν στην ανώτατη εκπαίδευση.

Τέλος, να αναφέρω και κάτι που δεν περιλαμβάνεται στο παρόν νομοσχέδιο αλλά εμπίπτει στο γενικότερο πλαίσιο της μεταχείρισης των πτυχιούχων. Πρόκειται για τις διαδικασίες αναγνώρισης των πτυχίων από το ΔΟΑΤΑΠ. Είναι πάρα πολλοί οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν το πτυχίο τους στην τρέχουσα προκήρυξη, επειδή αυτοί είναι οι ρυθμοί του ΔΟΑΤΑΠ. Νομίζω, λοιπόν, επιτέλους ότι πρέπει να δοθεί λύση για τους συγκεκριμένους ανθρώπους που βρίσκονται σε ομηρία. Πρόκειται κατ' αρχάς να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις τους κι όταν εκδοθούν οι αποφάσεις αναγνώρισης να συμπεριληφθούν στα δικαιολογητικά τους. Όμως, νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε γενικότερα λύση βελτιώνοντας την ανταποκρισιμότητα του συγκεκριμένου οργανισμού στις απαιτήσεις των καιρών. Κάτι πρέπει να γίνει επείγοντως, κυρία Υπουργέ, με τον ΔΟΑΤΑΠ. Πιστεύω ότι θα το κάνετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου προχωρά η Κυβέρνηση αποφασιστικά προς τη διαμόρφωση της παιδείας του αύριο. Γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε, προκειμένου να δυναμώσουμε την ανώτατη εκπαίδευση και να προσφέρουμε στη νέα γενιά της χώρας το κατάλληλο πλαίσιο, ώστε να παραμείνει στην Ελλάδα και να συμβάλει στην ισχυρή ανάπτυξη της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε, και για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκέρογλου και ακολουθεί η κ. Καφαντάρη, ο κ. Κωνσταντόπουλος, ο κ. Φωτήλας και ολοκληρώνουμε με την κ. Κασμάτη.

Μετά θα πάρουν τον λόγο για τη δευτερολογία τους όποιοι το επιθυμούν από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους ή εισηγητές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματική αξιολόγηση των πανεπιστημίων γίνεται στο πεδίο της οικονομίας και της κοινωνίας, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο. Εκεί πρέπει να σταθούμε κατά πρώτον, στο ότι πραγματικά δεν υπάρχει κανείς απόφοιτος ελληνικού πανεπιστημίου ή και ΤΕΙ παλαιότερα, που να θέλει να βρει δουλειά στο εξωτερικό, όπου υπάρχει αυτή η δυνατότητα, και να μην του προσφέρουν πολύ καλές αμοιβές. Αυτή είναι η βασική αξιολόγηση.

Φανταστείτε να λύναμε και τα βασικότερα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα πανεπιστήμια! Διότι, ναι μεν βγαίνουν άνθρωποι στελέχη και προχωρούν στην κοινωνία, την οικονομία, αλλά τα προβλήματα παραμένουν, οξύνονται πολλές φορές. Είναι διαφορετικά από πανεπιστήμιο σε πανεπιστήμιο, δεν είναι

ίδια και βέβαια έχουν να κάνουν κυρίως με τη βούληση και της ίδιας της πανεπιστημιακής κοινότητας, αλλά και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, συνολικά του πολιτικού κόσμου και των ταγών, θα έλεγα, αυτού του τόπου.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, άντεξε στην κρίση. Άντεξε και το ράπισμα των δήθεν αριστερών. Θα άντεξει και τώρα σε ό,τι προχειρότητες και αν κάνουμε, δηλαδή αν κάνετε. Αυτό όμως, είναι το ζητούμενο; Να αντέχει; Έχει γερές βάσεις και παρά τα προβλήματα λειτουργεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα σε όλες τις βαθμίδες. Δεν φθάνει όμως αυτό. Θα πρέπει από την στιγμή που συμφωνούμε όλοι ότι το μέλλον είναι η παιδεία, το μέλλον είναι η εκπαίδευση -και δεν καταλαβαίνω βεβαίως, μετά από αυτήν τη συμφωνία πώς έχουμε εντελώς αποκλίνουσες πολιτικές, πώς δεν υπάρχει καμμία προσπάθεια από καμμία πλευρά για να υπάρξει πεδίο διαβούλευσης- να δούμε πώς βγάζουμε από μέσα μας η κάθε πολιτική δύναμη, ο κάθε χώρος βεβαίως, όπως σας είπα πανεπιστημιακή κοινότητα, κοινωνία, τον αρνητισμό, να δούμε πώς επιτέλους θα μπορέσουμε να λύσουμε τα προβλήματα και να συμβάλουμε με τον καλύτερο τρόπο.

Υπάρχουν και μη ειλικρινείς πολιτικοί, υπάρχουν και πολιτικές δυνάμεις που επηρεάζονται από την οικονομική κατάσταση και από οικονομικά συμφέροντα, υπάρχουν πολιτικοί που επηρεάζονται από συντεχνίες, υπάρχουν πολιτικοί που επηρεάζονται από ομάδες κρούσης ή άλλα. Όλα αυτά υπάρχουν, όμως δεν μπορούμε να μείνουμε σ' αυτά. Πρέπει να προχωρήσουμε. Η ελληνική παιδεία έχει ανάγκη σήμερα από ένα πεδίο γόνιμης σύνθεσης προτάσεων και ιδεών, ώστε η εκπαίδευση να κάνει ένα μεγάλο άλμα μπροστά, για να καλύψει τη φθορά και τον χαμένο χρόνο, για να μπορέσει να συγχρονιστεί με την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση. Δεν έχει άλλη επιλογή. Αυτό πρέπει να έχουμε κατά νου όλοι.

Αντί, λοιπόν, αυτών, η Κυβέρνηση με ορισμένα από τα άρθρα του νομοσχεδίου, αλλά και άλλες αποφάσεις επιβεβαιώνει τους φόβους μας ότι η εκπαίδευση θα συνεχίσει να είναι αντικείμενο κομματικής αντιπαράθεσης, άγονης αντιπαράθεσης, ανταγωνισμού, σκοπιμοτήτων και πελατειακών σχέσεων. Και το πιο σοβαρό λάθος που κάνετε, κυρία Υπουργέ, είναι ότι δεν ξεκινάτε με μια νέα διαβούλευση σε μια νέα βάση. Κρατάτε αυτά που δημιουργήθηκαν το προηγούμενο διάστημα, τα οποία καταγγέλατε, του κ. Γαβρόγλου και άλλων και χτίζετε πάνω σε αυτά τα δικά σας. Τερατούργημα βγαίνει ξέρετε. Δεν βγαίνει σύστημα εκπαιδευτικό. Τερατούργημα βγαίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει σήμερα, ερωτώ ευθέως, σχέδιο για την πραγματική σύγκλιση των τμημάτων που προέρχονται από τα ΤΕΙ, με τα τμήματα των πανεπιστημίων, χωρίς να λέω ποιο ή ποια είναι καλύτερα ή χειρότερα, γιατί αυτό μόνο από μια σοβαρή αξιολόγηση μπορεί να προκύψει. Δεν υπάρχει τέτοιο σχέδιο! Βαδίζουμε στην τυχή. Θα τελειώσουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θα πάρουν ένα χαρτί και βλέπουμε πώς θα το αξιοποιήσουμε ή θα του δώσουμε τις δυνατότητες να το αξιοποιήσει στη συνέχεια.

Έχουμε ένα νομοσχέδιο που δεν έχει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Τυπικά έχει, αλλά δεν έχει το οικονομικό κόστος. Είναι πάρα πολύ σοβαρό και απορώ πώς συζητούμε, κύριε Πρόεδρε, νομοσχέδιο που έχει οικονομικό κόστος, αλλά από το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Παιδείας, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν το έχουν υπολογίσει ή έστω εκτιμήσει. Είναι απαράδεκτο. Προχωράτε κι εσείς σε μια αντιθεσμική αντιμετώπιση του ζητήματος, της ίδρυσης, της εξέλιξης, της κατάργησης των τμημάτων. Τόσο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και από σας αποδεικνύεται ότι είσατε μακριά από τις ανάγκες της χώρας και της παιδείας.

Ιδρύθηκαν τριάντα επτά τμήματα με νόμο, χωρίς αξιολόγηση τα περισσότερα, χωρίς σχέδιο και τα πιο πολλά με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής. Το μάθαιναν στο καφενείο, ήμουν μάρτυρας! Έλεγαν «τρέχω και εγώ γιατί γίνονται τμήματα, να βάλω το τμήμα». Αυτό δεν είχε ξαναγίνει. Πάντα υπήρχαν πιέσεις, αποφάσεις νομαρχιακών συμβουλίων, περιφερειακών συμβουλίων, δήμων, ζητούσαν τμήματα κ.λπ., αλλά αυτό που έγινε με το κα-

φενείο εκείνη την ημέρα δεν έχει ξαναγίνει.

Τι κάνετε λοιπόν, εσείς; Κάνετε ακριβώς το ίδιο μοτίβο, βεβαίως, από την άλλη πολιτική άκρη. Λέτε «με νόμο και εμείς καταργούμε τα τμήματα». Γιατί; Προτάθηκαν με τον ένα ή τον άλλο κάποια τμήματα. Η αναστολή όπως τη φέρατε, χρειάζεται να συνοδευτεί από μια νομική δέσμευση που μπορεί να γίνει με τη νομοτεχνική βελτίωση που προτείνουμε. Τα έξι τμήματα που γνωρίζω πάρα πολύ καλά στο Ηράκλειο, στα Χανιά, στην Κρήτη, στον Άγιο Νικόλαο, έχουν σε μεγάλο βαθμό και τις υποδομές και την δυναμική να γίνουν καλά τμήματα και αυτό φυσικά θα συμβαίνει και σε πολλές περιπτώσεις. Σε κάποιες θα συμβαίνει το αντίθετο. Δεν μπορεί να υπάρχουν οι προϋποθέσεις σε όλα, όταν κάπου δεν υπάρχει ούτε κτήριο, δεν υπάρχει ούτε άλλο τμήμα για να είναι δίπλα.

Αξιολόγηση λοιπόν. Η μετάπτωση των αποφάσεων από το ένα άκρο στο άλλο είναι αρνητική. Θα επιμένουμε εμείς, να δεσμευτείτε με νομοτεχνική βελτίωση, ότι μέσα σε συγκεκριμένο χρόνο θα γίνει αξιολόγηση όλων των τμημάτων, κανένα δεν θα απορριφθεί a priori, αλλά όσα από τα θεσμικά όργανα των πανεπιστημίων προταθούν και όσα αξιολογηθούν με τη διαδικασία που προβλέπεται θα ιδρυθούν μέσα στον χρόνο που πρέπει. Και προσοχή: τα τμήματα που έχουν φοιτητές, δεν μπορούμε να πούμε «παιδιά, τώρα τα σταματάμε». Ανεξάρτητα αν το έκανε πρόχειρα η προηγούμενη κυβέρνηση, το έκανε, όμως. Έχουν προχωρήσει. Θα τραβήξουμε το χαλί να μείνουν στον αέρα; Όχι. Νομίζω ότι είναι λάθος αυτό το οποίο γίνεται και το επισημαίνω, όχι μόνο για τη Σχολή Δημόσιας Υγείας, υπάρχουν πάρα πολλά τμήματα που θα πρέπει να αντιμετωπιστούν. Εμείς επιμένουμε λοιπόν, σε αυτό γιατί έτσι θα αποκτήσει και νόημα και θεσμική οντότητα η ΑΔΙΠ, είτε με το παλιό της όνομα είτε με το νέο όνομα που της δίνετε, το ΕΘΑΕΕ.

Ένα άλλο θέμα που η Κυβέρνηση με κακό τρόπο αντιμετωπίζει είναι το θέμα που έχει να κάνει με το ΔΟΑΤΑΠ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Κεγκερόγλου, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να εκπονηθεί δέσμη μέτρων που θα διευκολύνει τις διαδικασίες και την αξιοπιστία τους, αλλά η Κυβέρνηση φαίνεται ότι αποφάσισε να κάνει by pass και να υπερβεί το ΔΟΑΤΑΠ, αντί να ενισχύσει τη διαφάνεια και την αξιοπιστία του.

Χρειάζονται βιώσιμες λύσεις, ούτως ώστε να μην περιμένουν οι άνθρωποι δύο και τρία χρόνια, αλλά δεν μπορεί να υπάρχει πιστοποιητικό στο περίπτερο που να δίνει ακαδημαϊκά προσόντα. Στα επαγγελματικά υπάρχει διαδικασία που προβλέπει η οδηγία, που την έχουμε ενσωματώσει, που είναι από το Υπουργείο. Άλλο τα επαγγελματικά, άλλο τα ακαδημαϊκά.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα και κάνει μία αντισυνταγματική ρύθμιση σε αυτή την κατεύθυνση.

Σας έχουμε καταθέσει την πρόταση βελτίωσης, όπως σας είπα. Μας λέτε ότι καλύπτεται. Αφού καλύπτεται και είναι η ίδια, κάντε τη δεκτή, για να σας ψηφίσουμε τη διάταξη, αφού δεν διαφωνείτε με τη ρύθμιση που σας προτείνουμε.

Και βέβαια να πούμε ότι ήταν θετική εξέλιξη το ότι δεχθήκατε την άλλη μας τροπολογία -έστω και με την αντιγραφή που έκανε ο συνάδελφος κ. Μπούρας, γιατί είναι και αυτός από την ίδια περιφέρεια- γιατί πραγματικά λύνει ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα που παρουσιάστηκε από μία πολιτική και νομική αβλεψία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερόγλου.

Τον λόγο η κ. Χαρούλα Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο, διότι το θέμα της παιδείας, όπως όλοι νομίζω συμφωνούμε, είναι άκρως ένα εθνικό ζήτημα. Γι' αυτόν τον λόγο και το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε στην Ολομέλεια σήμερα θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό.

Ο Γάλλος ιστορικός Ιούλιος Μισελέ όταν ρωτήθηκε ποιο είναι το πρώτο κεφάλαιο της πολιτικής απάντησε: «Η παιδεία». Το δεύτερο; Απάντησε: «Η παιδεία». Και το τρίτο; Απάντησε: «Η παιδεία». Όπου υπάρχει άγνοια και έλλειψη γνώσης επικρατεί φό-

βος και προκατάληψη.

Πρόκειται για ένα ακόμα νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας που ουσιαστικά αποτυπώνει την ιδεολογική αντίληψή της για την παιδεία, παιδεία για λίγους, παιδεία με σαφές ταξικό πρόσημο. Κι εδώ δεν μπορώ να μην υπενθυμίσω προεκλογικές δηλώσεις του νυν Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη για τους ψυκτικούς από το Περιστέρι, όπου ξεχωρίζει την πορεία του καθενός στο εκπαιδευτικό κομμάτι, όσον αφορά την καταγωγή, την οικονομική άνεση, την κατοικία και προσπαθεί με αυτό τον τρόπο να ενσωματώσει ιδεολογικά αυτό που πιστεύει ουσιαστικά η Νέα Δημοκρατία. Μάλιστα, τυχαίνει να είναι Βουλευτής και της εν λόγω περιοχής, της δυτικής Αθήνας.

Το σχέδιο νόμου εκφράζει επίσης την αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας και την απέχθειά της σε ό,τι είναι δημόσιο. Αυτό εκφράζεται ιδιαίτερα στο άρθρο 50 περί κολλεγίων. Θα αναφέρω σχετικά παρακάτω.

Αφού καταργήσατε ουσιαστικά τα διετή πανεπιστημιακά προγράμματα για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, αφού δεν ιδρύσατε τη Νομική της Πάτρας, που ήταν ένα τοπικό αίτημα πολλών φορέων, αφού καταργήσατε τριάντα επτά νέα τμήματα πανεπιστημιακά, ήρθε ο κ. Μητσοτάκης και στην τοποθέτησή του σήμερα μίλησε για απελευθέρωση της έρευνας και της καινοτομίας η οποία εισάγεται με το εν λόγω σχέδιο νόμου.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας μεταφέρθηκε από το Υπουργείο Παιδείας στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Μακριά δηλαδή από τα πανεπιστήμια και την πανεπιστημιακή κοινότητα. Επίσης, εδώ θα ήθελα να βάλω και ένα άλλο ζήτημα και να θέσω ένα ερώτημα στην κυρία Υπουργό ή στον κύριο Υπουργό: Τι θα γίνει με τα έξι νέα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που με νόμο, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ιδρύθηκαν; Και μιλάμε για τον νόμο με τον οποίο τα κέντρα αυτά μετονομάστηκαν σε Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία, μιλάμε για έξι καινούργια. Γιατί δεν προχωρεί η στελέχωση των εν λόγω; Τι θα γίνει ιδιαίτερα και για το Κέντρο Εκπαίδευσης για την Αειφορία που συστάθηκε στο Πάρκο Τρίτη που αφορά μία ιδιαίτερα σημαντική περιοχή της δυτικής Αθήνας, ιδιαίτερα περιβαλλοντικά υποβαθμισμένη; Θα θέλαμε μία απάντηση και σε αυτό.

Έρχομαι τώρα στο εν λόγω νομοσχέδιο, Καταργείται η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, η ΑΔΙΠ, και θεσμοθετείται η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, ΕΘΑΕ. Για τη συμμετοχή της ΕΘΑΕ στο ευρωπαϊκό δίκτυο για τη διασφάλιση της ποιότητας και στην ανώτατη εκπαίδευση βασικό κριτήριο είναι η ανεξαρτησία της αρχής. Πόσο ανεξάρτητη όμως είναι η αρχή αυτή τη στιγμή που είναι ξεκάθαρο, από τις διατάξεις του νομοσχεδίου, ότι στην ουσία ορίζεται και ελέγχεται στενά από το Υπουργείο και συνεπώς την εκάστοτε κυβέρνηση;

Διαβάζουμε λοιπόν στο άρθρο 3: «Ο Πρόεδρος επιλέγεται με απόφαση της ειδικής μόνιμης επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής που λαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού, κατόπιν πρότασης του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά από εισήγηση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ο Πρόεδρος διορίζεται με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Ταυτόχρονα, με επιχείρημα αυτή ακριβώς την ανεξαρτησία, που δεν εξασφαλίζεται, το Υπουργείο μεταφέρει αρμοδιότητες, ουσιαστικά δε θα εξουσιοδοτηθεί για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων για τη νέα αρχή, ώστε να έχει τη δυνατότητα στο μέλλον να μην αναλάβει τις όποιες ευθύνες θα του αναλογούν.

Δεύτερο σοβαρό ζήτημα. Με το νέο σύστημα χρηματοδότησης των ΑΕΙ -80% γενικά κριτήρια, 20% ειδικά- το μόνο που θα επιτευχθεί θα είναι η περαιτέρω υποβάθμιση των ιδρυμάτων. Πρόκειται για περαιτέρω υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Η χρηματοδότηση 80%-20% θα διευρύνει τις ανισότητες μεταξύ των ελληνικών ΑΕΙ, θα εντείνει την εσωστρέφεια, θα πυροδοτήσει εσωτερικές διαμάχες στην επιστημονική και ερευνητική κοινότητα της χώρας. Παράλληλα, θα αποδυναμώσει τα περιφερειακά πανεπιστήμια και θα τα οδηγήσει σε αναζήτηση πόρων εκτός του δημόσιου κορβανά.

Προς επίρρωση αυτού αρκεί μόνο η παράγραφος 3 του άρθρου 7.

Το Ανώτατο Συμβούλιο μπορεί να εισηγείται στον Υπουργό Παιδείας την ολική ή μερική αναστολή της επιχορήγησης ενός ΑΕΙ, εάν αυτό δεν παρέχει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος το απαραίτητο υλικό πληροφόρησης και την απαραίτητη τεκμηρίωση για την άσκηση αρμοδιοτήτων της αρχής. Θα κοπεί η χρηματοδότηση ενός ΑΕΙ τη στιγμή που έχουμε συνταγματικά κατοχυρωμένη δημόσια και δωρεάν παιδεία. Με επιείκεια θα το χαρακτηρίζα αυτό τουλάχιστον εκβιαστικό.

Επίσης, μέσα στα ειδικά κριτήρια αναφέρεται αριθμητική σχέση αποφοίτων προς τους εισερχόμενους φοιτητές. Τι σημαίνει αυτό; Να αποφοιτούν γρήγορα οι φοιτητές; Πώς μπορεί να γίνει αυτό, αν όχι με διευκόλυνσή τους από τους καθηγητές ή ακόμα χειρότερα με διευκόλυνση από ένα πιο ελαστικό πρόγραμμα σπουδών; Ένας τέτοιος εκβιασμός σίγουρα δεν θα ενισχύσει τα ΑΕΙ της χώρας και το κύρος τους.

Σημειώνεται πως η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στη βάση των επιδόσεων εφαρμόστηκε σε πολλές χώρες της Ευρώπης τις προηγούμενες δεκαετίες και η πολιτική αυτή της επιβράβευσης ή τιμωρίας δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντίθετα, οι Ευρωπαίοι στράφηκαν σε άλλου τύπου πολιτικές, όπως συγχωνεύσεις ιδρυμάτων στα ευρωπαϊκά δίκτυα πανεπιστημίων.

Στα συμπεράσματα αυτά όμως δεν καταλήγει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, διεθνή φόρα και τα μεγάλα πανεπιστήμια της Ευρώπης και του κόσμου τα οποία διαπιστώνουν τις επιζήμιες για τα πανεπιστήμια και συνολικά για την εκπαίδευση συνέπειες της χρηματοδοτικής αυτής της πολιτικής. Κρίνοντας βέβαια από το άρθρο 50 δεν νομίζω ότι σας απασχολεί και πολύ αυτό.

Άλλο ένα ασύλληπτο κριτήριο που αναφέρεται στο νομοσχέδιο είναι η πορεία επαγγελματικής απορρόφησης των αποφοίτων. Ποιος και πώς θα ελέγχει αυτή την πορεία τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν τμήματα με εκατοντάδες εισακτέους, αλλά ανύπαρκτη επαγγελματική αποκατάσταση;

Ενώ η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε αναγγείλει διορισμούς δεκαπέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών, εσείς έξι μήνες μετά προχωράτε σε προκήρυξη μόνο πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα. Συνδέετε καθαρά την αξιολόγηση με τη χρηματοδότηση σε μία προσπάθεια -λέτε- αναβάθμισης της ανώτατης παιδείας. Αυτό που κάνετε όμως είναι η ολοκληρωτική αποδυνάμωση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης, την οποία επικυρώνετε με το άρθρο 50 στο οποίο προβλέπεται ισοτιμία διπλωμάτων και επαγγελματικών δικαιωμάτων δημόσιων ΑΕΙ με αυτά ιδιωτικών κολλεγίων.

Έτσι αντισυνταγματικά και εντελώς αβίαστα πουλάτε τη δημόσια εκπαίδευση για τα συμφέροντα κολλεγίων και την προώθηση αγοράς τίτλων σπουδών που ανταγωνίζεται τα δημόσια ιδρύματα.

Μια σειρά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας έχουν σταθεί αρνητικά στο συγκεκριμένο. Εγώ μόνο θα καταθέσω εδώ την απόφαση της Κοσμητείας της Φιλοσοφικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής, κ. Χαρούλα (Χαρά) Καφαντάρη, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το σαθρό επιχείρημά σας είναι ότι η συγκεκριμένη διάταξη είναι Ευρωπαϊκή Οδηγία και συνεπώς αποτελεί μία υποχρέωση της χώρας, όμως την ίδια υποχρέωση έχει η χώρα μας και απέναντι στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με την οδηγία 70 του '99, όπου καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με την εργασια ορισμένου χρόνου προκειμένου να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση εργαζομένων και να αποτραπεί η κατάχρηση που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας αυτού του τύπου.

Η παιδεία, κυρίες και κύριοι, Βουλευτές είναι σοβαρή υπόθεση και νομίζω όλοι συμφωνούμε. Ο Πρωθυπουργός ανέφερε σήμερα: «Η παιδεία δεύτερος ήλιος του ανθρώπου», όπως είχε πει ο Πλάτων. Πριν όμως από δύομις χιλιάδες χρόνια ο Πλάτωνας είχε πει ακόμα: «Εκείνη που τείνει απλώς στο να καταστήσει τον νέο ικανό να κερδίζει χρήματα ή κάποια ιδιαίτερη δύναμη ή κάποιες άλλες γνώσεις, χωρίς την πνευματική και ηθική καλλιέργειά του, είναι βλάστηση και ανελεύθερη, γι' αυτό και δεν αξίζει καν να

λέγεται παιδεία.»

Ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Καφαντάρη.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία διαπίστωση. Η αποσπασματική λογική ρυθμίσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και η έλλειψη συνολικής πρότασης για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δυστυχώς συνεχίζεται.

Εμείς, το Κίνημα Αλλαγής ζητάμε για μία ακόμη φορά την επανασύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, το γνωστό σε όλους ΕΣΥΠ και τούτο ώστε επιτέλους να επιστρέψουμε στην κανονικότητα.

Να τονίσω, κυρία Υπουργέ, ότι καταργήσατε την ΑΔΙΠ, μία καταξιωμένη και αντικειμενική αρχή και αντ' αυτής θεσπίσατε μία νέα αρχή την ονομαζόμενη ΕΘΑΑΕ. Ως Κίνημα Αλλαγής στηρίξαμε την ΑΔΙΠ -και είναι γνωστό προς όλους- μία ανεξάρτητη αρχή για τη διασφάλιση ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με αποφασιστικό και δεσμευτικό ρόλο για το Υπουργείο και για τούτο, λοιπόν, δεν κατανοούμε τους λόγους κατάργησής της.

Προτείνετε αντί της ΑΔΙΠ, Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας, την ΕΘΑΑΕ, την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, όπως την ονομάσατε, όργανο χωρίς ουσιαστική και αποφασιστική αρμοδιότητα. Και ρωτώ: Πόσο ανεξάρτητη είναι όταν αποτελεί ελεγκτικό μηχανισμό διορισμένο από το Υπουργείο;

Εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής πιστεύουμε στη διαδικασία αξιολόγησης των ΑΕΙ, αξιολόγηση με στόχο να αντιμετωπιστούν αδυναμίες και ελλείψεις. Αυτή η αξιολόγηση συμβάλλει στην ποιτική βελτίωσή της, είναι ανατροφοδοτική και πρέπει να συνδέεται με πόρους και χρηματοδότηση.

Κυρία Υπουργέ, έχουμε μία ουσιαστική διαφορά. Εμείς θεωρούμε την εκπαίδευση δημόσιο αγαθό και ζητάμε την ενίσχυσή της, την ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες.

Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις για τους ΕΛΚΕ οι ρυθμίσεις που προτείνονται είναι πολύ κατώτερες από τις προσδοκώμενες.

Να θυμίσω ότι -το είπαν και οι φορείς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας των ακροάσεων- είναι επιτακτική η ανάγκη αποδέσμευσης από τις χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες που λειτουργούν έως σήμερα. Δεν λάβατε καθόλου υπ' όψιν σας τις δυνατότητες που προσέφερε ο ν.4009/11 για την επίλυση θεμάτων γραφειοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνούμε με το άρθρο 50, το οποίο επισημαίνω ότι δεν είχε μπει στη διαβούλευση. Έχουμε μία εξίσωση των πτυχίων, τα οποία δεν έχουν ακαδημαϊκή αναγνώριση με τα πτυχία των ελληνικών ή ξένων ΑΕΙ και μάλιστα ως προσόν διορισμού στο δημόσιο και ειδικά στην εκπαίδευση.

Με την επαναφορά του ν.4065/2019 και τις διατάξεις του π. δ. 38/2010 που καταργήθηκαν και με τον ν.4610/19 επεκτείνετε τις προβλέψεις για αναγνώριση επαγγελματικής ισοδυναμίας σε τίτλους και μάλιστα όχι μόνο άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και κάθε τρίτης χώρας ακόμα και χωρίς αμοιβαioτητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ οφείλουμε μία μικρή αναδρομή στο ιστορικό της λειτουργίας των κολλεγίων. Ξεκινάμε με την ευρωπαϊκή οδηγία του 2005/36 και την έκδοσή του π. δ. 38 του 2010. Η οδηγία 2005/36 αφορά την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων και σε καμμία περίπτωση την ακαδημαϊκή αναγνώριση τίτλων, αυτό να κρατηθεί. Η ακαδημαϊκή αναγνώριση τίτλων ανήκει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των κρατών-μελών και προσθέτει ότι όσον αφορά τα κολλέγια αυτά δεν μπορούν να παρέχουν κανένα, μα κανένα τίτλο εκπαίδευσης παρά μόνο τι; Μόνο βεβαιώσεις σπουδών.

Το Σ.τ.Ε. να θυμίσω το 2011 αποφαινεται υπέρ της νομιμότητας του π. δ. 38 του 2010 και το 2013 συγκροτείται το ΣΑΕΠ.

Να θυμίσω στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4610/19, το άρθρο 98, ο κ. Γαβρόγλου ιδρύει αυτοτελές τμήμα εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Μάλιστα ενθυμούμαι από αυτό εδώ το Βήμα τον κ. Κουράκη να λέει ότι η διάταξη αυτή αν ψηφιστεί δεν θα έχει νόημα να περάσει κάποιος στην ιατρική ή τη νο-

μική στο δημόσιο δηλαδή πανεπιστήμιο, αφού θα έχει ανοιχτή πρόσβαση στο επάγγελμα αυτό από ένα κολλέγιο. Τα συμπεράσματα, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι δικά σας.

Τέλος με το άρθρο 168 του ν.4635/19 επαναφέρεται η αναγνώριση επαγγελματικής ισοδυναμίας του τίτλου σπουδών και μάλιστα αυτά περί κολλεγίων.

Κυρία Υπουργέ, επικαλεστήκατε τη στάση μας κοινοβουλευτικά στους νόμους 4093 του '12 και 4635 του '19. Με την ευθύνη που μας αναλογεί λέμε «ναι» στη θέση μας για την επαγγελματική ισοδυναμία και τούτο με τις κατά νόμο προβλεπόμενες διαδικασίες αξιολόγησης. Λέγαμε και λέμε «όχι» όμως στην ακαδημαϊκή εξομίσωση των κολλεγίων με τα πανεπιστήμια. Για μας είναι κόκκινη γραμμή, για μας στην εκπαίδευση διορίζονται μόνο πτυχιούχοι ΑΕΙ παιδαγωγικών τμημάτων και των καθηγητικών σχολών.

Να σας θυμίσω η παραγωγή δασκάλων από τα Σκόπια χωρίς αξιολόγηση πόσα προβλήματα δημιουργήσε και πόσο ταλανίστηκε η εκπαίδευση την δεκαετία του '90.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, η επένδυση στην παιδεία δεν μπορεί να ενισχύσει την ελεύθερη αγορά, τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τις ταξικές διακρίσεις. Η επένδυση στην εκπαίδευση είναι εθνική υπόθεση, στηρίζει τις ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση, αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες και δίνει το δικαίωμα σε όλους να κάνουν το όνειρό τους πραγματικότητα.

Εμείς αυτό κάνουμε πράξη και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Ιάσων Φωτήλας από την Νέα Δημοκρατία.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση δια της Υπουργού Παιδείας είναι κρίσιμο όχι γιατί λύνει όλα τα προβλήματα που αφορούν στην εκπαίδευση της χώρας μας, δεν θα μπορούσε άλλωστε να το κάνει αυτό από μόνο του. Είναι, όμως, κρίσιμο γιατί δια αυτού η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του Κυριάκου Μητσοτάκη επιχειρεί να αντιμετωπίσει σε βάθος χρόνου ένα πρόβλημα που ταλανίζει εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες στη χώρα μας και συνολικά την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες της Μεταπολίτευσης, ένα πρόβλημα που συνοψίζεται σε μία απλή φράση: «Τι θα κάνουν τα παιδιά μας όταν θα τελειώσουν το πανεπιστήμιο από πλευράς εργασίας;»

Αυτό είναι το ερώτημα στο οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε σήμερα και καλούμαστε να απαντήσουμε όχι μόνο ως Βουλευτές αλλά και ως γονείς που αγωνιούν για το μέλλον των παιδιών μας, που βλέπουν τον εφιάλτη της ανεργίας να χτυπά την πόρτα τους, ενώ ταυτόχρονα μία άλλη πόρτα να ανοίγει αυτή του εξωτερικού, επιτεινώντας ένα φαινόμενο που πήρε στα χρόνια της κρίσης στη χώρα μας τεράστιες διαστάσεις.

Σας καλώ να σκεφτείτε όχι μόνο το στενό κομματικό σας συμφέρον, αλλά να δείτε τι συμβαίνει γύρω μας. Όλες οι χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης που ζούμε βρήκαν συγκεκριμένους τρόπους να αντιμετωπίσουν το ζήτημα που έθεσα, έκαναν δηλαδή εκείνες τις αλλαγές στα πανεπιστήμιά τους που να σχετίζονται με την αγορά εργασίας επενδύοντας ταυτόχρονα στην έρευνα στους τομείς που έχουν συγκριτικό πλεονέκτημα. Κατάφεραν έτσι να μειώσουν εντυπωσιακά τη διαρθρωτική κατά κύριο λόγο ανεργία που είχαν.

Στη χώρα μας προφανώς αυτό δεν έγινε.

Προσοχή! Δεν λέω ότι δεν έχουμε καλούς καθηγητές ή καλούς φοιτητές. Το αντίθετο, μάλιστα. Λέω κάτι διαφορετικό, ότι ο στρατηγικός προσανατολισμός των πανεπιστημιακών σπουδών της χώρας μας, είτε στα ΑΕΙ είτε στα ΤΕΙ, έγινε στρεβλά, με πελατειακές αντανακλαστικές λογικές.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ λίγα κατάλαβε. Πώς θα μπορούσε, άλλωστε; Κολλημένη στις εμμονές της, ενάντια σε κάθε μορφή αξιολόγησης και αριστείας και ενάντια στο άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την αναθεώρηση του άρθρου 168.

Δίνω μόνο ένα παράδειγμα των αρνητικών συνεπειών αυτής

της λογικής. Το ανέφερε ο Υπουργός, ο κ. Διγαλάκης, στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής.

Όλοι γνωρίζουμε για την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση που αλλάζει τον τρόπο εργασίας και επιπλέον τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Η τεχνητή νοημοσύνη και η επιστήμη των δεδομένων είναι οι βασικοί άξονές της.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσα από τα εκατόν εξήντα προγράμματα σπουδών που ιδρύθηκαν το τελευταίο έτος της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ασχολούνται με το θέμα της επιστήμης δεδομένων; Μηδέν! Κανένα! Απίστευτο και όμως αληθινό, τη στιγμή, μάλιστα, που σε όλο τον κόσμο ιδρύονται συνεχώς προγράμματα σπουδών σε επιστήμη δεδομένων.

Δεν μπορούσαμε, λοιπόν, να συνεχίσουμε μ' αυτόν τον στρατηγικό σχεδιασμό, συνάδελφοι της Μείζονος Αντιπολίτευσης.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρούμε να βάλουμε την ανώτατη εκπαίδευση στην τροχιά της σύγχρονης εποχής. Αναβαθμίζουμε γι' αυτόν τον σκοπό την ΑΔΙΠ σε Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Δημιουργούμε αντικειμενικά κριτήρια ελέγχου της ποιότητας των υπό ίδρυση τμημάτων, σχολών ή πανεπιστημίων.

Αυτή η εθνική αρχή για πρώτη φορά θα εισηγείται εθνική στρατηγική για την εκπαίδευση, που να σχετίζεται με γενικότερη εθνική στρατηγική ανάπτυξης της χώρας και της οικονομίας μας.

Θα δημιουργεί αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης όλων των τμημάτων, των σχολών και των πανεπιστημίων, από τα οποία, μάλιστα, θα εξαρτάται το 80% της χρηματοδότησής τους. Βάζει, μάλιστα, την καινοτόμο λογική του κινήτρου στο υπόλοιπο 20%, με κριτήρια ανάπτυξης και εναρμόνισης με το ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Ποια είναι αυτά τα κριτήρια; Πρώτον, η απορροφητικότητα στην αγορά εργασίας. Δεύτερον, η ποιότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού και των υπηρεσιών που αυτό προσφέρει στους φοιτητές. Τρίτον, η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Τέταρτον, η εξωστρέφεια του ιδρύματος, δηλαδή η συνεργασία του με αντίστοιχα πανεπιστήμια άλλων ευρωπαϊκών χωρών ή σημαντικά πανεπιστήμια χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο Δεύτερο Κεφάλαιο, επίσης σημαντικό, το νομοσχέδιο απλουστεύει τις διαδικασίες των ΕΛΚΕ και βάζει κανόνες διαφάνειας και αποτελεσματικότητας της διεξαγόμενης έρευνας στην Ελλάδα, προσπαθώντας να βοηθήσει τα πανεπιστήμια να ανακτήσουν τον χαμένο χώρο στην αγορά της έρευνας και της τεχνολογίας.

Δεν φτάνει, βέβαια, να τα απεντάξει από το βαρύ δημόσιο λογιστικό, όπως ζητάει επίμονα τόσα χρόνια η πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας. Γιατί τα κονδύλια αυτά που διαχειρίζονται οι ΕΛΚΕ είναι δημόσια. Και είναι, κατά τη γνώμη μου, ακόμα ένας λόγος που τα πανεπιστήμια πρέπει να αναζητήσουν πρόσθετους πόρους από την αγορά.

Αυτό, άλλωστε, είναι που θα τα καθιστούσε και ανταγωνιστικότερα στη βάση ενός υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ τους, συνεπώς και με αυτά άλλων χωρών, που είναι, επίσης, ένας από τους στόχους του νομοσχεδίου.

Επειδή βλέπω, κυρία Υπουργέ, ότι κάνετε ρυθμίσεις και για τους ΕΛΚΕ του Ανοιχτού Πανεπιστημίου, θέλω με την ευκαιρία να σας πω ότι καθυστερεί δραματικά η μισθοδοσία του συνεργαζόμενου εκπαιδευτικού προσωπικού και θα ήθελα να φροντίσετε με κάποιο τρόπο να μην υπάρχουν πολύμηνες καθυστερήσεις όπως υπήρχαν στο παρελθόν.

Σχετικά με τις υπόλοιπες διατάξεις, το Υπουργείο κάνει τομές, όπως με το Κρατικό Πιστοποιητικό Πληροφορικής στα σχολεία μας, που είναι κάτι παραπάνω από αναγκαίο στην εποχή της πληροφορίας που ζούμε.

Ολοκληρώνω με το εξής, απευθυνόμενος εκ νέου στη Μείζονα Αντιπολίτευση.

Ξανασκεφτείτε την ψήφο σας σήμερα. Σταματήστε να δίνετε μάχες οπισθοφυλακών στην παιδεία της χώρας, ειδικά στην ανώτατη.

Η συζήτηση για τα κολλέγια -αποδείχτηκε κιάλας- είναι προσημαστική. Γνωρίζετε πολύ καλά πού βαδίζει η ανώτατη εκπαίδευση και η έρευνα στις προηγμένες χώρες της Ευρώπης και του υπολοίπου κόσμου.

Δείξατε ένα πρόσωπο συναίνεσης στο ζήτημα της εκλογής του

Προέδρου της Δημοκρατίας. Δείξτε πραγματική συναίνεση και ουσιαστική συζήτηση με προτάσεις σ' ένα ζήτημα που πραγματικά αποτελεί το κλειδί για τη θωράκιση της οικονομίας της χώρας, την αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας στη χώρα μας.

Ψηφίζουμε όλοι το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Οι εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει η τελευταία ομιλήτρια, η κ. Κασσιμάτη Ειρήνη από τον ΣΥΡΙΖΑ, και θα συνεχίσουμε μετά με τον κ. Μπούμπα, την κ. Τζούφη και θα κλείσουμε με τον κ. Στυλιανίδη. Κυρία Κασσιμάτη, έχετε τον λόγο.

NINA ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, πριν ξεκινήσει ο χρόνος μου, θα ήθελα να σας πω ότι μόλις πριν από λίγο το κανάλι της Βουλής είχε διακόψει την εκπομπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τα είπαμε αυτά.

NINA ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Τι είπατε; Γιατί δεν ήμασταν εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ότι διέκοψε το κανάλι της Βουλής.

NINA ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Και το ξαναλέμε και το καταγγέλλουμε ότι διακόπηκε και ότι ακούστηκε η ομιλία του κ. Βελόπουλου σε μαγνητοσκόπηση για όσους δεν το ξέρουν.

Στο νομοσχέδιο που έρχεται προς ψήφιση συγκρούονται πάλι δύο ανταγωνιστικές κατευθύνσεις -κοσμοθεωρήσεις θα έλεγα- σε σχέση με το κοινωνικό ζήτημα.

Από τις προτεινόμενες κατευθύνσεις αποτυπώνονται με καθαρότητα, αφ' ενός οι κοινωνικές δυνάμεις που εκπροσωπεί η Νέα Δημοκρατία και, αφ' ετέρου, το σχέδιό της για την κοινωνία, το μέλλον, τους νέους ανθρώπους.

Το ερώτημα που συμπυκνώνει τις ανταγωνιστικές κατευθύνσεις, που ορίζει την αντιπαράθεση και τις διαφορές μας είναι συγκεκριμένο, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: Η παιδεία είναι δημόσιο αγαθό ή εμπόρευμα; Και από την απάντηση που θα δοθεί, θα προκύψει αν είναι δημοκρατικό δικαίωμα, όπως πιστεύουμε και αγωνιζόμαστε εμείς, ή προνόμιο, όπως θεωρείτε εσείς στη Δεξιά και επιχειρείτε να νομοθετήσετε και σήμερα ασμένως.

Η εμμονή σας για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ενάντια στον αποκλειστικά δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στο πλαίσιο του οποίου η ισχύουσα νομοθεσία οργανικά συνδέει τα επαγγελματικά δικαιώματα με τα ακαδημαϊκά προσόντα, όπως είναι απολύτως λογικό με όρους ορθού λόγου, που τόσο σας εμπνέει ως ορολογία- αλλά πάντα διασκευασμένος στην οργουελική σας γλώσσα- έχει αποκτήσει διαστάσεις φετιχ.

Από τα μέσα της περασμένης δεκαετίας, τουλάχιστον, αρχικά με την περίφημη τροπολογία Χατζηδάκη στην ευρωπαϊκή οδηγία 36/2005 για τα επαγγελματικά δικαιώματα μέσω συστήματος διανομής franchise. Στη συνέχεια, με την αποτυχημένη, ματαιωθείσα και ηττηθείσα από την κοινωνία απόπειρά σας να αναθεωρήσετε το άρθρο 16, τόσο με την αναθεωρητική διαδικασία του 2008 όσο και το 2019, την οποία τη χάσατε πολιτικά εδώ από τον ΣΥΡΙΖΑ -γιατί το 2008 χάσατε κοινωνικά, και μέσα από τις αντιδράσεις που είχαν υπάρξει τότε στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ- συνεχίζετε διά της πλαγίας οδού, αφού η κεντρική «έφοδος» απέτυχε, να επιδιώκετε τον στρατηγικό στόχο σας, που είναι η υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, του δημόσιου σχολείου και πανεπιστημίου, με την αποδείας ως δημόσιου αγαθού, που είναι δομικό στοιχείο του δημοκρατικού πολιτεύματος και, ταυτόχρονα, ως μηχανισμού κοινωνικής αναπαραγωγής σε μία κατεύθυνση δυνητικά εξισωτική με την έννοια της ισότητας, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κομβικό σημείο στην προσπάθειά σας αυτή είναι το άρθρο 50 του προτεινόμενου νομοσχεδίου. Με το άρθρο 50 τροποποιείται ο ν.4589/2019 για τους διορισμούς στην εκπαίδευση. Με αυτή τη διάταξη προβλέπεται πως θα γίνονται δεκτοί από το ΑΣΕΠ, για διορισμό στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, και τίτλοι σπουδών που χορηγούνται από τα ιδιωτικά κολλέγια.

Πρόκειται για ρύθμιση η οποία εύλογα έχει προκαλέσει την αν-

τίδραση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι έκδηλη η προσπάθειά σας να παρακάμψετε το άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο δεν επιτρέπει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Αφού δεν πετύχατε δια της κοινοβουλευτικής οδού την αναθεώρησή του, τώρα προσπαθείτε με κάθε τρόπο να το παρακάμψετε και να δημιουργήσετε τετελεσμένα στον χώρο της εκπαίδευσης. Προσπαθείτε δια της πλαγίας οδού να εισαγάγετε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην ελληνική πραγματικότητα. Πρόκειται στην ουσία για επαναφορά διάταξης που είχε θεσπίσει ο κ. Αρβανιτόπουλος το 2012, την οποίαν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κατήργησε.

Η διάταξη του άρθρου 50 έρχεται σε συνέχεια της διάταξης του άρθρου 168 του ν.4365/2019 με τίτλο: «Επενδύω στην Ελλάδα», του νόμου σας, με την οποία προβλέφθηκε η δυνατότητα αναγνώρισης της επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτες χώρες, μεταξύ των οποίων και τίτλων σπουδών που απονέμονται από τα κολλέγια που λειτουργούν με το καθεστώς της δικαιόχρησης.

Μετά την έξοδο από τα μνημόνια και εν όψει της δυνατότητας μόνιμων διορισμών, ο ΣΥΡΙΖΑ κατήργησε με τον ν.4589 του 2019 προηγούμενες διατάξεις και ρητά προβλέφθηκε ότι μόνο οι κάτοχοι πτυχίων ΑΕΙ του εξωτερικού, αναγνωρισμένων από το ΔΟ-ΑΤΑΠ, μπορούν να συμμετέχουν στη διαδικασία επιλογής του ΑΣΕΠ.

Τώρα όμως τα πτυχία των ιδιωτικών κολλεγίων θα θεωρούνται τυπικά προσόν διορισμού εκπαιδευτικών και πρόσληψης αναπληρωτών. Η επιλογή αυτή ειδικά στο πεδίο του διορισμού εκπαιδευτικού προσωπικού είναι καθαρά πολιτική, ενώ δήθεν εξαγέλλετε την αριστεία.

Με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείτε να θεσμοθετήσετε το σπάσιμο ανάμεσα στα επαγγελματικά δικαιώματα και τα ακαδημαϊκά προσόντα, κλείνοντας το μάτι στο εμπόριο ελπίδας που διαχρονικά επιτρέπετε απέναντι στις νέες γενιές και στην ανάγκη τους να σπουδάσουν και, ταυτόχρονα, θέτοντας τους μηχανισμούς για την παγίωση των ταξικών φραγμών, μη διαπερατών μέσω του εκπαιδευτικού μηχανισμού ως τώρα, που παραδοσιακά λειτουργήσε στη χώρα μας και μέσα από τους αγώνες του εκπαιδευτικού, μαθητικού, φοιτητικού και εν γένει λαϊκού κινήματος, αλλά και τον αγώνα, την προσπάθεια του κάθε νέου ανθρώπου-πολίτη αυτής της χώρας.

Γιατί είναι βασικός μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας, είναι μερική έκφραση της τάσης του κοινωνικού, δημοκρατικού εξισωτισμού σε έναν εθνικό κοινωνικό σχηματισμό, όπως ο ελληνικός, που οι δομές του, αλλά και η ιστορία του έσπρωχναν προς αυτήν την κατεύθυνση, δηλαδή απέναντι στην παγίωση ταξικών φραγμών.

Επιγραμματικά, στην Ελλάδα δεν είχαμε το φαινόμενο της ταξικότητας στην εκπαίδευση που έχουμε, παραδείγματος χάριν, στην Αγγλία. Η συλλογική μας εμπειρία ως κοινωνία ήταν διαφορετική και αυτό εξέβαλε σε επιμέρους θεσμίσεις, που εορταστικά εδώ και πολλά χρόνια προσπαθείτε να ξηλώσετε και τώρα συνεχίζετε.

Συγκεκριμένα, τον στόχο αυτό, επειδή δεν τον καταφέρνετε παρά τη συστηματική σας επιδίωξη -σε αυτό σας αναγνωρίζουμε τη συνέπεια,- επιχειρείτε να τον επιβάλετε τώρα στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πώς; Με τη διαδικασία, όπως είπαμε, διορισμού εκπαιδευτικών διά της προτεινόμενης -όπως γράφεται και στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής- «απάλειψης» των λέξεων «υψηλών ακαδημαϊκών προσόντων» από τη διάταξη που ορίζει τα προσόντα των υποψηφίων εκπαιδευτικών.

Δηλώνετε δηλαδή, με αυτή την απάλειψη, τη βούλησή σας να μην υπάρχουν υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα στους δασκάλους και τους καθηγητές, που μαθαίνουν γράμματα στα παιδιά μας στα δημόσια σχολεία, δηλαδή στα παιδιά της μεγάλης πλειονότητας των Ελλήνων, στα παιδιά του ελληνικού λαού.

Αντιστρόφως, αυτά τα υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα θα διατηρούνται μόνο στα υψηλού βαλάντιου ιδιωτικά σχολεία, αφού φυσικά με τα υψηλά διδάκτρα που εισπράττουν θα προσλαμβάνουν τους εκπαιδευτικούς της αρεσκείας τους, που θα έχουν υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, όχι υπαλλακτικούς, αλλά επιτα-

κτικά. Αυτά που σήμερα εσείς απαλείφετε ως προϋπόθεση από τα δημόσια σχολεία. Απαλείφετε δηλαδή -επαναλαμβάνω τη λέξη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής- την επιστημονική επάρκεια και την πολύπλευρη γνώση που είναι απαραίτητη για την εκπαίδευση των νέων ανθρώπων.

Η αριστεία για εσάς, άλλη μια μετωπική σημαία επικοινωνιακής, συνθηματολογικής ευκαιρίας, αποδεικνύεται ότι είναι συνώνυμη της αριστοκρατίας του χρήματος, της οποίας τα προνόμια στα θεμέλια της κοινωνίας -ήδη δηλαδή από το σχολείο- θέλετε να κατοχυρώσετε και να διασφαλίσετε για τους ολίγους.

Ο μη έχων υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα εκπαιδευτικός, που επιβάλλετε με τη σημερινή σας νομοθεσία ως πρότυπο εκπαιδευτικού, θα οδηγήσει σε υποβάθμιση της παρεχόμενης εκπαιδευτικής διαδικασίας, άρα σε υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου, της παρεχόμενης γνώσης και των πνευματικών εφοδίων των παιδιών των λαϊκών και μεσαίων τάξεων, προκειμένου τα παιδιά αυτά ως πολίτες αύριο να έχουν λιγότερες δυνατότητες στην αγορά εργασίας. Θα μειωθεί η πρόσβασή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στη συνέχεια των σπουδών τους, υπονομεύοντας αφετηριακά το μέλλον τους, όχι μόνο με την έννοια των επαγγελματικών ή εργασιακών δικαιωμάτων και προοπτικών, αλλά με την έννοια της μείωσης, της μη καλλιέργειας της κριτικής τους ικανότητας σε ένα σχολείο που αυτό δεν θα το προσφέρει.

Θέλετε, δηλαδή, για τα συμφέροντα της κοινωνικής αριστοκρατίας που εκπροσωπείτε, ανθρώπους με χαμηλή εκπαίδευση, χαμηλών προσδοκιών, που θα είναι αύριο ένα φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό σε κακοπληρωμένες και επισφαλείς θέσεις εργασίας, τελικά πολίτες ετερόνομους και χειραγωγούμενους από εκείνους που θα διαθέτουν την υψηλή γνώση, την ισχύ και άρα και τα μέσα παραγωγής.

Αυτό είναι το σχέδιό σας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για την ελληνική κοινωνία, η συνέχιση της εξάρτησης της χώρας μας με άλλα μέσα. Άλλωστε, αυτή είναι η ιστορία της ζωής σας, είναι το αποτύπωμα της δεξιάς παρατάξης και η κληρονομία της Δεξιάς στην Ελλάδα: μία χώρα εξαρτημένη, με πολίτες εξαρτημένους. Αυτό δεν θα το επιτρέψει ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπούνμπας για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς και εμένα δεν θα μου άρεσε, όταν μιλάω, να πέσει η εικόνα από το κανάλι της Βουλής, αλλά νιώθω την ανάγκη, επειδή κάνω τριάντα χρόνια τηλεόραση, να πω ότι δεν φαίνε οι συνάδελφοι. Μπορεί να συμβεί. Ζωτανή μετάδοση είναι, οπότε μην κατηγορούμε ότι αυτό γίνεται εσκεμμένα. Αυτό μπορεί να γίνει για πάρα πολλούς τεχνικούς λόγους. Και εμένα δεν θα μου άρεσε, αλλά συμβαίνει σε ζωντανές μεταδόσεις, γιατί το έχω ζήσει μέσα από την τηλεόραση εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Το πανεπιστήμιο είναι ουδέτερο ως γένος και πρέπει να μείνει ουδέτερο έξω από πολιτικές σκοπιμότητες, αγκυλώσεις και ετικέτες. Η έρευνα όμως και η επιστήμη είναι γένους θηλυκού. Πρέπει να γεννούν ιδέες.

Οι άνθρωποι, λέει, χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, σε αυτούς που ψάχνουν και βρίσκουν και σε αυτούς που βρίσκουν και δεν είναι ευχαριστημένοι. Είναι μία παροιμία που μας έρχεται από τη Ρουμανία ή είναι αυτό που είχε πει κάποτε ο ποιητής, ο Πωλ Βαλερύ, ότι οι άνθρωποι είναι παράλογοι γι' αυτό που ψάχνουν και σπουδαίοι γι' αυτό που βρίσκουν. Αυτοί ξέρετε είναι η μαγεία της έρευνας. Αυτό είναι το ταξίδι του ονείρου.

Θέλω να ρωτήσω το εξής. Θέλουμε να νομοθετήσουμε σήμερα. Τους μετόχους στην επένδυση της εκπαίδευσης στο χρηματιστήριο της παιδείας που είναι το χρηματιστήριο της ζωής, τους ίδιους τους φοιτητές, που είναι οι μέτοχοι και όχι τα μετόχια, τους ρωτήσαμε; Αυτοί θα μείνουν αμέτοχοι; Διότι, ξέρετε, μιλούσαμε και κοιματικές παρατάξεις. Θέλουν να πάνε σε κοιματικές παρατάξεις για να αισθάνονται ότι ως οντότητες και ως προσωπικότητες θα εισακουστούν, να πάρουν εργασίες από κάποιες παρατάξεις, τα γνωστά, γιατί ως οντότητες και ως προσωπικότητες, ως βαθμίδες και ως κύτταρα ενεργά δεν τους ακούμε. Άρα, πρέπει να τους δώσουμε τα εφόδια. Πώς; Υπάρχει λύση,

πρόταση την οποία θα έχει τον χρόνο το Υπουργείο Παιδείας να την επεξεργαστεί.

Η τρόικα του Υπουργείου Παιδείας -σχήμα λόγου κάνω- έχει ένα βαρύ βιογραφικό. Μπράβο σας! Είναι μεγάλο το βεληνεκές. Στην Αμερική η κ. Κεραμής ως δικηγόρος, στη Γαλλία επίσης, με μεταπτυχιακό στο Εμπορικό Δίκαιο έχει ζήσει στο πετσί της το πανεπιστήμιο. Το ίδιο ο κ. Διγαλάκης. Διαβάζω με προσοχή το βιογραφικό του, ήταν και ερευνητής στη Βοστώνη. Άρα λοιπόν είναι πλούσιο το βιογραφικό τους, όπως και της κ. Ζαχαράκη στο Λονδίνο, ως καθηγήτρια Αγγλικής. Άρα, κύριοι, έχετε μεγάλη ευθύνη. Πρώτanhς ήσασταν, κύριε Διγαλάκη!

Θα βάλετε 2% μέσα από τον προϋπολογισμό -θέλετε από το 80%, θέλετε από το 20%;- να υπάρχει μία πλατφόρμα, όπου οι φοιτητές κατά τα πρότυπα της Αμερικής -που το έχετε ζήσει στο Χάρβαρντ, κυρία Κεραμής, ισχύει- να αξιολογούν τους καθηγητές, αλλά να μην φαίνονται, με μόνο μία ευκαιρία.

Να είναι ένα σύστημα όπως είναι το TAXIS. Θα μπαίνει μέσα και θα αξιολογεί τον καθηγητή του. Και από εκεί δώστε ένα μπόνο 2% χρηματοδότησης στον καθηγητή. Γίνεται στην Αμερική και οι καθηγητές έχουν να εχέγγυα για να είναι καλοί. Πώς θα είναι καλοί; Έχουν γνώσεις, έχουν πειθώ, έχουν μεταδοτικότητα; Οι φοιτητές να κρίνουν και αυτοί ως προσωπικότητες και ως ενεργά κύτταρα τους ίδιους τους καθηγητές.

Αυτό ξέρετε ισχύει στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Υπάρχει μία πλατφόρμα αξιολόγησης, αλλά είναι προαιρετική. Να γίνει υποχρεωτική. Δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα. Εδώ είναι η μαγεία, ώστε και οι φοιτητές ως προσωπικότητες να μην έχουν ανάγκη να πάνε στην αγκαλιά κομματικών παρατάξεων για να εισακουστούν ως ομάδα, αλλά να έχουν λόγο, άποψη. Είναι δέκα οκτώ χρονών, είναι ενήλικες, έχουν άποψη και κρίση. Στην Κύπρο ο κ. Γεωργίου, ο Πρόεδρος των νομικών θα φέρει νόμο να είναι και υποψήφιοι Βουλευτές οι νέοι είκοσι ενός ετών.

Άρα, λοιπόν, να τους δώσουμε λόγο, να τους δώσουμε τα εχέγγυα. Κάντε το αυτό και αμέσως θα πάρει φτερά η παιδεία. Διότι, τι έχουμε πει; Επικεφαλής μπορεί να είναι ο εκάστοτε Υπουργός. Πρέπει να βγαίνει διακομματικά το πόρισμα, μέσα από μια επιτροπή που θα το επεξεργάζεται. Είναι η παρακαταθήκη, το μέλλον. Ο καθείς το αναγνωρίζει. Κάντε αυτό το σύστημα, να μπορούν οι φοιτητές και οι οικογένειές τους, που πληρώνουν βαρύ φόρο για την παιδεία, να αξιολογούν τους καθηγητές.

Δεν ξέρω αν σας λέει κάτι το όνομα Νίκος Μαδιάς. Ήταν στη Βοστώνη ένας Έλληνας, ένας καταπληκτικός ερευνητής. Οι φοιτητές του όμως δεν τον αξιολόγησαν σωστά. Ξέρετε γιατί; Έχασε τη διαπροσωπική σχέση με τους φοιτητές, έχασε τον ανθρωπιστικό παράγοντα. Δεν θέλουμε ρομπότ επιστήμονα, θέλουμε άνθρωπο. Είναι σαν μία οικογένεια που παίρνουμε τα καλύτερα παιχνίδια για ένα παιδί, αλλά δεν ασχολούμαστε με το παιδί. Ο κ. Μαδιάς, λοιπόν, δεν αξιολογήθηκε σωστά στη Βοστώνη και άλλαξε ρότα. Ασχολήθηκε περισσότερο με τους φοιτητές του.

Δώστε, λοιπόν, στην τεθλασμένη όπως είναι η παιδεία -διότι η παιδεία δεν μπορεί να είναι ευθεία γραμμή, όπως η ίδια η ζωή. Το καρδιογράφημα είναι τεθλασμένη. Αν γίνει ευθεία γραμμή, νεκρώνει-, δώστε λοιπόν στους φοιτητές ένα ποσοστό. Επεξεργαστείτε το, ξέρω ότι δεν μπορείτε να το ψηφίσετε τώρα αυτό. Επεξεργαστείτε το και δώστε τους τη δυνατότητα, μέσω μιας πλατφόρμας, να είναι πλέον υποχρεωτική η αξιολόγηση από τους φοιτητές προς τους καθηγητές -αυτό είναι το χρηματιστήριο του πανεπιστημίου της ίδιας της ζωής-, για να κάθονται και οι καθηγητές σε αναμμένα κάρβουνα και να μην είναι ταμπουρωμένοι, να μη δημιουργούν ένα στάτους απέναντι στους φοιτητές.

Ξέρετε, υπάρχουν πολύ ωραία προγράμματα. Η διευθύντρια του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου στο Καρδιολογικό, όταν ήταν στην Αμερική έτσι αξιολογούνταν ανά δύο μήνες. Μην το κάνετε εσείς ανά δύο μήνες. Κάντε το ανά έξι μήνες. Αλλά κάντε το υποχρεωτικό. Υπάρχουν, ξέρετε, προγράμματα -θυμάμαι και έναν φίλο, τον Σταύρο Αργυρίου, με το *arkaiia.gr*- όπου τα παιδιά μπορούν να μάθουν Αρχαία Ελληνικά πανεύκολα. Εμείς κάνουμε τη ζωή τους δύσκολη.

Αξιολόγηση, κυρία Υπουργέ μου και κύριε Υπουργέ μου, οι

φοιτητές προς τους καθηγητές, για να έχουν όρεξη, για να μπορούν αυτά τα παιδιά να βγούνε αύριο πολίτες και να πουν «είχαμε τη χαρά της δημιουργίας μέσα στο πανεπιστήμιο».

Μην τους κόβουμε το όνειρο! Προσέξτε, η παιδεία μάς αφορά όλους και θα είμαστε υπόλογοι.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει η κ. Μερóπη Τζούφη από τον ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από μια κοπιώδη διαδικασία φθάνουμε στο τέλος.

Θα ήθελα να πω δύο κουβέντες για αυτό το θέμα της αξιολόγησης, να πω στον αγαπητό συνάδελφο ότι αυτή η διαδικασία την οποία περιγράφει είναι μία τυπική διαδικασία την οποία κάλουν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και οι φοιτητές αξιολογούν και υπάρχουν επιτροπές εκπαίδευσης, οι οποίες έχουν μία διαδικασία ώστε αυτή η αξιολόγηση να είναι αξιοκρατική και μάλιστα στα κριτήρια εξέλιξης των μελών ΔΕΠ είναι και η αξιολόγηση από τους φοιτητές τους. Επομένως, όσοι από εμάς συμμετέχουν μέσα στα πανεπιστήμια και έχουν περάσει από τέτοιες διαδικασίες και επίσης πρέπει να πω ότι έχουν υλοποιήσει και τέτοιες διαδικασίες, οι οποίες έχουν πολλά θέματα και προβλήματα και κυρίως έχουν πάρα πολύ κόστος, πολύ προσωπικό χρόνο και ήταν ένα από τα θέματα που δεν πρόλαβα να θέσω στην αρμόδια Υπουργό.

Ξέρετε ότι στη Μεγάλη Βρετανία που αυτά κοστολογούνται είναι σημαντικό το κόστος της αξιολόγησης και γι' αυτό το θέμα της εσωτερικής και της εξωτερικής αξιολόγησης δεν μπορεί να γίνεται κάθε χρόνο και δεν μπορεί με αυτό να συσχετίζεται και ο ετήσιος προϋπολογισμός. Επομένως, είναι σοβαρές και κρίσιμες διαδικασίες. Υπάρχουν -και είναι καταγεγραμμένο, σας έχει γραφτεί και στα σχόλια, κύριε Δημητρώπουλε- συγκεκριμένα ποσά που στη Μεγάλη Βρετανία κοστίζει η αξιολόγηση και όχι μόνο για τον αξιολογικό φορέα. Στη δική σας δεν υπάρχει έκθεση του ΓΛΚ μέσα. Λέτε ότι οι δαπάνες που θα προβλέπονται για αυτό το σύστημα δεν έχουν προβλεφθεί και δεν έχουν υποβληθεί από το Υπουργείο Παιδείας. Εγώ θα περίμενα να ακούσω και σε αυτό μία συγκεκριμένη απάντηση. Άρα είναι μία διαδικασία δύσκολη, επίπονη, έχει ένα σημαντικό κομμάτι γραφειοκρατίας και έχει και διάφορα στοιχεία τα οποία κάποιοι συνάδελφοι, δηλαδή ο κ. Βαρουφάκης ανέδειξε κάποια από αυτά που μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα σε αυτό που ψάχνουμε να βρούμε, καλύτερη ποιότητα στα πανεπιστήμια μας.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο θέλω να θέσω, είναι ότι είπατε πως εμείς είμαστε ένας χώρος ο οποίος λέει αβασάνιστο «όχι» -το είπε ο Πρωθυπουργός- και τα μετατρέπουμε όλα σε αρένα του κομματικού ανταγωνισμού. Εδώ να πω ότι στο κύριο θέμα μας, που είναι η αξιολόγηση να συνδέεται με το 20% της χρηματοδότησης, σας κάναμε πρόταση πολύ συγκεκριμένη: Δώστε την τακτική χρηματοδότηση στο ύψος που είναι και από εκεί και πέρα εάν θέλετε να επιβραβεύσετε τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, δώστε το ως μπόνο αυτό το 20%. Αυτό δεν είναι άποψη του ΣΥΡΙΖΑ, είναι άποψη της Συνόδου των πρυτάνεων, η οποία σας κάνει ακριβώς κριτική πάνω στο συγκεκριμένο θέμα και ζητάει να μην προχωρήσετε σε αυτόν τον τρόπο νομοθέτησης. Επομένως, δεν είναι αβασάνιστο «όχι».

Το ίδιο ισχύει και για τα μέλη ΔΕΠ του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, της Φιλοσοφικής του ΕΚΠΑ, του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, την πρυτανεία των Ιωαννίνων, το Πάντειο Πανεπιστήμιο, διάφορες συνδικαλιστικές οργανώσεις σημαντικές, όπως είναι η ΚΙΠΑΝ του ΑΠΘ, η Συσπείρωση, τους πανεπιστημιακούς δασκάλους και τελευταία και την ΠΟΣΔΕΠ. Επομένως, υπάρχει ένας πανεπιστημιακός κόσμος που καλείται μάλιστα να υλοποιήσει αυτές τις οποίες ονομάζετε εσείς μεταρρυθμίσεις, ο οποίος είναι απέναντι. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, θα δημιουργήσει σημαντικότερες δυσκολίες στο να την υλοποιήσετε, γιατί τη διάταξη σήμερα θα την περάσετε, όπως έγινε και με άλλα νομοθετήματα στο παρελθόν που στην πράξη αποδείχθηκε ότι δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν.

Το τρίτο θέμα, στο οποίο θέλω να τοποθετηθώ, είναι το περίφημο άρθρο 50. Και εδώ έχουμε σύμπασα την εκπαιδευτική κοι-

νότητα απέναντι και θα μου επιτρέψετε να πω, με την εξαίρεση της Ελληνικής Λύσης που δεν έχω καταλάβει ποια θέση θα πάρει στο θέμα, ότι ακόμη και οι δικές σας συνδικαλιστικές οργανώσεις θεωρούν ότι είναι λάθος η επιμονή σας να νομοθετήσετε σε αυτή την κατεύθυνση. Καταργείτε, κυρία Κεραμέως, αυτό που ισχύει. Καταργείται αυτήν τη στιγμή. Έκλεισε η προκήρυξη για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, η οποία προέβλεπε ως μόνη δυνατότητα των αποφοίτων του εξωτερικού ή των κολλεγίων να έχει υπάρξει ακαδημαϊκή ισοδυναμία μέσω του ΔΟΑΤΑΠ και επαναφέρετε το παλιό σύστημα Αρβανιτόπουλου. Επομένως, όσον αφορά το επιχείρημα ότι φταίει η επιστολή, σας ζητήσα με επίμονο τρόπο να μου πείτε αν είναι διαβαθμισμένη και να μας δώσετε τη δυνατότητα να τη δούμε αναλυτικά. Λέει, λοιπόν, εκεί ότι πρέπει το Υπουργείο να πάρει μία θέση σε αυτό το πρόβλημα που το βάζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτό δεν σημαίνει ότι το Υπουργείο, εσείς, σε τέτοια ζητήματα που είναι σοβαρά εθνικά ζητήματα και που θέλουμε υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, ήσαν υποχρεωμένοι να προχωρήσετε σε αυτού του τύπου τη ρύθμιση. Είναι επομένως δική σας επιλογή η ισοτίμηση των πτυχιών για τους μόνιμους διορισμούς στην εκπαίδευση και -επαναλαμβάνω- ενώ ήδη έχει κλείσει με τον προηγούμενο τρόπο η προκήρυξη για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση.

Και τελειώνω γλυκά, με τα οικονομικά της παιδείας. Δεν θα επανέλθω για να πω νούμερα. Να πω εδώ στην αγαπημένη μας Υπουργό ότι το ποσοστό αυτή τη στιγμή που καταγράφεται ως ποσοστό του ΑΕΠ για την παιδεία είναι πάρα πολύ χαμηλό, εξακολουθεί να είναι. Είναι στο 2,8%. Με το μεσοπρόθεσμο Σαμαρά - Βενιζέλου, μετά από σοβαρότατες μειώσεις που είχαν υπάρξει στα χρόνια των μνημονίων, που ήταν περίπου στο 3,4% ενώ το ΑΕΠ είχε μειωθεί στο 25%, προβλεπόταν να κατακυλήσει στο 1,87%. Με δυσκολίες βρίσκεται εκεί. Και μάλιστα μέσα σε αυτό μόνο το 0,8% αφορά την ανώτατη εκπαίδευση.

Στη γειτονική Ιταλία ο Υπουργός Παιδείας, μέλος του Δημοκρατικού Κόμματος, παραιτήθηκε διότι το αίτημά του ήταν να ανβεί ο προϋπολογισμός της Ιταλίας στο 3,6%, που και εκεί ήταν από τους χαμηλότερους μέσους όρους για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και μάλιστα πρότεινε φόρους στα αεροπορικά εισιτήρια, στα πλαστικά και στα ζαχαρούχα, ώστε να μπορέσουν να βρεθούν εκείνα τα κονδύλια τα οποία χρειάζεται η παιδεία. Όπως είπαν και ο κ. Διγαλάκης και ο κ. Στεφανάδης και όσοι προέρχονται από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το κομμάτι της υποστήριξης της ανώτατης εκπαίδευσης μαζί με την υποστέλεψη είναι από τους πιο κρίσιμους παράγοντες όταν κανείς θέλει να μιλήσει για ποιότητες, και είναι κρίσιμο και για το κομμάτι της ανάπτυξης του τόπου, διότι χωρίς την επαναφορά του πνευματικού κεφαλαίου, που η ανώτατη εκπαίδευση και η έρευνα μπορούν να παίξουν αυτόν το ρόλο και είχαν ξεκινήσει να τον παίζουν, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παραπέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Τζούφη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν στις 21-1-2020 σχέδιο νόμου: «Κύρωση των επιμέρους συμβάσεων δωρεάς της από 6.9.2018 Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ του Ιδρύματος «Κοινωνικός Φάρος Σ. Νιάρχος» και του Ελληνικού Δημοσίου για την ενίσχυση και αναβάθμιση των υποδομών στον τομέα της Υγείας που κυρώθηκε με τον νόμο 4564/2018 (Α' 170)».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Ο κ. Στυλιανίδης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Θα μπορούσα να αρχίσω αντίστροφα με αυτό που είπατε, αλλά θα επιμείνω στο σκεπτικό που είχα προσχεδιάσει. Τέσσερις, κύριε Πρόεδρε, καταληκτικές, συμπραγματικές επιστημονικές θα κάνω, μετά από μία μακρά και πιεστική γόνιμη συζήτηση.

Πρώτη επισήμανση. Η Αντιπολίτευση έθεσε επιχειρήματα γύρω από ένα, κατά τη γνώμη μου, ξεπερασμένο δίλημμα που φέρνει σε σύγκρουση το δημόσιο με τον ιδιωτικό φορέα παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι και ξεπερασμένο και ιδεοληπτικό στις μέρες μας. Σήμερα θα έπρεπε

να συζητούμε για δύο άλλα αγαθά ή δικαιώματα. Το ένα είναι η ποιότητα της εκπαίδευσης και το δεύτερο είναι η προσβασιμότητα. Εάν το φτωχό παιδί έχει προσβασιμότητα δεν έχει σημασία αν ο φορέας που προσφέρει υπηρεσία είναι δημόσιος ή ιδιωτικός, αρκεί η υπηρεσία να είναι ποιοτική. Εκατόν ογδόντα πέντε με εκατόν ενενήντα μέρες τον χρόνο δουλεύει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Οι υπόλοιπες θα μπορούσαν να έχουν αξιοποιηθεί για διά βίου μάθηση, για προσέλκυση ξένων φοιτητών, για ερευνητικά προγράμματα, για εκπαιδευτικά προγράμματα εταιρειών ή και φορέων του δημοσίου, με όφελος για το πανεπιστήμιο. Δεν γίνεται κάτι τέτοιο. Ας προβληματιστούμε για το γιατί δεν γίνεται.

Δεύτερη επισήμανση. Διερωτήθηκαν πάρα πολλοί συνάδελφοι γιατί δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε εθνικά στα θέματα της παιδείας. Εγώ, μετά από μία αρκετά μακρά διαδρομή στον χώρο της εκπαίδευσης και της πολιτικής, φιλοδοξώ να σας δώσω την απάντηση. Διότι η παιδεία αφορά το ιερότερο που διαθέτει μία οικογένεια, το παιδί της.

Αυτή τη στιγμή το Υπουργείο Παιδείας αναφέρεται σε ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες παιδιά, δηλαδή σε ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες οικογένειες, δηλαδή σε πενήντισι εκατομμύρια ψηφοφόρους. Όταν, λοιπόν, τα κόμματα τοποθετούνται εδώ μέσα και προσπαθούν να κάνουν πολιτική προς άγρην ψήφων, δεν υπάρχει περίπτωση να τοποθετηθούν με υπευθυνότητα και διορατικότητα για το μέλλον αυτού του τόπου και φυσικά, της νεότερης γενιάς.

Η άποψή μου είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο ακριβώς σε αυτό το σημείο απαντά. Αναθέτει την χάραξη εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση σε μία ανεξάρτητη αρχή, η οποία αν στελεχωθεί με ποιοτικά πρόσωπα κι αν έχει διάρκεια και συστηματικότητα στη δουλειά της, μπορεί να μας δώσει αποτελέσματα τα οποία θα συνοψογράψουμε όλα τα κόμματα, εφόσον είναι ποιοτική παραγωγή μιας δουλειάς που θα έχει προηγηθεί με σύστημα και αφοσίωση.

Η τρίτη επισήμανση αφορά τη χρηματοδότηση. Γυρνάτε, γυρνάτε, γυρνάτε, κάνετε κριτική και στην Υπουργό, κάνετε κριτική και στο Υπουργείο και στην Κυβέρνηση για τη χρηματοδότηση. Εγώ επιστρέφω, λοιπόν, το ερώτημα. Τα πανεπιστήμια αυτά πόσα λεφτά αντλούν από την αγορά; Γιατί η αγορά και η κοινωνία δεν εμπιστεύτηκαν μέχρι τώρα σε υψηλότερο βαθμό τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα; Αυτό δεν θα μας προβληματίσει ποτέ;

Την περίοδο που εγώ ήμουν Υπουργός Παιδείας, που ήταν μία ανθηρή περίοδος για τη χώρα, είχαμε την πέμπτη καλύτερη κρατική χρηματοδότηση προς τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Ευρώπη και τα ιδρύματά μας ήταν τελευταία σε τζίρο. Διότι η αγορά δεν εμπιστευόταν να πάει να επενδύσει εκεί πάνω ερευνητικά, εκπαιδευτικά ή άλλα προγράμματα, γιατί δεν ήξερε ποιον να μιλήσει. Με ποιον θα μιλούσε, με τον συνδικαλιστή; Με ποιον θα μιλούσε; Με αυτόν ο οποίος τοποθετείτο με κριτήριο το κομματικό του συμφέρον ή το ιδιωτικό, προσωπικό του συμφέρον κι όχι το συμφέρον του ιδρύματος;

Επομένως, θα πρέπει εκεί να δώσουμε την απάντηση. Η χρηματοδότηση όταν κινητροδοτεί, αν παραγάγει αποτελέσματα το ίδρυμα για να πάρει αυτό το 20%, το 20% θα έχει ουρά πολλά περισσότερα χρήματα για το ίδρυμα.

Τέταρτη επισήμανση. Μιλούμε για την απορροφητικότητα στην αγορά εργασίας και βλέπω ότι η Αντιπολίτευση στο μυαλό της έχει μόνο δημοσίους υπαλλήλους. Δηλαδή, θεωρεί εργασιακά δικαιώματα, επαγγελματικά δικαιώματα μόνο αυτά που οδηγούν στη θέση ενός δημοσίου υπαλλήλου. Η απορροφητικότητα δεν μετριέται ούτε σε εθνικό ούτε σε διεθνές επίπεδο με αυτό το κριτήριο και μόνο. Σε άλλα πανεπιστήμια που διακρίνονται διεθνώς η απορροφητικότητα μετριέται με το πώς ζητάει η κοινωνία και η αγορά τους λειτουργούς που παράγει να μπουν μέσα στην παραγωγή και να δώσουν ανταποδοτικό αποτέλεσμα. Αυτό το κριτήριο τότε θα το βάλετε επιτέλους ως κριτήριο αξιολόγησης;

Κι ένα παράδειγμα στο τέλος, κύριε Πρόεδρε, και με αυτό κλείνω. Εγώ υπηρέτησα και συνεχίζω να υπηρετώ δύο σημαντικά πανεπιστήμια. Είμαι παιδί του δημοσίου, κατ' αρχήν να πω, για να μην υπάρχουν προκαταλήψεις. Δεν έχω τελειώσει κολλέγιο. Δημόσιο σχολείο έχω τελειώσει, το 1^ο Λύκειο Κομοτηνής. Δημό-

σιο Πανεπιστήμιο έχω τελειώσει, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Δημόσιο πανεπιστήμιο ήταν κι αυτό στο οποίο έκανα το διδακτορικό μου στο Αμβούργο.

Θέλω να σας πω ότι τα πανεπιστήμια στα οποία πιστεύω και υπηρέτησα και υπηρετώ είναι το Δημοκρίτειο, δημόσιο πανεπιστήμιο και το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, το οποίο είναι ένα ΣΔΙΤ. Είναι από τη μία πλευρά αμερικανικά ιδιωτικά κεφάλαια και από την άλλη το γαλλικό δημόσιο, με management ελληνικό. Θέλετε να σας δώσω μία σύγκριση, για να λήξουμε με αυτή την κουβέντα την αποψινή, για να μείνει και η τελική γεύση στον ελληνικό λαό;

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο έχει είκοσι οκτώ χιλιάδες φοιτητές, Έλληνες μόνο, ελάχιστους ξένους, περιστασιακά, τέσσερις έδρες λειτουργίας και προϋπολογισμό το 2019 στα 5,6 εκατομμύρια, αν θυμάμαι καλά. Με αυτά πρέπει να λειτουργήσει και να παραγάγει αποτελέσματα γι' αυτά τα παιδιά.

Το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, που είναι νεοσύστατο, έχει εξίμισι χιλιάδες φοιτητές, εβδομήντα διαφορετικών εθνικοτήτων, με κύκλο εργασιών 45 εκατομμύρια τον χρόνο και καθαρά κέρδη για το ίδρυμα και για την Κυπριακή Δημοκρατία πάνω από 10 εκατομμύρια και χίλιους εργαζόμενους, χίλιες οικογένειες που τρώνε ψωμί από κει.

Θέλω να πω με αυτό ότι πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι ο κόσμος έχει αλλάξει, ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον χώρο της εκπαίδευσης διαφορετικά. Εάν διασφαλίσουμε την ποιότητα και παράλληλα την προσβασιμότητα για μία κοινωνική ομάδα, που ενδεχομένως δεν έχει την οικονομική δυνατότητα, με σύγχρονους τρόπους, είναι βέβαιον ότι θα αποκτήσουν φτερά τα ιδρύματά μας.

Διότι τα ιδρύματά μας έχουν διακεκριμένο επιστημονικό δυναμικό. Διοίκηση δεν έχουνε αποτελεσματική, γιατί και το θεσμικό πλαίσιο που τόσα χρόνια έχει κυριαρχήσει, συνδυασμένο με την ιδεοληψία που επέβαλε η Αριστερά σε αυτό τον τόπο, δεν τους επέτρεψαν να πετάξουν.

Είμαι βέβαιος κι έχω εμπιστοσύνη στο επιστημονικό δυναμικό της χώρας ότι κάτω από τις κατάλληλες πολιτικές επιλογές, με τη συμπαράσταση πρώτα της κοινωνίας και μετά της αγοράς, θα καταγράψει αποτελέσματα μοναδικά, που θα ξαναφέρουν την Ελλάδα σε πρωταγωνιστικούς ρόλους, σε αυτούς που πραγματικά αξίζει να βρίσκεται η χώρα μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις».

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί των άρθρων 16, 33 και 50 του σχεδίου νόμου από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 23 Ιανουαρίου 2020, μετά τη συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση επί της αρχής και επί των υπολοίπων άρθρων και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, εξήντα άρθρα και τρεις τροπολογίες. Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση. Αφού καταχωρήσετε τη ψήφο σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας.

Για οποιαδήποτε απορία απευθυνθείτε στο Προεδρείο προκειμένου να σας συνδράμουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδερφοι, στο σημείο αυτό σας ενημερώνω ότι η κ. Χαρά Κεφαλίδου, ειδική αγορήτρια του Κινήματος Αλλαγής, κατόπιν συνεννοήσεως με τον Προεδρεύοντα της Βουλής κ. Οδυσσέα Κωνσταντινίδη, δήλωσε ότι αντιμετώπισε πρόβλημα κατά τη διαδικασία της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων της 21-1-2020 και ζήτησε να καταχωρηθεί η ψήφος της επί της αρχής «ΝΑΙ» και όχι «ΟΧΙ», όπως εκ παραδρομής καταχωρήθηκε στο σύστημα.

(Το σχετικό έγγραφο καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

Η κ. ΧΑΡΑ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ, επίτιμη γιορτήτρια του
Κινήματος Αλλαγής, μοιράσιν συγχαρίσεις με τον
Προεδρεύοντα της Βουλής κ. Θόδωρο Κωνσταντινίδη,
δήλωσε ότι αντιμετώπισε πρόβλημα κατά τη διαδικασία
της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας επί του σχεδίου νόμου
του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων της
21.1.2020 και ζήτησε να καταχωριστεί η γνώμη
της επί της ερώτησης "ΝΑΙ" και όχι "ΟΧΙ", όπως
εκ παραδρομής καταχωρήθηκε στο σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Εφόσον έχετε ολοκληρώσει τη ψηφοφορία, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα εμφανιστούν στις οθόνες της Αίθουσας.

Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικοί Λογαριασμοί Κοινοβουλευτικών Έρευνας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις

Επί της αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 1 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 5 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 9 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 10 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 11 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 12 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 13 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 14 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 15 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 17 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 18 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 19 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 20 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

Άρθρο 31 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 32 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 34 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 35 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 36 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΝΑΙ

Άρθρο 37 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 38 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 39 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 40 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 41 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 42 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 43 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 44 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 45 όπως τροπ. ΟΜΟΦΩΝΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 46 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 47 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 48 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 49 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 51 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 52 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 53 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 54 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 55 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 56 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
 Άρθρο 57 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 58 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
 Άρθρο 59 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
 Άρθρο 60 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 61 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 62 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 63 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
ΜΕΡΑ25: ΠΡΝ
Υπ. Τροπ. 131/2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜΕΡΑ25: ΟΧΙ
Υπ. Τροπ. 132/3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
ΜΕΡΑ25: ΟΧΙ
Βουλ. Τροπ. 135/6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
ΜΕΡΑ25: ΠΡΝ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Μετά την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας με το ηλεκτρονικό σύστημα, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Ερευνητικών και Τεχνολογικών Φορέων και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύ-

σουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.46' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 22 Ιανουαρίου 2020 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, με ονομαστική ψηφοφορία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ